

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههسیب

ئیرنست هیمنگوا ی

مائاواپی له چهکی

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ئیرنست هیمنگوای

مالتاواپی له چهک

عهبدولخالق ئهحمده عزیز

له ئینگلیزیبهوه کردوو بهتی به کوردی

ناوی کتیب: مالتاواپی له چهک- رۆمان

نووسینی: ئیرنست هیمنگوای

وه رگیترانی له ئینگلیزیبهوه: عهبدولخالق ئهحمده عزیز

پیداچوونهوه و بهراوردکردنی: ئازاد همه شریف

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۱۸

پیت لیدان: ئاراس ئهکره

دهرهیتانی هونهری: بهدران ئهحمده حهیب

دهرهیتانی بهرگ: شکار عهفان نه قشبهندی

نووسینی بهرگ: خوښنوس محهمده زاده

ههلهگری: دلاوه صادق ئهمین + شپرزاد فهقی ئیسماعیل

سه ره رشتی چاپ: ئاوه رحمان مهحمود

تیریتژ: ۱۶۰۰

چاپی به کهم - چاپخانهی وهزارهتی پهروهده، ههولیر- ۲۰۰۲

له کتیبخانهی بهرتیوه بهرایهتی گشتی رۆشنبیری و هونهر له ههولیر ژماره

(۱۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوهتی

ئه م رۆمانه له دهقه ئینگلیزیبهوه کراوه به کوردی:

ERNEST HEMINGWAY

A FAREWELL TO ARMS

CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1969.

NEWYORK

له ناخیری و تۆخری هاوینی ئه و ساله دا، له خانووی گوندی ده ژیاين كه بهرامبهر ئه و رووبار و دهشته ی بن چیا به كه بوو، ده و ئاوی رووباره كه پر پلوكه بهرد و خړكه بهرد بوو كه له بهر تیشکی رۆژ سپی و وشك هه لگه پابوون، رووباره كه روون و تیزره بوو، له جوگه كان شین ده چۆه. له شکر له نزیك خانووه كه وه رت بوون، له ریگا كه بهره و خوار چون، تۆزی ژیر پیاان بلند ده بووه و ده نبشته وه سه ر په لکی داره كان. قه دی داره كان به كجار تۆزای بوون و ئه مسال په لکه كانیا ن زوو هه لوه راند و ئیمه ش پیپه وی له شکرمان ده بیینی به و ریگایه رت ده بوو. ئه و تۆزه ی له ژیر پیاان بلند ده بوو ده نبشته سه ر په لکی داره كان و به شنه ی با ده لهرانه وه و هه لده وه رین. پاش ره تبوونیا ن ریگا چۆلوه و له و سپی ده چۆه، له گه لا بترازی چی دی لی نه بوو.

ئه و ده شته پر به رووبوم بوو، چه ندین ره زی میوی لی بوو، له پشت ده شته كه چیا ی رووتن و قاوه یی قیت ببوونه وه، له و چیا یانه دا شه ر هه لگیره سابوو و شه وان بریسکه ی تۆپه كانمان ده دیت، له ناو تاریکی شه ودا ده تگوت هه و ره تریشقه ی هاوینه یه، به لام شه و هه كان فینک بوون هیچ نیشانه ی تۆف و ره شه با ی لی به دی نه ده کرا.

جار و ابوو له تاریکیدا گوتمان له خشه ی پیی سه ر بازه كان ده بوو كه له نزیك په نجه ره وه رت ده بوون و تراکتۆریش تۆپه كانیا ن به وای خۆیا ن راده کیتشا، به شه و هاتو چۆ به کی گه رم هه بوو و چه ند ه یسترتیک به ریگا دا ده چوون و سندووقی چهك و جبه خانه یان لی بار کرابوو. ئوتومبیله بو ره كان سه ر بازه كانیا ن هه لگرتبوو ئوتومبیله بار کرا وه به خبوه ت داپۆشرا وه كانیش به هیتوا شی به ریگا جه نجاله كه دا رت ده بوون. تۆپی گه و ره شیان تیادا هه بوو به تراکتۆر راده کیتشرا ن. لووله درێژه كانی تۆپه كانیش به لقی سه وز داپۆشرا بوون. لقه دار به په لکه وه له گه ل دارمیو به سه ر تراکتۆره كان دادرابوون، له لای با کوره وه ش، له و به ره وه دۆلیتیک ده بیینرا و دارستانیکی شاهه پروو له وی بوو، له پشت ئه و تۆپه چیا به کی تر له و به ری رووباره كه وه دیار بوو.

شه ر له سه رگرنتی ئه م چیا به ش کرابوو، به لام هیچ به هیچ نه کرابوو. پایزی له گه ل باران بارین گه لای دارستانه ی شاهه پرووه كه هه لوه ری و لقه كان رووت ببوونه وه، قه دیشیا ن ره ش داگه رابوون، ره زه كانیش بی هیتز ببوون و لقه كانیا ن رووت ببوونه وه، سه رتا پای گونده كه به و پایزه ته ر و قوراوی و بی گیا ن مایه وه. سه ر رووباره كه ته م دا یگرتبوو و په له هه وریش سه ر چیا كانی گرتبووه با وه شی خۆی، ماشینه كانیش قوراویان به سه ر ریگا كه دا په رت ده کرد و سه ر بازه كانیش له شیان هه تا ته وقی سه ریا ن قوراوی بوو و بگره تفه نگه كانیشیا ن ته ر ببوون.

هه ره یه کیکیان دوو فیشه كدانیان له پی شه وه ی قایشه كانی خۆیا ن به ستبوو، ئه م ره خته بو ره یان فیشه كدانی قورسی عه یار (٦.٥) مملی تیدابوو. ئه مانه له ژیر

چا كه ته كانیا ن ده ریۆقیبوون. جا هه ركه به سه ر ریگا كه دا ده ریۆشقا ن ده تگوت مندالی شه ش مانگییه و له سکیاندا یه.

ئوتومبیلیکی بو ری بچووك به تیر تیبه ری. ئه فسه ری له پی شه وه له گه ل لیخوره كه و هی تریش له دوا وه بوون. ئه م ئوتومبیله له ئوتومبیلیکی گه و ره پتر قوراوی په رت ده کرد. یه کی له ئه فسه ره كانی دوا وه كه له نیوان دوو جه نه رالا ن دانیشته بوو زۆر بچووك و قوته خنه بوو. له توانادا نه بوو رووی بیینی، ته نیا سه ری كاسکیته كه و پشته باریکه کی دیار بوو. ئه گه ر ئوتومبیلی به و خیرایه یه رت ببا یه. ئه و ره نگ بوو پادشا ی له ناو بوا یه. كه له ئۆدین ده ژیا و نزیكه ی هه مسو رۆژ ده هاته ئیره تا له نزیكه وه ئاگاداری روو دوا وه كان بی، كه به ره و خرا بی ده چوو، له سه رتا ی زستانه وه بارانیکی زۆر با ری و نه خۆشی كولیرای له گه ل خۆی هیئا. پاش ئه وه ی ته نیا حه وت هه زار سه ربا زی به مه رگ شاد کرد قه لا چۆ کرا.

سالی ئاینده سه ركه و تنمان زۆر بوو، چیا به كه ی ئه و دیوی دۆل و لاپالی گرده كه، كه دارستانه ی شاهه پرووی لی رو ابوو، داگیر کرا، له و دیو ده شته كه ی بانه كه ی باشووریش سه ركه و تن به ده ست هیترا بوو. له مانگی ئابدا له رووباره كه په رینه وه له خانوویك له گو ریزیا تۆقره مان گرت، كه كانییه ك و چه ند دره ختی سیبه ردار ده وری با خچه كه ی دا بوو، لایه کی دیواره كه روو هکی (ویستیریا ی) ئه ر خه وانی به سه ر هه لگه رابوو. شه ر له چیا كانی دیکه ش هه لگیره سابوو، كه هه ر میلیك له و تۆه دوور ده بوو. ئه وی شاریکی خۆش بوو خانووه كه ی ئیمه ش زۆر چاك بوو. رووباره كه به ته نبیشتان تیبه ر ده بوو، شاره كه زۆر به جوانی داگیر کرابوو، به لام نه توانرا چیا كانی دوا وه داگیر بکری. من زۆر دلخۆش بووم به وه ی نه مساو ییه كان هه ندی جار ئاره زووی گه رانه و هیا ن بو شار هه بوو، ئه گه ر شه ر کۆتایی بی، چونکه به هیچ جو ری شاره كانیا ن بو ر دوومان نه کرد تا کاولی بکه ن، به لام ته نیا هه ندی جیگایان بو مه به ستی سه ربا زی خۆیا ن ده کوتا یه وه.

خه لک له شاره كه دا ده ژیا ن چه ند نه خۆشخانه و چایخانه و تۆپی تیا بوو له لایه کی شه قنامه كاندا به قیستی داندرا بوون. دوو سو زانیخانه شی تیا بوو یه کیان بو ئه فسه سه ران ئه وی تریش بو سه ربا زان. له گه ل کۆتایی هاوین، شه وه فینک و چیا كانی ئه و دیو شاره كه، پرده ئاسنینه كه ی شه مه نده فه ر كه جیی گولله تۆپه كانی پیته بوو، و تیرای تۆنیله كه ی ته ك رووباره كه كه له ئه نجامی شه رتیک ته پابوو، دره خته كانی ده وری گو ره پانه كه و ریگا درێژه به دره خت داپۆشرا وه كه كه به ره و گو ره پانه كه ده چوو، ئه مانه و كچانی شار و، تیبه ریوونی پادشا ش به ئوتومبیله كه ی كه جار به جار روومان ده دیت به خۆ و لاشه بچووكه مل درێژه كه ی و ریشه خۆله میشییه بزنانییه كه ی. ئه م هه مووانه و ده ركه و تنی ناو ژووری خانووه كان كه به بو ر دوومان لادیواریا ن روو خابوو و پارچه له بیخ و

په له بهردی له ناو باخچه و سهر جاده کانت ده دیت. بهرپوه چوونی همسو شتن په ریکو پیکي له (کارسو) وای له و پایزه کرد که به ته وای له گه ل پایزی پاردا که له گوند ده ژباين جباوازی هبج. ههروه ها شه پش سارد بپوهوه.

دارستانی دارپوه دکانی سهر چپاکه ی پشت شاره که فهوتا، نه و هاونی هاتینه شاره که دارستانه که سهوز بوو، به لام ئیستا له کولکه دار و قهده شکاوه کان و زووییه کی هلدراو به لاوله هیچی تر نه بوو. له رۆژیکي کۆتایی پایزدا که چوو بومه دارستانی بهرپوه که وه، ههوز سهر چپاکه ی گرت، زۆر به تیژی هات، خۆر په نگی بووه زهر دیکي ته لځ. دواي ئه مه همسو شتنی بۆر داگه را، ههوز ناسمانی داپوشی له چپاکان وهرهات و کوتوپر تووشی به لا هاتین به لای بهر داگشا، زووییه رووته ی داپوشی کولکه داره کان سهریان قیت دهرچو بوو، له سهر توپه کانیش که وتبوو. چهند ریچکه یه ک له ناو بهر که دا هه بوون به ره و ناوده سه کانی پشت سه نگه ره کان چوو بوون.

جاریکی تر، که دابه زیمه شار، ته ماشای بهر بارینم کرد، له په نجه ره ی سۆزانیی ئه فسه ره که نه وه سه بری دهره وه دم ده کرد، که له گه ل براده ریکم دانیش توبوم، دوو پیک ئاره ق و قایی (ناسستیمان) له بهر دم بوو، له په نجه ره وه سه بری دهره وه دم ده کرد، بهر هپواش و کلۆ کلۆ دباره ی، ئیتر زانیمان همسو شتنی به گویره ی ئه وئ سالی به سه رجوو.

چپاکانی سه ره وه ی رووباره که ده ستیان به سه ردا نه گیرا، هیچ چپایی له دواوه ی رووباره که وه داگیر نه کرا. هه مووی بۆ سالی داها توو به جیه پیلران. هاو ریکم چاوی به قه شه ی خۆمان که وت، به بهر په نجه ره که وه له سه ر شه قامه که دا، زۆر به ردی به ناو به فراودا دهرۆی. هاو ریکم ته قه ی له په نجه ره وه هینا تا سه رنجی بۆ لمان رابکیشی.

قه شه سه ری هه لپری، چاوی به ئیمه که وت، بزه یه کی هاتن؛ هاو ریکم که هیمایه کی بۆ کرد تا بیتنه ژووره وه. قه شه سه ری له قاند و له رۆیین بهر ده وام بوو. ئه وئ شه وئ هه رپشته مان هه بوو، هه موومان پیکه وه بۆی دانیش تین، هه ر یه کی کمان زۆر به په له و به تامه زرۆی هه رپشته که مان ده خوارد، به چه نگال بهر زمان ده کرده وه تا داو داوه بهم لاو به ولای چه نگاله که وه داده هاته خوار و پاشان بۆ ناو ده مان شوړمان ده کرده وه، یاخود به ره به ره بهر زمان ده کرده وه و له ناو ده ماندا ده ما ئی، هه ر که سه به خۆی مه ی له

که مۆله کالونیه به گیا داپوشراوه که تنی ده کرد، که له ناو جۆلانه یه کی کانزایی ده هه ژایه وه. هه ریبه که مان به په نجه ی دۆشاومژه که مۆله که مان داده هینایه وه. مه یه که، سه وور و بیگه رد و نازدار بوو که رووده کرا ناو په رداخه که وه، به هه مان ده ست

په رداخه که مان هه لده گرت. پاش ناخواردن کاپتن په لاری له قه شه گرتن، کاپتنی هاو ریم رووی له قه شه کرد، قه شه جاحیل بوو و زوو شهرم دایده گرت، وه کو ئیمه جلی سه ربازی کرد بووه بهر، به لام خاچیکي سه ووری توخی مه خمه لی له سه ره وه ی گیرفانی چاکه ته بۆر که ی بوو، کاپتن، له بهر خاتری من، هه رچه نده جیبی گومانیشه، به ئیستالییه کی له نگه دوا تا به ته وای تیبگه م و هیچم له ده ست نه چی.

کاپتن: «قه شه ئیمرو له گه ل کچان بوو.»

وای گوت و سه بری من و قه شه ی ده کرد. قه شه شهرم داگیرت، بزه یه کی هاتنی و سه وور هه لگه را و سه ری خۆی له قاند. ئه م کاپتنه زۆر جار ان په لاری له قه شه ده دا.

کاپتن لینی پرسى: «وا نیبه؟ قه شه ئه مرو له گه ل کچان نه بووی؟»

قه شه: «نه خیر.»

ئه فسه ره کانی تریش هه وه ستیان به گالته ده هات. کاپتن بهر ده وام بوو گوتی:

«قه شه، خوا هه لئاگرئ، له گه ل کچان نه بوو، هه رگیز له گه ل کچان نیبه!»

بۆ منی روون کرده وه، په رداخه که می برد و پری کرد و ته ماشای نیو چاوی ده کردم، به لام چاوی له قه شه هه لنه گرت.

- «قه شه هه موو ئیواره یی به ک به پینجانه.»

هه موو ئه وانیه له سه ر میتزده که بوون پیکه نین.

- «تۆ تیبگه بشتی؟ قه شه هه موو شه وئ یه ک به پینجانه.» هیمایه کی کرد و به ده نگی بهر ز پیکه نی و قه شه ش ئه مه ی به نوکته وهر گرت.

میجهر: «پاپا حه ز ده کا نه مساوییه کان له شه ی سه رکه ون، ئه و (فرانس جۆزیفی) خۆشه وئ. ناحه قی ناگرم پارهی له وئیه بۆ دئ من خوانه ناسم.»

ئه فسه ره ی له قه شه ی پرسى:

«ئهرئ تۆ کتیبی (به رازی ره شت) خویندۆ ته وه؟ دانه یه کت بۆ دینم. ئه م کتیبه بوو باوهری له ق کردم.» قه شه وه لامی دایه وه گوتی:

«ئه مه کتیبیکي پيس و پروبوچه. تۆ له راستیدا حه ز له و کتیبه ناکه ی.»

ئه فسه ره که گوتی:

«زۆر به سووده... ده رباره ی باسوخواسی قه شه کانه. ده که وئیه بهر دلت.»

زه رده خه نه یه کم بۆ قه شه کرد ئه ویش له به رامبه ر رووناکي مۆمه کانه وه زه رده خه نه یه کی بۆ کردمه وه و گوتی: «تۆش نایخوینیته وه.»

ئه فسه ره که گوتی: «بۆتی پهیدا ده که م.»

میجهر گوتی: «هه موو خاوه نبیره کان خوانه ناسن. هه رچه نده ش من پروام به (فری ماسون) وه نیبه.»

ئه فسه ره که گوتی:

«من پروام به (فری ماسون) وه هیه. ریک خراو پیکي مه زنه.» له و کاته وه یه کی هاته ژوورئ. هه ر که ده رگایه که کرایه وه بینیم بهر ده بارئ.

گوتم: «به فریش واهات ئیتر هیرش ناکرئ.»

میجهر: «هه لبه ت هیرش نابئ. پئویسته تۆ مۆله ت وهرگری و بجیته رۆما، ناپۆلی،

سقلیه...»

ئهفسه ره که: «پتویسته سه ری له (ئه مفیلی) بدهی. چهند کارتیکت پی ددهم. بو مالئه وهمانی بهی. که له (ئه مفیلی)ن. وهکو کوری خویمان خوشیان دوتی.»

– «پتویسته بجیته (پالبرمۆ).»

– «دهبن بجیته (کاپری).»

قه شه گوتی: «حهز ده کهم ئه بروزی ببینی و سه ری له مالئه وهمان بدهی که له (کاپراکوتا)ن.»

– «گوئی بگرن. باسی (ئه بروزی) دهکا، ئه وی به فیری لیره زیاتره. ئه و نایه وی جوتیاران ببینی. وازبێن باجیته ناو جهرگه ی رۆشنبری و شارستانییهت.»

– «دهبن له زت له کیزی شوخ وهرگرئ. من ناویشانی هندی جیگه ی (ناپولی)ت ددهمئ. کچی جوان و جاحیل. له گه ل دایکیان ها، ها، ها...»

کاپتن دهستی خوی پان کردهوه، په نجه ی گه وری له سه ره وه بوو، په نجه کانی تری په رت کردن هه روهک به وه وی سیبه ری وینه بی دروست بکه ی. سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه به دیار کهوت. ئه مجارهش به ئیتالییه کی له نگه دهستی به قسه کرد، گوتی: «تۆ وهکو ئه مه ده ریوت.»

دهستی بو په نجه ی گه وره درێژ کرد.

«وهکو ئه مهش ده گه ریته وه.»

په نجه تووته ی خوی گرت هه موویان پیکه نین.

کاپتن گوتی: «سه برکه.» دهستی خوی دیسان پان کردهوه. ئه مجارهش پروناکی مۆمه که سیبه ری دهستی له سه ر دیواره که وه دروست کردهوه. په نجه ی گه وری قیت کردهوه. دهستی پیکردهوه ئینجا ناوی چوار په نجه که ی تری برد و گوتی:

«سۆتۆتینیته، تینیته، کاپتینۆ، ماگیورۆ، تینیته کولونالۆ. تۆ وهکو سۆتۆتینیته ده ریوت وهکو تینیته کولونیلۆش ده گه ریته وه»^(۱).

هه موویان پیکه نین. کاپتن زۆر به زمی سه رکه وتوی به په نجه کانی ساز ده کرد. سهیری قه شه ی کرد و هاواری کرد (هه موو شه وی یهک به پینجانه) دیسان هه موویان پیکه نین.

میجهر: «پتویسته هه ر ئیستا مۆلهت وهرگری.»

ئهفسه ره که: «زۆر چه زم ده کرد له گه لت بهاتام و هندی شتم نیشان دابای.»

– «که گه راپته وه نامیریکی قه وانمان بو بیته.»

(۱) ناوی په نجه کان بهم شتیه به یهک له دوا ی بهک «په نجه ی گه وره، دۆشامۆه، بالابه رزه، براتووته، تووته.» ئه م ناوانه م نه کرد به کوردی چونکه چیژی ئه م یارییه له ناوه ئیتالییه که به تی واته تۆ ئیستا ئهفسه ری (تینیته) ی تا ده گه ریته وه ده بیته به کولونیل.

– «قهوانی خوشترین ئویرا بیته.»

«کارسو بیته.»

– «نا کارسو مه بیته. ئه و ده نه ری نیته.»

– «تۆش چه ز ناکه ی وهکو ئه و به ری نی.»

– «ئه و ده نه ری نی پیتم گوتی ئه و ده نه ری نی.»

له ناو قاز و قیزی ئه وانه وه بوو قه شه گوتی: «حهز ده کهم بجیبه ئه بروزی. له وی نیچیبری باش هه یه. خه لکه کهت ده که ویته بهر دل. هه رچه نده سارده به لام سووه که ی ساف و وشکه. ده توانی له گه ل مالئه وهمان مینیته وه. باوکم راوکه ریکی به ناویانگه.»

کاپتن: «بابرۆین. بهرله وه ی سۆزانیخانه کان داخرین.»

به قه شه م گوت: «شه و شاد.»

گوتی: «شه و شادتر.»

3

کاتن گه رامه وه به ری جهنگ هه ر له شاره که بوین. ژماره ی تۆپه کانی ده وریه ی شار له جارن پتر بیسون، به هاریش داها تبوو. رهزه کان سه وز بوون و لقی دارمیته کانی پۆقه یان دابوو، ده رخته کانی ئه مالا و ئه ولای ریگاش گه لای بچووکیان دابوو، کزه بایه کیش له ده ریاهه ده هات. شاره که و گرد و قه لا کۆنه که ی سه ره وه م بینن له ناو باوه شی ئه و ریزه گرد و چبا که ی ئه و دیو دابوو؛ چباکان بۆر ده چونه وه و په له به کی سه وه له لاپالیان دیار بوو. ژماره ی تۆپه کان له شاره که دا له جارن پتر بیسون، چهند نه خوشخانه ی تازه شی تیا دروست کرابوو. له شه قامه کاند توشی سه ربازی به ریتانی، جار جارهش ئافره تی به ریتانی ده بوین. چهند خانوویکی تریش بهر ناگری تۆپ که وتبوون. ئه وی رۆژی دنیا گه رم بوو، هه ر ده تگوت به هاره، منیش به کۆلانی که هه ردوولای دارو دره خت بوو، شۆر بوومه وه، دیواره که به هه تا و گه رم داگه رابوو. بۆم ده رکهوت که ئیستاش هه ر له هه مان خانوودا ده ژین، هه موو شتی چۆن له و کاته وه به جیم هیشت وهکو خوی بی ده سکاری ماوه ته وه. ده رگا که له سه ر پشت بوو. سه ربازیکم بینن له سه ر ئه سکه ملی ده ره وه له به ره رۆشک دانیشتبوو، ئوتومبیلیکی فریاگوزاری له لای ده رگای ته نیشت و بهر ده رگا وه راوه ستابوو.

کاتن چومه ژووره وه بۆنی کاشییه مه رمه ریبه کانی نه خوشخانه هات، هه موو شتی چۆن بوو هه ر وا مابوو. ته نیا ئه وه نه بیج ئیمه وا له به هارین. له ده روازه ی ژووره گه وره که وه سهیری ژووره وه م کرد.

میجهرم بینن له سه ر میزه که ی دانیشتبوو، په نجه ره ی ژووره که کرابوه وه، تیشکی

هه تاوی پیتدا دههاته ژووره وه. ئەو منی نه بیینی، منیش دوودل بووم که ئایا بچمه ژووره وه راپۆرتی پێشکەش بکەم وەیا بۆ قاتی دووهم سەرکەوم و خۆم بشۆم و جله کانم پێکخەم... له دواییدا بپارم دا وەسەرکەوم. ئەو ژووره ی من و رینالدی تبایدا دەژیاين به سەر دهوراویشتی دهشته که پيدا دهروانی. په نچه رکه ی کرابوونه وه، تهخته که م پیکوپیک بوو به په تو داپۆشرا بوو، شته کانم به دیواره که وه هه لئو اسرابوون و ده ماکه گازه که م له ناو ته نه که یه کی لاکیتشه پيدا بوو، تاسه کلاوه که م ههر به سهر هه مان سنگۆلکه وه وه بوو، باولی جلكان و پۆتینه زستانیه که م له دامیته تهخته که م بوون، پۆتینه که م له بهر بۆیاخه که ی دهره وشایه وه له سهر باوله که دانرابوون. تهنه که دوور پیکه ره نه مسابیه که شم به لولو له مه یله و شینه هه شت لایه که و قۆنداخه دهر په ربه پیکوپیکه له دارگوتیز دروستکراوه که ی به سهر وه ی ههر دوو تهخته که وه به دیواره که وه وه کرابوون. دیتته بیرم دوورینه که ش له ناو باوله کلیدراوه که دا بوو. رینالدی له سهر تهخته که ی تر خه وتیوو، که گوتی له دهنگی پێم بوو خه بهری بووه وه، هه ستایه وه و گوتی:

«چاوو (١)، چۆنت رابوارد؟»

«یه گجار خۆش»

ته و قه مان کرد و دهستی له مل کردم و ماچی کردم.

گوتم: «تۆف»

گوتی: «تۆ دژونی پێویسته خۆت بشۆی. بۆ کوئی چووی؟ چیت کرد؟ ههر به کسه ره هه موو شتیکم بۆ بگێره وه.»

«چوومه هه موو شوینی میلانۆ، فلوره نس، رۆما، ناپۆلی، فیلاسان، گیوفانی، میسینا، تۆرمینا...»

«وه کو خشته له بهرت کردوه، ئەری جهره زه بییت کرد؟»

«به لێ»

«له کوئی؟»

«له میلانۆ، مرتی، رۆما، ناپۆلی...»

«بهس، به راستی پێم بلتی کامیان له هه موویان باشتر بوو.»

«ئه وه ی میلانۆ.»

«چونکه ئەوه به رای بی بوو. ئەوت له کوئی بیینی؟ له کۆفا؟ بۆ کوئی چون؟ هه ستان به چی کرد؟ هه موو شتیکم پێ بلتی. هه موو شه وئ له گه لئ مایته وه؟»

«به لێ.»

(١) چاوو: وشه یه کی ئیتالیه واته رۆژباش. له ئینگلیزییه که و نوسراوه بۆیه نه مکرده وه به کوردی.

«ئه مانه هه یچ نین. لێره کچی جوانان هه نه. کچی جوان که پێشتر نه هاتوونه به ره ی جه نکه وه.»

«نازداره!»

«بروام پێ ناکه ی؟ ههر به م پاش نیوه رۆیه ده چین. ئەوجا ده بیینی له شاردا کچی ئینگلیزی جوانان هه یه. ئیستا من که وتومه ته داوی ئەوینی بارکلییه وه. ده تبه م بۆ سهر دانیان. له وانسه بارکلی بخوازم.»

«پێویسته خۆم بشۆم و راپۆرته که م بنوسم. ئیستا کهس له ئیشتا نییه؟»

«له و کاته وه که تۆ رۆیشتی هه یچ شتیکی وامان نه بووه، ته نیا سهر ما بردی، ده ست و پێ شه قبوون له ساردی، زه رتک، سۆزه نه ک، برینی له خۆوه، دهره باریکه و وشکه برینی ناو گه لان. له هه موو هه فته یه کیشدا یه کێ به تلیشه به رد ههر بریندار بووه، که من برینداری شریشمان هه بووه. وه له هه فته ی داها تودا شه ر ده ست پێده کاته وه، له وانیه ده ست پێکاته وه. وا ده لێن. ئایا خوازینیم بۆ بارکلی پاش شه ر به چاک ده زانی؟»

ئاوم له ته شت ده کرد و گوتم:

«زۆر چاک.»

رینالدی گوتی: «ئه مشه وه ده بی هه موو شتیکت پێ رابگه یینم. ئیستا ده چم سهر خه وئ ده شکینم تا بۆ بارکلی تاسولوس بم.»

منیش کورته ک و کراسه که م له بهر کرده وه، به ئاوی ساردی ناو ته شته که خۆم شوشت. کاتی خۆم به خاوی وشک کرده وه، چاویکم به ژووره که خشان، له په نچه ره که وه سه یری دهره وه م کرد، سه یری رینالدیشم کرد، ئەو له سهر شوینه که ی خۆی پالکه وتیوو. چاوی خۆی لیکنا بوون، زۆر جوان دههاته بهرچاو، هاوته مهنم بوو، له (ئه مالفی) یه وه هاتبوو حه زی له نژادری ده کرد، زۆر براده ری یه کتری بووین. له و کاته ی سه یرم ده کرد چاوی خۆی هه لێنا.

«پارهت هه یه؟»

«به لێ.»

«په نجا لیرم به قهرز بدئ.»

دهستی خۆم وشک کرده وه، جیزدانه بچوکه که م له گیرفانی کورته که که م دهره یینا، که به دیواره که وه هه لئو اسرابوو. رینالدی بێ ئەوه ی له جیگه ی خۆی هه لبستیتنه وه لیبی وه رگرتم، له گیرفانی پانتۆلی دانا، بزیه کی هاتی گوتی:

«ده بی و بۆ بارکلی دهریخه م که خاوه ن پاره و تیرم، تۆ گه وره ترین و باشتین براده ری و په ناگه ی دارایی منی.»

گوتم: «برۆ جه هه نه م!»

ئه وئ شه وئ، له گه ل هاو ریبیان که نانمان ده خوارد، له ته ک فه شه دانیشتیووم، ئەو زۆر

ناتومیډ بوو له پر ههستی بهنازار کرد. دل بریندار بوو، بهووی نهچووومه نهبروزی. بوواوکی نووسیږو که من دهچمه نهوئ باوکیشی تهدارهکی پیشسوازیکردمی ناماده کردبوو. منیش بهقهدهر نهووه پهشیمانی دایگرتم وه خوښم تینهگهیشتم بو نهچووم. خوښم نه موست بچم وه ههولم دا نهووه روون بکه موه، له بهر ئیشیک دهوایه ئیشی تر بکه له کورتاییدا هاته رایین و لیم تینگهیشتم که بهراستی ویستوومه بچم، بهوه هه موو شتی گهراوه باری جارانی. زورم خواردهووه پاشان قاوه و (ستریگا)م خواردهوه. بهسهرخوښی نهووه روون کردهوه که چوډ نهو شتانه نهنجام نادهین، که خوښمان دهمانهوی. هه رگیز نهو شتانه ناکهین.

ههردوو کمان قسهمان دهکرد، نهوانی تریش کهوتیبونه مشت و مړهوه. پر بهدل ویستم بچمه (نهبروزی)، من نهچوومه هیچ شوپنی لهو شوپنانهی شهخته شهقامهکانی وهک ئاسن رهق کردبوو، نهو شوپنانهی که سارد و بیگهرد و ههوا وشک بوون و بهفریش وشک و پرووشهیی بوو شوپن پیتی کهرویشکانی لهسهه دهینرا. جووتیارکانیش شهپقهکانیان لهسهه دهکردهوه و بهنازناوی (لورد) ریزیان لی دهنای و نیچیری باشی لی دهستگیر دهکرا. من نهچوومه هیچ شوپنی لهو شوپنانه، بهلکو چومهته خانه و مهیخانه بهدووکهل قانگدراوهکان؛ که ژوورهکان له پیش چاوت دهسووران، دهوویا تهماشای دیواره کهت بکردبا به تا راتگرتیا به. شهوان بهسهرخوښی لهنیو جیگا دهبووین و دهترانی هه موو شتی که له بهر دهستا به. نهو جوښه نامو بهیی کاتی واگها تنهوه بی نهووی بزانی کیت له گهلدا بووه، نهو دنیایه ناراسته ی که له ناو تاریکیدا بهجوژی دلبروینه که به بی نهووی بزانی و گوپی بی بدهی بخرتنه باو دهی شهوانه و، ناچار دهووی جاریکی دی سهه له نوئ خوډت لهوه دلنیا بکهیت که نهووه هه موو شتی که لهو ژبانه و هه رگویش به هیچ نه دهیت. کوتوپر گرینگیت به زور شت دهدا، به نووستن، خه به ریونهوه، له گهل نهو کردهوه به، هه ندی جار به یانیان، نهو هه موو دی لهو بوونه ئوغریان کردهوه. هه موو شتی توندوتیژ و رهق و ئاشکرایه، جار به جار مشتومر لهسهه نرخ دهقهوما، هه ندی جاریش هیشتا خوښی و خوښه ویستی و فینکاتی و چاشت و فرهوینی تیا بوو، هه ندی جاریش خوښی نه دهه ما وا بهختیار دهووی بچیته سهه شهقامهکان. بهلام هه ردهم روژیکی تر دهستی پییده کردهوه پاشان شهوی تری بهدواوه هه ر دهات.

ویستم دهر باری شهو قسه بکه م و جیاوازی نیوان شهو و روژ دیاربخه م. نهوه بلیم چوډ شهو له روژ چاکتره، هه رچهنده روژ له شهو زور بیگهرد و سارتره. بهلام نه متوانی نهوه بدرکیم. هه روه کو ئیستاش ناتوانم باسی بکه م. بهلام خو گه ر توش شهو گاری وات بهسهه بریدی تو دهنانی. نهو شتی وای نه دیوه. بهلام نهو تینگهیشتم که له راستیدا ویستوومه بچمه نهبروزی، بهلام نهچووم. نیمه براده ی یه کتری بووین، له زور شت زه و قمان وه کو بهک له گهل شتی له به کتری جیا بین، نهو هه ردهم ده بزانی من چ نازانم

و، هه ر کاتی فیبری بووم، توانای له بی کردنم هه به. بهلام نهووی نه مده زانی پاشان فیبری ده بووم. تا نهو کاته، که هه موومان نامان خوارد، جهمه نانه که دوایی هات مشت و مړ بهردهوام بوو، نیمه هه ر دوو کمان له قسه وهستا بین.

کاپتن هاواری کرد:

«قهشه بی که یفه، قهشه بی کچ بی که یفه.»

قهشه: «به که یفم.»

کاپتن: «قهشه بی که یفه. قهشه دهیوهی نه مساوی به کان سهه رکه ون.»

خه لکه که گوپیان بو کاپتن را دیرا بوو.

قهشه سهه ری خوژی له قاند و گوپی: «نه خیر»

- «قهشه دهیوهی نیمه هه رگیز هیترش نه که بین. ناتوهی نیمه هه رگیز هه لمهت بهی بین؟ وانیه؟»

- «نه خیر، مادام شهه هه به به پیوستی ده زانم هه لمهت بهی بین.»

- «ده بی هیترش بهی بین، هه ر هیترش ده بی بین.»

قهشه سهه ری خوژی له قاند.

کاپتن گوپی: «لیبی گه ری، قسه کانی له جین.»

- «هه ر چو پی بی نهو هیچی پی ناکری.»

نه موی گوت و هه موو هه ستانه سهه ری و میزه که یان به جیته شت.

4

توپی ناو باخچه ی ته نیشتمان به یانی واگای هی نام و، تیشکی روژم بیینی له په نجه رهوه دههاته ژووره وه. چوومه بهر په نجه رهوه ته ماشای دهره دم کرد. ریتچکه چهو ریتزه کراوه که شیدار بوو گیاش به خوناو ته ری بوو. تزیه که دوو جار لرمه ی هات، له گهل هه ر لرمه بی هه وایه کی به هیتز هه لی کرد و په نجه ره که ی هه ژاند و به شی پیشه وه ی بیجامه که ی پیکدا دایه وه. تزیه کانم لی دیار نه بوون. بهلام گولله تزیه کان راسته وخو بهسهه سهه رمان تیدد په رین. بوونیان لهوئ شتیکی نارحمت بوو، بهلام بهوه دلنمان خوښ بوو که له چه شنی زور گه وره نه بوون. که سهه یری دهره دم کرد، له ناو باخچه که گوپی له هه ژه ی تریله یه ک بوو به ریتزه که دا دهری، جله کانم کرده بهر، دابه زیمه خواره وه. هه ندی قاوه م له ناندین خواره وه و چوومه گه راج. ده ئوتومبیل له ژیر په سارگه دریتزه که ریز بوون. نهوانه ئوتومبیلی فریاگوزاری نه فره جای لموز پانی رهنگ بوو و ده کو ماشینی باره لگر دروست کرا بوون. فیهه رهکان له گو پی پانی گه راجه که خه ریکی چاک کرده وه ی یه کیکیان بوون. سیی تریش له سهه ر چیاکاندا له نزیک بنکه ی تیمارگه ری بوون. له

فیهته ریکم پرسى:

- «ئەرى ئەوان قەت تۆیخانە کائامانیاں کوتاوە تەووە؟»

- «ئەخیر سینیۆر تینیتە، ئەو گەردە بچکۆلە یە ئەوانى پاراستووە.»

- «ئیشتان چۆنە؟»

- «زۆر خراپ نییە. ئەم ئوتومبیلە باش نییە. بەلام ئەوانى تر ئیش دەکەن.»

فیهته رەگە لەکار وەستا و زەردەخەنە یەکی هاتى و گوتى:

«مۆلەتت وەرگرتیو؟»

- «بەلى.»

دەستى بە بەدەلە کە یەو سەریبەو و گەزەبەو و گوتى:

«کاتیکی خۆشت رابوارد؟»

ئەوانى تریش گەزەبەو.

گوتم: «باش بوو. ئەرى ئەم ئوتومبیلە چیبەتی؟»

- «باش نییە، کونیکى دەگری، کونیکى تری تى دەبى؟» (۱)

- «ئىستا چیبەتی؟»

- «پتویستی بەرینگی (۲) تازە یە.»

بەجیم هیشتان کار بکەن. ئوتومبیلە کە پروتکراو و بەتال دياربوو، مەکیه کە یە کرابوووە و پارچەکانى لەسەر دەزگای (۳) ئیشکردن پەرتویلاو بسوونەو، چوومە گەراجە کە، لەئێر پارچە کە یە کە یە کە سەبى ئوتومبیلە کانم کرد. تا رادەبى چاک بوون، هەندیکیان تازە شوشترابوون، ئەوانى تریش تۆزای بوون، بەوردى چاوم بەتایەکانیان خشانند. تا بزاتم چ جىتى دراوہ یان بەرد هەلى زرانووہ. هەموو شتى ریکوپىک بوو. ئەوہم بۆ دەرکەوت، کە لە لىترە بى یان لىترە نەبى هىچ جىاوازی نییە. بىرم لەدۆخى ئوتومبیلەکان و دەستکەوتنى پىداوئىستىیەکانیان و ریکوپىکى گواستەوہى برىندارەکان لەبەنکەکانى بەرايىیەو بە بنکەکانى دواوہ و دواى ئەمەش دابەشکردنیاں بەسەر نەخوشخانە ديارکراوہکانیان لەسەر راپۆرتەکانیانم دەکرەوہ. ئەمانە تا رادەبەکی زۆر لە ئەستۆزى مندا بوون. ئاشکرايە بوون و نەبوونم هىچ گىروگرتى پەیدا نەدەکرد. لە وەستای فیهته رەکانم پرسى:

«چى وای تىدا نەما توشى دەردەسەریمان بکات؟»

(۱) لە ئینگلیزییە کە دەلى شتى لەدواى شت پتویستە.

(۲) رینگ: مەبەست (ئەلقەبە) نەک Wheel.

(۳) دەزگا: مێزى ئیش کردن.

- «نەخیر، سینیۆر تینیتە.»

- «وئىستگای گازۆلین لە کوپبە؟»

- «هەر لەشۆین خۆبەتى.»

گەرمامەوہ خانووہ کە، فنجانبىکی تر قاوہم لەسەر مێزى نانخواردن خواردەوہ. رەنگى قاوہ کە قاوہبىیە کى کال بوو. بەشیری پەیت شیرین کرابوو. لەودىو پەنجەرە کەوہ بەیانىیە کى خۆشى بەهاری بوو. سەرايى بۆنىکی وشک بەبەر کە پومدا هات، ئەمەش وای بۆ دەرخستم کە ئەمۆر دۇنيا گەرم دەبى. ئەو رۆژە چوومە بنکەکانى سەرچىا پاش نیوہ رۆبەکی درەنگ گەرمامەوہ شارە کە. هەر کە لەوئى نەبووم وا پىدەچوو هەموو شتى بەرپۆکوپىکی رۆبىشتىت. بىستم هیرش دەست پىدەکرتىتەوہ. ئەو تىپەى ئىمە خزمەتمان تىای دەکرد لەناوچە بەرزەکانى لای رووبارە کەوہ دەست بەهیرش دەکا. کاپتن پىی گوتم دەبى لەکاتى هیرش کردندا من چاودىزى بنکەکان بکەم. وا دانرابوو کە لە شۆنىتىکی تەنگەبەرى رووبارە کەوہ بەپە پىنەوہ و لەناوچە گەردەلانىیەکان پەرتویلاو بىنەوہ. ئوتومبیلەکانىش دەبوايە لەبەنکە داپۆشراوہکان پىارترىن و لەزىکترىن شۆنىتى رووبارە کەوہ بن. شتىکی ئاسايىیە، دەبوايە ئەم بنکەنە لەلایەن پىادەوہ دەستنىشان کرابان، بەلام دەبوايە ئىمە ئىشە کەمان راپەراندبايە. ئەم کارەش شتى بوو لەو شتانەى وات لى دەکەن کە هەستى ساختەيى سەربازى لەگىانت برىسکىتى.

زۆر پىس و دژون بووم. بۆ خۆشوشتن سەرکەوتە سەرەوہ. چوومە ژوورە کەم رینالدى لەسەر تەختە کە ی دانىشتبوو، دانەبى کتیبى (هۆگۆ) لەبارەى رۆمانى ئىنگلیزییەوہ بەدەستەوہ بوو. جلى لەبەر کردبوو. پۆتبنە رەشەکانى لە پىدا بوو، قژى دەبرىسکایەوہ. کە منى بىنى گوتى:

«دەرفەتە، تۆ لەگەلما دىبى بۆ دىتنى بارکلى.»

- «نەخیر»

- «بەلى تکایە لەگەلم وەرە و یارمە تىم بە کارى تىبکەم.»

- «باشە، چاوەرئى کە تا خۆم رىک دەخەم.»

- «خۆت بشۆ و هەر بەم جلا نە وەرە.»

خۆم شوشت، قژم شانە کرد، کەوتىنە رى...

رینالدى گوتى:

«تاوئى چاوەرئى کە، دەبى سەر و پىک بخۆبەوہ.»

باولە کە ی کردەوہ بوتلىکی دەرھىنا. گوتم:

«خۆ، سترىگا نییە؟»

گوتى: «نەخیر، گراپایە.»

«زۆر باشه.»

دوو پیتیکی تیکرد. ههلمان گرتن. پهنجهی گهوره مان بهرز ببوه وه. گراپاکه زۆر بههتیز بوو.

«پیتیکی تریش.»

گوتم: «قهی ناکا»

سهرو پیتیکی دووهمی گراپامان خواردهوه.

«رینالدى بوتلهكهی له و لا دانا، له پیتیلکهکه دابهزینه خوارهوه. شار بۆ رویشتن گهرم بوو، خۆر خهريك بوو ئاوابی. ئەمهش دیمه نیتیکی دلکهره وه بوو.

نه خوشخانهی بهریتانی فیلایهکی گهوره بوو، ئەلمانیهکان پیتش شه پ دروستیان کردبوو. بارکلی له باخچه که دا بوو. سسته ریتیکی تری له گه لا بوو. جله سپیه یهک تهرزیه کانیا مان له که لینی درهخته کان بینی. بهره و لایان چووین. رینالدى سلای لى کردن، منیش به نهرمی سلای لى کردن. بارکلی گوتی: «خوشحالم به دیده نیت. خو تو ئیتالی نیت، وا نییه.»

«تۆه، نه خیر.»

رینالدى له گه ل سسته ره که ی تر که و تبوه قسان و پیده که نین.

«شتیکی سهیره! چۆنه له ناو سوپای ئیتالی دای؟»

«له راستیدا له ریزی سوپا نیم. له گه ل تیپی فریاگوزاریم.»

«زۆر سهیره، ئه ئی بۆ ئه و کارهت هه لێژاردووه؟»

«خوشم نازانم، هه میشه هه موو شتی روونکردنه و ده ی نییه.»

«تۆ، چۆن هه یج نییه، وا تیده گه م که ده بی هۆی هه بی.»

«ئهم قسه یهت زۆر ته واره.»

«ده توانین به م شیه یه له قسه کا مان به رده و ام بین.»

گوتم: «نه خیر»

«ئهمه دهره ته. وا نییه؟»

له بارکلیم پرسى: «ئهم گۆپاله چیه به دهسته وه یه؟»

بارکلی کچیتکی تا بلتی که له گه ت بوو، جلیکی وای له بهر بوو، وای بۆ چووم جلی سسته ران بى، قز کالی به روخسار رهنگ گهنم چاره کانی خۆ له میتشی بوون، زۆر جوان هاته خه یالم، گۆپالیکى له پشه ی دارخورمای (راتان) ی^(۱) دروست کراو و له چهرم گیراوی به دهسته وه بوو که له قامچی بوو که شوشه ی مندالانی ده کرد.

(۱) راتان: جۆره دارخورماییکه له رۆژهه لاتى هیندا ده روئ.

«ئهم گۆپاله یادگاری لاویکه پار له شه ردا کوژراوه»

«زۆر به داخه وه.»

«گه نجیکی کۆک بوو، بریار بوو بمخوای به لام له شه ری (سۆم) دا کوژرا.»

«شه رتیکی توندوتیژ بوو.»

«له وى بووى؟»

«نه خیر، ته نیا گوتم لى بووه، هه یج شه رتیکی تری وهک ئه و شه ره چه په له لیره رووی نه داوه. ئه وان ئه و گۆپاله یان بۆ ناردووم، دایکی له گه ل جل و بزگوری بۆ ناردووم.»

«ماوه ی ده زگیرانیتان زۆری خایاند؟»

«هه شت سال. ئیمه پیکه وه گوره بووین.»

«له بهرچی زماوه ندتان نه گپرا؟»

«نازانم من گیل بووم، ئه گینا ئه متوانی به هه ر جوړی بوايه ئه م کاره م راپه راندبايه، له و باوه رده دا بووم که ئاکامیکی خراپی بۆ ئه و بی؟»

«تیگه یشتم.»

«که ست له ژیانتا خوش ویستوه؟»

گوتم: «نه خیر.»

له سه ر سه نده لیب دانیشتبووین. ته ماشایم کرد. گوتم: «پرچت زۆر جوانه»

«دلته ده یگرئ؟»

«زۆر زۆر»

«که جوانه مهرگ بوو خه ریک بوو به ته وای ببیرم.»

«نه که ی ببیری.»

«ویستم شتیکی بۆ بکه م. خو تو ده بینی گوتم به هه یج شتیکی تر نه داوه. ده یتوانی هه موو شتیکم لى داوا بکا. ده یتوانی هه ر شتیکی لیم بوو یستبايه به ده ستی بیتی، گه ر بمزانیایه، ده بوايه زماوه ندمان گپرا بایه وه یا شتی ترم کردبايه. من ئیستا وا ئه و هه موو شته ده زانم. به لام ئه و کاته ی ویستی بچی بۆ شه ر من پیم نه زانی.»

هه یج نه گوت.

«ئه و کات هه یج شتیکم نه ده زانی، وام ده زانی بۆ ئه و ئه مه شتیکی خراپ ده بی. له و باوه رده بووم ئه و ناتوانی به رگه ی ژیانى شه ر بگرئ له ئه نجامدا به مهرگ شاد بوو و هه موو شتیکم کوتایى پى هات.»

«نه م زانیوه.»

«تۆه، به لى ئه مه کوتاییه که ی بوو.»

تهماشای رینالدیمان کرد. له گه‌ل سسته‌ره‌که‌ی تر که وتبووه قسه‌وه.

پرسیم: «ناوی چیبیه؟»

- «فیرگسۆن. هیلین فیرگسۆن. هاوړتیکه‌ت دکتۆزه، وانیبیه؟»

- «به‌لن، دکتۆزیککی باشه.»

- «ئهمه ړیکه‌وته. به‌ده‌گمه‌ن له شوپنیککی وا نزیک له به‌روهه چاومان به‌به‌کیتکی باش بکه‌وئ. وانیبیه؟»

- «راسته.»

گوتی: «به‌ره‌یه‌کی تروها‌ته. به‌لام زۆر جوانه. چ هیرشێ ده‌کړئ؟»

- «به‌لن.»

- «ئهو کات ده‌بێ کار بکه‌ین، هه‌رچه‌ند ئیستا بێ کارین.»

- «له‌میژه سسته‌ری؟»

- «له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه^(۱)»

که ئهو چوو بۆ شه‌ر دپته‌ بیرم بیریکی پوچ هاته‌ میتشکم. له‌و باوه‌ره‌ بووم که دپته‌ ئهو نه‌خۆشخانه‌ی منی تیام، وای بۆ چووم، که به‌ شیر بریندار بووه و سه‌ریشی شاشی لێ به‌ستراوه. و دیا گولله‌یه‌کی به‌شان که‌وتوو. شتیکی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

گوتم: «به‌ره‌یه‌کی ئه‌ندیشه‌یبیه.»

- «به‌لن، خه‌لک وه‌ تیناگه‌ن که‌ فه‌ره‌نسا له‌ چ بارێکدا‌یه. ئه‌گه‌ر تیکه‌بشتیان ئهم کوشناره‌ به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو. ئهو به‌ شیر بریندار نه‌بوو به‌لکو نارنجۆکیان پێ دادابوو په‌ل په‌ل ببوو.»

نقهم لێوه‌ نه‌هات.

- «له‌و باوه‌ره‌ی شه‌ر به‌رده‌وام بێ؟»

- «نه‌خپیر»

- «چ ده‌یوه‌ستینێ؟»

- «ده‌بێ له‌لاین بشکێن.»

- «ئیمه‌ ده‌شکێن. ئیمه‌ له‌ فه‌ره‌نسا ده‌شکێن، ئه‌وان ناتوانن له‌شه‌ر به‌رده‌وام بن و قه‌سایخانه‌یه‌کی وه‌کو (سۆم) دروست بکه‌ن و نه‌شکێن.»

گوتم: «لێره‌ ناشکێن.»

- «له‌و باوه‌ره‌ نیی؟»

- «نه‌خپیر، ئه‌وان پار هاوینی دکړتکی چاکیان پێ کردن.»

(۱) له‌کو‌تایی پازده‌کانه‌وه: واته‌ کو‌تایی سالی ۱۹۱۵.

گوتی: «له‌وانه‌یه‌ ئه‌وان بشکێن. هه‌موو که‌سه‌ی ره‌نگه‌ بشکێن.»

- «ئه‌لما نیبیه‌کانیش.»

گوتی: «نه‌خپیر، له‌و باوه‌ره‌ نیم.»

له‌پاشا چوینه‌ لای رینالدی و فیرگسۆن.

رینالدی به‌ئینگلیزی له‌ فیرگسۆنی پرسى:

- «ئیتالیات خۆش ده‌وئ؟»

- «یه‌گجار»

رینالدی سه‌ری خۆی له‌قاند گوتی:

«تێ نه‌گه‌یشتم.»

قسه‌که‌ی فیرگسۆنم کرده‌ ئیتالی گوتم:

«AAbbanze bene»

سه‌ری خۆی له‌قاند.

- «زۆر باش نیبیه. ئینگلتیره‌ت خۆش ده‌وئ؟»

- «زۆر نا، من سکوتله‌ندیم. ده‌زانى؟»

رینالدی به‌خه‌یالی رۆبشتوووه‌ سه‌یری منی ده‌کرد. به‌ئیتالی گوتم:

- «ئهو سکوتله‌ندییه. سکوتله‌ندای له‌ ئینگلتیره‌ خۆشتر ده‌وئ.»

- «به‌لام سکوتله‌ندا به‌ریتانیا‌یه.»

ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌م بۆ فیرگسۆن په‌رچه‌قه‌کرد.

فیرگسۆن: «Pas encore»

- «به‌راستی نا؟»

- «نه‌خپیر، ئیمه‌ ئینگلیزمان خۆش ناوئ»^(۱)

- «هه‌رگیز ئینگلیزان خۆش ناوئ؟ (بارکلی)شت خۆش ناوئ؟»

- «ئاه، ئهمه‌ جیاوازه. نابێ هه‌موو شتی وه‌کو یه‌ک لێک به‌دینه‌وه.» پاش ماوه‌یه‌ک

شه‌وشادیمان له‌یه‌که‌تری کرد و به‌جیمان هیشتان و گه‌راینه‌وه‌ مال. رینالدی گوتی:

- «بارکلی تۆی له‌من به‌دل‌تیره. ئه‌وه‌ زۆر ئاشکرایه. به‌لام کیژۆله‌ سکوتله‌ندییه‌که‌

زۆر جوانه.»

(۱) فیرگسۆن که‌ ده‌لێ رقی له‌ ئینگلیزه‌ مه‌به‌ستی ده‌وله‌تی به‌ریتانیا‌یه‌ چونکه‌ به‌ریتانیا ولاته‌که‌ی ئه‌وانی داگیرکردوووه‌ که‌ (سکوتله‌ندا)یه‌ به‌ به‌شیک له‌ به‌ریتانیا‌ی گه‌وره‌ی داده‌ن. وه‌ گه‌لی سکوتله‌ندا چنده‌ها ساله‌ خه‌بات ده‌کا تا له‌ژێر چه‌پۆکی به‌ریتانیا‌ی رزگاری بێ به‌سه‌رۆکایه‌تی (سوپای نه‌پتی ئیرله‌ندی) رۆژ نیبیه‌ ده‌ست له‌ سوپای داگیرکهر نه‌وه‌شین.

گوتم: «زۆر» خۆشم دركم بهوه كرد «تۆ تهوت خۆش ئهوى؟»
 رینالدی گوتی: «نهخیر.»

5

پاش نیوه روژی رۆژی دوایی جارێکی تر چوممهوه سهردانی خانم بارکلی. له ناو باخچهکه دانه نیشتبوو. منیش چوممه ده رگای لاتهنیشتییی باله خانه که که ئوتومبیله کانی فریاگوزاری له بهردهم پراوه ستا. له ژوووه سه روکی سسته رانم بینی پیتی راگه یاندم که خانم بارکلی نۆزه ئیشیه تی. (ئیمرو شه دهستی پیکردۆته وه) منیش گوتم ده زانم.

گوتم: «تۆ ئه مریکی له سوپای ئیستالی؟»

- «به ئی.»

«چۆن وا هات ئه ممه بکه ی؟ بۆچی نه هاتییه ریزی ئیمه و له گه ل ئیمه مانان بی؟»

- «نازانم ده توانم ئیستاکه بیمه ریزه وه؟»

- «به داخه وه پیم بلتی بۆچی چوویمته ریزی ئیستالییه کانه وه؟»

گوتم: «له ئیستالی بوم. ئیستالی ده زانی.»

گوتم: «ئوه! من تازه به تازه وا فیری دهیم. زمانیکی خۆشه.»

- «هه ندی کهس ده ئین، ده توانی له ماوه ی دوو ههفته فیر بی.»

- «پهه، ئه و من له دوو ههفته دا فیری نه بوم، گهرچی وا بۆ چه ند مانگی ده چی ده یخوینم. گهر مه به سست دیتنی کاترینه ده توانی دوای سه عات جهوت بیی ئه وکات دهستی به رده بی. به لام نه که ی کۆمه له ئیستالییه که له گه ل خۆت بیی.»

- «ته نه نه ت له بهر خاتری زمانه خۆشه کانیشیان.»

- «نه خیر، ته نه نه ت له بهر جله سه ربازییه جوانه کانیشیان.»

گوتم: «ئێواره ت شاد.»

- «ریقیدرسی تینیتته.»

- «ریقیدرا.»

منیش خواحافیزم لی کرد و چوممه ده روه. زۆر زهحمه ته وه کو ئیستالیان خواحافیزی له بیانیان بکه ی بی ئه وه نه شیتوی. وا تینگه بییوم که مالئاوایی ئیستالی هه رگیز بۆ ناردنه ده روه به کارتی (۲).

ژوووه که گهرم بوو، منیش چوو بوممه سه ر رووباره که و تا سه ری پرده که ی (پلافا)

(۲) مه به ست له بهر قورسی زهحمه تی خواحافیز کردنه به ئیستالی. که غهیره ئیستالییه کان به ئاسانی فیری نابن.

چوم. بریار وا بوو هیرش له ویتوه دهست پی بکات. سالی پار چومنه پیتش له ناوچه ی ئه وه بهر زۆر سستم بوو. چونکه تا که رینگایی له ویت هه بوو. ئه ویش داده کشایه خواره وه به ره و پردی که له ک ده چوو، به درتایی به ک میل له ویت ره حمه تی گری تۆپه کاند بوو. سه ره رای ئه وه ش پردی که له ک ئه وه نده فراوان نه بوو، تا هه موو گواستراوه کان واته سه ربا ز و ئوتومبیله کان بۆ هیرشی به پۆسته یی هه لگرئ. نه مساو بییه کان ده یان توانی ئه و ناوه به خوینی کوژراو سوور بکه ن، به لام ئیستالییه کان له رینگایه کی بچووک له وه به ری رووباره که وه په رته یان کرد و میل و نیوتیکیان له به ری نه مساو بییه کان گرت.

ئه ویت جیگایه کی سهخت بوو. نه ده بو نه مساو بییه کان لی بکه پین ئه ویت داگیر بکه ن، وای بۆ چوم که ئه مه چا و لیتوتشینیکی هاوبه شی بوو. چونکه سه ری پرده که و ئه ولای رووباره که هه ر به ده ست نه مساو بییه کانه وه ما بوو؛ مه تارتیزه کانیان له سه ر گرده کان بوو چه ند یارده یی له ئیستالییه کانه وه دوور بوو. ئه م شوتنه وه ختی خۆی شارۆچکه یه ک بوو، به لام هه مووی بۆته په له به رد، ئه وه ی له ویت ما بوو، پاشما وه ی ئیستگه یه کی شه مه نده فر و پردیکی جیگیر که نه ده تواندرا جارێکی تر به کاریتته وه چونکه له بهر چاوان بوو.

ملی رینگا ته سه که که م گرت بهر به ره و رووباره که چوم، ئوتومبیله که م له بنکه یی به جیته پیتش، له ویت گرده که وه. له پرده که له که که په ریمه وه که چیا به که په نای لی کرد بوو.

به نا و مه تارتیزه کانی ناو شارۆچکه خاپوورکراوه که به لیتواری هه لندیره که وه رۆیشتم، سه ربا زه کان هه موویان له ناو قۆرته کاند بوون. چه ند ریزی رۆکیت بۆ به هانا که به شتی تۆپ داندرابوون، وه یا له کاتی پچرانی ته لی ته له فۆن وه کو نیشانه به کار به یترین. به ره ی شه ر ئارام، گهرم و پیس بوو. سه یری هیله کانی به ره ی نه مساو بییه کانم کرد، که س دیار نه بوو. له گه ل کاپتنی ناو قۆرتیک خواردمه وه که له ناو دالده که وه ناسیم، به سه ر پرده که دا گه رامه وه.

رینگایه کی فراوانی نوێ خه ریک بوو ته واو بیی، له ویش پیچ پیچ سه رده که وه سه ر، به ره و پرده که داده کشا، هه رکاتی ئه م رینگایه ته واو بیی هیرش ده ست پیتده کرئ. ئه م رینگایه به ناو دارستاندا به لۆفه ی تیژ ده هاته خواره وه. بریار وا بوو کاتی هیرش هه موو شتی به سه ر ئه م رینگایه نوێیه ده رچوویا یه و تریله به تاله کان و عاره بانه کان و ئوتومبیله فریاگوزاره به باره کان و هه موو شتیکی گواستنه وه هاتیا یه سه ر رینگا نوێیه که. بنکه پزیشکییه که له به ری نه مساو بییه کان و له وه به ری رووباره که و، له ویت لیتواری گرده که بوو، ده سه به ره هه لگره کانیسه ده بوا یه برینداره کانیان له پردی که له که که به پیه پته وه. ئه گه ر هیرشیش ده ست پی بکات هه ر به م شتیه ده یی. به درتایی میلی و وه یا زیاتر له رینگا تازه که، کاتی هیرش ده ست پی بکا تا راسته رتیه که ده که ویتته ویت ئاگری تۆپه کانی نه مساو بییه کان. وا دیار بوو فه رته نه یی بقه ومی. په نایه که بۆ ئوتومبیله کان دۆزییه وه تا ئوتومبیله کانی تیا دا پیا رتیزئ. پاش ئه وه ی ناوچه به ده که ده برن، ده توانن چاوه رپیی برینداره کان بکه ی که به پرده که ده یان په رتینه وه. چه زم کرد له سه ر رینگا تازه که ئوتومبیل

لێخوڕم، بەلام هێشتا تەواو نەبوو بوو. وا پێدەچوو فراوان و زۆر بەچاکی دروست کرابێ. لۆفەکانی باش بوون، پێنچەکانی رێک و دیاربوون، دەتوانی لەنیو داڕەکانی دارستانەکە سەرچیاکەوه پێنچەکانی رێگا ببینی. ئوتومبیلەکان هیچ مەترسییەکیان لەسەر نەبوو، چونکە برێکی کائزایییان هەبوو. هەر چۆنی بێ لەکاتی داوەزین لە لێژاییبەکاندا قورس نەبوون. بەریتگایەکی تەسکدا گەرامەوه.

قەرەبێنا بەدەست ئوتومبیلەکیان راگرت. تۆبێ کەوت، لەو کاتە ی راگیرابووین سێی تریش کەوتنە سەر رێگاگە. تۆپەکان لەچەشنی حەوتا و حەوت بوون، بایەکی بەووشەوشی لەگەڵ دەهات، تەقینەوێهەکی توند و بریقەدار و ترووسکە و پاشان دوو کەلێکی خۆلەمبشی رێگاگەکی تەنی. قەرەبێنادارەکان نیشانەیان بۆ کردین. بەو شوێنانە تێپەرین کە تۆبێیان بەرکەوتبوو من لە شوێنە شکاوەکان دوورکەوتەوه. بۆنی تەقینەوێهە گەورە و بۆنی قوڕ و بەردی هەلتەکاوە بەردە ئەستێیی تازە هاردراوم کرد. بۆ (گوریزیا) گەرامەوه بۆ بەلەخانەمان لێم خوڕی. لەدلی خۆمدا گۆتم، چووم بۆ دیدەنی بارکلی لە ئێشدا بوو. نانی ئێوارەم زۆر بەپەله خوارد. بۆ ئەو بەلەخانەیه چووم کە بەریتانییەکان نەخۆشخانە ی خۆیانیان تباي دانابوو. بەراستی زۆر گەورە و خۆش بوو، دارو درەختیکی جوانیش لەناو باخچەکەیدا هەبوو. بارکلی لەسەر ئەسکەملێکی ناو باخچەکە دانیشتیوو. خانم فێرگسۆنی لەگەلا بوو. بەدیتنم زۆر دلشاد بوون. پاش ماوێهەکی کەم فێرگسۆن داوای لێبووردنی کرد و بەجێی هێشتین. فێرگسۆن گوتی:

«هەردووکتان بەجێ دێلم، بەبێی من دەتوانن کاتیکی خۆش پێکەوه بمێننەوه.»

بارکلی گوتی: «هێلین مەرۆ.»

«حەزم دەکرد، بەلام هەندێ نامەم هەیه دەبێ بیان نووسم.»

گۆتم: «شەو شاد»

«شادتر مستەر هێتری»

«شتیکی وا مەنووسە سانسۆری پۆستە دلتهنگ بکا.»

«مەترسە تەنیا دەریارە ئازایەتی ئیتالییەکان و ئەو شوێنە خۆشانە دەنووسم کە تیایدا دەژیم.»

«لەسەر ئەم نووسینانە خەلات دەکرتی.»

«شتی باشە، شەو شادتر کاترین.»

کاترین: «کەمبێکی تر دەتبینمەوه.»

خانم فێرگسۆن لەتاریکیدا رۆی و ئێمە ی بەجێهێشت.

«ئای فێرگسۆن کچێکی چاکە.»

«ئای، بەراستی زۆر چاکە، سستەر.»

«ئە ی تۆش سستەر نبی؟»

«تۆه، نەخێر، پێشەبەکی ترم هەیه پێی دەوتری (V.A.D) (١) زۆر کاری دژارمان ئەنجام داوه، سەرەرای ئەمەش تا ئێستا نەبووینە تە جێی متمانەیان.»

«لەبەرچی؟»

«گەر ئێشیان پێمان نەبێ ئەوا جێی متمانە نین. بەلام ئەگەر بەراستی ئێشیان هەبێ، ئەوا دەبێنە جێگە ی متمانەیان.»

«جیاوازی نێوان ئێوه و سستەران چیبە؟»

«سستەر وەکو پزیشکە پێوستی بەماوێهەکی زۆرە تا بێتە سستەر. بەلام هاتنە ریزی (V.A.D) پێوستی بەو ماوێهە درێژە نبی»

«تێگە یشتم.»

ئیتالییەکان حەز ناکەن ئاڤرەتەکانیان لە نزیک بەرەوه بن، بۆیە ئێمە لەژێر چاودێرییەکی تاییەتی داین. ناتوانین بێینە دەروە.»

«خۆ من دەتوانم بۆ ئێره بێم؟»

«تۆه، بەلێ، خۆ ئێمه وەکو رەبەنان بەند نەکراوین.»

«با خۆ لەشەر دەریازکەین.»

«ئەمە زۆر زەحمەتە هیچ شوێنی نییە خۆی پێ دەریاز بکەین.»

«هەر چۆنی بێ با خۆ دەریاز بکەین.»

«زۆر باشە»

لەتاریکیدا هەریەک لە ئێمه سەیری ئەوی تری کرد. بارکلیم زۆر جوان هاتە بەرچاو، دەستیم گرت، رێگە ی دام دەستی بگرم، دەستیم بەرز کردەوه تا باسکم لە قۆلی وەرینم.

گوتی: «ئای، نەکە ی.»

دەستم لەو شوێنە راگرت.

«لەبەرچی؟»

«ئای»

«بەلێ، تکایە.»

لە تاریکییەوه زیاتر لێی چوومە پێشەوه تا ماچی بکەم، هەر ئەوێندەم زانی ئاگری لەچاوە بلند کردم، زلله یەکی وەشاندە لووت و چاوم، فرمیسک زایە چاوەکانم.»

گوتی: «پەشیمانم.» هەستم کرد قازانجی تاییەتی هەیه.

(١) V.A.D کورتکراوە ی (Voluntary Aid Detachment).

واتە: دەستە ی فریاکەوتنی خۆهختکەر.

«تۆ له سهر حهق بووى.»

«زۆر په شيمانم ئيستنا ناتوانم بهم شيوه يه پيشه ي سستهرى بيه مه سهر، نهم دهويست نازارت بدهم. نازارم داي، نازارم نه داي؟» له تاريخيدا سه يري ده كردم، منيش تووره ببووم، به لّام دلنيا بووم. خو ميس ئه وهم له بهرچاوى خوّم دانا بوو، وهكو جووله ي يارى شه تره نج.

«دهسته كانت خوښ، هيچ پتي دلگير نيم.»

«ئاي به سه زمان»

«من ژيانتيكى پر به زم و رهم به سه رده بهم، هه رگيز به ئينگليزي قسه م نه كردوه. له گه لّ ئه وهش تۆ زۆر جوانى.»

ته ماشايه م كرد.

گوته ي: «پتويست به وه هموو قسه هه له ق و به له قه ناك، ئيمه دووركه وتينه وه.»

«به لّ، له شه ر دووركه وتينه وه.»

ئه و پتيكه نى، بۆ به كه مجار بوو، گوتم له پتيخه نيني بوو. ته ماشاي روويم كرد گوته ي:

«خوتن شيرينى.»

«نه ختر، وانيم.»

«به لّ، تۆ نازيزى، زۆر كه يه خوښ دهيم گه ر هيچت له به ردلّ نه بئ ماچتيك بكه م.»

ته ماشاي چاوه كانيم كرد، هه وهكو پيشا باسكم له قۆلى وه رينا، ماچم كرد، زۆر به توندى ماچم كرد و به توندى له ئاميزيم گرت هه ولّم دا ليوه كانى بكه مه وه. زۆر به توندى نابووينه سه ربه ك تا ئه وكاته هه ر تووره بووم. كاتى كوتوپر ئه وم له ئاميزم گرت له رزى. زۆر له خوّم نزيك كرده وه به راده بئ هه ستم له ليدانى دلّى كرد. سه رى خو ي به ده ستم دا دا و، سه رى برده دوا وه، له سه ر شانم دا به گريان.

گوته ي: «ئاه، گيانه كه م، تۆ ده بيته دلّسو زى من؟»

له دلّى خوّمدا گوتم، كام دۆزه خ، به ئه نگوسته كانم وازيم به پرچه كه ي كرد و شه يم له سه ر شانى دا. ئه و ده گريا.

«تۆ وا ده بى، وا نابى؟»

ته ماشايه كي منى كرد و له قسه كه ي به رده وام بوو، گوته ي:

«چونكه ئيمه پتيكه وه ژيانتيكى سه ير و خوښمان ده بئ.»

ماوه بئ ماينه وه. تا ده رگاي قيتلاكه له گه لّيا رويشتم، ئه و چووه ژووره وه. منيش گه رامه وه ماله وه بۆ نه زمى سه ره وه بۆ ژووره كه م سه ركه وتم. رينالدى له سه ر ته خته كه ي خو ي راكشابوو، سه يريكي كردم و گوته ي:

«كه وا بئ باشى له گه لّيا رويشتوى.»

«ئيمه هاوپتي به كتيرين.»

«ده لّتي سه گى به بايت.»

له م قسه يه تينه گه يشتم. گوتم: «وهكو چيى؟!»

بۆ ي راقه كردم، گوته ي: «وهكو ئه و سه گه به بايت كه...»

گوتم: «به سيكه... پاش ماوه يه كي كه م له سه ر ئه م قسانه جوتن پتيك ده ده ين» پتيكه نى.

گوتم: «شه و شاد.»

گوته ي: «شه و شادتر گوچيله.»

به موّم و سه رينه كه وه به سه ر چراكه ي داكه وتم، به تاريخى چوومه سه ر ته خته كه م. رينالدى چراكه ي هه لگرت و دا يگيرسانده وه له خوتنده وه به رده وام بوو.

6

دوو رۆژ له بنكه كان گير بووم. كاتى گه يشتمه وه ماله وه رۆژ درهنگ بوو. تا ئيواره ي رۆژى دوايى مسز (باركلى) م نه بينى. له باخچه كه دانه نيشتبوو، بۆيه ناچار بووم له نووسينگه ي نه خوښخانه چاوه روانى بم. تا دابه زيبه خواره وه. كوّمه له نيو په يكه رتيكى مه رمه رى له سه ر دارى بۆيه كرا و قايم كرابوون كه به درتيزايى ديواره كانى ژوورى نووسينگه ريزكرا بوون. هه روه ها ئه و هۆله ي كه نووسينگه كه ي به روويدا ده كرايه وه، ئه م په يكه رانه ي تيا بوو. سيفه تى مه رمه رى ته واويان تيا بوو، كه واى كرديوو به به كتري بچن تائيسستاش په يكه رتاشى، به كاريكى بئ تام ده زانم. به لّام كاره برۆنزيه كان به شتتيك تپده گه م. يه ك گۆرستانى دلّرفين له جيهاندا هه يه ئه ويش له (پيزا) بوو، (گيتون) يش شوئنى ديتنى په يكه رى به ده. ئه م ساختمانه هى ئه لمانيه كي ده ولّمه مند بووه.

په يكه ره نيوه په ژنتيبه كانيش پاره يه كي زۆريان تئ چووه.

من له وه سه رسام بووم كه ناخۆ كئ دايتاشيبوون و ده سته كه وتى چه ند بووه. بيرم له وه كرده وه ئايا ده بئ ئه مانه گشتيان ئه ندامى خيزانتيك بن ياخود ئه بئ چ بن. به لّام گشتيان جلوه رگى كلاسيكيان له به را بوو. تۆ ناتوانى هيچ شتئ له مه ر ئه وانه باس بكه ي.

له سه ر كورسيه دانيشتم، شه يقه كه م به ده سته وه گرت. ئيمه گه ر له (گوريزيا) ش بوايه ده بوايه كلاوزريمان له سه ربايه. به لّام له سه رنانيا ن زۆر بيتزاركه ر بوو، وه ك نواندنتيكي شانزويى چه په لّ ده هاته به رچاو، چونكه ئه و شاره هيشتا له دانيشتوان چۆل نه كرابوو. كاتى كه چوومه بنكه كان كلاوزرتيه كم له سه ر ناو ده سامه كه كي گازى

ئینگلیزیشم هه لگرت، که بهم دوا بیبانه هیندی کمان دهستکه وتبوو، به راستی ده مامکی چالاک بوون. داوامان لی کرا که چهکی ته ماتیک هه لگرتین؛ دکتور و هاو پیشه کاغانیش هه مان داوایان لی کرا. ده بانچه کهم به کورسیبه که وه ده کهوت. منیش ههستم پیتی ده کرد و، هه ریه که له ئیمه گه به ئاشکرا چهکی هه لته گرتبایه دوو چاری سزای به ندرکان ده بوو. رینالدی کیفیتی قالتاغی پر کلینکسی هه لگرتبوو.

من چه کیتی به راستیم هه لگرتبوو. خۆم وه کو پیاویتی چه کدار هاته بهر چاو، تا مه شقم له سهر ته قاندنی کرد، چه که له چه شنی ئوسترا بوو گولله خۆره که ی (۷, ۶۵) بوو، لووله که ی زۆر کورت بوو، له کاتی ته قاندندا زۆر به گورجی ده گه رایه وه. کاتی ده ته قاند دهنگی پیکه وتنی به هیج شتی نه هات. مه شقیتم پیتی کرد، سبیره له ژیری نیشانه که گرت. هه و لم دا ده سه لاتم به سهر جووله ی لووله سهیره که ی دابشکینم. تا توانیم له دووری بهک یارده وه له و نیشانه یه وه بدهم که له دووری بیست یارده وه سبیره لی گرتبوو. ئه وکات پر و بوچی هه لگرتنی چه کم به خه یالدا هات.

ههر زووش له بیرم نه ما، ده بانچه کهم له لاتریزه م به سستیو بی ئه وه ی هه ست به هیج شتی به کم ته نیا له و کاتانه دا نه بی که گه یه شتمه هه ندی ئینگلیز زوبان که می شه رمم له خۆم کرده وه. له سهر کورسیبه دانیشتیووم نه خۆشه وان به مۆنی له دوا ی میتریکه وه سهیری کردم. له و کاتای من سهیری زهوی ژووری په بکه ره کان و ئه ستوونی نیسه په بکه ره کان و تابلۆ (فریسکۆ) کانی سهر دیواره کهم ده کرد و چاوه پیتی بار کلی بووم. تابلۆ فریسکۆ کان له و خراپانه نه بوون، ههر فریسکۆ یی له و کاتای ده ست به توژی فریدان و داخووران بکا باش ده بی. چاوم به کاترین کهوت بۆ دالانه که داده به زی، هه ستامه وه سهیری، که به ره و لام ده هات و، که له گه ت دیار نه بوو، به لام زۆر به ردل بوو.

- «ئیبواره باش، هینری.»

گوتم: «چۆنی»

نه خۆشه وانه که له دوا وه یی میتره که وه گوئی را دپرا بوو.

- «لیتره یا له دهره وه له نیبو باخچه که دانیشین؟»

- «با بچینه دهره وه ئه وئ فینکتره.»

به دوو قۆلی بۆ ناو باخچه که رویشتین. نه خۆشه وانه که ش له دالانه که وه چاوی تی ده برین، تا گه یه شتینه سهر ریچکۆله چه ورپژگراوه که وه.

گوتم: «تۆ له کوئی بووی؟»

- «له بکنه کان بووم»

- «نه ده کرا هه و الیکم بۆ بنیری؟»

- «نه خیر، وا ئاسان نه بوو. به مه زنده م وابوو که ده گه ریتمه وه.»

- «ده بوایه ناگا دارت کردبام، گیانه کهم.»

له ریچکۆله که دوور که وتبینه وه له ژیر ریزه دره ختی پیاسه مان ده کرد، دهستم گرت، راوه ستاین پاشان را مووسی.

- «هیج شوینی نیبه بچین؟»

- «نه خیر، پتیوسته لیتره پیاسه بکه یین، له میتره لیم دووری.»

گوتم: «ئیمرو سیتیهم رۆژه، به لام ئه وه نیبه گه راومه ته وه»

ته ماشا به کی کردم و گوتم:

- «منت خۆش ده وئ؟»

گوتم: «به لئ.»

گوتم: «تۆ گوتم منت خۆش ده وئ، وا نیبه؟»

به درۆوه گوتم: «به لئ، تۆم خۆش ده وئ.»

پیشتر وام نه گوتمبوو.

گوتم: «پیشم ده لئی کاترین؟»

گوتم: «کاترین»

له پیاسه کردن به رده وام بووین، له ژیر داره کاندای وه ستاین.

گوتم: «بلئ، به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

گوتم: «به شه و گه راومه ته وه لای کاترین.»

- «ئۆه، ئازیزم، خۆ تۆ گه رایه وه، وانیه؟»

- «به لئ.»

- «تۆم زۆر خۆش ده وئ. له و ماوه یه دا دلیم ههر لای تۆ بوو.»

- «خۆ دوور ناکه وینه وه.»

- «نه خیر، ههر ده گه ریتمه وه لات.»

- «تۆم خۆش ده وئ، تکایه ئه مجاره ش ده ست له هه مان جیگه وه دانیه وه.»

- «دهستم دوور نه که و تۆ ته وه.»

وهرم سووړاند، رووم بیینی، کاتی ماچم کرد، بینیم هه ردو و چاوی داخستبوو. منیش هه ردو و چاوه کانیم ماچ کرد.

وا هاته می شکم که می سه رشیت بی... گه ر واش بی خراب نه بوو. به لاشمه وه ئه مه گرینگ نه بوو، ئه مه زۆر چاکتره له وه ی که هه موو ئیبواره یی بچیه ژووری ئه فسه ره کان که تیار تۆکان به سه ر قاچت هه لده گه رین، شه پقه کانیشته به ره واژی ده که نه وه که به لگه ی ئاشنایه تی خویان نیشانی هاو پیتی چه کداره کان ده دن، له نیوان گه شته کانیا ن بۆ نهومی سه ره وه. سووړ ده مزانی که کاترینم خۆش نه ده ویست و، به هیج جزوی دلیم به ناوی

خوشه ويستيبه وه بۆي نه چوه.

ته نيا ئه مهش ياريبه كه وهكو ياري (بريج)، كه هه ندي شتت ده گوت له جياتي به كاغز گه مه بكه. وهكو ياري (بريج) ده بچ وا خوت نيشان ده. كه له پيناوي پاره يان شتتيكي گره وه له سهركراو ياري ده كه ي، بي ئه وه ي كه س باسي شتته گره وه له سهركراوه كه بكا، يان بزاني چيبه وه يان چونه. كه و ابو ئه مه شيان له وان بۆ من چاكتره.

گوتم: «خوزيا شونين هه بوايه، روومان تيكردبايه، من تووشي گيروگرفتي مانه وه له سهركراوه ويستتي له نيوان نيرينه و ميبينه تا ماوه يه كي دووردرت هاتووم.»

گوتی: «هیچ شونین نبیه.» له خه يالتيكي روشتوو وشيار بووه وه،

- «ده توانين بۆ ماوه يه كي كه م ليره دانيشين.»

له سهركراوه مله يه كي به رديني تهخت دانيشتين.

دهستيم گرت. ريگه ئه دام دهستمي تي وه رينم.

گوتی: «زۆر ماندووی؟»

- «نه خيتر»

چاوي برييه گيا و گوتی:

- «ئهمه ياريبه كي چه په له تۆ ده يكه ي، وا نبیه؟»

- «كام ياري؟»

- «خوت گيل مه كه.»

- «نه خيتر، هه رگيز مه به ستم ئه مه نبیه.»

- «تۆ كوري باشی، ئه مه ده كه يت و ده سزانی چۆنی ده كه ي به لام تكايه ئه مه ياريبه كي چه په له.»

- «تۆ هه رده م ده توانی دلی خه لك بخونيتته وه؟»

- «نهك هه رده م به لكو له گه ل تۆ. تۆ خوت به م شتبه يه نيشان نه دا منت خوتش بووی ئه وا ياري ئه م ئيواره يه ش به سه رچوو، چيت ماوه باسي بكه ي؟»

- «به لام تۆم خوتش ده وئ.»

- «تكايه، كاتي ناچار نين درۆ بكه ين با درۆ نه كه ين، كاتيكي خوتش له گه ل خوتاندنی تۆ به سه ربرد. خو بينيت من شيت نيم، هه رگيز شيت نه بوومه. ته نيا هه ندي جار نه بي ئه ويش بۆ ماوه يه كي كه م.»

دهستم راگوشي. گوتم: «گيانه كه م، كاترين.»

- «ئهم دهنگه زۆر پيكه نيناوييه كاترين! زۆر به چاكي دهرت نه پري به لام تۆ كوري باشی.»

- «ئهمه قسه ي قه شه به.»

- «به لتي، تۆ زۆر باشی و دتبه سهردانم؟»

«هه له بت»

- «نابي پيم بلتي تۆم خوتش ده وئ. ئه مه ش وهختي به سه رچوه.» هه ستايه وه و دهستي خۆي له ده ستم ده رهينا و گوتی: «شه و شاد.»

ويستم ماچي بكه م، گوتی: «نه كه ي زۆر ماندووم.»

گوتم: «كه وابي تۆ ماچم بكه.»

گوتی: «زۆر ماندووم، نازيم.»

گوتم: «ماچم بكه»

- «زۆرت هه ز ليتبه ماچم بكه ي؟»

- «به لتي»

يه كترمان راموسي و له پي ماچه كه مان پري، گوتی:

- «تكايه، به سيه تي، شه و شاد.»

به ره وه رگاكه چوبين، چوه ژووره وه، به ره و دالانه كه هه لكشا، هه زم ده كرد ته ماشاي روشتتي بكه م. بۆ دالانه كه هه لكشا. منيش بۆ ماله وه گه رامه وه. شه و تيكي گه رم بوو. هاتوچويه كي گه رميش له سهركراو چيكان هه بوو. ته ماشاي بروسكه ي سه ر چيبي (سانت گبريل) م كرد. له به رده م كو شكي (رؤزا) هه لو تاستام كرد تاي په نجهره كان كرابونه وه.

به لام خه لكي هه ر تيا بوو، به كي گزانی ده گوت.

روشتتمه وه و رينالدي له دوايي من هاته وه له و كاته دا رووت و قووت بووم.

- «ناه، حالت شره. كوره كه شله ژاوه؟»

- «له كوئ بووی؟»

- «له فيلا رؤزا، به زميكي خوتش بوو، نه فام هه موومان گزانيمان ده گوت. ئه ي تۆ له كوئ بووی؟»

- «چووبومه ديده ني كيژله به ريتانييه كه.»

- «سوپاس بۆ خوا تووشي ئينگليزان نه بووم.»

له ئيواره ي دوايي له بنكه ي يه كه مي چيادا گه رامه وه و ئوتومييله كه م له بنكه ي (سيستينتۆ) راگرت، كه برينداره كان و نه خوتشه كان له و بنكه يه ليك جيا ده كرانه وه و

نه خوځښخانه ي جياجيا له سهر راپورته كانيان دباري دهكرا. خوځم ئوتومبيله كه م لېده خوځي. له ناو ئوتومبيله كه مامه وه. شوفيره كه ش راپورته كاني برده ژووره وه. ژوورېكي گهرم بوو، ئاسمان شين و سامال بوو. ريگاش سپي و تزاوي بوو. له سهر كوشينه بهرزه كه ي فيات ته كه دانېشتتووم، بېرم له هيچ شتې نه ده كرده وه، كه رتيك سهر باز له ريگاوه به نزيكمان تپيهرېن. ته ماشام كردن. سهر بازه كان گهرمايان بوو نارقه يان كردبوو. هه نديكيان كلاوزر تپان له سهر بوو، زوريان به هه گه كانيان وه كرده بوو. زوريه ي كلاوه كان زور گه وړه بوون. تا بناگويي ئه وانه ي له سهر يان نابوو هاتېووه خوار، ئه فسسه ره كان هه موويان كلاوزر تپان له سهر نابوو. كلاوزر تپي ئه فسسه ره كان چاكترو و ريكتر بوون. ئه م سهر بازانه نيوه ي تپي (بريگاتا يازليكسانا) بوون. سهر بازه كان ي ئه م كه رته م به تالي سور و سپي به كه ي به خه يانه وه ناسپي به وه. پاش ماوه ي هه ندي سهر باز ي دواكه وتوو دوا به دوا ي په تېووني كه رته كه ي پيشوو، به سهر ريگا كه رت بوون. ئه م سهر بازانه نه يانتوانېبوو بگه نه وه گرووپه كانيان. نارقه يان پيا ده چورا به وه. تزاوي و ماندوويوون، هه نديكيان حالشي ديار بوون سهر باز ي به ماوه ي پاش سهر بازه كان ي دوايي هات. به شه له شه له ده رويي. وهستا و له تهك ريگا كه وه دانېشت. دابه زم. چوومه سهر ي، گوتم:

«چيته؟»

سهر يكي مني كرد و هه ستايه وه سهر پي گوتم:

«به رده وام ده بم.»

«چيت لي قه و ماوه؟»

«ئه م شه ر...»

«ئه ي لاقت چي به تي؟»

«لاقم نبييه. گونكم.»

«ئه ي بوچي سواري ئوتومبيل نه بووي؟ له بهرچي ناچي به نه خوځښخانه؟»

«ريگه م نادهن. ئه فسسه ره كه مان پي گوتم به ئه نقه ست قايشي گونكي ت فرې داوه.»

«ريگه م بده سهر يكي بكم.»

«يه كجار هه لژو يا وه.»

«له كام لايه.»

«لېره يه.»

هه ستم پي كرد. گوتم: «بكو كه»

«ده ترسم له وه گه و رتري. ئيستا دووه ندي سهر له به ياني به.»

«دانېشه، هه ر ئيستا راپورتي ئه م نه خوځښخانه و رده گرم، له گه ل خوځم هه لته ده گرم،

ده تده مه دست ئه فسسه ره پزېشكي به كه ي خوځان.»

«ئيستا پيم ده لي كه به ئه نقه ست وام كرده وه.»

«ناتوان هيچ بكن. خو ئه وه برين نبييه. خو تو له مه و پيش وات به سهر هاتوه. وا نبييه؟»

«به لام من خوځم قايشه كه م فرې داوه.»

«ئه وان ره واني نه خوځښخانه ت ده كن.»

«ده توانم لېره مېنم تنيته؟»

«نه ختر، چونكه هيچ راپورتيكي تو م لاني به.»

شوفيره كه له ده رگا كه هاته ده روه و راپورتي نه خوځښخانه ي ناو ئوتومبيله كه ي هينا بوو. گوتم:

«چواريان يو نه خوځښخانه ي نمړه (۱۰۵) ن و دوانيان يو (۱۳۲) ن.» ئه م دوو نه خوځښخانه يه كه وتوونه ته دواوه يي رووباره كه.

به شوفيره كه م گوت:

«ئوتومبيله كه ليخوره.»

مني ش يارمه تي سهر بازه گونكه كه م دا تا سواري ئوتومبيله كه بي. له كنه خوځم دانا.

پي گوتم: «ئينگليزي ده زاني؟»

«هه لته.»

«چون له م شه ره نه فرته ليكراوه راده بيني.»

«خراب.»

«مني ش ده ليم خراپه سوئند به عيسا ئه م شه ره شتيكي چه په له.»

«له ئه مريكا بووي؟»

«به لي خه لكي (بتريزبورگ) م. زانيم ئه مريكا.»

«ئيتالي به كه م باش نبييه. وايه؟»

«زانيم تو ئه مريكا.»

شوفيره كه له سهر بازه كه راما و. به ئيتالي گوتم:

«ئه مريكا به كي ترا!»

«گه و رده م، به يارمه تيت، هه ر ده بي مده پته وه كه رته كه ي خوځم؟»

«به لي.»

«له بهرته وه ي دكتوره كه مان ده زاني گونكم وه به ئه نقه ست قايشه نه فرته

ليكراوه كه م فرې داوه تا خراپتري، نامه وي بگه ريمه وه هيله كان ي پيشه وه ي به ردي

جەنگ.»

- «تینگە بێشتم.»

- «ناتوانی بۆ هیچ شونیتیکی ترم بیهی؟»

- «ئەگەر لە بنکەکانی پێششەوه نزیک بوابنە ئەو کات دەمتوانی بۆ یەکەم بنکە ی پزیشکیت بێم. بەلام ئیستا دەبێ راپۆرتت هەبێ.»

- «گەر بگەرێتمەوه نەشتەرگەریم بۆ دەکەن ئەو کاتەش رەوانە ی هێلەکانی پێشەوه دەکەنەوه.»

بیرم کردەوه...

گوتی: «ئەرئ تۆ خۆت حەز دەکە ی هەر لە هێلەکانی پێشەوه ی جەنگ بی؟ ها تۆ حەز دەکە ی؟»

- «نەخێر»

- «ئە ی عیسا. توخوا ئەمە شەرپێکی چەپەل نییە؟»

- «گوێم لێ بگرە. لە ئوتومبیلەکە دا بەزە. لە تەک رینگاکە خۆت بەردەوه، با سەرت ئەستور بێت. کە لەوسەر گەرابنەوه لەگەل خۆما هەلتەدەگرم بۆ نەخۆشخانەت دەبەم. لە تەک رینگاکەوه، لێرە، دەوستین، ئەلدۆ.»

ئوتومبیلەکەم لە تەک رینگاکە راگرت و یارمەتی دا بەزینم دا.

- «لێرە دەبەم گەرۆم.»

گوتم: «خوا حاقبێز»

دەستمان بەرۆشیتان کردەوه. پاش میلی بەلای کەرتهکە تێپەرین. دوایی لە رووبارەکەوه پەربنەوه. کە بەفراو دا پێششەوه. ئاو بەتێژی بە نێو کۆلەگەکانی پردهکەدا دەرۆی. ئەو رینگە یەمان گرتەبەر کە بەناو دەشتندا تێپەر دەبوو، تا بریندارەکانمان بگەینین هەردوو نەخۆشخانەکە لەگەرانەوه دا خۆم بەبەتالی و بەتێژی ئوتومبیلەکەم لێخوری بەرپێگە ی خۆماندا بەدوای کابرای (بترۆزبورگ) ی گەرابنەوه. لە پێشا لە کەرتهکەوه رەتیبوونینەوه لە جارێ گەرمتەر و لەسەر خۆتەر بوون دوایی بەلای سەربازە بەجێماندا تێپەرین تا گەیشتنە عارەبانە یەکی ئەسپی فریاکەوتن. عارەبانەکە لەلای رینگاکە راوەستا. دوو پیاو خەریکی هەلگرتنی کابرای گونک بوون تا لەناو عارەبانەکە دا بنین. بەدوایی سەربازەکە گەرابوونەوه. سەری بۆ لەقاندەم کلاوززتییهکە ی لەسەری کەوتبوو. نێوچەوانی، ژێرەوه ی پرچی، خۆینی پیا دەچۆراپەوه.

لوتیشی دامالابوو. جلویەگی تۆزوی و پرچیشی تۆزگرتی ببوو... «گەرۆم، سەبیرتکی ئاوسانەکەم بکە. چیم پێ ناکرێ، بەدوای منا گەراونەتەوه.»

کاتی گەرابمەوه بەلەخانەکە سەعات پێنجی ئێواره بوو. چوومە دەرەوه بۆ ئەو شونینە ی ئوتومبیلەکانمان لێ شوست، تا ئاوی بکەم بەخۆما، پاشان لە ژوورەکەم راپۆرتەکەم

ئامادە کرد. بە پانتۆل و فانیلهوه لە بەردەم پەنجەرەوه دانیشتبوم. دوو رۆژی ما بوو هێرش بکری. منیش دەبوایە لەگەل ئوتومبیلەکانی فریاگوزاری بچووما یە (پلافا). ماوە یەکی زۆریش بەسەر ئەو نامە یە ی بۆ ئەمریکام ناردبووم تێپەر بوسو. دەبوایە نامە یەکی تریان بۆ بنوسم. هیچ شتی نەبوو لەسەری بنوسم بۆیە دوو کارتێ پۆستەیی سەربازیم لە چەشنی (ناوچە ی شەر Zonediguerra) م بۆ رەوانە کردن. هەموو شتیکم فرامۆش کرد تەنیا باشی و سەلامەتی خۆم نەبێ. ئەوەش سێبووریان دینێ. ئەم کارتانە یان، لە ئەمریکا، بەدڵ دەبێ، سە یروسە مەرەن، ئەمەش ناوچە یەکی سە یروسە مەرە بوو، بەلام من وای بۆچوم کە هەلسوورانی کاروبارەکە زۆرباش و بێرەوه ی، گەر لەگەل شەرپەکانی تری نەمساویبەکان بەراورد بکری. سوپای نەمساوی بۆ ئەو خۆلقابوو سەرکەوتن بیدانە دەست ناپلین. هەر ناپلینۆتیک بی، ئاواتەخواز بووم ناپلینۆتیکمان هەبوایە. بەلام ئیمە لەجیاتنی ناپلین جەنەرال (کادۆرنا) یەکمان هەبوو. قەلەویکی زەوقی بوو (فیکتۆریۆ عەمانوئیلمان) هەبوو کە خاوەنی ملیکی درێژ و رێنیتیکی بزانی بوو. سەرەرای ئەمەش لەدەستە راستەوه ی دۆق (ئۆستا) یان دانابوو. زۆر لایەق بوو بێتە جەنەرالتیکی گەرۆ، بەلام پیاوانە بوو. زۆرە ی خەلک حەزبان دەکرد ئەو بێتە پاشا.

بەپادشا دەچوو. پادشا مامی بوو. سەرکردە ی سوپای سێبەم بوو. ئیمە لە سوپای دووهم بووین. هەندێ تۆی ئینگلیزی لە سوپای سێدا هەبوون. خۆم دوو تۆچی ئەو تۆیانەم پێکەوه لە (میلانۆ) بینی. مرۆفی روو خۆش بوون. شەوگارتیکی خۆشمان پێکەوه برده سەر. زەلامی گەرۆ و شەرمن و پەشوکاو و قەدرزان بوون. خۆزیا سەد خۆزیا لەگەل سوپای بەریتانی بام. لەوێ بام کارمی سووکتر دەکرد. خۆ گەر لەوێش بامە لەوانە یە بکوژرایامەوه. نەک لە پێشە ی ئەم فریاگوزارییە. بەلێ، هەتا لە پێشە ی فریاگوزاریش. خۆ جارنایار لێخوری ئوتومبیلەکانی فریاگوزاری بەریتانیاش دەکوژران. باشە، دەمزانێ نەدەبوو لەم شەرە کوژرایام. نەک لەم شەرە هیچ پە یوئەندییەکی بەمنەوه نییە. مەترسی لەم شەرە بەقەد ئەمەوه بوو کە فلیمیتیکی شەر لە سینە ما ببینم. لەخوا پارامەوه، ئاوی بەم ئاگرە دا بکا. ئومبیدمان بەرزە لەم هاوینەدا کۆتایی بی. لەوانە یە نەمساویبەکان شکست بێن. لەشەرپەکانی تریش شکاون. ئەم شەرە لەسەر چیبە؟ هەموو کەس دەلێ فەرەنسا نەما و تەواو بوو. رینالری گوتی فەرەنسییەکان یاخی بوون، لەشکر هێرشیان برده سەر پاریس. منیش لیم پرسی چ رووی دا؟

گوتی: «ئاه، ئەوان، هێرشەکیان وەستاند.»

دەموست بەبێ شەر بچمە نەمسا. دەموست بچمە (دارستانی رەش). دەموست بچمە چیاکانی (هارتس). ناخۆ چیاکانی (هارتس) کەوتینە کوێتە؟ لەچیاکانی (کاریانشیان) بەبە کتردادان ببوو. نەمدەموست بچمە ویندەر. خۆ لەوانەش بوو گەشتی ویندەر خۆش بی. لەوانە یە بچوویامە (ئیسپانیا) گەر شەری تیا نەبا.

رؤژ بهره و تاوايون بوو، هه واش بهره و فینکی بوو. پاش شیان دهبېن بجمه دیدنی بارکلی. بهو هیوايه بووم لهوئ بې. حهزم کرد له (میلانو) له گهلی بامه. مگیزی خواردنی گؤقام دهکرد پاشان له ئیواریه کی گهرمدا بهره و شه قامی (قیامانزول) بکشیتین له شه قامه که دا بهرینه وه، له که ناله که دا پیچ که بهرینه وه و له گه ل کاترین روو له ئوتیل که یین له وانه یه قایل بې، له وانه شه و دانج که من نه و ده زگیرانه یه که له شه پردا کوژرا. له ده رگای پیشه وه ی ئوتیله که ده چینه ژووره وه و خزمه تکاری ئوتیله که شه پقه که ی له سهر ده کاته وه و بهره و پیرمان دئ. منیش له بهر ده م میزی نووسینگه ی ئوتیله که رادوه ستم داوای کلبل ده کم. ئه ویش له نریک بهر زکهره وه ده وه سستی له پاشان ههردوو کمان ده چینه ناو بهر زکهره وه که. ئه ویش زور به هیتواشی بهر ز ده بیته وه و له نه زمه کان کرتی لئ دئ و پاشان له نه زمه که ی خو مان... وه مپیر منداله خزمه تکاره که ش ده رگای بهر زکهره وه که ده کاته وه. لهوئ ده وه سستی. کاترین دیتته دهره وه منیش دیمه دهره وه و له دالانه که بهره و ژووره که ده کشیتین، کلبله که ده خمه سه ر ده رگا که، ده رگا که ده کمه وه ده چینه ژووره وه. ته له فون هه لده گرم داوا ده کم بوتلی کاپری بیانگامان له ناو ده فرئ سیلقه ری پر به فرمان بؤ بنیرن، گویت له ته قه ته قه ی ده فره که ده بئ، که به لیتواری ده فره که ده که وئ. کاتی به پاره وه که دا دهر و، منداله که له ده رگا ددا داوای لئ ده کم له دهره وه له بهر ده رگا که وه دای بنئ. چونکه ئیمه له ژووره وه رووت و قووتین. هه روه ها گه رمایه، په نجه ره کانیش کراونه ته وه. په روستیکه کان له سه ربانه که هه لده فرن، پاشانیش که تاریک داها ت، ده چینه لای په نجه ره وه، شه مشه مه کویره بچو که کان له سه ربانه که وه له نریک لووتکه ی داره کانه وه خه ریکی راوکردن بؤ خو یان، ئیمه ش کاپری ده نو شین. ده رگا که داخواه هه واش گه رمه. ته نیا چه رچه فئ به سه ر جواریا به که وه یه، شه و هه مووی، هه ریه ک له ئیمه نه و ی تری خو ش ده وئ، نه و شه وه هه مووی، له و شه وه گه رمه له (میلانو) ناخو دهبئ ته واو بئی. به په له ده بی نان بخوم و بجم کاترین بیبیم. له گه ل هاو ریکانم له سه ر خوان زورمان قسه کرد. منیش نارده قم خوارده وه چونکه گه ر له و شه ودا توژی که مم خوار دیا به وه، هه موومان نه ده بوینه برا. له گه ل قه شه له سه ر سه رۆکی قه شانی ئیرله نده قسه م کرد. وا پتیده چوو پیاو تیکی خانه دان بووی، له گه ل نه و نادا دیبه یی، نه و نادا دیانه ی که کیشاویه تی، له سونگی نه وه ی نه مریکیم و به شداریم له و نازارانه دا کردوه که چی وام نیشانی دا باشی لئ ده زمانم. به لام شتیکی جوان نه بوو که هیچی لئ نه زمانم. پاش نه وه ی گویم له هه ندئ شیکردنه وه ی مه زن و هویه کانی بوو، له پاش هه موو شتی، وا پتیده چوو له نه نجامی لیک حالی نه بوون بووه. ناویکی خو شی هه بوو خه لکی (مینیزوتا) بوو نه مه ش وای کردبوو ناوه که ی به ردل بکا؛ ئیرله نده مینیزوتا، ئیرله نده ویسکوستن، ئیرله نده شینگان. نه وه ی نه م ناوه ی خو ش کردبوو، نه وه بوو که وه کو (نایلاند) ده زرینگایه وه. نه خیر، نه مه نه بوو، شتی تریش، له مه زیاتر هه بوو. به لئ، باوکه نه مه راسته، باوکه. له وانه یه، باوکه، نه خیر باوکه باشه له وانه شه وانه بئ. باوکه تو له و

مه سه لانه له من زیاتر ده زانی، باوکه. قه شه، باش بوو. به لام مرۆقتیکی وه رسکه ر بوو. نه فسره ره کان باش نه بوون، به لام جار سکه ر بوون، پادشاش باشه. به لام مرۆقتیکی وه رسکه ره. نارده قیش خو خراپه به لام جار سکه ر نیسه. ددانی (مینات) ده رده کا له ئاسمانه ی ده منددا به جیتی ده هیلئ.

دو کا گوئی: «قه شه به ندکرا. چونکه ده سته لگه ی (کومپاله ی) چه شنی (۳٪) یان لا دوزیبه وه. هه لبت نه وه له فه ره نسا رووی دابوو نه گه ر نه مه لیره بووا یه هه رگیز نه یان ده گرت. نه و حاشای له هه موو زانیاری ده رباره ی ده سته لگه کانی سه ددا پینج کردوه. نه مه له (بیزیبه) رووی دا، خوم لهوئ بووم، له رۆژنامه کانه وه ده رباره ی نه و مه سه له م خو پندۆته وه چوو بؤ به ندیخانه، داوای کرد چاوی به قه شه بکه وئ. نه مه ش ئاشکرایه که نه و ده سته لگه کانی دزیوه.

رینالدی گوئی: «پروام به وشه یین له م قسانه نایئ.»

روکا گوئی: «چوئی تیده گه ی وا تیبگه به لام من سه ربرده که بؤ قه شه مان ده گپرمه وه. پر زانیاریبه. نه و قه شه یه. نرخی خو ی ده زانی.»

قه شه بزبه کی هاتئ گوئی: «به رده وام به، گویم لئ گرتووی»

– «هه لبت، هه ندئ ده سته لگه ش حیسابیان بؤ نه کراوه به لام ده سته لگه کان له سه دا سئ و هه ندئ له قه رزه کانی ناو خو ی لای قه شه بووه. به ته واوی له بیرم نه ماوه، که چی بوون. جا بوئه چووم بؤ زیندان، نه مه مه به سستی چی رۆکه که یه منیش له دهره وه ی ژووره که ی به ندیخانه وه ستام، وامزانی ده جم دان به هه موو شتی داده نپیم. گوتم:

«نه ی باوکه، پیرۆزیمان پئ به خشه، له و گونا هانه ی که کردوومه.»

هه موویان یه ک به ده نگی خو یان پیکه نین. قه شه پرسئ.

– «نه ی نه و چی گوت؟»

رؤکا خو ی لئ گیل کرد. له راقه کردنی نوکته که بؤ من به رده وام بوو:

– «تو مه به سته که ت زانی، وا نیبه؟»

پئ ده چوو نوکته یه کی سه بر بووی. گه ر به ته واوی لئی حالی بوو بووما یه. هه ندیکی تر نارده قیان بؤ تیکردم.

منیش چی رۆکتیکم ده رباره ی سه ربازتکی تابه تی ئینگلیزم بؤ گپرانه وه که له ژتیر دوشی سه رشوکیان دانا بوو پاشان مپچه ر چی رۆکتیکی له باره ی یازده چی کو سلوفاکی و باشچاوشتیکی هه نگاری بؤ گپرانه وه. پاش نه وه ی که مم م هم نو شی سه رگوزشته ی (جوکی) م بؤ گپرانه وه که (پینی) (۱) یه کی دوزیبه وه. مپچه ر گوئی: چی رۆکتیکی ئیتالی هه یه له به سه رهاتی نه و دۆقه ژنه ده چی که شه و نه بیتوانیه وه بخه وئ. لیره وه، قه شه، نه وئی به جیهیشت. من چی رۆکی فرۆشیاریکی گه رۆکم گپرا یه وه که له سه عات

(۱) پین: پاره یه کی ئیتالیه.

(5) ی بهیانی گه یشتبوه (مارسیلیا) که سارده بایهک ههلی کردبوو. میجهر گوتی؛ وام بیستوتوه که زۆر خۆروههه. من حاشام لهوه کرد. ئەو گوتی: ئەمە راسته. بهگیانی (باخۆس) دهتوانین بسهلمینین که راسته یان نا.

باخۆس نا، من گوتم. باخۆس نا. بهلێ، باخۆس ئەو گوتی. من دهیب پێک به پێک، بهرداخ به بهرداخ لهگهڵ (باسی، فلیپو قانجینا) بخۆمهوه. (باسی) گوتی: نهخێر. ئەمه تاقی کردنهوه نییه. ئەوه تا ئیستا دوو هیندهی منی خوادۆتهوه. گوتم، ئەمه درۆیهکی زله. سویند به (باخۆس) یان به (باخۆس) نا، (فییبیلو فینزاسی) یا (باسی فییبیلو فینزانزا)، بهدرتێزایی شهو دهستی بهدلۆیهی مە ی نهکهوتوه.

ناوی چییه؟ ناوی منی لێ پرسی ناخۆ ناوم (فیدیریکو ئیرنکو) یه یا (ئیرنکو فیدیریکو) یه؟ گوتم باچاکترین پیاو گرهو بیاتهوه، باخۆس گیرا، میجهر دوو کوپی گهورهی پر مهی سوور کرد، نیوهی ئەوهی بۆم تیکرا خواردمهوه، خهریک بوو بۆم تێ بکاتهوه، رهتم کردهوه و دلۆپیکێ تر ناخۆمهوه بیرم کهوتهوه بۆ کوئی دهجم.

گوتم: «باسی بردیهوه، توانای له من چاکتره، دهیب پرۆم. رینالدی: «بهراست: ئەو دهیب برۆا. ژوانی ههیه، ههموو شتی دهریاری ئەوهوه دهزانم.»

- «دهیب پرۆم.»

باسی گوتی: «شهویکی تر، شهویک که ههست دهکهی بههیتتری.»

دهستیکی لهشانم دا، ههندی مۆمی داگیرساو لهسهه مێزهکه ههبوون ئەفسههردکان ههمووی کهیفخۆش بوون گوتم: «برایان، شهوتان شاد.»

رینالدی لهگهڵم هاته دهرهوه. له دهرهوه له نزیک رێچکهی دهرگاگه راوهستانین.

گوتی: «وا چاکه بهسهرخۆشی نهچی؟»

- «سهرخۆش نیم رین...نا...»

- «کهوابێ وا باشه ههندی دهنکه قاوه بجووی.»

- «قهسهی بێ مانا.»

- «ههندیکت بۆ دینم، رۆله، کهمی لیره هاموشو بکه.»

رۆیشت که گهراپهوه مستی دهنکه قاوهی هینا.

- «ئهمانه بجوو، رۆله، خوات لهگهڵ بێ.»

گوتم: «باخۆس.»

- «لهگهلت دادهبهزمه خوارهوه.»

- «حالم زۆر باشه.»

ماوهی پێکهوه رۆیشتین. دهنکه قاوهه جوویی، لهسهه رینگهکهی بۆ نهخۆشخانه دهچن منی بهجیهیشت و گوتی: «شهو شاد.»

گوتم: «شهو شاد بۆ نایبیهته ژوورهوه؟»

سههری خۆی لهقاند و گوتی: «ئه، من ههزم لهزهوقی سادهتره.»

- «سوپاس بۆ دهنکه قاوهکانت.»

- «هیچ نییه، هیچ نییه.»

بهرێگاگه رۆیشتم، تخوویی ئەودار سهرووانهی دهوری دابوو دیار و ئاشکرا بوون،

ناورێکی دووهم دایهوه، بینیم، رینالدی له جێگهی خۆی وهستاوه تهماشام کرد، دهستم بۆ ههلبێری، له هۆلی پیتشوازیکردن دانیشتم، چاره پێی بارکلی بووم، یهکی بهدهروازهی هۆلهکه تێپهیری. بهلام بارکلی نهبوو، فیرگسۆن بوو.

پیتی گوتم: «ههلاو، بارکلی پیتی گوتم بهداخهوه ناتوانی ئەم شهو بتبینی.»

- «بهداخهوه، بهو هیوایهم نهخۆش نهیب.»

- «زۆر تهواو نییه.»

- «دهتوانی پیتی بلتی په ریشانم بۆی؟»

- «بهلێ.»

- «لهو باوهرهی دای بهیانی بێم ببینم؟»

- «بهلێ، لهو باوهره دام.»

- «زۆر سوپاست دهکهه، شهو شاد.»

له دهرگاگهوه هاتمه دهرهوه کوتوپر ههستم بهتهنیاپی کرد. زۆر شهیدای بینینی نهبووم. کهمی سههرگهرم بووم. نزیکه له بیرم نهمابوو بێم، بهلام که هاتم و لهوئ مهبینی ههستم بهتهنیاپی و بۆشی دهکرد.

8

پاش نیوه رۆی رۆژی دواپی بیستمان ئەمشهوه لهسههرووی رووبارهکهوه دهست بههیترش دهکری. دهباوه ئیمه چوار ئوتومبیلی فریاگوزاری بهههله داوان بگهینینه ویندهر. کهسیش هیچی دهریاری ئەم هیتشه نهزانی، کهچی ههمووشیان زۆر بهگرینگیهوه له ئیجابیات و زانیاری ستراتیژی ناوچهکه دوان. من سواری ئوتومبیلی یهکهه بپووم، کاتی خهریک بوو له نهخۆشخانهی بهریتانی تێپه رین داوام له شوفیرهکه کرد ههلویتستی بکا. سێ ئوتومبیلی تریش بهدوامهوه وهستان. دابهزیم، بهشوفیرهکانم گوت له رۆیشتن بهردهوام بن. ههروا پیم گوتن ئەگه له دووریانی رینگاکان نهگه یشتینهوه یهک ئەوا له (کۆزمۆنس) چاره ریمان بن. بهپهله خۆم له ژووری کرد و چوممه هۆلی پیتشوازیکردن. داوای بارکلیم کرد.

- «له ئیش دایه.»

گوتم: «دهکری دهقهی ببینم؟»

یهکیکیان بهدوایا نارد بانگی بکا. پاش ماوهی بارکلی لهگهڵ ئەو گهراپهوه. «راوهستام، تا ته ندروستیت بپرسم و بزانه چاکتر بوون. گوتیان له ئیش دای بۆه داوام کرد بتبینم.»

- «زۆر باشم، وا بزانه تینی گهرمایی دوینی کاری تیکردبووم.»

- «دهیب پرۆم.»

- «تا بهردهرگا لهگهلت دیم.»

له دهروه لیم پرسی: «زۆر باشی؟»

گوتی: «به لێ، گیانه کهم. ئەمشه و دهگه پیتتهوه؟»

- «نه خێر، بۆ (نمایش) دهچم له سهرووی رووباری (پلاش) دا ساز نه کړی.»

- «نمایش؟!»

- «باوه پ ناکهه له وه زیاتری.»

- «دهگه پیتتهوه؟»

- «سههینی.»

شتتکی له ملی خزی کردوه. خستیه ناو دهستم، گوتی: «ئهمه حهزهرتی ئەنتۆنیۆی

پیرۆزه، سههی شه و دهروه.»

- «کاسۆلیکی؟»

- «نه خێر، بهلام گوتیان حهزهرتی ئەنتۆنیۆ زاتیکی پیرۆزه.»

- «له بهر خاتری تۆ ناگاداری دههم. خواحافیز.»

گوتی: «نا، خواحافیز نا.»

- «زۆر باشه.»

- «کوره پیاوی چاک به ناگاداری خۆت به. نه، ناتوانی لیره ماچم بکهی.

ناتوانی.»

- «باشه»

له دهروه ئاورم دایه وه بینیم له سهه پایه کانی بهردهرگاکه وهستاوه. دهستی

هه لده شه قانده. منیش دهستی خۆم ماچ کرد و بهرزم کردوه. دووباره دهستی

هه لده شه قانده. ئەو کات گه یشتبوومه سهه شه قامه که سواری ئوتومبیله که بووم. دهستان

به رویشتن کرد. حهزهرتی ئەنتۆنیۆ له ناو قوتوولکه که یه کی کانهزایی سپی دابوو.

قوتوولکه کهم کردوه. حهزهرتی ئەنتۆنیۆم ده رهینا له ناو دهستم دانا.

شوفیتره که گوتی: «حهزهرتی ئەنتۆنیۆیه؟»

- «به لێ»

گوتی: «منیش دانه یه کم هه یه.»

دهستی راستی له سوکانه که بهردا. قۆچپه یه کی کراسی ژیره وهی کردوه خه ناوکه یه کی

له ژیر کراسه که وه ده رهینا گوتی:

- «ده بیینی؟»

حهزهرتی ئەنتۆنیۆم خسته وه ناو قوتوولکه که وه له گه ل زنجیره زپه که ی خسته

گیرفانی سهه سینگمه وه. گوتی:

- «له ملتی ناکه ی؟»

گوتم: «باشه.»

زنجیره زپه کهم کردوه له ملی خۆم کرد، دامخسته وه. حهزهرتی ئەنتۆنیۆ به سهه

کورته که سهه یازیه که مدا شو بو وه منیش سهه وهی کراسه کهم کردوه، قۆچپه یه کی

کراسه یه خه داره کهم کردوه و خسته ژیر کراسه کهمه وه. له کاتی رویشتنی ئوتومبیله که

ههستم کرد قوتوولکه که کانهزاییه که به سهه سینگم ده کهوت. پاشان له بیرم کرد پاش

ئوهی بریندار بووم بووه بهردی بن گۆم و نه مدۆزییه وه. ئەبێ خیره وه ندی له بنکه کانی

دواوه دهستی لینگرتی.

کاتی گه یشتینه سهه پرده که زۆر به تیژی به سهه ریدا تیپه رین، لهو کاته دا له سهه

ریتگاکه له بهر ایمانه وه تۆزی ئوتومبیله کانهزاییه بینێ زۆر بچووک دیار بوون، ئەو تۆزه

له ژیر تابه کانیان بهرز ده بووه وه، له نیوانی داره کان په رت ده بوو. که گه یشتینه وه

ئهان، لیبیان په رت بوون. له ریتگای پیتچا و پیتچی ئه وهادا کاریکی زۆر خۆش نییه،

نه خوازه لایه کهم ئوتومبیلیش بی. له سهه کوشینی دواوه دانیشتیووم، بۆ خۆم

ته ماشای گونده کهم ده کرد. گه یشتینه بناری گرده کان، له بهری نزیک رووباره که وه که

به ریتگاکه بۆ سهه رچیاکه سهه رده که وتین، چیا ی بهرز له لای باکووره وه هه بوون که

تائیشتاش لووتکه کانیان به فری به سهه رده بوو، ئاورم دایه وه، سی ئوتومبیله که

خه ریکی سهه رکه وتن بوون. نیوان ئوتومبیله کان سهه رتاپا تۆز دایگر تبوو. به ته نیشت

کاروانیکی دریتی هیشتری باره لگر تیپه رین. کاروانچییه کانیان له ته نیشت

هیشتره کانه وه ریتگاکه یان به پیت ده کوتایه وه. فیسی سۆریان له سهه رده بوو. له تیپی

(بیرساگیلی) بوون، دواوه ی کاروانه که، ریتگاکه چۆل بوو، سهه رکه وتینه سهه ر گرده کان،

پاشان دابهزینه سهه ر لاپالیکی دریتکۆله ی گردی که ده چوه سهه ر دۆلی رووباری،

هه رده ولای ریتگاکه وه دارودره خت بوو، رووباره که له لای راستی ریزه داره که بوو،

ئاوه کی روون و تیژ وه و ته نکاو بوو، رووباره که نزم بوو، ده ره تانی لم و پلوو که به ردی

تیا بوو، له گه ل جۆگه له ی ئاوی ته سک و جارنا جاریش ته نکاوی ئاو وه کو ورشه

به سهه ریلوو که به رده کاند دا ده پرژا، له نزیک رووباره که وه گۆماویکی قوولم بینێ ئاوه کی

وه کو ناسمان شین بوو، چه ند پردیکی به ردینی که وانیه یی کۆم له سهه ر رووباره که وه بینێ

که تر پله کانی لیبی ده سوورانه وه به ته ک خانوویکی ناو کیتلگه ی به ردین تیپه رین که

به رامبه ر دیواری خواروویان داره ره میتیان لیب روابوو، له شپوه ی مۆم داینگه دا بوون،

دیواری کیتلگه که نزم بوو له به رد دروست کرابوو، ریتگاکه به سهه ر دۆله که سهه ر ده کهوت له

پاشان له پیتچی سووراینه وه جاریکی تر به سهه ر گرده کان که وتینه وه. ریتگاکه زۆر به

رکی سهه ر هه راز بۆ وه لهو کاته دا ده تتوانی دارستانی شابه روو به دی بکه ی تا

ده گه یشتیه ره وه زپکی بهرز، له نیوان داره کانی دارستانه که، له توانام دابوو، که

تیشکی رۆزی له سهه ر بوو، چاو داگر مه خواره وه و له دووره وه هیلێ رووباره که ببینم که

ههردوو سوياي ليك جيا دهكردوه، بهسهر ريگا ناخوشه تازهكهي سوياييدا تيبهپرين، كه لهسهر لوتكهكهوه دريژ دهپوه و، له باكوورهوه ته ماشاي دوو زنجيره چيام كرد، تا هيتلي بهفركه سهوز و تاريك دهچوون و لهبهر تيشكي رۆژ سپي و دلرفيتن دياربوو. پاشان ريگاكه بهسهر ليوارهكه ههلهكشا زنجيره سييه مي چياكانم بيني، بهرزترين چياي بهفرين، وهكو كهچ سپي بوو و كهند و قورتي زوري تياوو كه سهر تهپكه كانيان تهختاييكي سهبر بوو له دواوهي هم زنجيره چيايانهوه چياي تر ههبوون، بينينيان له حوكمي چاودا نهبوو، نهگهر تو بلتي دهيانم بيني راست نهدهگوت. هم چيايانه چياي نه مساوييه كان بوون، هاوتاي هم چيايانه له ئيتاليادا نهبوو، له پيشمان ريگاكه بو لاي راست دهسوورايهوه، چاويمك داپريه خوارهوه، توانيم ريگايي بينم كه بهناو دارهكاندا شوڤر دهبووهوه، لهشكر لهسهر هم ريگايهوه بوو ترومبيله كان باريان ههنگرتبوو هيسسترهكانيش توپي چيايان لئ باركراوو. كاتي له ريگاكه دابهزينه خوارهوه، بهته نيشته كيدا رويشتن توانيم رووبارهكه بينم، زور له خوارهوه بوو، هيتلي شه مه ندهفهر بهسهر پرده كوڤه كه بو بهر كه ي تر بهسهريدا تيبه پ دهبوو. له شويتيني ژير گردهكهوه له دواوهي رووبارهكهوه توانيم خانوه خاپور كراوه كانى شاروچكه كه بينم كه دهباويه بگيرين. ههر كه دابهزينه خوارهوه وهرسوورايهوه سهر ريگا سهركيه كه كه بهتهك رووبارهكه دا تيده پهري، دنيا تاريك داهاات.

9

ريگاكه قهله بالغ بوو، حهسيري ته نراوئيش له لاسكي گهغه شامى و قهسه له ههردوولاي ريگاكه ههبوون، لاي سهروهه شي به حهسهر گيرابوو. به شيوه ي له دهروازه ي سيترك ياخود له گونديكي خومالي (1) دهچوو.

به هيتواشي هم تونيله به حهسهر داپوشراوه مان برى له شويتينيكي پان و پوري هاتينه دهروه، كه جاران نهوي ئيستگه ي شه مه ندهفهر بوو، نهو شويتنه له ناستي كه ناري رووبارهكه نزم بوو. له شويتنه نزمه كانى كه ناري رووبارهكه چال ههلهك ندرابوون، سهريازه پياده كان سهنگهريان تياگرتبوو، رۆژ لهسهر ئاوابوون بوو. لهو كاته دا به ئوتومبيل دهريشتين. سهرم بهرز كردهوه به دريژايي كه ناري رووبارهكه چاوم به قولله كانى چاودير كردني نه مساوييه كان كهوت كه لهسهر گردهكانى بهر كه ي تر بوون. لهبهر خوژئاوابوون رهش دهچوونهوه، ئوتومبيله كانم له پشت كارگه يكي كه رپوچدا وهستاند، هه ندئ لهو فرن و چاله قوللانه كرابوونه بنكه ي فرياكهوتن، سن پزيشك لهوي بوون، دهمناسين، لهگه له ميجهر كهوتمه قسه: لهويم زاني كاتي كه هيرش

(1) گونديكي خومالي (نه تهوه يي): مه بهست گوندي زه نجيهه كانى نه مريكا يه، كه دانيشتوانى نه سلى نه مريكا ن.

دهست پيده كړئ. ئوتومبيله كانمان برينداريان لئ بار دهكړئ. بهره دواوه لتي دهخوړين و به دريژايي ريگا حهسيرييه كه، تا سهروه ي ريگا سهركيه كه تا نهو شويتنه كه بنكه ي پزيشكيه، ئوتومبيله كانى تريس نهوانه دهكواز نهوه. ناواته خواز بووين ريگاكه له بهر قهله بالغي نه گيرئ. ريگاكه يهك بهري بوو. په رزي لئ كرابوو چونكه له بهر چاوي نه مساوييه كانى نهوبهري رووبارهكهوه بوو. له كارگه ي كه رپوچيشدا. له ناگري تفهنگ و توپي دوژمن پاريزرابوون بههوي ليواري رووبارهكه. ته نيا تاقه پرديكي رووخاو لهسهر رووبارهكه بوو، كاتي بوڤدوومان دهستي پيكر خهريكي دامه زانديني پرديكي تر بوون. هه ندئ له تيبه سهريازيه كان دهباويه له ته نكاوه كه ي لاي پيچي رووبارهكه به پنه وه. ميجهر پياويكي كورته بالابوو و جووتئ سميتي قيتي هه بوو به شداري له جهنگي ليبيا دا كردبوو دوو تيلمى لولى پتوه بوو، گفتي دامئ گه ركاروبار به چاكي به رپوه بچئ خه لات دهكريم. گوتم بهو هيوايه م هه موو شتي به چاكي به رپوه بچئ. به لام نهو پياويكي زور باش بوو. پرسيم ئاخو ده ي سهنگه ريكي وا گه و ره هه ي شوفيره كان تيايدا ستر بن. به دواي سهريازيكي نارد تا سهنگه ريكم نيشان بدا. له گه له سهريازكه چووم سهنگه ره كه مان دوژيبه وه. سهنگه ريكي زور چاك بوو، شوفيره كانيش زور پئ كه ي فخور بوون. نهوانم لهوي به جيه تيشت. ميجهر داواي ليم كرد پيكي له گه له نهو و نه فسه ره كه ي تر بخومه وه. شه رايي (ره م) مان خواره وه دانيشتنه كه مان زور براده رانه بوو، دهروه تاريك بوو، پرسيم داخوا كه ي هيرش دهست پيده كا. گوتيان كاتي تاريك داين. بو لاي شوفيره كان گه رانه وه، له ناو سهنگه ره كه دانيشتوون. منيش هه ر يه كن پاكه تي جگه ره ي (ماسيوڤناس) م پئ به خشين. جگه ره كان زور شل داگيرابوون توتنيان لئ ده رڙا، پنش كيشاني، دهباويه ههردوو لاي ت پيچا بايه وه. مانيرا چه ركه كه ي ناگر دا، به لاماني داگيرا. چه ركه كه ي له راديتته ري قيات بوو. منيش هه رچيه كم بيستبوو بو م گيرا نه وه.

پاسيني گوتى: «كاتي دابه زين بوچي بنكه كانمان نه بيني؟»

- «له دواوهي نهو پيچه بوو كه لتي سوورايه وه.»

مانيرا: «نهو ريگايه زور بي سهروه ر ده بي.»

- «ناگر بارانمان هه ر ده كن.»

- «له وانه يه.»

- «نه ي دهرياره ي خواردن؟ پاش هيرش دهرفه تي نانخواردمان نابئ.»

- «هه ر ئيستا دهچم بزائم چ هه يه.»

- «ئيمه ليره ميني يان له گه لئا بيتن؟»

- «وا چاكه ليره ميني نه وه.»

بو سهنگه ره كه ي ميجهر گه رانه وه. گوتى ناندينيكي مهيداني گه روك به رپوه يه. نهو

کات شوفیټره کان ده توانن به شی خوځان ودرگرن، ههروا ناماده یی خوئی دهربری که له گهنیک (قرعه یهک) یان بۆ پهیدا بکا، نه گهر نه یان بی. گوتم: و بزائم هه یانه. گه پامه وه. به شوفیټره کانم گوت: هه کاتنی خواردن بی ده توانم بگه ږیمه وه خواردنتان بۆ پهیدا بکهم. مانتیرا گوتی به و هیوا یه م بهر له ده ستپیتکردنی بۆردوومان بگاته جی. نهوان تا چوممه دهره وه بی دنگ بوون. نهوان نامیترساز بوون ږقیان له شه ږ بوو. چوممه دهره وه تا سه ږیکتی ئوتومبیله کان بکهم و بزائم بار چۆن به ږتوه ده چی. دوا بی هاتمه وه ژووره وه له گهل چوار شوفیټره که له ناو سه نگره که دانیشتم پشتمان دابوه دیواره که وه جگهره مان پیکردبوو، دهره وه تاریک داهاتبوو، زه وی سه نگره که ش گهرم و وشک بوو، شانم به دیواره که وه نا، له سه ر پشت پالم دایه وه، لی راکشام.

گافا وزی پرسى: - «کتی هیرش ده با؟»

- «تیبی بیرسا گلیری.»

- «همموو بیرسا گلیری به کان؟»

- «و بزائم.»

- «نه و له شکره ی لیره به به شی هیرشیکى راسته قینه ناکا.»

- «بۆ نه وه به تا سه رنجی سه ر بازه کان له شوینه راسته قینه که ی هیرشه که وه بۆ لابه کی تره وه بهرن.»

- «سه ر بازه کان نه وه ده زانن؟»

- «له و با و ږه دانیم.»

مانتیرا: «هه لته نازانن، گهر نه وه بزائن هیرش نابهن.»

پاسینی گوتی: «به لئى، هیرش ده بن. بیرسا گلیری به کان گیلن.»

گوتم: «نهوان نازا و مه شق پیدراوی باشن.»

- «نهوان زل و زه به لاجن، به سینگ پان و ساغ و سه لامه تن. به لام سه ره رای نه مه ش گیلن.»

مانتیرا گوتی: «نارنجۆک هاو ږه کان بالا به رزن.»

نه مه نوکته یی بوو، دایانه قاقای پیکه نین.

- «گه وره م تۆ له و کاته ی له وی بووی که رازی نه بوون هیرش بهرن له هه ر ده پیاو پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «نه خبیر.»

- «نه مه راسته. ږیزبان کردن و له هه ر ده بی، پیاوی ده به میان ده کوشت، کاربینه ری

ناگر باران بیان کردن و همموویان کوشتن.»

پاسینی تفی له زه وی کرد:

- «کاربینه ری، به لام نه م نارنجۆک هاو ږه نه هه ر یه که یان شه ش پی به رزن هیرش نابهن.»

مانتیرا: «گهر هه ر که س له لای خزیه وه هیرش نه با، شه ر ته واو ده بی.»

- «نه مه له گهل پیاوی نارنجۆک هاو ږه چاره ی نه بوو. نهوان ترسنۆک بوون. زۆره ی نه فسه ره کان بیان له بنه ماله نه جیهه کانه وه هاتبوون.»

- «هه ندی له نه فسه ره کان به ته نیا هیرش بیان برد.»

- «باشچاوشی دوو نه فسه ری دایه بهر گولله کاتنی هیرش بیان نه بردبوو.»

- «به لام هه ندی له سه ر بازه کان هیرش بیان برد.»

- «نهوانه ی هیرش بیان برد ږیز نه کران. کاتنی پیاوی ده به میان ناگر باران کرد.»

- «یه کتی له و کوژراوانه ی که کاربینه ری به کان کوشتیان خه لکی شاره که م بوو. گه نجیکی کوکی بالا به رز بوو، شایانی نه وه بوو بچینه ږیزی نارنجۆک هاو ږه کانه وه، زۆر له ږوما ده ږیا. شه و ږۆزی خوایی ده ستی له نیو ده ستی کچان بوو. هه ر له گهل کاربینه ری به کانیش بوو.»

پاسینی به پیکه نینه وه له قسه کانی به رده وام بوو، گوتی: «نیستاش پاسه وانی خوئی و نیزه که ی له بهر ده رگا که یانه. که س ناتوانی بی دایک و باوک و خوشکه کانی بیینی. باوکیشی همموو جوړه مافیکی هاو ولاتی لی سه ندراوه ته وه. بگره ناتوانی ده نگیش بدا.»

پاساش نایان پارږی. هه ر که سی بیه وی ده توانی ده ست به سه ر مال و سامانیان دابگری.»

- «نه گهر و ایان له م خیزانه نه کردبایه نه بیان ده توانی که سی تر ږه وانه ی به ره ی شه ږ بکه ن.»

- «به لئى، سه ر بازانی تیبی (VE) و (ته لپانی) و هه ندی له بیرسا گلیری هیرش ده بن.»

- «بیرسا گلیری به کانیش له گوړه پانی جه نگدا رایان کرد. به لام نیستا هه ول ده دن له بیر خوځان به رنه وه.»

پاسینی به زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- «گه وره م نابی ږیگه ی نه وه مان بده ی به م جوړه قسه بکه بن.»

گوتم: «ده زانم چۆن قسه ده که ن. هه ر چه نده نیوه ئوتومبیل لیخوړن ره وشتی... ده گره بهر»

- «نه ی... وا قسان مه که ن، نه فسه ره کانی تر گوئیان لیمان ده بی.»

گوتم: «پیوسته کوتایی به شه ږ بیین. شه ږ به وه ستانی لاین کوتایی نایین. گهر

شهرمان له لایه كهوه وهستاند نه نجامی خراپتر دهیی.»

- «پاسینی بهرێزگرتنه وه گوتی: «خراپتر نابێ هیچ شتی له شهڕ خراپتر نبیه.»
- «بهزین خراپتره.»
- «باوهڕ ناکهه. بهزین چیه؟ تۆ دهگهڕیتته وه مائی خۆت.»
- «به دوات دادین و ماله کهت داگیر دهکهن. خوشکت زهفت دهکهن.»
- پاسینی گوتی: «باوهڕ ناکهه. ناتوانن هه موو کهسێ وا لێ بکهن. با ههر کهسێ بهرگری له مائی خۆی بکا. رێگه نه دهه خوشکه کانیان بچنه دهر وه.»
- «دووڕ نبیه له سیدارهت دهه یا چۆنیان بوێ وات لێ دهکهن. دهتگه ریتنه وه پیری سه ریازی نهک له ناو ئوتومیلی فریاکه وتن به لکو له تیبی پیاده.»
- «ناتوانن هه موو کهسێ له سیداره بدن.»
- مانیرا: «نه ته وه به کی بیانی ناتوانێ تۆ بکا به سه ریاز ههر له یه کهم شهڕ هه موومان را ده کهین.»
- «وه کو چیکیه کان.»

- «واي بۆ دهچم که تۆ هیچ شتی دهر باره ی ژبانی ژێرده سستی نه زانی، بۆیه له و باوهڕه ی که ژێرده سستی خراپ نبیه.»

پاسینی گوتی: «گه ورهه، ئیمه له تۆ دهگهین، رێگه مان بده قسه بکهین. به یارمه تیت، هیچ شتی له شهڕ به دفر تر نبیه ئیمه له ناو ئوتومیلی فریاگوزاری داين. له گه ل ئه وهش، ناتوانین هه موو تیبگهین، که چهنه خراپه؛ کاتی خه لک ده زانی چهنه خراپه، ناتوانن هیچ شتی بۆ راگرتنی بکهن، چونکه شیت دهبن. هه ندی خه لکی تریش هه ن له ئه فسه ره کانیان ده ترسن. شهڕ له نیوچه وانی ئه مانه وه یه.»

- «ده زانم شهڕ خراپه، به لام دهیی کۆتایی بێن.»

- «شهڕ کۆتایی نابێ، شهڕ کۆتایی بۆ نبیه.»

- «به لام هه یه تی.»

پاسینی سه ری با دا گوتی:

- «به سه ره که وتن شهڕ نا پر د ریتته وه... چی دهیی گه ر ئیمه (سان جبریل) مان داگیر کرد؟ چی دهیی گه ر ئیمه (کارسۆ) و (مونثالکون) و (ترسیتا) مان داگیر کرد؟ به وه نده له کوێ دهگه ی نه کوێ؟ تۆ ئیمه رۆ ئه م هه موو چیا دوورانه ده بیانی؟ تۆ له و باوهڕه ی بتوانین ده ست به سه ره هه موویان داگیرین؟

مه گه ر ته نیا نه مساویه کان شهڕ را بگرن، ته نیا لایی دهیی شهڕ را بگرن. بۆچی ئیمه شهڕ را نه گرین؟ ئه گه ر بیت و ئه وان بیته ئیتالیا و داگیری بکهن ته نیا ماندوو بوون و دهر ده سه ریان بۆ ده می تیتته وه، ده گه ریتنه وه دوا وه به جیی ده هیلن، ئه وانیش خاوه نی

ولاتی خۆیان به لام، نه خێر، له جیاتی ئه مه شه ره.»

- «ده لیبی و تار دهری.»

- «ئیمه بی سه ده که یه وه و ده خوینین، خۆ جوتیار نین. ئیمه میکانیکین، به لام جوتیاره کانیس چاک ده زانن تا چ را ده یی پروا به شهڕ بکهن، هه موو کهس رقی له م شه ره ده بیته وه.»

- «چینیک ده ستیان به سه ره کاروباری ولات داگرتوه، که گیلن و له هیچ شتی ناگه ن، ناشتوانن تیبگه ن، جا بۆیه ئه م شه ره مان به مل داها توه.»

- «هه ره ها له په نای ئه م شه ره وه پا ره کۆ ده که نه وه.»

پاسینی گوتی: «زۆر به یان کۆی نا که نه وه. ئه وان زۆر گیلن، ئه م شه ره یان له پیتاوی هیچ نبیه، له گیلانیانه وه یه.»

مانیرا گوتی: «دهیی ئه م با سه داخه یین، له پرووی گه وره مانه وه زۆر مان قسه له باره ی شه ره وه کرد.»

پاسینی: «ئه ویش ئه م قسا نه ی پێ خۆ شه. ئه ویش وه رده گه ریتین.»

مانیرا گوتی: «به لام ئیستا دهیی ئه م با سه داخه یین.»

گافۆزی گوتی: «ئهی نان نه خۆین گه وره م؟»

- «دهچم تا بزنام خواردن ها توه.»

من وام گوت، گۆردینی هه ستایه سه ری و له گه ل هاته دهر وه.

- «چ شتی هه یه ئه نجامی بده م گه وره م؟ ده توانم یارمه تیت بده م؟» گۆردینی له هه ر چواریان هیمنتر بوو.

گوتم: «گه ر هه ز ده که ی له گه ل ه وه ره با بزانی چ هه یه.»

دهر وه تاریک بوو و رووناکییه کی درێژ له لایتی پشکینه ری سه ره چیا که ده جوو لایه وه. چهنه لایتیکی پشکینه ری گه وره ش له م به ره له سه ر تری لانه وه دانرا بوون له نزیک هیلنه کانی به ره وه، تری له که که مێ له دووری رێگا وه را وه ستا بوو. ئه فسه ری پرووی لایتی ئاراسته ی ناوچه کرد. سه ریا زه کانیس هه تره شیان چوو. له گۆر په پانی کارگه ی که ریو وچ تیبه رین. له بنکه ی تیمار کردنی سه ره کی وه ستاین. سه نگه رتیکی بچووکی لێ بوو، سه ره ده رگا که ی به لق و پۆی سه وز دا پۆشرابوو. له تاریکیدا، با ی شه و، خشه ی له گه لا وشک بووه کان، به تیبی رۆژ، ده هیتا. له ژوو ره وه رووناکی هه بوو. مێجهر له سه ره ته له فۆن بوو، له سه ره سندوو قی دانیش تیبوو. کاپتینیکی پزیشک پیتی گوتم: کاتی هیرش سه عاتی ها تۆ ته پێش، پیکتی کونیایکی پشک شه ش کردم. سه ری مێزه ته خته کانم کرد بینیم ئه و شتانه ی له سه ره مێزه که بوون، وه کو ته شته شو وشه سه ر داخرا وه کان دهره وشانه وه. گۆردینی له دوا وه م وه ستا. مێجهر ته له فۆنه که ی ته وا بوو، هه ستایه وه. گوتی: «ئیستا هیرش ده ست پێ ده کری. کاته که یان گه ران ده وه سه ره کاتی

پيشووي.»

ته ماشاي دهره ودم كرد، دهره وه تاريخك بوو. لايتي پشكيتنه ري نه مساوويه كانيش له سه ر چياكاني پشتمان دوجولايه وه. ده قه يي دنيا خاموش بوو، پاشان له توپه كاني شته وه بوردوومان ده ستي پيكرد. ميجهر گوتي: «ساقوي.»

گوتم: «جه نابي ميجهر، دهر باره ي خواردن...»

گوتبي له قسه كانم نه بوو، بوپه دوو باره م كرده وه.

«هيشتا نه گه يشتو ته جي.»

توپيكي گه وره هات له دهره وه له نزيك كارگه ي كه رپوچه وه ته قيبه وه، ته قيبه وه يه كي تريشي به دواوه هات، له گه ل دننگي ته قيبه وه ي گوت له دننگي خري روخاني ورده خشت بوو توزي به دواوه بوو وه كو باران له ناسمانه وه ده كه وتنه خواره وه.

«چ بو خواردن ده ست ده كه وي؟»

ميجهر گوتي: «كه مي ناستا ناسيوتا^(۱) مان لا ده ست ده كه وي.»

«نه وه ي ده ستان لبي ده بيته وه وه ري ده گرين.»

ميجهر له گه ل سه ربازي قسه ي كرد. سه ربازه كه چوه دهره وه له به رجاوان بزر بوو، نه وه نده ي نه بر د گه رايه وه قاپي (ناستا نه سيوتا) ي سارد و سري له گه ل خوي هينا. دايه ده ست گورديني.

«په نيرتان لا په يدا ده بي؟»

ميجهر به نادلبيه وه قسه ي له گه ل سه ربازه كه كرد، بز جاريكي تر چوه وه ژير زه مينه كه وه پاشان گه رايه وه چاره گي په نيري هينا، گوتم: «زور سوپاس.»

«وا باشه نه روپنه دهره وه.»

له دهره وه شتن له بهر ده رگا داندره. پياوي له دوو پياوانه ي كه شته كه يان هه لگرتسو، سه ري به ژوره وه داگرت. ميجهر گوتي: «بيهيته ژوره وه. چيتانه؟ ده تانه وي نيمه بيته دهره وه هه لي بگرين بو ژوره وه ي بيته.»

دوو ده سته به ره هه لگره كه، برينداره كانيان له بن هه نگل و قاجيبه وه هه لگرت و هيتا يانه ژوره وه.

ميجهر گوتي: «كوتنه كه ي بد پين.»

ميجهر جفته يه كي به پارچه قوماشي گرت، دوو كاپته كه ي تريش چا كه ته كه يان له بهر كرده وه. ميجهر به دوو ده سته به ره هه لگره كاني گوت: «پرډنه دهره وه.»

به گافوزيم گوت: «وره بابرين.»

ميجهر له سه رشانه وه په نيمه ي گوت:

(۱) جوړه هه رسته به كه.

«واچا كه تا بوردوومان به سه ر ده چي نارام بگرن.»

«ناخر ده يانه وي نان بخون.»

«كه يفي خوتانه.»

له دهره وه به راكردن به لاي كارگه ي كه رپوچه كه وه تيبه رين. توپي له نزيك كه ناري روو باره كه ته قيبه وه پاشان يه كي تريش ته قيبه وه، نيمه گوتمان له دننگي هاتني نه بوو تا له ناكاه كه وه ته وه. هه ر دوو كمان خومان له سه ر زگ به زه وي دادا له گه ل تروسكايي، هه ژانه وه ي ته قيبه كه و بوته كه يه وه گوتمان له قرچه قرچي ته له زم و خري كه رپوچه ورد و خاشه كان بوو، كه ده كه وتنه خواره وه. (گورديني) هه ستايه وه به ره وه سه نگره كه راي كرد منيش به دواوه ي بووم. په نيره كه م هه لگرتسو، رووي په نيره كه به توزي كه رپوچ داپوشرايوو. شوفيردكان له ناو سه نگره كه وه پشتيان به ديواره كه دابوو جگه ره يان ده كيشا.

گوتم: «براياني نيشتماني ليرهن.»

مانيرا: «تو توميله كان چونن؟»

«سه لامه تن.»

«هه تره شت نه چوو، گه ورم؟»

گوتم: «زور راست ده كه ي.»

چه قو كه م ده ر هينا و كرده وه. تيغي چه قو كه م سر به وه، به شه تو زاويه كه م به تيغي چه قو كه لا برد. گافوزي قاپه كه ي دايه ده ستم.

«ده ست يي بكه ين گه ورم.»

گوتم: «نه خير، له سه ر زه وي دانتي، هه موومان پي كه وه ده بخوين.»

«چه نگالمان نييه.»

به نينگليزي گوتم: «بو خاتري خوا!!»

په نيره كه م كرده چند پارچه يي و له سر مه كه رو نيه كه م دانا. گوتم: «ده ي به ره موون.»

دانيشتن چا وه روانيان كردم. منيش په نجه ي گه وره و په نجه كاني ترم برده ناو خوارده كه. چه نكي كم ده ر كرد، هه نديكي كه وت.

«به رزيان كه وه گه ورم.»

منيش نه وه نده ي ده ستم دريژيو به رزم كرده وه، نه وانه ي رو خه كان شو رپوونه وه. خسته ناو ده مه وه. مژيم و گازم له كوتاييه كاني گرت، جويم پاشان پارچه يي په نيرم خوارد، جويم، پاشان پيكي تاره قم خوارده وه. تامي ميتالتيكي ژهنگاوي لي ده هات. مه تاره كه م دايه وه ده ست پاسيني. گوتي:

«ئەمە بۆگەنە. ماو دەیهكە لەناو ئەم مەتارەیه لەناو ئوتومبیلەكەم دایه.» هەموویان دەیانخواورد و چەنەگیان لەسەر قاپەكەوه بەرز دەكردەوه سەری خۆیان بۆ دواوه دەبرد. كۆتاییبەكانبیان دەمزی پاروێکی ترم لێ دایهوه، هەندێ پەنیر و قومی شەرابیشم لێ دایهوه، شتی له دەرەوه كەوتە سەر زەوی، زەویبەكەهی لەزاندا.

گافۆزی گوتی: «له چهشنی عەیار (٤٢٠) بوو.»

گوتم: «لەناو چیا دا هێچ تۆپێکی عەیار (٤٢٠) مەم نایه.»

«ئەوان تۆپی سكوڤای گەورەیان هەیه. من چالەكەیم بێنیهوه.»

«تۆپی عەیار (٣٠٥) یان هەیه.»

له خواردن بەردەوام بووین. كۆكەیی پەیدا بوو، دەنگێکی وەكو دەنگی مەكینهی شەمەندەفەر دەستی پێكرد. پاشان تەقینەوهی جارێکی تر زەوی لەزانداوه.

پاسینی گوتی: «ئەم سەنگەرە قوول نایه.»

«ئەمە تۆپی سەنگەری گەورە بوو.»

«بەلێ گەورەم.»

دوا پارچە پەنیرەكەهی خۆم خوارد، پاشان قومی ئارەقم فرکرد. لەكاتی هاتنی هاژەدا گوێم له كۆكەیی بوو، پاشان دەنگی تشو-تشو-تشو-تشو هات، پاشان ترووسكایی وەكو ئەو ترووسكایییە له كاتی دەرگا كێشەوهی فرنی، له فرنییەوه دەرەوهچی. نەری برووسكەهی تۆپ دەستی پێكرد. ترووسكایییەكە لەسەر تادا سپی بوو پاشان سوور هەلگەرا. بەم شێوەیه لەگەڵ با بەردەوام بوو. ویستم هەناسە بدهم، بەلام هەناسەم نەدەهات. هەستم بەوه كرد كه خەریكە له پیستەهی خۆم دەرچمە دەرەوه. دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، دەرچمە دەرەوه، بەدرێژایی ئەو كاتە لەشم هەموو لەناو بادا بوو، بەگورجی چۆمه دەرەوه.

وامزانی مردومه، پاشانیش سەراوکهوتوم. شتیکی زۆر هەلەیه پیاو خۆی بەمردوو دا بنی. له جیاتی ئەوهی بۆ پیشهوه بچم وام هەست كرد بۆ دواوه خلیسكاوم. هەناسەم دا بۆ دواوه گەرامهوه.

زەوی قلیشایوو لهو لای سەرمهوه تەختەدارێ هەبوو پارچە پارچە بوو بوو. لەگەڵ ئەو شتەهی له سەرمدا دەلەرایهوه گوێم له هاواری یەكێ بوو. هەسم كرد یەكێ نالە نالیهتی. ویستم بجوولێمهوه. بەلام نەمتوانی بجوولێم. گوێم لەدەنگی شەست تیر و تەفەنگان بوو. ئەوبەری رووبارەكەیان ئاگر باران كرد، گوللە پرژا بوو و رۆشنه گوللەم (١) بینی

بەرز دەبووه و دەتەقینەوه و سەریان دەكرد، سپی بوون، موشەك بەرز دەبووهوه گوێم له تەقینەوه بوو. ئەمە هەمووی لەماوێ تاوێ بوو، پاشان له نزیك خۆمهوه گوێم له

(١) طلقه التنوير

هاواری یەكێ بوو، دەبگوت: «ئای دایه، ئای دایه.» قاچی خۆم خشاندا. نووشتاندمهوه، سوورامهوه. دەستم لێدا (پاسینی) بوو.

كاتێ دەستمی بەرگەوت هاواریکی لێ بەرز بووهوه.

قاچی لەلای من بوو. له تارێکی و رووناکییدا بێنیم. هەردوو قاچی تا سەر چۆکی شكا بوون.

قاچیکی بەتەواوی پەربوو. قاچەكەهی تریشی بەدەمارهوه لەگەڵ بەشێ له پانتۆلەكەیهوه وەما بوون. قونكەكەهی موچرکی پیا دەهات و خرنكەهی دەدا.

هەرەك بەلەشییهوه نەنوسابێ. گەزەهی له باسکی خۆی دەدا و دەینالاند (ئای دایه، ئای دایه) پاشان گوتی: «Diote salve maria, Diote Salve» ئای خوایه بێكوژە. ئای مەسیح بێكوژە، ئای دایه، دایه، ئای ماریا ئەم ئازارەم لەكوژ بکەوه. ئەی خوایه ئەم ئازارەم رابگره، رابگره. ئەی عیسا، ئەی مریه می پیرۆز، ئەم ئازارەم رابگره، ئای، ئای، ئای.»

بەدەنگێکی كز گوتی: «ماما، ماما ميا...» پاشان هیمن بوو، گەزەهی له باسکی خۆی دەگرت، قونکی رانی هەلەلەرزێ. هاوارم كرد:

«ئەی دەستەبەرە هەلگرینه. ئەی دەستە بەرەهەلگرینه.»

ویستم له (پاسینی) نزیك مەوه تا بەشەتەكدر قاچی شەتەكدم بەلام نەمتوانی بجوولێم. جارێکی تر هەولم دا، قاچم كەم بەدوامدا هات تانیم لەسەر هەنیشك بۆ دواوه بگەڕێمهوه. (پاسینی) ئارامی گرتبوو. له تەنیشتی دانیشتم كورتهکی خۆم كردهوه هەولم دا دامینی كراسەكەم بدێنم. بەلام، نەمتوانی بیدرێنم، گازم له دامینی كراسەكەم گرت تا بەددام بیدرێنم. پاشان دۆلاخی (پاسینی)م هاته بێر. من گۆرەوی خوریم له پا بوو. بەلام شوفیرەكان بەلەك پێچیان بەستبوو. بەلام پاسینی یەك قاچی ما بوو. كاتێ هەستامهوه سەری بۆ ئەوهی بەلەك پێچەكەهی له قاچی بکەمهوه. بێنیم تازه پیتویست بەوه ناکا شەتەكدری بۆ بکەم، چونكە دوا هەناسەهی كێشا و مالئاوایی لێ كردین.

چۆمهوه سەری تا بزانی بەراست مردوه. سێ هاواری ماون دەبێ بدۆزێنهوه. ویستم بەقیتی دانیشمهوه، كاتێ وام كرد شتیکی قورس لەناو سەرمدا وەكو ئەو قورساییهی لەسەر چاوی بووكەشوشه دایه... له دواوه خۆی له پشتی چاوم دەدا. هەستم كرد قاچم گەرم داها تووه و پیتلاوكانیشم تەر بيسون و لەناوهوه گەرم بوو، زانیم بریندارم. راکشامه سەر زەوی. دەستم لەسەر چۆكم دانا. چۆكم له شوێن خۆی نەما بوو. دەستم بەرهو خوارتر روان كرد، چۆكم چووبوه خوارهوه، بەرهو لوولاقم داكشابوو. دەستم بەكراسەكەم سپیهوه. رووناکییهکی تری رۆشنكەرەوه بەشێنیهی كەوتە خوارهوه، سەیری قاچم كرد، زۆر ترسام، گوتم ئەی خوایه لێرەم رزگار كە. زانیم، هەرچۆنێ بێ سێ كەسی تر لێرە هەبوون. ئەوان چوار شوفیر بوون، پاسینی مرد و سێ كەسی

به جیته پشتم. یه کئی منی له هه ننگه وه هه لگرت و یه کی تریش قاچمی بهرز کرده وه.

گوتم: «سی که سی تر لپرن، به کیش مردو وه.»

- «ئه وه منم مانیتر. چووین دهسته بهره بینین، به لام هیچی لئ نه بوو. چۆنی گه ورم؟»

- «گۆردینی و گافۆزی له کوینه؟»

- «گۆردینی له بنکه ی پزیشکییه، چوو بهرینه که ی تیمار بکا. گافۆزیش و قاچی گرتوی. ملم باش بگره. نایا برینه که ت سه خته؟»

- «له قاچمه وهیه. گۆردینی چۆنه؟»

- «سه لامه ته؛ ئه تۆیه تۆپی سه نگره ی گه ورم بوو.»

- «پاسینی مرد.»

- «به لئ، مرد.»

تۆپی له نزیکه مانه وه به زهوی کهوت. منیان به سه زهوی دادا خویشیان له سه زهوی درێژ بوون.

مانیتر گوتی: «ببوره گه ورم - باودهش بکه به ملمدا.»

- «ئه گه جارێکی تر بهرم ده نه وه...»

- «بۆیه له دهستان کهوتی چونکه هه تره شمان چوو.»

- «ئیه بهریندار بوون»

- «برینی هه ردوو کمان سووکه.»

- «نایا (گۆردینی) ده توانی ئوتومبیل لئ بخوری؟»

- «له و باوه ده دانیم.»

به ره وه ی بگه به بنکه پزیشکییه که جارێکی تر بهریان دامه وه.

- «ئه ی کوری سۆزانییه.»

مانیتر گوتی:

«ببوره، گه ورم، جارێکی تر بهرت ناده به نه وه.»

له ده ره وه ی بنکه که وه بهریندارێکی زۆر له سه زهوی له تاریکی درێژ کرابوون. دهسته به ره هه لگه که کان بهرینداره کانیان هه لگه گرت و دهیان هینایه ژووره وه و دهیان برده ده ره وه. کاتێ پهرده کان ده کرانه وه هه ندی بهرینداری تریان ده هینایه ژووره وه یان ده یان برده ده ره وه. رووناکی له بنکه که هاته ده ره وه. مردووه کان له لای درێژ کرابوون. پزیشکه کانیان قۆل و باسکی خوینیان تا سه شانیان هه لکردبوو، وه کو قه سابان له خویندا سوور بیوون. ژماره یه کی که می دهسته به ره ی لئ هه بوو. بهرینداره کان هاتوها واریان بوو. به لام زۆریه یان نقه یان لپوه نه ده هات. با گه لای سه ره که پری ده رگای

بنکه کانی ده جوولانده وه. شه ویش به ره و ساردی ده چوو. دهسته به ره هه لگه کانیان هه ره له هاتوچۆ بوون. بهرینداریان ده هیناو دایان ده نان و ده گه رانه وه. کاتێ منیان گه یانده بنکه ی دووه (مانیتر) باشچاوشیکه هینایه ده ره وه. هه ردوو قاچمی به شاش به سته وه. گوتی تۆز و خوێکی زۆر چوو ته ناو برینه که م، ئه تۆز و خوێله نه به هیشته وه خوێنیکی زۆر له له شم ده رچی. هه ر کاتێ ده رفه ت ببی ره وانم ده که ن. ئه و چوو ژووره وه. مانیتر گوتی: گۆردینی ناتوانی ئوتومبیل باژوا شانی شکاوه. سه ری ئازاری پئ گه بیووه. خراب نه بوو به لام ئیستا شانی ره ق بووه. ئه و له ته که دیواریکی که ره بووچ دانیشته بوو. هه ره یه کی بهرینداریکی به کوێل خویدا دابوو. له توانایان دابوو، ئوتومبیل لیخوره کانی بهریتانییه کان هاتن سی ئوتومبیلی فریاگوزاریان هینا، له هه ره یه کی دوو پیاوی تیا بوو. یه کی له شوفیتره کان هاته لام گۆردینی بۆ لای منی هینا. په رنگ په ریو و نه خویش دیار بوو. بهریتانییه که خوێ دا هینایه وه و گوتی:

«خۆ برینه که ت کاریگر نییه؟» فیه ته زه لامی بوو چاویلکه یه کی چوارچیه پۆلای له چاوا بوو.

- «به قاچم کهوتووه.»

- «هیوادارم مه ترسی نه بی. جگه ره بی ناهه رموی؟»

- «سویاست ده که م.»

- «پێیان گوتم: زیانتان دوو شوفیتره.»

- «به لئ، یه کیکیان مرد ئه وی تریشی ئه وه بوو، به دوای تۆدا هات؟»

- «چ به خت ره شیبه که! هه ز ده که ی ئیمه ئوتومبیله کان وه برگرین؟»

- «خۆشم نیازی ئه وه م هه بوو، ده مویست پیتی بلیم.»

- «باش ئاگاداریان ده بین. ده یان به ینه وه فیلایه که. تۆ له ئۆردووگای ژماره (۲۰۶) نی؟»

- «به لئ.»

- «شونیکه دلێفینه. تۆم له ده ور به ری ئه ویته بینیه. پێیان گوتم ئه مریکی.»

- «من ئینگلیزم.»

- «توخا ئینگلیزی؟»

- «به لئ له و باوه ره بووی ئیتالی بم؟ هه ندی ئیتالی له یه که که ی ئیمه هه ن.»

گوتم: «ئیشیکه ی زۆر چاکه گه ر ئوتومبیله کان وه برگری.»

گوتی: «ده بی زۆر ئاگاداریان بم. - هه ستایه سه ری -» (ئه م شوفیتره لاوه ت زۆری لئ کردم بيم چاوم پیت که وئ.) ده ستیکه ی له شانی گۆردینی دا. گۆردینی راچه نی و به ره یه کی هاتی ئینگلیزه که ش به خیراوه به ئیتالییه کی ته وا وه گوتی: «ئیستا هه موو

شتنې ته واوه. ئه ففسره كه ي توم بيني. ههردوو ئوتومبيله كه ودره گرین خهفت مه خوځ. «كه من له قسه وهستا دوايي گوتی: «ده بې شتيكي وا بكه م ليرت رزگار بكه م. ده بې چاوم به لپير سراوه پزيشكيه كان بكه وي و له گه ل خو ما بته م.»

به ره و باره گاهه چوو، به هوشيار بيه وه ههنگاي له نيوان برينداره كان ده هاويشت، په توگه ي لادا، رووناي هاته دهره وه، چوه ژووره وه.

گورديني گوتی: «ئاگاداري تو ده بې گوره م.»

- «چونی فرانکو؟» له ته كمه وه دانيسشت، پاش تاوي، په توگه لادرايه وه. دوو دهسته به ره هه لگره هاتنه دهره وه، له گه ل دوو ئينگليزه كه وه بوون. يه كسه ر بو لاي منيان هينا به ئيتالي گوتی: «وهره، وهره، پاله وانكي خويتاوي مه به.» به ئيتالي به دهسته به ره هه لگره كانی گوت: «ئاگاداري بن، زور به ديقهت له قاجيبه وه هه لگر، قاجه كانی نازاريان زوره، كوري راسته قينه ي سه روک ولسنه.» بو ژووره وه هه ليان گرم، له ژووره وه، له سه ر هه موو ميژي كاري نه شته رگه ري به رپوه ده چوو. مي جهرتيكي كورته بالا به شيتگيري به وه ته ماشاي ئيمه ي كرد. مني ناسيبه وه. مقاشه كه ي دهستي جوولاند. «Cava bien»

- «Cava» ئينگليزه كه به ئيتالي گوتی: «من هيناومه ته ژووره وه. تاقه كوري سه روكي ئه مريكي (ولسن)ه، تا چاره ي دهكهن ليره ده ميژي. پاشان له گه ل باري يه كه م ئوتومبيل، له گه ل برينداره كان ره وانه ي ده كه م.» خو ي هيناويه وه و گوتی: «ده چم به دوايي ياريدده ره ده گه ريم، تا راپورته كه ي پي ته واو بكه م، ده بې هه موو شتي به خيرا ي ئه نجام بدم.» له چونه دهره ودا سه نگر ايه وه. تا سه ري به سه رده ره كه نه كه وي، مي جهر مقاشه كه ي له ناو قايي دانابوو. چاوم برييوه دهستي شاشي ده به ست. دهسته به ره هه لگره كان پياوه كه يان له سه ر ميژه كه داگرته خواره وه.

كاپتنی گوتی: «چاره ي ئه ففسره ئه مريكيه كه ده كه م.»

بو سه ر ميژه كه به رزيان كردمه وه. ميژه كه ره ق و ليژ بوو، بو ئيكي دل گوشينه ري گران و بو ئي كيميواي و خويني لين ده هات. پانتوله كه ميبان له به ر كردمه وه. پزيشكه كاپتنه كه، برين پيچه كه ي ئاگادار كردوه و به خو ش خه ريكي ئيش كردن بوو. پتي گوت: «چه ند برينيكي سه ر گوشت له شكه ي هه ردوو ران و هه ردوو چوك له گه ل پتي راسته. بريني چوك و پتي راسته ي كاريگه رن، له گه ل دامالاني چه رمي سه ري - دهستيكي ليندا- نازاري هه يه؟ به لئ، به مه سيح. ده شئ له كاسه ي سه ري شكان هه بې، كه له كاتي خزمه ت كردندا له به ره كانی جهنگدا به سه ري هاتوه. ئه مه له دادگاي سه ربازي قورتارت دهكات. نه بادا به نه نقه ست وات له خو كردي. حه ز ده كه ي براندي بخو يته وه؟ ئه مه چون رووي دا؟ ده تويست چ ئه نجام بده ي؟ ئايا تو هه ولى خو كوشتنت دها؟ زه حمت نه بې كه مني ده رمانی دژ به دهرده كو يان... نيشانه ي خاچ له سه ر هه ردوو قاجه كه ي بكيشه. سوياست ده كه م. ده بې ئه مه كه مني پاكو كه مه وه. ده يشوم و ده رمانی

ده كه م تو خويتنت زور به چاكي ده مه يي.» ياريدده ره كه سه ري له سه ر كاغه زه كانم هه لپري.

- «چ برينداري كر دوي؟»

كاپتنه كه گوتی: «چيت پي كه وت؟» منيش به چاوي نوقاوه وه گوتم: «پرووشكي تو يي سه نگر.»

كاپتن شتيكي كرد، زور نازاري دام. شان هه گوشتينه كان ي ده بري و گوتی: «دلتيات.»

منيش ده موست له سه ر پشت به كر و بيده نكي مي نمه وه. له گه ل بريني گوشته كه م هه ستم به ليدياني گه دم كرد. گوتم: «وا تيده گه م.»

كاپتنی پزيشك، شتيكي له ناو برينه كه م دوزه وه سه رنجي راكيشا. گوتی: «ئمه تا ته له زمي تو يي سه نگره ري گه وري دوژمن. به دوايي هه نديكي تر ده گه ريم گه ر ره زامه نديت له سه ر يي. هه رچه نده ئه مه پتويست نييه. ئه وان هه مووي بو به ده كه م. ئايا نازارت دها؟ ئه م نازاره له چاو ئه و نازاره ي دوايي هه ستي پي ده كه ي هه ر هيج نييه. هيشتا نازار ده ستي پي نه كر دوه. براندي بو بيته. شله ژان نازار سپ ده كا، ئه مه زور باشه. به لام دل راوكيبي ناوي، ئه گه ر ئه مه كاري تي نه كا. به تاييه تي ئيستاكه سه رت چونه؟»

گوتم: «ئه ي خوايه!»

- «مادام كاسه ي سه رت برينداره چاكو ت وايه براندي زور نه خو يه وه، ئه گه ر ته له زمي تيايه، خو تو ناته وي هه و بكات، نازاره كه ي چونه؟» ئاره قه له له شم چورا يه وه. «ئه ي خوايه.»

- «واي بو ده چم كاسه ي سه رت شكايي. شاشي لي ده به ستم سه رت مه سوو رينه.» شاشي لي پيچا ده سته كانی زور به خيرا ده هينا و ده برد و شاشه كه شي زور به چاكي جيگه ي خو ي گرت.

- «زور باشه. به ختيكي باش و بژي فه رنه سا.»

كاپتنی گوتی: «ئه مريكيه.»

كاپتنه كه گوتی: «وامزاني گوتت فه رنه سييه. به فه رنه سي قسه ده كا. پيشتر ناسيومه. له و باوه ره بوومه فه رنه سي بووه.» نيو پيچ كو نياكي خواره وه و گوتی: «كه ميكي تر بيته. كه ميكي تر ده رمانی دژ به دهرده كو يان بيته.»

كاپتن ئيشاره تي بو من كرد. به رزيان كردمه وه. په توگه ي ده رگا كه له كاتي هاتنه دهره وه سه ر و چاومي دا پوشي برين پيچي ياريدده ره له دهره وه له و جيگه ي راكشا بووم، له ته نيشتم چوكي دانه وه. به نه رمي پرسى: «ناوت؟ ناوت؟ باوكت؟ پا يهت؟ شو يني له دا يكوونت؟ له كام له شكري؟..» چه ند پرسيا رتيكي له م با به ته... «زور به داخه وه بو

سهرت، هیوادارم چاکتر بیی نیستا له گه ل ئوتومبیله ئینگلیزییه که رهوانت دهکهم.»

- «زۆر باشم. سوپاست دهکهم.» ئەو نازارە ی کاپتن قسە ی لێ کرد دەستی پێکرد هەموو ئەو کارانەیان بەیەن بەرژووەندی و ناسیاوەتی بۆ کرد. پاش ماوەی ئوتومبیلی فریاگوزاری ئینگلیزی گەیشتە جێ. لەسەر دەستەبەرەکیان دانام. دەستەبەرەکیان تا ئاستی سکە ی ئوتومبیلە که بەرز کردەو، پاشان بۆ ژوورەو پالیان پیتوہ نام. دەستەبەرەکی تر لە تەنیشتمەوہ بوو، پیاویکی لەناو درێژکرا بوو. تەنیا لووتی دیار بوو، مۆمی دەچوو یوہ و شاشی لێ تەبەسترا بوو. زۆر بەزەحمەت هەناسە ی دەدا. چەند دەستەبەرەکی تریان بەرز کردەو، بۆ سەر سکەکانی سەرەوہیان پال نا. شوفیترە ئینگلیزە درێژکە هات و فیتە بەدەوہ یەکی کرد و سەر یکی بەناوہوہ داگرت و گوتی: «بەھیواشی و لەسەر خۆ داژۆم، هیوادارم ناسوودە دەبن.» هەستم کرد مەکیئە که بەگێر کەوت. شوفیترە که سواری ئوتومبیلە که بوو، لەسەر کوشینە که ی پیتوہ و دانیشت، هەندل برێکە که ی داگرت و پیتی خستە سەر کلاج. رویشت. بەکری درێژ بووم، لێ گەر ام با نازار سواری کۆلم بیت.

ئوتومبیلە که بەسەر هەوارزی کەوت، لەبەر قەلەبالغی رینگاکە لە رویشتن زۆر سست بوو. هەندێ جار دەوہ سستا، جار نا جاریش لە لۆفە یەک دەگەراییوہ دواوہ. لە پاشا بەخیرایییەکی زۆر سەرکەوت. هەستم کرد شتێ دلۆبە ی دەکرد، لەسەر تەوہ زۆر بەھیواشی و بەرێکی کەوتە خواروہ. پاشان بوو بەخوێ بانگی شوفیترە کەم کرد. ئوتومبیلە که ی راگرت، لە کولانکە ی پشت کوشینە که یوہ سەیری ناوہوہ ی کرد، گوتی: «چی بوو؟»

- «ئەو پیاوہ ی سەرەوہ ی من خۆینی بەر بووہ.»

- «لەسەری لوتکە که دەوور نین، بەتەنیا توانای هەلگرتنی دەستەبەرە کەم نییە.

ناتوانم بیھێنمە دەروہ.»

ئوتومبیلە که ی بەئیش خستەوہ. خۆین بەردەوام بوو، لە تاریکیدا لە توانامدا نەبوو، بینیم خۆینە که لە کام شوینی مشەمائیە که ی سەرەوہ ی من دێ. هەولم دا بچمە لایەکی ترەو، تاوہ کو خۆینە کەم بەسەر دانەرژێ. لەو شوینە ی که کەوتە خواروہ هاتە ژێر کراسە کەمەوہ خۆینە که گەرم و لیچ بوو. سەرمام بووم و قاچەکانم نازاریان دام. نەخۆشی کردم. پاش ماوەی خۆینە که کەمتر بوو، بووہوہ دلۆپ دلۆپ، گوتیم لێ بوو و هەستم کرد مشەمائیە که ی سەرەوہ دەجووڵیتەوہ تا پیاوی ناو دەستەبەرە چوہوہ باوہشی ئارامی یەگجارییەوہ و ئۆقەرە گرت. کابرای ئینگلیزە که لە کولانکە کهوہ گوتی: «کابرا چۆنە؟ خەریکە دەگەینە جێ؟»

گوتم: «وا بزانم تەواو بوو!»

دلۆبە خۆینەکان زۆر بەھیواشی کەوتنە خواروہ، دەتگوت چۆراوہ ی چلوورە ی خۆراوان. ژوورەوہ ی ئوتومبیلە که سارد بوو. لە رینگا شەویش رینگاکە هەموو هەواراز

بوو. لە بنکە ی پزیشکی سەر لووتکە کهوہ دەستەبەرەکیان داگرتە دەروہ یەکی تریان لە شوینی دانا.

ئیتەش لە رویشتن بەردەوام بووین.

10

لە قاوشی نەخۆشخانە ی مەیدانەوہ پێیان گوتم پاش نیوہ روێی مێوانی دەبەوێ بیتە سەردانم. رۆژێکی گەرم بوو، ژوورە کەش مێشی گەلێ زۆر بوو. یاوہرە کەم کاغەزێکی بری و کردیە چەند تیلمی. تیلمەکانی لە دارێ بەست و مێش رەوێکی لێ دروست کرد تا مێش لێ پاس بکا. بینیم مێشەکان بەساییتە کهوہ نووسا بوون. کاتی لە پاسکردن وەستا و خەوی لێکەوت، دابەزین و هاتنە گیانم خۆم مێشەکانم لەخۆم پاس کرد. لە ئاخری بەهەردوو دەستم چاوہکانم داپۆشی و لێ کەوتە خەو. رۆژێکی زۆر گەرم بوو. کە واگاتام قاچەکانم وەخورشت کەوتبوون. یاوہرە کەم لەخەو کرد و، هەندێ ئای کانزای بەسەر لەفافە کەدا ریشاند. ئەمە وای لە جینگە کەم کرد فیتک و شیدار بی. نەخۆشە بەخەبەرەکان بەک بەقاوشە که قسەیان دەکرد. پاش نیوہ روێیە که ی کر و بیدەنگ بوو. بۆیە بەیانی سێ برین پیتچ و دکتۆرێ لەسەر جینگە که ی هەلیان دەگرتین و بۆ ژووری تیمارکردنیان دەبردین تا جینگەکانمان ریتک بخەن و برینەکانمان لە ژووری تیمارکردن تیمار بکەن. گەشتەکانمان بۆ ژووری تیمارکردن گەشتیکی خۆش نەبوو. تا درەنگ نەمزانی کە جینگەکانمان بەهۆی پیاوانی وانەوہ ریتک خرا. یاوہرە کەم لەناو ریشاندن بووہوہ، جینگە کەم فیتک و دلگیر بوو، منیش ئەو شوینانەم پێ دەگۆت، لەبنی پیتەوہ، کە پیتوہیستیان بەخوراندن هەبوو تا بیان خورینێ، کە دکتۆرێ لەگەل رینالدی هاتە ژوورەوہ. زۆر بەگورجی بۆ لام هات. رینالری خۆی لەسەر قەرۆیلە کەم داھینایەوہ و ماچی کردم. دەستەوانە ی لەدەستی دا بوو.

- «ها، رۆلە، چۆنی؟ چۆن هەست دەکە ی؟ ئەوہم بۆ هیناوی.» قاپن کۆنیاک بوو. یاوہرە کەم کورسییەکی بۆ هینا لەسەری دانیشت. گوتی: «هەوالیکی خۆشیشم بۆ هیناوی. خەلات دەکرتی، دەیانەوێ مەدالیای زیوت پێ بدن، بەلام لەوانە یە ئەوان بتوانن تەنیا برۆتیببەکت بۆ وەرگرن.»

- «لەبەرچی؟»

- «چونکە برینە کەت دژوارە. گوتوویانە گەر بتوانی بەسەلمینی کە چ کاریکی پالەوانانەت نواندوہ، بەمەدالیای زیوی خەلات دەکرتی ئەگینا تەنیا بەمەدالیای برۆنزی خەلات دەکرتی. سەربەرە کەم بەتەواوی بۆ بگێرەوہ. چ پرووی دا. چ کاریکی پالەوانانەت کردوہ؟»

گوتم: «نەخیر، کاتی پەنیرمان دەخوارد بۆردوومان کراین.»

- «به راستی ده بی شتیکی پالنه وانانته کردین. له پیش یا له پاش برینداربوون. بهوردی بیر بکه وه؟»

- «نه خبیر، شتی وام نه کردووه.»

- «هیچ که سیکت به پشتی خۆت هه لئه گرتووه؟ گۆزدینی ده لئج تۆ چهند که سیکت به پشتی خۆت گواستۆته وه، به لام میجهری پزیشکی بنکه ی به کهم گوتی زۆر زهحه ته شتی وا بکا. ئەم قسه یه ش پیتۆستی به شایه دی و ساغ کردنه وه.»

- «هیچ که سیکم هه لئه گرتووه. نەم توانیوه بجوولیمه وه.»

رینالدی گوتی: «ئەم به گرینگ نییه»

- «دهسته وانه کانی له دهست کردنه وه.»

- «له و باوه ڤەم بتوانین مه دالبای زیویت بۆ وەرگرن، ئەم ئه وه ت ڤه ت نه کردبووه که پیش برینداره کان تیمار بکرتی؟»

- «به لام زۆر له سه ری سوور نه بووم.»

- «ئهو ونده به سه . سه برکه چ برینی بریندار بووی. ته ماشای ئەم ڤه فتاره ئازایانه ت بکه . هه رده م داوای چوونه پیتشه وه ی به ره کانی جه نگت کردووه . سه ره ڤای ئه وه ش هیرشی ئەم دوا بییه سه رکه وتوو بووه.»

- «ئایا له ڤه رینه وه ی ڤو ڤاره که سه رکه وتوو بوون؟»

- «زۆر به سه ریه وه... نزیکه ی هه زار دیلیان گرت. ئەم له به یان نامه ڤه سمیه که دا هاتووه. تۆ نه تخویندۆ ته وه؟»

- «نه خبیر.»

- «بۆتی ده هینم. سه رکه وتوو بوو.»

- «کاروبار چۆنه؟»

- «مه زنه، هه موومان زۆر مه زنین. هه موو که سی شانازیت پیتوه ده کا. وه ئیستا جا باوه ڤم پتی ده که ی، پیم بلتی. زیویسه که ش هه ر و ه ده گری. ده ی ده پیم بلتی هه موو شتی کم ده ربه ری برینداربوونت بۆ بگیره وه.»

تۆزی له قسه وه ستا بیرتیکی کرده وه، گوتی: «له وانیه مه دالبایتیکی ئینگلیزیش وەرگری. کارابیه کی ئینگلیز زمان له وی بووه. ده بی چاوم پتی بکه وی. ده بی تۆ هه لبرتیر، ده بی شتیکی پتی بکرت. زۆر نازار ناکیشی؟ بخۆره وه. ئه ری هۆ یاوه ر! ڤۆ ته په دۆرکیش بیته. خۆزیا بندیا که چیم کرد له لبردن س س مه تر له ریخۆله. ئیستا ش له هه موو کات پت باشتره. ئەم هه واله شایانی ئه وه به له ڤۆژنامه ی (لاتیسیستا) بلاو بکرتیه وه. تۆ ڤه رچه قه ی ده که یه ت و بۆ (لاتیسیستا) ی ده نیرم. ڤۆژ له دوا ی ڤۆژ هه نگاوی چاکتر ده نیم ئەم نه زانی هه ژار چۆن هه ست ده که ی؟ کوانی ئەم ته په دۆرکیشه نه فرت لیکراوه؟! تۆ زۆر نازا و هینمی. خۆ له بیرم چوو تۆ نازار ده کیشی.»

دهسته وانه کانی له سه ر قه راغی چینگه کهم کوتا .

یاوه ره که گوتی: «ئهو ته ته په دۆرکیشه که گه وره م.»

- «سه ری بوتله کۆنیا که هه لگره و په رداختی بیته ئەمه بخۆوه ڤۆله. سه ره هه ژاره که ت چۆنه؟ ته ماشای ڤاڤۆرتنه کهم کرد. شکستی نییه. ئەم میجهره ی بنکه ی به کهم قه سابی به رازانه. گه ر من بوومایه، هه رگیز نازارم نه ده دی. من نازاری هه یچ که سی ناده م. ده زانم چۆن نه نجامی ده ده م. هه موو ڤۆژی شتی فیر ده بم. که چاکتر و نه مرتر له جارن نه نجامی ده ده م، نه زان. زۆر شله ژام که به سه ختی برینداری. فه رموو، ئەمه بخۆره وه ئەمه زۆر باشه! پاژه لبره ی تیتچووه! ده بی باش بی! نیشانه ی پیتج ئەسته ریه! پاش ئەوه ی لیره ده ڤۆم، ده بی بچمه لای ئینگلیزه که ده بی مه دالبای ئینگلیزت پتی به خشی.»

- «چاک بزانه به م شتیه به مه دالبایا نابه خشن.»

- «تۆ زۆر پتی فیزی، ئەفسه ری په یوه ندی به ستن ده نیرم ئه ویش ئەم کاته ده توانی ئینگلیزه که دلته رم کا.»

- «تۆ بارکلیت بییوه؟»

- «بۆ ئیه ی دینم. هه ر ئیستا ده ڤۆم بۆ ئیره ی دینم.»

گوتم: «مه ڤۆ. ئەم ده نگوایی کۆزیا چیه؟ کچان چۆن؟»

- «هیچ کچی تیا نییه. وا بۆ دوو هه فته ده چن نه یان گۆڤوون. چیتر ناچم بۆ ئه وی، شه رمه زارییه. ئەوان کچ نین به لکو هاوړتی له میژینه ی شه ڤن.»

- «هه رگیز ناچیته کۆزیا؟»

- «ته نیا بۆ ئەوه ده چم تا بزانه هه یچی تازه هه یه. له وی ده وه ستم. هه موو له تۆ ده ڤرسن. شه رمه زارییه. ماوه یه کی زۆر له وی ده مینیته وه. تا ده بنه هاوړیت.»

- «له وانیه کچان خۆیان نه یانه وی چیتر بۆ به ره کانی جه نگ بچن.»

- «نه خبیر، ئاره زووی چوونیا هه یه. کچیان زۆرن. ئەمه ته نیا کارگتیریه کی خراپه، ئەوان بۆ رابواردن، له ناو سه نگره کان، له دواوه ی هیلنه کان له گه ل خۆیان ده یان هیلنه وه.»

- گوتم: «ئەم رینالدی هه ژار تۆ به ته نیا له شه ڤ دای پتی ئەوه ی هه یچ کچی تازه ت له گه لا پتی.»

رینالدی پتیکیکی تر کۆنیاکی بۆ خۆی تیکرد.

- «باوه ڤ ناکه م ئەمه نازارت بدا. ڤۆله ئەمه وه رگره.»

کۆنیا که کهم خواره وه، هه موو هه ناومی گه رم کرده وه.

رینالدی پتیکیکی تری تیکرد، ئیستا هیمنتر ببووه وه. پتیکه که ی هه لگرت. گوتی:

«پیتکی برینه پالئوانانكهت له چاوی مه‌دالبا زیوه‌كهت: پیم بلن، رۆله، ئه‌ری کاتن ئه‌و ماوه‌یه زۆره له‌و هه‌وا گهرمه پالده‌که‌وی بیزار نابێ؟»

- «هه‌ندێ جار.»

- «به‌خه‌یالمان دانایێ. بتوانم به‌م شتیه‌یه لێره پال بکه‌وم. له‌وانه‌یه شیت بم.»

- «جا خۆ شیتی.»

- «به‌و هه‌یوایه‌م بکه‌ریته‌وه. هه‌یج که‌س نییه له‌شه‌ودا له‌می‌بازی بکه‌ریته‌وه و بیته لام. که‌س نییه فشه‌ی پێ بکه‌م، که‌س نییه پارهی به‌قهرز لێ وهریگر، برای خوتنیم، هاو‌پیتی ژووره‌که‌م نابینم. بۆچی خۆت بریندارکرد؟»

- «ده‌توانی گالته به‌قه‌شه بکه‌ی.»

- «ئهو قه‌شه‌یه. من گالته‌ی پێ ناکه‌م. به‌لکه‌و کاپتن گالته‌ی پێ ده‌کا. من ئه‌و خۆش ده‌وی. گهر قه‌شه‌مان بوێ، ههر ئه‌و قه‌شه‌یه‌مان هه‌یه. دیته سه‌ردانت. چاک به‌خۆکه‌وتوه بیته لات.»

- «خۆشم ده‌وی.»

- «ئاه، ئه‌وهم زانی وای بۆ ده‌چم که‌ تۆ و ئه‌و له‌هه‌ندێ شت لێک حالێ ده‌بن، تۆش ده‌زانی.»

- «نه‌خێر، وانیه.»

- «به‌لن، هه‌ندێ جار وا ده‌که‌م. له‌هه‌ندێ که‌می شت وه‌کو نه‌ری په‌لی یه‌که‌می تیپی (ئان کۆنا).»

- «ئۆه، ده‌برۆ ئاووئاو بجی.»

پینالیدی هه‌ستایه سه‌ری. ده‌سته‌وانه‌کانی له‌ده‌ستی هه‌لکیشایه‌وه.

- «ئۆه، هه‌ز ده‌که‌م گالته‌ت له‌گه‌لا بکه‌م. نه‌زان، سه‌ره‌رای قه‌شه‌که‌ت و ده‌زگیرانه ئینگلیزه‌که‌ت، له‌راستیدا تۆ له‌بنه‌وه وه‌کو خۆمی.»

- «نه‌خێر، من وه‌کو تۆ نیم.»

- «به‌لن ئیمه وه‌کو یه‌کین. تۆ به‌راستی ئیتالی. هه‌موو گیانت گر و کلپه و دووکه‌له، به‌لام له‌دله‌وه هه‌یج نییه. ته‌نیا به‌روالته‌ت خۆت و انیشان ده‌ده‌ی ئه‌میریکی ئیمه براین و یه‌کتیمان خۆش ده‌وی.»

گوتم: «له‌و کاته‌ی له‌وی نیم، پیاوی باش به‌!»

- «خاتوو بارکلیت بۆ ره‌وانه ده‌که‌م. تۆ بیی من باشتر ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌ودا. تۆ پاکتر و رووخۆشتری.»

- «ئۆه، ده‌برۆ ئاووئاو چی.»

- «بارکلی ره‌وانه ده‌که‌م. خوای ناسکی و ئه‌قینی و سارد و سه‌ری. خوايه

ئینگلیزه‌که‌ت. ئه‌ی خوايه پیاو له‌گه‌ل ئافره‌تینکی وه‌کو ئه‌مه چی ده‌کا. ته‌نیا په‌رستنی نه‌بێ؟ ئافره‌تی ئینگلیزی له‌مه زیاتر چی بۆ باشه؟»

- «تۆ مرۆفیکێ که‌مه‌رخه‌م و زمان پیسی.»

- «چی؟»

- «که‌مه‌رخه‌م و زمان پیسی.»

- «تۆش... ده‌موچاو شه‌خته برده‌وی.»

- «تۆ نه‌زانی ده‌به‌نگی.» هه‌ستم کرد ئه‌م وشانه‌ی دووه‌ کاری تێ کردووه. بۆیه برده‌وام بووم و گوتم: «بێ رۆشنی، بێ ئه‌زمونی، له‌ بێ ئه‌زمونیان ده‌به‌نگی»

- «به‌راست؟! من هه‌ندێ شتت ده‌رباره‌ی ئافره‌ته چاکه‌کانت، خواکانت پێ ده‌لیم... ته‌نیا یه‌ک جیاوازی هه‌یه. له‌هه‌لگرتنی کچیک که‌ هه‌رده‌م باش بووه و له‌گه‌ل ئافره‌تی. له‌گه‌ل کچ به‌نازاره من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌زانم.»

ده‌ستینکی به‌ده‌سته‌وانه‌که‌وه له‌جینگه‌م دا و گوتی:

- «تۆش هه‌رگیز نازانی ناخۆ کچ هه‌ز له‌م نازاره ده‌کا یاخود نا؟»

- «تووڤه مه‌به.»

- «تووڤه نیم، من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت پێ ده‌لیم، رۆله تا نه‌یه‌لم تووشی گنجه‌ل بیت.»

- «ئایا ئه‌مه تاکه جیاوازییه؟»

- «به‌لن، به‌لام ملیۆنێ بێ مێشکی وه‌کو تۆ ئه‌مه نازانی.»

- «ئه‌مه‌ش له‌چاکه‌ی خۆته.»

- «خۆ به‌ده‌مه‌قال ناییت، رۆله! زۆرم خۆش ده‌وی. به‌لام بێ مێشک مه‌به.»

- «نه‌خێر، وه‌کو تۆ ژیر ده‌بم!..»

• «تووڤه مه‌به. رۆله پێبکه‌نه. فری نۆش که، به‌راستی ده‌بێ برۆم.»

- «تۆ هاو‌پیه‌کی کۆنی چاک.»

- «ئیس‌تا بینیت له‌ژیره‌وه وه‌کو یه‌کین. ئیمه برای کاتی شه‌ری. ماچم که خواحافیز.»

- «تۆ په‌شیاوی.»

هه‌وای هه‌ناسه‌ی بۆلام هات و گوتی: «نه‌خێر، من مرۆفیکێ زۆر به‌سۆزم. خواحافیز دیمه‌وه سه‌ردانت.»

هه‌ناسه‌که‌ی دوورکه‌وته‌وه.

- «ماچت ناکه‌م، گهر خۆت هه‌ز نه‌که‌ی. ده‌زگیرانه ئینگلیزه‌که‌ت بۆ ده‌نیرم. خوا حافیز رۆله! کۆنیاکه‌که له‌ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌یه. خوا یار بێ چاک ده‌بیه‌وه.»

که‌وته ری و رۆیشت.

تاریک و لیلی ئیواره بوو که قه شه هات. شۆربای شیتوانیان هیتابوو، پاشان قاپه کانیان بردهوه. منیش راکشابووم سهیری ریزه قهره و پله کانه دهکرد. له په نجه ره وه سهیری چله پوپی ئه و دارم دهکرد که به کزه یا ده شناپه وه. کزه یا له په نجه ره وه هاته ژوره وه و ئیواره فیکنتر بوو له جارن. میش به ساپسته وه بوون؛ له سه ره ئه و گلۆیه کاره با بیبانه وه بوون که به وایه ره وه شۆر بیو نه وه. گلۆیه کان ته نیا به شه و له و کاته یه که بیه تیا به ژوره وه یا خود یه که بیه شیش هه ستا یا به پیده کران. ئه مه وای لی کردم هه ست به رۆژگاری که نه جایه تیم بکه م، که دنیا تاریک داده هات. پاش تاریک و روون ئه و جا له جیتی خۆت مابایته وه. ئه وه به وه ده چوو که هه ره له زوه وه پاش شیتوان له نیتو چیگه که ت داندرا بی. یا وه ره که به نیتوان ریزی قهره و پله کان به ره و خوار هات و ئینجا وه ستا.

یه کیکی له گه لا بوو، قه شه ی هاو ریم بوو ئه وه ی له وئ وه ستا کورته بالا و ره ش تاله و په شوکا بوو. گوئی: «چۆنی؟»

هه ندئ گورزه شتی له سه ره زوی له نزیک قهره و پله که مه وه دانا.

گوتم: «زۆر باشم، باوکه.»

له سه ره ئه و کورسیبه دانیشته که بۆ رینالدی هیترا بوو. به شه پزه بیبه وه له په نجه ره که وه سهیری دهره وه ی کرد. شه که تیم له روویبه وه به دی کرد.

«ته نیا ده توانم ماوه به کی کورت بمیتمه وه کات دره نگه.»

«دره نگ نیبه. هاو ریکا مان چۆن؟»

به زه ره خه نه یی و ده نگیکی پر ماندوویی گوئی:

«هیتشتا هه ره قه شه مر جاری گه وره یانم. سوپاس بۆ خوا گشتیان باشن.»

گوئی: «زۆر خوشحالم که ئیوه باشن، هیوادارم تووشی دهره سه ری و ئازار نه بن.»

زۆر ماندوو دیار بوو. هه رگیز ماندوو بوونم پیوه نه دیبوو...

«ئازاره که ی هه یج نه ماوه، هه یج.»

«چیگه که ت له نیتو براده ران له سه ره خواندا دیاره.»

«خۆزیا له وئ بام. من هه رده م کاتی خوشم له گه ل قسه کانتان به سه ره برده وه.»

«که می شتم بۆ هیتاوی.»

گورزه کانی هه لگرت و گوئی:

«ئه مه کوله ی میش و مه گه زه. ئه وه ش بوتلی (قیرموئه). ئه ری خۆ تۆ چه ز له (قیرموئ) ده که ی؟ ئه مانه ش چه ند رۆژنامه به کی ئینگیلین.»

گوتم: «تکایه بیانکه وه.»

هه وه سستی به م قسه یه هات و شته کانی کرده وه. کولله که م به ده سه ته وه گرت. ئه ویش بوتله (قیرموئه) که ی به رز کرده وه تا نیشانی بدا. پاشان له سه ره عه ردی، له نزیک قهره و پله که می، دانا. رۆژنامه یه که م به رز کرده وه، به که می سووراندن به لای روونکی گلۆیه کزه کاند، که له په نجه ره که وه کزه روونکی به ده هاته ژوره وه، توانیم ناو نیشانه گه وره که ی (هه واله کانی جیهان News of world) بخوینمه وه.

گوئی: «رۆژنامه کانی تر به وینه روونکرانه ته وه.»

«به خویندنه و بیان خوشحال ده بم. ئه مانه ت له کوئی ده سه ته و تووه؟»

«ناردومه له میستریبه وه بۆم هاتوه. هی تریشم بۆ دئ.»

«باوکه پیاوه تی خۆته هاتوویت، پیتی قیرموئ ناخۆته وه؟»

«سوپاست ده که م. بۆ خۆت بی. بۆ تۆم هیتاوه.»

«نه خیر، ده بی پیتی هه ره بخۆیته وه.»

«باشه، که و ابو هی ترت بۆ دینم.»

«یا وه ره که دوو په رداخی هیتا. سه ری بوتله که ی کرده وه. دوایی ته په دۆری سه ره بوتله که ی ده رکیشا. ده بوا به شه ی دواوه ی ته په دۆره که بکه ویته ناو بوتله که وه. توانیم په شوکاوی له سیمایدا بخوینمه وه، به لام گوئی: «زۆر چاکه، زۆر گرینگ نیبه.»

«ئه مه پیتی ساغ و سه لامه تی تۆیه، باوکه.»

«ئه مه پیتی چاکبوونه وه ی تۆیه.»

پاشان په رداخه که ی به ده سه ته وه گرت ئیمه ش سهیری یه که تریمان ده کرد، هه ندئ جار قسه مان ده کرد و هاو ریتی گیانی به گیانی یه که تری بووین. به لام له م شه وه دا ئه مه زۆر ستم بوو.

«باوکه، چیته. ماندوو دیاری؟»

«گه رمایه.»

«نه خیر، به هاره، هه ست به بیزاری ده که م.»

«شه ر بیزاری کردووی؟»

«نه خیر، به لا رقم له شه ره.»

گوتم: «خۆ منیش پیتم خوش نیبه.»

سه ری خۆی له قاند و. له په نجه ره وه سهیری دهره وه ی کرد.

«گوئی مه ده ری. هیتشتا شه رت نه بیبیه. ئه بی مبوروی. ده زانم تۆ برینداری»

«ئه مه تاکه رووداویک بوو.»

«هه رچه نه ده تۆ برینداری به لام، ده توانم پیتم هیتشتا شه رت نه بیبیه. هه ره

چهنده خوشم نه مېښيوه. بهلام که ميک ههستي پتدهکه م.»

- «کاتې بريندار بووم، قسه مان له سهر شهري دهکرد، پاسيني قسه ي بؤ دهکردين.»

قهشه په رداخه که ي دانا. بيړي له شتيکي تر دهکرده وه. گوتی:

- «دهياناسم، چونکه خوشم وهکو نهوانم.»

- «بيروباوهرت له گهل نهوان جياوازه.»

- «بهلام له راستيدا وهکو نهوانم.»

- «نهفسه رکان هيچ نابيين.»

- «هنديکيان دهبين. ههنديکي تريش زور ههستييارن و له نيمه ناگادارتري و خراپتر ههستي پت دهکن.»

- «زوريه يان بيروباوهرديان له گهل تو جيايه»

- «مهسه له نه پارهيه و نه روشنبيريه، مهسه له شتي تره. نهگه مهسه له پارهبي يا روشنبيري بي ههنديکي وهکو (پاسيني) چه ز ناکه ن بېن به نهفسه ر. منيش چه ز ناکه م بيم به نهفسه ر.»

- «پايه که ت نهفسه ريه، منيش نهفسه ر م.»

- «نهفسه ري به راستي نيم. خو تو ئيتاليش ني، تو کابرايه که بياني بهلام تو له نهفسه رکان نزیکتری نهوه که له سه ربازه کان.»

- «جا جياوازي چيه؟»

- «ناتوانم وا به ئاساني نه مه شې بکه مه وه. ههندي کهس هه ن شهري هه لده کن. له م ولا ته دا زور که سي له م باه ته هه يه. ههنديکي تريش هه ن شهري ناکه ن.»

- «بهلام دهسته ي يه که م هانيان ده دن شهري بکه ن.»

- «بهلن»

- «منيش هاندهرم.»

- «تو بياني. تو نيشتمانپه روه ري.»

- «بوچي نهوه ي شهري گيتي نه بي ده تواني شهري راگري؟»

- «نازانم.»

قهشه ديسان له نه چهره وه ته ماشاي دهره وه ي کرد. منيش ته ماشاي سيمام کرد.

- «تايان نهوان قهت پييان کراوه شهري راگرن؟»

- «نهوان بو نهوه رپک نه خراون شهري راگرن. هه رکاتي خويان رپک خست نهوا

سه رکه کانيان ده يانفروشن.»

- «که واپي به هيواي چ نه بين؟»

- «هه رگيز نه مه سه له يه بي هيواي نيبه. بهلام هه ندي جار هيوام ده پري. من هه رده م

هه ول ده دم به هيواي بريم. بهلام زور جار بو م نالوي.»

- «له وان يه کوتايي بي.»

- «منيش بهو هيوايه م.»

- «که شهري کوتايي هات، چي ده که ي؟»

- «گه شهري ته و او بي ده گه ريمه وه، نه بروزي.»

له گهل ناوي نه بروزي يه کسه ر رووي گه شايه وه.

- «تايان نه بروزيت خوش ده وي؟»

- «بهلن، زورم خوش ده وي.»

- «که واپي ده بي بو وينده ر بگه ريمه وه.»

- «زور که يف خوش ده بم گه ر له وي بريم و خواپه رستي بکه م. خزمه تي تايينه که م بکه م.»

- «رپزيشت بگيريت، وا نيبه؟»

- «بهلن، رپزيشم بگرن، بو نا؟»

- «رپز نه گرتنت بي مانايه. ده بي رپزت بگرن؟»

- «نه مه گرنگ نيبه. له ولاتي نيمه ماناندا، وا تينگه يشتون که مروفت ده بي خوي خويان خوش بو. دياريشه خواناسين گالته يه که چه پهل نيبه.»

- «تينگه يشتم.»

ته ماشايه که ي کردم و زرده خه نه يه که ي هاتي.

- «تو تيده گه ي بهلام خوات خوش ناوي.»

- «نه خيتر.»

پرسی: «هه رگيز خوش ناوي؟»

- «جار وايه شه وان ترسم له دل ده نيشيني.»

- «پتيويسته خوش بو.»

- «نه وه نده م خوش ناوي.»

- «بهلن، نه فبندياري. نهوه ي بؤت گيتي پامه وه له باره ي شه وه کان خوشه ويستي نيبه. ته نيا سوز و نارده زوه. کاتي تو ده که ويه خوشه ويستي يه وه ده بي شتي له پينا ويدا بکه ي

و قورباني بو بدا، خزمه تي بکا.»

- «من خوشم ناوي.»

- «بهلن، خوش ده وي. روژي دي، ده بي به نه فبنديار، نه وکات به خييار ده بي.»

«من بهختیارم، بهختیاریش بوومه.»

«ئهمه شتیکی تره، تو هیج لهبارهی ئهمهوه نازانی تا بهختیار نهبی.»

«باشه هر کاتی بهختیار بووم پیت دهلیم بهختیارم.»

«زۆر مامهوه. زۆرم قسهکرد.» لهوهی وتمان نیگهران دیاربوو.

«نهخیر، نابێ برۆی. ئهێ رات دهربارهی خوڤهوهیستی لهگهڵ ئافرهتدا چیهه؟ ئهگه ئافرهتتیکم بهراستی خوڤ بووی، ئهوهی هه وهک ئهوهیه؟»

«هیج لهو بارهوه نازانم. چونکه هیج ئافرهتتیکم خوڤ نهووستوه.»

«ئهی دایکت خوڤ نهووستوه؟»

«بهلێ، دهبی دایکم خوڤ بووی.»

«تایا تو ههردهم خوات خوڤ ووستوه؟»

«بهلێ، هه له مندا لیبهوه.»

گوتم: «زۆر چاکه.»

هیج شتیکی وام بو نههات تا پیتی بلیم.

بۆیه گوتم: «کورپکی چاکه.»

«من کوری چاکم بهلام بۆچی پیت دهلێی، باوکه؟»

گوتم: «ئهمه مهسهلهی رهوشته.»

بزهکی هاتی. بهدلێکی پر ههواوه لیبی پرسیم:

«دهبی برۆم هیج نیشته پیت نییه؟»

«نهخیر، تهنها بۆ قسه.»

«سلاوت بههوارپیان دهگه پیت.»

«سوپاس بۆ دیارییه جوانهکانت.»

«هیج نییه.»

«سهزمان لیبی بدهوه.»

دهستی له دهستم دا: «باشه، خواجهیز.»

گوتم: «بهههواوی بیینهوه.»

گوتمی: «چاوو.»

زۆرهوه تهواو تاریک ببوو. یاهه رهکه که له بهردهم قهریۆله کهم دانیشتبوو. ههستایهوه. لهگهلی چوه دهرهوه. زۆرم خوڤ دهووست. بهو ههوایه بووم رۆژی بگه پیتهوه ئه برۆزی. ژبانیکه کوله مه رگی له نیوه هه قاله کانی دهبا ته سهه، بهلام بهوپه ری دلغراوانییهوه وه ری دهگرت. ئه وه بهبیر داها ت ناخۆ له شارده که ی خویدا مالی

دهبی چۆن بێ؟ پیتی گوتم: له (کاپراکوتا) له ناو چه مه که ی خواره وه ی شاردا ماسییه خاتونه ی زۆربوو. کاتی لوان بهسته یان^(۱) دهگوت، به شهو شمشال لیدان قه دهغه بوو. ته نیا شمشال قه دهغه بوو. لیم پرسی له بهرچی؟ گوتمی: چونکه خراپه، شهوان کیژوکا ل گوتیان له شمشال بیت. جوتیاره کان پیتان دهگوت: (دۆن) و هه رکاتی پیت گه بشتن کلاوه کانیان له سهه ده کرده وه.

باوکی هه موو رۆژی ده چوه راو، له مالی جوتیاره کان وه ستاوه نانی خواره وه. ئه مهش شه ره فیکه گه وه بوو جوتیاره کان. ریتگه یان به پیاوی بیانی نه داوه له ناوچه ی ئه واندا راووشکار بکا تا پسۆله ی نه گیرانی نیشان نه دابی. له ناو (گراند سوسا دیتالیا) ورچ هه بووه، به لام ئه وی لیره وه دوور بوو.

(ئه کبولا) شاریکی خوڤه، شه وان ی هاوینی فینکه و به هاری ئه برۆزی له هه موو ناوچه کانی تری ئیستالیدا خوڤه. به لام ئه وه ی دلگر و به ردل بوو پایزه که ی بوو که توانی بۆ راو بچیه ته ناو دارستانی شاهه پروو. بالندهش هه موو چاک قه له بوون، چونکه له سهه وشیه تریاندا ده ژیان. پیتوستی نه ده کرد پیاو خوڤی خوڤی له گه ل خوڤی بیا چونکه جوتیاره کان به وه ده نازین ئه گه ره له مالی ئه وان نانت له گه لیان بخوارد بایه. پاش ماوه بی چاوه کانم چونه خه و.

12

قاوشیکی درتیز بوو. په نجه ره کانی له لای راسته وه بوون. له بنه بانییه وه دهرگای هه بوو، بۆ ژووری تیمارکردن ده چوو. ئه و ریزه که قه ره ویله که می تیا بوو ده پروانییه په نجه ره کانه وه ریزه قه ره ویله که ی تریش، که له ژیر په نجه ره کانه وه بوو، به رامبه ره دیواره که وه بوو، ئه گه ره له سهه ته نیشته چه په لی پاکشایای ده ت توانی دهرگای ژووری تیمارکردن بیینی. دهرگایه کی تریش له لایه که ی تره وه هه بوو. تاک تاکه خه لکی پیتا ده ها ته ژووره وه. ئه گه ره خوڤه له سه ره مرگ بووا یه به په رده بی ده وریان ده دا و له وانی دا بپیان ده کرد تا که سی له سه ره مرگدا نه بیینی. به لام پۆتینی دکتۆر و برین پیتچه کان له دامیته په رده که وه دیاربوون. هه ندی جار دوا به دوا ی ئه مه پسته پسته ی پیتا ده بوو. پاشان قه شه له پشت په رده که وه ده ها ته دهره وه ته رمی مردوه که یان هه لده گرت و به په تو دا یان ده پۆشی، به ناو قاوشه که به نیتوانی دوو ریزه نه خوڤه کان تیهه ره ده بوون. پاشان یه کی په رده که ی ده پیتچایه وه و ده بیرده دهره وه. ئه وی به یانی میجه ری لیتیرسراوی قاوشه که لیبی پرسیم که ناخۆ توانای ئه وه هه یه سه به ی سه فه ره که م. گوتم: به لێ ده توانم. گوتمی که وای سبه یی زوو ره وانته ده کن. هه روه ها گوتمی: وا چاکه به ره له وه ی گه رما دا بی سه فه ره که ی. کاتی له سهه قه ره ویله که ته وه به رزیان ده کرده وه. بۆ

(۱) بهسته: Serende

ژووری تیمارکردنیان دهردی ده توانی له په نجهرکه وه ته ماشای دهره وه بکه ی و گۆره تازه دروستکراوه کانی ناو باخچه که ی بیینی.

سه ربازی له بهر دهرگای باخچه که دانیشتبوو خه ریکی دروستکردنی خاچ بوو. به بۆیه ش ناو و پایه و په لى سه ربازه به خاک سپاردراوه کانی ناو باخچه که ی له سه ر گۆره کانیان دهنووسی. ئەم سه ربازه هه ندی ئیشیشی بۆ قاوشه که ده کرد. له کاتی بى ئیشیدا چه خماخیکی له قه وانی به تالی فیشه کی جوړه تفه نگیکی نه مساوی بۆ دروست کرد. پزیشکه کانی نه خو شخانه که پیاوی چاک بوون. له کاره کانیان چا پووک بوون. به حه زه تی ئەوه بوون هه رچی زووه ره وانی نه خو شخانه ی (میلانۆ) م بکه ن چونکه له وئ ئامیری تیشکه (ئیکس) ی با شتر هه یه. پاش نه شته رگه ری سوود له چاره ی مه کینه یی و هه رده گرم. خو شم هه زم ده کرد. بچمه میلانۆ. ده یانویست ئیمه و هه دهرنێن و ره وانه ی دوورترین جیگامان بکه ن. چونکه گه ر هیرش بکرا بیه پیوستیان به م هه موو قه رویتلانه ده بوو. له و شه وای بهر له وه ی نه خو شخانه به جی بیلۆم. رینالدى و مینجهری خو مان هاتنه لام و پیاویان راگه یاندم ده بی بچمه نه خو شخانه یه کی ئەم ریکی که به م دواییه له میلانۆدا دامه زراوه و هه ندی له یه که کانی فریاگوزاری ئەم ریکی بۆ ئەوئ ره وانه کراون. ئەم نه خو شخانه یه چاره سه ری ئەوان و ئەو ئەم ریکی یانه ده کا که له خزه تی سوپای ئیتالین. ئەم ریکی یه کی زۆر له ریزی خاچی سووربوون. ئەم ریکاش دژی ئەلمانیا شه ری راگه یاند، نه ک نه مسا. ئیتالیه کان سوور ده یانزانی که ئەم ریکا دژی نه مسا شه ری را ده گه یه نئ. بۆیه له خه می ئەو ئەم ریکی یانه دا بوون که ده هاتنه ئیتالیا، هه رچه نه ده له خاچی سووریش دا بن. لیبیان پرسیم ناخۆ به مه زنده ی من (ولسن) ی سه رۆکی ئەم ریکی شه ری دژی نه مسا را ده گه یه نئ. منیش له وه لامدا گوتم ئەمه مه سه له ی رۆژگار. ئەم ده زانی چیمان له گه ل نه مسا بووه تا دژی بوه ستین، به لام زۆر لۆژیکی بوو، دژی نه مسا شه ری را بگه یه نئ.

له وه لامدا گوتم: جیگای گومانه (تورکیاش) (۱).

من گوتم، بالنده ی خو مانیه یه. به لام ئەم نوکته به م زۆر به خرابی گۆریه ئیتالیا ئەوانیش که و تنه گومان و سه رسو رمانه وه وا تیکه ی شتن گوتومه «به لئ» به نا چاری گوتم: به لئ دژی تورکیاش شه ری را ده گه یه نئ. دژ به بولغار یاش؟ ئیمه چه ند پیکیک براندیمان خوار دبووه. گوتم، به لئ، به خودا دژی بولغار یاش شه ری ده که ی، دژی ژاپونیش. به لام ئەوان گوتیان ژاپون ها و په یمانیکی به ریتانیا یه بۆیه ناتوانین پشت به ئینگلیزی نه فره تی (۲) به ستین. گوتم ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی). پرسیم (هاوایی) که و تۆته کو تپوه؟

(۱) وشه ی تورکیا Turkey به زمانی ئینگلیزی قه له مو نه قسه که ر مه به سستی قه مه له مو نه که چی ئەوانی تر به تورکیای تیده گه ن.

(۲) نه فره تی له جیاتی (bloody) به کارهاتوه به مانای خو تپناوی دئ.

گوتیان له دهربالوشی هیمن دایه بۆچی ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی)؟ له راستیدا چاویان نه پرپوه ته (هاوایی) به لکو ئەمه ته نیا قسه یه. ژاپونیه کان گه لیکى بچووکن. شه ی دای خوار دهنه وه و سه مان. مینجهر گوتی: وه کو فه ره نسپیه کان. (نپس) و (ساقوای) له فه ره نسپیه کان وه رده گرین. رینالدى گوتی: هه روه ها (کورسیکا) و (ئه دیارتیکی) که نارى وه رده گرینه وه. مینجهر گوتی: ئیتالیاش مه زنا یه تی رۆما وه رده گریته وه. گوتم هه ز له رۆما ناکه م. گه رم و پر کیتچه. مینجهر گوتی: تۆ هه ز له رۆما ناکه ی. به لئ رۆما م خو ش ده وئ. رۆما دا بیکى جیهانه. هه رگیز (رمولوس) شیرده ری (تیبهر) له یاد ناکه م. چی؟ هه یچ نا. لئی گه رئ با بچینه رۆما با هه ر ئیمشه و بچینه رۆما و نه گه یه ننه وه. رۆما شارێکی خو شه. مینجهر گوتی: گوتم رۆما دا بیک و باوکی جیهانه. رینالدى گوتی: رۆما مینینه یه بۆیه ناکرئ بیه نه باوکی جیهان. که وای بواک کیتیه. گیانی پیرۆزی قودس؟ کفری مه که. کفرم نه کردووه. ده مه وئ بزانه م. تۆ سه ر خو شی رۆله. کئ سه ر خو شی کردووم؟ مینجهر گوتی، من سه ر خو شم کردووی چونکه تۆم خو ش ده وئ. ئەم ریکاش هاتوته ناو شه ره وه. گوتم: تا ده سکی شم شپیره وه. رینالدى گوتی، تۆ به یانی ئیره به جی دپلئ. گوتم، به ره و رۆما. مینجهر گوتی: نه خیر، به ره و میلانۆ. میلانۆ. بۆ کۆشکی کریستالی به ره و کۆقا بۆ (کامپری) بۆ (باقی) بۆ (گالیریا) تۆ کورپکی به به ختی. گوتم: بۆ (گران ئیتالیا) بۆ ئەو شو تینه ی که (جو رج) ی تیا به و پاره ی لئ وه رده گرم. رینالدى گوتی، بۆ (سکالا)، تۆ ده چیته (سکالا).

گوتم: هه موو شه وئ. مینجهر گوتی، پیت ناکرئ هه موو شه وئ پرووی تی بکه ی. گوتم. بلیت زۆر گرانه ده بی چه ک له بانقه وه له سه ر حیسابی با پیره م ده ریکه م. چی؟ چه کی دارایی. یان ده بی بیدات یا ده بی بچم بۆ زیندان. (مستهر کونیه گهام) ئەم کاره له بانق ئەجام ده دا. به چه کی دارایی ده ژیم. جا نازانه م با پیره کوره زای نیشتمان په ره ری خو ی تووشی به ندیخانه ده کات که له ئیتالیا خو ی به کوشت ده دا. تا ئیتالیا سه ره به ست بژی؟ رینالدى گوتی؛ هه ربژی (گاریبالدى) ئەم ریکی. گوتم، بژی چه کی دارایی.

مینجهر گوتی: ده بی بیده نگ بێن. چه ند جاره داوامان لئ ده که ن بیده نگ بێن. فریدریکۆ، ئایا تۆ به یانی ئوغر ده که ی؟ رینالدى گوتی: «وا پیت ده لیم، ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی. ده چیته لای سسته ره جوانه کان. نه ک نه خو شه وانه ریشداره کانی نه خو شخانه ی مه یدان. مینجهر گوتی: به لئ، به لئ، ده زانه م ئەو ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی گوتم، گوئ نادمه ریشه کانیان، هه ر که سه ی ده یه وئ ریش دا بنئ با بۆ خو ی دا بنئ. بۆچی تۆش ریش دانائیتی، مینجهر؟ ناچیته ناو ده مامکی گازه وه. به لئ ده چیته ناو ده مامکه وه. هه موو شتئ ده چیته ناو ده مامکی گاز و جیگه ی ده یسته وه. له ناو ده مامکی گازدا رشاومه ته وه. رینالدى گوتی، ده نگت ئەوه نده به رز مه که وه. نه زان. هه موومان ده زانین تۆ له به ره ی شه ری بووی. ئەی کورپی چاک، ئەی من چی بکه م گه ر ئپوه پرۆن؟ مینجهر گوتی، ده بی برۆین مه سه له که بۆته شتیکی سۆزی.

گوئی بگره، مژدهت دهمین. کچه ئینگلیزه که خۆ. تو دهناسی؟ ئه و کچه ئینگلیزه که هه موو شه و ده چوپوه نه خووشخانه بو دینتی. ده چیتته نه خووشخانهی (میلانو). له گه ل ئه وه که ی تر ده چیتته نه خووشخانهی ئه مریکی. هیتشتا سسته ریان له ئه مریکاوه بو نه هاتوه. من ئه مریۆ له گه ل به رتیه به ره که قسه م کرد. لیره له به ره وه ئافره تیان گه لئ زۆره هه ندیکیان ده گه رپیننه وه داوه. چۆنی تینه ده گه ی رۆله؟ زۆرباشه، به لئ؟ تو بو خۆت ده چی له شارێکی گه وه له گه ل کچه ئینگلیزه که دا ده ئی، له وئ له باوه شت ده گری. بوچی من بریندار نابم؟ گوتم، له وانه به رۆژی دئ بریندار بی. مئجهر گوئی، ده بی برۆین، ده خۆینه وه دهنگه دهنگ په یدا ده که یین، فریدریکو بیزار ده که یین. مه رۆن، توخوا، مه رۆن. ده بی برۆین، خوا حافیز به خت یارت بی. چاوو، چاوو، چاوو. زوو وه ره وه. رینالدی ماچی کردم بۆنی (لینۆل) ت لئ دئ خواحافیز، رۆله. خواحافیز.

زۆر شتی تریش. مئجهر، دهستی له شانم دا. له سه ر په نجه چوونه ده ره وه. هه ستم کرد زۆر مه ستم، به لام خه وتم. رۆژی دوا بی به ره و میلانو به رتیه که وتین. له پاش چل و هه شت سه عات گه یشتینه میلانو. گه شتیکی ناخۆش بوو. ماوه به کی زۆر له رتیه که لاما ن ده دا. له نزیك (میستر) ماینه وه منداله کان سه ریان ده کردین مندالێکی بچوو کم راسپارد. بوتلێک کۆنیاکم بۆ بیتی. به لام به دهستی به تال گه رپایه وه گوئی، ته نیا (گراپا) ده سته ده وئ. داوام لئ کرد بۆم بیتی. کاتئ گه رپایه وه گراپای بۆ هینام. ئه و پاره خورده یه ی ما بووه دامه ئه و. خۆم و پیاوه که ی ته نیشتم خۆمان مه ست کرد تا له (فیسبیزا) تپه پرین. خه وتم. کاتئ خه به رم بووه زۆر ریشامه وه. ریشانه وه م هه یچ گیروگرتی په یدا نه کرد، چونکه پیاوه که ی ئه و به ر له من زۆر جار ریشابوو وه. پاش ئه وه چیتتر نه مستوانی به رگه ی تینوویه تی بگرم. بۆیه کاتئ شه مه نده فهر وه ستا له ده ره وه ی (فیرونا) بانگی سه ربا زتیکم کرد، له نزیك شه مه نده فهره که وه پیاسه ی ده کرد، ئاوی بۆ هینام. (جورجینی) م خه به ر کرده وه، ئه ویش سه رخۆش بوو. هه ندئ ئاوم دا بی. داوای کرد هه ندئ ئا و بکه مه سه ر شانی، تا وام کرد، که وته وه خه و. سه ربا زه که ئه و (پینسه ی) رت کرده وه که دامئ تا پرته قالیکم بۆ پئ بکری. پرته قالیکی خرپنی بۆ هینام، مژیم و ناوه که یشم فریدا. سه ربا زه که له به رده م فارگۆنێک ها توچۆی ده کرد. پاش ماوه ی شه مه نده فهر له رتیه وه و دهستی به رۆیشتن کرد.

کتیبی دوهم

13

رۆژی پاشی له گه ل گه ردی به یانیدا گه یشتینه میلانو. له گۆره پانی بارگه داگرتندا ئیمه یان له شه مه نده فهره که هینایه ده ره وه. ئوتومبیلیکی فریاگوزاری بو نه خووشخانه ی ئه مریکی بردم. له به ر پالکه وتم له ناو ده سته به ری ئوتومبیلکه که نه مستوانی بزائم به کام به شی شاره وه تپه به رین، به لام کاتئ ده سته به ره که یان داگرتنه خواره وه چاوم به بازا رتیک و مه یخانه یه کی کراوه که وت. کچئ به ر ده رگای مه یخانه که ی ده ماشه شه قامه که یان ئاو ریشین ده کرد. بۆنی به یانیه کی زووی لئ ده هات. ده سته به ره که یان دانا و چوونه ژو ره وه. ده رگه وانئ له گه ل یان ها ته ده ره وه. سمیلێکی بۆری هه بوو و کلاویکی ده رگه وانانی له سه ر کردبوو و کراسیکی قۆلدار ی له به رابوو. ده سته به ره که نه ده چوو نه ناو به رزکه ره که وه ئه وانیش له سه ر ئه وه ی دام بگرن و به به رزکه ره که سه رم بخه ن یاخود به ده سته به ره که وه هه لمبگرن و به پیتلکه کان سه رم بخه ن؛ مشتومریان بوو. خۆم گویم لیتیان گرتبوو باسی ئه و شته یان ده کرد. له دوا ییدا بریاریان له سه ر به رزکه ره که دا. منیان به ده سته به ره که وه به رزکرده وه. گوتم: «له سه رخۆ، به نه رمی هه لمگرن.» ناو به رزکه ره که قه له با لئ بوو. وه قاچم ژانه کی توندی گرت چونکه نووشتا بووه وه. گوتم: «قاچه کانم درتێکن...»

- «ناتوانین، گه وره م جیگا نییه.»

ئه وه ی ئه مه ی گو ت ده ستی تی وه رینابووم، منیش ده ستم له ملی ئه و کردبوو. هه وای هه ناسه ی بۆنی کانه یه کی تیکه ل به سییر و مه ی سووربوو به سه ر کولما دا ده کرد. پیاوه کی تر گوئی: «به زه بیته پئ بیته وه.»

- «دایک سۆزانی، کئ به زه بی پئ نایه ته وه.» ئه وه ی قاچمی گرتبوو دووباره گوئی: «ده لیم به زه بیته پئ بیته وه.» ده رگای به رزکه ره که داخرا. پاشان ده رگا که ی ناوه وه داخرا. ده رگه وانیش دوگمه ی نه مۆمی چواره می داگرت. ده رگه وان دلته نگ دیاربوو، به به رزکه ره که له سه رخۆ به رزبووه وه. له پیاوه سییر خوار دووه که م پرسئ: «ئایا باری به رزکه ره که قورسه؟»

گوئی: «ئه وه نده هه ر هه یچ نییه.»

ده مریچاوی ئاره قه ی لئ ده رژا و مری لئ ده هات. به رزکه ره که سه ره له به ر به رز بووه وه و هه لوتیستیکی کرد. ئه و پیاوه ی قاچمی گرتبوو ده رگا که ی کرده وه، چوو ده ره وه. گه یشتینه بالکۆنه که. ژماره ی ده رگای ده سک تووجینی تبا بوو. ئه و پیاوه ی پتی گرتبوو پللی به دوگمه ی و هئا زه نگ لیتی دا. ئیمه له پشت ده رگا وه گویمان له زرینگیه ی زه نگه که بوو. به لام که س نه هات. دوا بی ده رگه وانه که به پیتلکه وه چوو سه ره وه.

دهسته بهره هه لگره کان گوتیان: «دهبئ له کوئی بن؟»

دهرگه وانه که: «نازانم، له خواره وه دهخه ون.»

– «یه کئی بدۆزه وه.»

– «دهرگه وانه که زهنگی لیدا، پاشان له دهرگای دا، دواپی دهرگاکه ی کرده وه، چوه ژووره وه. کاتئ گه رایه وه ژنیکه به ساللا چووی چاویلکه له چاوی له گه لا هات. پرچی په رشویلاو بوو بوو، نیوهی به سهر شان و ملی بلاو ببۆه. جلی سسته رانی له بهرابوو.

ژنه که گوتی: «تیناگه م، ئیتالی تیناگه م.»

گوتم «ئینگلیزی دهزانم. دهیانه وئ له شویتیکم دابنئین.»

– «هیچ ژوروی له ژووره کان ریک نه خراون، چاوه پروانی هاتنی هیچ نه خوشیک نه کراوه» سسته ره که پرچی بادا و به چاویکی کورت بینیبه وه ته ماشای کردم.

– «ژورویکیان نیشان بده. تا بتوانن تبای دامنین.»

– «ناتوانم، هاتنی هیچ نه خوشیکمان چاوه پروان نه کردوه. ئیستا ناتوانم له هیچ ژورویکت دابنئیم.»

گوتم: «هه ژوروی بی.»

پاشان به ئیتالی به دهه رگه وانم گوت: «ژورویکی چۆلم بۆ بدۆزه وه.»

دهرگه وان: «هه موو ژووره کان چۆلن. تۆ یه کهم نه خوشی هاتو بیته ئیره.»

– «دهرگه وان کلاوه که به دهسته وه گرت، سه بریکی سسته ره پیره که ی کرد.

– «بۆ خاتری مه سیح، له ژورویکم دابنئین.» تا دههات نازاری قاچم زباتر ده بوو، به تاییه تی کاتئ نووشتا یه وه. ده متوانی هه ست به و ژانه بکه م که به ناو ئیسقانه کانم دههاتن و ده چوون. کابرای دهرگه وان چوه دهره وه. سسته ریش به پرچی بۆریبه وه به دوا ی کهوت و به په له ش گه رایه وه.

دهرگه وان گوتی: «به دوام وهرن.»

هه لیان گرتم به ناو پاره ویک بۆ ژورویکی په نجه ره داخراویان بردم. ژوره که بۆنی که لویه لی تازی لی دههات. قهره وێله بهک و دۆلا بیکی گه وه و ئاوتینه یه کی تبا بوو. له سه ر قهره وێله که دریتی کردم. ئافره ته که گوتی: «ناتوانم چه رچه فی به سه ر دادم، چه رچه فه کان له ناو دۆلاب کلیل دراون.»

خۆم له ئافره ته که نه گه یاند و به کابرای دهرگه وانم گوت: «پاره له ناو گیرفانه م، گیرفانی ناوه.» دهرگه وان پاره که می دهره ئینا. دوو دهسته به ره هه لگره کان له نزیک قهره وێله که م وه ستا بوون، کلاوه کانیا ن به دهسته وه گرتبوو.

– «هه ره که ی پینج لیره یان بدئ، پینجیش بۆ خۆت، راپۆرته کانیش له ناو گیرفانه که ی ترم دایه، ده توانی بیانده یه سسته ره که.» دهسته به ره هه لگره کان سلاویان بۆ

کردم و سوپاسیان کردم. منیش وه لامم دانه وه و گوتم: «خواحافیز، زۆر سوپاس.»

دوو باره سلاویان کرده وه و چونه دهره وه. به سسته ره که م گوت: «ئه م راپۆرتانه بار و جۆری نه خوشیه که م و ئه و داوده رمانانه ی به کارم هیناون، دیار ده که ن.»

سسته ره که وه ری گرت، کردیبه وه، به چاویلکه که یه وه چاویکی پی خشانده. سی راپۆرتی لوولدر او بوون گوتی:

– «نازانم چی بکه م، ناتوانم ئیتالی بخوینمه وه به بی فه رمانی دکتۆر ناتوانم هیچ بکه م.»

سسته ره که دهستی به گریان کرد و خسته یه گیرفانی به رکۆشه که ی خۆیه وه. به چاوی پر له گریانه وه، لپی پرسیم: «ئایا تۆ ئه مریکی؟»

– «به لئ، به لام گه ر زحمه ت نه بی راپۆرته کان له سه ر مبه زه که ی نزیک قهره وێله که وه دانئ.»

دنیا تاریک و فینک بوو. کاتئ له سه ر قهره وێله که راکشایوم ئاوتینه یه کی گه وره م له لایه کی تری ژووره که وه بینئ. تیشکیکی به ر په چ ده کرده وه به لام نه مده زانی ئه و تیشکه چیبه. کابرای دهرگه وان له نزیک قهره وێله که وه وه ستا بوو، پیاویکی رووخۆش و میهره یان بوو.

پیم گوت: «ده توانی برۆی.»

دواپی به سسته ره که شم گوت: «تۆش ده توانی برۆی.» به لام لیم پرسئ: «ناوت چیبه؟»

– «مسز وۆکه ر.»

– «مسز وۆکه ر ده توانی برۆی، منیش دهخه وم.» به ته نیا له ژوره که بووم. ژوره که فینک بوو و وه کو نه خوشخانه به بۆن نه بوو. دۆشه که کان له قهره وێله که نه وه قایم کرابوون. زۆر خۆش بوون. بی جووله راکشام، به زه حمه تیش هه ناسه م دا، که هه ستم کرد نازاری قاچم که م بۆته وه فه رامۆشیه کم هاته به ر. ویستم ئا و بخۆمه وه دوگمه ی زهنگه که م دۆزیه وه. به گوریستی له نزیک قهره وێله که وه به سترابوه وه. زهنگم لیدا، به لام که س به ده نگمه وه نه هات، بۆیه لی که و تمه خه و. کاتئ خه به رم بووه چاویکم به ده ورو به ری خۆمدا گیرا، تیشکی خۆر له په نجه ره که نه وه هاتبووه ژوره وه. دۆلا بیکی گه وه و دیواری رووت و دوو کورسیم بینئ، قاچه کانم به شاشی پیس پیچرابوون و راست له ناو نوین چه قی بوون. منیش به ناگاداریبه وه دم جوولاندنه وه. تینووم بوو خۆم گه یانده زهنگه که پلم به دوگمه وه نا گویم له دهنگی بوونه وه دی درگا بوو. ته ماشام کرد سسته ری بوو، جوان و جاحیل. گوتم: «به یانی باش.»

له قهره وێله که م نزیک بووه وه و گوتی: «به یانی باش.»

گوتی: «پیمان نه کرا دکتۆر بینئین. چوه ته دهریاچه ی کۆمۆ که س نه یزانیوه نه خوش

دېته ئېيره. ههرچونې بې چ خېرت ته؟»

«من بريندارم، برينه كم له لاق و پيمه و ديه سه ريشم نازاري پينگه بيوه.»

«ناوت چيبه؟»

«هينري، فريديريك هينري.»

«پيتم ده كړې بشنوم، به لام بؤ مه سه له ي تيمار كړدن هيچمان له ده ستدا نيبه، تا دكتور نه يي.»

«خانم باركلي ليريه؟»

«نه خيتر، هيچ كه سي بهم ناوه ليره نيبه.»

«نه و تافره ته كڼ يو كه منيان هينايه ئيره، ده ستې به گريان كړد؟» سسته ركه پيكنه نې و گوتې: «نه و مسز و و كهر يوو، ئيشكگري شه و يوو، كه تو يان هينا نه و خه و تيوو. چاوه وواني هاتني هيچ نه خو شكي نه ده كړد.»

كاتې قسه مان ده كړد جله كافي له بهر كړنه ووه له شاشه كان بترازي نه ووه ي قوماش بې له بهرم نه ما. زور به نهرمي و ژيرانه شوشتمې. هه ستم كړد نه شوشتنه به كه لك يوو. سه ريشم شاشي لي به سترابوو. ده ورو بهري شاشه كه ي سه ريشمي هه موو شوشت.

«له كوې بريندار يوو؟»

«له (ئوسونزي) باكووري (پلافا).»

«كه و توتو كه كوئيه؟»

«باكووري گوريزيا.»

هه ستم كړد ناوې نه شونيانه، لاي نه و هيچ مانا نابه خشې.

«نازاريان زوره؟»

«نه خيتر، ئيستنا زور نيبه.»

سسته ركه گهرمي پتوي خسته ناو ده مم گوتم:

«ئينا ليبه كان گهرمي پتو له بن هه نكل داده تين.»

«قسه مه كه.»

كه گهرمي پتو كه ي له ده مم دهره يئا. راي وه شاندا. پله كه ي خوئنده ووه.

«پله ي گهرمي چه نده؟»

«پتويست ناكا تو بزاني!»

«پيتم بلې چه نده؟»

«زور ئاسا بيبه.»

«هه رگيز تام نه هاتيتي، قاچه كانيشم پرن له كونه ئاسن.»

«مه به ست چيبه؟»

«پري ته له زمي توپ و سه نگر و كونه برغي و سپرينگي قه ره و تله و شتي تره.»
سسته ركه سه ري خو ي له قاند و بزديه كي هاتي.

«نه گهر قاچه كانت هه ر ته نيكي لايده يان تيبا با. نه و ا هه ويان ده كړد و تات ده هاتي.»

«زور چا كه پاشان ده بيني چ عه شاماتيكي لي دېته دهره ووه.»

چووه دهره ووه. دوايي له گه ل سسته ره پيره كه ي به ياني زوو، گه رايه ووه. پيكنه ووه جينگه كه ميان ري كخست، منيش هه ر له سه ر جينگه م يووم. نه م جوړه ئيشه لاي من تازه يوو جينگه ي سه رسورمان يوو.

«كڼ ليرسراوي ئيره يه؟»

«خانم فان كامپن.»

«ئيره چه ند سسته ري ليبه؟»

«ته نيا دوو.»

«هي تر نايين؟»

«هه نديكي تر دين.»

«كه ي ده گه نه ئيره؟»

«نازانم، زور به پرسباري. له مرؤ قتيكي ئاسايي نه خو ش پتر پرسبار ده كه ي.»

«من نه خو ش نيم، بريندارم.» له ري كخستني جينگه كه م ته و او يوون. منيش له سه ر قه ره و تله كه وه لبي راكشابووم، چه رچه في له بنم و يكي تريس له سه ره ووه. خانم و و كهر چووه دهره ووه، دوايي گه رايه ووه كراسي بيجامه ي بؤ هينام. كرد يانه به رم. هه ستم كړد زور پاك و پو شته م. گوتم: «ئيوه زور باشن له گه لم، ده توانم په رداخي ناو بخومه ووه؟» نه و سسته ري ناو ي گاج يوو پيكنه ني نيكي بي ماناي گرت.

«به لي، ده تواني، دوايش ده تواني به رچايي بخوي.»

«من به رچايم ناوې. ناخو ده توانم داو اي كړنه ووه ي په نجهره كان بكم.» روونايي له ژووره ووه كز يوو، كاتي په نجهره كان كرانه ووه ژووره كه رووناك يوو و پر تيشكي روژ يوو. له بالكونه كه وه ته ماشاي دهره ووه كړد، له پشت سه ريان، دوو كه ل كيشه كه رپو وچ ريژه كان ديار يوون. له و ديو سه ريانه به كه رپو وچ داپوشراوه كانه ووه هه وريكي سپي و ئاسمانتيكي شينم بيني.

«نازاني كه ي سسته ره كاني تر ده گه نه ئيره؟»

«بوچي، ئيمه خزمه ت ناكه ين؟»

«ئيوه زور باشن له گه لم.»

- «حهز دهكهی قهعهده بهكاربیتنی؟»

- «ههول دهدهم.» یارمه تیان دام، بهرزبان كردمهوه. بهلام بئ سوود بوو، پاش ماوه بئ لیتی پالکه وتمهوه له دهركا كراوه كاندا سهیری پالکونه كه كم كرد.

- «كهی دكتور دئ.»

- «هر كه هاتهوه. ههولمان داوه زوو بئ، ته له فؤنمان بۆ ده ریاچهی (كۆمۆ) بۆی كرد.»

- «هیچ دكتوری تر لیره نبیه؟»

- «ئهو دكتوری ئهه نه خووشخانه یه.»

خانم گاج سوراحیهك ئاو و پهرداخیکهی هینا. سئ پهرداخ ئاوم خواردهوه و منیان به جیهیتشت. ماوه بئ له په نجه ره كه وه سهیری دهروههه كرد. پاشان لئ كه وتمهوه خهوه. فرهو بئم خوارد، پاش نیوه رپۆبئ خانم (قان کامپن)ی سه ره پهرشتکاری نه خووشخانه هات بۆ دیتنم. من كه یغم پبئ نه دههات، ئه ویش كه یغی به من نه دههات. كورته بالا بوو، زۆر به گومان بوو، بهلام پیاو بۆ خوا بلئ پایه ی سه ره پهرشتکردن هه ره له خۆی ده وه شایه وه. زۆری پرسبار لئ كردم، بئ ده چوو بوونی من له گه ل ئیبتالییه كان به شووره بی بزانی.

- «ده توانم له گه ل خواردن مه ی بخۆمه وه.»

- «مه گه ر دكتور رینگه ت بدا.»

- «واته، تا دكتور نئ ناتوانم بخۆمه وه؟»

- «هه لبه ت ناتوانی.»

- «داواتان لئ كرده وه سه ره نجام هه ر بیته وه؟»

- «ته له فؤنمان بۆ ده ریاچه ی (كۆمۆ) بۆی كرده وه.»

ئهو چوو دهروهه. خانم گاج گه راپه وه ژووره وه. گوتی: «بۆچی وا به ره قی قسه ت له گه ل (قان کامپن) ده كرد؟»

پاش ئه وه هه ندئ ئیشی زۆر چاپووكانه ی بۆ راپه راندم. وای بئ گوتم:

- «نهم دهویست بگاته ئهه راده یه. بهلام ئهه له خو یاییه.»

- «ئهو گوتی تو خۆت بهزل زانیوه. به ره قی قسه ت له گه ل كرده وه.»

- «وام نه كرده وه. بهلام تۆ و ویتدانت بوونی نه خووشخانه به بئ دكتور چ مانای هه به؟»

- «به رینگاوه یه! ته له فؤنمان بۆ كرده وه.»

- «له وئ چ دهكا؟ مه له وانئ دهكا؟»

- «نه خبیر، عباده ی له وئیه.»

- «بۆچی دكتوریکی تر ناهین؟»

- «بیدهنگ به، بیدهنگ. کوری چاک به وا دئ.» ناردم کابرای ده رگه وان بیته لام. كه هات. به ئیبتالی پیم گوت قاپئ (سیزانق)م له مه یخانه وه بۆ بینتت له گه ل بوتلئ کیانتی و رۆژنامه یه کی ئیواره. ده رگه وان چوو شته کانی هینابوو. رۆژنامه كه ی له بوتله كان وه رگرتسوو ده ری هینا. داوام لئ كرد قه یاغه کانیان هه لبگرئ. قه یاغه کانی هه لگرت و مه یه كه و (فیرمۆث)ه كه ی له ژیر قه ره ویتله كه م دانا، به ته نیا به جیسیان هینستم. منبش له سه ر شوینه كه م پالکه و تیووم. له رۆژنامه كه ده نگویاسی به ره ی جهنگ و لیسته ی ناوی ئه فسه ره كوژراوه كان و مه دالیا پیدراوه كانم خوینده وه. دوا بی دهستم بۆ خواره وه دریتژ كرد، دهستم له بوتله (سیزانق) كه م گیر كرد. هینامه سه ره وه. له سه ره گه ده ی خۆم دانا. په رداخه فینكه كه شم له سه ره گه ده م دانا. له گه ل هه لگرتنی بوتله كه، له كاتی تیکردنی پیتی كه م كه م، بوتله كه چه ند ئه لقه یه کی باز نه یی له سه ره گه ده م دروست كرد.

ته ماشام كرد، دهروهه، له سه ریانه کانی شاره وه، تاریک دادههات.

په ره سیلکه كان فیته به ده وه ریان لیدا و سوورانه وه، ته ماشام كردن، باشۆكه کانیش به سه ریانه كان ده فرین (سیزانق) كه م خواره وه. خانم (گاج)یش په رداختیکی بۆ هینام كه (هیلکاو) (۱)ی تیا بوو. کاتی هاته ژووره وه بوتله (فیرمۆث)ه كه م داگرتنه خواره وه و له لایه کی تری قه ره ویتله كه م دانا. گوتی: «خانم (قان) هه ندئ (شیر) (۱)ی بۆ تیکردوی. نابئ له گه لی ئه وه نده ره ق بی. خۆ ئهه گه نج نیسه. لئپرسراویه تی نه خووشخانه ش کاریکی گه وره یه و به ئهه سپیدراوه. خۆشت ده زانی كه خاتوو (وۆكه ر) پیره ناتوانی یارمه تی بدا.

- «ئافره تیکی مه زنه. زۆر سوپاسی بکه.»

- «ئیسناش ده چم شیوت بۆ دینم.»

- «زۆر چاکه، هه رچه نده زۆر برسیم نبیه.»

کاتی سنی شیوه كه ی هینا له سه ره میتزی قه ره ویتله كه می دانا سوپاسم كرد. كه میتکم خوارد پاشان تاریک داها ت. تیشکی رووناکی پشکینه رم له ئاسماندا بینئ. كه من ته ماشای ئه وه م كرد. لئ خه وتم. خه ویتیکی خۆشم لئ كه وت. ته نیا جاریک واگا هاتم. ئه ویش له ئه نجامی خه ونئ بوو كه ئاره قه یه کی زۆرم كرد، زۆریش ترسام، پاشان نووستمه وه. هه ولتم دا خۆم له خه ونه كه رزگار بکه م... دوا بی به ماوه یه کی زۆر به ره له گزنگدان به خه بهر هاتم. گوتیم له قووقه ی كه له باب بوو. تا دنیا ته واو رووناک داها ت نه خه وتم زۆر ماندوو بووم، هه ره كه دنیا رووناک بوو جاریکی تر لئ كه وتمه وه خه و.

(۱) هیلکاو: هیلکه ی تیکدراو له گه ل شه کر و که ره و مه ی (egg.nog)

(۲) شیر: جۆره مه یه که.

كاتن واگا هاتم تيشكى رۆژ له ژووره كهدا تهواو به تين بوو. وام زانی كه له بهرەى جەنگ گهراومه تهوه و له سههر قههرويلته كه مراكشاوم. قاچه كانم ئازاريان ده دام. سهرم پيداگرتن هيشتا له ناو له فافه بيسه كاندان كه چاوم پييان كهوت تهواو زانيم له كوتم. دهستم بۆ په تي زهنگه كه وه ههلبهري، دوگمه ي زهنگه كه م داگرت. گوتم له زرينگه ي زهنگه كه بوو له پارده كه دا ده زرينگه يه وه. يه كۆ به سهۆلى لاستيكي به راره وه كه دا ده هات، تهویش خانم گاج بوو له بهر تيشكى رۆژى گهش كه م به ته مەن دياربوو، زۆر جوان ديارنه بوو. گوته: «به يانی باش، ئايا ته مشهوت به خووشى برده سهه؟»

- «به لتي زۆر سوپاس. ده كۆ داواى سهرتاشنى بكه م؟»

- «هاتم بتبينم به للام خهوتبووى، ته مشهوت له سههر قههرويلته كه له لا بوو.»

دهرگاي دۆلابه گهوره كه ي كردوه بوتله (فيممۆت) كه ي دهرهينا، تهوه نده ي تيا نه ما بوو. گوته: «بوتله كه ي ژير قههرويلته كه شم له ناو ته م دۆلابه داناوه. بۆچى بۆ پيكي بانگت نه كردم؟»

- «وام زانی ريگه م ناده ي بخۆمه وه.»

- «كه ميكم له گه لتي هه ده خوارده وه.»

- «تۆ كچيكي باشى.»

- «باش نيبه بۆ تۆ به تەنيا بخۆيته وه. نابتي ليره به دووه وا بكه ي.»

- «زۆر چاكه.»

- «هاورپيكت خانم باركلي هاته ئيره.»

- «توخوا به راستته؟!..»

- «به لتي، به للام، دلتم نابگرئ.»

- «ده كه ويته بهر دلتم، كچيكي چه ندى بلتي باشه» سهري خزى له قاند و گوته: «دلتيام له وه ي كچيكي باشه. ده تواني كه م خۆت بۆ ته م لايه بجوولينى؟ ئا تهوها زۆر باشه. ده بيت بۆ ناني به ياني پاك بكه مه وه.»

به پارچه قوماش و به ئاوى گه رم و سابوون جواني شوستم و گوته:

- «شانته بهر زكه وه، ئا تهوها زۆر باشه»

- «ده توانم بهر له ناني به ياني به سهرتاشنى، تراشنى بكه م؟»

- «دهرگه واني به دوو دنه تيرم.»

چوهه دهره وه و گه رايه وه، گوته:

- «به دوام نارد.» تهو پارچه قوماشه ي له دهستي بوو له ناوي ته شته كه يدا هه لينا.

سهرتاشه كه له گه ل دهرگه وانه كه هات. پياوي بوو ته مەنى په نجا سال ده بوو. سميلتيكي قيسى هه بوو. خانم گاج له شوشتم تهواو بوو، چوهه دهره وه. كابراي سهرتاش سابووني له پيشم دا و تاشى. كابرايه كي خۆ به گه و ره زان و زۆر به فيز و كر بوو. پرسيم:

«مه سه له چيبه؟ چ دهنگوباس نازاني؟»

- «دهنگوباسي چي؟»

- «هه رچي بي؟ چ له شار رووي داوه؟»

- «ئيسستا كاتي شه ره و دوژمن به گوويه. گوته له هه موو شوپتييه.» سهرم بهرز كرده وه گوته: «تكايه سهرت هه ليره.» واي گوت له تاشين بهر دهوام بوو و گوته:

- «هيچت ليم گوئ لي نابتي.»

گوتم: «تۆ چيته؟»

- «من ئيتاليم. به هيچ شپوه يي دهستم له گه ل دوژمن تيكه ل ناكه م.»

به و نده وازم لي هينا له وانه يه شيت بي خوا خوام بوو زوو له ژير گويزانه كه ي رزگارم بي. هه ره ته و نده ويستم جاريكي تر سه يري بكه م. گوته: «ئاگاداره ي گويزانه كه زۆر تيره.»

كاتن تهواو بوو پاره كه يم دا نيو ليره م چيشتانه داين، بۆ رت كردمه وه و گوته: «نامه وي خۆ له بهرە ي جەنگ نيم، به للام چاك بزانه من ئيتاليم»

- «برۆ له بهر چاوانم ون به»

گوته: «به يارمه تبت»

هه ره ته و نده ي گوت و گويزانه كه ي له لاپه ريه كي رۆژنامه كه پيچايه وه و چوهه دهره وه. پيچ پاره مسيه كه شي له سهر ميژه كه ي نزيك قههرويلته كه م به جيه هيشت و زهنگم ليدا. خانم گاج هاته ژووره وه.

- «زه حمهت نه بيت بانگي كابراي دهرگه وانم بۆ ناكه ي؟»

- «زۆر باشه.» كابراي دهرگه وان هاته ژووره وه، هه ولى ده دا پيچه نيني رابگرئ. ليم پرسى: «ئايا تهو سهرتاشه شپته؟»

له وهلامدا گوته: «نا، گه ورم، به هه له چوو بوو. زۆر به باشي تي نه گه يبووه. واي زانيوه من گوتمومه تۆ ته فسه ريكي نه مساوي.»

گوتم: «ئوه.»

- «هۆ، هۆ، هۆ، كابرايه كي سه ير بوو، پيمي گوت گه تۆ جوله يه كت كر دبايه...» په نجه ي دۆشاومژه ي بۆ لاي گه رووي بهرز كرده وه. دووباره پيچه نيبه وه «هۆ، هۆ، هۆ...» ويستى پيچه نيني رابگرئ.

- «كاتن پيم گوت تۆ نه مساوي ني هۆ، هۆ، هۆ...»

- «به توورده بیبیه و گوتم: «هۆ، هۆ، هۆ! سهیر ده بوو گهر ملی په لدا بام...»
- «نه خبیر، گه ورده، نه، نه، زراوی له نه مساوییه کان چوه، هۆ، هۆ، هۆ،...»
- «هۆ، هۆ، هۆ، لیتره برۆ دهره ده...»
- چوه دهره گوتیم لای بوو له راره وه که وهش له پیکه نینی نه که وتبسو، گوتیم له خوسته ی پیتی به کت بوو له راره وه که وه دهرۆیی. ته ماشای دهرگام کرد. خانم بارکلی بوو. وه ژور کهوت و بۆ لای قهره ویله کهم هات.
- گوتی: «رۆژباش خۆشه ویستم.»
- زۆر تهر و جاحیل و جوان بوو. وا هاته خه یالتم که هه رگیز هیچ که سیکی وا جوانم نه دیوه. کاتێ ئوم بینی، گیسرۆده ی ئه قینی ئه بووم. هه موو ناخم سه راو ژیر بوو. ته ماشای دهرگای کرد بینی کهس دیار نییه. له لایه کی قهره ویله کهم دانیشتم. خۆی داهیتا یه وه ماچی کردم، منیش بۆ خواره وهره تره راکیشا و ماچم کرد، هه ستم کرد که دلی لیده دا. گوتم: «خۆشه ویسته کهم هاتنی خۆت بۆ لیتره لا سهیر نییه؟»
- «هاتتم زه حمهت نه بوو، مانه ودم زه حمه ته»
- «ده بی لیتره بمییتی. ئوه، تو زۆر جوانی.»
- خه ربیک بوو شیت بم بۆی. با وهره نه کرد کهوا ئه و له ته کهمه. به توندی با وهره شم تی کرد. گوتی: «نابی واکه ی. ته ندروستیت ته واو نییه.»
- «به لئی ته ندروستیم ته واوه. ده ی.»
- «نه خبیر، تو هیشتا نه وهنده به هیتر نیی.»
- «به لئی، به هیترم. به لئی، تکایه.»
- «ئایا تو منت خۆش ده وی؟»
- «به راستی تو خۆش ده وی. خه ربیکه شیت بم بۆت. تکایه، وهره.»
- «گوئی له دلّه کوته ی دلّمان بگره.»
- «دلی خۆمانمان لا هیچ نییه. من تو ده وی. ئیستا شیتی تو.»
- «به راستی تو منت خۆش ده وی؟»
- «بهس ئه م قسه یه بلتیوه. وهره. تکایه، تکایه، کاترین.»
- «باشه به لام له خوله کی زیاتر ناخاییتی.»
- گوتم: «قهیدی ناکا. دهرگا که داخه.»
- «تو ناتوانی، نابی واکه ی.»
- «وهره، قسه مه که. وهره.»

کاترین له سه ر کورسیی له نزیک قهره ویله که وه دانیشتم، دهرگا که ش کرابوه وه، ده پروانییه سه ر دالانه که. کهف و کولم نیشته وه قهت وا خۆم به هیتم و شینه یی

- نه بیبیه. لیتی پرسیم: «جا ئیستا با وهره یی ده که ی تو خۆش ده وی؟»
- «ئوه، تو مرۆ قیتی بهر دلی. ده بی بمییتیته وه. ناتوانن ره وانته بکه نه وه. شیت و شه یدا ی ئه قینی تو بووم.»
- «ده بی زۆر وریا بین. ئه م کاره ی ئیمه شیتا یه تبیه. نابی واکه یین.»
- «له شه ودا ده توانین.»
- «ده بی زۆر ئاگادارین. ده بی وریا بین، نه خوازه لا له بهرچاوی خه لک!»
- «ئاگادار ده بم.»
- «ده بی ئاگادار بی. تو شیرینی. ئایا تو منت خۆش ده وی، وا نییه؟»
- «ئمه دووباره مه که وه. تو نازانی ئه م قسه یه چ له من ده کات؟»
- «له مه ودا ئاگادار ده بم. نامه وی له وه زیاتر هیچی توت له گه ل بکه م. ئیستا ده بی برۆم، نازیم، به راستی ده بی برۆم.»
- «به کسه ر بگه رتیته وه.»
- «خوا حافیز.»
- «خوا حافیز شیرینه که م.»
- ئه و چوه دهره وه. خوا ده زانی من نه مده ویست بکه ومه داوی ئه قینی ئه وه وه، بان ئه قینی هیچ ئافره تینی تره وه. به لام خوا ده زانی ئه وه وا هات. من له ناو جیتی که له ژوریتی نه خۆشخانه ی میلانو که وتبووم. هه موو جوړه شتی که له ناو سه رمدا گلی ده خواره وه. هه ستم به سه رسووره و واق و ورمان کرد. له داوییدا خانم گاج هاته ژورده وه گوتی:
- «دکتور وا به رتیوه یه. له دهریاچه ی (کۆمۆ) وه ته له فۆنی کرد.»
- «که ی ده گاته ئیره؟»
- «پاش نیوه رۆ ده گاته جن.»

تا پاش نیوه رۆ هیچ پروی نه دا. دکتور پیاویکی لاواز و کورته بالا و هیتمن بوو، له نیچه وانی ده تخوینده وه که له شه ی بیزاره. چند ته له زمی بچوکی پۆلایی به وریایی و جوانی و بی زه وقی له شلکه ی ههردوو رانم دهره ینا. سه رکه ربکی خۆمالی بۆ سه رکردنی شانه پیکاو دکان به کاره ینا. پیتیان ده گوت (به فر) یا شتیکی له و با به ته که شانه کانی سه ر ده کرد و ژانه که ی داده مرکانده وه. تا ئه و کاته ی میلی نه شته ری یا (نیزه) وه بان (جفته) نه ده گه یشته ژیر جیتی سه ربوه که هه ستم پین نه ده کرد. جیتی سه ربوه که ی به ئارامی دیار کرد.

پاش ئه وهی دکتۆز بێ ئارامی سه ری تی کرد و سه رقائی بوو گوتی وا چاکه ئه شیععی ئیکس وهر بگیری چونکه دیارخستنی ئه نجام به میلی نه شته ری جیگی دلتیایی نییه. له نه خۆشخانهی (ماکیۆر) تیشکی - ئیکسیان بۆ وهر گرتن. ئه و دکتۆزه ی ئه م کاره ی ئه نجام دا مروقتیکی زۆر به هه لبه و چاپوک و به زه ووق بوو. ئه م کاره ش به به زر کردنه وهی هه ردوو شانه وه ئه نجام درا. نه خۆش به خۆی ده ی توانی هه ندی ته نه بیانییه هه ره گه وره کان له ناو ئامیره که دا ببینی.

ئه شیععه کان ده نیرته نه خۆشخانه که م. دکتۆز داوای لی کردم له ناو ده فته ره ی تییینییه کانی گیرفانی ناوی خۆم و په له که م، پایه که م و بیرو بچوونی خۆم بنووسم. گوتی ته نه کانی ناو له شم پیس و بیژه وهر و به نازارن.

نه مساوییه کان کوری سۆزانی. چند پیاوت لی کوشتون؟ هیه چ که سیکم نه کوشتوه. به لام بۆ ئه وهی دلای ئه و پازی بکه م. گوتم: زۆرم لی کوشتون. خانم (گاج) م له گه لا بوو. دکتۆز قۆلی له بن هه نگه کانی هه لکیشا گوتی گاج زۆر له کلیویاتره جوانتره. ئاخۆ گاج ده بی له مه گه یشتی؟ کلیویاتره ی شائنی دیرینی میسر. به لی. خوا هه لئاگرئ و ابوو. به ئوتومیلی فریاگوزاری گه راپینه وه نه خۆشخانه بچوو که که.

پاش ماوه بی زۆر به رز بووه وه خۆم له نهۆمی سه ره وه له جیگا که م ببینییه وه. پاش نیوه رۆی ئه وئ رۆژی ئه شیععه کانم به ده ست گه یشت. دکتۆر سویندی به خوا خوارد. پاش نیوه رۆی بۆ میان بنی. هه رتی خۆی گه یانده جی. کاترین ئه شیععه کانی نیشان دام. له ناو به رگه سووره کانیاندا بوون. له ناو به رگه که ده ری هینان، به رزی کردنه وه دایه به ر تیشکی رووناک. هه ردوو کمان ته ماشامان کرد. گوتی: «ئه مه قاچی راسته ته.»

- «له ولایان دانج و وهره سه ر قه ره وێله که وه.»

گوتی: «ناتوانم ته نیا بۆ چرکه بی هاتووم. هاتووم ئه مانه ت نیشانده م و بگه ریمه وه.» چوه ده ره وه و منیش له وئ درێژ بیوم. پاش نیوه رۆیه کی گه رم بوو. منیش له مانه وهی ناو جیگه بیزار بیوم به دوای ده رگه وانم نارد رۆژنامه م بۆ بکری، له هه موو رۆژنامه بی که ده سته که وهی رۆژنامه بی بی. به ر له وهی ده رگه وانه که بگه ریمه وه سێ دکتۆر لیم وه ژووور که وتن. منیش تیبینی ئه وه م کرد که ئه و دکتۆرانه له پیشه ی پزیشکی سه رکه وتوو نه بن، له کاتی دیتنی نه خۆش بۆ یارمه تی و ئامۆژگاری په نا ده به نه به ر هارپیکانیان. ئه و دکتۆره ی نه توانی به رپتی و سه رکه وتووانه ریخۆله کویره ت بی، ریمایی دکتۆریکت بۆ ده کا له جیاتی ریخۆله کویره که ناتوانی نه شته رگه ری ئالوتت به سه رکه وتووانه بۆ بکا. ئه و سێ دکتۆره ش له م چه شنه بوون و هه رپیان له مه رپئ ده رنه ده کرد. لپیرسراوه که بیان به ده سته ناسکه کانی نیشانی کردم و گوتی: «ئه وه گه نجه که به.» دکتۆر کیان په له ئه ی که له گه تی ریشدار بوو، گوتی: «چۆنی؟» دکتۆر سییه میس که ئه شیععه کانی به ده سته وه بوو، له ناو به رگه سووره کانیان دا بوون و نقه ی

لیوه نه هات. دکتۆزه ریشداره که ش پرسی: «ئهری شاشه کان بکه ی نه وه؟» دکتۆر لپیرسراو گوتی: «هه لبه ت» به خانم گاجی گوت: «زه حمه ت نه بی شاشه کان بکه وه.» خانم گاج شاشه کانی لا برد. منیش سه رم به سه ر داگرت ته ماشای هه ردوو قاچی خۆم کرد. له نه خۆشخانه ی مه یاندا قاچه کانم وه کو گوشتی هه مه به رگه ری نه برژاو بوون، به لام ئیستاکه قه قاغه دارن و ئه ژۆکه شم ئاوساو و بی ره نگ بوون. به له کم چرچ و ویک هاتبوونه وه، به لام کیمی نه کردبوو. دکتۆر لپیرسراو گوتی: «زۆر پاکن. زۆر پاک و جوان.» دکتۆر ریشدار برمه یه کی لیوه هات گوتی: «ئم.» دکتۆر سییه میس له سه ر شانی دکتۆر لپیرسراوه وه سه یری کرد. دکتۆر ریشدار گوتی: «زه حمه ت نه بی چۆک بچوولینه.»

- «ناتوانم.» دکتۆر ریشدار گوتی: «جووله ی جو مگه کان تا قی بکه ی نه وه؟» ئه و خه تیک و سێ ئه سته ریه ی به قۆله وه بوو. ئه مه ش مانای ئه وه یه که کاپتنی په ی یه که مه.

دکتۆر لپیرسراو گوتی: «هه لبه ت، ده بی تا قی بکریته وه.» دوانیان قاچی راسته میان زۆر به وریا بییه وه چه مانده وه.

گوتم: «نازارم ده.»

- «به لی به لی. که میکی تر بیچه میتنه وه، دکتۆر.»

- «هه ر ئه وه نده ده چه میتنه وه.»

گوتم: «له وه نده زیاتر ناچه میتنه وه.» کاپتنی یه که م گوتی: «جو مگه ی که میک بزفتیه.» هه ستایه سه ری و گوتی: «ده توانم جارێکی تر چاوی به ئه شیععه کاندای بگێرم، دکتۆر؟» دکتۆر سییه م ئه شیععه کانی دایه ده ست، گوتی: «ئه مه نا، هی چه په ی زه حمه ت نه بی.»

- «ئه مه چه په یه تی.»

- «به لی، راست ده که ی من له گۆشه یه کی تره وه سه یرم کرد.»

ئه شیععه که ی گه رانده وه، دوایی بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانی تری کرد. گوتی: «ئه مه ده بیینی، دکتۆر؟» ته نی له و ته نه بیانیانه ی ده ستنیشان کرد که شیه ی گۆبییان وه درگرتبوو که له به ر گلۆپه کاندای به ئاشکرا به دیار که وتن. هه موویان بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانیان کرد.

کاپتنی ریشدار گوتی: «من ده توانم ته نیا یه ک شت بلیم، مه سه له مه سه له ی کاته. له وانیه سێ مانگ، شه ش مانگ»

- «هه لبه ت شله ی ناو پیت ده بی خۆی دروست کاته وه.»

- «هه لبه ت، ئه وه مه سه له ی کاته، من ناتوانم بی ویزدانانه به ر له وهی ته له زمه کان کیس بکه ن چۆکی هه لدرم.»

- «من له گه‌ل رای تۆم، دکتۆر.»
 پرسیم: «شەش مانگا بۆچی؟»
 - «شەش مانگا بۆ کیسکردنی تەلەزمەکان بەر لەوەی کلاوی چۆکت هەلبەدری تا بەسەلامەتی نەشتەرگەریت بۆ بکری.»
 گوتم: «ئەو باوەر ناکەم.»
 - «تۆ ناتەوی چۆکت سەلامەت دەرچی، گەنجۆ؟»
 گوتم: «نەخێر.»
 - «چی؟»
 - «دەمەوی بیریتەو. ئەوکات دەتوانم چەوتەکیکی تیخەم.»
 - «مەبەستت لە چەوتەک چیبە؟»
 دکتۆری لێپرسراو گوتی: «گالتە دەکا، دەیهوی چۆکی سەلامەت دەرچی. ئەمە گەنجیکی زۆر بەجەرگە بۆ وەرگرتنی مەدالیای نازایەتی، لە چەشنی زیو هەلبێژدراو.»
 دەستیکی لەسەر شانم دانا. کاپتنی یەکەم تۆقەیی لەگەڵ کردم و گوتی: «زۆر پیرۆزباییت لێ دەکەم. هەر ئەوەندەم پێ دەکرێ بڵێم زوو چاک ببیتەو، بەلام بەلای کەم دەبێ شەش مانگا لێرە مینبیتەو، بەر لەوەی چۆکت نەشتەرگەری بۆ بکری. تۆش لە بیرورای خۆت سەرەستی.» گوتم: «زۆر سوپاست دەکەم. ریزی بیروراکانت دەگرم.»
 کاپتنی یەکەم سەیری سەعاتەکی کرد گوتی: «پتویستە برۆین. هیوادارم چاک ببیتەو.» گوتم: «خۆشیی، زۆر سوپاست دەکەم.» تۆقەم لەگەڵ دکتۆری سیبەم کرد.
 گوتی: «کاپتن فارینی.»
 - «تینیتا هینری.»
 هەرسێکیان چوونە دەرەو. بانگم راڤیتر: «خانم گاج.» گاج هاتە ژووری گوتم:
 «زەحمەت نەبێ بەدکتۆری لێپرسراو نالیی بۆ دەقەیی بێتە لام.» دکتۆر هاتە ژوورەو. شەپقەکی بەدەستەو گرتبوو. لە نزیک قەرەوێلەکەم راوەستا.
 گوتم: «حەزت کرد من ببینی؟»
 - «بەلێ، من ناتوانم بەر لە نەشتەرگەری شەش مانگا لێرە بکەم، توخودا دکتۆر تۆ هیچ جار شەش مانگا لەناو جیگەت ماویتەو؟»
 - «تۆ ئەو شەش مانگە لەنبو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ برینەکەت بەدریتە بەر هەتاو. پاشان دەتوانی لەسەر دارشەق برۆی.»
 - «شەش مانگا ئەوجا نەشتەرگەریم بۆ دەکری.»
 - «ئەمە سەلامەتترین رێگایە. تا تەنە بیانیبەکان کیس بکەن و شلەیی چۆکت خۆی دروست کاتەو. ئەوکات کردنەو کلاوی چۆکت ئاسان دەبێ.»

- «دکتۆر تۆ خۆت لەو باوەرەیی شەش مانگا بتوانم چاوەروان بکەم.»
 - «ناخ ئەمە رێگەیکە سەلامەتە.»
 - «ئەو کاپتنە یەکەمە کێبە؟»
 - «باشترین نوژداری (میلانۆ)یە.»
 - «کاپتنی یەکەمە؟»
 - «بەلێ، بەلام باشترین نوژدارە.»
 - «نامەوی کاپتنی یەکەم دەست لە قاچم بدا. ئەگەر کەمێ باشتر بواوە دەکرا بە میتجەر. دکتۆر گیان، من دەزانم کاپتنی یەکەم مانای چیبە؟»
 - «نوژداریکی زۆر چاکە، من خۆم پیتشینیار و راوەرگرتنی ئەوم لە هەموو ئەوانەیی دەیاناسم لاباشترە.»
 - «ئایا نوژداری تر دەتوانی قاچم ببینی؟»
 - «بێ گومان دەتوانی. گەر خۆت حەز بکە، بەلام من قەسەیی دکتۆر (فاریلا) بەسەریشک دادەنێم.»
 - «دەتوانی داوا لە نوژداری تر بکە قاچم ببینی»
 - «داوا لە فالینتی دەکەم بێت.»
 - «فالینتی کێبە؟»
 - «نوژداری نەخۆشخانەیی ماگیۆریبە.»
 - «زۆر باشە، منیش ریزی ئەو پیاوەتیبەت دەگرم. تۆ تێدەگەیی دکتۆر من ناتوانم شەش مانگا لەناو جیگە بکەوم.»
 - «وێکو پێم گوتی: لەناو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ بەهەتاو چارەسەر بکری. پاشان مەشقی سووک دەکە. هەر کاتێ تەلەزمەکان کیسیان کرد ئەوا نەشتەرگەریت بۆ دەکری.»
 - «بەلام ناتوانم شەش مانگا چاوەرێ بکەم.» بەنجەکانی شەپقەیی بەدەستەو یوو کردەو و بزەیکەیی هاتی: گوتم: «ئەوەندە شەیدی گەرانیوەی بەرەکانی جەنگی؟!»
 - «بۆچی نە؟»
 - «زۆر جوانە، تۆ جوانەردیکی عەگیدی.»
 بۆ لای من هەنگاوی ناو خۆی بەسەرمدا داھیناوە و بەنەرمی نیوچەوانی ماچ کردم.
 - «بەدوای دکتۆر فالینتیدا دەنێرم. پیاوی باش بە. خۆت پەشوکاو و دلتنەنگ مەکە. کوری باش بە.»
 پرسیم: «دەخۆبیتەو؟»

- «سوپاس، هرگيز مه يم نه خوار دۆته وه.»
- زه ننگيكم بۆ دهرگه وان ليدا تا دوو پهرداخ بيتي.
- «ته نيا پيكي.»
- «نه خيتر، نه خيتر، سوپاس، نه وان چاوه پي مئ.»
- گوتم: «خواحافيز.»
- «خواحافيز.»

پاش دوو سه عات دكتور (فالنتيني) هاته ژوره كه م. زۆر به په له بوو داوی سمیلي قیت قیت وهستا بوون. پلهی سه ربازی میجره بوو. پیستی رووی هه لقرچابوو و دهم به پیکه نین بوو.

- «چۆن ئەم کارساته چه په لهت به سه هات؟ نه شیععه کانم نیشاندهن. به لئ، به لئ، ئەمه خو به تی. وه کو گوتیز ساغیت (۱). ئەی ئەم کچه جوانه کییه؟ ده زگیرانته؟ لهو باوه پهم ده زگیرانته بی؟ ئەی ئەم شه په نه فرته تی نییه؟ ههست به چی ده کهی؟ تو کورپیکی کۆکی. شهرت بی له جارانت چاکتر بکه مه وه. ئەری ههست به نازار ده کهی؟ مه رج ده کهم نازارت ددها. ئەم دکتورانه چۆن دلپان به رایی داوه نازارت بدەن؟ نازانم ئەو ماوه به چیان بۆ کردوو؟ ئەم کچه ئیتالی ده زانی؟ ده بی فیتری بی. کچیکی چه ند به ردله. ده توانم فیتری ئیتالی بکه م. به وهی خو م لیره نه خو ش که م. نه خيتر، ده بی به خو پرای مامانی بۆ بکه م. ئایا ئەو ئەمه ته بگه یشت؟! مندالیکی جوان و خانومانی وه کو خو دی ده بی. ئەمه باشه. کچیکی چه ند به ردله! توخوا لیبی بیرسه بزانه ئیواره شیوم له گه ل ده خوا. نه خيتر، نامه وئ له تۆی سه سه نم. زۆر سوپاس ئەی خانمی جوان. ئەمه هه موویه تی.» ده ستیکی له سه شانم دانا و گوتی: «ئەمه هه موویه تی که ده مه وئ بزائم. له مه ودوا شاش به کارمه هیتنه.»

- «دكتور (فالنتيني) پيكي ناخو تته وه؟»
- «پيكي؟ ده پيک. کوا له کو تیه؟..»
- «له ناو دۆلابه که یه. خانم بارکلی بوتلیکمان بۆ دیتي.»
- «له گیانی تو، له گیانی تو خانم. خانم کچیکی چه ند به ردله. من کۆنیاکی له وه پاکترت بۆ دیتم.» سمیلي خو ی سربیه وه.
- «به مه زندهی تو کهی نه شته رگه ربیه که بکری باشه؟..»

- «به یانی سه ره له سیبانی. له وه زووتر نییه. ده بی گه ده ت خالی بی. هه روا ده بی خو شت جوان بشوی. پیره کچه که له خواره وه ده بینم، هه ندی زانیاری و پتوشو پنی ده ده مئ. خواحافیز تا به یانی. کۆنیاکی له وه چاکترت بۆ دیتم. تو خو ت لیره هه ساوه ی

(۱) له ئینگلیزی به کهی ده لیت: وه کو بز ساغیت.

تا به یانی خوا حافیز. باش بخه وه، به یانی زوو ده تبینم.»

له بهر دهرگا دهستی بۆ هه لبریم و سمیله کانی قیت بووه نه وه و رووه ئەسمه ره که شی بزدار بوو. له سه ره باسکی له ناو چوار گۆشه یی ئەستیره یک هه بوو. چونکه میجره بوو.

16

ئهو ی شه وئ، شه مشه مه کو تیره یی له دهرگا کراوه که ی بالکۆنه که وه، که له و تیه له سه رخانی شاره که وه ورد ده بوینه وه، خو ی ده ژۆری کرد. ژوره وه تاریک بوو له کزه رووناکیه کی شه وانە ی شاره که وه بترازی هیچی تری تیا نه بوو، شه مشه مه کو تیره یی ترس بوو. له راوی خو ی نه که وت، هه ره که ئەوه ی له ده ره وه بی وا بوو. ئیمه راکشاین و ته ماشای ئەومان کرد، له و باوه ردها بووم ئیمه ی نه دیبی چونکه بی هه ست و خو ست لی راکشای بووین. پاش ئەوه ی شه مشه مه کو تیره که چوه ده ره وه، تیشکیکی پشکین په یدا بوو و به ره و ئاسمان هه لکشا و دوور که وه ته وه و جاریکی تر بووه وه شه وه زه نگ. کزه بایه ک سه ری به ژوردا کرد و گوتمان له قسه ی پیاوه فرۆکه شکینه کان بوو، که له سه ره ئاخه بانه که ی ته نیشتمان قسه یان ده کرد هه وا فیترت بوو، ئەوانیش سه ره به رگه کانیا ن ده به ر ده کرد. له وه ده ترسام به م شه وه یه کی سه رکه ویتته سه ره وه به م شتو ده به مان بیینی. به لām کاترین گوتی: هه موویان نوستوون. ئەم شه وه جاریک خه ومان لی که وت، کاتج واگا هاتم (کاترین) له ته نیشتم نه بوو، به لām له هۆله که وه گوتم له ته په ی پتی بوو. دهرگا که ی کرده وه و گه راپه وه سه ره نوینه که. گوتی له خواری بوو، هه موو شتی زۆر ئاسایی بوو، هه موویان له هه وت خه ودان. له پشت دهرگا که ی خانم (قان) خو ی دانوستاند بوو و گوتی له پرخه پرخی ئەو بووه. کاترین هه ندی پسکویتی له گه ل خو ی هیتا بوو، خو اردمان و هه ندی (فیترمۆت) مان به دوایدا نۆشی. هه ردوو کمان زۆر برسی بووین. گوتی: ئەوه ی ئیستا ده یخو ی تا به یانی ده بی هیجت له هه ناودا نه مابن، جاریکی تر لیکه و تمه وه خه وئ، به یانی که واگا هاتم، رووناک بوو، جاریکی تر (کاترین) چوو بۆ وه ده ره وه. که هاته وه زۆر ته ر و به ردلتر ده هاته به رچاو. له سه ره قه ره و تله که دانیش، رۆژ هه لات و منیش گه رمی پیوم له نینو ده مدا بوو، هه ستمان به بوونی خو ناوی سه ره بانه کان و بوونی قاهه ی پیاوانی فرۆکه شکینی سه ربانه که ی ته نیشتمان کرد. کاترین گوتی: «خۆزیا مان توانی بایه پیا سه یه کمان کرد بایه، گه ر عاره بانه مان هه بوا یه پالم پیوه ده نای.»

- «چۆن ده توانم له سه ره عاره بانه دانیشم.»
- «ده توانین.» له دهرگا کراوه که سه بری ده ره وه م کرد، گوتم: «ده توانین بچین له باخچه که به رچایی بخوین؟»

- «بهلام بهر له هه موو شتی دهبی بۆ دکتور (فالننتینی) ی هاوړیت ناماده بکه م.»
- «لهو باوړه دام پیاوړیکي مه زن بې.»
- «ئوه دندی تو ئوم خوځ ناوړی، بهلام لهو باوړه دم پیاوړیکي زور باشه.»
- «تکایه کاترین ودره سهر نوینه که.»
- «ناتوانم. ئهړئ ئه مشه و خوځمان رانه بوارد؟»
- «ده توانی ئه مشه ویش ببی به ئیشکگر؟»
- «لهوانه یه بتوانم، بهلام پیوستت به من نابې.»
- «به لئ، پیوستیم پیت دهبی.»
- «نه خیر، پیوستیت پیم نابې. هیشتا نه که وتیته بهر دهستی نوژدار، نازانی چوڼ دهبی.»
- «باش دهم.»
- «تو نه خوځ ده کویت و منیش هیچ سووډیکم بۆت نابې.»
- «که وایې ئیستا وهره لام.»
- «نه خیر، دهبی هیلی به یانی و پله ی گهر میت بنوسم و بۆ نه شته رگه ری ناماده ت بکه م، خوځه ویستم.»
- «به راستی منت خوځ ناوړت دنا دیتته لام.»
- ماچی کردم و گوتی: «هه ی گیله پیاو هیلی به یانیت زور چاکه، گهر میت ناساییه پله یه کی گهرمی باشت هه یه.»
- «توښ هه موو شتیکت له بهر دلانه.»
- «توښ، نه، پله ی گهرمی به کت بهر دلنه، زور شانازی به گهرمی به کت ده کم.»
- «لهوانه یه منداله کافان گشتیان پله ی گهرمی چاکیان بې.»
- «په نگه منداله کافان پله ی گهرمیان ناژه لانه بې.»
- «ئیسستا دهبی چی بکه ی تا بۆ دکتور (فالننتینی) ناماده م.»
- «چ نییه. بهلام شتیکی ته و او ناخوځه.»
- «هیوادارم تو به م کاره هه لته ستی.»
- «من به و هیواویم. حه زیش ناکه م هیچ که سی له خو م زیاتر به م کاره هه لیبستی و ده ست لئ بدا. من شیتیم ئه گهر هه که سی ده ست لئ بدا دهره نجیم.»
- «هه تا فیرگسو نیش؟»
- «به تاییه تی فیرگسو ن و گاج و ئه وی تریش. ناوی چییه؟»
- «وؤکه ر.»

- «خوځه تی، ئیسستا ژماره یه کی زور سسته ر لیره هه ن. یان دهبی نه خوځی ترمان بۆ ره وانه بکه ن. یان ئه و تا ده مان گوژنه وه. ئیسستا چوار سسته ری لیه.»
- «لهوانه یه نه خوځی تر بنیرن، ئه و جا پیوستیان به ژماره یی سسته ر دهبی. نه خوځخانه یه کی گهره یه.»
- «به و هیواویم نه خوځی ترمان بۆ بې. چیم پې ده کړی گهر خوانه خوازه بگوژریمه وه. گهر نه خوځی ترمان بۆ نه یه ت ئه و ده مان گوژنه وه.»
- «ئه وکات منیش دهبی برؤم.»
- «گیل مه به. تو توانای روځتنت نییه. که ی به چاکی چاک بووینه وه. نازیم، ئه و پیکه وه سهر بۆ لایه ک هه لده گرین.»
- «ئهی پاشان؟»
- «لهوانه یه شهر کوتایی بې. خو هه ر به رده و ام نابې.»
- گوتم: «چاک ده مه وه، (فالننتینی) نویم ده کاته وه.»
- «هیچ گومانی تیا نییه. مادامه خاوه نی ئه م سمیلانه یه. تکایه نازیم کاتی به نجت لئ دده ن بیس له شتی تر بکه ره وه. بیس له خو مان مه که وه.» چونکه مرؤف به کاری به نج زور قسه ده کا.»
- «ئهی بیس له چی بکه مه وه؟»
- «له هه رچی بې. هه ر چ بې. ته نیا له خو مان نه یی بیس له ماله و تان بکه وه. و دیا له هه ر کچیکی تر.»
- «نا.»
- «نوړت بکه، لهوانه یه کاریکی گرینگ بکا.»
- «لهوانه یه قسه نه کم.»
- «ئمه زور راسته. زور خه لک هه ن هه ر گیز قسه ناکه ن.»
- «من قسه ناکه م.»
- «خو هه لمه کیشه. نازیم. تکات لئ ده کم خو هه لمه کیشه، تو زور شیرینی، پیوست ناکا خو هه لکیشی.»
- «هه ر مته قیش ناکه م.»
- «نازیم، ئیسستا وا خو هه لده کیشی. پیوستیت به خو هه لکیشان نییه.»
- ده توانی ده ست به نوړت یا شاعر گوتن، یا هه ر شتیکی تر بکه ی. که دا وایان لئ کردی هه ناسه یه کی درتیز بده ی هه ناسه که بده. ئه و کاته زور ریک دیتته به رچاو، منیش زور شانازیت پیوه ده کم. هه رچو نئ بې من زور شانازیت پیوه ده کم. پله یه کی گهرمی گونجوات هه یه. و هکو مندالی ساوا ده ست له بالیفه وه وهرنی و خه وت لئ ده که وئ.

واي داننې كهوا منم له باوهشت يان كچيكي تره؟ كچيكي جواني ئيتالي؟»

- «نهو كچه تو دهبى.»

- «هلبهت. دهبى من بم. ئوه، من تووم خوش دهبى، (فالتينى) قاچهكەت چاك

دەكاتهوه. زۆرم پېن خوشه كه كاتى نهشتهرگهري لهوى نېم.»

- «ئيشكگرى نه مشه و له نهستوى تو دا دهبى؟»

- «بهلى، بهلام بهلاتهوه گرېنگ نابيت.»

- «چاوهري بكه. بزانه چۆن دهبم.»

- «نازېزم، ئيستتا تو له ناوهوه و دهرهوه پاك بوويتهوه، پېن بلى له ژباندا چند

كهست خوش ويستوه.»

- «هيچ كهس.»

- «منيش؟!»

- «بهلى، تووم خوش ويستوه.»

- «به راستى چندت خوش ويستوه؟»

- «هيچ كهسى.»

- «چندت خوش ويستوه. چۆن نه مهت دهرهبرى؟ له گهلبان ماويه تهوه؟»

- «هيچ كهسى.»

- «دروم له گهلب دهكەى.»

- «بهلى.»

- «باشه. راستيم لى بشارهوه، منيش دهمهوى دروم له گهلب بكهى. ئايا جوان

بوون؟»

- «هەرگيز له گهلب هيچ كهسى نه ماومه تهوه.»

- «راسته. دلرفين بوون؟»

- «هيچ له بارهى نهوه نازانم.»

- «تو بو منى. نهه راسته. تو بو كهسى تر نابى. باهيچيشم دهر بارهى نهوانهوه پېن

نهلىنى. بهلام له گهلب نهوه شدا نههه بهلاوه گرېنگ نيبه. كه چى كه پياو له گهلب كچى

دهميتنهوه كهى كچه داواى پارهى لى دهكا.»

- «نازانم.»

- «هلبهت نازانى. ئايا كچه پىي دهلى نهوى خوش دهبى؟ نهوه پى بلى.

دهمهوى نهوه بزانه.»

- «بهلى، گهر پياوه كهش نهوى بوى.»

- «ئايا پياوه كه دهلى كچهى خوش دهبى؟ تكايه نههه گرېنگه پېن بلى.»

- «وا دهلى گهر بيهوى.»

- «بهلام تو هەرگيز وات نه گوتوه؟ راست بلى؟»

- «نه خېر، وام نه گوتوه.»

- «به راسته، نا دهى راستيم پى بلى.»

دروم له گهلب كرد و گوتم: «نه خېر»

- «نايلىت، دهزانم ناتوانى بيليت من تووم خوش دهبى نازېزم.»

له دهرهوه رۆژ تهواوى لهسهه بانهكان بهرز بسوهوه. توانيم نووكى كاتدرائيبه بېنم

كه تيشكى رۆژى بهردهكوت له دهرهوه و ههناوهوه زور خاوين بووم. چاوهري هاتنى

دكتور بووم.» كاترين گوتى: «مهسه كه نهوهيه كچه ههرچيبهكى كوره بيهويت دهبى وا

بيلى و نهنجامى بدا.»

- «نهك هه موو دم.»

- «بهلام من دهيكهه. من ته نيا نهوه دهلىم، كه تو داوام لى دهكهى بيليتيم. نهو

شتانه نهنجام دهدهم كه خوت نارهزووته. پاشان پيويستيت بهكچانى تر نابى. دهبى؟»

زور بهدلخوشى سهيرى كردم و بهردهوام بوو گوتى: «نهوهى دهتهوى نهنجامى دهدهم و

دهبليتيم. بهم كاردهش خوم زور بهسهركهوتويكى مهزن دهزانم، وايه؟»

- «بهلى.»

- «هه دهكهى چيت بو بكهه. ئيستتا وا تو بو نهشتهرگهري نامادهى.»

- «جاريكى تریش وهرهوه سهه نوينهكهه.»

- «زور باشه، ديمهوه.» گوتم: «ئاي گيانهكهه، گيانهكهه، گيانهكهه.» گوتى:

«دهمبىنى ههرچيبهكى داواى دهكهى بهجيبى دينم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «دهترسم تا ئيستاش بهلاتهوه باش نهيم.»

- «تو زور نازدارى.»

- «من ههر نهوهندهم مهبهسته كه تو مهبهسته. ليره بهداوه نهوه نههه كه من من

بم. له نارهزوت بهم لاوه هيچى تر نهماوه.»

- «گيانهكهه.»

- «بهدلى تووم، نهى بهدلى تو نيم؟ نارهزوى هيچ كچيكي تر ناكهى. نارهزوى

دهكهى؟»

- «نه خېر.»

- «خو بېنيت من باشم و نهوهى دهتهوى جيبه جيبى دهكهه.»

پاش ئوهدى له نهشته رگه ريبه كه به خو هاتمه وه زانيم ماوم و نه مردووم. تو نامريت، ته نيا ده تخنكين. ئه مهش هه رگيز له مردن ناچي. ته نيا خنكاندنكي كيمياوييه، خو ههستيشي پي ناكه يت پاش ئوهدى ديتيه وه سه ره خو. هه رو كو خو ت مه ست كردين وايه، ته نيا ئوهدى نه بي كه ده رشيسته وه له زهرداو بترازي هيجي تر ناهيتيه وه. پاشانيش هه ست به چاكتريون ناكه ي. تووره كه لم له پيلينگاني قه ره و پله كه مه وه بيبي كه له سه ر ئو بوريانه ي له قاچي له گه ج گيراوم به سترابوون دانرابوون پاش ماوه يي خانم (گاج) م بيبي، گو تي: «ئيسناكه چوكت چونه؟» گو تم: «چاكتره.»

- «كارتيكي جوان و پوخته ي بو كردي.»

- «چه ندي خاياند؟.»

- «دوو سه عات و نبو.»

- «هيج قسه ي هه له ق و به له قم نه كرد؟.»

- «نه خيتر، هيجت نه گو ت. قسه مه كه. بي دهنگ به.»

له سه ر جي كه وتبووم. كاترين راستي ده گو ت، هه ركيبي هك ئيشكگر بوايه بو من هيج جياوازيه كي نه بوو. نه خو شخانه سي نه خو شي تري تيا بوو. به كيكيان مي رمندا لتيكي له رز و تاداري لاواز بوو، له تيببي خاچي سوور بوو، خه لكي جو رجا بوو. گه نجتيكي جوانكي له ي باريكي تريش تووش له رزوتا و زه رتك بوو بوو، خه لكي نيو پورك بوو. سي به ميان گه نجتيكي خورتي ژيكه له ي تر بوو هه و لي دا بوو سه ري كو مپاره يه ك بكاته وه، كه وه زي هكي ته قينه وه ي به رزي هه بوو، تا وه ك يادگار ئه ه ليه بگرئ. ئه م چه شه كو مپاره يه پتي ده و ترا (شاره نل). نه مساويه كان له ناوچه ي چيا كاندا به كاربان ده هينا. كه سه رقه پاغي كيان هه بوو له پاش هاو تيشتندا به پتي كه وتن ده ته قينه وه. سسته ره كان (كاترين) يان زور خو ش ويست، چونكه له ئيشكگر تني شه وانه باكي نه بوو. كاترين كه مي ئيشي له گه ل له رز و تاداره كان هه بوو. ئه و گه نجه ي سه ري كو مپاره كه ي شل كر دبو وه ببوو به هاو ريمان. به شه وه هه رگيز زهنگي لي نه ده دا، مه گه ر زور ناچار بوايه، به لام له ما به يني كاته كان ئيشكردندا تيمه پي كه وه ده بوو ين. كاترينم زور خو ش ويست. ئه و يش مني خو ش ويست. به رۆژ له كاتي بيداري ورده تيبينيمان بو يه كترى ده نووسي و به رۆژ به خه به ر ده بوو ين و به (في رگسۆن) بو يه كتريمان ره وانه ده كرد. (في رگسۆن) كچتيكي باش بوو هيج شتيك ده رباره ي ئه وه وه نه زاني ته نيا ئه وه نده نه بي كه برايه كي له گه ل تيببي په نجاو دوو و به كي تريشي له (مير زوپوتاميا) كاربان ده كرد. له گه ل كاترين زور باش بوو.

جار يك لي م پرسى: «ئهرى في رگي، ديي بو ئاههنگي زه ما وه ندمان؟.»

- «ئيوه هه رگيز به كترى ناخوازن.»

- «به كترى ده خوازين.»

- «نه خيتر به كتر ناخوازن.»

- «له به رچي به كترى ناخوازين؟»

- «به ر له وه ي به كتر بخوازن ده جه نكن.»

- «هه رگيز شه ر ناكه ين.»

- «هيشتا زورتان ماوه.»

- «هه رگيز شه ر ناكه ين.»

- «پاشان تو ده مري، يان شه ر كردن يان مردن. ئه وانه ي وا ده كن به كترى ناخوازن.»

ده ستي خو م گه يانده ده ستي گو تي: «ده ستم مه گره. من ناگريم. له وانه يه هه ردووكتان

راست بن به لام ئاگاداره ئه و نه خه يه ناو گيرو گه رته وه، گه ر بي سه يته ناو

گيرو گه رته وه ده تكوژم.»

- «نايخه مه ناو گيرو گه رته وه.»

- «ئاگاداره، هيوادارم، له خو شي دا بن. ئهرى كاتيكي خو ش به سه ر ده به ن؟.»

- «به لئ، كاتيكي خو ش به سه ر ده به ين.»

- «شه ر مه كه، ئه و يش مه خه ره ناو خه فه ته وه.»

- «ناي خه مه ناو خه فه ته وه.»

- «ئاگاداره. چه ز ناكه م له گه ل مندالاني شه ردا بي بينم.»

- «تو كچتيكي باشي، في رگي.»

- «باش نيم. هه و ل مه ده كوز كيشيم بو بكه ي، قاچت چونه؟.»

- «زور باشه.»

په نجه ي گه يانده سه رم و گو تي: «ئهرى سه رت چونه؟»

- «هه رگيز ئازارم نادا.»

- «ئاوساني وا پياو شي ت ده كا، تو ش ده لبي هه رگيز ئازارم نادا.»

- «نه خيتر.»

- «گه نجتيكي به به ختي. نامه كت نووسي وه؟ وا داده به زم.»

گو تم: «ئه وه ته لي ره به.»

- «زور هيلكه. ده بي داواي لي بكه ي بو ماوه يي واز له ئيشكگري بي ني.»

- «زور باشه پتي ده ليم.»

- «هه و ل م دا كاره كه ي له جياتي ئه نجام بده م، به لام ري كه ي نه دام. سسته ره كان ي

تریش له خوابان دهوئ ئه و کار بکا . دهبی ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه .»

– «زۆر باشه .»

– «خانم فان گوتی : «تۆ هه موو چیستانان دهخه وی .»

– «وای گرتوه .»

– «وا چاکتره ئه مشه و بۆ ماوه بیچ ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه .»

– «خۆشم . هه ر ئه وه م لئی دهوئ .»

– «نه خبیر ، تۆ هه ز ناکه ی . به للام گه ر ئه وه ی بۆ بکه ی منیش له پاداشی ئه مه وه ریتز

لئی ده گرم .»

– «وای لئی ده که م پشوو بدات .»

– «باوه ر ناکه م .»

نامه که ی هه لگرت و چوه ده ره وه . منیش زه نگم لیدا پاش ماوه بیچ خانم (گاج) هاته ژووره وه .

– «مه سه له چیبه ؟»

– «ده مه وئ قسه به که له گه ل بکه م . تۆ له و باوه رده ی که ده بیچ خانم بارکلی . بۆ

ماوه بیچ واز له ئیشکگری بیچی ؟ چونکه ئه و له وه پری ماندوویتییه . له به رچی ئه و ماوه به کی درێژ شه وانه ده مینیتته وه ؟»

خانم گاج سه بیرکی کردم و گوتی : «من هاوړی ئیوه م پیتویست ناکا به م شپوه به قسه م له گه ل بکه ی .»

– «مه به ستت چیبه ؟»

– «خۆت گیل مه که . هه ر ئه وه نده ت ده ویست ؟ .»

– «فیرمۆت ده خۆیتته وه ؟ .»

– «باشه ، پاشان ده بیچ برۆم .» ئه و بوتله که ی له دۆلا به که دا ده ره ینا ، په رداخی هینا .

– «تۆ به په رداخه که به خۆره وه منیش به بوتله که وه ده خۆمه وه .» خانم گاج گوتی :

«پینکی ته ندروستیت .»

– «توخوا (فان) له باره ی خه وتنم تاچیستانان چی گوت ؟ .»

– «قسه ی قۆر له سه ر تۆ ده کا و ده لیت تۆ نه خۆشیتکی خاوه ن نازیاری .»

– «با بۆ خۆی هه ر وا بلتی .»

– «ئه و مرۆقتیکی هیچ و پووچ نییه ، به للام نافرده تیکی بییر و سهیره . هه رگیز تۆی

خۆش ناوی .»

– «ده زانم .»

– «باشه ، خۆ من خۆشم ده ویتی . هاوړی تۆم ئه مه له بییر مه که .»

– «تۆ به کجار دلنه رم و چاکی .»

– «نه خبیر ، من ده زانم کئ به دللی تۆ به . به للام من هاوړیتیم . قاچت چۆنه ؟ .»

– «باشه .»

– «که مئ ئاوی کاترای سارد دینم تا به سه ر قاچتیدا بپه رتینم . ژیر ئه م گیتچه

خورشتی ده بیچ . ده ره وه زۆر گه رمه .»

– «به راستی تۆ زۆر دلنه رمی .»

– «ئه ری خورشتی زۆره ؟ .»

– «نه خبیر .»

خۆی داهینایه وه و گوتی :

– «ئه م کیسه لمانه باشتر قایم ده که م . من هاوړیتیم .»

– «ده زانم تۆ هاوړیتمی .»

– «نه خبیر ، نازانی ، به للام رۆژی دی ده زانی .»

کاترین سی شه و له ئیشکگرتن هه سایه وه . پاشان دووباره گه رپاوه سه ر ئیشکگرتن . هه ر که به یه ک گه یشتینه وه ، هه ریه ک له ئیمه و ایزانی له سه فه رتکی دوور دابوه .

18

ئه و هاوینمان به خۆشی به سه ر برد ، کاتئ توانای چوونه ده ره وه م بوو ، به سواری په تیوون له ناو باخچه ی گشتی شاردا ده سووراینه وه . له بییرمه سواری په تیوون بسووم و ئه سپه که ش به هیتواشی ده رۆیشت . عه ره بانچیبه که پشتی له ئیمه بوو ، کلاویکی به رزی بریسکه داری له سه ر کردبوو . کاترینم له ته نیشته بوو . ته نیا پیکه وتنی لایه کی دهستم به لایه کی دهستی به س بوو بۆ ئه وه ی جۆشمان هه لستتی . پاشان که توانیم به دارشه ق به پیتی خۆم برۆم بۆ شیو خواردن چوینه چیشتخانه ی (بیچی) یان (گران ئیتالیا) له ده ره وه له سه ر میزی سه ر شۆسته که دانیشترین خزمه تچیبه کانیش ده چوونه ژووره وه و ده هاتنه ده ره وه خه لکیش به نزیکمان ده هات و ده چوون ، مۆمه کانیش سیبه ریان ده رۆانده سه ر میزه کان . پاش ئه وه ی هاتینه سه ر قه ناعه ت که گران ئیتالیا باشترینیانه ، جۆرچی سه رۆکی شاگرد ه کافان راسپارد که جیگه به کمان بۆ بگرئ . جۆرچ شاگردیکی باش بوو له و کاته ی سه پری خه لکه که و ناو گه له ریبه که مان ده کرد له تاریک و لیلی ئیواره و چا و چاوانیمان له گه ل یه کتری ده کرد داوامان له جۆرچ ده کرد که شیومان بۆ بیچن شه رابی کابری به ستووی ناو ده فرمان خواره وه . هه رچه نده چه ند چه شنه مه ی ترمان

وهكو فریزا، باربیرا وه مهی شیرینی سپمان تاقی کردهوه. له بهر مهسه لهی شهر مهیگیږیان نه بوو ههر جارتیک داوای فریزام کردبایه جوړج زهرده خه نه په کی شهرماوی دای دهگرت. جوړج گوتی: «چاک بزانه، ولانتي هم جوړه مه په دروست دهکا که تامی خوی وهکو چيله ک بی.»

کاترین گوتی: «بوچی نه؟ وا دیاره نایابه.»

جوړج گوتی: «خانم گهر مه به ستنه تامی بکه، بهلام ریگم بده قاپتیکی بچووک مارگاسو بۆ برای نه فسه رم بیتنم.»

– «منیش تاقی دهکه مه وه جوړج.»

– «گه وره ناتوانم داوای نه وه لتی بکه، تامی چيله کی ههر لتی نایبی.»

کاترین گوتی: «خو له وانه به. شتیکی چاکه گهر نه و تامه بدا.»

– «دهیپنم، کاتنی خانم دللی لتی پرپوو نه و لایده بهم.» له راستیدا ههر ناوی مهی بوو، ههروه کو جوړج گوتی: «ههرگیز تامی چيله کی لتی نه ده هات. گه راپنه وه سه ر کاپری، ئیواره یی پیوستم به پاره بوو، جوړج سه د لیردی به قهرز دامی.»

گوتی: «گه وره، ده زانم گوزهران چونه، ده زانم پیساو چون پاره ی لتی ده بری، گهر تو ودهیا خانم پاره تان پیوست بوو. من قهت پاره لتی نابری و بی پاره نیمه.»

پاش نانخواردنی شیوان له شوسته که پیاسه مان کرد، به بهردهم چیشته خانه و دوکانه کاندای تیبه رین قه په ننگه کانیان داخرا بون له شویتیکی بچووک که سه نده ویچیان تبا ده فرؤشت راوه ستاین، سه نده ویچی گوشتی بهراز و خاس و (نه نشوفی) (۱)

(۱) نه نشوفی: جوړه ماسیبه که.

که له هه ویری زور تنکی مه یله و قاهوی دروست دهکرا، که له په نجه بی دریژتر نه ده بوون به شه و که برسیمان ده بوو نه و سه نده ویچانه مان ده خوارد. پاشان له بهردهم کاتدرائیه که وه له سه ر جاده سواری په یتوونیکي سه ر کراوه بووین به ره و خه سته خانه که و تینه ری. له ده رگای نه خو شخانه که وه ده رگه وان هاته ده ره و تا یارمه تیم بدا به دارشه قه که وه خوم راگرم. پاره ی په یتوونه وانم دا.

به بهر زکه ره که وه سه ر که و تینه سه ره وه، له نهومی دووه که سه سته ره کانی تبا ده ژبا کاترین دابه زی و منیش بۆ نهومی خوم سه ر که و تم و به دارشه قه که وه دابه زیمه ناو هو له که بۆ ژوره که م ریو شتم. هه ندی جار به رووتی دریژ ده بووم و هه ندی جاریش له بانیزه که وه داده نیشتم، قاجیشم له سه ر کورسیبه کی تره و داده نا و ته ماشای په رسیلکه کانم ده کرد و چاوه روانی هاتنی کاترین ده بووم. کاتنی به پیبلکه سه ر که و تبا یه و اهسته ده کرد له گه شتیکی دوور و دریژ هاتوته وه. منیش به یارمه تی دارشه قه کانم له گه ل نه و به ناو هو له که دا ده ریو شتم قاجم بۆ هه لده گرت و له ده ره وه ده وه ستام و هه ندی جاریش له گه لی ده چوممه ژووری نه خو شه کان، نه مهش ده وه ستایه سه ر نه و په یوه ندیبه ی له نیوان ئیمه و

نه خو شه کاندای هه بوو. پاش نه وه ی له سه ردانی نه خو شه کان ته و او ده بووین له ده ره وه ی ژوره که م له بانیزه که دا داده نیشتم، پاشان ده چوممه سه ر جیگامه دوا ی نه وه ی هه موو نه خو شه کان ده خه و تن و مسوگه ری ده کرد که که س داوای ناکا ده هاته وه ژوره که م. هه زم ده کرد پرچی بکه مه وه و دایگر مه خواره وه. نه ویش بی جووله له ته نیشتم داده نیشتم. ته نیا له و کاته دا نه بی ده که و ته جووله وه که خوی داده هینا یه وه تا وه کو ماچم بکا. منیش خه ربکی نه وه بووم تو قه کانی سه ریم ده کرده وه له سه ر چه رچه فی جیگه که مم داده نا تا وه کو قه ژکه ی به ته و او ی بیتنه وه دیقه تی خو له گووره نه بردنی نه ویشم ده کرد.

پاشان دوا دوو تو قه یم لتی ده کرده وه پرچی به ته و او ی به رده بووه، نه ویش به هیواشی سه ری خوی نه وی ده کرد له ناو پرچه که یدا ده شاردراپنه وه و تبا یدا بز ده بووین وه کو له ناو ره شمالتیک بین یا که و تبنیه پشت تافگه یه که وه. کاترین پرچیکی جوانی هه بوو هه ندی جار که له بهر تیشکی نه و پووناکیبه ی له ده رگا کراوه که دا ده هاته ژوره وه پالنده که وتم، پرچه کی ده هونیبه وه و ده یکردن به که زی. له شه وانیشدا هه ره وه کو چون ناو بهر له گزنگدان ده ره و شیتنه وه ناو ده ره و شایه وه. پرویتیکی شیرین و له شتیکی خرین و پیستیکی نه رم و بیگه رد و لووسی هه بوو. زور جار که پیگه وه دریژ ده بووین سه ره په نجه م به سه ر و نیوچه وان و بین چاو و گه ردنی داده هینا.

دهمگوت: «وهکو کلیلی پیا نو نه رم و نو ل و بیگه ردی.»

نه ویش په نجه کانی ده گه یانده چه ناگه م و ده یگوت: «وهکو سمپاره یه، بۆ پیا نو زور زور ره ق و دره.»

– «توخوا نه مه دره؟»

– «نه خیر، خو شه ویستم ته نیا گالته ت له گه ل ده که م.» شه وه کان خو ش بوون.

نه گه ر ده سستی یه کی کمان بهر نه وی تر که و تبا یه زور دلشاد ده بووین. سه ره رای نه وکاته زوره ش گه لی ریگه ی ترمان هه بوو تا خو شه ویستی خومان بۆ یه کتری پی ده ربیرین، کاتنی له ژووری جیاواز ده بووین هه ولمان ددها بیری یه کتر بکه یین. پیته چوو له م کاره سه ر که و تووین، چونکه هه رچونتی بوا یه بیرمان له هه مان شت ده کرده وه.

به یه کتریمان ده گوت ئیمه ههر له و ریژه وه که نه و پیتی ناوه ته نه خو شخانه وه یه کتریمان خواستوه. ئیستا ش و نه و مانگانه ده ژمیرین که به سه ر زه ماوه ندمان تیبه ریپوه، من ده مویست بیته خواز بی نیبه کی ره سمی و راسته قینه به لام کاترین گوتی گهر واکه یین نه واکاترین له نه خو شخانه دووری ده خه نه وه نه گه ر ههر به زاریش بی نه و به که یین ده خریینه ژیر چاودیریبه وه به وهش ژبانمان لتی تال ده که ن و لیکنتریمان ده که ن. ده بوا یه ئیمه ته داره کی خواز بی نیمان به پیتی یاسا سازدایه، نه مهش ریو تینیکی زور بی مانایه. له راستیدا من ده مویست یه کتر خواز تنمان شتیه یه کی راستی و هر گرتبا یه، چونکه نه وه ی لیتی ده ترسام و بیرم بۆی ده چوو نه وه بوو که مندالمان بیی.

به لام ئیمه خومان واکه یه کتری نیشان دا که هه موو شتی ته و او بووه و برا وده وه،

بۆیه زۆر بیرمان له خوازینی نهددهکردهوه و باکمان نهبوو، خوڤشم له راستیدا بهیهکتر نهخواستمان که یفخوڤش بووم. دیتنهوه یادم که شهوئ لهم بارهیهوه قسهمان کرد. کاترین گوتی:

- «بهلام، خوڤشه ویستم، دوورم دهخه نهوه.»

- «لهوانهیه وانکه نه.»

- «بۆ وهناکهن له دهستیان دئ، رهوانهیه ولاته کهم دهکه نهوه ئهوه وختهش تا کۆتایی شهر لهیهکتر داده برتین.»

- «ئهوکات منیش مۆلته وهرده گرم و بهدوات دادیم.»

- «بهچه ند رۆژتیکي مۆلته ناتوانی بیسته سکوته نده و بگه ریتته وهش، بهلام سه ره رای ئه مهش دلَم نایب به جیت بیلَم. بهلام پیم نالیی گهر ئیستاش به کتر بخوازین چی قازنج دهکین؟ وان ئیبه یه کتریمان به راستی خواستوه ناشتوانم و ناشکرئ زیاتر له جاری زیاتر خۆم به ماره کردن بدهم.»

- «ئهوهی من مه بهستمه ته نیا له بهرژه وهندی تویه.»

- «هیچ شتی نیبه ناوی من بی. من تۆم. له خۆتم جیا مه که وه.»

- «من ههر لهو باوه ردا بوومه که کچ به هیوا شوو کردن.»

- «به لئ، ئه وان وان، بهلام خوڤشه ویستم، من شووم به تۆ کردووه. ئایا من ژنیکی باش نیبم بۆ تۆ؟»

- «تۆ ژنیکی دلگری.»

- «خوڤشه ویستم، خۆ چاک دهزانم که من جاری له مه و بهر چاوه رتی ماره برین بووم.»

- «نامهوئ هیچ شتیکم لهم بارهوه گوئ لئ بی.»

- «خۆ تۆ دهزانی. من له تۆ به ولاره هیچ که سیتیکم خوڤش ناوئ. نابی ئه مهت له بهر دل بی. گهر یه کتیکي تر منی خوڤسیتی.»

- «نه خیر، ئه وهم له بهر دل نیبه.»

- «کهوابی نابی ده ماری پیاوه تیت به مرۆفیتی مردوو بجوولینی، لهو کاتهی که له هیچ شتیکت کهم نیبه.»

- «نه خیر، له هیچ شتیکم کهم نیبه. بهلام نامهوئ هیچ شتیکم ده رباری ده زگیرانی پیشووت گوئ لئ بی.»

- «ئهی خوڤشه ویستی هه ژارم! من دهزانم تۆ له گه ل هه موو جو ره کچن پاتوار دووه که چی ئه وهم له لا گرنگ نیبه.»

- «ناخۆ ناتوانین به رتیگه یه کی تایبه تی زه ماوه ندمان بگیرین؟ باشه ئه ی گهر شتیکم به سه ر هات یان تۆ مندالتیکت بوو.»

- «له رتیگه یه کی کلتیسه و ده ولته بترازی هیچ رتیگه یه کی تر نیبه بۆ ماره برین کهوابی ئیبه به رتیگه یه کی تایبه تی ماره کراوین تۆ ده بیینی. خوڤشه ویستم، ئه وه هه موو شتی ده که ئینی بۆ من، ئه گهر ئایینیکم هه بوایه به لام من فرم به ئایینه وه نیبه.»

- «بهلام تۆ وینه ی مه دالیای قه شه ئه نتوینیوت دا به من.»

- «ئه مه ته نیا بۆ چه پاره دان بوو، یه کی ئه وه ی دا بوو به من.»

- «کهوابی هیچ شتی له مه ر خوازی نییمان په شوکاوت ناکا.»

- «ته نیا گهر لیت دوور که ومه وه. تۆ نایینی، تۆ هه موو شتیکی.»

- «زۆر چاکه ئه و رۆژه ی تۆ دا یه دنیی من ئاماده م بتخوازم.»

- «به م شیوه یه قسه مه که وه ک بلایی ده تهوئ بکه ی به ئافره تیکي داوین پاک، خوڤشه ویستم من ئافره تیکي زۆر داوین پاکم نابی شه رم له هیچ بکه ی، گهر تۆ که یفخوڤشی و شانازیم پیوه ده که ی ئایا تۆ به ختیار نی؟»

- «به مه رجی تۆ له پیناوی هیچ که سیتیکی دی به جیم نه هیالی.»

- «نه خیر، خوڤشه ویستم، له پیناوی هیچ که سیتیکی تر به جیت ناهیلَم. هه موو شتیکی دلته زینم بۆ خۆمان داناوه، بهلام له مه ر ئه م مه سه له یه دلته هیچ نه کا.»

- «دلَم هیچ ناکا، تۆم زۆر خوڤش دهوئ، بهلام هه رچه نده تۆ له پیش من یه کتیکي ترت خوڤسیتووه.»

- «چی به سه ر هات؟»

- «مرد»

- «ئه گهر نه مردبا یه من به تۆ شاد نه ده بووم، بهلام له گه ل ئه وهش بی وه فا نیم. خوڤشه ویستم، هه لئه ی زۆرم هه یه، بهلام زۆر دل سو زرم گهر تۆ له پیناوی من بسووتی منیش دل سو زتر ده بم.»

- «به م زوانه بۆ به ره ی جهنگ ده گه رتیه وه.»

- «تا نه رۆیتنه وه بیری لئ مه که وه، تۆ ده مبینی وا دلشادم، ماوه یه کی دوور و درێژه خوڤشیم نه بیسنوه کاتیکي خوڤش به سه ر ده بین. کاتئ تۆم بینی خه ریک بوو شیت بم، له وانه یه شیت بووم. بهلام وا هه ردو و کمان دلخوڤشین، یه کتریمان خوڤش دهوئ، ده با هه ر له م خوڤشییه دا برین، ئایا تۆ دلخوڤش نیی؟ هیچ شتیکم کردووه بی دلئ تۆ بی؟ ئایا ده توانم هه ر ئیستا شتی بکه م دلخوڤت بکا؟ چه ز ده که ی پرچم به رده مه وه؟ چه ز ده که ی ده ست له مالانی بکه یین؟»

- «به لئ، وه ره سه ر قه ره ویتله که.»

- «زۆر باشه، بهلام له پیشا ده بی سه ری له نه خوڤشه کان بدهم.»

بهم شيتويه هاوین بهسه رجوو. زور به چاکی روتزگار هکانیم نایه ته وه یاد، ته نیا نه ونده نه بی که روتزگانی گهرم بوون، چوند سهرکه وتنه کیش له روتزنامه کاندا باس کرابوون، ته ندروستیم باش بوو قاچه کانیشم به ماوهدیه کی کهم ساریژ بوونه وه. لهسه دارشه قه که نه ونده نه ماوه تا توانیم فرتی بدوم و له جیاتی نهو به گوتچان برؤم. پاشان له نه خوشخانه ی (ماگیبوری) بو چه ماندنه وهی چوک دهستم به چاره سهری میکانیکی کرد، به دانانی له نیو سندوقیکی ناوپنه دار که تیشکی بنه وشیه ی به هیزی تیا بوو، ههروه ها شیلان و گهرماوکردن. له پاش نیوهریوان ده چوممه نه خوشخانه ی ماگیبوری له دوی نه مه له مه یخانه پشیه کم ددها و پیکم هه لده قوتواند و روتزنامه م ده خوتنده وه. به هیچ جورئ نارزوی سوورانه وهی ناو شارم نه بوو، به لکو ویستم زوو به زوو له مه یخانه که وه خوم بگه ییتمه وه هه وارگه که ی خوم له نه خوشخانه. نه وهی من مه بهستم بوو دیتنی کاترین بوو، له وئ به دواوه خوا خوام بوو کاته که بجیتته سه ر. زوری به یانیان تا درهنگی روتزئ هه ر ده خوتم و له دوی نیوهریوانیش، جار ناجار ده چوممه دیار ته راتین. له پاشان بو چاره سهری میکانیکی...، هه ندئ جاریش له یانه ی (نه نگلئ) نه مریکی هه لوتیستم که دکرد و لهسه کورسیبه کی چه رمدا ری به ره نه جره وه داده نیشتم و گوتفارم ده خوتنده وه.

پاش نه وهی دارشه قم فریادا رتگه یان نه داین پیکه وه بجینه دهره وه. چونکه بو نهو سسنه ره جوان نیبه له گه ل نه خوشی بجیتته دهره وه بو یارمه تیدانی بی نه وهی پیویستی به یارمه تی بی. بویه له پاش نیوهریوان زور پیکه وه نه بووین. هه رچه نده هه ندئ جار گه ر (فیرگسون) مان له گه ل هاتیا به ده مان توانی پیکه وه بو شتوان چو یاینه دهره وه. خانم (قان کامپن) وائ لی هات به دوو هاو رتی گیانی به گیانی به کترمان دابنی. چونکه کاترین زوری زوری کاره کانی له جیاتی نهو نه نجام ددها. لهو باوهره ش دابوو که کاترین له بنه ماله یه کی خانه دانه. هه ر نه مه ش بوو وای لی کرد سه ره نجام بییته لایه نگیری کاترین. خانم (قان کامپن) گرینگیه کی زوری به بنه ماله وه ددها. خوشی له بنه ماله یه کی خانه دانه بوو. نه خوشخانه ش جمه ی له نه خوشه کان ده هات. نه مه ش وای لی کرد بوو که به سه رقالی مییته وه. هاوینیکی گهرم بوو زور که سم له میلانو دهناسی. به لام به په روتش بووم تا ده گه رامه وه نه خوشخانه. به تیا به تی که نیواره داده هات. هه روا له به ره کانی جهنگدا هیزه کانی نیئالتیا له ناوچه ی (کارسو) به ره و پیشه وه ده چوو. دهستیان به سه ر ناوچه ی (کوک) ی به رامبه ر (پلاقا) وه داگرت، خه ربیک بوون بانی (بانسیترا) ش داگیر بکه ن، به ره ی روتزئاوا نه م دهنگه ی نه بوو. نه مه ش به لگه ی نه وه بوو که شه ر به ره و ام و درتخایه ن ده بی. ئیمه ش (۱)

(۱) مه بهست، له ولاتی هتیریه. که نه مریکایه.

که وتبوینه ناو شه ر و، به لام لهو باوهره دابووم که ماوه ی سالیکی ره به قبان ده وی تا بتوانن ژماره یه کی زوری له شکر بو شه ر مه شق بدن. سالی داهاتوو سالیکی ناله بار ده بی، خو له وانه شه له بار بیت. ئیتالییه کان ژماره یه کی زور سه ربا زیان فریادیه نیو جه نکه وه. له مه تینه گه یشتیم چون نه م باره وا به رده وام ده بی. نه گه ر هات و بانی (بانسیترا) و چیای (سان گابریل) یشیان داگیر کرد، خو هیشتا کومه له چیای، له دواوه له ژیر چنگی نه مساوییه کاندا ده میتنی. نه م چیایانه م بینیه وه. هه موو چیای گه رده نکه شه کان که وتبوونه دواوه. له لای (کارسو) وه ش سوپا به ره و پیشه وه ده چوو. به لام له لای خواره وه، له ده ورو به ری ده ریاوه، زه لکاوی و زهنگاوی بوون. ناپلیون نه مساوییه کانی له ده شته کاندا دارکاری کرد، هه رگیز له ناوچه ی چیاییدا شه ری له گه ل نه مساوییه کاندا نه کرد. رتگه ی دان به دوی بیته خواره وه و له (قیرونا) ده ست و بازوی خوی لی هه لکردن و دارکاری کرد. تا ئیستا له ناوچه کانی روتزئاوایی به ره ی جهنگ که س که سی دارکاری نه کردوه. له وانه ش بوو هیچ سه رکه وتنیکی تر به ده ست نیت. خو له وانه ش بوو شه ر هه تا هه تیا به ره دوه وام بیت. خو ده شبوو نه م شه ره ش شه رتیکی تری سه د سالی (۱) بوایه.

روتزنامه که م له سه ره ده فکه دانایه وه، یانه که م به جیهیشت. زور به وریایی له پایه کان ها تمه خواره وه. چوممه سه ر شه قامی (قیامانزون) له به رده م ئوتیلی (گران هوتیل) له گه ل پیسه (میاز) پیکه گه یشتین. خیزانه که شی له گه لابوو. له په ییوون داده به زین. له ته راتینی نه سپ ده گه رانه وه هاو سه ره که ی ئافره تیکی سینگ پان بوو جلیکی (سه تانی) ره شی پو شیبوو. خوشی پیستیکی کورته بالا و سمیل سپی بوو. پانه وپان. به گوتپال ده رتی هاو سه ره که ی تقه ی له گه ل کردم؛ گوتی: «چونی؟ چون؟»

میازیش گوتی: «روتز باش.»

- «ته راتینه کان چون بوون؟»

- «باش بوو. دلگربوو. سی گرهوم برده وه.»

- «باشه، نهی تو چیت به چی کرد؟»

- «باش بوو، به شی من گره وی بوو.»

پاشان هاو سه ره که ی گوتی: «نازانم نهو چون بووه هه رگیز قسه م بو ناکا.»

میاز پ به دل گوتی: «زور چاکم، به لام پیویسته تو له نه خوشخانه دهریچی.» که قسه ی له گه لت دکرد، وا ده هاته به رجاو، که میاز سه ریری تو ناکا و دیا تو به که سیکی تر تیددگا.

گوتم: «ده رده چم.»

(۱) شه ری سه د سالی: شه رتیکی درتخایه ن بووه له نیوان فه رهنسا و به ریتانیا رووی داوه. نزیکه ی (۱۰۰) سالی خایاندوه.

خاتوو مبارز گوتی: «له نهخۆشخانه سه‌رێکت لێ ده‌دهم. هه‌ندێ شت بۆ كۆرەكانم دینم. ئێوه هه‌مووتان پۆله‌ی من، هه‌مووتان چه‌رگی من.»

- «ئه‌وانیش به‌دیانت دله‌خۆش ده‌بن.»

- «ئه‌وان پۆله‌ی ئازیزی من، تۆش یه‌كێکی له‌ كۆرەكانم.»

- گوتم: «ده‌بێ بگه‌ڕێمه‌وه نه‌خۆشخانه.»

- «سلاوم به‌پۆله‌كانم بگه‌ینه، ده‌بێ زۆر شتستان بۆ بێنم، هه‌ندێ (مارسیلیا) و كێکی نایابم بۆ داناون.»

- «خو‌حافیز به‌دیانت دلشاد ده‌بن.»

گوتی: «خو‌حافیز. وه‌ره (گالیریا)، خو‌انی من پێده‌زانی، ئێمه هه‌موو پاش نیوه‌پۆیی له‌وێ داده‌نیشین.»

ها‌ته سه‌ر پێگاکه، و‌یستم هه‌ندێ شت له‌ كۆڤا بکرم تا بۆ كاترینی به‌م. له‌ ژووره‌وه‌ی كۆڤادا قوتوویی چوكلاتم كری، له‌و كاته‌ی كچه‌كه خه‌ریکی پێچانی قوتووه‌كه بوو به‌ره‌و لای مه‌یخانه كشام. دوو به‌ریتانی و چه‌ند فرۆكه‌وانی له‌وێ بوون، ته‌نیا پێکی (مارتینی)م خو‌ارده‌وه، پا‌ره‌كه‌یم دا، چوكلاته‌كه‌م له‌سه‌ر كاوتنه‌ر هه‌لگرت و پێگه‌ی خۆم گرت به‌ر، به‌ره‌و ژووره‌كه‌ی نه‌خۆشخانه پڕیشتم. له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌یخانۆكه‌یه‌کی سه‌ر شه‌قامه‌كه‌وه، له‌ سه‌رووی (سكالاوه) هه‌ندێ كه‌س دانیشتیبوون. ناسیانم به‌كێکیان جیگه‌ری شاه‌نده‌ربوو، دووی تر هونه‌رمه‌ند بوون ده‌رسی هونه‌ری گۆرانی گوتنیه‌ن ده‌خوتیند و (ئیتۆر مۆرتی)یان له‌گه‌لا‌بوو. كا‌برایه‌کی ئیتالی بوو له‌ (سان فرانسیسكو) داده‌نیشتم و له‌ سوپای ئیتالی بوو. له‌گه‌لێانم خو‌ارده‌وه یه‌كێ له‌ گۆرانییه‌یه‌كان ناوی (رالف سیمۆنز) بوو، نازناوی هونه‌ری (ئیرنیكو) دیل كریدی (بۆ خۆی هه‌لبژا‌ردبوو، نهم ده‌زانی كه‌ خۆشی ده‌یگوت یان نه‌. به‌لام به‌سۆزێکی وا به‌خۆشه‌وه گۆرانی ده‌گوت، ده‌تگوت ئێستا نا ئێستا شتیکی گرینگ رووده‌دات. سیمۆنز كا‌برایه‌کی قه‌له‌و بوو، وا پێده‌چوو ده‌م و لووتی نه‌خۆشی تا‌به‌له‌ی گرتی له‌ (بانیه‌سترا) له‌ گۆرانی گوتن گه‌رابوووه‌ گۆرانی (تۆسكای) گوتبوو، له‌ گوتنیدا زۆر سه‌رکه‌وتووانه‌ بووبوو. گوتی: «هه‌لبه‌ت، گوتیت لێ نه‌بووه‌ گۆرانی بلێم؟»

- «كه‌ی لێره گۆرانی ده‌لێی؟»

- «پایزی، له‌ سكالا شتی پێشكه‌ش ده‌كه‌م.»

ئیتۆر گوتی: «گه‌وه ده‌كه‌م ئه‌سكه‌م له‌ تێده‌گرن. بۆیان نه‌گێڕایه‌وه له‌ (مۆدینا) چۆن ئه‌سكه‌میلیان تی گرتبوو؟»

- «ئه‌مه بوختانه.»

ئیتۆر گوتی: «ئه‌سكه‌میلیان تێگرت. خۆم له‌وێ بووم. من به‌ده‌ستی خۆم شه‌شم تێگرتوووه.»

- «تۆ ئیتالییه‌کی فرسکوویی. ئیتالییه‌کی باش نییه‌. رووی له‌ هه‌ر كۆی بكا ئه‌سكه‌میلی تێده‌گرن.»

چاوه‌شه‌كه‌ی تر گوتی: «پیاستی‌زا پیاستی‌ترین جیگا باکووری ئیتالیایه‌. بروام بێ بکه‌. جیگایه‌کی بچووكی پیسه‌ بۆ گۆرانی گوتن ناشی.» ئهم گۆرانییه‌یه‌ ناوی (ئیکار ساوندرا) بوو به‌نازناوی هونه‌ری (ئیدواردو گیوفانی) گۆرانی ده‌گوت.

ئیتۆر گوتی: «خو‌ا وا بكا له‌وێ بم، تا به‌چاوی خۆم بیسینم چۆن ئه‌سكه‌م له‌ تێده‌گرن. ناتوانی به‌ئیتالی گۆرانی بلێی.»

ئیدگار ساوندرا گوتی: «گه‌لۆیه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانێ. بلێ ئه‌سكه‌م تێده‌گرن.»

ئیتۆر گوتی: «كه‌ هه‌ردووكتان پێكه‌وه گۆرانی ده‌لێن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌تان پێده‌كری. پاشان كه‌ گه‌رانه‌وه ئه‌م‌ریكا ده‌بێ سه‌رکه‌وتنه‌كانتانیان له‌ (سكالا) بۆ بگێڕنه‌وه. پێگه‌تان ناده‌ن گۆرانی یه‌كه‌متان ته‌واو بکه‌ن.» سیمۆنز گوتی: «له‌ تشرینی یه‌كه‌م، له‌ سكالا گۆرانی (تۆسكا) ده‌لێم.»

ئیتۆر به‌جیگه‌ری بالیۆزی گوت:

- «ئێمه ده‌چین، وانیه‌؟ پێویستیان به‌هه‌ندێ كه‌سه پارێزگاریان بکه‌ن.»

جیگه‌ری بالیۆز گوتی:

- «له‌وانه‌یه‌ سوپای ئه‌م‌ریکی له‌وێ بێ تا پارێزگاریان بکه‌ن. چی تر ده‌خۆیه‌وه، سیمۆنز؟ ساوندرا، ده‌خۆیه‌وه؟»

ساوندرا گوتی: «بۆ ناخۆمه‌وه.»

ئیتۆر پێی گوتم: «بیسستومه مه‌دالیای زبوی وه‌رده‌گری. جا بۆ خۆت چ پێزیکت ده‌بێ؟»

- «نه‌مزانیه‌وه، نه‌مزانیه‌وه مه‌دالیا وه‌رده‌گرم.»

- «مه‌دالیا بۆ خۆت وه‌رده‌گری گه‌نجۆ. جا كچانی كوڤا له‌وا به‌ده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ پیاویکی كۆکی. له‌وا به‌ده‌دا ده‌بن كه‌ تۆ دوو سه‌ت نه‌مساویت كوشتوو، سه‌نگه‌رێکت به‌ته‌واوی داگیرکردوو. باوه‌ر بکه‌ ده‌بێ منیش بۆ مه‌دالیاکانم هه‌ول بده‌م.»

جیگه‌ری بالیۆز لێی پرسی: «ئیتۆر ئه‌ی تۆ چه‌ند مه‌دالیات وه‌رگرتوو. ئه‌وه ئه‌وه كۆریه‌یه‌ كه‌ ئه‌وان ئه‌م شه‌ره له‌ پێناوی ئه‌ودا ده‌گێرن.»

ئیتۆر گوتی: «دوو مه‌دالیای پڕۆنزی و سێ زبویم وه‌رگرتوو. به‌لام ته‌نیا كاغه‌زی یه‌كێکیانم به‌ده‌ست گه‌یشتیوه‌.» سیمۆنز پرسی: «ئه‌ی ئه‌وانی تر چیه‌ان به‌سه‌ر هاتوو؟» ئیتۆر گوتی: «ئیشه‌كه‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. هه‌ر كاتێ ئیشه‌كه‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بێ مه‌دالیاکان ده‌گێڕنه‌وه.»

- «چه‌ند جار برینداربووی، ئیتۆر؟»

«سى جار بهسهختى. ئهوه تا سى مۆرى برينداريم پيتويه دهبينى؟»

باسكى خۆي ههلكرد هه سى مۆزه كه له گهله هيله زيوه كاني سهه بهرگه رهشه كه ي تهريب بوون ك به نزيكى هه شت گري له خوار شانيبه وه بوو. ئيتور پيتي گوتم: «توش يه كيتك پيتويه. بروام پى بكه گهر سى مۆرت پيتويه بى ماناي وايه شتيتكت دهستكه وتوه. تو ته نيا يهك مۆرت پيتويه، يهك جار بريندار بووى، به سايه ي ئه وه وه سى مانگ له نه خو شخانه ليت پالدايه وه.»

جنگرى باليوز پرسى: «ئيتور كيتدهرت بريندار بووه؟»

ئيتور باسكى خۆي ههلكرد. قهماغه يهكى سۆرى له سهه قۆلى نيشان دا. گوتى: «ئيرم، قاچيشم ليره وه، ناتوانم ئه وه ي قاچمت نيشان بدهم چونكه به لهك پيچم لى پيچاوه. ههروها ئيسكيتكى مردوى بۆگه نيش له پيتم دايه. هه موو به يانييهك پرووسكى بچووكى لى دهردينم و بهرده وام بۆتى بۆگه نه.»

سيمونز: «به چى بريندار بووى؟»

«به نارنجۆكى دهستى. يه كيتك له په تاته وردوخاشكه ره كان به شتيكى ته واوى له قاچم په راند.» رووى خۆي له من كرد «خۆ ده زانيت ئه و په تاته وردوخاشكه رانه چين؟»
«به لى، ده زانم.»

ئيتور گوتى: «كورى ئه و سوزانبا نه م بيى كه تى ده گرتين، به ئه رزى دادام. وام زانى مردوم و يه كسه ر گيانم دهرچوه. به لام ئه م په تاته وردوخاشكه ره نه فرهت ليكراره هيچى تيا نه بوو، منيش كورى ده له سه گم دايه بهر ئاگرى تفهنگه كه م. قهت بى تفهنگ نيم. تفهنگ له گهله خۆم هه ره له ده گم تا نه زانم ئه فسه رم.»

سيمونز پرسى: «باشه ئه و چى به سهه هات؟»

«ئه و ته نيا ئه و نارنجۆكه ي هه بوو، به لام نازانم بۆچى هاويشتى؟ له و باوه رده م كه مه ره قى بووه نارنجۆكى به اوئى. له وانه يه هيچ شه رتيكى راسته قينه ي نه ديستى، منيش نه مكرده نامه ردى زۆر به چاكى ده موده ست ئاگر بارانم كرد.»

سيمونز: «كه ئاگر بارانم كرد چى به سهه هات؟»

ئيتور گوتى: «خۆزيا چاوى دهرهاتى و ملي شكايى. جا من جزوانم. هه ره ئه وه نده ده زانم گولله كانم ئاراسته ي زگى كرد. نه و تيرام نيشانه له سه رى بگرم چونكه له وه دهرتسام نيشانه كه نه پيكتينم.»

«ئيتور چه نده ده بى بووى به ئه فسه ر؟»

«دوو ساله. ده بى به كاپتن. تو چه نده ساله ليوانتى؟»

«بو سى سال ده چى.»

«تو نايى به كاپتن، چونكه ئيتالى به چاكى نازانى. ده زانى قسه بكه ي به لام ناتوانى به چاكى بخوتنيسته وه و بنووسى. ده بى رۆشنيه ريه كى چاكت هه بى تاكو بى

به كاپتن. بۆچى نه چوويته ريزى سوپاي ئه مريكى؟»

«له وانه يه بچم.»

«ئهى خوايه چه نده به په رۆشى ئه وم، لاوۆ، مانگانه ي كاپتن چه نده، ماك؟»

«به ته واوى نازانم. به لام له و باوه رده م ده گاته نزيكه ي دووسه د و په نجا دۆلارى.»

«ئهى مه سيح چ له و دووسه د و په نجا دۆلاره بكه م! واچاكه زۆر به په له خۆت بگه ينيسته سوپاي ئه مريكى، فريد، بزانه ناتوانى كاريكى وا بكه ي منيش بيه يته ريزى ئه وانه وه.»

«زۆر چاكه.»

«من ده توانم به ئيتالى فه رمان به كۆمه لى بكه م. ده توانم ئه وه ش به ئاسانى به ئينگليزى فيريم.»

سيمونز گوتى: «ده شيبه به جه نه رال.»

«نه خيتر، چونكه باى بوون به جه نه رال نازانم، جه نه رال ده بى زۆر شت بزاني. ئيه وه سه يرن وا ده زانن شه ر گالته يه. ئيه وه باى ئه وه نده ش هۆشنان نيبه بكرين به باشچاوشى پله ي دوو.»

سيمونز گوتى: «سوپاس بو خوا نه بووم به كاپتن.»

«ده شى رۆژى بى پيتويستت پيتى بى، گهر ئيه وه ي ته وه زه ليان هه موو راپيچدا. گوها! گه نجينه چه نده حه ز ده كه م هه ردووكتان له په لى من بووانه. هه روها توش (ماك). ده زانى ده مكردى به هاوه لى خۆم (ماك).»

ماك گوتى: «تۆ مرۆڤيكي مه زنى، ئيتور، به لام له وه ده ترسم تو گيانىكي سه ريازيت تيا بى.»

«به ره له وه ي شه ر كۆتايى بى ده بى به كۆلۆنيل.»

«گهر نه تكوژن.»

«نامكوژن.»

ئه و په نجه ي دۆشاومژه ي به سهه ئه ستيره كاني سهه يه خه ي خۆي دا هيتنا؛ گوتى:

«ده بيى چى ده كه م؟ كاتى يه كى له گوڤه پانى جه نگدا ناوى كوژان بييت ده ست له ئه ستيره كاني سهه شامان ده دين.»

ساونده رز هه ستا به سه رپى و گوتى: «با برۆين سيم.»

«باشه.»

گوتم: «خوا حافيز. منيش ده بى برۆم.»

به گوڤه ي كاتر ميري مه يخانه كه شه شى چاره گى كه م بوو.

«چاوو- ئيتور.»

- ئیتۆر: «جاو، فرید. دلخۆشم بهوهی مه‌دالیای زیوی وهرده‌گری.»
- «جا نازانم وهرده‌گرم یان نا.»
- «بێ گومان وهرده‌گری، فرید، گوتم لێ بووه وهریده‌گری.»
- گوتم: «باشه، خواحافیز. ئیتۆر خۆت له گێچه‌ل بیاریزه.»
- «خه‌می منت نه‌بێ. من ناخۆمه‌وه. وه‌ک سه‌گی پێ خواسیش ناسوورپه‌مه‌وه و ئاره‌قخۆر نیم و مێبازیش نیم. خۆم ده‌زانم چی بۆ من باشه.»
- گوتم: «خوا حافیز، پێ خۆشحالم به‌وه‌ی ده‌بی به‌کاپتن.»
- «چاوه‌رتیی ئه‌م پایه‌ پێدانه‌ نیم. مافی خۆمه‌ له‌ پاداشتی ئه‌م شه‌ره‌ بێم به‌کاپتن. تۆ ده‌زانی سێ ئه‌ستیره‌ و دوو شیرێ تێک په‌رپوو و تاجیکیشی له‌سه‌ری، ئه‌وه‌ منم.»
- «به‌خت یارت بێ.»
- «به‌خت یارت بێ. که‌ی بۆ به‌ره‌ی جه‌نگ ده‌گه‌رپیتته‌وه؟»
- «به‌م زوانه‌.»
- «باشه‌ له‌وێ ده‌تبینم.»
- «خواحافیز.»
- «خواحافیز. خۆت له‌ خرایه‌ بیاریزه‌.»
- چوومه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌قامه‌ی پشته‌وه، که‌ به‌قه‌دبری بۆ نه‌خۆشخانه‌ ده‌چێ. ئیتۆر بیست و سێ سالان بپوو. له‌ سان فرانسیسکو له‌لای مام‌تکییه‌وه‌ گه‌وره‌ بپوو. کاتی پریری شه‌ردا به‌سه‌ردان هاتبووه‌ لای دایک و باوکی که‌ له‌ (تۆرینۆ) بوون. خوشکیکی هه‌بوو له‌گه‌ل ئه‌و ره‌وانه‌ی ئه‌مریکا کرابوو تا له‌گه‌ل مامی بژی. له‌وانه‌یه‌ ئه‌مسال خۆیندن ته‌واو بکات. ئه‌و له‌و پالنه‌وانانه‌ بوو که‌ خولق و خووی خۆش نه‌بوو. هه‌ر که‌سه‌تیک بیدیبایه‌ لێی بێزار ده‌بوو (کاترین) یش له‌ وه‌ی دانه‌بوو هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکا. کاترین گوتی: «ئێمه‌ش پالنه‌وانی واما هه‌یه، به‌لام ئه‌وان زۆر هه‌مترن نازیزم.»
- «من گوتی پێ نادهم.»
- «خۆ منیش ئه‌وه‌نده‌ گوتم پێی نه‌ده‌دا، گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ خۆی بایی نه‌بووایه‌ و منی بێزار نه‌کردبایه‌، نه‌کردبایه‌، بێزار نه‌کردبایه‌.»
- «خۆ منیش بێزار ده‌کا.»
- «ئه‌وه‌شت له‌ دلنه‌رمی خۆته‌ بۆم، نازیزم، به‌لام تۆ پێوستیت به‌وه‌ نهبه‌. خۆ تۆ ده‌زانی.»
- «له‌ به‌ره‌ی جه‌نگدا حالی چ حاله‌. هه‌رچه‌نده‌ به‌که‌لکیش دێ. به‌لام ئه‌و له‌و گه‌نجانه‌یه‌ که‌ رقم لێیانه‌.»
- «ده‌زانم.»

- «زۆر چاکه‌، که‌ ئه‌مه‌ ده‌زانی. هه‌ول ده‌ده‌م خۆشم بووی. به‌لام ره‌زای گرانه‌. به‌راستی کوپتکی ره‌زا گرانه‌.»
- «ئه‌م ئیواره‌یه‌ گوتی، ده‌بیتته‌ کاپتن.»
- کاترین گوتی: «پێ خۆشحالم. هه‌له‌به‌ت ئه‌وه‌ که‌ یه‌فخۆشی ده‌کا.»
- «حه‌ز ده‌که‌ی منیش پایه‌یه‌کی بلندترم هه‌بێ؟»
- «نه‌خێر، ته‌نیا ئه‌و پایه‌یه‌م له‌ تۆ ده‌وی که‌ بتوانین بچینه‌ باشتین چێشخانه‌.»
- «ئه‌وه‌ ئه‌و پایه‌یه‌ که‌ ئیتستا هه‌مه‌.»
- «پایه‌کی مه‌زنت هه‌یه، نامه‌وئ هه‌یچ پایه‌یی تر وه‌رگه‌ری، ره‌نگه‌ پایه‌یی به‌رزتر هه‌وات به‌رزتر بکا. نازیزم، چه‌ند که‌ یه‌فخۆشم به‌وه‌ی که‌ له‌ خۆبایی نی، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ خۆش بایی بی هه‌ر شووم پێ ده‌کردی. به‌لام ئه‌وه‌ی ئارامی ده‌خاته‌ دلێ ئافه‌ره‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاوه‌که‌ی له‌خۆبایی نه‌بێ.»
- زۆر به‌نه‌رمی و له‌سه‌رخۆ له‌ بالکۆنه‌که‌دا قسه‌مان ده‌کرد، ده‌بوایه‌ مانگه‌شه‌و بوایه‌. به‌لام ته‌م و مژ شاری داپۆشیسوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مانگ هه‌له‌نه‌هات. پاش ماوه‌یه‌ن داگرته‌ نه‌ی باران و هاتینه‌ ژووره‌وه‌ له‌ پاشا بوو به‌رپێنه‌. گوتمان له‌ ترپه‌ی باران بوو که‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌ ده‌که‌وت، هه‌ستامه‌ سه‌ری، له‌ ده‌رگاوه‌ راوه‌ستام تا بزانه‌م داخوا باران دیتته‌ ژووره‌وه‌ یان نا. نه‌ده‌هاته‌ ژووره‌وه‌ بۆیه‌ ده‌رگاکه‌م له‌سه‌ر گازی پشت به‌جێ هه‌شت.
- کاترین: «کتی توت بینی؟»
- «میارز و خێزانه‌که‌ی.»
- «ئه‌وانه‌ زۆر سه‌یرن.»
- «ئه‌گه‌ر له‌ ولاتی خۆی بوایه‌ ده‌بوایه‌ له‌ به‌ندیخانه‌ بوایه‌. به‌لام به‌ره‌لایان کردوو تا به‌ری.»
- «له‌وکاته‌وه‌ زۆر به‌ختیارانه‌ له‌ میلانۆوه‌ ده‌ژی.»
- «نازانم، تا چ راده‌یه‌ دلخۆشه‌.»
- «وايزانم، له‌وکاته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌وه‌ پێی هاتۆته‌ دهر له‌ راده‌ به‌ده‌ر دلخۆشه‌.»
- «خاتوو میارز هه‌ندێ شت بۆ ئێره‌ دینێ.»
- «شتی چاک دینێ. ئایا تۆ کوپێ نازیزی. ئه‌وی؟»
- «یه‌کێکم له‌ کوپه‌کانی.»
- «ئێوه‌ هه‌مووتان کوپێ ئه‌ون، کوپێ خۆشه‌ویستی ئه‌ون. گوێ له‌ شوپه‌ی باران بگه‌.»
- «بارانێکی به‌گوره‌.»

- «تۆ ههردهم منت خوښ دهوئ. وا نيبه؟»
- «بهلئ.»
- «نايا باران بئ و نه بئ جياوازه؟»
- «نهخپير.»
- «ئهمه شتيكي باشه. چونكه له باران دهرسم.»
- «له بهرچي؟»
- خه و چاوي گرتيووم، له دهره وهش باران به توند دهباري. «نازيم، نازانم بوچي ههردهم له باران ترساوم.»
- «دهنا من ههز له باران دهكهم.»
- «ههز دهكهم له ژير باران گهشت بكهه. بهلام باران له گهه خوښه ويستي زور بئ بهزه بيبه.»
- «من ههر توم دهوئ.»
- «من توم له بهفر و باران و ته زردها خوښ دهوئ.»
- «چي تريبش؟»
- «نازانم ههست دهكهم خهوم دئ.»
- «برو بخهوه، ههرچوئ بئ توم خوښ دهوئ.»
- «نايا تو به راستي له باران دهرسي؟»
- «نهخپير، گهر له گهه تۆ بيم.»
- «بوچي لئي دهرسي؟»
- «نازانم.»
- «پيم بلئ.»
- «زوريم لي مهكه.»
- «دهبئ پيم بلئي.»
- «نهخپير پيئت ناليم.»
- «پيم بلئ.»
- «باشه پيئت دهلئيم. له باران بوئه دهرسم، چونكه زورچار مهرگي خوومي تيا دهبينم.»
- «نهخپير، له بهر ئهمه نيبه.»
- «ههندئ جار مهرگي تو شي تيا دهبينم.»
- «ئهمه بيان بئ دهچئ.»

- «نهخپير، خوښه ويستم، ئهمه بيان وانيبه، چونكه ده توانم به سهلامه تي بتهپاريزم، دهزانم ئه و توانايهه ههيه بتهپاريزم، بهلام هيچ كه سي ناتواني خوئ بتهپاريزت.»
- «تكايه با بهس بئ. نامهوي ئهمشه و ليم بيبته سكوته ندي و خوئ شيت و ويت بكهي. زورمان پيئكهوه نه ماوه.»
- «نهخپير من سكوته نديم و شيتيم. بهلام بيئدهنگ دهيم، ئهمانه هه مووي قسهي حهلهق و بهلهقن.»
- «هه مووي بئ مانايه. له بئ مانايي بهولاوه هيجي تر نين. من له باران ناترسم. له باران ناترسم. ئۆ، ئۆ خوايه ههز دهكهم لئي نه ترسم.»
- كاترين دهستي به گريان كرد. ئارامم كردهوه، له گريان وهستا بهلام له دهره وه باران ههر دهباري.

20

پاش نيوه روپهك من و كاترين چووين بو ته راتيني ئه سپ. فيرگسو نيش هات ههروهه (كرول روچهر) يش، ئه و گه نهجي كه به ته قينه وه ي سهري كومپاره چاوي بريندار بوو بوو. پاش ناني نيوه رو كچه كان خو يان ريكپوش كرد تا بو ته راتين به رئ كه وين. من و كرول له ژووره كه ي كرول له سهه ره روپه كه ي دانيشت بووين، ئه نجامي پيشووي ته راتين و پيشبيني ته راتينمان له روژنامه دا خوئنده وه. كرول سهري به سترابووه وه، بوئه ته راتينه كه ي ئه وه نده لا گرينگ نه بوو. بهلام له گهه ئه وهش له روژنامه ي ته راتيندا به بهرده وامي دهنگوياسي ته راتيني ده خوئنده وه. هه روا پيئبه پئ ئاگاداري هه موو ئه سپي بوو. مه به ستي له مهش رزگار بوون بوو له بئ ئيشي. گوئي: «ئه سپه كان ئه وه نده باش نين بهلام چار ناچار هه ره ئه و ئه سپانه هه ن كه گره ويان پئ بكه ين. پيره مياري كرولي زور خوښ ده ويست بوئه هه ندي زانباري تايبه تي و به سوودي دا به كرول. مي ارز له زور به ي ته راتينه كاندا ده بيرده وه. بهلام هه زي نه ده كرد. هيج زانباري بدا به كه س چونكه نرخه كه ي داده شكاند. ته راتينه كه زور قه له بالغ بوو. ئه و پيا وانه ي له هه موو سووچيكي دونيادا له ته راتين دهركار بوون. ريمان پئ درابوو له ئيتاليا به شداري بكه ن. زانباري مي ارز زور به سوود بوو، بهلام هه زم نه ده كرد لئي بيرسم چونكه هه ندي جار وهلام ي نه ده دا يه وه. ده تتواني هه ست به وه بكه ي كه پرسياره كه ت نازاري ده دا، واي هه سته ده كرد كه زوري لي كراوه له بهر چه ند هو يئ پيمان بلئ. بهلام بو كرول ئه وه نده پئ سه رگران نه ده بوو. چاوه كان ي كرول نازاريان پئ گه يشت بوو. چاويكي زور خراب نازاري پئ گه يي بوو، (مي ارز) يش چاوه كان ي ناته و او بوون. جا بوئه كرولي خوښ ده ويست. مي ارز هه رگيز به خيژانه كه ي نه ده گوت كه گره و له سه ر كام ئه سپ ده كا. له گهه ئه وهش خيژانه كه ي دژاندين و بردنه وه ي هه بوو، زور به ي جار به شي دژاندين بوو. زمانيشي له

قسه نهددهكوت. ئيمه ههه چارمان به په يتوونتيكي سههركراوه بههوه (سان سيرو) كهوتينه ري. رۆژتيكي خوش بوو. به باخچه به كدا تيبهه رين شان به شاني هيتلي ترام رۆيشتين، له شار چووبه دهرهوه، ريتگاناكي دهرهوه شار تۆزاي بوون، ساختماني په رۆژين ئاسن و باخچه فراوان و جۆگه له تيا بوو ئاويان پيادا دهرۆيي له گهه چندين باخچه سهوزي شينايي كه گه لاكانيان تۆزاي بوون. دهمانتوانی له دهشته كهوه ته ماشاي ئهوه بهري بكهين كه كيتلگه سهوز و پر بهر بوومه كان و ديراو و چيكاناي رووه و باكوريش بيبين. گه لي په يتووني تر له سهه ريتگانه كهوه بوون كه بههوه گۆره پاني ته راتينهوه دهرۆيشتن.

پيساواني بهه دهرگا ريتگه ئيمه يان دا بي پليت بچينه ژوورهوه چونكه جلي سههريمان پۆشيبوو.

په يتوونه كه مان به جيهيتشت. پرۆگرامي ته راتينمان كړي به نيتو فرينريكي نه ستوري لووس رۆيشتين به لاي گۆره پانه كهوه چووبه لاي (پادوك) كهوه. سهكوكان كۆن بوون له دار دروست كرابوون. (كوشك) هه كانی گره و كړدن له ژير سهكوكان هه كه وتبوون و برتي بوون له ريزتيك له نزيكي ته ويه كان. كۆمه لي سههريمان بههوه په رۆژيني باخچه ناوهوه داندرا بوون. (پادوك) كهه پري خه لك بوو، نه سهه كان له دهرۆي گۆره پانيكي نه لقه يي له ژير داره كانی پشت سهكوكهوه ده سوورانهوه. هه ندي ناسياومان بيبي دوو كورسيما بۆ فيترگسۆن و كاترين هينا و سهيري نه سهه كانمان كړد. نه سهه كان يه كه له دواي يهك، سوورانهوه و سههريان شۆز كړد بوونهوه، مه يته ره كان تيبان ده خو پين. نه سهي په نه كه كه ئه ره و خه و انبيه كي رهش بوو، كۆل سوپندي خوارد كه ئه نه سهه بۆ به كراوه.

ته ماشامان كړد، پتي ده چوو واي. نه سهه تاي پيش ليتداني زهنگي سواربوون هاته دهر كاتي له پرۆگرامي ته راتيندا، به دواي نره ئه سهه كه گه راي، پشتمان به نره سهه قۆلي مه يته ره كه بهست، بۆمان دهر كهوت نه سهه كه ناوي (چاپالاك) ه. نه ته راتينه بۆ نه و نه سپانه بوو كه هه رگيز گره وي هه زار لير يا زياتريان نه بر دبووه. كاترين له و باوه به بوو كه رهنگي نه سهه كه گۆراوه فيترگسۆن گوتي نه و ناتواني قسه لي بكا. منيش لبي كه وتوومه گومانهوه. هه موومان ريكه وتين گره وي له سهه بكهين. به سهه لير گره ومان له سهه كړد. له پرۆگرامي به نامه ي گره ودا و جار درابوو، له كاتي بر دنهوه. هه ليري سيي و پينج لير ده باته وه. كۆل چوو پليتي كړي، ئيمه ش سهه يري سووره كانمان ده كړد، له جاري زياتر سوورانهوه. پاشان له ژير داره كانهوه بۆ گۆره پاني چوون، ئينجا به تاودان بۆ شويني ياري دهست پين كړد نهوه دهر پيرين.

له سهه سهكوكهوه وه ستانين تا سهه يري ته راتينه كه بكهين. له (سان سيرو) بهه سهه يري نههريمان نههوه. بۆ به نه و هيلانه ي كه نه سهه كان له نزيكه وه ده ستانين به غارين كړد، ژور بچووك دياربوون. پاشان ريتگه ي دهر چوونيان پيدرا. به ليتداني قامچييه كي دريژه وه

دهستي پيكرد. به لاماندا تيبهه رين، نه سهي رهش به ماوه به كي باش له به رايي هه موويانهوه بوو، له گه رانه وهش به دوور بهه كي ژور له پيش نه واني تري كړد بووه له بهه كه ي ترهوه له دووره وه به دوور بهه تاقبيي نه سهه كانم كړد. سووره كه يم بيبي، خه ريك بوو تاي نه سهه كه ي كهم دهره وه، به لام نه يتواني كهم كاته وه تا له پيچه كه سوورانهوه نه سهي رهش به پا زده مه وداوه له به رايي نه واني ترهوه بوو، كاتي له سووراني ديار يكراي خوشي ته و او بوو له دهرۆي پيچه كه له سوورانهوه هه بهه و اوام بوو. كاترين گوتي:

- «نه ئه مه باش نههوه؟ سي هه زار لير ده به يته وه، ده بي نه سهي كي چاك بي.»
 كۆل گوتي: «بهه زه ته ئه وهه رهنه كه ي نه چيته وه به له وه ي پاره كه وه رگين.»
 كاترين گوتي: «به راستي نه سهي كي دلگه، ده بي ميارز به ناوي خوي گره وي له سهه نه كړد بي؟»

بهه نديكي بهه به ميارزم گوت: «نه ري گره وت بردهوه؟» نه و يش سهه ي خوي له قانده.

خاتو ميارز گوتي: «من نهه بردهوه، رۆله كانم له سهه كام نه سهه گره وتان كړد؟»
 - «چاپالاك.»
 - «به راسته؟ نه و يه كه به (۳۵) ه.»
 - «ره نه كه يمان كه وته به ر دل.»
 - «حه زم نه كړد گره بهه بكهه. له و باوه ردها بووم كه نه خوش بي و هيچ تيني تيا نهه بي.» پتيان گوت: گره له سهه نه و نه كهه م.»

ميارز گوتي: «قازنجي ژور نييه.»
 گوت: «له پرۆگرامدا هه ليري (۳۵) ليري بۆ داندراوه.»
 ميارز: «ده سهه وته كه ي نه وه نده نييه له دوا دواي ياريه كه دا به پاره بهه كي ژور گره ويان له سهه كړدوه.»

- «كي كړد ويه تي؟»
 - «كامپتۆن و منداله كانی. دوو ليريش نادهن بۆ ليري.»

كاترين گوتي: «كه و ابي سي هه زار ليرمان ده ستكهوت نابي. حه له ياري وا بهه ي و فيل ناكهه.»

- «دوو سهه ليرمان ده ستكهوت ده بي.»
 - «ناكاته هيچ. نهه پاره به هيچمان بۆ ناكه. وام زاني سي هه زار لير وه رده رگين.»
 فيترگسۆن گوتي: «نههه فرو فيلتيكي چه په له.»
 - «هه له بهت و ايه. گه رمانز انبايه نههه فرو فيلته ي تيا به هه رگيز گره ومان بهه نههه كړد.»

من چاوم له سې هه زار ليرده كه بوو.»

كرول گوتی: «بابړوښه خواره وه شتی بخوښه وه. تايزانين بؤ هه ليری چنند ددهن.» له سه كوكه وه دابه زينه خواره وه. چووينه ئه و جينگه يه ي نمره كانيان لي چه قانديبوو، زهنگی پاره دان ليردا. نمره ی ۱۸.۵۰ له دوايي چاپالاک داندرابوو، ئه مهش مانای ئه وه بوو كه هه ليری دوو ليری كه متر به رده كه وئ. چووينه مه بخانه ی ژير سه كوكه وه ويسکی و سؤده مان خواره وه، چووينه لای دوو ئيتالي ناسياو (ماک ناده مزای جينگری باليوژ. کاتي گه رايښه وه لای كچه كان وه گه لمان كه و تن ئيتالييه كان ره وشت به رزبون.

(ماک ناده مز) قسه ی له گه ل کاترين کرد، له و کاته ی چووينه خواره وه تا بؤ جاريکی تر گره و بکه يښه وه. ميارز له نزيك کوشکی گره وه راوه ستا بوو. به كرولم گوت: «ليی پپرسه داخوا به کام ئه سپ گره و ده كا؟»

ميارز پروگرامی دهره يتا، به قه لثم ژماره پيښی ده ستنيشان کرد.

«ريگه ی ئيمه ش دده ی گره و ی له سه ر بکه يښ؟»

«خيرا که، خيرا که، به لام به خيزانه که م نه ليی من ريگه م داوی.»

ليم پرسى: «ده خوښته وه؟»

«نه خير، سوپاس. هه رگيز ناخوښه وه.»

به هيوای برده وه سه د ليرمان له سه ر ئه سپه که دانا، سه د ليری ترمان به شوين دا. دوايي پيکيکی تر کوکتيلي ويسکی و سؤده مان خواره وه. هه ستم به خوشييه کی زور کرد. له گه ل دوو ئيتالي ليک راست هاتين، سه رو پيکيان له گه ل ئيمه خواره وه، دوايي گه رايښه وه لای كچه كان. ئه م دوو ئيتالييه ش زور ره وشت به رز بوون، له باشی له دووی پيشوو تيبان په رانديبوو. پاش ماوښه کی که م، که س نه يتوانی دابنيش منيش پليته که م دايه دست کاترين.

«ئهمه چ ئه سپيکه؟»

«نازانم، ميارز هه لي بزاردوه.»

«هه تا ناوېشی نازانی.»

«نه خير، ده توانی له پروگرامه که دا ناوی بدوزيته وه، وا بزنام ئه سپی نمره پيښه.»

کاترين گوتی: «تو پروات پيی هه يه؟»

ئه سپی نمره پيښ گره و ی برده وه. به لام شتيکی وایان نه دا. ميارز تووره بوو.

«ده يښ دووسه د لير يده ی تا بيست لير قازانج بکه ی. دوازه لير بؤ ده لير. ئه وه ئه و نده ناهيتن. خيزانه که شم له م لاوه بيست ليری دؤراندوه.»

کاترين پيی گوتم: «له گه ل ديمه خواره وه.» ئيتالييه كان هه ستانه سه ريښ له

سه كوكه دابه زين. له پادوكه كه دوور كه و تينه وه.

کاترين ليی پرسيم: «ئهمه ت به دلته؟»

«به لي.»

کاترين: «ده زانم زور باشه و به دلته. به لام تايزم، من ناتوانم روو به رووی ئه و هه موو خه لکه بيمه وه.»

«ئيمه ئه و نده خه لکه نابيين.»

«نه خير، به لام ميارز و خيزانه که ی و ئه و پياوہ ی بانق له گه ل خيزانه که يی و كچه که ی...»

گوتم: «ئه و هه موو جار حه و الکه م خورد ده کاته وه.»

«به لي، به لام گه ر ئه و يش نه يکا، ئه و ا فه رمان به ريکی تر ده توانی ئه وه بکا. سه ره پای ئه مانه ش ئه و چوار گه نجه ی دوايي مروثی هيچ بوون.»

«ده توانين ليره بميين و له په رزيښه که وه سه يری ته راتينه که بکه يښ.»

«ئه و م به دلته، تايزم، ده با به ئه سپي گره و بکه يښ که هه رگيز گوتيمان له ناوی نه بووي. ئه سپي بي که ميارز گره و ی له سه ر نه کرد بي.»

«زور باشه.»

گره و مان له سه ر ئه سپي کرد ناوی (لايت فوري) بوو له نيو پيښ ئه سپاندا چواره م بوو. خو مان په په رزيښه که وه دابوو. سه يری ئه سپه کانمان کرد، به نزيکمانه وه رت ده بوون، ته قه ته قی سمه کانيان که تپه يږ ده بوون درينگه ی ده هات، چپايه دووره کانمان لي دياريو، (ميلانو) ش له دواوہ ی درخت و کيلگه کانه وه بوو.

کاترين: «ئيستا وا هه ست ده که م که به که يفرتم.»

ئه سپه كان له ده رگا که وه به له شی ته ر و ئاره قه وه گه رانه وه سواره كانيان هيوريان ده کردند وه. بؤ ژير داره کانه وه تيبان خوړين.

«حه ز له خوارده وه ده که ی؟ ده توانين ليره بخوښه وه و سه يری ئه سپه كان بکه يښ.»

گوتم: «باشه، ده چم دوو پيک ديم.»

کاترين گوتی: «شاگرده که ده يان هيښ.»

ده ستي خو ی به رز کرده وه. شاگرده که له مه بخانه ی پادوکای ته نيشت ته ويله که وه هاته دهره وه. له سه ر ميژيکی خري ئاسن دانيشتين.

«توخوا کاتي به ته نيابين زياتر زهوق و جوش له خوارده وه وه رناگری؟»

گوتم: «به لي.»

«هه ستم به ته نيابيه کی له راده به دهر ده کرد که ئه وان هه موويان له وى بوون.»

«وا بزنام ئيره جينگايه کی باشه.»

- «به لئى، به راستى تهراتينىكى خوشه.»

- «زۆر خوشه.»

- «پيگه مەدە لە زووقت بکەم. نازبزم هەر کاتى ويستت دەگه پيینه وه.»

گوتم: «نەخپەر، لێره دەمپین و بۆ خۆمان دەخۆینەوه، دوایی دادەکشپینەوه خوارەوه تا لای قەلبەزەکان دەچین. تا غارغارینى سەر بەرەستان ببینن.»

کاترین گوتمى: «تۆ زۆر باشى بۆ من.»

- «پاش ئەوەى تاوێ بەتەنبايى ماینەوه، حەزمان کرد بگه پيینه وه لای هاو پيگانمان کاتيکى خۆشان بەسەربرد.»

21

له ئەيلولدا شەوانى فیتكى داھاتن. پاشان رۆژەکانيشى فیتكى بون پەلكى دارەكانى باخچەى گشتى رەنگيان گۆرا و زانيمان هاوین بەسەرچوو. شەر لەبەردى جەنگ بەرەو دژواری چوو. نەيان توانى (سان گبريل) داگير بکەن. شەرى دەستبەسەرداگرتنى بانى (بانسینزا) بەسەرچوو و هەر لە ناوەرأاستى ئەم مانگەشدا بوو شەرى دەستبەسەرداگرتنى (سان گبريل) نەبەتالى لى کرا. نەيان توانى داگيرى بکەن. ئيئتۆر گه پرايوه بەرەو جەنگ ئەسپەکانيشى گه رانەوه رۆما و تهراتين نەما. (کرويل) يش گه پرايوه رۆما تا لەوتيوه رانەوى ئەمريکا بکرتتەوه، لە شاريش خۆپيشانندان دژى بەرەو و امبونى شەر دووجار تەقەبەوه. مەترسيترين خۆپيشانندان لە (تيورين) بوو؛ ميجەرئىكى ئینگليزى پيى گوتم ئيتالبيەکان سەد و پەنجە هەزار سەربازيان لە دەشتى (بانسینزا) و (سان گبريل) لە دەست داوه، سەرەراى ئەو دەش چل هەزارى تريشيان لە دەورو بەرى (کارسۆ) لى کوژراوه. بەيەكەوه خوارمانەوه، ئەو قسەى کرد. شەر ئەمسال لێره تەواو بوو، هەر و گوتم ئيتالبيەکان قەمپارئىكى لەوه گەورەترىان ليداوه كە پييان بچوورئى. هەر و گوتمى: هيرشى (فلاندر) يش بەرەو سەرکوئەردن و شكستيبه، ئەگەر بەقەد ئەو نەندەى تر سەربازيان بكوژرئى كە لەم پايزه لبيان كوژراوه ئەوا سالتىكى تر ناپا هاوپهيمانەکان دەرووخين. گوتم ئيمه هەموومان رووخوين بەلام بەوه باشه هەرچەند وا بپيى بەسەر خۆمان ناهيئين. هەموويان رووخاون.

گرينگ ئەو ديه ئەو راستيبه دەر نەخەين. ئەو ولاتەى دوایی هەموو ولاتى هەست بەو رووخانە دەکا، شەر دەباتەوه. پيىكى ترمان تى هەلکرد ناخۆ ئەبى من لەگەل سەرکردايەتى شەر بپوو؟ نەخپەر، ئەو لەگەل سەرکردايەتى شەر بوو، ئەمەش هەمووى فشقياته. ئيمه بەتەنيا لەيانەكە لەسەر قەنەفەيەكى چەرمينى گەورە دانىشتبووين پۆتینه سەربازيبەكەى پيستهيەكى رەنگ تير و لووس و بۆبەكراو بوو. پۆتینهكانى زۆر جوان بوون. گوتمى ئەمە هەمووى فشقياته. تەنيا بيريان لە تيبەكان و دابەشکردنى

هيزى مرويى دەکردهوه. هەموويان لەسەر تيبەکان شەريان کرد و ئەگەر چيان بە چ کردبا ئەوا هەموويان دەکوشتن. هەموويان رووخابوون، ئەلمانيبەكەکان سەرکەوتن و تيبان بەدەستەپينا، بەخوا سەربازبوون نەك گەمە. پييره (هۆن) سەرباز بوو. بەلام ئەوانيش هەر رووخابوون. لە بارەى روسياوه پرسيارم لى کرد. گوتمى: ئەوانيش ماوه يەك بوو رووخابوون. رەنگه لەو ماوه يەدا رووخانيان بەدەرکەوئى.

نەمساوويەکانيش رووخاون ئەگەر هيمدادى تيبەکانى (هۆن) يان بگاتى لەوانەيه رزگاريان بپى. ناپا ئەو لەو باوهرديه كە ئەلمانيا و هاوپهيمانەكانى بتوانن ئەم پايزه هيرش بەرن؟ هەلبەت دەتوانن ئيتالبيەکان ورەيان بەرداوه، هەموو كەسى دەزانن ورەيان بەردابوو. پييره (هۆن) لە (ترنيتسۆ) وه دادەبەزن و هيللى ئاسنى لەسەر (قيستيزا) دەبرن، ئەوكات جا ئيتالبيەکان قورى كوئى دەكەن بەسەر خويان، سەر بۆ كوئى هەلدهگرن؟ گوتم، لە سالى ۱۹۱۶ ئەمەيان تاقي كردۆتەوه. نەك لەگەل ئەلمانيبەكەکان گوتم، بەلئى. گوتمى، بەلام ئەو قەت لەو باوهرديا نيبه كە ويايان كردين ئەمە زۆر ئاسانە. ئەوان شتى گران و ئالۆز تاقي دەكەنەوه لە دواييدا چاك دەرووخين. گوتم دەبى برۆم. دەبى بگه پييمه وه نەخۆشخانە گوتمى (خوآخافيز) پاشان بەشادمانيبه وه گوتمى: «بەخت يارت بى.» جياوازيبه كى گەوره لە نيوان رەشبينيبه جيهانيبه كەى و بەزەوقيبه كە ساپە تيبه كە يدا هەبوو.

لەسەر تا شخانە بپن و دەستام. ريشى خۆم تراشى و گه پرامه وه نەخۆشخانە. قاچم گەلنى باش بسوو. سى رۆژ لەمەوبەر تيم روانيسوو. بەر لەوهى نەخۆشخانەى ماگيئورى بەجيتيلىم پيوستى بەچارەسەرى هەر ماوو. لەسەر شۆستەكەدا هەولم دا بەرئىكى نەك بەشەلە شەل برۆم. پياوئىكى پيرم دى لەژير تاقيتەكەوه ساوئينەى دروست دەکرد. هەلئوتستيتكم كرد تا سەيرى بکەم. دوو كچ خويان وەستابوون، ئەويش ساوئينەكەى پيىكەوه بپى بۆ هەردوو كيان دەكيشا. بەپەلە ساوئينەكەى دەگرت و سەيرى وانى دەکرد. سەرى لەلايى بوو كچەكان حريته حريتيان گرتبوو، بەر لەوهى ساوئينەكانى لەسەر كاغەزى سپى قايم بكا و بيداتەوه دەست كچەكان، نيشانى دام و گوتمى: «زۆر جوانن، تۆ دەلئى چى. گەر رەسميكت بۆ بگرم، تينيتا؟» كچەكان رۆيشتنه پيى خويان، سەيرى و پينەكەيان دەکرد و پينەكەين زۆر جوان بوون، يەكيكيان لەمەبخانەكەى بەرامبەر نەخۆشخانە كارى دەکرد.

گوتم: «زۆر باشه.»

- «شەپقەكەت لەسەر بکەرەوه.»

- «نەخپەر، با لەسەرم بپى، و پينەكەم پيى بکيشه.»

گوتمى: «بەوه جوان دەرنأچى، بەمە بەسەربازان دەچى.» رووى گەش بووه وه. و پينەكەى لەسەر كاغەزئىكى رەش هەلبىرى، پاشان دوو چيني ئەستورى لىك جياكردهوه. و پينە تەنیشتيه كەى لەسەر مقەبايى گيرکرد و دايە دەستم.

«دەستەقەت چەند دەكا؟»

دەستی خۆی هەژاند و گوتی: «ناوی پارە مەهینە، بۆ تۆم دروست کردوو.» هەندێ کۆپەرم دەرھینا گوتم: «تکایە وەرگرە، هەر بۆ هەوەس وەرگیرە!»

«نەخپەر، ئەووم بەهەووس بۆ تۆم کردوو تا ببەدەیتە دەزگیڕانەكەت.

«زۆر سوپاس خواحافیز»

هاقمەو نەخۆشخانە، هەندێ نامە لەوێ هەبوون، یەکیکیان پەسەمی بوو، هەندێکی تریش بوون، سێ هەفتە تر مۆلەتی بووژانەووم بۆ درێژ کرابوو، بەلام پاش تەواو بوونی مۆلەتم دەبوا بگەرێمەو بەرە جەنگ. زۆر بەوردی خۆتندمەو. باشە ئەمەیان ئەو بوو. مۆلەتی بووژانەووم لە جوارێ ئۆکتۆبەر دا دەستی پێکرد لەو رۆژێ پێداوێستی چارەسەرکردنم تەواو بوو. سێ هەفتە دەكاتە بیست و یەك رۆژ. مانای وایە مۆلەتەكەم لە بیست و پینجی مانگدا تەوا دەبێ. پێم راگەیاندن بۆ نانی شێوان لێرە نام. چوومە چێشتخانەیی كەمێ لەسەرەوێ شەقامەكە ی نزیك نەخۆشخانەو بوو. نامەكانم لەوێ خۆتندەو، یەکیان لە باپیرمەو بوو، دەنگویاسی مائەو و هاندانی بییری نیشتمانپەرەوێ هەلگرتوو چەكێکی دووسەد دۆلاری و هەندێ پارچە رۆژنامەیی تیا بوو. هەر وەها نامەیی كە سارد و سەرم لە قەشەیی هاورپێی تێپەكەمەو بۆ هاتبوو، یەكێ تریشم لە برادرێكی فرۆكەوان لە سوپای فەرەنسییەو بۆ هاتبوو كە باسی كاروباری ئەو تێپەیی دەكرد كە خۆی یەكێكە لە ئەندامەكانی، نامەیی كە تریشم لە رینالدییەو بۆ هاتبوو. لێمی پرسی بوو ئاخۆ تا چەند مانگی تر خۆم لە میلانۆ مات دەكەم، پرسیبوو دەنگویاس چ باسە؟ داوای لێ كردبووم كە قەوانی فۆگرافی بۆ بێنم. لیستەیی كە لەگەڵ پەوانە كردبوو. قاپێكی بچووکی (شانتی)م لەگەڵ نانخواردن خواردەو لە دوابەداوای ئەمەو پێكێ (كۆنیاك)م خواردەو لە خۆتندەوێ رۆژنامە بوومەو، نامەكانم خستە گیرفانمەو، رۆژنامەكە و چێشتانەم لەسەر مێزەكە بەجێهێشت، لە ژوورەكەیی خۆم، بێجامە و رۆبم لەبەر كرد، پەردەیی ئەو دەرگا یەم داوایەو كە بەسەر بالەكۆنیدا دەروانی، لەناو جێگەیی خۆم لێ دانیشتم و رۆژنامەیی (بۆستان)م لەناو ئەو قۆمەتەیی دەرینا كە خاتوو میارز لە نەخۆشخانە بۆ كۆرەكانی بەجێهێشتبوو. لەو هەوالانە (شیکاگۆ وایت سۆكس) ئالای كۆمەلەیی ئەمریكای بەدەست هینا... (نیویورك جەنتس) سەر كراوێتی كۆمەلەیی نیشتمانی دەكا (بايب رۆش) یاری بۆ (بۆستان) دەكا. هەوالەكانی رۆژنامەكان زۆر بێزار كەر بوون، هەوالەكان ناوختویی و كۆن بوون و هەندێ كۆنە هەوالی شەری تیا بوو. هەوالەكانی ئەمریكاش تەنیا دەر بارەیی ئۆردووگاكانی مەشق پێكردن بوون. دلخۆش بووم بەوێ لە ئۆردووگایێكی مەشق پێكردن نەبووم. دەنگویاسی یاری بێببول تاقە هەوالی بوو كە مەیلی خۆتندەوێم كرد، لەگەڵ ئەو هەش ئەم هەوالانە هیچ خۆشییەکیان نەخستە دلەمەو. خۆتندەوێ ئەم هەموو رۆژنامانە بەوردی پیاوی خۆی دەوێست، چونكە

رۆژنامەكان هی ئەو نەبوون كاتیان پێ بكوژی، بەلام چاویكەم هەر پێداگرتن. لە خۆم پرسی ئاخۆ ئەمریكا چوو تە ناو شەرەو، ئاخۆ دەبێ یەكیتییه وەرزشییەكان داخەن؟ لەوانەییە و نەكەن. تەراتین لە (میلانۆ) هەر لەسەر بەزمی خۆی بوو، شەپیش گەبشتۆتە رادەیی كە چاوەروانی خرابتری لێ نەدەكرا. تەراتین لە فەرەنسا كە (چاپالاک) ی لێو هاتبوو وەستینرا. كاترین تا سەعات نۆ بێ ئیش بوو، كە نۆرەیی داهاات و ئەركی وەرگرت گوتیم لە خۆشەیی پێی بوو، جارێك بێنیم بەهۆلەكە دا تێپەری سەری لە چەند ژووری دا، لە داواییدا ها تە ژوورەكەم.

گوتی: «نازیم، دواكەوتم. ئیش زۆربوو ئە تۆ چۆنی؟» باسی نامەكان و مۆلەتی نەخۆشیم بۆ كرد.

گوتی: «شتی چاكە، ئەو ماو دەییە لە كۆی بەسەر دەبەیی؟»

«لەهیچ شوتینی. لێرە دەمیتنم.»

«كارێكی بێ عەقلانەییە. شوتینی هەلێرێرە. منیش لەگەلت دێم.»

«چۆن دەتوانی لەگەلم بێی؟»

«نازیم، بەلام رێگایێ دەدۆزمەو.»

«تۆ زۆر جوان و دلگەری.»

«نەخپەر، وا نیم، بەلام كە هیچت نەبێ لە دەستی بەدی ژیان ناخۆش نییە.»

«مەبەستت چیبە.»

«هیچ نییە تەنیا بێر لەو تەنگوچەلەمە بچووكانە دەكەمەو كە رۆژی لە رۆژان وا گورە دەها تە بەرچاو.»

«وا تێبگەم زۆر زەحمەتە ئەم كارە ئەنجام بەدی.»

«نەخپەر، زەحمەت نییە. نازیم، گەر پێتوێست بێ بەناسانی ئیشەكە بەجێ دێلم.

بەلام مەسەلەكە ناگاتە ئەو رادەییە.»

«چ شوتینی بەباشی دەزانی رووی تێ بكەین.»

«بەلامەو گرینگ نییە. هەر جێگەیی بتهوێ، هەر شوتینی خەلكی تیا نەناسین.»

«هەر شوتینی بێ بەلاتەو گرینگ نییە؟»

«نەخپەر، هەر شوتینی بێ، بەدلەم دەبێ.» ئەمەیی گوت و شیتوا و پەشوكا.

«چ خپەر تە، كاترین؟»

«هیچ، هیچم نییە.»

«بەلێ، شتیكتە.»

«نەخپەر، هیچم نییە. بەراستی هیچ نییە.»

«دەزانم شتیكتە. نازیم بێم بلێ، دەتوانی پێم بلێی.»

«هیچ نییه.» -
 «پتیم بلتی.» -
 «پیت نالیم، ده ترسم بچ که یف و نیگه رانت بکا.» -
 «نهخیر، نیگه رانم ناکا.» -
 «سووری له سههه ئه مه؟ من نیگه ران ناکا، بهلام له وه ده ترسم نیگه رانت بکا.» -
 «منیش نیگه ران ناکا، گهر تو نیگه ران نهکا.» -
 «نامهو پیتی بلتیم.» -
 «پتیم بلتی.» -
 «هه ده بی بیلتیم.» -
 «بهلتی.» -
 «ئازیزم، مندالم ده بی. زگم سی مانگانه. نیگه ران نه بووی. نیگه ران بووی؟! تکایه نیگه ران مه به. نابج نیگه ران بی.» -
 «زۆر باشه.» -
 «به راسته.» -
 «هه موو شتیکم کردووه، هه موو داو ده زمانیکم تا قی کردو ته وه، بهلام هه مووی بی داد بووه.» -
 «نیگه ران نیم.» -
 «نه متوانی خۆمی لئ زگار بکهه، ئازیزم، منیش نیگه ران نیم، نابج نیگه ران بی و ههست به ناخۆشی بکهی.» -
 «ته نیا له بهر تو په شیواوم.» -
 «بلتی وا. نابج خۆت سه خلهت بکهیت. ئافرهت سکی هه ده بی. هه موو ئافرهتی مندالی ده بی، ئه مه کاریکی سروشتییه.» -
 «به راستی دلگری.» -
 «نهخیر، وانیم بهلام نابج گوپی بدهیت، هه ول ده دهه که ناخۆشیت بۆ په یدا نه کهه. ده زانم ئیستا ناخۆشیم بۆت په یدا کردووه. بهلام ئایا تا کو ئیستا کچیکی چاک نه بوومه. تو هه رگیز نه تزانیه! وانیهه؟» -
 «نهخیر.» -
 «کهوایی هه مووی بهم شیوهیه ده بی. ئه وهی له تو پتیبسته نیگه ران نه بی، ده توانم نیشانهی نیگه رانیت لئ بهدی بکهه. وازی لئ بیتنه. بیری لئ مه کهوه.» -
 «ئازیزم چهز له خوار دانه وه ده کهی؟ ده زانم که خوار دانه وه هه ردهم دلخۆشت دهکا.» -

«نهخیر، ههست به که یفخۆشی ده کهه. تو ش زۆر جوان و دلگری.» -
 «نهخیر، وانیم، بهلام هه موو شتی له پیناوی پتیکه وه مانانم ده کهه گهر تو ش شوینی بدو زینته وه بۆ بچین. هه واش له مانگی ئوکتۆهر (تشرینی یه کهه) دا خۆش ده بی و کاتیکی خۆشمان ده بی. که گه راپه وه به ره ی جهنگ ده رباره ی هه موو شتیکت بۆ ده نووسم.» -
 «له کوئی ده بی؟» -
 «هیشتا نازانم، بهلام شوینیکی خۆش. چاوم له وه یه.» -
 ماوه یی بچ دهنگ بووین. قسه مان نه کرد. کاترین له سهههه قهرویله دانیشتیوو، منیش سه بیرم ده کرد. به هیج جوړی ده ستمان له دهستی به کتری نه دا. له یه کتری دوور بووین. هه رهک بلتی یه کتی بیتنه ژووره وه و ئیمهش بشیوین. کاترین دهستی درێژکرد و دهستی گرت. گوئی: «خۆ تووره نه بووی، ئازیزم؟» -
 «نهخیر.» -
 «ههست به وه ناکه ی کهو توو بیه ناو ته له یه که وه؟» -
 «له وانیه که می، بهلام نهک به هۆی تووه.» -
 «نالیم به هۆی منه وه. گیل مه به. هه ر چ داویک بیت.» -
 «تو هه ردهم ههست به ته له یه کی با یولوجی ده که ی. نه جوولا یه وه، دهستی نه کیشا یه وه. بهلام ههستم کرد که خه یالی پژیوه و دوور پژیستوه زۆر دوور. گوئی: «وشه ی (هه ردهم) وشه یه کی جوان نییه.» -
 «ببوره.» -
 «ئه مه زۆر راسته، بهلام تو ده زانی که هه رگیز نه بووه و هیج که سیکم خۆش نه ویستوه. هه ول دا ئه و ریگه یه بگر مه بهر که تو ده ته وی. ئیستا ش ده رباره ی هه ردهم قسه ده که ی.» -
 گوتم: «ئامادهم زمانم بیرم.» -
 له خه یاله دووره که ی گه راپه وه. گوئی:
 «ئو، دلداره کم، نابج قسه کانم به ته وه نده هه لگری.» -
 جاریکی لیک نزیک بووینه وه په ژاره مان نه ما.
 «به راستی ئیمه وه کو جاراین. هه ر یه ک که سین. نابج به هه له له یه کتری بگه یین.» -
 «وا ناکه یین.» -
 «بهلام خه لک وا ده کهن یه کتریان خۆشده وی و به هه له له یه کتری ده گهن و ناخۆشیان ده بی، له دواییش نابنه وه یهک.» -

- «بهلام ئیمه بهشهر نایبین و ناخوشیمان نایب.»
 - «نایب بهشهر بیتین، چونکه ئیمه ی دوان لهم جیهاندا تاقانهیین. خه لکی تریش ههن. گهر ههر شتی بکهوئیتنه نیوانمان ئهوان لیکمان دهکن و ئیمه دهبینه هی ئهوان.»
 گوتم: «ناتوانن لیکمان بکهن. چونکه تو به جهرگی. چاونه ترسان هیجیان بهسهردا نایب.»
 - «ههلبهت دهمرن.»
 - «بهلام جارئ.»
 - «نازانم کئ ئه م قسه یه ی کردوه؟»
 - «ترسنوک هزار جار دهمرئ، بهلام تا زا جارئ.»
 - «ههلبهت. کئ ئه م ی گوتوه؟»
 - «نازانم.»
 - «بئ گومان ئه وه ی ئه م ی گوتوه ترسنوک بوو زوری دهریاره ی ترسنوکان زانیوه. بهلام هیچی دهریاره ی نازایان نه زانیوه. نازاش گهر زیرهک بئ دوو هزار جار دهمرئ، بهلام باسیان ناکا.»
 - «نازانم، بهلام زور زهحه ته بزانی چ له میتشکی نازایاندا هه یه.»
 - «بهلئ، ئهوان ئاوا خو دهردهخه ن و ئه و ریگه یه دهگرن.»
 - «تو دانای.»
 - «تو راستی، نازیم، شایسته ی ئه وه بووم.»
 - «تو نازی.»
 گوتی: «نهخیر، بهلام چهز دهکه م نازایم.»
 گوتم «بهلام من چهز ناکه م. خو م دهناسم. ژیان بای ئه وهنده ی فیکردووم. من وهکو یاریزانیکی بیسیسۆلم که (۲۳۰) خال دهگرئ دهزانی قازانجی ئه و ی تیا نبیه.»
 - «ئه م چ یاریزانیکه (۲۳۰) خال دهگرئ؟ ئه م زور ترسیته ره.»
 - «نهخیر، ئه وه مانای وایه یاریزانیکی مام ناوه ندییه.»
 - «بهلام یاریزانیکی گورج وه شینه.»
 - «له و باوهره م که ههریهک له ئیمه له خزی بابییه. بهلام تو نازی.»
 - «نهخیر، بهلام به و هیوایه م نازایم.»
 گوتم: «ههر دوو کمان نازایین، بهلام کاتئ دهخۆمه وه نازاتر دهیم.»
 گوتی: «ئیمه مرۆقی مه زنین.»
 بۆ لای دۆلایه که کشا کۆنیاک و په رداختیکی بۆ هینام، گوتی: «بخۆوه، تو زور

رووخۆشی.»
 - «له راستیدا، چهز له خواردنه وه ناکه م.»
 - «ته نیا پتیکئ.»
 - «زور باشه.»
 سبیه کی په رداختیکی پر کۆنیاک کرد و به جارئ فرم کرد.
 گوتی: «ئه م فره زور گه وره بوو، ده زانم که براندی بۆ پالئه وانانه، بهلام نایب پتی لی هه لپت.»
 - «ئهی پاش شه ر له کوئ بژین؟»
 کاترین: «له خانووی په ککه وتوان. سئ ساله وه کو مندال چاره پروانین، شه ر له چه ژنی له دایکبوون کۆتایی بئ. بهلام ئیستا چاره پروانی ئه و دین که ی منداله که مان ده بین به ئه فسه ر.»
 - «له وانیه بی به ج نه رال.»
 - «گهر شه رتکی سه د سالی بئ، ما وه ی ده بین هه ردوو پایه به خۆیه وه بیینتیت.»
 - «چیتر ناخۆینه وه؟»
 - «نهخیر، هه رده م که یفخۆشت دهکا، نازیزه که م، منیش گیژ دهکا.»
 - «قه ت براندیت خواردۆته وه؟»
 - «نهخیر، نازیم، من هاوسه رتیکم زور کۆن باوم.»
 دهستم بۆ بوتله که درتژکرده خواره وه. بۆ چواره مین جار په رداخه که مم پرکرد.
 - «واچاکه بچم سه رئ به ژووری نه خۆشه کان دابگرم. له وانیه توش رۆژنامه بخۆیتنه وه تا وه کو ده گه رتیمه وه.»
 - «هه رده بین بچی؟»
 - «هه ر ده بین بچم، ئیستا بئ یا دوابی.»
 - «زور باشه، ئیستا پرۆ.»
 - «پاشان ده گه رتیمه وه.»
 گوتم: «تا دیینه وه له خوئنده وه یان ته واو دهیم.»

ئهوئ شه وئ دونیا سارد داگه ر و رۆژی پاشتریش باران دایکرد. له نه خۆشخانه ی ماگپوری بۆ ژووره که م ده گه رامه وه، بارانیکی به تین باری، تاگه بیستمه جئ باش ته ر بووم. له سه ره وه له ژووره که م بووم، له دهره وه باران به توندی دهباری. به بالکۆنه که دا

دههاته خوارهوه (باش) بارانهكهی له پهنجهرهكهوه دهكوتا. جلهكانم گۆری و كهمن براندم خوارهوه. بهلام براندمیهكه تامی خوش نهبوو. شهو ههستم به نهساغی كرد، بهیانی پاشتر دلم تیک ههلههات. دکتۆر گوتی:

«هیچ گومان لهوهدا نییه! خانم سهیری سپینهی چاوی بکه.»

خانم گاج سهیری چاوی كردم. داوایان لی كردم له ئاوتینهوه سهیری چاوم بکه. سپینهی چاوم زهردهلگهرايون، تووشی نهخوشی زهرتک بیوم دوو ههفته ههخستمی. لهبهه ئهم هۆیه مۆلهتی بووژانهوه لهگهڵ (کاترین) نهبردهسه. دامان نابوو بچینه (پالانزا لاگۆ ماگیتور). ئهوی جیگایهکی خوشه بهتایبهتی له پایزدا که پهلهکه دار رهنگی زهردهه. پیاسهیی خوشه، توو دهتوانی پیاسه بکهی و دهتوانی ماسیبهخاتوونه لهگۆمهکه راوبکهی. چونه (پالانزا) له (ستریزا) چاکتریوو. چونه خهلیکی کهمتری لی بوو. لهمیلانو بهناسانی دهتوانی بجیته (ستریزا) هه له بهر ئهوه شه خهلهکهکی وی دهناسین.

گوندیکی قهشهنگ له (پالانزا) دا ههیه، لهویوه پهسواری بهلهم دهتوانین بو ئه و دوورگانه بچین که ماسیگرهکان ژیانیان تیا بهسهردهبهن. چیشتهخانه بهکیش له گهورهترین دوورگه دا ههیه. بهلام ئیمه نهچوین. رۆژی که بههوی نهخوشی زهرتکهوه له نیو جیگه کهوتیوم. خانم (فان کامین) هاته ژوورهکه، دهرگای دۆلا بهکهمی کردهوه چهند بوتلیکی بهتالی بهرچاوهوت. زۆر بوتلی ترم بهدهرگهوان ناردهبووه خوارهوه. لهو باوهردم له رۆیه بوتلهکانی بهدهرگهوان بینیی، جا بۆیه هاتوته سهروه تا ههندیکی تریش له ژوورهکه مدا بینیی. زۆریه بوتلهکانیش هی (فیرمۆث) و (مارسال) و (کاپری) و (شانتی) ی گۆزیهیی و چهند بوتلیکی کۆنیاک بوون. کابرای دهرگهوان بوتله گهورهکانی بردهبووه دهرهوه که بریتی بوون له بوتلی (فیرمۆث) و (سترا) و (شانتی) گۆزیهیی. بوتلهکانی براندم بو دوا جار به جیهیشتیبوو. ئهم بوتلانهی خانم (فان) دۆزیهوه چهند بوتلیکی براندم بوون. بوتلیکیان لهسهه شپوهی ورج بوو. شهرابی (کوخیل) ی تیا بوو. ئه و بوتله ورجیبه رقی ههلساند. ورجه که لهسهه قونان دانرابوو. پییهکانی له ناسمان بوو ته په دۆرتیکی دهرگهوان هه بوو. له ژیرهوهشی دهنکه تلیی کریستالی پهیدا بوو دامه پیکهنا و گوتم:

«شهرابی (کوخیل) بوو. باشترین چهشنی کوخیل له ناو ئهم بوتله ورجیانهوه له روسیاوه دیت.»

فان پرسی: ئه مانه هه مووی بوتلی براندم. وا نییه؟

گوتم: «نا توانم هه موویان بینم. بهلام بهمه زندهم هه موویان ههون.»

«چهند دهی ئهم چهشنه شهرا به دهخۆیتهوه؟»

گوتم: «خۆم کربومن. خوشم هیناومن بو ئیره، ئهفسه ره ئیتالییهکان ناوه ناوه دینه سهردانم، منیش بۆیه براندم داناوه تا پیشکهشیان بکه.»

«ئهی بهخۆت نه تخواردۆتهوه؟»

«بهلی، خوشم، هه میسه خواردوو مهتهوه.»

فان گوتی: «براندم، یازده بوتلی بهتالی براندم. ئهی ئهمهی ورجه که یان؟»

«کوخیله.»

«یهکی دهنیم بێ لیره یان لابه ری. هه ره ئه وه نده بهتالهت لا ههیه؟»

«حالی حازر هه ره ئه وه ندهم لایه.»

«لبت ناگرین. بهزه بیم پیسات دههاتهوه. تووشی زهرتک بوویت، بهلام بهزهیی

پیساته وه بێ هوودهیه.»

«سو یاس.»

«باوه رناکه کهس له نهگه رانه وهت بو بهرهی جهنگ گازندهت لی بکا. بهلام گه ر

هه ول بدهی هه ندی شتی زیره کانه تر ئه نجام بدهی باشتره له وهی خۆت به ئه لکه هول تووشی

زهرتک بکهی.»

«به چیی»

«به ئه لکه هول. وایزانم زۆر باش گوتی لی بوو چیم گوت.»

تقهم لیوه نههات.

«بزانه هیچ بیانوی تر نا دۆزیته وه بهرله وهی له زهرتک چاک بیسته وه. چونکه

پاش چاکبو نه وه ده بی بگه ریسته وه بهرهی جهنگ. لهو باوه ردا نیم که خۆتووشکردنت

به زهرتک کاریکی وا بکا تا مۆله تی بووژانه وهی بێ وهریگری.»

«باوه رناکهی؟»

«باوه رناکه م.»

«خانم فان هیچ جارێ تووشی زهرتک بووی؟»

«نه خیر، بهلام ژماره یه کی زۆرم له تووشبووان دیوه.»

«نایا هه ستت به داد و بیدادی نه خوشه کان له ده ست نه خوشییه کانیا ن کردووه؟»

«وایزانم، نه خوشییه که له بهرهی جهنگ چاکتره.»

«خانم فان قهت زانیوته پیاو بهخۆی خۆی په کهه وتوو بکا، لهقه له گونی خۆی

بدا.»

خانم فان خۆی له م پرسیاره گیل کرد، خۆ هه ره ده بوا به خۆی گیل کردبا به یا چووبا به

دهره وه. جا له بهرته وهی ئاماده نه بوو ژووره که به جی بیلی و ماوه یه کی له میتره رقی

لیمه. وا ئیستاش حه قی رقه که ی پیم دهاته وه. گوتی: «زۆر پیاو ده ناسم بو

خۆده ربا زکردن له بهرهی جهنگ خۆیان بریندار کردووه.»

«پرسیاره کهم ئه وه نییه. منیش ئهم دیارده یه م بینیه. من ئه وه م لی پرسی ناخۆ

كەس دەناسی بە خۆی خۆی بەككەوتوو كردبێ و لەقه له گونی خۆی بدا؟ چونكه ئەمە نزیكترین هەستكردنە بۆ تووشبوونی زەرتك. وایزانم ئەو هەستە لەلای ژمارەیهكی زۆر كەم له ئافرهتەوه نەبێ نەناسراوه. لەبەر ئەوە ئەم پرسبارەم لێ كردی ئایا پۆژی له پۆژان تووشی زەرتك بووی، چونكه...»

خانم فەن ژوورەكەمی بەجێهێشت. له دوايیدا گاج وەژووركەوت: «چیت بەفان كامپن گوتوو؟ زۆر توورە بووه.»

- «بەراوردكاریمان لەنیوان دوو هەستدا دەكرد. دەمویست لێی بپرسم كه هەرگیز ژانی مندالی گرتوو.»

گاج گوتی: «بەخوا بێ عەقڵی. ئەو دەیهوێت سەرت بخوا.»

- «سەرمی خوارد. مۆلەتەكەمی لەدەستدام و دەیهوێ بۆ دادگای سەربازی رامكیشی، بەوه تاوانبارم بكا بەئەنقەست خۆم نەخۆش كردوو. بەخوا هیچ و پووچه.»

گاج گوتی: «هەرگیز تۆی خۆش ناوێ. ئەمە لەسەرچییه؟»

- «پێی گوتم بەخواردنەوه خۆم تووشی زەرتك كردوو تانەگەرێمەوه بەرهی جەنگ.»

- «پهه، سوێند دەخۆم كه تۆ دەمت له فری ئەداوه، هەموو كەس سوێند دەخوا دەمت بەر قومێ نەكەوتوو.»

- «ئەو چاوی بەچەند بوتلیك كەوت.»

- «سەد جار پێم گوتی ئەم بوتلانە لای خۆت گل مەدەوه ئیستاكە له كوێنە؟»

- «لەناو دۆلابەكەدا دانە.»

- «جەنتات هەیه؟»

- «نەخێر، لەناو ئەم هەگبەیان دانێ؟»

خانم گاج بوتلەكانی لەناو هەگبەكەدا دان.

گوتی: «دەیان دەم بەدەرگەوان.»

بەرەو دەرگاكه چوو.

فەن دەرگەوانی لەگەڵ خۆی هێناوو. له دەرگا تووشی گاج بوو. گوتی: «دەهەبێ من ئەو شتانه دەبەم. زەحمەت نەبێ هەلیان بگره تا راپۆرتەكەم بنووسم و نیشانی دكتۆری بدەم.»

بەدالانەكە چوو خوارەوه، دەرگەوانەكەش هەگبەكەمی هەلگرت. دەرگەوان دەیزانی چی تیاپه.

هیچ رووی نەدا تەنیا مۆلەتەكەمی لەدەست چواند.

لەو شەوهی بربار وابوو بگەرێمەوه بەرهی جەنگ دەرگەوانم نارد شوێنیكەم له شەمەندەفەر بۆ بگرێ كه له (تۆزین) هەو دەهات. ئەم شەمەندەفەرە له نیوهی شەو له ئیستگەوه دەرچوو، له (تۆزین) هەو بەرێ دەكەوت، له سەعات دە و نیوی شەو دەگەیشته (میلانو). تا كاتی دەرچوونی له ئیستگە دەما. له كاتی هاتنی شەمەندەفەر بۆ شوێنگرتن دەبایه خۆت لەوێ بوای. دەرگەوان برادەرێكی لەگەڵ خۆی برد، تۆچی بوو، له مۆلەتدا بوو، له دوكانی بەرگدروویی ئیستی دەكرد. دلنیاى كردم كه بەهەردووکیان دەتوانن شوێنیكەم له نیوان خۆیان بۆ بگرهوه. پێم گوتن كه لویپه له كانیشم بیهن كه هەگبەیهك و دوو جوێك بوون. له دەورووبەری سەعات پێنج خواحافیزیم لەوانه‌ی نەخۆشخانه كرد هاڤه دەرەوه، دەرگەوانەكە شتەكانی له ژوورووچكەكەمی خۆی دانا. پێم گوت پێش نیوه‌شەوه له ئیستگە دەبم. خیزانی دەرگەوانەكە پێی گوتم (سیگنۆرینو) و داپه پرمەى گریان.

چاوه‌كانی سربینهوه و تەوقەمان كرد جارێكی تر گریانەوه. دەستیكەم له پشتی دا ئەم جارە بەگۆرتر گریا. ئەو جله‌كانی دەدووربیهوه. ئافره‌تێكی قوتەخەنی خڕینی رووخۆشی پرچ سببی بوو. كاتی دەستی بەگریان كرد دەموچاوی خەت خەت بوو. بۆ لای ئەو كوێنە چووم كه مەبخانەى تیاوو.

له جامخانەى مەبخانەكەوه سەیری دەرەوه‌م كرد و چاوه‌پێی (كاترین) بووم. دەرەوه تارىك و سارد و تەم و مژ بوو. پارەى قاوه و گراپیم دا. له جامخانەكەوه سەیری ئەو كەسانەم دەكرد كه لەبەر رووناكى جامخانەكانەوه بەلای مەبخانەكەوه تێپه‌رده‌بوون. له جامخانەكەوه چاوم بەكاترین كەوت، تەقەم له جامخانەكەوه هیتا. ئاوری داپه‌وه تا پێی بگەم. چارۆگەیه‌كى شینی تۆخی لەبەر اابوو. شەپقەیه‌كى نەرمیشی لەسەر كرده‌بوو. پێكەوه بەشۆستەكەوه رۆشستین. بەلای مەبخانەكاندا تێپه‌رین، پاشان مەیدانی بازارەكەمان بری و چووبینه سەرەوه‌ی شەقامەكە و بەلای تاقەكەوه چووبینه گۆرەپانی كاتدرائیه. چەند هیلێكی ترامواى لێ هەبوو، كاتدرائیه كەوتبووه دواوه‌ی ئەمانەوه. كاتدرائیه‌كه سببی بوو لەبەر تەم و مژ تەر ببوو. له هیلێكی تراموا پەربینه‌وه لای چه‌پى كاتدرائیه چەند دوكانیكی تیا هەلكه‌وتبوو جامخانەى دوكانەكان و دەرەوه‌ی گالەرییه‌كانیش رووناك بوون. گۆرەپانەكە تەمى زۆربوو. كه له بەرى پێشەوه‌ی كاتدرایه‌كه نزیك بووبینه‌وه. كاتدرائیه‌كه زۆر گەورەبوو. بەرەدەكانی بەخوناو بوون.

- «حەز دەكەیت بچینه ژوورەوه؟»

كاترین: «نەخێر»

له رۆیشتن بەردەوام بووین. سەربازێ خۆی و دەزگیارنەكەمی لەبەر سیتبەرى پالەوانەیه‌كى بەردینی پێشمان راوه‌ستابوون. بەلایاندا تێپه‌رین. توند پشتی خۆیان

به بهردی پالنه وانه که دابوو، چاکه ته که ی خۆی له ده زگیرانه که ی وهر پنا بوو.

گوتم: «ئه وانیش وه کو ئیمه ن.»

کاترین به خهفه تبارییه وه گوتمی: «هیچ که سه ئییه وه کو ئیمه بی.»

- «خۆزیا شویتیکیان هه بویه بو خۆزبان روویان تیکرد بایه.»

- «له وانیه ئه مهش دادیان نه دا.»

- «جا نه وه نازانم، به لام پتویسته هه موو که سه ئی شویتیکی هه بی رووی تی بکا.»

کاترین: «ئه وان کاتدرائیه بیان هه یه.»

ئیسیتا که به بهردهم کاتدرائیه که تپیه ریوین. به بیاسه تا کو تایی گۆز په پانه که چوین، ئاو پرمان له کاتدرائیه که دایه وه. کاتدرائیه که له ناو ده مدا زۆر جوان بوو. له بهردهم دوکانیکی قایش فرۆش راوه ستاین. پیتلاوی سواری و جانتای پشتی و پیتلاوی به فره خلیسکی له ناو جامخانه که یدا هه بوو، هه ریه که له مانه وه که پارچه یه کی سه ریه خۆ نیشان درا بوو، جانتا که له ناوه راسته وه بوو. پیتلاوی سواری له لایین و پیتلاوی به فره خلیسکی له لایه که ی تره وه بوو. رهنگی قایشه که تۆخ و چه ورکراو و لووس بوو، له زینیکی به کارهاتوو ده چوو. تیشکی گلزه کان له سه ره ئه و قایشه تاریک و چه وره دا ده بریسکایه وه.

- «رۆژی دێ له سه ره به فر خلیسکانی ده که یین.»

کاترین: «پاش دوو مانگی تر، له مۆرن یاری به فره خلیسکی ده ست پیده کا.»

- «با بچنه ویتن ده ر.»

- «زۆر باشه.»

به بهردهم جامخانه ی دوکانه کانی تر دا تپیه ریوین، بو شه قامیکی لاپه ر په ریبه وه.

- «هه رگیز نه هاتوومه ته سه ره ئه م ریگایه.»

ئه م ریگایه ریگایه کی ته سک بوو، له لای دهسته راستدا رۆیشتین. خه لکیکی زۆر به ناو ته مدا ده هات و ده چوون. دوکانیکی زۆری لی بوو. گلۆپه کانی جامخانه کانیان ده سووتان. له جامخانه یه که وه سه بری کۆمه له په نیریکمان کرد.

له بهردهم دوکانی چهک فرۆشی راوه ستام گوتم: «دهقه بی وه ره ژووره وه. ده مه وی چه کیک بکرم.»

- «چ جۆره چه کی؟»

- «ده بانچه یی.»

چوینه ژووره وه. قایشه که م کرده وه، له گه ل کیفی به تاله که ی ده بانچه که م له سه ره میتی دوکانداره که م دانا، دوو ئافره ت له دواوه ی میتزه که وه بوون، ئافره ته کان ژماره یی ده بانچه بیان هینا.

گوتم: «ده بی بۆ ئه م کیفه بشی؟»

کیفه که م کرده وه، قایشیکی بۆری هه بوو. خۆم به نیوداشی له ده ست کرپبووم تا له شاردا له لاتریزه می به سه تم.

کاترین: «ئاخۆ ده بی ده بانچه ی باشیان هه بی؟»

گوتم: «هه موویان وه کو یه کن.»

له ئافره ته که م پرسی: «ده توانم ئه م ده بانچه یه تا قی بکه مه وه؟»

ژنه که گوتمی: «شوینی گولله ته قاندانمان نییه، به لام ده بانچه یه کی زۆر باشه. هه یچ نیشانه یی له بهردهستی قورتار نای.»

سواری کرد ده ست له سه ره په لاپیتکه دانا. هه رچه ند سپرینگه که ی به هتیز بوو به لام به نه رمی کاری ده کرد، جاریکی تر سواری کرد و ته قاندم. ئافره ته که گوتمی: «چه کیکی نیو داشه، هه ئه فسه ریکی نیشانشکین بوو.»

- «خۆت پیت فرۆشتبوو؟»

- «به لێ.»

- «ئه ی چۆن که وتۆته به رده ست؟»

- «له یاوهره که وه.»

گوتم: «له وانیه هه منیشت لایین. به چه نده؟»

- «په نجا لیر، زۆر هه رزانه.»

- «زۆر باشه. دوو فیشه کدان و قردوی گولله شم ده وی.»

له ژیر میتزه که وه بۆی ده ره پینام.

- «شمشیرت ده وی. هه ندی شمشیری به کارهاتوو هه رزافمان هه یه.»

گوتم: «ده گه ریتمه وه به ره ی جه نگ.»

- «ناه، به لێ، که وای پتویستت پی نییه.»

پاره ی گولله کان و ده بانچه که م دا. یه ده گه که م پر گولله کرد و له جینگه ی خۆم دانا و ده بانچه که شم له ناو کیفه به تاله که دانا. یه ده گه زیاده کانیشم پر گولله کرد له شوینی فیشه کدانی سه ره ره خته که م دانا. قایشه که م به ست.

ده بانچه که له سه ره قایشه که وه قورس دیار بوو. تا ئه و ده قهش له دلی خۆمدا ده مگوت و اباش بوو ده بانچه یه کی نیزامیم هه بی. فیشه کی هه رده م له نه برانه و ده ستده که وی.

گوتم: «ئیسنا و ته وای چه کدارم، ئه مه تا قه شتی که ناین له بییری بکه م. له کاتی خۆیدا که چووم بۆ نه خۆشخانه یه کی ده ستی له ده بانچه که ی پیشووم گر کردبوو بردی.»

کاترین: «به و هیوایه م ده بانچه یه کی چاک بی.»

ئافره ته که پرسی: «هه یچی ترت ناوی؟»

- «باوه‌رناکه‌م هه‌چی ترم پیتوست بی.»

ئافره‌ته‌که‌گوتی: «ده‌بانچه‌که‌په‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆ به‌ستنه‌وه.»

- «تیبینی ئه‌وه‌م کردووه.»

ئافره‌ته‌که‌م‌گێزی ئه‌وه‌بوو شتی ترم پێ بفرۆشی.

- «فیتفیته‌ت ناوی؟»

- «نه‌خێر.»

ئافره‌ته‌که‌ خوا‌حافیزی کرد. ئیمه‌ش هاتینه‌ سه‌ر شۆستی. کاترین له‌ جام‌خانه‌که‌وه‌ سه‌یری کرد. ئافره‌ته‌که‌ش له‌ ژووره‌وه‌ سه‌یری ده‌هوه‌ی کرد و خۆی بۆ دانه‌واندین.

- «ئهم ناوی‌نه‌ بچو‌کانه‌ بۆچی له‌ دارگیراون؟»

- «بۆ راکیشانی بالنده‌یه‌ له‌ کینگه‌کاندا ده‌یان سوو‌پێن. که‌ کلا‌وکوپه‌ ئه‌مانه‌ ده‌بیان بۆ لایان ده‌کشین و ئیتالییه‌کانیش ئاگریان ده‌ده‌ن و راویان ده‌که‌ن.»

کاترین گوتی: «ئیتالییه‌کان زیره‌کن، و ا بزانه‌م ئیوه‌ له‌ ئه‌مریکا کلا‌وکوپه‌ ناکوژن، ئازیزم؟»

- «نه‌خێر، به‌ئهنقه‌ست نایکوژین.»

له‌ شه‌قامه‌که‌ په‌رینه‌وه‌، له‌ به‌ره‌که‌ی تر ده‌ستمان به‌رۆشیتان کرد.

کاترین گوتی: «ئێستا‌که‌ وا هه‌سته‌که‌م باشترم، کاتێ ده‌ستمان به‌رۆشیتان کرد هه‌ستم به‌ترسه‌ی ده‌کرد.»

- «هه‌رده‌م پێکه‌وه‌ هه‌ست به‌باشی ده‌که‌ین.»

- «که‌وابێ هه‌ر پێکه‌وه‌ ده‌بین.»

- «به‌لێ، به‌لام له‌ نیوه‌ی شه‌و لیت دوور ده‌که‌مه‌وه‌.»

- «بیر له‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ مه‌که‌وه‌، ئازیزم.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا شۆرپو‌ینه‌وه‌. گلۆیه‌کان له‌ به‌ر ته‌م و مژ زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوون.

کاترین پرسی: «ماندوو نه‌بووی؟»

- «ئهی تۆ؟»

- «نه‌خێر، پیا‌سه‌کردن شتیکی خۆشه‌.»

- «به‌لام نابێ درێژه‌ی ده‌ینی.»

- «نه‌خێر، درێژه‌ی پێ ناده‌ین.»

بۆ شه‌قامی‌کی لاری سوو‌را‌ینه‌وه‌، رووناکی چیه‌ تیا‌ی نه‌بوو، له‌ شه‌قامه‌که‌وه‌ رۆشیتین. راوه‌ستام کاترینم رامووسی، کاتێ ماچم کرد. هه‌ستم کرد ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم چاکه‌می راکیشا و به‌خۆی دادا تا هه‌ردوو‌کمانی دا‌پۆشی. له‌ شه‌قامه‌که‌دا

راوه‌ستاین پستی خۆمان به‌دیواری‌کی به‌رزدا‌بوو.

گوتم: «با بچین بۆ شو‌ینێ؟»

کاترین گوتی: «باشه‌.»

به‌شه‌قامه‌که‌دا رۆشیتان تا له‌ شه‌قامی‌کی به‌رینتر له‌ ته‌نیش‌ت جو‌بارتیک هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌. له‌ به‌ره‌که‌ی تری شه‌قامه‌که‌دا دیواری‌کی که‌رپو‌وچی و چه‌ند ساختمان‌ییکی تیا قیت بوو‌هوه‌. له‌وسه‌ری شه‌قامه‌که‌دا ترامپه‌کم بینی له‌ پر‌دیکه‌وه‌ ده‌په‌رینه‌وه‌.

گوتم: «له‌سه‌ر پر‌ده‌که‌ ده‌توانین سواری په‌یتوونی بین.»

له‌سه‌ر پر‌ده‌که‌دا له‌نیو ته‌مدا به‌دیداری په‌یتوونی راوه‌ستاین، ژماره‌یی ترام تیبه‌رین. هه‌مووی پر خه‌لک بوو به‌ره‌وما‌له‌وه‌ ده‌گه‌را‌نه‌وه‌.

پاشان په‌یتوونی هات. به‌لام به‌کیکی تیا‌بوو ته‌مه‌که‌ بوو به‌ نه‌باران.

کاترین گوتی: «ده‌کرێ به‌پێ برۆین یا سواری ترام بین.»

- «په‌یتوونی‌کی تر هه‌ر دێ. په‌یتوونه‌کان لێره‌وه‌ تیبه‌ر ده‌بن.»

گوتی: «ئوه‌ یه‌کیکی تر هات.»

په‌یتوونچیه‌که‌ ئه‌سه‌پی وه‌ستاند. نیشانه‌ میتالیه‌ پاره‌ ژمیره‌که‌ی هینایه‌ خواره‌وه‌. چه‌تری په‌یتوونه‌که‌ش به‌رزبوو. چه‌ند دلۆیه‌ بارانی که‌وتبووه‌ سه‌ر چاکه‌ته‌که‌ی و شه‌پقه‌که‌شی له‌ ته‌ریان ده‌دره‌وشایه‌وه‌. له‌سه‌ر کورسی دو‌اوه‌ به‌دوو‌قۆلی لێی دانیش‌تین. چه‌تره‌که‌ی ناوه‌ی په‌یتوونه‌که‌ی کردبووه‌ شه‌وه‌ ره‌شه‌.

- «پیت گوتوو، بۆ کێ بچین؟»

- «بۆ ئێستا‌که‌، له‌ به‌رامبه‌ر ئێستا‌که‌ ئوتیلی هه‌یه‌. ده‌توانین بچینه‌ وینده‌ر.»

- «جا به‌م حاله‌ و به‌ین که‌لویه‌ل ده‌توانین بچینه‌ وینده‌ر؟»

گوتم: «به‌لێ.»

به‌سواری په‌یتوون و له‌ به‌ر باران، ماوه‌ی رینگاکه‌ بۆ ئێستا‌که‌ دووربوو.

کاترین پرسی: «شێو نه‌که‌ین؟ ده‌ترسم برسیم بی.»

- «له‌ ژووری ئوتیله‌که‌ نان ده‌خۆین.»

- «هیچم نییه‌ له‌ به‌ری بکه‌م. جلی شه‌وانه‌شم نییه‌.»

- «دانه‌ی په‌یدا ده‌که‌ین.»

به‌په‌یتوونچیه‌که‌م گوت: «برۆ سه‌ر شه‌قامی ما‌زۆنی.»

په‌یتوونچیه‌که‌ سه‌ری خۆی له‌قاند بۆ لای چه‌پی سووچه‌که‌ی تر سوو‌را‌ینه‌وه‌. له‌شه‌قامی‌کی گه‌وره‌ کاترین چاوی له‌ دوو‌کانی ده‌گێرا.

گوتی: «ئهمه‌ته‌ دوکانی.»

منيش په يتونچيپيه كه م راگرت. كاترين دابه زى و شوسته كه ي بري و چووه دوو كانه كه وه. منيش له ناو په يتوونه كه دانيشتم و چاوه ريم كرد باران بوو. ههستم به يوني ته رايي شه قامه كه كرد. نه سپه كه ش هلمى لي هله ددستا. كه گه رايه وه گورزه يه كي بچووكي به ددهسته وه بوو سوازي په يتوونه كه بوو وه. دهستان به روښتن كرد.

- «دهستم زور بلاوه. به لام شه ويكي جوانه.»

له بهر ده م ئوتيله كه داوام له كاترين كرد له ناو په يتوونه كه ميني. منيش چووم قسه م له گه ل ئوتيلچيپيه كه كرد. ئوتيله كه زووري زوري تيا بوو. نه و جا گه رامه وه په يتوونه كه و پارده په يتوونچيپيه كه م دا. من و كاترين پيكه وه چووينه ئوتيله كه. ميردمندالتيك گورزه كه ي له دهستم وه رگرت و ئوتيلچيپيه كه ش خوي بومان دانه واند و تا لاي بهرزه كه وه كه له گه لمان هات. ژماره يي پلاكي مسي مه خمه لي سووري تيا بوو. ئوتيلچيپيه كه له گه لمان سوازي بهرزه كه وه كه بوو.

- «همز ده كن له ژوره كه تان ناني ئيواره بخون؟»

- «به لئ، زه حمت نه يي ليسته ي خوار دمان بو نانيريپيه سه ره وه؟»

- «بو ناني ئيواره دلتنان خوار دني تايه تي وه كو بالنده ي راو كراو يان سو فيله دها؟» بهرزه كه وه كه سني نهومي بري له هر نهومي قرته يه كي ليوه ده هات دواچار قرته يه كي ليوه هات و وهستا.

- «له فرينده ي راو كراو چيتان هه يه؟»

- «كه له شيري كتيوي و كه له شيري دارستان (۱)؟»

به ناو پارده ي ئوتيله كه دا روښتني نه وه بهر ي پارده ي ئوتيله كه ي يي ناو پوښ كرابوو، ش بيوو. ژماره يي ده گاي زوريشي تيا بوو، كارگيره كه هله ئوتيستكي كرد، ده رگايه كي به كليل كرده وه و خستيه سه رپشت.

- «نه مه ژوره كه تانه. ژورويكي دلارايه.»

ميردمنداله كه ش گورزه كه ماني له سه ر مي زي پيشه وه ي ژوره كه ي دانا. ئوتيلچيپيه كه ش په رده ي ژوره كه ي لادا و گوتي:

«دهره وه تمه.»

كه لويه لي ژوره كه به مه خمه ليكي سوور روپوښ كرابوو. چوند ئاوتينه يه ك و دوو كورسي و چوارپايه كي گه وري تيا بوو. چوارپايه كه به قوماشي (ساتان) روپوښ كرابوو. ده رگايه كي تيا بوو. بو سه ر شوژك ده چوو. ئوتيلچيپيه كه گوتي: «ليسته ي

(۱) كه له شيري كتيوي: بالنده يه كي جواني كلك دريژه و له كه له شير و تاوس ده چي (چريژر).

كه له شيري دارستان: بالنده يه كي گوشت خوري قاوه يي مه يله و ره شي چاو گه وري دنووك دريژه.

خواردنتان بو ده نيرم.»

خوي بو دانه واندني و چووه دهره وه. چوومه لاي په نجه ره كه وه. ته ماشاي دهره وه م كرد. په تي په رده مه خمه ليپيه سووره نه ستووره كه م راكيشا. كاترين له سه ر چوارپايه كه دانيشتوو ته ماشاي چلچراي كريستالي ده كرد.

شه يقه كه ي له سه ر كرده وه، پرچي له ژير روونايي دهريسكايه وه. خوي له ئاوتينه يه كدا بيئي. ده ستي خوي بو پرچي بهرزه كه وه. منيش نهوم له سني ئاوتينه ي تردا ده بيئي. هيچ نيشانه يه كي كه ي فخوشي لي ديار نه بوو. چارزه كه شي كه و ته سه ر چوارپايه كه.

- «چيته، نازيم؟»

گوتي: «هرگيز درك به وه نه بر دووه كه وه كو سوزاني بم.»

منيش گه رامه وه لاي په نجه ره كه وه په رده كه م لادايه وه و سه يري دهره وه م كرد. له و باوه رده ناووم ريسه كه م لي بيته وه خوري و هله وشيته وه.

- «به لام تو سوزاني ني؟»

- «ده زانم، به لام كاريكي زور گرانه كه هه ست بكه يت وايت.»

دهنگي وشك و كپ ده هاته بهر گوي.

- «نه مه باشتري ئوتيله كه ده توانين رووي تي بكه ين.»

نه مه م گوت و سه يري دهره وه م كرد. له بهرام بهر گوره پاننيكه وه گلويه كاني ئيستگه ديار بوون. په يتوونيش به نزيك ئوتيله كه به سه ر شه قامه كه دا تپه ر ده بوون، دار و دره ختي باخچه كه شم بيئي، گلويي ئوتيله كه ش له سه ر شوسته ته ره كه دا دهريسكانه وه. له دلي خومدا گوتم:

«توه، جه هه نم، ئيستا كاتي نه وديه نه م كاته به م گفكوگويه بهر مه سه ر.»

كاترين گوتي: «تكايه، و ره سه ر ئيره.»

له گه ل نه م قسه يه رووگرزي سه روسيماي به ته واوي بز بوو.

- «تكايه و ره لام، جنه كانم لا نه مان (۱)، بوومه وه كچيكي باش.»

سه يرم كرد زرده خه نه يه كي گرت. منيش چوومه سه ر چوارپايه كه و له ته نيشتي دانيشتم و ماچم كرد.

- «تاي تو ده زغيراني باشي مني؟»

- «بي گومان من ده زغيراني تووم.»

پاش ناخواردن ههستم به چاكيوونه وه كرد. پاش كه ميكي تر هه ستان به كه ي فخوشي كرد. دوايي نه ونده ي نه برد و هه ستان كرد كه ژوره كه وه كو ژووري خومانه، ژوره كه م له نه خوشخانه هي خومان بوو، به هه مان چه شن نه م ژوره ش ژووري خومانه.

(۱) جنه كانم: له جياتي (گه رامه وه) به كارها توه.

لهو کاتهی نامان خوارد کاترین کورتهکی منی بهسه شانی خۆی دادابوو. زۆرمان برسی بوو، خواردنهکه جهمیکی باش بوو بوتلیک کاپری و بوتلی (سات ئیسف) مان خواردوه. من زۆریه زۆریم خواردوه. بهلام کاترین کهمیکی خواردوه. ئەمەش وای لێ کرد جۆش و خروش بیگریت، نانی ئیوارهشمان بریتی بوو له گوشتی کهلهشیری ناسراو بهکهلهشیری دارستان لهگهڵ پەتاتە و سوفیلە و سەلاتە.

دوایش (زابلیونی) له جیاتی شیرینی.

کاترین گوتی: «ژوورێکی خۆشه، دلگره، دهباوایه بهدریژایی مانوهمان له (میلانۆ) لێره بواینه.»

- «ژوورێکی سهیره، بهلام دلگره.»

کاترین گوتی: «خرابه شتیکی سهیره، ئەو کهسانه‌ی تیا‌ی ژباون ده‌بێ تامیان چه‌شتی، ئەم مه‌خمه‌لییه سووره جوانه. ئەمەش شتیکه ئاوینه‌کانیش به‌راستی سه‌رنج راکێشن.»

- «تۆ کچیکی دلگری.»

نازانم ئەم ژووره بۆ بیداریونه‌وه‌ی به‌یانیان چۆنه، بهلام پیاو حه‌ق بلێ ژوورێکی خۆشه.

په‌رداخێکی ترم (سات ئسنتیف) م تێ کرد.

کاترین: «خۆزیا، گوناھێکی به‌راستیمان کردبا. تاكو ئیستا هه‌رچییه‌کی کردوومان له‌وه ده‌چی ساده و بێ گوناھ بێ، باوه‌رناکه‌م خراپه‌مان کردبێ.»

- «کچیکی مه‌زنی.»

- «هه‌ست به‌برسییه‌تی ده‌که‌م، برسییه‌تیه‌کی ترسناک.»

- «تۆ کچیکی ساده و ئیسک سووکی.»

- «کچیکی ساده‌م، جگه له تۆ تانیستا که‌س نه‌یزانیوه.»

- «له‌و رۆژه‌وه‌ی که تۆم بینی، پاش نیوه‌رۆیه‌کم به‌خه‌یالی تۆوه برده سه‌ر بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ناخۆ چۆن ده‌کرێ رۆژی من و تۆ پیکه‌وه بچینه ئوتیلی (کافۆر)، ئەگه‌ر بچین ده‌بێ ئەو وه‌خته هه‌ست به‌چی بکه‌ین؟»

- «ئەمەش له نازایه‌تی خۆته، بهلام خۆ ئەمه ئوتیلی (کافۆر) نییه. وانیه؟»

- «نه‌خێر، رینگه‌مان ناده‌ن بچینه ئوتیلی (کافۆر).»

- «رۆژی دێ رینگه‌مان بده‌ن. بهلام ئیسه زۆر جیاوازین، نازیزم من بیر له هه‌یج ناکه‌مه‌وه.»

- «هه‌رگیز بیر لێ ناکه‌مه‌وه؟»

- «به‌ده‌گه‌ن بیر لێ ده‌که‌مه‌وه.»

- «به‌راستی کچیکی به‌ردلی.»

پیکه‌ مه‌بیم تێ کرد.

- «کچیکی زۆر ساده‌م.»

- «له‌سه‌ره‌تا‌دا وا بیرم کرده‌وه وام ده‌زانی که شیتی.»

- «که‌می سه‌رشیتیم، پله‌ی شیتاتیم به‌و راده‌یه ئالۆز نییه، هه‌یج جارێ سه‌رم له تۆ تیکه‌نه‌داوه، وا نییه گیانه‌که‌م؟»

- «مه‌ی شتی باشه، هه‌موو شتی خراپ له بیر ده‌با.»

- «به‌راستی به‌تامه. بهلام باوکه‌می تووشی نه‌خۆشی گۆتی کرد.»

- «باوکت ماوه؟»

- «به‌لێ، تووشی نه‌خۆشی گۆتی بووه. پیتویست نا‌کا بیبینی. ئەدی تۆ باوکت نه‌ماوه؟»

گۆتم: «نه‌خێر زپاوه‌کم هه‌یه.»

- «ئهرێ گه‌ر بیبینم ده‌که‌ویتته به‌ر دل‌م؟»

- «پیتویست نا‌کا بیبینی.»

کاترین: «ئیمه به‌ختیارین. له‌وه زیاتر بیر له هه‌یج شتی تر ناکه‌مه‌وه. زۆر خۆش‌حالم که شوم به‌تۆ کردووه.»

خزمه‌تکاره‌که شته‌کانی برده‌وه. تا ماوه‌ی بێده‌نگ بووین. گۆتمان له‌ ده‌نگی باران بوو. له‌ خواره‌وه‌ش دید و هۆری ئوتومبیلان رۆژه‌ رێیه‌ک ده‌رۆیی.

گۆتم: «هه‌رده‌م له‌ داوه‌ گۆتم لێیه.»

گالیسکه‌ بال‌داره‌که‌ی کات، وا تاو ده‌دات.»

کاترین گوتی: «ئەو هۆنراوه‌یه ده‌زانم. هه‌ی (مارفیتله) بهلام ده‌باره‌ی ئەو کچه‌یه که لای پیاو نامێنێته‌وه.»

میشکم ساف بوو، هه‌ستم کرد ده‌بێ ده‌باره‌ی راستیه‌وه قسه‌ بکه‌م.

گۆتم: «منداله‌که‌ت له‌کوێ بێ؟»

- «نازانم، باشترین شوین بتوانم بیدۆزمه‌وه.»

- «باشه‌ چۆن ئەمه ئه‌نجام ده‌ده‌ی؟»

- «به‌باشترین رینگه‌ که بتوانم ئه‌نجامی بده‌م، نیگه‌ران مه‌به، نازیزم له‌وانه‌یه به‌ر له‌وه‌ی شه‌ر ته‌واو بێ، ژماره‌ی مندالمان بێ.»

- «کاتی رۆشنته‌.»

- «ده‌زانم گه‌ر مه‌یلی رۆشنته‌ هه‌به، هه‌ر ئیستا ده‌توانین برۆین.»

- «نهخێر.»
- «كهوابی تهنگاو مه به، نازیزم، تائیتستا باش بووی ئیستاش دلتهنگ مه به.»
- «دلتهنگ نیم. مانگی چهند جار نامه م بۆ دهنوسی؟»
- «هه موو روژی. شته کانت دهخویننه وه؟»
- «ناتوانن بهو رادهیه ئینگلیزی بخوینیتته وه، تا نازاری خه لکی پێ بدهین.»
- «نامه کانم به دهسته تیککی ناخۆش دهنوسم.»
- «به لām زۆر ناخۆش نه بێ.»
- «که مێ به دهسته تیککی ناخۆش ده یانوسم.»
- «ده ترسم کاتی رویشتم هاتبێ.»
- «زۆر باشه، نازیزم.»
- «چهندم له دل گرانه ماله جوانه که م به جی بیتلم.»
- «منیش وهک تۆ.»
- «به لām ده بێ برۆین.»
- «راسته، به لām زهمانه قهت وای نه کردوه به بیتیکی خوش پیکه وه مینین.»
- «روژی دێ پیکه وه ده مینینه وه.»
- «تا ده گه پیتته وه مالتیکی خوشت بۆ ناماده ده که م.»
- «کێ ده زانی، له وانه دهسته جی بگه پتیمه وه.»
- «له وانه به پیت که مێ بریندار بێ.»
- «نه خێر، دهمه وئ گوئیبه کانت سه لامهت بن.»
- «ئه ی پیتبه کانم. هه ز ناکه ی وه کو خویان ساغ بن.»
- «ئاخر، قاچه کانت برینان تائیتستا وشک نه بووته وه.»
- «گیانه که م ده بێ برۆین.»
- «باشه تۆ له پیتشدا برۆ.»

له جیاتی ئه وه ی به به رزکه ره وه دابه زین، به پیتبکه دابه زینه خواره وه. ئه و رایه خه ی پیتبکه که ی پێ داپۆشرا بوو شر ببوو. پارهی نانی ئیوارم دا که بۆیان هینابوینه سه ره وه.

ئه و خزمه تکاره ی خواردنه که ی هینایه سه ره وه له سه ر کورسی له نزیک ده رگا وه دانیشتبوو هه ستایه سه ر پێ و خۆی بۆ دانه واندین، له گه لێ چومه ژوو ریکی لاپه ره

کری ئوتیلیم دا بێ و پیتده جوو ئوتیل چیه که به براده ریکی خۆم تیکه بیسێ. بۆیه نه به یشت پیتشه کی پاره بدهم. به لām کاتی زانیویه تی به هه له چوه خزمه تکاره که ی له به رده رگا دانا وه نه بادا بێ پارده ان بجمه ده ره وه، له م با وه ده دام ئه م حاله ته روویدا بێ. هه تا له گه ل هاورپیکانی خوشی. خۆ شوکر پیاو له روژگاری شه ردا دۆست و براده ری گه لێ زۆره.

داوام له خزمه تکاره که کرد په یتوونیکمان بۆ بگرێ. خزمه تکاره که گورزه که ی کاترینی لێ وه رگرتم، که من هه لمگر تبوو. به سه یوانی چوه ده ره وه. له په نجه ره وه بینیمان له شه قامه که دا له ژیر باران ده په ریه وه له ژووی ته نیشتیبه وه را وه ستاین. له په نجه ره وه سه یری ده ره وه ی کرد.

- «کات، چیته؟»
- «خه وم دێ.»
- «هه ست به برسیبه تی ده که م.»
- «چیت هه یه بیخۆی؟»
- «به لێ، له ناو جۆرکه که مه.»

په یتوونیککی بینی هیره هات، را وه ستا. ئه سپه که ش له به ر باران سه ری خۆی شو پر کرد بۆ وه. خزمه تکاره که ی تیا دابه زی. سه یوانه که ی هه لدا، به ره و لای ئوتیل هات. له ده رگا وه گه یشتنه یه ک. هه ر به سه یوانه که ی ئه وه وه هاتینه ده ره وه. بۆ لای په یتوونه که رویشتین که له وه ری ریکا که وه را وه ستابوو. ئا و به جۆرکه له کاندایه روژی.

خزمه تکاره که گوئی: «گورزه که ت له سه ر کورسی په یتوونه که به.»

له بن سه یوانه که وه را وه ستا تا سواری په یتوونه که بووین. هیشتا نه مدا خزمه تکاره که.

گوئی: «زۆر سوپاس، گه شتیکی خوش.»

په یتوونچیه که جله وی به رز کرده وه، ئه سپه که ده ستی به رویشتن کرد، خزمه تکاریش له ژیر سه یوانه که وه گه رایه وه ئوتیله که وه. به شه قامه کاندایه چوینه خواره وه به ره و لای چه پ سوو راینه وه، دوا بێ به ره و لای راست... به ره و ئیستگه، هاتینه به رده م ئیستگه. دوو پۆلیسی قه ره بین له شان له ژیر روونکی له به ر باران را وه ستابووین.

له به ر تیشکی گلۆپه کانی ئیستگه وه سه رکلا وه کانیان ده بریسکا یه وه. بارانه که روون و بله ورین بوو، کۆله لگرێ له ژیر که په نگی ئیستگه وه هاته ده ره وه، له ترسی باران سه روملی ویک هینابو وه وه.

گوتم: «نه خێر، سوپاس پیتوستم پیت نیبه.»

گه رایه وه دوا وه و چوه وه ژیر که په نگی تاقه که وه، رووم بۆ لای کاترین وه رسووړاند، سیمای که وتبو وه ژیر تارمایی چه تری په یتوونه که وه.

- «ده توانین خوا حافیزی له به کتری بکه یین.»

«نایب منیش بیتمه ژوروهه؟»

«نه خیر.»

«خو hafiz، کات.»

«ده توانی ناو نیشانی نه خو شخانه ی بدهیتی؟»

«به لئی.»

ناو نیشانی ته وای نه خو شخانه م دایه په یتون چیه که تا بیگه یه نیتنه نه خو شخانه، په یتون چیه که سه ری ره زامه ندی له قاند.

«خو hafiz، زور ناگاداری خو ت و کاترینی بچووک به.»

«خو hafiz نازیزه که م.»

گوتم: «خو hafiz.»

له په یتون که دایه زیم و هاتمه بهر باران. په یتون که ئوغری کرد. کاترین خو ی له په یتون که هینایه دهره وه، له بهر رووناکیه وه سیمایم بینی بزیه کی هاتئ، دهستی لی هه لسه قاندم. په یتون که چوه سه ر شه قامه که. کاترین دهستی خو ی بو تاقی ئیستگه وه پاکیشا. ناوړم دایه وه، چاوم به دوو قهره بینا له شان کان و تاقه که وه کهوت، تیگه یشتم مه بهستی نه و بهو له ژیر باران نه وه ستم، چوممه ژیر که په نگی تاقه که وه. له وئ وه ستم. ته ماشای په یتون که م کرد. تا له سووچه که وه وهر سووړا به وه. ئینجا منیش بو ناو ئیستگه رویشتم، له سه ر پیاده رتیه که بو لای شه مه نده فهره که چوم. کابرای دهره گوان له سه ر شو سستیبه که وه ستابو، به دوام ده گه را. به دوا ی نه وه وه چوممه ناو شه مه نده فهره وه به نیتو خه لکیکی زوردا تپه ریم. تا له دهرگایی چوممه ژوروه وه. کابرای توچی له هوی به کی پر خه لک هه لقونجا بو. هه گبه که م و جوړه که م له سه ر ره فکه ی تایبه ت به هه گبه وه له سه ر سه ریبه وه داندرابوون. زور که سی تر له نیوان راره وی فارگونه که وه به پیوه وه ستابوون. پیاوانی ناو فارگونه که ش زه ق زه ق ته ماشای ئیمه بان کرد، کاتئ هاتینه ژوروه وه. ژماره ی کورسیبه کانی شه مه نده فهره که تپرای نه و هه شاماته ی ناو شه مه نده فهره که ی نه ده کرد و هه موو که س له گه ل یه ک دوژمنانه بوون. توچیبه که هه ستایه سه ری ت تا له شوینه که ی دانیشم، یه کی دهستی له سه ر شانم دانا. رووم تی کرد و چاو یکم داین چیم دی؟! بینیم کاپتینیکی ته ژنده ی توچی. قه تماغه ی نه له سه ر چه ناگه که یه وه بو له به رامبه رم وه ستم. تومه ز کاتئ له راره که وه بووین، له جامه که وه، سه بری کردوه، دوا یی هاتوته ژوروه وه.

لیم پرسى: «فهرموو، چیت ده وئ؟»

که خو م سووړاند و روو به رووی بووم له من که له گه تتر بو، ده موچاویشی له ژیر سیبه ری کلاوه که ی سیسی ره قه له بوو. قه تماغه که ش تازه بوو دهریسکایه وه، هه موو خه لکه که ی نه وئ ته ماشایان ده کردم.

«ناتوانی وا بکه یت، ناتوانی سه ربازی راسپیژی شویتت بو بگری.»

«نه وه وام کرد.»

تفی قوت دایه وه، گرتی قورقوراگه یم بینی، بهر ز بووه وه، دوا یی دابه زبیه وه خو اره وه توچی ش له پیش شوینه که راره ستم، خه لکی تریش له جامه که وه سه بریان کرد. هه یچ که سیکى ناو فارگونه که لیوی نه بزاق ت و نقه ی لیوه نه هات.

مافی نه وده ت نبیه وا بکه ی. دوو سه عات بهر له هاتنی تووه لیوه وه ستموم.»

«ئیسنا چیت ده وئ؟»

«کورسیبه ک.»

«منیش وه کو تو کورسیم ده وئ.»

سه بری سه ر و سیمایم کرد. توانیم هه ست به وه بکه م که نه وه هه مووانه ی له ناو فارگونه که دژی من. گله یم لیبان نه ده کرد. مافی خو ی بوو. به لام منیش کورسیم پیوسته. هه یچ که سی نقه ی لیوه نه هات «نه ی دوزه خ» له دللی خو مدام وام گو ت.

ناچار گوتم: «دانیشه سیورکابیتانو.»

توچیبه که رتگی بو کاپتنی که له گه ت کرده وه. له شوینم دانیشتم، سه بری منی کرد. ناگر له چاوی دهری به لام هه رچوئتی بی کورسیبه که ی گرت به توچیبه که م گو ت: «شته کانم بیته.»

چوینه راره که وه. شه مه نده فهر جمه ی ده هات. زانیم تازه جیگام ده ست ناکه وئ. ده لیرم دا به هه ریبه که یان. به ناو راره که وه رویشتم و دایه زینه خو اره وه. له دهره وه له سه ر شو ستمه که له جامه که وه سه بری ناوه دیان ده کرد. هه یچ شوین نه بوو. دهره گوان گو تی: «له وانه شه ژماره یه کی پتر له وئ سواری شه مه نده فهرین.» ته وقه م له گه ل کردن و خو hafizیم لی کردن و رویشتم، به لام هه ردوویکیان هه ستیان به په ژاره یی کرد. کاتئ شه مه نده فهره که دهستی به رویشتم کرد، ئیمه هه موومان له ناو راره که ی شه مه نده فهره وه، راره ستابوون سه بری گلوپه کانی ئیستگه و گوړه پانه که م کرد، له دهره وه ش باران به رده وام بوو. زوو به زوو په نجه ره کان باراناوی بوون، ئیستر نه م ده توانی دهره وه بیسیم. دوا یی چار ناچار له سه ر عاردی راره که وه که وقه خه و. بهر له خه و تن پاره و ده فته ری تپینیبه کانم له ناو گیرفانی کراس و پانتولم دانا که ده گه یشته ده لینگم. به درتژیی شه و که وقه شیرین خه وه وه، کاتئ خه لک له (بریسکا) و (دقیرونا) سواری شه مه نده فهر بوون بیدار بووم وه. به لام هه ندی بلتی یه ک و دوو لیکه وقه وه خه و. سه رم به جوړکتیک کردبوو باسکیشم له وی تر وهرینا بوو. هه ستم به گرانی جوړکه که ده کرد. هه ر که سی بیوستابه پیم لی نه نئ، ده یتوانی به سه رم پازی دابایه، خه لکیکی زور به درتژیی راره که وه له سه ر عارده که وه نو سستبوون، هه ندیکى تریش خو بان به ئاسنی په نجه ره که وه گرتبوو یان پالیان به دهرگاوه دابوو. نه م شه مه نده فهره هه میشه وا جه نجال بوو.

له پايزدا دارهكان رووت بوون و ريگاكانيش قوراوي بوون. له (ئودينهوه) بهسواري لوريي بو (گوريزيا) كه و قهه پي. لورييه كاني تري سهر ريگاكه مان به جيهيتشت. سهيري پييدهشتي دهو روبه رم كرد. دارتوهه كان رووت بوونهوه كيلاگه كانيش قاوهيي بوون ريگاكه گه لاي تهرى وهريوي له سهر بوو كه له ريزه داره رووتبووه كان هه لوهره بوون و ژماره بين كرپكاريشي له سهر بوو. كه له ريگاكه كاريان ده كرد. جيئي تايه ي سهر ريگاكه يان بهو په له بهر دانه پر ده كردهوه كه له نيوان داره كاني هه روه لاي ريگاكه وه قومهت كرابوون. شاري (گوريزيا) مان لي به ديوار كهوت. ته مو مژ بالي به سهر دا كيشابوو، چيا كانيشي له بهر چاوان روون كردبوو. له رووباره كه وه په رينه وه ناوه كه ي به خوږ دهو پيشت. له چيا كاندا باران بوو. هاتينه ناوشار، به لاي كارگه كان تپه پين، پاشان به خانوه كان و ساختمان ه كان. ژماره ي خانوه پيكر او ده كان له جار ان زورتر ببوون. له شه قاميكي ته سكددا به لاي ئوتومبيلكي فريباگوزاري خاچي سووري بهر يتاني تپه پين. شوفيره كه شه پقه يه كي له سهر نابوو، ده موچا و سيس و له كه داربوو. ئه وم نه ده ناسي. له گوره پانيكي گوره له بهر امبه ر خانوي ميجه ري شار له لورييه كه دابه زيمه خواره وه. شوفيري لورييه كه جانتا كه ي پشتمي دايه ده ستم و به كوتم دادا. دوو جوړ كه كه ي تريش به ده ستمه وه ته كه ته كي بوو ملم له ري نا، فيلاكه مانم گرته بهر. هه ستم به جووشي بهر ده مال بوونه وه نه ده كرد. به سهر ريگا چه و ريزه كه ي ئوردو و گاوه شوږبو و مه وه. له نيوان داره كاندا سهيري فيلاكه مانم ده كرد. په نجهره كاني هه موو داخرا بوون، به لام ده رگاكه ي له سهر پشت بوو چوومه ژوره وه ميجه رم بيبي له سهر مي زي ژورويكي بين كه لوپه ل، كه نه خشه و به يان نامه ي چاپكراوي له سهر ديواره كاني هه لو اسرابوو، دانيشتبوو.

گوته: «رؤژ باش، چونی؟»

كبرا پيرتر و وشكتر دهاته بهر چاوم.

گوتم: «باشم، دهنگوياس چيبه؟»

- «هه موو شتي دوايي هات شته كانت دابني و دانيشه.»

گورزه كه م دانا و، دوو جوړ كه كه شم له سهر زهوي دانا. شه پقه كه شم له سهر گورزه كه م دانا، كورسييه كه ي ترم له لاي ديواره وه هيتا و له نزيك ميژه كه وه له سهر ي دانيشتم.

ميجه ر پرسی: «هاو بيزار بوو، ئهري هاتوويته وه سه رخت؟»

- «به لي.»

- «ئاخو ئافه ريني نازايه تبت ودرگرتوه؟»

- «به لي... وهرم گرتوون. زور سوپاس.»

- «دهبا بيانينم.»

زريزه ي چاكه ته كه مم داكيشا، چاكه ته كه م وه لادا، تاتواني هه روه شه ريتنه كه بيبي.

- «ئهي مه داليات ودرگرتوه؟»

- «نه خيتر، ته نيا فرمانه كه يم به ده دست گه يشتوه.»

- «مه داليكان دوايي ده گنه ده ستم. ماوه ي ده وي.»

- «چ خزمه تيكت هه يه ئه نجامي بدم.»

- «ئوتومبيله كان هه موويان له بهر ي جه نكن. شه شيان له باكورن له ناوچه ي كارپورتيون، (كارپورتيون) پي ده زاني؟»

- «به لي.»

هاته وه بيرم. (كارپورتيون) شاريكي مه يله و سپييه. كه و توته دولتيكه وه. قولله ي زهنگي تيدا يه. شاروچكه يه كي خاوتي نه و قه ليه زه يه كي جوان له گوره پانه كه يدا هه يه.

- «له وي كار ده كن. ژماره ي نه خووشي لييه. شه ريش له وي كو تايي هاتوه.»

- «ئهي ئوتومبيله كاني تر له كو تين؟»

- «دوو له سهر چياكان، چواريش هيتشتا له (بينيزا) ماونه ته وه دوو تبيبي فريباگوزاري تريش له گه ل سوپاي سيبه م له (كارسون) كارده كن.»

- «هيچ فه رما يشتيكت هه يه ئه نجامي بدم؟»

- «گه ر ئاره زووت لييه ده تواني بچيت چوار ئوتومبيله كه ي (بينيزا) وه ر بگريت. (گينو) ماوه يه كي زوره له وييه. توش ئه و ناوچه يه ت نه ديوه. ديوته؟»

- «نه خيتر، نه م ديوه.»

- «ناوچه يه كي تووشه، سي ئوتومبيلمان له وي لي فه و تاوه.»

- «ئه وه م زانيوه.»

- «به لي. رينالدي بو ي نوسيوي.»

- «ئهي رينالدي له كو تيه؟»

- «ليتره، له نه خو شخانه يه، هاوين هات و پايز چوو ئه و هه ر ليتره بووه.»

- «پيت باوه ر ده كه م.»

- «بارودوخ زور ناخوش بوو، له وانه راده ي تووشي و ناخوشييه كه ي باوه ر ناكه ي، وا هه ست ده كه م تو به ختت هه بوو كه له وي بريندار كراي.»

«دهزانم. بهختم هه بوو.»

«سالی ئاینده، توو شتر ده بڼ، له وانه به هه ئیستا هیرش بیتن. بریاری ئه و بهان داوه كه هیرش دهست پیتبكه. بهلام باوه ر ناكه م. وهختی ئه وه بهسه ر چوه،

رووباره كهت بینی چۆن بوو؟»

«به لئ، زیادی كرډبوو.»

«باوه ر ناكه م له و ناوخته دا هیرش بهرن. باران دهستی پیتكرډوو به فریش هه ر بباری دهباری. ئاده ی شتیكم ده باره ی هاوولا تیبیه ئه مریکیه كانتم پی بلئ. ئاخۆ ده بی كه سی ئه مریکی تری وهكو توومان له گه ل كار بكا؟»

«سوایه كی ئه مریکی ده ملیونی مه شق ده ده.»

«به و هیوایه م هه ندیكمان له وانه بهر كه وئ. بهلام فه رده نسا هه مووی ده كا هیچی بهر ئیبه ناكه وئ. باشه، تو ئه مشه و لیره ده مینی بی به یانی له گه ل ئوتومیلیکی بچوك بچۆ (گینۆ) بنیره وه. یه كیكی شاره زای ریگا كه ت له گه ل ده نیرم. (گینۆ) هه موو شتیك پئ ده لئ. هه رچه نده ناویه ناویش تاكو ته را توپ ده هاویشترین. بهلام شه ر كو تایی ها تووه. تو ش هه زده كه ی (بانسیترزا) بیینی؟»

«خوشحالم به دیتنی (بانسیترزا) و شادمانم به گه رانه وه م بۆ لای جه نابت، مایگی ترۆ.»

به زه رده خه نه به كه وه گو تی: «له چاكه و لوتفی خۆته، ئه وه ی راستی بی له م شه ره بیزار بوومه. گه ر دوور كه ومه وه هه رگیز باوه ر ناكه م بگه ریتمه وه.»

«بارودۆخ به و را ده به به ده؟»

«به لئ ئه وه نده خراپه و پتیریش، برۆ سه ر كه وه خۆت بشۆ، رینالدی هاو رپت بدۆزه وه.»

چوو مه ده ره وه و جان تا كانم هه لگرت و به پیتل كه سه ر كه و تم. رینالدی له ژوو ره وه نه بوو، بهلام شته كانی له وئ بوون. منیش له سه ر قه رویت له دانیشتم، به له كپیت چه كه م كرډه وه و پیتلاوی راسته م له بهر كرډه وه، پاشان له سه ر گازی پشتی له سه ر قه رویت له كه لی پال كه وتم. ماندوو بووم، بیی راسته م به ئازار بوو، پال كه وتم له سه ر جیگه به تا كه پیتلاوه كه وه شتیکی ناشرین بوو. بۆیه هه ستامه وه قه ی تانی تاکی چه پیشم شل كرډه وه، پیتلاوه كه م فری دا یه سه ر زه وی. پاشان له سه ر په تو كه جاریکی تر پال كه وتمه وه. هه وای ژوو ره كه له بهر داخرانی په نجه ره وه بۆگن خا و ببوو. بهلام له بهر شه كه تی توانای هه ستان و كرډه وه بهم نه بوو شته كانم هه موو له قو رینتیکی ژوو ره كه وه دانرا بوون. تاریکی بالی به سه ر ده ره وه دا كیشابوو، له نیبو جیگه پال كه وتم و كه وتمه بیر كرډه وه له (كاترین). چاوه رپی رینالدی بووم. خۆم وام دانابوو كه شه و بهر له نوسن نه بی، بیر له (كاترین) نه كه مه وه. بهلام له بهر ئه وه ی زۆر ماندوو بووم و هیچ شتی نه بوو خۆمی پیوه خه ربك

بكه م. بۆیه هه ر له سه ر قه رویت له راكشان و بیر كرډه وه م په ك بوو. كه (رینالدی) به ژوو ره كه وت بیرم له (كاترین) ده كرډه وه، رینالدی هه ره كه كو خۆی ما بووه وه. بهلام كه من لاواز ببوو.

رینالدی گو تی: «باشه. رۆله»

له سه ر جیگه هه لسا مه وه. به ره و لام هات. له سه ر قه رویت له دانیشتم و دهستی له ملم كرډ، گو تی: «پیره كۆر، باسه ریریکی چۆك ت بكه م.»

شه پیکی توندی له پشتم دا، منیش دهسته كانیم گرت.

گو تم: «ده بی پانتۆله كه م له بهر بكه مه وه.»

«رۆله له بهری بكه وه، ئیبه هه موو لیره براده ری یه كترین. ده مه وئ بز انم چ ئیشتیكیان بۆت كرډه وه.»

هه ستامه وه سه ر پی پانتۆله كه مم له بهر كرډه وه، شاشی سه ر برینه كه م كرډه وه. رینالدی له سه ر زه وی به كه دانیشتم، چۆكمی بۆ پاش و پیش چه مانده وه په نجه كانی زۆر به خیرایی به سه ر قه قاغه كه دا برد، ئینجا به په نجه گه وه كانی هه ر دوو دهستی، كلاوه ی ئه ژنۆمی به هیتواشی جوولا نده وه.

«هه ر ئه وه نده ده چه میته وه؟»

«به لئ.»

«تا وانه تو ره وانه ی جهنگ ده كه نه وه، ده بوایه به ته وای بچه ما یا یه وه.»

«له پیشتر زۆر چا كتره، جار ان ره ق بوو وهك ته خته دار و ابوو.»

رینالدی قاچی زیاتر چه مانده وه. منیش ته ماشای دهسته كانیم ده كرډ، دهستیکی ئژدارانه ی چاپووكی هه بوو. ته ماشای ته وقی سه ریم كرډ، پرچی ده دره وشایه وه. به چاکی شانه ی كرډبوو. ئه مجاره قاچی یه گجار چه مانده وه.

گو تم: «ئۆخ!»

گو تی: «ده بوایه به ئامیر زیاتر چاره سه ری كرابا یه.»

«له جار ان چا كتره.»

«ئه وه ده زانم، ئه وه شتیكه، من له تو زیاتری لی ده زانم.»

هه ستا یه سه ر پی له سه ر ته خته كه دانیشتم.

خه ربکی ته و او بوون بوو گو تی:

«چۆك ئیسه كه ی پوخته یه. ده باره ی هه موو شتی قسه م بۆ بكه.»

«هیچ شتی نیبه باسی بكه م. رۆزگاریکی خامۆشم برده سه ر.»

«وه كو پیاویتیکی ژن دار ده جوو لیتته وه. چیبیه؟»

رینالدی دهستی له ئه ژنۆی خۆی وه رپنا.

- «ئەم شەرە دەمکوژی. ئەم شەرە غەمباری کردووم.»

- «گۆتم: «ناھ.»

- «مەسەله چیبە؟ بۆچی نابێ هەست و نەستییکی مرۆڤایەتیم هەبێ؟»

- «نەخێر، دەتوانم، دەتوانم ڕەنگوڕووی خۆشیت لێ بەدی بکەم، ئادەدی پێم بلێ؟»

- «بەدرێژایی هاوین و پایز نەشتەرگەریم کردووه. لە ئێشدا بوومه. ئێشێ هەموو کەسیکم راپەراندوووه. بەخوا ڕۆڵە، هەر ئەوەندەت زانی بووم بەنژداریکی بەناویانگ.»

- «ئەوهم بەدلە.»

- «قەت بێرناکەمەوه. نەخێر، بەخوا بێرناکەمەوه. تەنیا ئێشێ نەشتەرگەری

دەکەم.»

- «ئەمە راستە.»

- «بەلام ئێستا ڕۆڵە وا هەموو شتێ دواپی هات. نەشتەرگەری ناکەم ئەمەیه تەنگی پێ هەلچنیوم و بێزاری کردووم. شەڕیکی ترسناکە. باوەڕم پێ بکە. ئێستا تۆ وری منت بەرز کردۆتەوه. ناخۆ ئەو قەوانە پی پێم راسپاردبووی بۆت هیناوم.»

- «بەلێ.»

قەوانەکان بە قاقەز پێچراپوون لەناو کارتۆنی ناو هەگبەکەم دانا بوون. بەلام زۆر شەکەت بووم توانای دەرھینانانم نەبوو.

- «ئەی تۆ ڕۆڵە هەست بەخۆشی ناکە؟»

- «هەست بەدۆزەخ دەکەم.»

رینالیدی: «ئەم شەرە زۆر سامناکە. وەرە ژووڕەوه. با هەردوو کمان خۆمان مەست و سەرخۆش کەین و کەیفخۆش بێن، ناخۆشی لە مێشکمان دوورخەینەوه، ئەوکات هەست بەخۆشی دەکەین.»

- «نەخۆشی زەرتمک هەیه ناتوانم بخۆمەوه.»

- «ئۆھ، ڕۆڵە تۆ چۆن بۆم گەرابتەوه. بەماندی و جگەرێکی نەخۆشەوه بۆم گەرابتەوه. وا پێت دەلێم ئەم شەرە شتیکی بەد و خراپە کەواپی لەبەرچی ئەم شەرەمان هەلگیرساند؟»

- «پێکی دەخۆینەوه. نامەوی سەرخۆش بێم. بەلام پێکی دەخۆینەوه.»

رینالیدی بەرەو لای مێزی دەستشۆر چوو، دوو بەرداخ و قاپێ کۆنیایی هینا.

- «کۆنیایی نەمساوییه. نیشانەیی حەوت ئەستێرەیه. ئەو تاقە شتیکیە لە (سان

گبریل) دەستیان بەسەردا گرتی.»

- «لەوی بووی؟»

- «نەخێر، لێرە بترازی پێم بەھیچ شوێنی نەکەوتوووه. هەر لێرە بوومه و ئێشێ

نەشتەرگەریم کردووه. سەیرکە ڕۆڵە ئەمە قالکی کۆنە فلجەیی ددانته. هەلگرتووہ تا

یادی تۆی پێ بکەمەوه.»

- «تا وەبیرت بێتەوه ددانت بشۆی.»

- «نەخێر، هی خۆشم لایە. بۆیە هەلگرتووہ تا بەیانبات بەتێنەوه یادم کە هەولت دەدا پاشماوی (فیلارۆزا) لەسەر ددانەکانت لایەریت کە سویندت دەخوارد و ئەسپیرینت قووت دەدا جنیوت بەسۆزانییەکان دەدا هەر کاتێ ئەم قالکە دەبینم ئەوهم دیتەوه یاد کە هەولت دەدا و یژدانی خۆت بەفلجەیی ددان پاکژ کەیتەوه.»

رینالیدی بۆ لای تەختەکەم هات و گوتی: «ماچیکم بکە، پێم بلێ بەراستیت نەبووه.»

- «ماچت ناکەم. تۆ مەپوونی.»

- «دەزانم، تۆ خورتییکی ئەنگلۆسەکسۆنی باشی. چاک دەزانم، دەزانم تۆ کورپیکێ بەشیمان بۆوی. دەبێ چاوەڕێی کەم تا بەچاوی خۆم ببینم کە ئەنگلۆسەکسۆنی بەفلجەیی ددان سۆزانی دوور دەخاتەوه.»

- «کەمێ کۆنیاک لە پەرداخەکە بکە.»

پەرداخەکانمان لێکدا و خواردمانەوه، رینالیدی پێم پێکەنی و گوتی: «سەرخۆشت دەکەم، جگەرت دەردێنم، جگەرێکی ئیتالیی باشت لە جیاتنی بۆ دادەنێم. جارێکی تر دەتکەمەوه پیاو.»

پەرداخەکەم بەکەمێ کۆنیاکەوه هەلگرت و چوومه لای پەنجەرەوه، دەرەوه تاریک بوو. پەنجەرەکەم کردەوه باران وەستا بوو، دەرەوش سارد بوو، تەمومێ سەر درەختەکانی داپۆشیبوو.

رینالیدی گوتی: «نەکەیی کۆنیاکەکە لە پەنجەرەکەوه فری دەیتە دەرەوه گەر توانای فرکردنیت نییە بیدەرەوه خۆم.»

- «خەریکی ئێشی خۆت بە.»

بەدبێتیی رینالیدی خۆشحال بووم. دوو سالی رەبەقی بەگالتەوگەپ لەگەڵم بردە سەر. گالەکانیم بەدل بوو. هەردوو کمان چاک لەبەکتری تێدەگەشتین.

لەسەر تەختەکەوه پرسی: «ژنت هیناوه؟»

پشتی خۆم بەدیوارەکەوه دابوو لە نزیک پەنجەرەکەوه راوەستا بووم، گۆتم: «نەخێر هێشتا نەم هیناوه.»

- «نایا کەوتوویتە داوی خۆشەویستییهوه؟»

- «بەلێ.»

- «لەگەڵ کچە ئینگلیزەکە؟»

- «به لئى.»
- «ئەى رۆلە، باشە ئەو لەگەلت دەگونجى؟»
- «هەلبەت.»
- «مەبەستم ئەو ەيه: ئاخۆ ئەو بە شىبۆه يەكى پراكتىكى لەگەلت دەگونجى؟»
- «بێدەنگ بە قسەى وا مەكە.»
- «قسەى واناكەم، بەلام دوايى خۆت دەبينى كە من پياويكى لەو پەرى نيانى دام. ئاخۆ ئەويش...؟»
- گوتم: «رېنين. تكايە قسەى وا مەكە. ئەگەر دەتەوئ ببیتە برادەرم بێدەنگ بە.»
- «نامەوئ بېم بە برادەرت چونكە هاوړتيم.»
- «كەوايى بېدەنگ بە.»
- «زۆر باشە»
- چوومه سەر تەختەكە، لە تەنیشتى دانیشتم، رینالدى پەرداخەكەى بە دەستەوه گرتبوو. چاوى بریبوونە زەوى.
- «تینگە يشتى رینالدى. وانیهه؟»
- «ئۆ، بە لئى، بە درتیزايى ژيانم سەرپېچى مەسەله پېرۆزەكانم كړدوو، بەلام لەگەل تۆ بە دەگمەن وا گونجاوه وام كړې. لەو باوهرهش دام كە تۆش كەمى لەو مەسەلانهات لا هەيه.»
- دوو باره چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «ئەى تۆش ئەو مەسەلانهات لا نيبهه؟»
- «نەخېر.»
- «هەرگيز.»
- «نەخېر.»
- «ئاخۆ من دەتوانم ئەم قسانه بەدايك و خوشكت بلّيم؟»
- رینالدى بەگور گوتى: «بە خوشكەكەت بلّيم؟»^(۱)
- هەردووكمان دامانە قاقاي پتیکەنين.
- گوتم: «ئەى پېرە سوپيرمان.»
- رینالدى گوتى: «من ئيرەيبیت پى دەبەم»
- «نەخېر، تۆ وانى.»
- «مەبەستم ئيرە نيبه. مەبەستم شتى تره. تۆ هيچ برادەريكت هەيه ژنى هينايى.»

(۱) مەبەست لە خوشكەكەت: كاترينە.

- گوتم: «به لئى.»
- رینالدى: «نەبرادەرم هەيه ژنى هينايى، وه نەبرادەرم هەيه كەوتبیتە داوى خۆشەويستيبهوه.»
- «لەبەرچى نېتە.»
- «منيان خۆش ناوئ.»
- «لەبەرچى؟»
- «من مارم، ماری بېر و هۆشم.»
- «تتیکەل و پتیکەلت كړد. سیتو نيشانهى بېر و هۆشه.»
- «نەخېر مار نيشانهى بېر و هۆشه.»
- ئەو زياتر كەيفخۆش بوو.
- گوتم: «تۆ لەوكاتەدا چاكترى كەوا قوول بېر ناكەيتەوه.»
- گوتمى: «تۆم خۆشدهوئ، نەزان، بەلام كاتى من دەبم بەزانايەكى ئيتالى مەزن، تۆ عەيبت؟! لە قسەكانم دەبينهوه. زۆر شت دەزانم بەلام ناتوانم بيان دركيم. زۆر لە تۆ زياتر دەزانم.»
- «به لئى ئەمە راستە.»
- «بەلام كاتىكى خۆشترت دەبى. هەتا لەكاتى پەشيمانيش كاتىكى خۆشترت دەبى.»
- «بەو نزايە ناليم ئامين.»
- «ئا، بە لئى، ئەمە راستە. من تەنيا لەوكاتەدا كەيفخۆشم كە كاردەكەم.»
- ئەمەى گوت و ديسان چاوى لە عاردى پرېنەوه.
- «بەسەر ئەمە زال دەبى.»
- «نەخېر، من حەز لە دوو شتى تيريش دەكەم. يەكيتيان زيانى بۆ كارەكەم هەيه، ئەوى تيريشيان لەماوهى نيسوسەعات يا پازدە دەقەيى، هەندى جار لەو ماوهيه بەكەمتريش تەواو دەبى.»
- «لەوانهيه چاكتر بوويم. رۆلە. تۆ نازانى بەلام تەنيا ئەم دوو شتە و ئيشەكەم هەيه.»
- «لەوانهيه شتى تازەش بەدەست بېنى.»
- «نەخېر، هەرگيز شتى تر بەدەست ناهيتى. ئيمە بەو هەموو شتانهى هەمانە لەدايك بووين، هەرگيز فيرنابىن هيچ شتى نوئيش بەدەست ناهينين. ئيمە هەموومان بەتەواوى دەستمان پتیکردوو، دەبىت بەوه كەيفخۆش بېن ك لاتينى نەبووين.»
- «شتىكى وانيبه ناوى لاتينى بى. ئەوه بېرکردنەوهيهكى لاتينيانەيه. تۆ زۆر

شانازی به كه موكوپیه كانت ده كه ی.»

رینالدی سه ری بهرزكردوه و پیتكه نی: «ده بی له قسه كردن بوهستین، ئه وه نده ی بیبر بكه مه وه ماندوو و شه كه ت بووم.»

رینالدی كه هاته ژووره وه پیده چوو ماندوو بی.

«كاتی نانخواردن هاتوه. دلشادم به گه رانه وه ت، تو باشتین هاو پتی منی، برای هاوسه نگره ری منی.»

پرسیم: «ئهی كه ی به یانی برایانی هاوسه نگره نان ده خۆن؟»

«هه ر ئیستا، به لام بو خاتری جگه رت پیتكه یی تر ده نۆشین.»

«وه كو حه زه ته ی پۆلیس.»

«له مه ر ئه مه وه ژۆر ورد نیت. ئه مه شتیك بو په یوه ندی به گه ده و مه یه وه هه بووه. كه می مه ی له پیتناوی گه ده ت بنۆشه.»

گوتم: «ئهو ی له ناو بوتله كه دا بیتی له چاوی هه ر شتیکی تو بیلیتی ده ینۆشم.»

رینالدی په رداخه كه ی بهرزكردوه و گوتی: «له چاوی كچه دۆسته كه ت.»

«ژۆر باشه.»

«له مه ودوا هه رگیز قسه ی خراب به لایه نی ئه وه وه ناكه م.»

«ژۆر له خۆت مه كه.»

كوئیباکی ناو بوتله كه ی خواره وه، گوتی:

«من دلپاك، وه كو تو م، منیش كه چیتكه ئینگلیزی بو خۆم ده دۆزمه وه. له راستیدا من بهر له تو ده زگیرانه كه تم ناسیوه. به لام كه می بو من درێژه. ئه وه نده درێژه به خوشكم ده شی.»

گوتم: «تو زه ینیکی سافت هه یه.»

«ئهی وانیه هه ر له بهر ئه وه شه پیت ده لیتین رینالدی (پورسیمۆ) (۱).»

«رینالدۆی سپورسیمۆ (۲).»

«ده نا تا زه یمن سافه با بو نانخواردن بچینه خواره وه.»

ده موچاوم شوش و پرچم شان هكرد و به پیتكه ییكه چوینه خواره وه.

رینالدی كه می سه رخۆش بو، له ژووره وه نا مان خوارد. خواردنه كه ش باش ناماده نه بو بوو.

رینالدی گوتی: «ده چم قاپی دیتم.»

(۱) پورسیمۆ: واته زه ین ساف.

(۲) گالته باز.

به سه ر پیتكه یكه كه وت و منیش له سه ر میتزه كه دانیشتم گه راپه وه بوتلیکی هیتا. بو هه ر به كیشمان نیوه ی په رداخی تی كرد. په رداخه كه م بهرزكردوه دامه بهر رووناکی چراهه كه ی سه ر میتزه كه و گوتم:

«ئهو نده ژۆره.»

«نه ئه بو گه ده یه کی به تال ژۆر نییه. ئه وه شتیکی چاكه، ئه مه گه ده به ته واوی ده سوو تیتنی. هه یچ شتی له مه خراپتر نییه بو تو.»

«ژۆر باشه.»

«رۆژ به رۆژ پساو داده رزیتنی. گه ده تیکده دا و ده ست له رۆك ده كا، نژداریش ئه مه ی پیتوسته.»

«ئاوا ریت نیشان ده ده ی؟»

«ئهی دلیمه. له وه زیاتر ناخۆمه وه. ئه وه نۆش بكه. رۆله چاوه پتی به م زوانه نه خۆش بكه وی.»

نیو به رداخم خواره وه، گوتم له ده نگتی بو، خزمه تكاره كه بو، له هۆله كه وه هاواری كرد: «شۆریا، شۆریا ناماده یه.»

میتجه ر هاته ژووره وه. سه ری بو له قان دین و دانیشتم. له پشت میتزه كه وه ژۆر بچووك دیار بوو.

میتجه ر پرسى: «ئیمه هه ر ئه وه نده یین؟»

خزمه تكاره كه مه نجه لی شۆریای داگرته خواره وه. قاپه كانانی به ئه سكو پر كرد.

رینالدی گوتی: «هه ر ئه وه نده یین. ته نیا قه شه یی نه بی. گه ر بزانی (فیدریكو) لیریه ئه ویش دیته ئیره.»

پرسیم: «ئهو له كوئییه؟»

«له ره بیه ی ژماره ۳۰۷. له و باوه رده ئیستا دی ته له فۆنم بو كردن پیتانم گوت، پیتی بلتین تو هاتوویته وه.»

میتجه ر له گه ل شۆریا كه خه ربك بو، ده م و لووتی سپریه وه. داوی سمیله قیت بووه كه شی به وردی سپینه وه.

گوتم: «ده لیتی هه را و به زمی چیتستخانه كو نه كه مان نه ماوه.»

میتجه ر گوتی: «به لی ئیمرو هیمنه.»

رینالدی گوتی: «من ده مه فتنه چی.»

میتجه ر گوتی: «ئیرینكو، هه ندی مه ی بخۆره وه.»

په رداخه كه می پر كرد. (سپاغانی) یان بو هیتانین. به خواردنه وه یه وه خه ربك بووین. كاتی قه شه وه ژووركه وت سپاغانیتیمان ته واو كرد بوو. قه شه هه مان سیمای جارانی

مابوو بچووك و ئەسمەر و تێكچەقیبوو. ههستامه سه‌رپێ ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵ كرد. ده‌سته‌كه‌ی تری له‌سه‌ر شانم دانا.

گوته‌ی: «هه‌ر كه‌ زانیم گه‌راویه‌ته‌وه، یه‌كسه‌ر هاتم.»

میجهر گوته‌ی: «دانیشه، تۆ دو‌اكه‌وتی.»

رینالدی گوته‌ی: «ئێواره‌ باش قه‌شه‌كه‌مان.»

وشه‌ی قه‌شه‌ی به‌ئینگلیزی گوته‌ی. ئەمه‌ خودی كاپتن بوو، په‌لار و توانجی له‌ قه‌شه‌ی ده‌گرت و سه‌گه‌ ئینگلیزییه‌كه‌ی ده‌زانی. قه‌شه‌ گوته‌ی: «ئێواره‌ باش رینالدۆ.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ شوژیای بۆ هیتنا، به‌لام قه‌شه‌ دلێ سپاغانی ده‌ویست. لیتی پرسیم: «تۆ چۆنی؟»

گوته‌ی: «باشم، كاروبار له‌ چ حاله‌؟»

رینالدی: «كه‌مه‌ی مه‌ی بخۆزه‌وه. ئەه‌ قه‌شه‌، كه‌مه‌ی مه‌ی بۆ گه‌ده‌ت بنۆشه. خۆت ده‌زانی ئەمه‌ نه‌ریتی چه‌زه‌تی پۆلیسه‌.»

قه‌شه‌ به‌رپه‌وشت به‌رزبیه‌وه‌ وه‌لامی داپه‌وه‌ گوته‌ی: «به‌لێ، ده‌زانم.»

رینالدی په‌رداخه‌كه‌ی پر كرده‌وه و گوته‌ی:

«ئهم قه‌شه‌ پۆلیسه‌، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ناخۆشی و نا‌هه‌موارییه‌كه‌.» قه‌شه‌ سه‌یری كردم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كه‌ی گرت، توانیم له‌ خولقی قه‌شه‌ ئه‌وه‌ ده‌ستنیشان بکه‌م، كه‌ په‌لار و توانجی رینالدی هیتنا نه‌گه‌یشتوته‌ ئیسقانی.

رینالدی به‌رده‌وام بوو گوته‌ی: «ئهم قه‌شه‌یه‌ پۆلیسه‌، ئاره‌قخۆر و خۆتپیه‌كه‌ی به‌ره‌لا بوو، كاتێ سارد بووه‌وه‌ گوته‌ی: «بێ سووده‌ هه‌ر كه‌ لێیش بۆه‌ یاسای بۆ ئیمه‌ی سه‌رگه‌رم دانا، راست ناکه‌م (فریدریکۆ)؟»

میجهر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كه‌ی گرت. ئیمه‌ ئیستا ده‌ستمان به‌خواردنی گوشت كرده‌بوو، گوته‌ی:

«كه‌ شه‌و دادی سێ و دووی له‌ ئیشتی قه‌شان ناکه‌م.»

قه‌شه‌ سه‌ری له‌سه‌ر قاپه‌كه‌ی خۆی به‌رزكرده‌وه و سه‌یری منی كرد و بزیه‌كه‌ی هاتنی.

رینالدی گوته‌ی: «سه‌یركه‌، ئا ئه‌وه‌تا بووه‌ لایه‌نگیری قه‌شه‌. كوا ئه‌و كۆنه‌ براده‌ره‌ باشانه‌ی په‌لاریان له‌ قه‌شه‌ ده‌دا؟ كوا (كالفكانتی) كوا (برۆندی)؟ (سیزار) له‌ كۆتیه‌؟ خۆ بۆ من نه‌هاتوه‌ هه‌ر به‌ته‌نیا بێ لایه‌نگیر په‌لار له‌ قه‌شه‌ بده‌م.»

میجهر گوته‌ی: «قه‌شه‌یه‌كه‌ی باشه‌.»

«قه‌شه‌یه‌كه‌ی باشه‌، هه‌ر چۆنی بێ ئه‌و قه‌شه‌یه‌. ده‌مه‌وێ تیه‌به‌كه‌مان بگه‌رتیمه‌وه‌ سه‌ر جارانی پێشووی. ده‌مه‌وێ (فریدریکۆ) كه‌یفخۆش كه‌م. هه‌ی بۆ چه‌ه‌نه‌م بچیت قه‌شه‌.»

میجهر سه‌یری قه‌شه‌ی كرد. زانیم. سه‌رخۆش بوو سیما له‌ر و لاوازه‌كه‌ی سه‌پی

هه‌لگه‌رابوو. خه‌تی پرچی سه‌ری له‌چاو سه‌پایی نێوچه‌وانی زۆر ره‌ش بوو.

قه‌شه‌ گوته‌ی: «باوایی، رینالدی، باوایی.»

رینالدی: «بۆ دۆزه‌خ بچیت. بۆ دۆزه‌خ بچیت ئەم ئیشه‌ نه‌فهرت لێكراوه‌ت.»

رینالدی پشتی به‌كورسییه‌كه‌دا.

میجهر گوته‌ی: «مه‌ی كاریکی تێ كرده‌وه، ماندووه‌.»

گۆشته‌كه‌ی خۆی ته‌واوكرد و گۆشتاوه‌كه‌شی به‌ له‌ته‌نانی سه‌پیه‌وه‌.

رینالدی به‌ئه‌وانه‌ی سه‌ر خوانه‌كه‌ی گوته‌ی:

«گوته‌ی بێ ناچێ. بۆ دۆزه‌خ له‌گه‌ڵ گشت ئیشه‌كانت.»

قه‌شه‌ گوته‌ی: «ده‌بیت مۆله‌ت وه‌رگیری.»

میجهر سه‌ری خۆی لێ له‌قاند، رینالدی سه‌یری قه‌شه‌ی كرد.

گوته‌ی: «له‌و باوه‌رێ كه‌ ده‌بیت مۆله‌ت وه‌رگیرم؟»

قه‌شه‌ گوته‌ی: «به‌ ئاره‌زووی خۆت بکه‌. گه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ وه‌ری مه‌گره‌.»

«بۆ دۆزه‌خ بچیت. ئەوان ده‌یانه‌وێ له‌ كۆلم بکه‌نه‌وه‌ و له‌ده‌ست من بزگارت بێن.

هه‌موو شه‌و هه‌وێ ده‌ده‌ن خۆیان له‌ ده‌ستم بزگار بکه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌موویان به‌شه‌ر دێم. چ ده‌بیت گه‌ر مۆله‌ت وه‌رگیرم، هه‌موو كه‌سه‌ی مۆله‌تی هه‌یه‌. جیهان هه‌مووی مۆله‌ت وه‌رده‌گرت ئەمه‌ له‌لایین» له‌ قه‌سه‌كانی به‌رده‌وام بوو شتیوه‌ی وانه‌بێتێك ده‌یگوته‌وه‌: «ئهمه‌ زییه‌كه‌ی بچووكه‌، پاشان تیه‌بێنی په‌یدا‌بوونی لیسێك له‌ نێوان هه‌ردوو شان‌كانتا ده‌كه‌ین، دوایی هه‌یج شتی تر تیه‌بێنی ناکه‌ین. له‌ دواییدا باوه‌رمان ده‌خه‌ینه‌وه‌ ناو جێوه‌.»

میجهری له‌ قسه‌ی كرد و گوته‌ی: «یا له‌ناو سالفارسانی...» رینالدی ئیستاكه‌ زۆر كه‌یفخۆش بوو، گوته‌ی: «ده‌بیت به‌ره‌مه‌یكی جیوه‌ بێ. سه‌رده‌ریكی لێ ده‌كه‌م، ئەه‌ پیره‌ قه‌شه‌ی دل‌ساف مه‌ترسه‌، هه‌رگیز تووشی ئەمه‌ نابێ، منداڵ تووشی، ئەمه‌ رووداویكی بیه‌سه‌ریكی رووداویكی ساكاری بیه‌سه‌ریكی.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ شیرینی و قاوه‌ی هیتنا، ئەم شیرینییه‌ی هیتنا چه‌شنی بوو. له‌ په‌په‌ی نانی ره‌ش ساسی په‌یت. چراكه‌ دوو‌كه‌لی ده‌كرد. دوو‌كه‌لی ره‌ش له‌ناو لاله‌كه‌وه‌ به‌رز ده‌بووه‌وه‌.

میجهر به‌خزمه‌تكاره‌كه‌ی گوته‌ی: «دوو مۆم بینه‌ ئەم چرایه‌ بیه‌ ده‌ره‌وه‌.»

خزمه‌تكاره‌كه‌ دوو مۆمی داگیرسای له‌ناو دوو ژێر پیاڵه‌وه‌ هیتنا، چرایه‌كه‌ی برده‌ ده‌ره‌وه‌ و كوژاندییه‌وه‌. رینالدی كپ بوو. پێده‌چوو تۆزێ باش بووین. قه‌سه‌مان كرد. پاش قاوه‌ خواردنه‌وه‌ هه‌موومان چوینه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ هۆله‌كه‌ چوین.

رینالدی گوته‌ی: «تۆ ده‌ته‌وێ قسه‌ له‌گه‌ڵ قه‌شه‌ بکه‌ین به‌لام من ده‌بیت بچم بۆ شار.

شهو شاد قه شه .»

قه شه گوتی: «شهو باش رینالدر.»

رینالدی گوتی: «یه کتر ده بیینه وه، فریدی؟»

گوتم: «به لئ، زوو وهره وه.»

رووی تیکردم و له دهرگا چوو ده ره وه، میجر له گه لئ نیمه وه ستابوو. گوتی: «له گه لئ ئیشکردن زور ماندوو. لهو باوره دایه که تووشی نه خوشی تاته شه ک بووه. من باوره ناکم. خو له وانه شه وابی نهو به داوودهرمانی نهو نه خوشییه چاره سهری خوی دهکا، شهو شاد ئیرنیکو تو بهر له گزنگدان توغر دهکهی، وانیه ئیرنیکو؟»

«به لئ.»

گوتی: «که وابی خواحافیز. بهختیکی باش. (پیدوز) خه بهرت دهکاته وه له گه لئ دئ.»

«خواحافیز، دهرباره هیرشه نه مساوویه کان قسه دهکهن به لام من باوره ناکم، هیوادارم نهو هیرشه نه کری. به لام ههرچوتی بی لیره نابی. (گینو) هه موو شتیکت پیده لئ، ته له فونه که ش ئیستا زور باش کاردهکا.»

«منیش به ریکی ته له فونت بو دهکهن.»

«جیی خویه تی. شهو شاد. رینگهی رینالدی نه دهی زیاتر براندی بخواته وه.»

«ههول دهدهم نه خواته وه.»

«شهو شاد قه شه.»

«شهو شادتر، سیگنور مایکور.»

چوو نووسینگهی خوی.

26

چومه لای دهرگا، سهیری دهره وه کرد، باران نه دهباری. به لام ته موثر بوو. به قه شه م گوت: «بچینه سهره وه؟»

«دهتوانم که میک بچینه وه.»

«دهبا بچینه سهره وه.»

به پیتلکه سهرکه وتین و چوینه ژووره که م. له سهر ته خته که هی رینالدی پالکه وتم و قه شه له سهر ته خته که م دانیشت. که خزمه تکاره که م ریکی خستبوو، ژووره که تاریک بیوو.

پرسی: «به راست پیم بلئ چونت؟»

گوتم: «زور باشم، به لام ته مشه و ماندوو مه.»

«منیش ماندوو مه، به لام به بی هئ.»

«نهی دهربارهی شه ره وه چی ده لئیت؟»

«به مه زنده بهم زوانه ته او دهین، نازانم له بهرچی. به لام وا ههست دهکهن.»

«چون وا ههست دهکهی؟»

«خو دهزانی میجهرت چونه؟! دلنه رمه؟ زور خه لکی تریش ئیستا وهک نهو دلنه رم بوینه.»

گوتم: «من نهو له خوم ههست پیده که م.»

قه شه گوتی: «هاوینیکی ناهه موار و ترسناک بوو.»

نهو لهو روزهی سه فرم کرد زور زیاتر له ئیستا که پروا به خو و وره بهر زتر بوو.

«رهنگه باوره نه که هی نهو هاوینه چ هاوینی بووه، مه گهر ههر خوت لیره بوای بتزانیه بیه چون بووه! زور کهس لهم هاوینه دا له راستی نهو شه ره گه پشتوون، نهو نهو فسه رانهی که ههر گیز باوره م نه ده کرد لهم شه ره بگهن، ئیستا که تیگه یشتون.»

«به رای توچ ده بیت؟»

نهو م گوت و چنه شه په یه کم له په توکه هی ژیرمه وه هینا.

گوتی: «نازانم، به لام لهو باوره م که چیتر درتزه نه کیشی.»

«دهین چ روو بدا؟»

«شه ره دهو سستین.»

«کی؟»

«ههردوو لا.»

گوتم: «ئاواته خوازم و ابیت.»

«باوره ناکهیت؟»

«باوره ناکه م ههردوو لا پیکرا شه ره راگرن.»

«خو منیش لهو باوره م. نهو زور لهو زیاتره که نیمه چاوه پروانی بووین، به لام پاش نهو هی نهو گورانم له پیاوه کاندایینی، لهو باوره ددا نه ماوم که شه ره له مه زیاتر بخایه نی.»

«کی له شه ری هاوینه هی نهو مسال سهرکه وتنی به دهست هینا؟»

«کهس.»

گوتم: «نه مساوویه کان، بردیا نه وه. رینگهی ئیتالییه کانیا نهدا چیاکانی (سان گبریل) داگیر بکن. که وابی نهو ان سهرکه وتوون. نهو انیش شه ره رانارگن.»

- «ته گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست به هه مان شت بکهن، که ئيمه ههستی پيډه کهين له وانه به شهري راگرن. ته وانيش وده كو ئيمه دهرده سهريان کيشاوه.»
- «شتي وا هه رگيز نه بووه و نابي. سه رکه وتوو شهري رابگري؟!»
- «تو وره من دهر ووخيتيت.»
- «من ده توانم ته نيا ته وه بلتيم که پروام پتي هه يه.»
- «که وايي به پرواي تو شهري به رده وام ده يي، به رده وام ده يي، هيج شتي پرواندا؟»
- «نازانم ته نيا ته وه ده زانم که نه مساوييه کان شهري راناگرن، ته وان سه رکه وتوون ئيمه ته نيا له کاتي شکستيدا ده بينه مه سيحي.»
- «نه مساوييه کان گشتيان مه سيحين ته نيا (بوسنيانه کان) نه بن.»
- «مه به ستم له مه ماناي پروتي مه سيحي نييه. مه به ستم هه لسوکه وتي حه زره تي مه سيحانه يه.»
- قه شه هيجي نه گوت:
- «ئيمه ئيستا هه موومان له جاران دلته رمترين، چونکه به زيون. حه زره تي عيسا چون ده بوو گهر (پيستر) له (باخچه که دا) رزگاري کردبايه؟»
- «ههروهک خوږي ده بوو.»
- گوتم: «له و باوه رده دا نيم.»
- قه شه گوتي: «تو وره دهر ووخيتي. وا ههست ده کهم شتي پرووهدات نوږ ده کهم تا شتي پرويدا. وا ههست ده کهم ته مه زور نزيکه.»
- گوتم: «له وانه يه هه ندي شت پرويدا، به لام ته نيا بو ئيمه پرووهدا. گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست بکهن. ته وا ته وه مه به ستمانه ديته دي. به لام ئيمه يان به زاندا، ته وان به جوړتي تر ههست ده کهن.»
- «زور سه رياز هه ميشه وايان بير کردو ته وه. نهک له بهر ته وه ي که به زيون.»
- «هه ره له گه ل قه ومان ي شهروه به زيون. له وکاته وه به زيون که جو تياره کانيان به زوري له کيلگه کانياندا دهر هيتاون و کردو يان به سه رياز. له بهر ته وه يه جو تياره کان ژيرن. له بهر ته وه ي له يه کهم روژي ده ست پيکردني شهروه به زيون. ده سه لانيان بده ري ته وه کات ده زاني چهن د ژيرن.»
- قه شه هه رته ي ليته نه هات. که وتبووه بير کردنه وه، گوتم:
- «ئيستا به خو م دلته نگم له بهر ته وه هه رگيز بير له و شتانه ناکه مه وه. هه رگيز بير ناکه مه وه. ته نانه ت هه ر که قسه ش ده کهم ته و شتانه ده ليم که له ناو ميتشکمدان به يي ته وه ي بير يان لي بکه مه وه.»
- «به و هيوايه م شتي پرويدا.»

- «به زين؟»
- «نا له وه زياتر.»
- «له وه زياتر! هيجي تر نييه. سه رکه وتن نه بين. ته ویش له وانه يه خراپتر بي.»
- «ما وده ي که له ميتبوو به هيواي سه رکه وتن بووم.»
- «منيش ههروه کو تو.»
- «ئيستا نازانم.»
- «له دو ان يه ک ده يي، به زين يا سه رکه وتن»
- «پروام به سه رکه وتن هه ره نه ماوه!»
- «منيش. به لام پروام به رووخانيش نييه. هه رچه نده له وانه شه پروخان با شتر بي.»
- «تو پروات به چي هه يه؟»
- «به خه و.»
- هه ستايه سه ري و گوتي: «ببووره، زور مامه وه. به لام زور حه ز ده کهم قسه ت له گه ل بکه م.»
- «ته م باسه وا خو شه جاري که تر قسه ي لي بکه ينه وه. مه به ستم له خه و هيج نييه. به هيجي هه لته گري.»
- هه ستايه وه، له تاري که ته و قه مان کرد.
- گوتي: «له نو قته ي (۳۰۷) دا ده خه و م.»
- «به ياني زو و ده چه پاسگاکاني پيشه وه.»
- «کاتي گه رايه وه ده تبينم.»
- تا دهرگا به ريم کرد گوتم: «پيکه وه پياسه ده که ين و قسه ده که ين.»
- ده ستي دانا سه رشانم و گوتي:
- «دامه به زه. به راستي به هاتنه وه ت زور خو ش حال م، هه رچه نده تو به م هاتنه وه ت دلخوش ني.»
- گوتم: «نا، به دلتمه، شه و شاد.»
- «شه و، شاد، چاو و.»
- گوتم: «چاو و.»
- ته وده نده م خه و ده هات هه ر مرد بووم.

که رینالدى هاته ژووره و اگا هاتم، بهلام نهو نقه لیتوه نه هات و منیش لیکه و تمه وه خو. به یانی جله کانم له بهر کرد و له گهل گهردی به بیان بهر له وهی دونیا روناک بییته وه ریشتم، که نهویم به جیهیشت رینالدى هر له شیرینی خودا بو.

(بیسیزیا) م پیشتر نه دیبوو. بهلام هه لگه ران به سهر نهو هه رازه هه له موته، که نه مساوییه کان پیشتر تیايدا جیگیربون، جیگه سیهریوون. نهوئ که و تیبوه سهر روو باره که له دواوهی نهو شوینهی لپی بریندار ببوم. هه رازه ریگایه کی تازه دروست کرابوو. ژماره بیی تریله به سهر وه بو، له دواوهی نه مه وه ریگاکه تهخت بو، له و تیه دارستان و گردی لیژم له ناو ته موژدا بینی. چند دارستانیک هه بوون، هر له زووه وه داگیر کرابوون، بهلام داره کانیا ن هیشتا تیک نه شکینر ابوون. له دواوه، نهو شوینهی که هیچ گردیکی لی نه بوو بیته په ناگا، ریگاکه بهو پارچه حه سیرانه داپوشرابوون که له سهر وه دا به سهر لایه کانیدا دادرابوو، ریگاکهش له گوندیکی خاپوور کراو کوتایی هاتبوو. هیله کانی بهری جهنگ که و تیبوه دواوهی نهو گونده. ژماره بیی توپ له دهووبه ری داندرا بوون. خانوه کانی خراب پی کرابوون. بهلام هه موو شتی به چاکی ری کخرابوو، له هه موو شوینی نیشانهی راگوزاری داندرا بوو.

(گینۆ) مان دوزییه وه، قاوهی بو هینان، پاشان له گه لی ریشتم چاوم به چند که سی جیاجیا که وت. پاسگاکانم بینی. گینۆ گوتی ئوتومبیله فریاگوزاره به ریتانییه کان که من به خوار (بیسیزیا) وه له نریک (رافنا) له کاردان. (گینۆ) به ریتانییه کان زور که و تیبوه به ردل. گوتی توپ هاویشتن هر له نه پرا نه وه به رده و امه بهلام بریندار که من، ژماره ی نه خوشان له گهل دهست پی کردنی بارانه وه روو له زیادی ده بی. بریار و ابوو نه مساوییه کان هیرش دهست پی بکه نه وه. بهلام نهو باوه ری به مه نه ده کرد، بریارش و ابوو ئیمهش هیرش به رین. بهلام نه مساوییه کان هیچ تیپی سهر بازی تازه یان نه هینا، نه مهش نیشانهی هیرش نه کردن بوو.

خواردن له ناوچه یه زور که م بوو، بو به زور که یفخوش بوو گهر جه من خواردنی له (گوریزیا) بخوارد بایه. ئیواره ده بی چیم خوارد بی؟ وه لام دایه. گوتی و ابرانم نهو شتیکی خوش و به دلی منه. به تاییه تی دلی که و تیبوه سهر (دولسن).

خو من وه سفی ته و اوم بو نه کردبوو، به لکو هر له کورتی بریمه وه. گوتم: (دولسن) م خواردده و. و ابرانم وای بو چوه، که نهو خواردنه له نانی حلوا خوشتر بی.

ناخو من ده زانم نهو نیازی چ لایه کی هیه؟ له وه لامدا گوتم نه خیر، بهلام زانیومه که هه ندی ئوتومبیلی تر له (کاپورتیو)، بوون. گوتی به ناواته وه به بهم ریگایه دا سهر که وی. (کاپورتیو) شوینیکی دلاری بچووک بوو. نهو دلی بهو چیا به رزه ی که لهو دیوه وه هه لده کشا ده بوو. (گینۆ) کورپکی باش بوو، هه موو که سی خوشی دهویست. گوتی

دۆزهخی به راستی له (سان گبریل) بوو نهو هیرشه ی له نریک (لوم) وه کرا به زووترین کات سهر کوت کرا. گوتی نه مساوییه کان ژماره یه کی زور توپ و کومپاره یان له ناو دارستان و سهر لوتکه ی (تیرنۆفا) وه له دواوه مان و له سهر وه مان داناوه. ریگاکانیا ن به شه و به توندی کوتیه وه. به تالیونیک کی توپی ده ریوانی له وی هه بوو. که میتشکمانیا ن برده بوو. توانیم به جووری به زهوی که و تینان نهو چه شنه توپانه بناسم. یه که م جار گویت له گرمه ی ده رچوونی ده بوو، پاشان هاژه ی ده هات و لرمه ی ته قینه وه ی ده بیسترا. عاده تیان و ابوو دوو توپیان پی که وه ده هاویشتن، یه کی راست له دوا ی نه وی تر، خو ساچمه کانیا ن هه م پر سه چه ند گه وه بوون. ساچمه یه کی نیشان دام، که بریتی بوو له پارچه یه کی کانزای گرنج گرنج، درپیه که ی له پییه ک تیپه ر نه ده کرد. کانزاکه ده تگوت کانزای بایتییه. (۱)

گینۆ گوتی: «له و باوه رده انیم که زور کاریگه رین، بهلام له گهل نه وهش هه تره شیان برده ومه. دهنگ ده ده نه وه، وا ده زانی راسته وخو بو تو هاتوون گرمه و لرمه ی هاویشتن و ته قینه وه ی یه که، جا گهر برینداریشت نه که ن که هه تره شیان بردی و مردنیا ن نیشان دای له وه زیاتر چه ده میتی.»

هه ره ها گوتی: «له هیله کانی به رامه ریان له نیو نه مساوییه کانا تیپی (کروش) و هه ندی له تیپی (ماکیارز) هه ن. تیپه کانی ئیمه هیشتا له باری تاماده سازی و هیرش بردن. بیته لیان نه بوو قسه ی پی بکه ن. هه روا بو کاتی هیرش هینانی نه مساوییه کان سه نگه ریان بو خو تی ماتکردن لی نه دابوو. بهلام مه تاریزی زور نایابی عاسی به درپزایی چیا نزمه کان تا ده گه بیسته پی ده شته کان هه بوون که چی به داخوه هه یه هه لوی بو ری کخستنیان و کردنیا ن به شوینی بهرگری نه دراوه بیرورام ده رباره ی (بیسیزیا) چۆنه؟

من وام راده بینی که تهخت و پانوپور بی و له دهشت ده شتر بی.

قهت به خه یالندا نه ده هات که ناوا پر هه له توپه له ت بی.

گینۆ گوتی: «ئه لتویانۆ (۱)، بهلام پیا نو نییه.»

گه راینه وه ژیره مینی خانوه که ی تیای ده ژیا. گوتم نهو سه نگه ره ی له به رزایییه و که میک چالایی تیایه، ئاسانتر و ته کنیکیتره و نه رکی پاراستنی زور له زنجیره چیا به کی بچووک ئاسانتره. گوتم هیرش بردن له سهر چیا ناخوشتر نییه له هیرشی پی ده شت و ساکه گۆر. گوتی: «نه مهش ده وه سستیته سهر چیاکان سه بری (سان گبریل)

(۱) کانزای بایت: جوژه کانزایه کی ره قه له مس و ته نه که پیکدی درهنگ داده خوئی.

(۱) نه لتو - Alto به دهنگی نهو پیاهه گۆران بییژه دهوتری که دهنگه که له نیوان دهنگ گه وره بی خو ی و سی جار نه وه نده ی خو ی بی. یا به دهنگی نهو نافره ته ده گوتری که هه مان دهنگی له درپزکرده وه دا هه بی.

بكا. گوتم: «به‌لئ، به‌لام ئەوان لەسەری لووتكه‌كه‌وه ماندوو بوون چونكه ساكه‌گۆر بوو. زۆ به‌ناسانی به‌چياكه هه‌لنگه‌ران و سه‌ركه‌وته سه‌ره‌وه.»

گوتم: «به‌گجار وا ئاسان نيبه.»

گوتم: «به‌لئ، ئەمه شتێکی تايبه‌تی بوو. چونكه (سان گبريل) زياتر له‌وه ده‌چوو قه‌لا بن نه‌ك چيا بێ. نه‌مساوييه‌كان چهند ساڵ بوو خه‌ریکی قايه‌کردنی ئه‌و ناوچه‌يه بوون.»

له‌رووی ته‌کنیکیه‌وه، ئەوهی من مه‌به‌ستم بوو له‌ شه‌ری جێ گۆرکێدا زنجیره‌ چيايه‌ك وه‌ك هیلێتیکی به‌رگري به‌هیچ ناچێ چونكه سووران‌ه‌وه له‌ دوری چيا له‌ خۆی ئاسانتر نيبه. تۆ ده‌بێ توانای جووله‌ت هه‌بێ، به‌لام چيا جووله‌ی نيبه. پياويش له‌ زماييه‌وه گولله هه‌ر به‌هه‌زاييه‌وه ده‌نێ. له‌و حااله‌ته‌ش كه دوژمن گه‌مارۆی چيا دده‌ا شوپه‌سوارێ مه‌یدان له‌سه‌ر لووتكه‌ی چياكانه‌وه ده‌میتێته‌وه. من بروام به‌شه‌ری سه‌ر چيا نيبه. زۆر له‌مێژه له‌و باره‌وه بېرم كردۆته‌وه تۆ چيايه‌کی لێ داگير ده‌كه‌ی، ئه‌ويش چيايه‌ك لێ ده‌ستیتێته‌وه. به‌لام كه شه‌ر گه‌رم بێ و به‌راستی ده‌ست بێ بكا هه‌ردوولا به‌ناچاری داده‌به‌زنه‌ خواره‌وه.

پرسی: «تۆ چی ده‌كه‌ی گه‌ر سنوورت چيا بێ؟»

گوتم: «هه‌شتا بېرم لێ نه‌كردۆته‌وه.»

هه‌ردووكمان دامانه‌ پيکه‌نێن.

گوتم: «به‌لام له‌ رۆژگاری دێریندا نه‌مساوييه‌كان، هه‌رده‌م له‌ناوچه نیمچه‌ چوار گۆشه‌ییه‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌شتی (قبرونا) خراب لێیان دراوه. ئەوان رینگه‌یان دده‌ان تا دابه‌زنه‌ ناوچه ده‌شتیه‌کان ئینجا له‌وئ لێیان ده‌هاتنه‌ ده‌ست و له‌نیویان ده‌بردن.»

«به‌لئ، به‌لام ئەوان سه‌ریازی فه‌ره‌نسی بوون، تۆش ده‌توانی بێ پێچ و په‌نا، گێرمه‌ و کیشه‌ی سه‌ریازی بنییته‌وه، کاتی له‌ ولاتی دوژمندا شه‌ر ده‌کری.»

له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ری ئه‌و بووم، بۆه گوتم:

«به‌لئ، به‌لام کاتی له‌ ولاتی خۆت شه‌رده‌که‌ی ناتوانی به‌زانسته‌یانه‌ ره‌فتار بکه‌ی.»

«رووسه‌کان وایان کرد، تا داو بۆ ناپلیۆن دانێته‌وه.»

«به‌لام ئەوان خاکیان فراوانه. ئەگه‌ر تۆ بته‌وئ له‌ ئیستالیا داو بۆ ناپلیۆن دا بنییه‌وه، خۆت له‌ ناوچه‌ی (بریتندی) ده‌بینیه‌وه.»

«جینگایه‌کی ترسناکه. قه‌ت چووبته‌ بریتندی؟»

«لێی نه‌مايه‌وه.»

«هه‌رچه‌نده‌ خۆم نیشتمانی په‌روه‌رم، به‌لام (بریتندی) و (تارانسو)م ناکه‌وێته‌ به‌ردل.»

«ئهی بینسیتزات به‌دله‌؟»

«خاکیکی پیروزی هه‌یه، به‌لام خۆزیا په‌تاته‌ی زیاتری تیا چاندرابایه. ده‌زانی کاتی هاتینه ئیره‌ کیلگه‌ی په‌تاته‌مان دۆزییه‌وه كه نه‌مساوييه‌كان کاتی خۆی چانده‌بویان.»

«ئایا، به‌راستی خواردن كه‌م بووه‌؟»

«من به‌ش به‌حالی خۆم هیچ کاتی تیرم نه‌خواردوو، هه‌رچه‌نده‌ من خۆم زه‌لامیکی زۆرخۆرم به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ستم به‌برسییه‌تی نه‌كردوو خواردنه‌كه‌مان مام ناوه‌ندیه. په‌له‌کانی هیله‌کانی پێشه‌وه خواردنیکی چاکیان هه‌یه، به‌لام ئه‌وانه‌ی دواوه خواردنیان ده‌ست ناكه‌وێ. هه‌له‌كه‌ له‌ شویتیکدا هه‌یه. ده‌بێ خواردن زۆر بکری.»

«سه‌گه‌ ماسییه‌کان^(١) له‌ شویتیکی تر خواردنه‌كه‌ ده‌فرۆشنه‌وه.»

«به‌لئ ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ستیان بێ ده‌دنه‌ به‌تالیۆنه‌کانی پێشه‌وه، به‌لام ئه‌وانه‌ی دواوه داد و بېدایانه‌ له‌ ده‌ست كه‌م خۆراکی. په‌تاته‌ی نه‌مساوی و شا به‌رووی دارستانه‌کانیان هه‌موو خوارد، ده‌بێ خواردنی چاکتریان بدریتێ. ئیسه‌ له‌ زۆرخۆره‌کانین. سوور ده‌زانم كه‌ خواردن فره‌ زۆره‌ کارێکی زۆر ناوه‌وايه سه‌ریاز بێ خواردن بێ. قه‌ت رۆژێ تیبینی ئه‌وه‌ت کردوو، ئەمه‌ چ جزیره‌ جیاوازییه‌ك دروست ده‌کا ئه‌گه‌ر بێ و وا بېر بکه‌ینه‌وه؟»

گوتم: «به‌لئ زگی برسی هه‌رگیز سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناھینێ به‌لکو سه‌رکه‌وتن له‌ده‌ست ده‌دا.»

«ئیسه‌ باسی دۆزاندن ناكه‌ین. له‌باره‌ی دۆزاندنه‌وه زۆر قسه‌ كراوه. ئه‌وه‌ی به‌م هاوینه‌ ئه‌جم دراوه، به‌فیرۆ نه‌کراوه.»

من نقه‌م لێوه‌ نه‌هات. هه‌رده‌م به‌بېستنی وشه‌ی «پیروزی» و «نهمری» و «قوربانی» و ده‌رپرینی (به‌فیرۆ رۆیشتن) په‌شو‌کاوم. ئه‌وانه‌مان زۆر جار گوێ لێ بووه. بووه‌ته‌ بنیسته‌ خۆشه‌ی بن ددان. هه‌ندێ جار له‌ژێر باران وه‌ستاوین، به‌راده‌بێ له‌مه‌ودای بیستێ زۆر دووربووین. ته‌نیا ئه‌و قسانه‌ نه‌بێ كه‌ به‌شپه‌وی جارێان هاوارکرا بێ یان له‌ بلاو کراوه‌کاندا خۆیندوو مانه‌ته‌وه. له‌ پۆسته‌ره‌کاندا یه‌ك له‌دوای یه‌ك بلاوده‌کرانه‌وه، ئیستا و ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ، هیچ شتی پیروزم نه‌بینیوه. ئه‌و شتانه‌ی كه‌ نه‌مرن هیچ به‌لگه‌ی نه‌مریان تیا نیه‌، قوربانیه‌کان وه‌كو گۆشتی ره‌شه‌ولاغه‌کانی ئاغه‌لی شیکاگۆنه، به‌لام ئه‌و گۆشته‌ی لێره‌یه‌ جگه‌ له‌ به‌ژێر گلکردنی هیچی تری لێ نا‌کری زۆر وشه‌ی تر هه‌ن كه‌ پیاو توانای گوێ لێگرتنی نیه‌... له‌ کۆتاییدا نهمری ته‌نیا له‌ناوی جیگا‌کاندا ماوه، هه‌مان شت به‌گۆیره‌ی هه‌ندێ فره‌ میژوو و له‌گه‌ڵ ناوی هه‌ندێ شوین كه‌ ده‌توانین ب‌لێین هه‌موویان مانایه‌ك ده‌دنه‌وه قسه‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانیش وه‌كو نهمری و

(١) سه‌گه‌ ماسییه‌کان: مه‌به‌ست ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌سته‌کانن.

شهرهف و نازایه تی بیان پیرۆزی هه موویان له گهڵ ناوه راسته قینه کانی گوندهکان و غرهی ریتگاگان و ناوی رووبارهکان و تیپه سه ربازییهکان و میژوو و رۆژهکانیان پیس و چه پهڵ بوون.

(گینۆ) نیشتمانپه روهه بوو جار به جار هه ندۆ قسهی ده کرد، قسه کانی ناسمان و ریتسمان لیتی دوور ده خستنه وه. به لām کورتیکی باش بوو. زانیم ئیتالیا په رسته و به نیشمانپه روه ریش له دایک بووه. له گهڵ (پیدۆزی) به ئوتومبیل بۆ (کوریزیا) ئۆغریان کرد منیان به جیته پشست.

ئهو شهوه ره شهبا و تۆف بوو. په شه با په که بارانی داده کرد و دار و به ردی پر قوڕ و ئاو کرد. سواغی ماله ته پیوهکان ته ر و بۆر بیوون. پاش نیوه رۆیه کی درهنگ باران وهستا. له دهره وهی بنکهی پزیشکی غره دوودا سه بری ده شتوده رم کرد و. پایزیکی ته ر و رووتهن ولاتی داگرتیوو. هه وریش لووتکهی هه موو گرتیکی داگرتیوو. ئه و هه سیرانهی که به سه ر ریتگا که وه بوون ته ر بیوون و ئاویان لێ ده چۆرا په وه و خۆر به ر له ئاوبوون په کسه ر وه دره که وت و له پشت سه روکهی دارستانه رووته که نه وه دهره وشا په وه. ژماره یه ک تۆپ و کومپاره ی نه مساو ییه کان له لای سه روکهی پشت دارستانه که دا دادرابوون. به لām که میان تۆپیان ناگر ده دا. سه بری ئه و گۆزه دوو که له ناکاوانه م ده کرد که له تۆپی (شارنیل) دهره ده چوون له ئاسماندا له سه ر خانووه کی ناو کیتلگه ی که لا وه که بوو که ده که وته نزیک هیله کانی پیشه وهی به ردی جهنگ به دیار ده که وت.

له ناوه راستی دوو که له که وه بریسه که په کی سپی مه یله و زه رد په یدا ده بوو، بریسه که نام بینی ئینجا گرمه ی ته قینه وهی ده ز رینگا په وه. پاشان تۆپه له دوو که لیتی ترم بینی به با شیه که ی تیکده چوو ده نیشته وه. ژماره یه ک ته له زمی گولله تۆپی (شانیل) که وتیوو ناو په له به ردی خانووه کاول بووه که. ریتگا که ی ته نیشته خانووه که لا وه بووه که ش که له کاتی خۆی بنکه ی پزیشکی بووه له ته له زمی ئه م بێ به ش نه بوو، به لām نه مساو ییه کان رووی گولله تۆپه کانیان پاش نیوه رهی ئه و رۆژی له ئیمه نه کرد.

دوو ئوتومبیلمان له برینداران بار کرد و به سه ر ئه و ریتگا په دا رۆیتین که به حه سیری ته ر پۆشرا بوو، دوا تاله تیشکی خۆر به نیۆ که لیتی رایه لی حه سیره که دا دهاته ژووره وه. به ر له وهی له ریتگا چۆله که ی پشت گرده که وه ده رچین رۆژئاو بوو. له ریتگا چۆله که ده رچوین، له سه ر لۆفه ی بۆ گۆر ده پانیکه به ر هه و پیچی کرده وه له گۆر ده پانی تونیلتیکی که وانه یی که به حه سیر دهره درابوو دهرچوو، جارتیکی تر دهستی به باران کرده وه. شه و با هه لی کرد، له سه عات سیی به یانی له گهڵ ریتنه ی بارانه وه بۆ م باران دهستی پیکرد و تیپی (کر ووتیان) ی نه مساو ی به ناوچه ی می رگوزاری چیا و دارستانۆکه کان تا هیله کانی پیشه وهی به ره وه هاتن له تاریکی و له ژیر باراندا جهنگان و هیرشی پیچه وانه ی پیاو ه زراوچوو که نامان له هیللی پیشه وه، ئه وانیان کشاندنه وه، تۆپ هه ر

دههات و رۆکتیتیش له نیۆ بارانه وه، ره شاش و تفه نگیش به سه ر هیله کانی به ره وه باران درا. ئیتر چیت نه گه رانه وه ناوچه که که مییک بێ دهنگتر بوو به لām له گهڵ هه ژه ی باو باران گوتمان له دهنگی بۆردومانیکی دووری ناوچه ی باکوور بوو. برینداره کان ده هیترا نه بنکه پزیشکییه که وه. هه ندیک به دهسته به ره هیترا بوون، هه ندیکی تر به پیی خۆبا نه وه، هه ندیکی تریش به کۆلی سه ربازه کان به نیۆ کیتلگه کاندایه ندرابوون. هه موو له شیان تا سه ر پیتیان به باران ته ر بوو بوو. هه موو شیان زراویان چوو بوو. دوو ئوتومبیلمان پری ئه م بریندارانه کرد که به دهسته به ره هیترا بوون که له ژیر زمینی بنکه که وه هاتبوونه دهره وه. له و کاته ی دهرگای ئوتومبیلی دووه م داخست، هه ستم کرد بارانی سه ر رووم بیوه به فر، کلۆی به فر زۆر به توند و خیترا یی له گهڵ بارانه وه داده باری. کاتی رۆژه لات، تۆف، ره شه با هه ر به رده وام بوو، به لām به فر وه ستا بوو، هه ر که که وتیوو سه ر زه وییه ته ره که وه خۆی رانه گرتیوو، جارتیکی تر باران بار ییه وه. له پاش خۆر هه لاتن هیرشیکی تر کرا، به لām سه رکه وتوو نه بوو، وامان چاوه روان ده کرد به دریترا یی ئه و رۆژه وه هیرشی بکه ن. به لām تا خۆر ئاوا نه بوون دهستی پیت نه کرد. بۆردومان له لای باشووره وه، له ژیر ریزه شاخه پر دارستانه که وه دهستی پیکرد که تۆپه کانی نه مساو ییه کانی تیادا داندرا بوو. چاوه روانی بۆردومانی دوژمنانمان کرد، به لām بۆردومان نه کراین. دنیا تاریک داها ت، تۆپه کان له کیتلگه کانی پشت ئاوییه وه ده هاویشتران، تۆپه کان دوور ده که وتنه وه و دهنگیکی خۆشیان هه بوو. بیستمان ئه و هیرشه ی کرا به سه ر باشوور سه رکه وتوو نه بوو. له و ه هیرشیان نه کرد، به لām بیستمان له باکووره وه تیکه وتین. شه و ی فرمانان بۆ هات بۆ پاشه کشی بکه وینه خۆ ئاماده کردن. کاپتی بنکه که ئه مه ی پت را که یاندم. ئه ویش ئه و فرمانه ی له لیواوه بۆ هاتیوو. به ما وه په کی که م به دوا ی ته له فۆن کردنه وه گه رایه وه گوتی درۆ بوو. لیواکه فه رمانی وه رگرت هه رچۆنی بێ ده بی پارتیگاری له بانی (بیتسیزا) بکا. دهرباره ی هاتنه پیشه وهی نه مساو ییه کان له (کارپۆرتۆوه) پر سیارم لێ کرد. گوتی ئه و له سه ر کردا په تیسه وه بیستوویه تی که نه مساو ییه کان ناوچه ی سوپای بیست و حه وتیان له سه ره وهی (کارپۆرتۆوه) بریوه. شه ریکی گه وره له ناوچه ی باکووره وه هه موو ئه و رۆژه به رده وام بوو. گوتی: «گه ر ریتگه ی ئه و زۆلانه بدری بینه پیتش ئه و ئیمه فه و تاوین. ئه فسه ریکی پزیشکی گوتی: «ئه لمان ییه کان هیرشیان هیتاوه.»

وشه ی ئه لمانی شتیکی تر سناک بوو پیای ده پساند. ئیمه خۆمان نه مان ده و یست هیچ شتی له گهڵ ئه لمان ییه کان بکه یین.

ئه فسه ره که گوتی: «پازده تیپی ئه لمانی له گه لدا په، که لیتیان له به ره وه کردوو و ریتگه مان لێ ده برن.»

- «له سه ر کردا په تیسه وه ده لیتن، ده بی ئه م هیله بپارتیژی. گوا په ئه و که لیتنه ی کردووتیا نه وه جیی ترس نییه بۆیه ده بی هیلتیکی به رگری به ده وری چیاکاندا له (مۆنتی

ماگيږور) هوه دروست بكرئ.»

- «نهمه يان له كوټپوه، گوئ لئ بووه.»

- «له سهر كر دايه تي تپپه وه.»

- «فرمانی پاشه كشه شئ ههر له سهر كر دايه تي تپپه وه هاتوه.»

گوتم: «ئيمه به فرماني فه يله قه وه كار ده كه ين. به لام من ليتره به فرماني توه كار ده كه م، كه داوام لئ بكه ي پرؤم ده رؤم. به لام ده بي فرمانه كان راست و دروست وه رگري.»

- «فرمان وايه ليتره ئوقره بگرين. تو برينداره كان ليتره وه بؤ بنكه ي تيمار كردن ده نيترت.»

گوتم: «هندي جاريش له بنكه ي تيمار كردنه وه بؤ نه خوشخانه ي مهيدانيان ده بين توخوا پيم بلئ، من ههر گيز پاشه كشم نه بينيه، نه گهر ليتره پاشه كشه بكه ين چون نه هم مو بريندارانه راده گويزين.»

گوتم: «پيويست ناكاهه مو راکويز بكرئ. نه ونده له تانامان دابي، تا بكرئ ژماره يه كي زوريان ده گوازينه وه. نه وه ي مابه وهش به جيبان دي لين.»

- «چي له ئوتومبيله كان بار ده كه ين؟»

- «كه لويه لي نه خوشخانه.»

گوتم: - «زور باشه.»

شهوي پاش پاشه كشه ده ستي پيكره. بيستان نه لمانيه كان و نه مساوويه كان له ناوچه كانی باكووردا هاتونه ته پيش و له چيا و دؤله كاندا هاتونه ته خواره وه. به ره و (ئودين) و (سيقيدل) ده كشين. پاشه كشه يه كي ريكويپك و خه مناك و شيداري بوو. له شهودا به هيتواشي به نيو قه له بالغه كه ي سهر ريگاوه به لاي چند تپپيكي پياددا، له ژير باراندا رويشتن و توپ و نه سپه عه ره بانه راکيشه كان و هيستر و ئوتومبيله باره لگره كان تپپه رين، كه هه مووي له به ره ي جه نگره وه دوور كه وتنه وه. نارپيكي پاشه كشه كه هپچي له نارپيكي هيرش برده وه زياتر نه بوو. نه وي شهوي بؤ چولكردي نه خوشخانه ي مهيدان كه وتينه خو كه له ده شتايي گونديكي نيمچه كاولكراو دروست كرابوو. برينداره كانمان بؤ (پلاقا) بؤ نزيك سهر چاوه ي رووباره كه هيتنا. رؤزي پاشتريشمان به ته و اوته له ژير بارانه وه بؤ چولكردي نه خوشخانه كان و بنكه كه ي (پلاقا) وه تهر خانكرد، نه و سويايه ي له سهر (بيئسيزيا) ئوقره ي گرتبو له ژير ريزنه ي باراني ئوكتوبه ردا دابه زينه خواره وه. له رووباره په رينه وه! كه له به هاري نه مسالدا سهر كه وتني چاكيان له لاي به ده ست هيتنا بوو. له نبوه رؤي رؤزي دوايي هاتينه ناو (گوريزيا). باران وه ستا بوو. شاره كه مه يله و چول بوو، كاتني هاتينه سهر شه قام، كچه سؤزانيه كانی خانوي سهر بازه كان بار و بارگه يان داده نايه ناو تريله يه كه وه. حهوت كچ

بوون، شه پقه كانيان له سهر نابوو چا كه ته كانيان له بهر كر دبوو، جانتاي بچوو كيان هه لگر تبوو، دوانيان ده گريان، يه كنيكيش له واني تر يزدي بؤ كردين، زماني ده ره يتنا، به رزوزمي كرد، كچيكي ليو نه ستوري چا ورهش بوو. ئوتومبيله كه م راگرت و چووم قسه م له گه ل ژنه قه ويده كه ي تياترؤكان كرد. گوتم تياترؤكاني خانوي نه فسه ره كان به ياني زوو ئيره يان به جيهيش تبوو «بؤ كوئ چوون؟» گوتم: «بؤ كوئد گلانيؤ.»

نه و تريله ي بزگوري تياترؤكاني بار كر دبوو به گر كه وت. كچه لچنه كه جارپيكي تر زماني ده ره يتنايه وه. قه ويده كه به ده ست خواحافيزي لئ كردن، دوو كچه كه ش له گر ياني خو يان نه كه وتبوون. نه واني تر به داماي و سهرنج راکيشانه وه سه يري شاره كه يان كرد. منيش گه رايه وه سواري ئوتومبيله كه بوومه وه.

(بؤيلؤ) گوتم: «حهق وايه له گه ليان برؤين. گه شتيكي خوش ده بي.»

گوتم: «گه شتي ئيمه ش خوش ده بي.»

- «گه شتيكي دؤزه خيمان ده بي.»

بؤ قيتلاكه ئوتومبيله كه مان ليتخوري.

- «خؤزيا لهو كاته له وي بوومايه كه له گه ل هه ندي له م ده مرووتانه سواري ئوتومبيله كه ده بوين تا له گه ليان رام بواردبايه و هه لم په راندا بانه وه.»

- «له و باوره ي كه راده بوين.»

- «ليتم مسؤگه ره، هه موو كه سي له سوياي دووهم نه م قه ويده يه ده ناسئ.»

له ده ره وي قيتلاكه بوين.

بؤيلؤ: «به دايمي گه وره بانگي ده كه ن. نه و كچانه تازه بوون، به لام هه موو كه سي نه و ده ناسئ، به ره له وي سويا بكشيتته وه بؤ ئيره يان هيتنا بوون.»

- «كاتيكي خوش بؤ خو يان به سهر ده ين.»

- «منيش ده ليتم كاتيكي خوش به سهر ده ين. چند حه ز ده كه م هه موويان شهق و پهق بكه م؟! به لام به خؤرايي. ههر چؤني بي. نرخی چوونه لايان پاره يه كي زور بوو.

ميري ئيمه هه لده خه له تينيت.»

گوتم: «ئوتومبيله كه به ده ره وه تا فيته ره كان سه يريكي بكه ن و پروونه كه ي بگؤرن، كه موكوپريان ته و او بكه، پر به نزيني بكه دواييش سهر خه وي بشكينه.»

- «به لئ. سينگؤر تينيته.»

قيتلاكه چؤلوهؤل بوو، رينالدي له گه ل نه خوشخانه كه رويشتبوو، ميجه ريش رويشتبوو و ده سته ي كارگيري به ئوتومبيلي نه خوشخانه له گه ل خو ي بردبوون. تپپينييه كانی له سهر په نجه ره وه بؤ دانا بووم، تيايدا داواي لئ كر دبووم نه و كه لويه لانه ي له هؤله كه وه كو كراونه ته وه له ئوتومبيله كان بار بكه م و به ره و (پؤردينؤ) بكه ومه رتبه. ميكانبكه كانيش ئوغريان كر دبوو، چومه ده ره وه تا چاوي به گه راج داگرم.

له وکاتهی له گهراج بووم و ئوتومبیله که ی تریش گه یشته جی. شوفیره کان دابه زین. باران دهستی پیکردوه.

پیانای شوفیر گوتی: «چاوم له خهوان بلنډ نابین، له پلافاوه تا کو ئیره سی جار چاوم چووه ته خه، ئیستا چی بکهین تینیتا؟»

- «روونیان دهگۆرین، گریسیان تی دهدهین، پر به نزیانان دهکهین، دهپانبهینه بهردرگای قیلاکه و نهو که چه شته جیماوانه یان لی بار دهکهین.»

- «جا دواپی دهوین؟»

- «نهخیر، بۆ ماوهی سی سعات دهخهوین.»

پۆنیلۆ گوتی: «به مهسیح خهوتنم پیخۆشه. چیترا توانای ئوتومبیل لیخوړینم نه ماوه.»

پرسیم: «ئوتومبیله که ی تو چۆنه؟»

- «بی خهوشه.»

- «به دل به کم بۆ بیته تا له روون گۆرین یارمهتیت بدهم.»

تالیمۆ گوتی: «خۆت ئه زیهت مه ده، شتیکی وانیه، تو برۆ شته کانت بپهچه وه.»

- «همووی پپهچرایه، دهچم نهو شتانه دههینمه خواره وه که بۆیان به جیهه شتیبووم، هه کاتی له ئیسی ئوتومبیله کانتان بوونه وه بیان هیننه پیشه وه تر.»

- «له ناندینه.»

گوتم: «ئیهو بخهون.»

پیانای: «دهخهوم، ئه مپۆ هه خه وه کونکه بر دوومیه ته وه ته پلای سه رم وه ک قوړ به سه رچاومدا شوو بۆ ته وه.»

پۆنیلۆ: - «پۆتینه کانت له بهر که وه، ئیره جیگه ی ده موچا و ماسیه.»

پیانای: - «ده موچا و ماسی، هیچ نرخیکی نییه لام.»

ئه مه ی گوت و به پۆتینه قوړاوییه کانیه وه له سه ر جیگا لی راکشا. پۆتینه کانی له قه ره و ئیله که وه هاتنه دهره وه، سه ری به باسکی خۆی کرد. منیش چوومه ناندینه که.

تایمۆ ئاگری له ئاگردانه که ی داگیرساندبوو کتلیه ک ئاوی له سه ر دانابوو.

- «ده مه وی پاسیا ئه سیوتا لی بنیم. چونکه که به خه بهر دین برسیمان ده بی.»

لیم پرسى: «خهوت نابی بارتۆلۆمییۆ؟»

- «نه خیر زۆرم خه و نابی، که ئاوه که کولا به جی دینم، پاشانیش ئاگره که بۆ خۆی داده مرکیته وه.»

گوتم: «وا چاکتره که می بخهوی، ئه وکات ده توانین په نیر و گوشتی قوتوو بخۆین.»
گوتی: «پاسیانه سیوتا باشته، ئوتومبیله کانیان هینا به بهردرگای قیلاکه، ئه و

که له وپه له ی له نه خۆشخانه که بوو له دالانه که کۆمه ل کرابوو، لیپانمان بارکرد. که له بارکردنیان بووینه وه، له ریز یه کتری له ژیر داره کان له بهر باران ریمان گرتن و چوینه ژووره وه.

گوتم: «ئاگر له ناندین بکه نه وه، جله کانتان وشک که نه وه...»

پیانای: «لام گرینگ نییه، جلم وشک بی یانا. ده مه وی بخهوم.»

پۆنیلۆ: «دهچم له سه ر قه ره و ئیله ی میجهر دهخه وم. دهچم له و جیگه به دهخه وم که پی ره میتره که ی (۱) لی دیته دهره وه.»

پیانای: «له هه ر شوینی بخهوم به لامه وه گرینگ نییه.»

دەرگای ژووریکم کرده وه گوتم: «ئهم ژووره دوو شوینی تیا به.»

پۆنیلۆ: «ئهم ژووره ژووری خاوه ن سیمایه کی پی ره که روخساری له ماسی ده کا.»

گوتم: «ئیهو هه ردووکتان له م ژووره بخهون من بیدارتان ده که مه وه.»

پۆنیلۆ: «ئه گه ر له خه ویش ماینه وه ئه و نه مساوویه کان بیدارمان ده که نه وه.»

گوتم: «زۆر ناخه وم، تاییۆ له کوئییه؟ دوو ئاژاوه چیه دی. تو برۆ بخه وه تینیته.»

- «له ژووری میجهر جیگایی هه به.»

- «تۆ له وی دهخه وی!»

- «نه خیر، له سه ره وه له ژووره کۆنه که ی خۆم دهخه وم. ده ته وی بخۆیته وه بارتۆ لۆمبو؟»

- «که ی رۆیشتن، ئیستا چ سوودی لی نابینم.»

- «گه ر پاش سی سعاتی تر خه بهرت بووه وه و خه بهرم نه بووه وه. به خه بهرم بیته، باشه؟»

- «سه عاتم نییه.»

- «له ژووره که ی میجهره وه سه عاتی به داره وه به.»

- «زۆر باشه.»

چووه دهره وه. پاشان چوومه ژووری نانخوردن و هۆله که له دوا بیدا به پیتلکه مه رمه ریبه که سه رکه وتمه سه ره وه. بۆ ئه و ژووره چووم که له گه ل رینالدى تیایدا ده ژایین. له دهره وه باران بوو. چوومه لای په نجه ره وه و ته ماشای دهره وه دم کرد. تاریک داهاتبوو. هه ر سی ئوتومبیله که م بینى، له یه ک ریز له ژیر داره کان راگیرابوون. داره کان دلۆپ دلۆپ بارانیان لی ده چۆرایه وه. دنیا سارد بوو و دلۆپه ئاویش به لقه کانداهاته خواره وه. گه رامه وه سه ر قه ره و ئیله که ی رینالدى. لی راکشام و خه و بۆ خۆی برده مه وه. بهرله وه ی پرۆین، له ناندین نامان خوارد، تاییۆ قاپی سیپاغاتی هینا، پیاز و گوشتی

(۱) مه بهست له میجهره.

قوتی پارچه پارچه كردهبو لهسهری داناوو. له ناندین له دهوری خوان لیبی دانیشترین. دوو قاپ مهیمان لهگهڵ خواردهوه كه لهژیر زمینی قیتلاكهوه بهجیماوو. دهروه تاریك ببوو. بارانیس بهردهوام بوو. پیاپی بهچاوی خهوهوه لهسهر خوان دانیشتیوو.

بۆنیلۆ گوتی: «پاشهكشهم له هێرش بردن لا خۆشتره، له پاشهكشه (بارباری) دهخۆینهوه.»

ئایۆ: «ئیسستا وا بارباری دهخۆینهوه، لهوانهیه سهیینی ئاوی باران بخۆینهوه.»

- «سهیینی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه. - (ئۆدین) شوینی ئهوانهیه لهسهربازی رایان كردهوه. - پیاپی لهخهوه ههلسه بهیانی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه.»

پیاپی: «بهخهبرم»

قاپی خۆی پری سپاغاتی و گۆشت كرد.

- «بارتۆ، ناتوانی كه منی ئاوه ته ماته بدۆزیبهوه.»

ئایۆ: «ئاوه ته ماتهی لینابوو»

بۆنیلۆ: «له ئۆدین شامپانیا دهخۆینهوه.»

پهرداخهكهی خۆی پر (بارباری) سووری روون كرد.

پیاپی: «لهوانهیه بهرلهوهی بگهینه ئۆدین بخۆینهوه.»

ئایۆ: «تینیتا، تۆ تیرت خوارد؟»

- «زۆرم خوارد. بوتلهكه م بار تولۆمیتو.»

ئایۆ: «لهناو ئوتومبیلهكان ههريهكه و بوتلیكیم بۆ داناون.»

- «هیچ نوستی؟»

- «زۆر پیتویستم بهخهوه نییه، كه منی نوستم.»

بۆنیلۆ بهوپه پری خۆشیبهوه گوتی:

«بهیانی له جیگهی پادشا دهخهوین.»

پیاپی: «لهوانهیه له... بخهوین.»

بۆنیلۆ: «لهگهڵ شازن دهخهوم.»

ئهمهی گوت و سهیری منی كرد تا بزانی مهیلم لهگهڵ ئهوه گالتهیه چۆنه.

پیاپی بهچاوی خهوهوه گوتی: «تۆ لهگهڵ... دهخهوی.»

بۆنیلۆ گوتی: «ئهمه ناپاکییه. ئیسستا. ناپاکی نییه؟»

گوتم: «بیرنهوه، بهكه منی مهی له سنووری خۆتان تپیه پاند.»

له دهروهه رێژنه ی باران بوو. سهیری سهعاتم كرد، نۆ و نیو بوو ههستامهوه سهه پین و گوتم: «كاتی رۆیشتن هاتوو.»

بۆنیلۆ پرسی: «تۆ لهگهڵ كی سوار دهبی؟»

- «لهگهڵ (ئایۆ) تۆش له دواوه مان دهبی (پیاپی) ش له دواي تۆ و بهسهه رپنگای (كورمۆنس) دا درۆین.»

پیاپی گوتی: «دهترسم بكهومهوه خهوه.»

- «باشه كه وابی لهگهڵ تۆ دهیم. بۆنیلۆش له دوا مان دهبی ئایۆش له دواوه.»

پیاپی گوتی: «ئهمه باشتترین چارهیه چونكه زۆرم خهوه دی.»

- «من ئوتومبیلهكه لیدهخویم تۆش بۆ خۆت كه منی بخهوه.»

- «نهخیر، دهتوانم ماوهیهکی زۆریش ترومبیل بهاژۆم كه بزانی یهكی ههیه كاتی بخهوم خهبرم دهكاتوه.»

- «من خهبرت دهكهمهوه، گلۆپهكان بكوژینهوه، بارتۆ.»

بۆنیلۆ گوتی: «دهشتوانی وا بهجیبان بیلیت چونكه ئهم شوینه خیری بۆ ئیمه تیا نهماوه.»

گوتم: «سندووقیکی بچووم له ژوورهكه م ههیه دهتوانی یارمه تیم بدهی بیهینینه خوارهوه.»

پیاپی گوتی: «دهچین دهیهینین. وهه ئالده.»

لهگهڵ بۆنیلۆ چونه هۆلهكه، گوتیم له تهقهی پیاپی بوو بهپیلهكهوه سهركهوتنه سههروه.

ئایۆ گوتی: «جیگایهکی خۆش بوو، بارتۆلۆمیتو.»

دوو شوشه مهی و نیوه پهئیرتیکی لهناو ههگبهكهی خۆی دانا.

- «چاومان بههیچ شوینیکی تری وهكو ئیره ناکهوتیهوه، تینیتا ئهوان بۆ کوئ پاشهكشه دهکن.»

- «وهكو دهئین بۆ دهروبهری (تاگلیمتۆ) نهخۆشخانه و سههركردایهتی كهرت له (بۆردنیۆن) دادهمزرینهوه.»

- «ئهم شاره له بۆردنیۆن خۆشتره.»

گوتم: «(بۆردنیۆن) م نهبینیوه. ته نیا پیاپی تپیه ریوم.»

ئایۆ: «جیگایهکی زۆر خۆش نییه.»

كه له شارهكه چوینه دهروهه، شارهكه چۆل بوو، له بهر باران و تاریکیدا، له كاروانه سهربازییهكان و ئهوه توپانهی بهنیو شهقامه سهههکییهكه دا درۆیشتن بترازی هیچیتری

تیا نه بوو. ژماره یی تریله و چهند عاره بانه یی به نیبو شه قامه کانی تردا ده رۆښتن، له ریگا سهره کبییه که وه به کترین ده گرتوه. که له م شه قامه ده رچوین به لای دوکانی پیسته خوشکه ره کان تیپه رین. سهر بازه کانی سهر ریگا سهره کبییه که وه تریله کان و نهو عاره بانانه ی به نه سپ راده کیشران و تویه کان هه موویان پیکه وه ریزتیکی دریتزان به ستبوو به هیواشی ده جوولانه وه.

ئیمه ش نهوان ئاسا له ژیر باران به هیواشی و سه قامگیری جوولایینه وه، نه ونده ی نه مابوو قه پاغی رادیتهری ئوتومبیله کان له گه له ده عامی دواوه ی تریله یه کی بارقورسی به خیه تیکی ته ر دا پو شراو، بهر به کتری که ون. پاشان تریله که راوه ستا.

کاروانه سهر بازیه که ش هه مووی وه ستا. دهستی به رۆښتن کرده وه. ئیمه ش که که مپکی تر رۆښتین، پاشان وه ستا. دابه زیم به نیوانی تریله کان و عاره بانه کان، به ژیر ملی ئه سبه گه رده ن ته ره کان بو پیشه وه چووم. له مپه ره که، زور له پیشه وه تر بوو. له ریگا که لامدا به سهر ته خته دارئ له چالئ په ریجه وه. به کتیلگه که ی دواوه ی چاله که وه رۆښتم له توانا ما بوو کاروانه وه ستیتر او که له نیبو داره کان و له ژیر بارانه وه بیبیم کاتن به نیبو کتیلگه که وه به ره و پیشه وه چووم تا له ته گه ره که وه نریک بیمه وه. نریکه ی میلی رۆښتم کاروانه که هه ر نه جوولایه وه.

هه رچه نده له لایه کی تره وه له دواوه ی ئوتومبیله وه ستیتر او که کان توانیم سهر بازه کان بیبیم که به ره و پیش ده چوون. بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه. له وانه یه هژی ئه م ته گه ره یه ریگه مانی گرتوه تا (ئۆدین) دووری. پیاپی به سهر سوو کانه وه خه وی لیکه وتبوو، سهر که وتم له ته نیشتییه وه دانیشتم، منیش لیکه وتمه خه و. چهند سه عاتن گویم له قره قری ده رچوونی تریله که ی به راییمان بوو. پیاپی خه بهر کرده وه ده ستیمان به رۆښتن کرد. چهند یارده به یی رۆښتین، پاشان وه ستایینه وه، پاشان جار تیکی تر رۆښتینه وه، بارانیس هه ر به رده وام بوو.

کاروانه که به شه و جار تیکی تر راوه ستایه وه. ئیتر دهستی به رۆښتن نه کرده وه. دابه زیم و چوومه دواوه. تا (نایمۆ) و (بۆنیلۆ) بیبیم دوو ئه ندازیار به پله ی باشچاوش له گه له (بۆنیلۆ) له سهر کوشینی ئوتومبیله که ی نهو دانیشتیبون، کاتن هاتمه لایان بیده نگ بوون.

بۆنیلۆ گوتی: «ئیشی پردیکیان یی سپیتر درابوو، ئیستاش یه که ی خۆیان نادۆزنه وه، بۆیه منیش هه لمگرتوون.»

– «هه له بت، به یارمه تی جه نابتان.»

گوتم: «وا ریم دان.»

بۆنیلۆ: «لیوتینات نه مریکیه. ریگه ی هه موو که سه ده دا سواری ئوتومبیل یی.»

یه کن له باشچاوشه کان بزبه کی هاتن، نهوی تریان له بۆنیلۆی پرسی که داخوا من

ئیتالی خه لکی سه روو یان خواریوم.

– «ئیتالی نیبه. خه لکی نه مریکای باکووره، ئینگیلیزه.»

باشچاوشه کان پیسای به ره وشت بوون. به لام ئه م قسه یان باوه ر نه کرد. نهوانم به جیه یشت، بو لای نایمۆ گه رامه وه، دوو کچ به ته نیشتییه وه دانیشتیبون، خوشی له سووچی دواوه دانیشتیبوو جگه ره ی ده کیشا.

بانگم کرد: «بارتۆ، بارتۆ.»

پیکه نی گوتی: «لیوتینات بیان دوینه، من لییان حالئ نابم. هیتی!»

دهستی خۆی له سهر رانی کچیکیان دانا و رانی گوشی، کچه ش چارۆگه ی به ته واوی له له شی خۆی گرتو پالیتیکی به دهستی نه ویشه وه وه نا.

– «هیتی! ناوت به تیئینا بلن و چی ده که ی لیتره؟»

کچه به تووریه یی سه بری کردم، نهوی تریان چاوی به رده وه. نهوه ی ته ماشای کردم هه ندی قسه ی به زاری کرد نه ستوانی وشه یه کی لی حالئ بیم. کچیکه خربنی ره شتاله بوو، وا پیده چوو له ده رو به ری سازده سالییدا یی ده ستم دریت کرد و لیم پرسی: «سوویلا؟»^(۱) نه ویش سهری خۆی له قاند و بزبه کی هاتن.

– «زور چاکه.»

شه پیکم له چۆکی دا، هه ستم به تووریه یی وی ده کرد. به لام خوشکه که ی هه رگیز چاوی به رز نه کرده وه، به سالی له خوشکه که ی بچوو کتر دیار بوو. نایمۆ دهستی له سهر رانی خوشکی گچکه دانا، نه ویش دهستی پال نابه وه. نایمۆ پیکه نی. دهستی بو خۆی دریت کرد و گوتی: «پیاوی باشه.»

– «پیاوی باشه.» دهستی بو من دریت کرد.

– «مه په شوکی.»

کچه به تووریه یی سه بری کردم. هه ر دوو کچ ده تگوت دوو بالنده ی کینوبین نایمۆ گوتی: «ئه ی له بهرچی له گه لم سوار بووه، گه ر منی خوش نهوی. که هیمایه کم بو کردن یه کسه ر هاتن و خۆیان تیا کوتا و سوار بوون.»

رووی له کچه کرد و گوتی:

– «مه په شوکی، ترست له ... نه یی. شوین نیبه بو ...»

وشه ی په مه کی و نابه جیتی به کارهینا.

هه ستم کرد کچه ئه و وشه یه تیگه یی، زور به ترسه وه سه بری نایمۆ کرد لیته کانی له تووریه یییان ده له رزین. پاشان فرمیسک به سهر گۆنا خربنه کانیدا رزا. خوشکه که ی سهری به رز کرده وه دهستی گرت و له ته نیشته یه کتر دانیشتن. خوشکی گه وره که، زور

(۱) وشه یه کی ئیتالییه واته خوشک.

در دياربوو دهستی بههه نيسك و نوزه نوز کرد.

نایۆ گوتی: «وايزانم، زراوم برد، نهم دهويست زراوی ببههم.» (بارتۆلوميوۆ) تيرگهكهی خۆی دهههينا، پارچه په نيرتکی کرده دوو پارچه. گوتی: «بگره کرپه وه!»

کچی گه وهره سهري خۆی له قانده، کر نه بووه وه، به لām خوشکی گچکه په نيره که ی وهرگرت و دهستی کرد به خواردنی. پاش ماوه یی خوشکی گچکه پارچه ی دووه می دایه خوشکه که و ههر دوو کيان خواردیان. خوشکی گه وهره له گريانی خۆی نه که وت که م يان زۆر هه نسک و نوزهی هانتی.

نایۆ گوتی: «پاش که ميکی تر ناشت ده بينه وه.»

نایۆ بيرتکی تری به ميتشک داها. له کچه که ی ته نيشت خۆی پرسى: «هيشتا کيژن؟» ئه و سهري له قانده.

نایۆ ئيشاره تى بۆ خوشکه که ی کچه کرد: «ئو ویش کيژه؟» ههر دوو کيان پتیکه وه سهري خۆيان له قانده. ئه وى گه وهره تر هه ندی قسه ی به شتوازی خۆی کرد.

(بارتۆ) گوتی: «زۆر چاکه، زۆر چاکه.»

ههر دوو ک که بفرخۆش بوون. ئه وانم به جيهيشت. پتیکه وه دانيشتبوون نایۆش له دووه له قورئنيکه وه دانيشتبوو. گه پامه وه لای ئوتومبيله که ی (پيانی). کاروانه ئوتومبيله که تا ئيسستا له جتيگه ی خۆی نه جوو لا بووه وه به لām سهريازه کان له لايه که ی تره وه له رۆيشتنيان بهردهوام بوون و باران به لتيزمه دهباری. وا بيرم کرده وه که هۆی وه ستانی ئوتومبيله کان له بهر ته ربوونی واپه ره کانيان بچ. وه ديا له بهر ئه سپه کان وه ديا سهريازه کان بچ. له وانیه خه وتين. ههر چه نده له شاريشدا پياو له مه سه له ی هاتوچۆدا توشی ته نگوچه له مه ده بۆ گه ره به خه به ريش بچ. له وانشه له بهر تیکه لا بوونی ئه سپه کان و ئوتومبيله کان بچ و هی تر به هانای به کتر نه يين. عاره بانه ی جووتياره کانيش له و باشانه نه بوون. ئه و جووته کچه له گه ل (پارتۆ) بوون زۆر جوان بوون. ناو سوپايه کی پاشه کسه کرده و شونی ئه م دوو کيژۆله نه بوو. کيژۆله ی به راستين خۆ له وانشه زۆر خواپه رست بن. ئه گه ره شه ره نه بوایه ره نگه ئيسستا له سه ره جی و بالينگانی خۆمان ده بوين. له سه ره جیگا سهري خۆم به باليفه وه ده کرد خواردن و خه وتن. ره ق وه ک ته خته دار لبي ده خه وتم. ئيسستا که کاترين له سه ره ته ختی خۆی له ناو دوو چه ره قان دایه. به کچی له سه ره بيه وه ئه وى تر له ژيريبه وه ده بۆ له سه ره کام لاوه خه وتبۆ؟ له وانیه نه خه وتبۆ، له وانیه له سه ره ته خته که ی لی پاکشايی و بير له من بکاته وه. ئه ی با ی رۆژئاوا هه ل بکه، هه ل بکه. باشه وا هه لی کرد به لām ئه و بارانه نم نم نه بوو به لکو پيژنه يه کی گه وهره بوو، شه وه که تا سه ره باران بوو. زانيت ئه و بارانه چ بارانچ بوو، سه ره که! ئه ی مه سيح خۆزيا ده زگيرانه که مم له نيو با وه شم بوايه. منيش له نيو جیگا که م بوومايه، گيانه که م (کاترين).

خۆزيا گيانه که م (کاترين) ببا به باران ئه ی با له گه ل خۆت بۆمی پينه وه. باشه وا

له ناو ئه و بارانه بوين. هه موو که سه ی پتیه وه گرفتاره. بارانی بچووک ناكا. به ده نگیکی بهرز گوتم: «شه وپاش کاترين. به و هيوایه م خه ویتکی خۆشت لی بکه وئ، ئه گه ره ئه م لاته نيشته ناخۆشه، گيانه که م، له سه ره لاکه ی تر دريژيه. که مه ی ناوی ساردت بۆ دپنم، دواي که ميکی تر به يانی دادی ئه وسا حال ئاوا خراب نای. ببوره که بيزارم کرده وى، هه و ل ده بخه وى شيرينه که م.»

کاترين گوتی: «ئه م هه موو وه خته خه وتبووم. تۆ به ده م خه وه وه قسه ت ده کرد. خۆ سه لامه تى؟!»

- «ئه وه به راستی ليره ی؟»

- «هه ليه ت، ليره م، دوور نا که ومه وه، ئه مه ئيمه هه رگيز ليک نا کات.»

- «تۆ زۆر خۆشه ويست و شيرینی، له شه ودا دوور نا که ويته وه، دوور ده که ويته وه؟»

- «نه خيتر، دوور نا که ومه وه. هه ره ليره ده بم. هه ره چ کاتي بته وئ ديمه لات.»

پيانی گوتی: «ده ستیان به رۆيشتن کرده وه.»

گوتم: «خه ونم ده بينی.»

سه يری سه عامت کرد، سیتی به يانی بوو، ده ستم گه يانده پشت کوشينه که قاپن (باريارا) م ده رهينا.

پيانی گوتی: «به ده نگی بهرز قسه ت ده کرد.»

- «به ئينگليزی خه ونم ده بينی.»

باران هتور بووه وه. به ره و پيش ده چووين. به ره له شه به قدان جاريکی تر چه قينه وه. کاتي رۆژه لات له سه ره بهرزاييبه ک بوين ئه و ريگايه م بينی که پيايدا ده کشايينه وه، له بهر ده مان دريژ ده بووه وه هه موو شتی سه قامگير ببوو، بچ جووله بوو، ته نيا سهريازه پيا ده کان نه بن که به رپيدا ده رۆيشتن. جاريکی تر به رۆيشتن که وتينه وه، پاش ئه وى له رۆژی روناک هه ستم به کزی چونه پيشه وه م کرد، زانيم بۆ خۆگه ياننده پيشه وه ده بی له م ريگا سه ره کيبه لابه دين ده بی به ناو ده شته که وه تپه رين، گه ره بمانه وئ بگه ينه (بيژدين). شه وئ ژماره بی جووتيار له ريگا کانی ده ورپشتی ده شته که وه هاتبوونه نيو کاروانه که وه له گه ل چه ند عاره بانه یی وه گه ل کاروانه که که وتبوون.

که لوپه لی ناو مالن لای بارکرايوو چه ند ئاوپنه یی له نيو دۆشه که کاندای قيت ببونه وه و مريشک و مراوی له عاره بانه که وه به سترابونه وه. وه مه کينه يه کی دوورمان له بهر باران له نيو ئه و عاره بانه يه ی به رامبه رمان بوو. ته نيا شته به وه ج و که لکداره کانيان ده ربا ز کرده بوو. چه ند ژني له نيو عاره بانه کانه وه له بهر باران هه ل تر وشکا بوون. هه نديکی تريش به پييان به ته ک عاره بانه کانيانه وه ده رۆيشتن. کاروانه سهريازيبه که سه گيشی تیکه وت. ئه م سه گانه له بن گاليسکه کان ده رۆين. ريگا کان قوراوی بوون. چاله کان. پر ئا و ببوون و له دووه ی داره کاندای که هه ر دوو لای ريگا کانی ليه دياربوو، کيلگه کان

نمدار و تېراو دياربوون، به جوړی دهر بازبوون به نیتویدا کارکی ستم بوو. له ئوتومبیله که دابه زیم، له ریگاوه که منی لامدا تا ریگایه کی لاری بدوژمه وه و پیایدا بریوین و له کیلنگه کان رزگارمان بی. دهمزانی زور لاری همن به لام نه مده ویست لاری بگره بهر که هیچ نه نجامی کی نه بی. له توانامدا نه بوو که نه هه مسو ریگایانه بینمه وه یادم که به ئوتومبیل پیایدا تیپه دهبوین. چونکه زور به په له پیااندا دهریشتین. ریگاکانیش زور پیکنده چوون. ئیستا لیم روونه که ده بی ریگای بی دهر بازبوون هه بگرینه بهر تا ده گه یه جی که س نازانی نه مساوییه کان له چ لایه کن ناخو باری بهره چون ده بیت به لام سوړ ده زمانی نه گهر باران بوهستی فرۆکه کان ده ست به بوړدومانی کاروانه سه ربازییه که بکه نه هه مسو شتی دوا یی دتی.

له نه نجامی نه مه شدا هه رده بی چند سه ربازی ئوتومبیله کانیا ن به جی بیتلن وه یا چند نه سپی بکوژی تاوه کو ریگا که به ته واوی بگرن. ئیستا وا باران به توند ناباری. له و، باوه رده باوم روژه کی خوش و سامال بی له قه راغی ریگا که له رویشتن به رده وام بووم نه ریگا بچو که م بهر چاو کهوت که به نیتو دوو کیلنگه دا بهر وه باکوور دهری بی که هه ردو لای دار و درخت بوو، وام به چاک زانی که نه ریگه به بگرینه بهر. به په له بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه به (پیانیم) گوت بسوور پینه وه لایه کی تر، خوشم چووم تا خه بهر بده مه (بونیلو) و (نایمۆ).

گوتم: «نه گهر نه ریگایه بو هیچ لاین دهر نه چو نه وا به ری پی خو مان ده گه ری پینه وه دوا وه، به کاروان ده گه ری پینه وه.»

(بونیلو) پرسى: «نه ی نه دوو انه؟»

دوو باشچاوشه که له سه ر کورسی له گه لی دانیشتنوون و ریشیان نه تاشیبوو، به لام هیشتا به م به یانییه، سه روسه کوتیان له سه رباز ده چوون.»

گوتم: «بو ئوتومبیل پالدا ن باشن.»

چوومه لای نایمۆ و پیم گوت هه ول دن به ناو کیلنگه کاند ا تیپه رین.

(نایمۆ) گوتی: «نه ی چی له م دوو کیژوله یه بکه م؟»

هه ردو و کچه که نوستبوون.

گوتم: «که لکیان نییه ده بیت ئی وات له گه ل بی ئوتومبیله کانمان بو پال بدن.»

نایمۆ گوتی: «ده کرى بچنه دوا وه ئوتومبیله که له وى به ئیسراحه تی خو بان جیگه یان ده بی.»

– «نه گهر تو نه وانت بو، باشه. به لام هه ول ده یه کیکی پشت پان بدوژوه که لکی پالدا نی ئوتومبیلی هه بی.»

نایمۆ گوتی: «بیر ساگله ربیه کان، پشت پانترین که سن، پانی پشتیان پیورا وه. تو چونی تیپیتا؟»

– «باشم نه ی تو؟»

– «باشم به لام برسیمه.»

– «شتی له ری هه ر ده سته که وى، نه وکات ده وه ستین، نه وده ی هه بی ده یخوین.»

– «قاچت چونه تیپیتا؟»

گوتم: «زور چاکه.»

له سه ر دۆسه ی (۱) ئوتومبیله که وه ستام سه ری کم هه لبری. توانیم پیانی به دی بکه م، له لاری پیکه وه دهره چوو و، ده هاته سه ر ریگا که وه. ئوتومبیله که ی له نیتوان لقه داره روو ته کانی هه ردو لای په ر ژینه که وه ده بینرا. (بونیلو) ش سوورایه وه به دوا ی نه و ملی ریگه ی گرت و پاشان پیانی ریگه ی خو ی گرت بهر. ئیمه ش به دوا ی دوو ئوتومبیله فریا گوزاره کان که وتین. له به را ییدا له ریگایه کی ته نگه بهر دا به ناو په ر ژینه که دا رویشتن. نه م ریگایه بهر وه لای خانووی کیلنگه یه ک ده چو بونیلو و پیانیمان بینی له ناو حه وشه ی خانووی کیلنگه یه ک را وه ستا بوون. خانووه که نرم و درتیز بو سه ر دهره ی دهرگا که ی که پر تکی له سه ر بوو، دارمیوی به سه ر هه لنگه را بو سه ر دهرگا که ی دا پو شیبوو. بیر تکی ناوی له حه وشه دا هه بوو. پیانی بو را دیته ری ئوتومبیله که ی ناوی لی هه لینجا. له بهر نه وده ی به گیتی نرم ئوتومبیله که ی لیخو ریبوو و را دیته ره که ی کولاند بووی. خانووی ناو کیلنگه که چول کرابوو. سه بر تکی ریگا که ی دوا وه م کرد بینیم خانووه که له سه ر بهر زایی بی بوو. به سه ر ده شتی دهر و به ری خو ی دهر وانی. توانیم پیده شت و ریگا په ر ژینکرا وه که و ریزی داری سه ر ریگا که بینم که هپزه کشا وه که ی پیادا تیده په ری. دوو باشچاوشه که چو بوونه ژووره وه له شت ده گه ران کچه کانیش ئیدار ببوونه وه و سه بری حه وشه که و بیر که و ئوتومبیله کانی به رده م خانووه که و سن شوفیره کانیا ن ده کرد که له سه ر بیر که بوون باشچاوشی هاته دهر وه. سه عات تکی به ده سته وه بوو.

تیم راخوری و گوتم: «بیر گه رینه وه جیگه ی خو ی.»

گه ریا وه ژووره وه بی سه عات هاته دهر وه.

پرسیم: «هاو ری که ت له کو تیه؟»

– «چو وه ته ناو ده س.»

چو وه له سه ر کوشینی ئوتومبیله که دانیشتنوه، له وه دترسا به جی بیتلین.

(بونیلو) گوتی: «نه ی نانی به یانیمان تیپیتا؟ ده بی شتی بخوم گه ر زور نه خایینی.»

– «له و باو ده ی نه م ریگا به یانگه یه نیته نه نجامی.»

– «به مسو گه ری.»

(۱) نه و شو تیه یه له نریک دهر گای ئوتومبیل پیی ده خریته سه ر تا مرۆف سواری ئوتومبیل بی.

«زۆر باشه، دهبأ بخۆين.»
پياني و بۆنيلۆ چوونه ژووره وه.
«وهرن.»

ئايۆ بانگي كچهكاني كرد دهستي دريژ كرد تا له ئوتومبيله كه دايان بهزني. خوشكي گهوره سهري رازي نهبووني لهقاند. نههاتنه ناو خانووه چۆلكراوه كه. ههردووكيان چاويان بريبووه ئيمه.

ئايۆ گوتي: «زۆر كهله رهقن.»

ئيمه پيكهوه چوينه ناو خانووه كه. خانووه كه گهوره و تاريخك بوو ههستمان بهچۆله واني دهكرد (بۆنيلۆ) و (پياني) له نانددين دانيشتبوون پياني گوتي: «خواردنيكي زۆري تيا نيبه. دهستييان پيدا هيتاوه و پاكيان كردۆته وه.»

(بۆنيلۆ پارچه په نيريكي سبي له سه ر ميژي ناندينه كه له توپهت كرد.

«ئهم په نيره تان له كوئي بووه؟»

«له ژييره مينه كه بوو. پيانيش هه ندي ستيو و مه ي لي دههيتا.»

«قاوه لتييه كي باشه.»

پياني ته په دۆره دارينه كه ي گۆزه مه يه به شولكه دار دا پۆشراوه كه ي هه لگرت. پاشان مه يه كه ي دههيتا و مه يه كه ي كرده ناو تا وه به كه وه. پياني گوتي: «بۆنداره، چه ند تاسي ك بدۆزه ره وه. بارتۆ.» دوو باشچاوشه كه هاتنه ژووره وه.

(بۆنيلۆ) گوتي: «باشچاوشينه په نير بخۆن.»

باشچاوشي گوتي: «ده بئ برۆين.»

په نيره كه ي خوارد و مه ي به دوا دا فركرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «سويا له سه ر زگ ده روات.»

باشچاوشه كه پرسى: «چيى؟»

«وا باشه نانه كه بخۆين!؟»

«به لي، به لام كاتيش به نرخه.»

پياني گوتي: «له و با وه دم به ر له ئيمه بيژيه كان نانيان لي تره خواردووه» باشچاوشه كه سه يري پياني كرد. ئه وان زۆريان رق له ئيمه ده بووه يه كيكيان لي سي پرسى: «شاره زاي ريگاي.»

گوتم: «نه خيتر.»

سه يريكي يه كتريان كرد. ئه وي يه كه ميان گوتي: «وا چاكه ده ست به رۆيشتن بكه ين.»

گوتم: «ده رۆين.»

كه ميكي تر مه ي سوورم خواردووه. له پاش خواردني په نير و ستيو زۆر به تام بوو.

گوتم: «په نيره كه، بيته.»

وام گوت و چوومه ده ره وه (بۆنيلۆ) هاته ده ره وه گۆزه يه كي گه ره ي مه ي هه لگرتبوو.

گوتم: «ئهمه زۆر گه وره يه.»

زۆر به په ژاره و داخه وه سه يري مه يه كه ي ده كرد.

(بۆنيلۆ) گوتي: «مني ش هه رواي ده خه مليتم. مه تاره كم بدئ تا پري بكه م.»

مه تاره كه ي پر كرد، هه ندي مه بي شى به سه ر ريگا به ردينه ته ختكر او كه ي هه وشه كه وه دا رڙا، پاشان كه مۆله كه ي هه لگرت و له ناو ده رگا كه ي دانا.

پياني گوتي: «بئ ئه وه ي نه مساوييه كان نه زيه ت بكيشن و ده رگا كه بشكي تن ده يدۆزنه وه.»

گوتم: «ده با برۆين. پياني و من له به راييدا برۆين.»

باشچاوشه كان له سه ر كوشي ني (بۆنيلۆ) دانيشتبوون. كچه كان په نير و شيويان ده خوارد. له ريگا ته سه كه كه وه ده ستمان به رۆيشتن كرد. ئاو ريكم له ئوتومبيله كان دا به وه. خانووه كه به ردين و خۆش و نرم و خنجي لانه بوو، په رڙينه ئاسه كه ي بي ره كه ش زۆر چاك بوو. ريگاي به راييمان ته نگه به ر و قوراوي بوو. تانۆكي هه ردو ولاي ريگا كه به رزيبوو، له دوا وه شمان ئوتومبيله كان زۆر نزيك به دواي يه ك كه وتبوون.

29

له نيوه رۆدا ئوتومبيله كه مان له ريگايه كي قوراويدا چه قى به مه زنده ي ئيمه نزيكه ي ده كيلۆمه تري له (يۆدين) هوه دووربوو. باران به ر له نيوه رۆ چيتر نه باري، سچ جار گويمان له هاژي هاتني فرۆكه بوو. بينيمانن، به سه ر سه رماندا تتيه رين. ئيمه ش تا ليتمان دووركه وتنه وه ته ماشامان كرد. به ره لاي چه په رۆيشتتين و گويمان له گرمه ي بۆردوومان كردني ريگا سه ره كييه كه بوو. به ناو چه ندين ريگا وباني لا ريدا چووين و چه ندين كو تره ريتمان گرته به ر، به لام هه ميشه كه به ره دو ده گه راي نه وه ريگا به كي ترمان لي په ييدا ده بوو و پتر له (يۆدين) نزيك ده كه وتينه وه. ئوتومبيله كه ي (ئايۆ) پشتا و پشت ده گه رايه وه تا له كو تره ريگاي ريگاريان بئ، ئوتومبيله كه له خاكيكي ستهك، له لايه كي ريگا كه وه، چه قى. تايه كاني به خيترايي ده سووران و تاها ت زه وييه كه ي قۆلتر كرد و زياتر دا چه قى تا به ته واوي بني كه وته سه ر زه وي. ئه وه ي پتيوسته ئه نجامي بدين هه لكه ندين و خۆش كردني به رده مي تايه كان و داناني هه ندي ده وه ن له ژيتر تايه كانه وه تاكو زنجير بگري، پاشان ئوتومبيله كه پالده يين تا ده گاته سه ر ريگا كه. هه موومان دا به زيبووينه خواره وه و ده وي ئوتومبيله كه مان دا بوو. دوو باشچاوشه كه ش هاتن سه يريكي ئوتومبيله كه يان كرد.

تایه‌کانیان تاقی کردنه‌وه، دوایی چوینه سهر ریگاکه بی ئه‌وهی قسه‌یی بکه‌ین. منیش به‌دوایان ریویشتم، بانگم کردن.

گوتم: «وهرن، هه‌ندی دوه‌ن بپه‌وه.»

یه‌کیان گوته‌ی: «ده‌یی برۆین.»

گوتم: «ئیش بکه‌ن دوه‌ن بپه‌ن.»

گوته‌ی: «ده‌یی برۆین.»

ئهو‌ی تریان هه‌چی نه‌گوت په‌له‌ی ریویشتیان بوو، نه‌ویران سه‌یرم بکه‌ن.

- «فرمانتان پیده‌که‌م، بکه‌ریته‌وه لای ئوتومبیله‌که و هه‌ندی دوه‌ن بپه‌ن.» یه‌کی له باشچاوشه‌کان ئاو‌ریکی قیتی لی دامه‌وه.

گوته‌ی: «ئیمه‌ ده‌یی برۆین. هه‌مووی ماوه‌یه‌کی که‌م ماوه و گه‌مارۆ ده‌دریپن و ریگاتان لی ده‌گیری. توش ناتوانی فرمانان له‌سه‌ر بکه‌ی. خو تۆ ئه‌فسه‌ری ئیمه‌ نیت.»

گوتم: «فرمانتان پیده‌که‌م دوه‌ن بپه‌ن.»

رووی خو‌یان وه‌رگیرا بو سهر ریگاکه ریویشتن. لیم قیراندن و گوتم: «بوه‌ستن.»

به‌ریگایه‌کی قوروی ریویشتن. به‌ره‌که‌ی تری ریگاکه په‌رژین کرابوو. هاوارم کرد: «پیتان ده‌لیم. بوه‌ستن.»

ئینجا که‌می خیراتر رایان کرد، کیفی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه، ده‌بانچه‌که‌م هه‌لکیشا. سه‌یره‌ی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه زۆربه‌تیه‌که‌ و، گولله‌یه‌که‌م پیتونا، به‌لام نه‌ی پیتا. هه‌ردووکیان دایانه‌ بای غاری، سێ گولله‌م له‌سه‌ر یه‌ک پیتونا و یه‌کیانم به‌ردایه‌وه ئهو‌ی تریان به‌نیسو په‌رژینه‌که‌ رای کرد و له‌به‌ر چاوان بز بوو. کاتێ به‌نیسو په‌رژینی کیلگه‌که‌وه رای کرد ئاگر بارانم کرد، به‌لام ده‌بانچه‌که‌م گولله‌ی تیا نه‌ما یه‌ده‌که‌کی ترم خسته‌سه‌ر، ئه‌وساش کار له‌کار ترازابوو و له‌مه‌ودای گولله‌ ده‌رچوو بوو. به‌ناو کیلگه‌که‌وه رای ده‌کرد و سه‌ری خو‌شی نه‌وی کردبوو.

که‌ یه‌ده‌گه‌ خالی بوه‌که‌م پر کرده‌وه بوئیلۆ هاته‌ لام گوته‌ی: «ریگه‌م بده، با من ته‌وای بکه‌م. ده‌بانچه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی، دابه‌زینه‌ ئه‌و شوینه‌ی ریگاکه‌وه که‌ باشچاوشی ئه‌ندازیاری له‌سه‌ر چاوان لی که‌وتبوو. چوه‌ سه‌ر سه‌ری لوله‌ی ده‌بانچه‌که‌ی له‌سه‌ری کرد و په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌لا پیتکه‌که‌ی، به‌لام ده‌بانچه‌که‌ چرووکی کرد.

گوتم: «ده‌یی ده‌بانچه‌که‌ سواریکه‌ی.»

ده‌بانچه‌که‌ی سوارکرد، دوو گولله‌ی لیدا، قاجی باشچاوشه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه رایکیشایه‌ لایه‌کی ریگاکه‌ له‌ ته‌نیشته‌ په‌رژینه‌که‌ی درێژکرد و گه‌رایه‌وه و ده‌بانچه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم. بوئیلۆ سه‌یری باشچاوشه‌که‌ی کرد و، گوته‌ی: «ده‌یی به‌په‌له‌ هه‌ندی لقه‌دار بپه‌ن. تۆ بلایی چ گولله‌یی ئهو‌ی تری پیتا بپه‌ن؟»

ئایۆ گوته‌ی: «له‌و باوه‌ره‌ نیم، له‌ مه‌ودای ده‌بانچه‌ ده‌رچوو بوو.»

پییانی گوته‌ی: «ئای له‌و بیس و چه‌په‌له‌.»

هه‌موومان شولک و لقه‌دارمان ده‌بریه‌وه. هه‌رچییه‌کی له‌ناو ئوتومبیله‌که‌ هه‌بوو ده‌ره‌نرابوو. بوئیلۆ به‌رده‌می تایه‌کانی هه‌لده‌که‌ند. کاتێ له‌ ئیشه‌که‌ ته‌واو بووین، ئایۆ ئوتومبیله‌که‌ی به‌گرخست. تایه‌کان له‌ناو قور و چیلکه‌داره‌کان به‌ته‌ناشکردن ده‌سوورانه‌وه. من و بوئیلۆ ئه‌وه‌نده‌ پالمان پیتونا تا ماندوو بووین و هه‌ستمان به‌چرق و هۆری جومگه‌کاغان کرد.

به‌لام ئوتومبیله‌که‌ به‌هه‌یج بابه‌تێ نه‌جوولایه‌وه.

گوتم: «بۆ پاش و پیتشی به‌ه، بارمۆ.»

خسته‌یه‌ به‌گ، بۆ پاش و پیتش پالمان پیتونا. به‌لام تا ده‌هات تایه‌کان عاردیان قوولتر کرد و زیاتر ده‌چه‌قین. تا بنی ئوتومبیله‌که‌ جارێکی تر که‌وته‌ سه‌رزه‌وی و تایه‌کان له‌ شوین خو‌یان ته‌ناشیان کرد و به‌سه‌ره‌ستی له‌نیسو چاله‌کانیاندا سوورانه‌وه. منیش راوه‌ستام گوتم:

«با به‌گوریس هه‌ولتیکه‌ بۆ بده‌ین.»

- «باوه‌ر ناکه‌م هه‌یج سوودیکه‌ هه‌بی تینیتا ئیمه‌ ناتوانین به‌راسته‌و راستی رابکیشینه‌ ده‌ره‌وه.»

گوتم: «پیتوسته‌ تاقی بکه‌ینه‌وه، به‌هه‌یج ریگایه‌کی تر ده‌رچونی نیسه‌.» هه‌ردوو ئوتومبیله‌که‌ی (پییانی) و (بوئیلۆ) مان به‌گوریس له‌یه‌که‌تری به‌سته‌وه. له‌و ریگا ته‌سه‌که‌وه ته‌نیا مه‌ودای چونه‌ پیتش هه‌بوو به‌لام تایه‌که‌ له‌ پاله‌په‌ستۆکردنه‌ سه‌ر چاله‌که‌ به‌ولاه‌وه هه‌یجی تری نه‌کرد. هاوارم کرد:

- «بوه‌ستن، ئه‌م هه‌ولته‌ش هه‌ر بی سووده‌.»

(پییانی) و (بوئیلۆ) له‌ ئوتومبیله‌کانیان دابه‌زین و هاتنه‌ دواوه. (ئایۆ) ش دابه‌زی و هه‌ردوو که‌که‌ش له‌ دووری چل یارده‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر دیواریکی به‌ردین دانیشتیوون.

(بوئیلۆ) پرسی: «تۆ ده‌لایی چی تینیتا؟»

- «زیاتر قوولتی ده‌که‌ین و جارێکی تر هه‌ژگ و بۆل داده‌نیینه‌ ژیرییه‌وه و هه‌ولتی بۆ ده‌ده‌ین.»

سه‌یریکی ریگه‌ی خواره‌وه‌م کرد. هه‌له‌ی من بوو. به‌قسه‌ی من که‌وته‌ ئه‌و داوه‌وه. من ری نیشانده‌ریان بووم، بۆ ئیره‌م هینان رۆژ خه‌ریک بوو له‌ژیر هه‌وره‌وه‌ بپه‌ته‌ده‌ر. لاشه‌ی باشچاوشه‌که‌ش له‌لای په‌رژینه‌که‌وه که‌وتبوو.

گوتم: «چاکه‌ت و پالتۆنی باشچاوش له‌ژیر تایه‌کان داده‌نیتین.» (بوئیلۆ) چوو بیان هینت. منیش هه‌ندی چیلکه‌دارم کرد. (پییانی) و (ئایۆ)ش پیتشی تایه‌کانیان هه‌لکه‌ند. پالتۆکه‌یم کرده‌ دوو پارچه‌، له‌ناو قور له‌ژیر تایه‌کانم دانان. پاشان

چیلکه داره کانی ژیر تابه کانم خر کرده و تا تابه کان بگری و بگاته تابه کان، خوژمان ته یاردا، نایمۆ چووه سهر کوشین و ئوتومبیله که ی به گریخت پالمان پیوه نا، تابه کان به تهناش سوورانه وه، ئیمهش پالمان ددها، به لام بی سوود بوو.

گوتم: «ئهو تره که له سهرناگری. چ شتی وا به که لک له ناو ئوتومبیله که دا هیه پیوستیتان پتی هه بی، بارتۆ؟»

نایمۆ له گه ل (بۆنیلو) سهر که وتنه سهر ئوتومبیله که. (نایمۆ) په نیر و دوو شووشه مه ی و پالتۆ که ی خو ی هه لگرتبوو. (بۆنیلو) له پشش سووکانه وه دانیشتبوو گیرفانی چاکه تی باشچاوشی ده پشکنی.

گوتم: «وا به چاک ده زانم ئه م چاکه ته فری بده ی. ئه ی چی له و دوو کیژۆ له هیه بکه ین؟»

پییانی گوتی: «ده توانن له دواوه سوارین. باوه رناکه م ئه مجاره زۆر به رپوه یین. زۆری رۆبیه که می ماوه.»

ده رگای دواوه ی ئوتومبیله که م کرده وه. بانگی دوو که چه که م کرد. گوتم: «وه رن سوارین.»

سواری ئوتومبیله که بو نه وه. له سهر کوشینی دواوه له قوژنه وه له دانیشتن و پیته ده چو له ته قه کان بی خه به رین. رووم ودر سووراند و ئاو پیکم له رینگاکه دایه وه. باشچاوش له سهر کراسه پیسه قوژ درێژه کانی لی که وتبوو. له گه ل پیانی سواریووم. ده ستمان به رۆبیشتن کرد. ده مانویست به زه و بییه که دا برۆین. که رینگاکه که و ته وه سهر زه و بییه که له ئوتومبیل دابه زیم به ره و پیش چووم. ئه گه ر له م رینگایه ی ناو ئه م زه و بییه ده رچووباینه ئه و رینگایه کی تر له لایه که ی تر هه بوو. به لام مرزامن نه هاته دی نه مانتوانی پیایدا ده ریا ز بین. خاکی زه و بییه که ئه وه نده سته ک و قورین بوو، ئوتومبیلی لی ده رنه ده چوو. کاتێ ئوتومبیله کان به ته و او ی له زه و بییه که چه قین، تابه کانیا ن تقووم بوون له ناو زه و بییه که به جیمان هیشتن. به یی به ره و (ئۆدین) که وتینه ری، کاتێ گه یشتینه سهر ئه و رینگایه ی ده چووه وه سهر رینگا سهره کبیه که ئیشاره تم بۆ رینگه که کرد. به کیژۆ له کانم گوت: «برۆنه سهر ئه و رینگایه، له و ئی تووشی خه لک ده بن.» سهیری منیا ن کرد، جیزدانه که مم ده ره ینا، سهرو ده لیری کاغه زیم دانێ گوتم: «برۆنه سهر ئه و رینگایه. ئه وانه ی لی ره ن دۆست و خیزانن.»

گوژی بۆ کێ ده مپیری، لیم تی نه گه یشتن. به لام ده ستیا ن له پار که گیر کرد ملی رینگه یان گرت و ئاو ریا ن له دواوه دایه وه، ده تگوت له وه ده ترسان داوای پار که یان لی بکه مه وه. ته ماشام کردن. له رینگاکه چوونه خواره وه چارۆگه کانیا ن له خو پیتچاپوو به ترس و نیگه رانییه وه سهیری دواوه یان ده کرد. سی شو فیره که ش پیته که نین.

(بۆنیلو) گوتی: «ئهی ئه گه ر منیش به و رینگایه دا برۆم چهن د لیرم ده ده یتی تینینا؟»

- «باشتر وایه گه ر بشگری تین له گه ل خه لک بن نه ک به ته نیا.»

(بۆنیلو) گوتی: «دوو سه د لیرم به دی بی سی و دوو به یی ده گه ریمه وه نه مسا.» پیانی گوتی: «به لام رووت ده که ن؟»

نایمۆ گوتی: «له وانه یه شه ر کۆتایی بی.»

ئه وه نده ی تینمان له له شی دابوو به گورجی ده رۆبیشتن تابگه ینه سهر رینگاکه، رۆژ خه ربک بوو ده رکه وت. له ته ک رینگاکه وه دارتوو هه بوون. له نیوان داره کاندایا توانیم دوو ترپله به دی بکه م، له ناو زه و بییه کاندایا چه قیبوون. (پییانی) سه یریکی کردن و گوتی: «ده بی له نوپوه رینگایه کیان بۆ دروست بکری تا ده ریا ن بینین.»

(بۆنیلو) گوتی: «ئهی مه سیح، خوژیا پایسکلما ن هه بوایه.» (نایمۆ) پرسیا ری لی کردم و گوتی: «ئهری خه لک له ئه مریکا سواری پایسکل ده بن؟»

- «پیشان سواری ده بوون.»

(نایمۆ) گوتی: «پایسکل لی ره شته شت، پایسکل شتیکی مه زنه.»

(بۆنیلو) گوتی: «ئهی مه سیح خوژیا پایسکلما ن هه بوایه. من له و پیوانه نیم به یییا ن برۆم.»

گوتیم له ده نگه ته قه بوو له دووره وه ده نگه ده هات، گوتم: «ده بی ئه مه ده نگه ته قه بی؟»

نایمۆ گوتی: «نازانم.»

گوئی بۆ رادیترا. گوتم: «وابزانم ده نگه ته قه یه.»

پییانی گوتی: «به ر له هه موو شتی هیزی سواره ده بینین.»

- «باوه رناکه م هیزی سواره یان هه بی.»

(بۆنیلو) گوتی: «له مه سیح ده پاریمه وه که ئه م هیزه یان نه بی. چه ز نا که م به رمی سواره یان برینداریم.»

کاتێ به په له ده رۆبیشتن پیانی گوتی: «وابزانم تۆ ئه و باشچاوشه ت کوشت. تینینا؟»

(بۆنیلو) به وه لام هات. «من کوشتم. به درپێزایی ئه م شه ره هه رگیز که سم نه کوشتوه، به لام به درپێزایی ژیا ن به ئومیدی کوشتنی باشچاوشی بوومه.»

پییانی گوتی: «زۆر به کړ و هیتمی ئه وت کوشت، که کوشتت زۆر به خیرایی رای نه ده کرد.»

- «گوئی مه دی. ئه وه تا که شتی که بی ری لی ده که مه وه. من ئه و باشچاوشه... کوشت.»

نایمۆ پرسی: «له کاتی دان پییا ن چی ده لیتی؟»

- «دهلیم لهو گوناوه پاکم بکهوه، باوکه، من باشچاوشیکم کوشتووه.» ههموومان پیکه‌نین.
- پیبانی: «ئهو مروفتیکی ئاژاوه‌خوازه. ههرگیز ناچیتته کلپسه‌وه.»
- (بۆنیلۆ): «پیبانیش ئاژاوه‌خوازه.»
- لیم پرسی: «نایا ئیوه به‌راستی ئاژاوه‌خوازن؟»
- «نه‌خیر، تینیتا، ئیمه سوسیالست خوازین. خه‌لکی (ئامۆلا) ین قهت هاتووبته‌وئ؟»
- «نه‌خیر.»
- «به‌عیسا جیگایه‌کی خۆشه تینیتا. پاش ته‌واو بوونی شهر وهره وینددر، هندی شتت نیشان ده‌ده‌ین.»
- «ههمووتان سوسیالیستن.»
- «ههمووی سوسیالیسته.»
- «شاریکی خۆشه؟»
- «دلارایه. شاری وا خۆشت له ژیانتا ههر نه‌دیوه.»
- «چۆن بوون به‌سوسیالیست.»
- «ئیمه ههموومان سوسیالیستین. ههمو که‌سه سوسیالیست خوازه ههرده‌م سوسیالیست خواز بوون.»
- «تینیتا وهره وئ، توش ده‌که‌ین به‌سوسیالیست.»
- ریتگاکه له راپمان بۆ لای چهپ ده‌سوورایه‌وه، گردیکی بچوکی لئ بوو له پشت شووره‌یه‌کی به‌ردین باخچه‌ی سیو هه‌بوو. لهو شوینه‌ی ریتگاکه به‌سه‌ر گرده‌که ده‌که‌وت له‌قه‌سه‌کردن وه‌ستاین. زۆر به‌خیرایی پیکه‌وه رۆیشتین. وه‌ک بلایی قۆشمه له‌گه‌ل کات بکه‌ین.

30

پاشان هاتینه سه‌ر ریتگایه‌ک ده‌چووه‌وه سه‌ر رووباری. ریتگی درتێ له ئوتومبیل و تریله و عه‌ره‌بانه به‌جیماوه‌کان، لهو سه‌ری ریتگاکه‌وه تا ده‌گه‌یه پرده‌که‌وه ریز ببوون. که‌سه دیار نه‌بوو و ئاوی رووباره‌که‌ش زیادی کردبوو. پرده‌که له ناوه‌راسته‌وه ته‌قیترابوووه. تا‌قه به‌ردینه‌که‌ی پرده‌که‌هه‌نقوم ببوو ناو ئاوه‌هه‌لساوه‌که. ئاویکی قورای به‌سه‌ربدا ده‌رۆیشت، چووینه سه‌ر که‌ناری رووباره‌که له بواریک ده‌گه‌راپین تا پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه ده‌مزانێ گه‌ر به‌ره‌و پێشتر بچین، پردیکی هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌ر له‌وه سه‌ریه‌وه هه‌یه ده‌توانین پیبایدا به‌سه‌رینه‌وه. پیباده‌رتیه‌که ته‌ر و قورای بوو. هه‌یچ

تیبیکی سه‌ری‌زیمان نه‌بینی ته‌نیا تریله به‌جیماوه‌کان و زه‌خیره‌کانیان نه‌بین، به‌درتێزایی رۆخی رووباره‌که، هه‌یچ دیار نه‌بوو، ته‌نیا ده‌وه‌نه ته‌ره‌کان و عاردیکی قورای نه‌بین. به‌قه‌راخی رووباره‌که رۆیشتین تا له دواییدا پرده‌که‌ی هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌رمان بینی. ئایۆ گوتی: «پردیکی چه‌ند جوانه!»

پردیکی ئاسنی درتێ و ساکاربوو له‌سه‌ر به‌ستی^(۱) دروست کرابوو. گوتم: «وا باشه به‌په‌له به‌سه‌رینه‌وه، به‌رله‌وه‌ی بۆردومانی بکه‌ن و بیرووخین. پیبانی گوتی: «که‌سه لێره نه‌ماوه بیرووخین، ههموویان رۆیشتوون.»

بۆنیلۆ گوتی: «له‌وانه‌یه مینی لئ داندراپیتته‌وه. تینیتا تۆ له پێشدا به‌په‌ره‌وه.»

ئایۆ: «گۆی لهو ئاژاوه‌چیه‌ بگه‌ر. پیبی بلئ با ئهو له پێشدا به‌په‌رتته‌وه.»

گوتم: «من ده‌په‌رمه‌وه باوه‌رناکه‌م مینی وا لئ داندراپیتته‌وه به‌قورسایێ پیاوی بته‌قیته‌وه.»

پیبانی گوتی: «ده‌بینی ئه‌وه‌یه مێشک. تۆ بۆچی هۆشت نبیه ئه‌ی ئاژاوه‌چی؟»

بۆنیلۆ: «گه‌ر هۆشم هه‌بوايه لێره نه‌ده‌بووم.»

«ئه‌مه‌یان زۆر جوانه، تینیتا.»

گوتم: «ئه‌مه‌یان جوانه.»

له پرده‌که‌ نزیك بووینه‌وه جاریکی تر ئاسمان هه‌وری هه‌تیاوه، که‌مه‌ی بارانی لئ ده‌هات. پرده‌که درتێ و پته‌و دیاربوو. به‌سه‌ر لێواری پرده‌که هه‌لگه‌راپین.

گوتم: «یه‌ک به‌دوای یه‌ک وهرن.»

ده‌ستم به‌په‌رینه‌وه کرد. به‌دوای به‌ره‌ست و وایه‌ر یا هه‌ر نیشانه‌یه‌کی ته‌قینه‌وه گه‌رام، گه‌ر هه‌بێ به‌لکو به‌رچاوم که‌وئ به‌لام هه‌یچم به‌رچاوه‌که‌وت. سه‌یری که‌لینێ ته‌خته‌کانم ده‌کرد. ئاوی رووباره‌که قورای و تیزرۆ بوو. زۆر له دووره‌وه له ده‌شته شه‌یداره‌که‌دا، له‌به‌ر بارانه‌که (ئۆدین) م به‌دی کرد. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه سه‌یری دوام کرد پردیکی تر له‌سه‌ر رووباره‌که هه‌بوو. که‌ ته‌ماشام کرد ئوتومبیلیکی زه‌ردی ره‌نگ قورای به‌سه‌ردا ده‌په‌ریه‌وه. ته‌نیشته‌کانی پرده‌که به‌رزبوون بۆه هاکا له‌به‌ر چاوان گوم بوو. به‌لام سه‌ری شوڤیره‌که و پیاویکی ته‌کی، له‌گه‌ل سه‌ری دوو پیاوی تریشم بینی له دووه‌ دانیشتیوون. ههموویان کللاوزرتی ئه‌لمانیان له‌سه‌ربوو. ئوتومبیله‌که له پرده‌که په‌ریه‌وه له نێوان دارودره‌خت و ئوتومبیله به‌جیماوه‌کاندا بزر بوو. ده‌ستم بۆ ئایۆ له‌قاند، که‌ ده‌په‌ریه‌وه و ئه‌وانی تری به‌دوادا بین. خۆم له‌سه‌ر زه‌وی له ته‌نیشته‌ لێواری هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌ر مات کرد، ئایۆش هات خۆی له‌سه‌ر زه‌وی له‌گه‌ل من مات کرد. لیم

(۱) به‌ست: له‌جیاتی (dry nier) به‌کارهاتووه چونکه ته‌نیا له زستان و به‌هاردا ناو به‌به‌ستدا ده‌روا.

پرسی: «ئوتومبیله کهت بینی؟»

- «نهخپږ، سهیری تۆمان دهکرد.»

- «ئوتومبیلتیکی دهستهی ئهلمانی له پردهکهی ئه و سهر په رینهوه.»

- «ئوتومبیلی دهستهی ئهلمانی؟»

- «بهلتی.»

- «ئهی مریه می پیروژ.»

ئهوانی تریش هاتن له ته نیشته لیتوار که له نیقو سوپ خۆیان مات کرد. له هیللی شه منده فهره که وه سهیری پرده که و، ریزه داره کان و، مه ته ریز و، رینگه که مان ده کرد.

- «له و پروایه دای که رینگه گی په رانه وه مانیان لی گرتین، تینیتا؟»

- «نازانم ههر ئه وه نده ده زانم ئوتومبیلتیکی ئهلمانی به سهر رینگه که دا تپیه ری.»

- «تۆ گالته ناکه تینیتا؟ شتیکی عه نتی کهت له میتشکا ناخولیتته وه؟»

- «گالتهت پین نی. بۆ نیلۆ؟»

پییانی گوتی: «راتان له سه ره سه رو پیتیکی بخۆینه وه؟ گهر رینگه که مان لی گیرایی و چاکه سه رو پیتیکی بنۆشین.»

مه تاره که ی دهر هیتنا و سه ری فلینه که ی کرده وه.

نایۆ ده ستی بۆ رینگه که دریز کرد و گوتی: «سه یرکه، سه یرکه!»

له و سه ری پرده به ردینه که وه توانیمان چهند کلاوز ریزی که ی سه ربازی ئهلمانی به دی بکه یین، ده جوولانه وه. خۆیان بۆ پیشه وه دا هیتنا بو وه به هیتواشی دهر ریشتن له باری زۆر نااساییدا بوون. تا له پرده که په رینه وه چاومان لیتیان بوو. له پۆلی پایسکل سواران بوون. رووی ئه و دوانه ی پیشه وه م بینی، روومه ت سوور و له ش ساغ دیار بوون. کلاوه کانیان داکشابووه سه ر نیوجه وانیان و ده موچاویان. تفه نگه کانیان له پایسکله کانیان قایم کرابوو. نارنجۆکه کانیان به قایشه کانیان شو ریبوو وه، کلاوه کانیان و جله بۆره سه ربازیسه کانیان ته ریبووون. هیتدی هیتدی به سواری پایسکله کانیان دهر ریشتن. ته ماشای پیش و راست و چه په ی رینگه که یان ده کرد. دوو سوار له به راییدا، چوار له ریز یه ک و پاشان دووی تر. پاشان ژماره یی نزیکه ی دوازه، پاشان دوازه ی تر پاشان یه ک یه ک به ته نیا ده هاتن، نقه یان لیتوه نه ده هات، به لām ئیمه ش له بهر هاژه ی رووباره که گویمان له ه یچ نه ده بوو. له بهر چاوان بزبوون. گه شسته ئه و سه ری رینگه که وه.

نایۆ گوتی: «ئه ی مریه می پیروژ.»

پییانی: - «ئه وانه ئهلمانی بوون. نه مساوی نه بوون.»

گوتم: «به لām بۆچی کهس نیسه به رایییان لی بگری؟ ئه ی بۆچی پرده که یان

نه ته قاندۆ ته وه؟ بۆچی ه یچ ره شاشیکیان له سه ر ئه م لیتوارانه دانه ناوه؟»

بۆ نیلۆ: «تۆ خۆت پییمان بلی. تینیتا.»

زۆر توو ره ببووم گوتم: «هه مو ره فته رتیکیان به شیتییبه له خواره وه پردتیکی بچووکیان ته قاندۆ ته وه. که چی ئه م پرده یان له سه ر ئه م رینگه سه ره کیبه به جیه تیشته وه و نه یان ته قاندۆ ته وه. کوا ئه وانه له کوپین؟ بۆ هه ول ناده ن رایان گرن.»

بۆ نیلۆ: «خۆت وه لامان بده وه. تینیتا»

بیتده نگ بووم، ئه وه به ه یچ جو ری ئیشی من نیسه. ئه وه ی ئیشی من بوو، ئه وه ی له سه رم پییوست بوو ده بوا به له گه ل سێ ئوتومبیله فریاگوزاره کان بگه مه (پۆردینون). له م کاره ش سه ر نه که وتم. ئه وه ی له سه رمه ئه نجامی بدم. ده بی بگه مه (پۆردینون) له وانه شه نه گه مه (ئۆدین) قیروسیا... گهر نه شتوانم. به لām گرینگ ئه وه یه ده بی بیتده نگ بم و نه کوژریم و نه گیریم.

به (پییانی) م گوت: «زه حمه ت نه بی سه ری مه تاره که ت ناکه یته وه؟» مه تاره که ی دامه ده ست و فریکی گه وره م لی فر کرد. گوتم:

- «وا چاکه برۆین. ههر چه نده پییوست به په له ناکا. ده تانه وی شتی بخۆم؟»

بۆ نیلۆ گوتی: «ئیره جینگای مانه وه نیسه.»

- «ده باشه با برۆین.»

- «ئایا ئه و لایه بگرین تا نه مان بیین؟»

- «وا چاکه له سه ره وه ی رینگه که وه برۆین. له وانه یه ههر به سه ر ئه م رینگه که بیین ئیمه ش نامانه وی ئه وان بگه نه سه ر سه رمان. به ر له وه ی بیانیین.»

به رینگه ی شه مه نده فهر دا رۆیشته یین. ده شتی نمدار له هه ردوولا ماندا دریز ببوو وه له دووری ده شته که دا گردی (یۆدین) به دی کرا. سه ربانی خانووه کانی سه ر گرده که رما بوو. قولله ی زه نگ و قولله ی سه عاتی کلێسه مان لی دیار بوو. بنه دار توویکی زۆر له کیتلگه کانداهه بوون. چاوم به هیتلیکی شکاوی په ککه و تووی شه مه نده فهر که وت. ته خته داره کانی ژیر ئاسنه که فری درابوونه سه ر لیتواری رینگه که.

نایۆ گوتی: - «خۆتان مات کهن. خۆتان مات کهن.»

له سه ر لیتواره که خۆمان به عاردی دادا ده سته یه کی تری پایسکل سوار به سه ر رینگه که دا تپیه رین. له لیتواری رینگه که وه سه یرم کردن. به ره و پیش ده چون دوور که وتنه وه.

نایۆ گوتی: - «ئیمه یان بینی به لām رت بوون.»

بۆ نیلۆ: - «لیره ده کوژرین تینیتا.»

گوتم: - «ئیمه یان ناوی. به دوای شتی تر دا ده گه رین. ئه و کاته ئه م هیله ی

شهمه نده فەر راسته و خو به ره و شار ده چوو. به ناو كيتلگه به كى زمدا ده چوو. هيتليكي تری شه مه نده فرمان له پيش خوماندا بينى، بو باكووريش ريگا سهره كييه كه بو كه پايسكل سوارمان له سهر بينى، بو باشووريش ريگا به كى ناسره كى بچووك هه بوو به ناو كيتلگه كاندا تيبه ر ده بوو، كه له ههردو ولاى دارودرخت بوو.

خوم وام به چاك زانى لاي باشوور بگرينه بهر و به ده وری شاردا بسوور تيبه وه، به ريگا كه ده شته كه بهرين و به ره و (كامپو فورميو) وه دهشتوانين له ريگا سهره كييه كه دوور كه وينه وه بچينه (تاگليه مينتو) به مهر جى ريگا سهره كييه كانى پشت (نؤدين) بگرينه بهر. ده مزانى كه ژماره به كى زور لاي له نيو ده شته كه دا هه بوون. له سهر ليتواره كه هاتينه خواره وه. گوتم: «وه رنه دوام.»

دهمانتوانى به ره و لاي تيبه كان بوين. به ره و باشوورى شار بكشيتين. هه موومان له سهر ليتواري ريگا كه دابه زين. له لاي تيبه كه وه گولله به كمان ناراسته كرا. گولله كه له قوري ليتواره كه چه قى.

هاوارم كرد: «بگه رينه وه دواوه.»

بو ليتواره كه گه رامه وه. له ناو قوردا خزيم شو فيره كان له بهر اييمدا بوون. نه وه ندهى خوا تينى دابوومى به خيرا و به پهله به ره و سهر ليتواري ناسه ر تيبه كه چوم. كاتى ناميو دهبويست له ليتواره كه به ر تيبه وه ره تى برد و به لا داهات و ده واد دم بهر بزه. بو لايه كى تر رمان كيشا وهرمان گيرايه سهر پشت. گوتم: «دهبى سهرى بهر زكه وينه وه.»

پيانى نه وى جوولاند و سهرى بهر زكرده وه. ئايو له ناو قوردا له لايه كى سهر ليتواره كه وه كه وتبووه گورى. پيبه كانى به ره و خوار چووبون خوين به ناريتكى له گه ل هه ناسه ي فرچله ي ده كرد. ئيمه هه رسيكمان ده ست له نه زنو له ژير باران له سهر سهرى هه لتوتركاين. گولله كه به پشت ملي كه وتبوو. به ره و لاي سهرى چووبو له ژير چاوى راستيبه وه هاتبووه دهر وه. له وكاتى ويستم خوينه كى له ههردوو جيه كه بريندار بووه كى رابگرم، مالتاوايي كرد. پيانى سهرى (ئايو) لاي له سهر زوى دانا. دهموچاوى به پارچه په روكيتكى تيمارى سريبه وه و وازمان لى هيتا.

پيانى گوتى: «نه...»

گوتم: «ئه لمانى نه بوون. نابى هيج ئه لمانى ليره هه بين.»

پيانى گوتى: «ئيتالين. ئيتاليانى.»

ئه م وشه به ي دوايي وه كو نازناوى به كار هيتا.

بوئيلو هيجى نه گوت، له ته نيشت ئايو دانيشت بوو، به لام ته ماشاى نه ده كرد پيانى شه پقه كه ي (ئايو) هه لگرتوه، له سهر ليتواره كه غلور ببووه خواره وه، له سهر دهموچاوى دانا به وه. مه تاره كه شى دهر هيتا پيانى مه تاره كه ي بو بوئيلو راگرت و، گوتى: «فرى ناخوبته وه؟»

بوئيلو گوتى: «نه خير.»

رووى تيكردم و گوتى: «له هه ره ده قه به يى بوايه، ده بوايه له سهر ئه م هيتله نه وه مان به سهر هاتبايه...»

گوتم: «نه خير، له بهر نه وه بوو، به كيتلگه كه دا تيبه رين؟»

گوتم: «ئه وانه ي ته قه يان كرد ئيتالى بوون. ئه لمانى نه بوون.»

بوئيلو گوتى: «گه ر ئه لمانى بوانه هه موومانيان ده كوشت.»

گوتم: «ئيتاليبه كان بو ئيمه زياتر جيه كه ي مه ترسين نه ك ئه لمانيبه كان پاسه وانى باش وه ي له شكر له هه موو شتى ده ترسى. ئه لمانيبه كان خويان ده زانن. به وادى چيدا ده گه رين؟»

بوئيلو گوتى: «ئه وه ليتكدان وه وه يه كى دروسته تيبنا؟»

پيانى گوتى: «ئيسستا بو كوئى بچين؟ جيه كه ي مه ترسى دهبى گه ر له ناكاو بيتنه سه رمان.»

بوئيلو: «من وا به چاك ده زانم، ليره بروم و له بهر چاوان نه بم.»

- «زور چاكه به سهر هيتلى ناسنيدا دهروين.»

ئايو پرسى: «له و با وه رى به ساغى دهر بچين؟»

- «مسوگه ر دهر ده چين. هيتستا ژماره يان نه وه نده زور نه بووه. ده توانين له تاريكيدا بروين.»

- «ئه م ئوتومبيله چى ده كرد.»

گوتم: «خوا ده زانى.»

به سهر ريگه ي شه مه نده فهر له رويشتن بهر ده وام بووين. بوئيلو له رويشتنى ناو قوراوى سهر ليتواره كه ماندوو ببوو. گه رايه وه هاته وه لاي ئيمه. ريگه ي شه مه نده فهره كه له ريگه سهره كييه كه دوور ده كه وته وه به ره و خوار ده كشا، ئيتر له توانامان نه ما بزائين چ به سهر ريگه به كه وه ره ت ده بى. پرديكي بچووكى سهر كه ندى ته قيندرا بووه وه، به لام به سهر دينگه كاندا په رينه وه، له رويشتن بهر ده وام بووين. گوتمان له دهنگى ته قه بوو. له پيشه خومان گوتمان له دهنگى ته قه بوو. هاتينه سهر ريگا كه ي دوا وه كه نده كه وه.

- «وا چاكه له جيه گايى خومان هه شار ده بين. تا تاريك دادى، نه وكات گه ر بتوانين به ره و خاوروش بچين، به سه لامه تى دهر ده چين.»

بوئيلو: «له ده ستبان دى هه موومان بده نه بهر ريژنه ي گولله، تا وه كو بسه لپين كه جارى پيشووش راست بوونه ته قه يان كردوه. من ناچم نه وان تا قى بكه مه وه.»

- «دهبى شوئينى له نزيك (نؤدين) بو خوچه شاردان بدوزينه وه. جا كاتى تاريك دابى ده ست به رويشتن ده كه بين.»

بۆنیلۆ: «كەوابێن بابرۆین.»

دابەزینە لای باکووری لیوارەكە ئاوڕێكەم لە دواوە دایەو. ئایمۆ لە دامبێنی لیوارەكە لەناو قوردا كەوتوو. زۆر بچووك دیاریبو، باسكەكانی بۆ هەردوولا درێژ بسوون. قاچەكانیشی بەلەك پێچیان لێ بەستراوو. پۆتینە قوراوییهكانیش بەرامبەر یەك بەقستی وەستاوون. شەبقەكە لەسەر رووی بوو واپێدەچوو ماوێهەکی لە مێژە مردوو. باران دەباری. ئایمۆم وەك هەموو كەسیکی تر كەناسیم خۆش دەوێست. كاغەزەكانی و لەناو گیرفام، نامەیی بۆ مالمەوێیان دەنووسم.

لە دەرەو لە بەراییمان لەناو كێلگەكان خانوویك هەبوو بەداردەرەخت دەور درابوو. ساختمانی ناو كێلگەكەش لە بەرامبەر خانووێكە دروست کرابوو. تەلاریکی هەبوو لەسەر ئەستووندان راگیرابوو.

گوتم: «واچاكه كەمێ لێك دووركەوینەو. بەلام خۆم لە پێشدا دەڕۆم.»

بەرەو لای خانووێكە چووم، لەناو كێلگەكەدا پێدەپێی هەبوو، كە بەكێلگەكەدا تێپەر دەبووم، یەكێ، جا نازانم كە لەناو درەختەكانی نزیک خانووێكە ویا لەناو خانووێكەو، تەقە پێوەناین. لە خانووێكە نزیک بوومەو تا زۆر بەچاکی خانووێكەم بینی. تەلارەكە لەگەڵ كادییێکی دەرەو تێکیان دەکردەو. لە نیوان ئەستووندەكاندا كادێهاتە دەرەو. حەوشەكە بەردرێژ بوو، دارەكانیان بارانیان پیا دەچۆرایەو عارەبانەیهکی دوو تاپەیی گەرە جێ دەستەكانی روو لە ئاسمان، لەبەر باران دانرابوو. هاتم ناو حەوشەكە، پیایدا تێپەریم، لەبن تارمەیی هەیوانەكە پراوەستام، دەرگای ژوورەكە كرابوو، چوومە ژوورەو پێانی و بۆنیلۆ بەدوامدا هاتن. ژوورەو زۆر تاریك بوو گەرەمەو ناندین، ئاگردانەكە خۆلەمیشی تیاوو. قۆری لەسەر دانرابوو. بەلام هیچی تیا نەبوو. چاوم بەولاو بەولادا گێرا هیچ خواردمەنبیەكم بەرچاوە نەكەوت.

گوتم: «دەیی لەناو كادییەكە پالکەوین. پێانی لەو باوهری شتی بدۆزینەو و بیهێنینە ئێرە تا بیخۆین.»

پێانی: «سەریکی پیاو دەگرم.»

بۆنیلۆ: «منیش دەگەریم.»

گوتم: «زۆر باشە. منیش سەر دەكەوم و سەریکی كادییەكە دەكەم.» پێبەلەكەیهکی بەردینم بینی لەتەك تەویلهی خانووێكەو بەرز دەبوو. تەویلهكە لەبەر باران، بۆنیکی وشکی خۆشی لێ دەهات. مێگەل نەمابوو، لەوانەیه لەكاتی راگردنێان لەگەڵ خۆیان راپێچیان دابن، كادییەكە نیواو نیو بوو، سەرەوێ دوو پەنجەرەیی تێگیرابوو یەكێکیان بەتەختە گیرابوو، ئەوێ دیش كلاًوژنەیهکی تەسکی بچووك بوو كە لەلای باكوورەو بوو. كە لێنیکی لێژی تیاوو تا لەوێهە كا بۆ مێگەل فری بدەن خوارەو. تەختەداری درێژیش لە جیگا بۆشەكە تێك پەرتنرابوون و تا سەر عەرەكەیی ئەو شوێنە درێژ بسوونەو كە عارەبانەكان دەهاتنە ژێریهەو كە لەكاتی كاتیفرێدان بەرز دەكرانەو تا

كایان تی بکری. گوتم لە ترپەیی باران بوو كە بەسەرمانەكە دەكەوت. بۆنی كام بۆهات. كاتی چوومە خوارەو. بۆنیکی پاکی شیاكەیی وشکی ناو تەویلهكەم كرد. توانیان تەختەداریك هەلگرتن لە پەنجەرەیی لای خوارەو تەماشای حەوشەكە بكەین. پەنجەرەكەیی تریش بەسەر ئەو كێلگەیهی دەرانی كە بەرەو باكوور دەكشا. بەهەرەكێ لەم پەنجەرەوانە دەمانتوانی سەرکەوینە سەر بانەكە. پاشانیان دابەزینە خوارەو. یا بەكەلێنە لێژەكەیی كادییەكە دابەزین. ئەگەر پێبەلەكە بەكار نەهاتبا. كادییێکی گەرەبوو دەمانتوانی لەناو كایەكەیی خۆمان حەشار دەین، ئەگەر گوتمان لە پێخوستی هەر كەسیك بوایه. واپێدەچوو جێگەیهکی چاك بی. دلتیاوووم كە دەمانتوانی بەرەو خوار بۆین ئەگەر تەقەمان لێ نەكراوا. ئەستەم بوو ئەلمانییەكان لەم ناوچەیدا هەبن. ئەوان لە باكوورەو دەهاتن، لە رێگەیی (سفییدال) هەو دەهاتنە خوارەو. نەدەكرا لە باشوورەو بێن. ئیستاییهكانیش زیاتر جێگەیی مەترسی بوون. لە خۆیان دەترسان، هەر شتیکیان بدیا ئاگریارانیان دەكرد شەوی رابردوو لەكاتی كشانەو بیستەم ژمارەیی ئەلمانی بەجلوهرگی ئیستایی لە باكوورەو هاتوونەتە ناو سوپای كشاو. باوهرم بەم قەسەیه نەكرد، ئەمەش هەر شتیكە لەو بابەتەكە كە هەموو جار لەسەر بەرگوتمان دەكەوێ، ئەمەش شتیكە دوژمن بەرامبەر بەكاری دێتی. ئێمەش هیچ كەسیکی و نانا سێن بەجلوهرگی ئەلمانی چوویتە ناووانەو تا سەر لەوان تێك بدان. لەوانەشە وایان كردی بەلام ئەمە زەحمەت بوو. باوهرناكەم ئەلمانییەكان وایكەن. ناچار نین وایكەن، پێویست بەو ناكە سەر لە سوپا كشاو كەمان تێك بدەین. قەوارە و گەرەویی سوپاكە و كەمی رێگاكان وای كردوو ئەم پرۆیاگندەیهی بلاووبیستەو. كەس فرمانی دەر نەكردوو. لە ئەلمانییەكانیش بگەرێ بۆ خۆیان و خوایان. سەرەدای ئەوێ ئاگریارانمان دەكەن و وادەزانن ئێمە ئەلمانیین. (ئایمۆ) یان كوشت. خۆ كایەكەش بۆنی خۆش بوو. پالکەوتنیس لەناو كادییەكە بەس بوو بۆ ئەوێ زەلیل و مەلۆولی سالانی رابردوو لەبەر بەریتەو. لەناو كایەكە لێ درێژ بووین و قەسەمان دەكرد بەقەرمە چۆلەكەمان دەكوشت. كاتی لەسەر سێگۆشەیهکی كراوێ سەر دیواری كادییەكە دەنیشتن. ئەو كادییە ئیستا نەماو. لەماوێ سالیكدا دارستانەكەیی داری شۆكرانیان هەموو بنی کرد. جگە لە كۆلكەكان و سەر لقی وشك و داری سووتەمەنی هیچی تر نەمایەو.

ناوانی بگەریتەو دواو. گەر بۆ پێشەو نەچین چی روو دەدا؟ هەرگیز ناگەریتینەو میلانتۆ؟ گەر گەراییهەو چی دەبی؟ گوتم بۆ تەقە شل کرد. لە باكوورەو بەناپاستەیی (ئۆدین) هەو هاوئیشتر. دەنگی رەشاشیش گەیشته گوتم. بۆردمانی تۆپی بەدواو بوو. ئەمەش بی ئەسەر نییه.

لەوانەیه لە تیبیی سەریازیان بەسەر رێگاوه دیبی. لەلا پەنجەرەیهکی كادییەكەو سەیری خوارەو كرد بینیم پێانی لە نزیک جیگای كا باركردن وەستاو. دوو پارچە

باسترمه‌ی درټژ و گوزبه‌ک و دوو شووشه‌ی مه‌ی له‌بن هه‌نگلیه‌وه هه‌لگرتبوو.

گوتم: «سه‌رکه‌وه، نه‌وه‌ته پټیلکه.»

دواوی زانیم ده‌بن له‌بهر شته‌کان یارمه‌تی بدهم. دابه‌زیم، له‌بهر پالکه‌وتن له‌ناو کایه‌که میتشکم لای خۆم نه‌ماوو، مه‌یله‌وه خه‌وتبووم.

پرسیم: «کوا بۆنیلۆ؟»

گوته‌ی: «ئټیستا پټیت ده‌لټیم.»

به‌نهرده‌بانه‌که سه‌رکه‌وتین هه‌رچییه‌کی لامان بوو له‌سه‌ر کایه‌که‌مان دانا. (پیان‌ی) قه‌له‌مپه‌رکه‌ی خۆی ده‌ره‌ینا قه‌یاغه‌ ته‌په‌دۆره‌که‌ی، به‌سه‌ره‌ ته‌په‌دۆر هه‌لگره‌که‌ کرده‌وه.

سه‌ری بوتله‌ مه‌یه‌که‌ی کرده‌وه.

گوته‌ی: «سه‌ر مۆره. ده‌بټی باش بټی.»

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت:

پرسیم: «بۆنیلۆ له‌ کو‌تیه‌؟»

پیان‌ی سه‌یریکی منی کرد و گوته‌ی: «رۆیشت. تټینیتا. چوو خۆی بدات به‌ده‌سته‌وه.»

هیچم نه‌گوت.

- «له‌وه ده‌ترسا بکوژری.»

بوتله‌که‌م هه‌لگرت و نوقه‌م لټوه نه‌هات.

- «خۆ ده‌بینی، ئټیمه هه‌رگیز پروامان به‌شه‌ر نییه تټینیتا؟»

پرسیم: «ئه‌ی توو بۆچی نه‌رۆیشتی؟»

- «نه‌مویست توو به‌جی بټلیم.»

- «بۆ کو‌ی چوو؟»

- «نازانم. تټینیتا، ده‌زانم رۆیشت.»

گوتم: «زۆر باشه‌ باسترمه‌که له‌ت ناکه‌ی؟»

پیان‌ی له‌بهر رووناکی کزه‌که‌وه سه‌یریکی کردم و گوته‌ی: «که قسه‌م له‌گه‌ل ده‌کردی له‌تم کرد.»

له‌ناو کایه‌که‌ دانیشترین. باسترمه‌که‌مان خوارد و مه‌یه‌که‌مان خواردوه. له‌وانه‌یه‌ نه‌وه مه‌یه‌یان بۆ کاتی زه‌ماوند هه‌لگرتټی. زۆر کۆن بوو. له‌ کۆنیان په‌نگیان نه‌ماوو.

گوتم: «(لوئگی) توو له‌م په‌نجه‌روه‌وه سه‌یری سه‌روه‌وه بکه، منیش له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی تره‌وه ته‌ماشای ده‌روه‌وه ده‌که‌م.»

هه‌ریه‌ک له‌ ئټیمه بوتلټیکمان هه‌بوو، تیایدا ده‌مانخواردوه. من بوتله‌که‌ی خۆم هه‌لگرت و له‌سه‌ر زگ له‌ناو کایه‌که‌ لټراکشام. له‌ کلاو‌رۆژنه‌که‌وه سه‌یری ناوچه‌ ته‌ر و

شټی‌داره‌که‌م کرد. خۆشم نه‌مه‌دزانی چاوه‌روانی دټین‌ی چ ده‌که‌م له‌ کټلگه‌ و دارتووه رووته‌کان و باران بترازی هیچی ترم نه‌دیت.

مه‌یه‌که‌م خواردوه. به‌لام سه‌ری نه‌گرتم. ئه‌م مه‌یه‌یان له‌زۆر له‌مټه‌وه هه‌لگرتبوو، له‌بهر کۆنی باشی و په‌نگه‌که‌ی له‌ده‌ست دابوو. ده‌روه‌ه تاریک داهاات، تاریکی خټرا ناوچه‌که‌ی داگرت. شه‌وه‌که‌ی له‌بهر باران شه‌وه‌ ره‌شه‌ بوو، که تاریک داهاات، سه‌یرکردنه‌ ده‌روه‌ه هیچ سوودی نه‌ما. بۆیه‌ چوومه‌ لای پیانی. پیانی خه‌وی لټی که‌وتبوو. منیش خه‌به‌رم نه‌کرده‌وه. به‌ینټیک له‌ ته‌نیشته‌ی دانیشتم. پیانی پیایو‌یکی که‌ته‌ بوو، خه‌ویکی خۆشی لټیکه‌وتبوو. پاش ماوه‌یه‌ خه‌به‌رم کرده‌وه و به‌رټی که‌وتین. ئه‌وی شه‌وی، شه‌ویکی زۆر سه‌یر بوو. خۆشم نازانم چاوه‌روانی چیم کرد... مردن و ته‌قه‌کردن و له‌ تاریکی را‌کردن... به‌لام هیچ رووی نه‌دا چاوه‌رټیمان کرد. له‌ دواوه‌ی چالټیکه‌وه له‌ نزیک ټیگا سه‌ره‌کیسه‌که‌وه را‌کشابووین به‌تالی‌زنه‌کی ئه‌لمان‌ی تټیه‌ری، پاش ئه‌وه‌ی تټیه‌ریوون ئټیمه له‌ ټیگا‌که‌ په‌رینه‌وه و به‌ره‌و باکوور رۆیشتین. دوو‌جار له‌ژټیز رټټنه‌ی بارانه‌وه له‌ ئه‌لمان‌یه‌کان نزیک بووینه‌وه. به‌لام ئټیمه‌یان نه‌دیت.

له‌لای باکووره‌وه به‌شاره‌که تټیه‌رین، بټی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی نیوی ئټیتالی بټی بیسین. پاش ماوه‌یه‌کی که‌م هاتینه‌ سه‌ر ټیچکه‌ی سه‌ره‌کی کشانه‌وه‌که. هه‌ر ئه‌وی شه‌وی به‌پټ به‌ره‌و (تا‌گلامټۆ) رۆیشتین. له‌و باوه‌ره‌دا نه‌بووم که هټزه‌ کشاوه‌که ئه‌وه‌ هټزه‌ زه‌به‌لاحه ده‌رچټی.

خه‌لکی گونده‌کانیش شان به‌شانی سوپایه‌که ده‌کشانه‌وه. تاخا رۆژی کرده‌وه ئټیمه هه‌ر له‌سه‌ر پییان رۆیشتین. له‌ رۆبین به‌پټش ئوتومبیل که‌وتبووین. قاچه‌کانم ژان‌یان ده‌کرد، لاکه‌شم لټوه ده‌هات به‌لام ماوه‌یه‌کی باشمان بریوو. خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی (بۆنیلۆ) له‌وپه‌ری گټلاتی بوو. هیچ مه‌ترسیی له‌گۆری دانه‌بوو. به‌نټوانی دوو سوپادا تټیه‌رین بټی ئه‌وه‌ی هیچ شتیکمان به‌سه‌ر بټی. ئه‌گه‌ر ئایمۆ نه‌کوژرابا هه‌ستمان به‌هیچ مه‌ترسیی نه‌ده‌کرد. هیچ که‌سی ئټیمه‌ی سه‌غله‌ت نه‌کرد، کاتی له‌بهر چاوان به‌ته‌نیشته‌ی ټیگای هټلی ئاسنی ده‌رۆیشتین.

کوشتنی (ئایمۆ)ش له‌ناکا‌و و بټی هۆ بوو. له‌خۆم پرس‌ی ئاخۆ ده‌بټی (بۆنیلۆ) له‌کو‌ی بټی؟

پیان‌ی پرس‌ی: «تټینیتا چۆنی؟»

له‌ ته‌نیشته‌ی ټیگاوه ده‌رۆیشتین، که پر ماشین و سه‌رباز بوو.

- «زۆر باشم»

- «له‌رۆیشتن زۆر ماندوو بووم.»

- «باشه، هه‌ر ئه‌م قۆناغه‌مان ماوه، دټ له‌دټ مه‌ده.»

- «بۆنیلۆ گټل بوو»

- «به راستی گێل بوو.»
 - «تۆ بهرامبەر ئەم کردەوێه چی دەکەیت تینیتا؟»
 - «نازانم.»
 - «ناتوانی بەدیالی له قەڵەم بەدی؟»
 - «نازانم.»
 - «دەزانی گەر شەر بەردەوام بێ، ئەوا خێزانەکە ی زۆر نازار دەدەن؟»
 سەربازێ گوتی: «شەر بەردەوام نابێ، دەچینەووە مالی خۆمان، شەر دوایی هات.»
 - «هەموو کەس دەچیتەووە مالی خۆی.»
 - «هەموومان دەچینەووە مالی خۆمان.»
 پێسانی گوتی: «وەرە تینیتا.»
 دەیهووست پێشیان بکەوتیتەووە.
 - «تینیتا؟! تینیتا کییه؟ (ئەبا سۆگلی یوفیسیالی) (١) برووخین ئەفسەرەکان.»
 پێسانی باسکی گرتە و گوتی: «واچاکە بەناوی خۆت بانگت بکەم. لەوانە یه گیروگرتمان بۆ پەیدا بکا. هەندێ لە ئەفسەرەکانیان گوللە باران کرد.»
 پێشیان کەوتینەووە. لەسەر گفتوگۆی خۆمان بەردەوام بووین.
 گوتم: «راپۆرتیکی وا نانووسم کە گیروگرفت پەیدا ناکا بەلام مەزندانم بۆ ناچن تەواو بێ، خۆ گەر تەواو بێ لەخۆی باشتەر نییه.»
 گوتم: «بەم زوانەش لەمە دەگەین.»
 - «باوەرێناکەم کە تەواو بووبیت. هەموو وای بۆ دەچن کە تەواو بوو، بەلام من باوەرێناکەم.»
 سەربازێ: «(فیقالا پێس) (٢) بژی ناشتی، دەگەرێتینەووە مالەووە.»
 پێسانی گوتی: «وا تەفەنگەکانیان فرێ دەدەن. هەر لە رویشتن لە خۆیان دەکەنەووە و بەعاردی دادەدەن. پاشان هاوار دەکەن.»
 - «دەبێ تەفەنگەکانیان لای خۆیان بمێنێ.»
 - «وا دەزانن گەر تەفەنگەکانیان فرێ بدن ناتوانن بیانخەنەووە شەر.» کاتی له تاریکی و لەبەر باراندا بەسەر لایەکی رێگاگە دەروێشتین ژمارەیهکی زۆر سەربازانی هێزەکەم بینی هێشتا تەفەنگەکانیان لا ما بوووە لەسەر چاکەتەکانیان قیت ببوووە.
 ئەفسەریک هاواری کرد: «تۆ لە کام لیوای؟»

(١) ئەم دەستەواژەیه بەئیتالییه واتە «دەگەرێتینەووە مالی خۆمان.»

(٢) ئەم دەستەواژەیه بەئیتالییه واتە «بژی ناشتی.»

- بەکێ لیتی هاته وەلام و گوتی: «بری گاته دی پێس- له لیوای ناشتی.»
 ئەفسەرەکە هیچی نەگوت. «ئەو چی دەلی؟ ئەفسەرەکە چ دەلی.»
 - «برووخین ئەفسەرەکان. فیقالا پێس.»
 پێسانی گوتی: «وەرە!»
 بەتەنیشستی دوو ئوتومبیلی فریاگوزاری بەریتانی له نێوان کۆمەڵێک ئوتومبیلی بەجێماودا تێپەڕین.
 پێسانی گوتی: «هی کوربزیان. ئەم ئوتومبیلانە دەناسمەووە.»
 - «لە ئیمەیان زیاتر بریووە.»
 - «لە ئیمە زووتر دەستیان بەکشانهووە کردووە.»
 - «دەبێ شوفێرەکانیان له کوێ بن.»
 - «لەوانە یه له پێشمان بن.»
 گوتم: «ئەلمانییهکان له دەورووبەری (ئۆدین) وەستان، ئەم خەڵکە هەمووی دەبێ له رووبارەکەووە بپەرێتەووە.»
 پێسانی گوتی: «بەلێ هەر ئەو هەش وای لێ کردووم بروام بەبەردەوامی شەر بێ.»
 گوتم: «ئەلمانییهکان له توانیاندا هەیه. بچنە ناو (ئۆدین)، بەلام ئەو مە لا سەیره کە بۆچی نەچوونەتە ناو (ئۆدین) وە.»
 - «نازانم، هیچ شتی دەبارە ی ئەم جۆرە شەرە نازانم.»
 - «وای بۆ دەچم کە چاوەڕێی هۆبەکانی گواستنەووە بن.»
 پێسانی: «نازانم.»
 پێسانی بەتەنیا زۆر رووخۆش بوو، بەلام کە لەگەڵ یەکنێ قەسە دەکرد و وشک و رەزاگران دەهاته بەرچاوی.
 - «لۆگی ژنت هیناوه؟»
 - «تۆ دەزانی من ژنم هیناوه.»
 - «دەبێ هەر لەبەر ئەو هەش بێ کە ناتەوێ بەدیال بگیری؟»
 - «ئەو هیان هۆبە کە. تۆ ژنت هیناوه تینیتا؟»
 - «نەخێر.»
 - «بیۆنیلۆش ژنی نەهینابوو.»
 گوتم: «ناتوانی هیچ دەبارە ی پیاوی ژندار بلتی. بەلام بەلای من پیاوی ژندار هەر هەزدهکا بگەرێتەووە لای هاوسەرەکە ی.»
 زۆر کە یفخۆش دەبووم کە دەبارە ی ژن قەسە کرابا.

پییانی گوتی: «ئەوه راسته.»

- «قاچهكانت چۆن؟»

- «زۆر بهسۆین.»

بەر له تاریک و روونی بهیانی گه‌بشتینه‌که‌ناری (تاگلیا مینتۆ)، شان به‌شانی رووباره‌که، که‌ئای لافاو به‌رز ببوووه، بۆ لای پرده‌که‌ رویشتین. هه‌موو ئوتومبیله‌کان له‌وتیوه‌ده‌په‌رینه‌وه.

پییانی گوتی: «ده‌بایه له پتشی ئەم رووباره‌وه خۆیان پارگرتبایه.»

ئاهه‌لساوه‌که له تاریکیدا به‌رز دیاربوو. ئای رووباره‌که له گێژهنه و کشان دابوو، پرده‌دارینه‌که له‌م به‌ر ده‌وه بۆ ئەو به‌ر نزیکه‌ی سێ چاره‌گه‌ میل بوو. ئەو رووباره‌ ئای ئاسایی خۆی به‌ناو رێچکه‌یه‌کی ته‌نگه‌به‌ری ژێر به‌ردیندا، له‌ دووری ژێر پرده‌که‌وه، ده‌رۆیی. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو بگاته‌ داری پرده‌که. شان به‌شانی که‌ناری رووباره‌که‌وه رویشتین دوابی چووینه‌ ناو ئەو قه‌له‌بالغیه‌وه که له‌سه‌ر پرده‌که‌ ده‌په‌ریه‌وه. به‌ئەسپایی له‌ژێر باران و له‌به‌رزی چهند پێی له‌لافاوکه، هه‌ستم به‌ته‌نگی جێگه‌که‌م کرد. سندووکی گولله‌تۆیم که‌وته پیش رووی خۆم و ده‌گێرایه‌ لای پرده‌که و سه‌یری رووباره‌که‌م کرد لێره به‌دواوه نه‌متوانی خیرا و خۆش بۆین هه‌ستم به‌ماندوو بوونێکی زۆر کرد. تۆزقالتی خۆشی و دل‌فراوانیم له‌و په‌رینه‌وه‌یه‌دا نه‌که‌وته‌ ده‌وه. له‌ خۆم ده‌رسی: «ئەگەر فرۆکه‌ به‌رۆژ ئەم ناوچه‌یه‌ بۆردومان بکا چ ده‌قه‌ومی؟»

هاوارم کرد: «پییانی»

- «لێرم. تینیتا.»

له‌ناو قه‌له‌بالغیه‌که‌وه که‌می له‌ پێشی من بوو. که‌س فه‌دی لێوه نه‌ده‌هات، هه‌رکه‌سه‌ بۆ خۆی عه‌ودالی په‌رینه‌وه بوو. ته‌نیا بیریان له‌په‌رینه‌وه ده‌کرده‌وه. ئەوه‌نده‌مان نه‌مابوو بپه‌رینه‌وه. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه چهند ئەفسه‌ریک و قه‌ره‌بینادار له‌هه‌ردوولای پرده‌که‌وه راوه‌ستابوون، لایتیا به‌ده‌سته‌وه‌بوو. سێبه‌ریان له‌ رووی ئای رووباره‌که‌وه بینی. کاتی لێیان نزیک بوومه‌وه. ئەفسه‌ریکم بینی ئیشاره‌تی بۆ پیاویکی نێو کاروانه‌که کرد. کاربای قه‌ره‌بینادار به‌دوایدا چوو. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌قۆلبه‌سته‌ پیاوه‌ی هینا. له‌ رێگا دووریا خسته‌وه. رووبه‌رووی به‌کتر بووین. ئەفسه‌ره‌کان به‌که‌یه‌که‌ ده‌یانروانییه‌ په‌ریه‌کان. جارجاریش قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن. له‌ په‌رته‌وه‌که‌ نزیک ده‌بوونه‌وه تا له‌ نزیکه‌وه لایتی لێ بدن به‌ر له‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بگه‌ینه‌ ئەم شوینه‌ پیاویکی تریان له‌ په‌رته‌وه‌کان ده‌هینا. پیاوه‌که‌م بینی پایه‌ی کۆلۆنیل بوو به‌کیکی پرچ خۆله‌میشی قه‌له‌وی کورته‌ بالا بوو، کاتی لایتیا لێدا ئەستیره‌کانی سه‌ر قۆلی ترووسکا‌نه‌وه. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ برییه‌ دای هینا ئەفسه‌ره‌کان. کاتی که‌وته‌ به‌رامبه‌ریان به‌ک یا دوانیا سه‌ریان ده‌کردم. دوابی به‌کیکیان نیشانه‌ی بۆ کردم، قسه‌ی له‌گه‌ڵ قه‌ره‌بیناداری کرد. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ به‌ناو کاروانه‌که‌وه هاته‌ لام و له‌یه‌خه‌وه گرتی.

پرسیم: «چیته؟»

مستیکم له‌ روومه‌تی دا، ده‌موچاویم له‌ژێر شه‌په‌که‌ی دیت سمیلتیکی قیتی هه‌بوو. خۆین له‌روومه‌تی هاته‌ خواره‌وه‌ به‌کیکی تر به‌ره‌ لام هات. گوتم: «چیته؟»

وه‌لامی نه‌دایه‌وه، چاوه‌پێی ده‌رفه‌تی بوو تا بگرێ، ده‌ستم بۆ لاتریزه‌م درێژ کرد، تا ده‌ست بگه‌ینه‌ ده‌بانچه‌که‌م.

- «نازانی ناتوانی ده‌ست له‌ هیج ئەفسه‌ری بده‌ی؟»

ئەوی تر له‌ دواوه‌ خۆی تینکردم به‌توندی باسکمی به‌رزکرده‌وه، جومگه‌ی ده‌ستمی له‌گه‌ڵ وهرسوواند، ئەوی تریش له‌مله‌وه‌ گرتی. منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی پێله‌قه‌یه‌کم له‌ لولاقی دا و چۆم به‌نیوه‌گه‌لانی که‌وت. گوتیم لێ بوو به‌کی گوتی: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزه.»

- «ئەوه‌ مانای چییه‌؟»

ویستم هاوار بکه‌م، به‌لام ده‌نگم ئەوه‌نده‌ به‌رزنه‌بوو، منیا برده‌ لایه‌کی رێگا‌که.

ئەفسه‌ری: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزن. بیبه‌نه‌ دواوه.»

- «تۆ کیی؟»

- «ئێستا ده‌زانی من کییم.»

- «تۆ کیی؟»

ئەفسه‌ری: «پۆلیسی جه‌نگی.»

- «بۆچی داوا ناکه‌ن هه‌نگاوێ زیاتر بیه‌ پێشتر، له‌ جباتی ئەوه‌ی داوا له‌م فرۆکه‌یه‌ (١) بکه‌ن بگرێ؟»

وه‌لامیا نه‌دامه‌وه. ناچار نه‌بوون وه‌لام بده‌نه‌وه. پۆلیسی جه‌نگی بوون. ئەفسه‌ری به‌که‌م گوتی: «بیبه‌نه‌ دواوه. له‌گه‌ڵ ئەوانی تر رای گرن. ده‌بینی ئیتالییه‌کان نا ته‌واو قسه‌ ده‌کا.»

گوتم: «تۆش وه‌کو من ناسا. تۆ...»

ئەفسه‌ره‌که‌ گوتی: «بیبه‌نه‌ لای ئەوانی تر.»

منیا برده‌ ریزی دواوه‌ی ئەفسه‌ره‌کان. له‌ خواره‌وه‌ی رێگا‌که له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لێ خه‌لکی تر له‌ کێلگه‌یه‌کی نزیک رووباره‌که‌وه راگیربوون. کاتی بۆ لایان چووین گوتیمان له‌ ته‌قه‌یی بوو. بریسکه‌ی گولله‌ ته‌قیندراره‌که‌م بینی، به‌لام گوتیم له‌ده‌نگی ده‌نگدانه‌وه‌ی گولله‌که‌ نه‌بوو. چوار ئەفسه‌ر پێکه‌وه له‌وێ وه‌ستا بوون. پیاویکیش له‌به‌ر ده‌میان. قه‌ره‌بیناله‌ده‌ست له‌ملاو له‌و لایانه‌وه وه‌ستا بوون. ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی تریش

(١) فرۆکه: به‌گالته‌ پێکردن ئەو ناوه‌ له‌ قه‌ره‌بیناداره‌کان ده‌نیت.

دهوریان به قه ره بینهاله دهست گیرابوو. چوار قه ره بینهاله دهستی تریش له تهك ئه فسه ری دادپرس وه ستابوون. خۆیان به سهر تهنه گه کانیان دادابوو. شه بقیه ی گه وره یان له سهر بوو. ئه و دوانه ی منیان گرتیوو بۆ لای ئه وانه یان برده که چاوه پیتی لیتپرسینه وه بوون. سه بری ئه و پیاوه م کرد که ئه فسه ره کان پرسیاریان لێ ده کرد. پیاوه که، کابرا کۆلۆنیله قه له وه پرچ خۆله میتشه که بوو، که له ناو کاروانه که هینایانه ده ره وه. لیتپرسه ره وه کان روخسه تی هه موو جوړه ره فارتاریک و فرمانیکی دلێه قانه یان پێ درابوو. هه ره وه کو چۆن ئیتالییه کان ده ستووری موکه ره میان پێ درابوو که ته قه له خه لک بکه ن، که سیش توانای ته قه له وان کردنیان نه بیت.

- «ناوی تپیه که ت؟»

پیاوه که ناوی تپیه که ی پێ گوته ن.

- «ناوی په له که ت؟»

پیتیانی گوت.

- «بۆچی له په له که ت دابراوی؟»

وه لاهی نه داوه.

- «نازانی ئه فسه ره ده بی له گه ل تپیه که ی خۆی بی؟»

وه لاهی دانوه گوتی ده زانی.

ئه مه هه موو بوو. ئه فسه ریکی تر قسه ی کرد.

- «تۆ و ئه ونه ی وه کو تۆ ریگه ی به ره ره کانی ده ده ن پێ بنیته ناو خاکی پیروزی باوکنه وه.»

کۆلۆنیله که گوتی: «به یارمه تیت ریگه م بده قسه بی بکه م.»

- «له بهر خۆفرۆشی تۆ و هی وه کو تۆ گولی سه ره که و تمان له ده ست چوه.»

کۆلۆنیل پرسی: «قه ت به شداری کشانه وه ت کردوه.»

- «ئیتالیا نابێ بکشیتته وه.»

له بهر باران راوه ستابوون، گویم بۆ ئه م قسانه شل کردبوو. روو په رووی ئه فسه ره کان وه ستابوون و کابرای گیروا له به رده مان بوو که که می له ئیمه دوور بوون.

کۆلۆنیل گوتی: «گه ره ده مکوژن، تکایه یه که سه ر بمکوژن بی ئه وه ی هیچ چیت پرسیارم لێ بکه ن، ئه م لیتپرسینه وه زۆر بی مانایه.» کۆلۆنیل ئه مه ی گوت و خاچی له سه ر سینگی خۆی کیشا. ئه فسه ره کان په سه یه کیان پیکه وه کرد یه کیکیان شتیکی له سه ر پارچه کاغه زێ نووسی.

گوتی: «سه ر یازه کانی به جیهیتشه وه، ده بی گولله باران بکری.»

دوو قه ره بینه دار. کابرای کۆلۆنیلیان برده سه ر روو باره که، له بهر باران رویشتن.

پیاویکی سه ره کوۆتی پیروو، له هه ر لایه کی قه ره بینه داری ده ری. ته ماشای گولله بارانیم نه کرد. به لام گویم له ده نگه ته قه که بوو. لیتپرسینه وه یان له گه ل یه کی تر دا کرد. ئه م ئه فسه ره ش له سه ر یازه کانی دابرایه. ریگه ی نه درا هۆی دابرا نه که یان بۆ روون بکاته وه کاتی بریاره که ی خۆیان له سه ر کاغه زه که وه خۆپنده وه، ده ست به گولله باران کرا. که له مه ش ته واو بوون لیتپرسینه وه یان له گه ل یه کیکی تر دا کرد. ئه وان سووربوون له سه ر لیتپرسینه وه له گه ل یه کی تر، له و کاته ی کابرای پیتشوویان ئاگر باران کرد. به م شتیوه یه ئاشکرا بوو نه یان ده توانی هیچ شتی بکه ن. نه مزانی چی بکه م، چاوه پیتی لیتپرسینه وه بم، یا بریاری را کردن بده م. تاوانه که م ئاشکرایه (ئه لمانی) م له جلی (ئیتالی) م. چۆن بیرده که نه وه ئه گه ر میتشکیان کاری کردبایه. هه موو گه نج بوون. ولاتی خۆیان پرگار ده کرد. سوپای دووه م سه ر له نوێ له ده ور په ری (تاگلیمانتۆ) پیکهتیرایه. تاوانی دابرا ن له سه ر یازانه وه بگه ره به ئه فسه ره وه ئاهه نگیان گولله باران کرد. هه مان ره فتاریشیان له گه ل ئه و که سانه شه وه ده کرد که ئه لمانی بوون به جلی ئیتالی. ئه وان کلای پۆلایینیان له سه ر کردبوو. ته نها دوو که سی له ئیمه ئه و چه شنه کلایه یان له سه ر کردبوو. ته نیا دوو که س له ئیمه ئه م چه شنه یان هه بوو. هه ندی له قه ره بینه داره کانی ش ئه م چه شنه یان هه بوو قه ره بینه داره کانی تریش شه بقیه ی پانیان له سه ر نابوو. ناومان لێ نابوون (فرۆکه). له بهر باران راوه ستابوون تاو ناتاو یه کیکیان بانگ ده کرد و ده یان کوشت. تا ئیستا هه ر که سی لیتپرسینه وه ی له گه ل کرا بریانیان کوشتیان. لیتپرسه ره وه کان دادووری بی سۆز و دل سوۆزبوون. خاوه نی سزایه کی توندوتیژ بوون. بریار و ره فتاریان له مردن ده رنه ده چوو، بی ئه وه ی هیچ مه ترسییه کیان هه بی. لیتپرسینه وه یان له گه ل (کۆلۆنیل) یک و سی ئه فسه ری تر کرد که تاوی له مه وه ره هینانه ناو ئیمه وه.

سه بری قه ره بینه داره که م کرد. سه بری پیاوه تازه ها تووه کانی ده کرد. هه ندیکیش له (کۆلۆنیل) رامابوون. منیش خۆم ئاماده کرد و له نێوان دوو پیاواندا ده په ریم و به ره و روو باره که رام کرد، سه ری خۆم دا هینایه وه، به قه راغ روو باره که وه رویشتم و به شه په خۆم تی هه لدا ناوییه وه، ئاوه که ی زۆر ساردبوو، ئه وه ندی پیم کرا له ژیر ئاوه که مامه وه هه ستم کرد که ته وژم دم سوپینی. ئه وه ندی له ژیر ئاوه که مامه وه تا ها ته سه ر ئه م رایه، که تازه ده ره و نا بینه وه و سه ره که وتیم بۆ نیسه. ده قی سه ره که ته وه و هه ناسه یه کم هه لمژی، چوومه وه ژیر ئاوه که وه، مانه وه م له ژیره وه به جلویه رگ و پۆستاله وه کاریکی ئاسان بوو، سه برم نه ده کرد و نه شم ده ویست قه راغی روو باره که ببینم. که رام کرد ته قه م لێ کرا. کاتی بۆ یه که م جار سه ر ئا و که وتمه وه گویم له ده نگه ته قه بوو. له و کاته ش گویم له ته قه بوو که خه ربیک بوو سه ر ئا و که وم. ئیستا ده نگه ی هیچ ته قه بی نابێ. ته خته داره که له نا و گیتزه نه ی ته وژمی ئاوه وه ده هه ژایه وه به ده سته یک خۆم پتیه گرتبوو، سه بری قه راغی روو باره که م کرد، هه ستم کرد که به تیژی و خیرا له نا و ئاوه که وه ده ریشتیم، ژماره بی ته خته دار له نا و ته وژمی ئاوه که دا بوو. ئاوه که ی ته زی بوو. به نیتو بیه لانی سه ر ئاوی دوور گه یه کدا ره ت بوو ته خته که م به هه ر دوو ده سته وه گرت. لێ

گه ږام تا ناوهكه له گهډل خۆی ږام پیچیی. قهراغ ناوهكه له بهر چاوان ون بوو.

31

مرؤف ناتوانیت بزانیته چهند له ناو ناودا ده مینیتته وه نه خوازه لا كه ته و ژمه كه تیژره و بیت. وا پئی ده چن ماوه یه کی زۆر بئ كه چی له وانیه كه م بو بیتت. ناوهكه ته زی بوو و له ناو لافاوه كه دا زۆر شت تیپه رین كه له قهراغی رووباره كه وه سه راو كه وتووبن كه ناوهكه هه ستابوو. به ختم به وه باش بوو ته خته دارێکی گه ورم چنگ كه وتوو خوتم پیوه گرتبوو. له ناویکی ته زیدا درێژ ببوو. چه نه گم له سه ره ته خته داره كه بوو. به وه هه موو تیبه ی خوا پئی دابوو دهستم پیوه گرتبوو، له لهش ره قبوون ده ترسام، بۆیه به وه هیوایه بووم خوتم بگه ینمه گوئی رووباره كه وه. به پیچییکی درێژی رووباره كه چوینه خواره وه، خۆر خه ربیک بوو گزنگ بدا، بۆیه توانیم ده ون و بیسه لان به درێژی قهراغی رووباره كه به دی بکه م. دوورگه به کی بیسه لانی له پیشم بوو. ناویش به ره وه قهراغی رووباره كه ده کشا.

به خوتم ده گوت، ناخۆ ده کړی پۆستاله کان و جله کانم له بهر بکه مه وه و هه ول بده رووه قهراغه كه مه له بکه م یان نا. بریارم دا وا نه که م. بیرم له هیچ نه ده کرده وه ته نیا له وه نه بئ كه هه ر چۆنئ بئ بگه مه كه نار ناوه كه. نه گه به پیخواسی به اتبامه دهره وه توشی هه لوتیستیکی ناخۆش ده بووم، بۆیه بریارم دا رووت نه مه وه.

ناچاریشم هه ر چۆنئ بئ ده بئ بجمه شاری (میتری). ته ماشام کرد قهراغه كه نزیک ده بیتته وه. پاشان دوورکه و تمه وه. جارێکی تر نزیک بوومه وه. به هیواشی سه راو كه وتم له قهراغه كه وه زۆر نزیک بوومه وه. له توانام دابوو لق و پۆی دار ببینم. ته خته داره كه زۆر به هیواشی ده جوو لایه وه تا وای لئ هات قهراغی رووباره كه كه وته داووم. زانیم كه وتوو نیه ته گێژنه وه به هیواشی سووراینه وه، كه جارێکی تر كه نار که م به رچاو كه وته وه، زۆر لئیی نزیک بوومه وه. هه ول م دا به دهستی ته خته كه بگرم و به قاچه کانم و دهسته كه ی ترم ته خته كه م به ره وه قهراغه كه ببه م. به لام نه م هه ول م بئ سوود بوو. كه له كه نار که نزیک كه وتمه وه له گێژنه كه نه ترسام. ده مویست له مه ودا ی گێژنه كه بجمه دهره وه. به دهستی ته خته كه م گرتبوو قاچه کانم به رز کرده وه تا وه كو كه وتته به رامبه ر ته خته كه وه. به توندی و به هه موو تیتم خوتم به ره وه قهراغه كه راته كاند. توانیم چیلکه دار و ده ون ببینم به لام له گهډل نه وهش به هه موو هیزی خوتم مه له م ده کرد، ته وژمی رووباره كه دووری خستمه وه. له بهر پۆستاله کانم وا ههستم ده کرد كه نقوم ده بم به لام دژی ته وژمه كه مه له م کرد، كه چاو م به رز کرده وه كه نار که لیم نزیک ده بووه وه. به خوتم و پۆستاله قورسه کانم له باسکه لیدان به رده وام بووم تا گه یشتمه جیتی مه رام. دهستی خوتم له لکه بییه ک گیر کرد نه و تیبنم له گیانا نه ما بوو تا خوتم ږگا رکه م و سه ربکه وم به لام لیم مسۆگه ر بوو كه تازه نقوم نابم. من هیچ کاتی كه خوتم به ته خته دار گرتبئ ترسی نقوم

بوونم له دلدا نه بووه. له نه نجامی نه و توانا و نه رکه ی دابوو ههستم به برسبیه تی و دل تیكهه لاتن و نازاری سینگم کرد. خوتم به لکه کان گرت، سه برم گرت، تا ههستم کرد تیكه چوونم نه ما. خوتم به لکه بییه كه سه ر خست و جارێکی تر هه سامه وه. باسکه کانم له ده وه نان ئالاندبوو، به دهسته کانیشم لکه (بئ) م گرتبوون. پاشان له سه ر زگ خشام و به ناو بییه کاند خشام و خوتم گه یانده قهراغه كه. دونیا سپینده بوو، كه سم به دی نه کرد له سه ر كه نار که لئ ږاکشام، گوتم له هاژه ی رووبار و باران بوو. پاش بهینه ک هه ستامه وه به قهراغی رووباره كه وه رۆیشتم، ده مزانی تا ناوچه ی (لاتیسانا) هیچ پردئ له سه ر رووباره كه وه نییه وا هاته میشم كه به رامبه ر (سان قیتۆ) م، ده بئ چی بکه م، له به راییم كه ندئ هه بوو له گهډل رووباره كه ده رۆیی، رووم ده وئ کرد، تا نه م دم كه سم نه بیینی. له نریک قۆیه نه ده ونئ له رۆخی كه نده كه لئ دانیشتم، پیتلا و دکانم له پئ کردنه وه، ناوه که ییم لئ روو کرد. چاکه ته که مم ږاگوشی، پانتۆله که شم له بهر کرده وه و نه ویشم ږاگوشی پاشان کراسه که م و جله کانی ژئیره وم، دوا به دوا ی نه مه دهستم کرده دهست به خو داهینان بۆ خۆ وشک کردنه وه. ئینجا جله کانم له بهر کردن. شه به که م بزر کرده بوو.

به ره له وه ی چاکه ته که م بکه مه به رم، نه ستیره قوماشییه کانی سه ر قۆله کانم دادری. له گهډل ږاره که وه خستمه گیرفانی ژوو ره وم. ږاره که م ته ر ببوو، به لام له که لک نه که وتبوو. ژماردم سئ هه زار و قسور لیر بوو ههستم کرد جله کانم ته ر و لیچن. چهند زلله یه که م له باسکم دا، تا وه کو سووری خوین به رده وام و چاک بئ، جله کانی ژئیره وم خوری بوون. دووباره له وه باو ده دا نه بووم گه ره له رۆیشتم به رده وام بم توشی هه لامهت بم. له ږیگا ده ستیان به سه ر ده بانچه که م داگرت. منیش کیه که م له ژئیر چاکه ته که م دانا، پالتۆم نه بوو، سووی باران سارد بوو، ملم نایه به ر ږیگه ی كه نده كه وه. رۆژ به دهره وه بوو، ده شته که ش ته ر و نه ورا ی و خه مناک دیار بوو، کیتلگه کانیش ته ر و رووت بوون. توانیم قولله ی زهنگیچ له دووره وه به دی بکه م له م ده شتایییه دا قیت بووه وه. ها تمه سه ر ږیگایئ چهند سه ربازیکم بیینی له ږیگا که دا ده هاتنه خواره وه، خوتم له لایه کی ږیگا که وه هه شاردا. به لامدا تیپه رین. هیچ گرینگیه کیان پئ نه دام. له پۆلی توچیان بوون و به ره وه رووباره که ده رۆیشتم، منیش به ږیگا که دابه زیم و پئی خوتم گرت به ره نه و رۆژه ی به ده شتی (قینیتان) دا تیپه ریم، ده شتیکی نه ورا یی بوو، له ژئیر باراندا ده شتی بوو له خۆی راستتر نه بئ. به ره وه لای دهریا وه، زۆنگاوی شوړه کات و چهند که مه ږیگایئ هه بوو. ږیگا کان له گهډل ناوه رۆی رووباره که به ره وه دهریا دکشان. بۆ نه وه ی له ده شته که به ږینه وه ده بئ به پیاده ږییه کانی ته نیشت که نده کاند ا برۆی. له ده شته که دا له باکووره وه به ره وه خواروو رۆیشتم و دوو هیلئ ئاسنی شه مه نده فهر و چهند ږیگایه کم بری. له ناخیری و ئوخریدا ها تمه سه ر پیاده ږییه کی ده چۆه سه ر هیلئ ئاسنی به ته نیشت زه لکا و پدا دهرۆیی نه م هیله هیلئیکی سه ره کی بوو. له (فینسنی) به وه بۆ (تریستا) ده چوو. نه م هیله لیوارێکی به رز و توندی هه بوو، ږیگایه کی چه قان و دوو

هێڵی بوو، له دووربیهکی تهواوه ئالای ئیستگه کهم بینی. توانیم چەند سەربازێ بێینم. له ئیشتگرێندا بوون، له لایهکی ترهوه پرۆتیک له سەر چۆمیکهوه بوو، ئای چۆمهکه دهڕژایه ناو زهلاکاوکه توانیم له سەر پردهکه پاسهوانیکه تر بهدی بکه، کاتێ به ناو کێلنگه کهدا رووهو باکور رۆشتم، شه مه نده فەرێکم بینی به سەر ئەم پێگا به دا ده رۆشتم. وای بۆ چووم که ئەم شه مه نده فەر له (پورتوگرارۆ) بگه ریتته وه چاودێری پاسه وانه کانم کرد. له سەر لێواری هێله که خۆم له سەر زگ درێژ کرد ئەو کات ده متوانی ههردوولای پێگا که بێینم. پاسه وانه کهی سەر پرده که به پیا سه هاته نزیک ئەو شوێنه ی خۆم لێ درێژ کردبوو، پاشان سوورایه وه گه رایه وه لای پرده که، له شوێنی خۆم لێ درێژ بووم. برسیم بوو، چاودێری هاتنی شه مه نده فەر بووم. ئەو شه مه نده فەر ده ی بێینم زۆر درێژ بوو، ئەمهش وای له مه کینه که کردبوو به هێواشی بچوولێته وه. زانیم ده توانم خۆمی پێوه بکه و سه ربکه وم. پاش چاوه روانی سه کهی زۆر خه ربیک بوو هیوام بپه ی. شه مه نده فەر هێواش هێواش ده هات تا نزیکتر ده بووه وه گه ورده تر دیار ده بوو، هێواش بووه وه سه بری پاسه وانی سەر پرده کهم کرد له نزیک پرده که وه پیا سه ی ده کرد، به لām له لایه کی تری هێڵی ئاسنیه که وه له بهر چاوان بزیه ی. چاوه رێم کرد، شه مه نده فەر نزیک بووه وه، زۆر گران ده رۆشتم. ژماره یێن فەرگۆنی له داوه بوو، ده مزانی که ده یێ له سەر شه مه نده فەر پاسه وان هه ی، هه ولم دا به شوێنه کانیان بکه وم، به لām خۆم له بهر چاوان شارده وه. نه متوانی هه یچ که سه ی بێینم. شه مه نده فەر که گه یشته نزیک ئەو شوێنه ی خۆم لێ مات کردبوو، له راستاییدا بگره له ده شتاییش لاکه ی لێوه ده هات. کارای میکانیکم بینی تیه پری هه لسا مه وه سه رپه ی و له فەرگۆنه کان نزیک بوومه وه. وه ستانم نزیک هێڵی ئاسنیه وه بۆ پاسه وانه کان که متر جیه که ی گومانه. هه ندێ فەرگۆنی داخراو به لāmدا ره ت بوون. پاشان فەرگۆنیکه ی نزمی سه رکه روه م بینی. ئیستاییه کان به م جۆره فەرگۆنه یان ده گوت (گۆندۆلا) و به خیه وه ت دا پۆشرا بوو. راوه ستانم تا وه کو تیه پری، منیش فرتکه به کم بۆ کرد. ده ستم به و ئاسنه وه گرت که مرۆف پیتی سه رده که وێ. له نێوان (گۆندۆلا) که و فەرگۆنه که وه خۆم مات کرد. ده ستم به ئاسنه وه گرتبوو. باوه ر نا که م که س منی بێنیه ی. به خسه خش ده رۆشتم ده ستم له ئاسنه که وه گرتبوو قاچیشم له سەر ده عامیه که وه گیر کردبوو. له به رامبه ر پرده که بووین. پاسه وانه کهم که وه توه به ی، کاتێ به لایدا تیه پره یین سه بریکه ی کردم، پاسه وانه که میتره مندال بوو، کلاوه زرپیه که ی زۆر گه وره بوو، منیش به چاوتیکه گالته پته اته نه وه سه یرم کرد. به لām ئەو رووی وه رگه یتر. وای زانی به کیکم له کارکه ره کانی شه مه نده فەر که.

تیه پره یین. ته ماشام کرد هه ر نا په حه ت دیار بوو، سه بری فەرگۆنه کانی ده کرد، خۆم دا هێنا به وه تا بزانیم خیه وه ته که چۆن قایم کراوه قو لقه ی کانزایی پیه بوو. له لێوه که یه وه به په ت به سترابو وه وه. چه قۆکه م ده ره ینا په ته که م بری ده ستم برده ژیره وه. شتیکی ره قی تیه ل ژیره خیه وه ته که هه بوو له بهر باران په سترابو ونه پال به ک. سه بری پیه شه وه م کرد له فەرگۆنه که ی به رامبه رم پاسه وانێ هه بوو، به لām ته ماشای به رایه ی خۆی ده کرد. ده سه که

ئاسنیه کهم به ردا و چوومه ژیره خیه وه ته که. نیه چه وانم زۆر به توندی بهر شتی که وت، هه ستم کرد خوین به سه ر ده موچا ومدا دیته خواره وه. له عاردی شه مه نده فەر که لێ راکشام پاشان خۆم سووراند خیه وه ته که م به ستایه وه له ژیره وه ی خیه وه ته که له گه ل تۆپ بووم، بۆنی روون و گریسی لێ ده هات. لێ راکشام گویم بۆ ته قه ته قی فەرگۆنه که که له سه ر هێله ئاسنیه وه په یدا ده بوو. له گه ل شوهری باران شل کردبوو که به خیه وه ته که ده که وت، که مه ی رووناکه ی هاتبووه ژووره وه، منیش به لێ راکشای سه بری تۆپه کانم کرد. تۆپه کان هیشتا به رگی خۆیانیان له سه ربوو. هاته م سه ر ئەو باوه ره که ده یێ ئەوانه له سوپای سه یبه مه وه ره وانه کرابین. نیه چه وانم له ئەنجامی به رکه وته که ئاوسا. به ئارامگرتن و نه جو لانم مه یی. پاشان ئەو هه موو شوێنه ی خوینی مه ییوی له سه ربوو پاکم کردوه ته نیا سه ر برینه که نه یین. برینه که م زۆر نه بوو ده سته سه رم نه بوو، به لām په نجه کانم هه ر شوێنی خوینی مه یی له سه ر بوایه، به هۆی ئەو دۆپه بارانانه وه که له خیه وه ته که وه که ده که وته خواره وه ده سه ربیه وه و به قو لێ چاکه ته که م خاوتیم کردوه. نه م ده ویست خۆم به خمه جیه گای گومانه وه. ده مزانی بهر له وه ی بگه ی نه (میتستی) ده یێ دا به زم، چونکه ئەوان ده یێ ناگاداری تۆپه کان بن. تۆپیان ئەوه نده نییه تا ئەوانه له به یر بکه ن و بزریان بکه ن. منیش ئا له و کاته وه له را ده به در برسیم بوو.

32

هه ر که له ناو عه ردی شه مه نده فەر که له ته ک تۆپه کانه وه له ژیره خیه وه ته که وه لێ درێژ بیه وم، ته ر بیه وم، سه رمام بیه و. بگره زۆریشم برسی بوو. له دواییدا خۆم وه رگه یتر و له سه ر زگ لێ درێژ بووم، سه رم به با سه که کانم کردبووه چۆم ره ق بوو به لām زۆر له سه ر خۆ و بێ ئازار بوو، (قالینتی) پزیشک کاریکه ی جوان و پوخته ی بۆ کردم، نیوه ی ماوه ی کشانه وم به پێ بریه و، که میکیش مه له وانی له ناو رووباری (تالگلیامنتۆ) به قاچاکه ی ئەو کردوه. به حه ق بێ ئەم چۆکه هی (قالینتی) یه، چۆکه که ی تر هی خۆمه. پزیشکه کان هه ندێ جار شتی وات بۆ دروست ده کهن، وات لێ ده کهن ئەم جه سته یه ت چی دی به هی خۆت نه زانی. سه رم هی خۆم بوو. ناو هه ناویشم. هه روا برسیتیه کی له را ده به در له ناو هه ناوم دا بوو، هه ستم کرد که هه ناوم له برسان به سه ریه کدا داده که وته وه. سه رم سه ری خۆم بوو، به لām نه ک بۆ ئەوه ی به کاری بێنم یا به یری پێ بکه مه وه، به لکو بۆ ئەوه ی یادگاری پێ بێنمه وه یادم، به لām ئەوه ش ئەوه نده زۆر نا.

ده متوانی به یر له کاترین بکه مه وه، به لām زانیم گه ر به یری لێ بکه مه وه شه یت ده م، به تاییه تی له و کاته ی هیشتا لیم مسوگه ر نییه که چاوم پیتی ده که ویتته وه. بۆیه نه م ده یوست به یری لێ بکه مه وه. به را ده به کی که م نه یی، به یر کردنه وه به کی که م له کاترین، له و کاته ی گالیسه که که به هێواشی ده رۆی و، ته قه ته قی لێوه ده هات، هه ندێ رووناکه ی که له خیه وه ته که وه، لێ راکشام له گه ل کاترین له ناو عه رزی فەرگۆنه که وه، لێ راکشان له

شوتنيكي وا رفق وهكو عهرزي قارگون ناسا، يو پالکوه تن نهک بيرکردنوه، ته نيا ههستکردن، دوورکوه وتنهوه ماوهيهکي زور، جلهکان تهر و عهردهککش تنها ههر جاري که مچ دهجو لئيتنهوه ترسناکي ناوهدهش، وه ته نيايي و به جلي تهر و عهرزيکي رفق و تهق يو خوټ و هاوسه رت.

تو نه حهزت له عهرزي قارگون و نه له توپه داپوشراوه به بهرگ خيوه ته کان. بوني ميتاله چه ورکراوه کان و نه له بوني خيوه ته که که دلويه باراني پيادا دهاته ژوروه ده کرد، ههر چنده راکشان له گهل توپ له ژير خيوه تدا شتيکي باش و خوشه. به لام تو يه کيکي ترت خوش دهوي که دهزاني ئيستنا ليره نيهه. ئيستاش تو خوټ به پروتي و سارد و کړي، به لام نه و نه سارد و سپ نيهه وهکو نه وهی روون و بي مانايه. به تاله. تو نه وه به بي مانايي ده بينيت، ههر که له سهر زگ ليبي راکشايوي، جا له کشانه وهی سوپاييک و هيرش بردي، سوپايه کي تر ناماده بوي. توش توتومبيله کان و پياوه کانت له دهست چو، ههر وهکو چو خاوهن کوگا که سه رومالي به ناگرکه وتنهوه له دهست ددا. ههر چو ني بي خو نه مه هيچ بيمه کاري پتوه نيهه. ئيستاش تو له مه ده رباز بوويت. چ ئهرکت له سه رشاندا نه ماوه نه گهر پاش ناگر تي بهرداني کوگانيان خاوهن کوگان بکوژن، ليبيان مه گرن، چونکه لي رها تون و اقسه بکن، له دواي نه مه به مسوگره کس چاوه پتي گه رانه وهی خاوهن کوگان ناکات، ههر که جاريکي تر يو ئيشکردن ده کړينه وه. ده بي به دواي ئيشي تر بگه رپين گه ر ئيشي تری هه بي و پوليس نه يان گري.

رق و توورپي و ئهرکي سه رشانم له ناو ئاوي رووباره که شووران. ههر چنده توورپي داخي گرانم له وکاتوه نه ما که پوليسي جهنگي يه خه ي گرتم ئاواته خواز بووم جلي سه ربازم له بهر نه بوايه. ههر چنده زور گرینگيم به جلهکان نه داوه. نه سستيره کانم له چاکه ته که م کړدپوه. نه مهش له بهر هوپي بوو. نه مه نيشانه ي سه ربه رزي نه بوو. دژي نه وانيش نه بووم. من دهستم له وکاره شوشتيوو. هيواي به ختداريشم بزيان خواست. پياوي چاک و نازا و زيرک و هيمنيان تيا بوو. شايسته ي نه وه بوون. به لام من هيچ په يوه ندييه کم به و شانزگه ريه وه نه ما. هه مو هيوام نه وه بوو که نه و شه مه نده فهره نه فهدت ليکراوه بگه بينيته (ميستری) يو نه وهی تير بخوم و له بيرکردنه وهش بوهستم پتويسته بوهستم. پيايي ئيستنا پتيان ده لي قهره بيناداره کان ناگر بارانيان کړدووم. ده چن گيرفاني کوژراوه کان ده پشکن تا ناو نيشاني گولله باران کراوه کان ده ربه تين. هي من نادوزنه وه. له و حاله ته ده لئين خنکاوه. نه وه سه يره، ده بي له نه مرکا چ به که سوکارم بلين. ده بي بلين به زامداري يا چنده هوپه کي تر مردووه. خوايه برسيمه!

له خوم ده پرسى ناخو رينالدي و قه شه ي هاو ريمان ده بي چيان به سه ر هاتيبي. له وانه يه له (پوردينو) بن گه ر زور نه کشايينه وه. چاوم پتي ناکه وپتته وه. چاوم به هيچيان ناکه وپتته وه. نه م ژيانه به سه رچو. قه ت له و باوهره نه بووم که نه و تووشى ئاته شه ک بووي. ههر چنده ده لئين ئاته شه ک نه خوشييه کي کوشنده يه نه گه ر له کاتي خو ي چاره سه ر

نه کړي. به لام نه و عه جمانى نه ما بوو. گه ر منيش بوومايه هه روه ها ده بووم. هه مو که سي له بهري نارحمت و بي عه جمان ده بي. يو نه وه نه بوويه تا بيرکه مه وه، به لکو بوويه تاوه کو بخوم. نه ي خوايه. به لي هاتوومه ته دونيا تا له گهل کاترين بخوم و بخومه وه و بخه وم.

له وانه يه نه مشه و ابکه م. نه خير ئيمرو نه مه زور نه سته مه. به لام سه ي شه وي له نان و نيعمه تي جه ميکي باش و پوشاكي ريک. هه رگيز جاريکي تر دوور ناکه ومه وه له گهل نه و نه بي. له وانه يه به زووترين کات سه ر هه لگرين و له و ناوه برين. نه و يش له گه لئا دي ده زانم له گه لم دي. باشه، که ي برين؟ نه مه شتيکه بيرکردنه وهی ده وي. دنيا به ره و تاريخي ده چو دريژ بووم و بيرم له وه ده کړده وه که ده بي روو له کو ي بکه ين. شوتين گه لي زور بوون.

كتیبي چوارهم

33

له میلانۆ، به یانی زوو بهر له وهی گزنگ بدا و پیتش ئه وهی شه مه نده فەر بگاته ئیستگه خیرایییه که ی هیدی کرده وه، منیش خۆم فریدایه خواره وه. له هیللی ئاسنی په ریمه وه به نیتوان دوو باله خانه دا هاتمه سه رشه قامی، ده رگای مه یخانه یی کرابو وه وه. بۆ که منی قاوه چوو مه ژور وه. بۆنی به یانییه کی زووی لی ده هات له تۆزی گه سک دراو و که وچکی په رداخه قاوه و بازنه ی ته ر که له ژیره وه ی په رداخه مه یه کان به جیما بوون. خاوه ن مه یخانه که ش له پشت (که ونته ری) مه یخانه که وه را وه ستابوو. دوو سه ر بازیش له سه ر میزی دانیشتیوون. له نزیک که وه نته ر که را وه ستام، په رداخه قاوه خوارده وه و له ته نا نیکم خوارد. قاوه که به شیر وه په رنگی خۆله میشی بوو. توژی شیر که به له ته نانه که لا برد. مه یخانه چییه که ته ماشای کردم و گوتی: «پیکتی گراپا نافه رمووی؟»

- «نه خیر، سوپاس.»

- «له سه ر جیسایی من.»

ئه مه ی گوت و پیکتیکی بچووکی پر کرد. بۆ لای منی هینا. گوتی: «له به ره کانی شه ر چ باسه؟»

- «ئاگادار نیم، نازانم.»

دهستی بۆ سه ر بازه کان درێژکرد و گوتی:

- «ئه وانه سه ر خوشن.»

جیبی خۆی بوو پر وای پی بکه م، چونکه به سه ر خوش ده چوون. گوتی: «پیم بلتی له به ره ی شه ر چ باسه؟»

- «هیچ له به ره ی ئه وه ده نازانم.»

- «تۆم بینی له سه ر دیواره که وه خۆت فریدا. له شه مه نده فه ره که وه دابه زی.»

- «پاشه کشییه کی گه وره له ئارا دایه.»

- «له روژنامه دا خویندوومه ته وه. چ رووی داوه؟ هه موو شتی ته واو بووه؟»

- «باوه ر نا که م.»

پیکتیکی تر گراپای له بوتلیکی بچووکه وه بۆ تیکردم.

گوتی: «گه ر له مه ترسی دای ده توانم بتشارمه وه.»

- «نه خیر، له مه ترسی دانیم.»

- «گه ر له مه ترسی دای له گه ل من لیته مینیتته وه.»

- «له کوئی مینم؟»

- «له ناو ئه و باله خانه یه. زۆر که س لیته ده مین. هه ر که سیکی له مه تر سیدا بی لیته ده مین.»

- «بۆ، خه لکیکی زۆر له مه تر سیدان؟»

- «ئه وه ده وه ستیته سه ر جووری مه تر سییه که. تۆ خه لکی ئه مریکای خوارووی؟»

- «نه خیر.»

- «ئیسپانیی ده زانی؟»

- «که می.»

که ونته ری مه یخانه که ی سپیه وه. گوتی:

- «زۆر زه حمه ته پیاو بتوانی ئیستا ولات به جی بیللی. به لām ئه مه ش مه حال نییه.»

- «ئاره زووی ولات به جی هیشتم نییه.»

- «چه ندی بته وی ده توانی لیته وه مینیتی. ئه و کات ده زانی من چ جو ره پیاویکم.»

- «ئه م به یانییه ده بی لیته، ئوغر بکه م، به لām ناو نیشانه که تم له بی ناچی له گه رانه وه دیمه لات.»

سه ری خۆی له قاند، گوتی: «له قسه کانترا دیاره ناگه ر پیتته وه. وام زانی که له باریکی ته واو ناخۆش دای.»

- «له راستیدا هیچ ناخۆشییه کم نییه. به لām ریزی ته واوم بۆ ناو نیشانی هه ر براده ری هه یه.»

بۆ نرخی قاوه که ده لی به کی کاغه زیم له سه ر که ونته ره که وه دانا.

گوتی^(۱): «پیکتی گراپا له گه ل من بنۆشه.»

- «پیتویست ناکا.»

- «ته نیا پیکتی.»

دوو پیکتی تیکرد.

گوتی: «له بیرت نه چی، وه ره وه ئیره. نه هیللی خه لکی تر له خسته ت به رن، ئیره بۆ تۆ زۆر سه لامه ته.»

- «له وه دلنیام.»

- «دلنیای؟»

- «به للی.»

(۱) له ده قه ئینگلیزییه که نووسراوه من گوتم (I said) به لām ئه وه هه له ی چاپه. راستییه که ی (He said) ه واته (ئه و گوتی).

- له سهر قسه كاني زور رشت بو، گوتی:
- «كهوابوو ريگم بده شتيكت پي بلیم. بهو چاكه ته مه چوه دهره وه؟»
- «له بهرچی؟»
- «سهر قوالت بهاشكرا هاوار دهكا، ئه سستيره كان ليكراونه ته وه. قوماشه كهش ره ننگه كهی جياوازه.»
- نوقه م لتيوه نه هات.
- «ئه گهر پسوله ت نبييه ده توانم پيتي بدهم.»
- «پسوله ی چی؟»
- «پسوله ی مؤله تدان.»
- «پتويستم پيتي نبييه. همه مه.»
- «زور باشه، بهلام گهر پتويستت پيتيه له توانامدايه بوئی پهيدا بگه م.»
- «به چهن دن؟»
- «ده وه ستيته سهر چه شنه كهی، نرخه كان ماقولن.»
- «حالی حازر پتويستم پيتي نبييه.»
- شانی خوئی هه لته كاند.
- گوتم: «شوكر هيچ ناتاوه اووييه كم نبييه.»
- كاتی هاتمه دهره وه گوتی: «له بير نه كهی من هاوپرتم.»
- «نه خيتر، له بير ناكه م.»
- گوتی: «ده تبيينه وه.»
- «باشه.»
- له دهره وه له هيتلی ئيستگه دوور كه و تمه وه، ژماره يي پوليسی سه ربازی له وئی وه ستابوون. له سيله ی باخچه يه كي بچووكه وه سواری په يتوونی بووم. ناو نيشانی نه خویشخانه كه م دايه په يتوونچيبيه كه، له نه خویشخانه، چوومه زووری دهرگه وان ه وه.
- ژنه كهی ناميتزی تی ودرهينام، دهرگه وانيش توقه ی له گه ل كردم.
- «هاتيت ه وه، خو شوكر سه لامه تی؟»
- «به لتي.»
- «چاشت خوار دووه؟»
- «به لتي.»
- ژنه كهی پرسى: ته ندروستيت چونه تينيتا؟ چونيت؟»
- «زور باشم.»

- «ناني به يانی له گه ل ئيمه ناخوی؟»
- «نه خيتر، پتم بلتي، داخوا باركلي ئيستا له نه خویشخانه ه؟»
- «باركلي؟»
- «سستره ئينگليزه كه.»
- ژنه كهی پالتيكي به ده ستمه وه نا، زهرده خه نه يه كي گرت و گوتی:
- «ده زگيرانه كهی.»
- دهرگه وان ه كه گوتی:
- «نه خيتر، ليره روشتووه.»
- ئه مه ی گوت و هه ناوم داخوريا.
- «دلنيايت؟ من مه به ستم شوژه كچه قزكاله ئينگليزيه كه يه.»
- «دلنيام چوه (ستريسا).»
- «كهی چوه؟»
- «دوو روژه له گه ل كچه ئينگليزه كهی تر روشتووه.»
- گوتم: «باشه هه زده كه م شتيكم بو بكه ی. به كه س نه لتي منت بينيوه. ئه م مه سه له يه زور گرینگه.»
- كارباي دهرگه وان گوتی: «به كه س ناليم.»
- ده ليري كاغه زيم دا يي. به لام په تي كرده وه.
- گوتی: «به لينت پي ده دم كه به كه س ناليم. هيچ پاره شم ناويت.»
- ژنه كهی پرسى: «چيت ده وئ بوئی ئه نجام بدهم، تينيتا؟»
- گوتم: «ته نيا ئه وه ندهم ده وئ.»
- دهرگه وان گوتی: «ئيمه لالين، هه رچييه كت هه يه پيمانی بلتي تا بوئی بكه ين؟»
- گوتم: «به لتي، له چاكه ی خو ته. خواحافيز، ده تان بينمه وه.»
- له بهر دهرگا راوه ستان و سه يری منيان كرد. سواری په يتوونه كه بوومه وه. ناو نيشانی (سيمونز) م دا يي. (سيمونز) يه كي تيكه له وان ه دیان ناسم و هونه ری گوزانی ده خو تيني.
- ناوچه يه كي دووری شار له نزيك (يور تاما گانيتا) ده زی، كه گه ييشتمه ويندر ئه وه هيشتا له خه ودا بوو.
- گوتم: «تو زوو خه بهرت بوويت ه وه، هينري؟»
- «به شه مه نده فه ری يه كه م هاتووم.»
- «ئه وه هم مو پاشه كشه يه چييه؟ تو له به ره ی جهنگ بووی؟ جگه ر هت هه يه؟»
- «جگه ره كان له ناو پاكه ته كهی سهر ميژه كه يه.»

ژوورتيكي گهوره بوو ته ختيك له تهنيشت ديواره كه دانرابوو، له لايه كي تره وه پيسانوتيك و كه نتورتيكى جلكان و ميترىك دانرابوو. له سهه كورسييه كي نزيك ته خته كه وه دانيشتم. (سيمونز) دانيشتوو هه نيشكى خسته سهه سهه رينه كه وه دهستي به جگه ره كيشان كرد.

- «تووشى دهرده سهه رى خۆم بووم (سيمونز).»

گوتى: «منيش تو ناسا تووشى خهه و خهفهه هاتووم. جگه ره ناكيشى؟»

گوتم: «نه خيتر، ته داره كي چونه سويسرا چۆن سازده كرى؟»

- «بو خۆت؟ ئيتالييه كان ريگهه نادهن بچيه دهره وه و لات.»

- «به لى، نه وه ده زانم، به للام سويسر بيه كان هه لوئىستيان چى ده بى؟»

- «ده تگرن.»

- «ده زانم، كه گيرام چى ده بى؟»

- «هيچ نابى. نه مه زۆر ناسانه. ده توانى بچيه ههه شوئى كه خۆت نارووته. و ايزانم ده بى راپورتى يا شتيكى لهو باهه ته بنووسى بوچى؟ نيازى راکردنت له دهست پولىس ههيه؟»

- «تا ئىستا هيچ ديار نيه.»

- «پيتم مه لى. گهه ناته وه پيتم بلتى. به للام هه زده كهه م بزانه ليره هيچ رووى نه داوه. له (پياسينزا) وه زۆر خراپ تيكه وتم.»

- «زۆر به داخه وه.»

- «نا، به لى، زۆر خراپ بووم. به للام به چاكى گۆرانيم گوت. ده چم له (ليركو) ههول ده دهه دووباره گۆرانى بلتى.»

- «هه زده كهه ناماده بم.»

- «تۆ زۆر ره وشت به رزى. خۆ له ناخوشيدا نى، وا نيهيه؟»

- «نازانم.»

- «پيتم مه لى گهه خۆت هه ز ناكه ي پيتمى راگه ينى. نه مه چۆن وا ريك كه وتوه، كه تۆ له به ريه كي وا خوتناوى دوور كه ويته وه؟»

- «دهستي خۆم لى شوشتوه.»

- «كوپى چاك، ده زانم تۆ كورتىكى ژيرى. ههه چۆن بى ده توانم يارمه تيت بدهم؟»

- «تۆ سهه رت زۆر قاله.»

- «نه خيتر، زۆر نا هينرى نازيم، هيچم پى مه لى. سهه رقال نيم نه گهه ر بتوانم شتى بكهه به يارمه تيدانت دلشاد دهه.»

- «به ژن و بالات به قهه منه. ده توانى بچيهه دهره وه دهسته جليكى مه ده نى پر

به خۆتم بو بكري؟ خۆم هه مه به للام هه مووى له رۆمايه.»

- «تۆ له وى ده ژباي. وانيهه؟ جيتگايه كي پيسه. چۆن بوو له وى ده ژباي؟!»

- «دهه مويست بيم به نه نديازيارى بيناسازى.»

- «نه وى شوئى نه وه نيهه. جلويه رگ مه كره. نه وه ي پويسته پيتمى دهه خشم. زۆر

جوان و ريكويكت ده كههه. برۆ ژوورى، كه نتورى جلان له ويته. نه وه زه وقت ده بگرى له به رى بكه، هاو رپى خۆشه ويستم، پيويست ناكا جل بكري.»

- «وام پى باشه كه ببكرم، سيم.»

- «هاو رپى نازيم، بو من وا ناسانتره، نه وه ي پويسته ليره بتده مى. نهك بچمه

ده ره وه بيانكرم. خۆ پاسه پورت ههيه؟ ناتوانى له وى بى پاسه پورت سههه ر بكهى.»

- «به لى، پاسه پورتى خۆم هه لگرتوه.»

- «كهه وا بوو نهه جلانه له بهه ر بكه، روو له (هيلفيتاى) كۆن بكه.»

- «چۆنه نه وى وا ناسان نيهه. ده بى به كهه جار بچمه سترىزا.»

- «زۆر چاكه هاو رپى خۆشه ويستم. ده بى به به لهه م بيه رپته وه، نه گهه نه مويستبايه

جارتىكى تر گۆرانى بلتىم له گهه لته دهه اتم. نهه م ريگه يهه ههه له بهه ردايه. ده بى رۆژى له رۆژان ههه برۆم.»

- «ده توانى به ريگه ي هاتوهاوار گۆرانى بچريت.»

- «هاو رپى نازيم به ريگه ي هاتوهاوار گۆرانى ده چرم. به راستى من ده توانم گۆرانى

بلتىم. نهه به شه سهه ركه يه تى.»

- «گروته له گهه لته كههه، ده توانى گۆرانى بلتى.»

له ناو جيتگا پالى دا به وهه و كهه وته جگه ره كيشان و گوتى: «شاقاوى له خۆت گه وه ره تر

مه هاوئى. به للام له گهه لته وهه دهه توانم گۆرانى بلتىم. نههه شتيكى سهه رى نه فهه رته

ليكراوه، به للام دهه توانم. هه زده كهه م گۆرانى بلتىم. كوئى بگهه.»

هاو رى كرد: «نهه فريكانا.»

دهه مارى مى ناوسان و قيت وهه ستان.

گوتى: «جا نه گهه ر به دلبيان بى يا به دلبيان نه بى ده بى گۆرانى بلتىم.»

له په نه جره كه وه سهه رى دهره وهه م كرد، گوتم:

- «دهه چمه خواره وه به په يتونچيهه كه ده لىم پروا.»

- «بگهه رپيته وه، هاو رپى نازيم. تا چاشت پيكه وه به خوين.»

له جيتگه ي خۆى هاته دهره وه، هه ناسه يه كي قوولى هه لىمى و دهه ستى به مهه شق كردن

كرد. منيش چومه خواره وهه و كرتى په يتونچيهه كهه م دا و به رپم كرد.

به جلی مه دهنی خۆم وهك يه كيكی خو گۆرپو ده هاته بهرچاو. ماوه يه كی زۆر به جلی سه ربازی بووم و ههستی ئه وه نه ما بوو جلی مه دهنی بپۆشم. پانتۆله كه م فشفوفۆل دياربوو. له (میلانۆ) ه پليتيكیم بۆ (ستريزا) بری. شه پقه يه كی نویشم كری. نه متوانی شه پقه كهی (سيمۆنز) بكه مه سه رمه وه. به لām جله كانی له بهرم رتيك بوون. بۆنی توتنيان لئ ده هات. كاتئ له كوئچيكي شه مه نده فه ره وه دانيشتم له جامه كه وه سه بری خۆم كرد، شه پقه كه م زۆر نوئ ديار بوو، جله كانيشم زۆر كۆن. منيش خۆم وه كو ئاوايي (لومباردي) ته ر كه له جامه كه وه دياربوو، خه م بار ده هاته بهرچاو. چهن د فريۆكه وانئ له ناو كوئچه كه بوون. زۆر بيريان له من نه كرده وه. سه بريان نه ده كردم، زۆر رقيبان له هاوولاتی مه دهنی هاو ته مه نی من بوو. ههستم به وه نه ده كرد كه له لايه ن ئه وان وه پيسوا كرابم. ئه گه ر ئيستنا جاران بوايه. ريسوام كرده بوون و له گه ليان تيكگيرابووم. له (گالاريت) له شه مه نده فه ره دابه زين، زۆر دلشاد بووم به وهی كه به ته نيا مامه وه. رۆژنامه م لا هه بوو، به لām نه م خوينده وه. چونكه نه مده ويست هيج شتن دهر باره ی شه ر بخويتمه وه. ده مويست له بير خۆمی به رمه وه. په ميان يكي ناشتی يه ك لايه نيم به ستمبوو. ههستم به ته نيا ييه كی ته واو نه كرد كه شه مه نده فه ره گه يشته (ستريزا) زۆر دلشاد بووم. له و باوه رده ا بووم كه هه ندئ كۆله لگراي ئوتيله كان له ئيستگه ببينم، به لām كه سی لئ نه بوو. ماوه يه ك بوو كه ژ به سه رچوو بوو، هيج كۆله لگري به بير شه مه نده فه ره وه نه هات. به جانتا كه مه وه له شه مه نده فه ره كه دابه زم. جانتاي (سيمۆنز) بوو. له هه لگرتن زۆر سووك بوو. له دوو كراس بترائئ هيجی ديكه ی تيا نه بوو. له ترسی باران كه من له ژئير كه پري ئيستگه راوه ستام، شه مه نده فه ره كه كه وه ته ري. له ئيستگه كه وه چاوم به پياوئ كه وت، ليم پرسی ئاخۆ ده بئ بزائئ چ ئوتيلئ ئيستگه دهرگای له سه ر پشته ؟ ييكه وتم كه (گران هوتيل دس ئيلز بورميه) و چهن د ئوتيل يكي بچووكی تر به دريژايی سال دهرگايان له سه ر پشته و كراونه ته وه. له ژئير باران جانتا كه م هه لگرت و بۆ ئوتيلی (ئيله بورميه) ملی رتيگه م گرت. چاوم به په يتوونئ كه وت. به شه قامدا ده هاته خوار. ئيشاره تم بۆی كرد. وا باشتر بوو به په يتوون بچم. تا به رده رگای ئوتيل يكي گه وره چووين و، خزمه تكاری ئوتيله كه به سه يوانئ هاته دهره وه و زۆر به ريز بوو. ژوور يكي باشم گرت، ژوور يكي گه وره و پروناك بوو به سه ر دهر باچه ی داده روانی. هه وره كان تا سه ر دهر باچه كه نرم ببۆوه. به لām له رۆژانی خۆره تاوا ديه نيكي جوانی ده بوو. به كارگيراني ئوتيله كه م گوت چاوه روانی هاتنی هاوسه ره كه مم. له ژووره كه دا چوارپايه كی دوو نه فه ری گه وره ی تيا بوو. به هۆله دريژه كانيدا رۆيشتم. به پيبله كه يه كی به رين دابه زمه خواره وه. به لای چهن د ژوور يكد ا بۆ مه يخانه ی ئوتيله كه چووم. مه يخانه چيه كه م ناسييه وه. له سه ر ستول يكي به رز دانيشتم و باده م و په تاته ی

سوور كراوم خوارد. مه به (مارتيني) يه كه فينك و پاك بوو. مه يفروشه كه پاش ئه وه ی پينكي دووه می مارتيني بۆ تيكردم لئ پرسیم:

- «تۆ لير، له بورگيز، چی ده كه ی؟»

- «له مۆله تدامه. مۆله تی خۆزی نه گه رانه وم.»

- «ئيره كه سی لئ نييه. نازانم بۆچی دهرگای ئوتيله كانيان كردۆته وه.»

- «له راوه ماسی بووی؟»

- «چهن د ماسييه كی نازدارم راو كردوه وه. ئه و كه سه ی له و وه خته ی سال بچيته راو به ده ستی به تال ناگه رپته وه.»

پيكه نيم. نه متوانی توتنی بۆ په يدا بكه م. ئه و توتنی پايی ئه مريكي خواستبوو. كه سوكاريشم توتنيان لئ بريبووم، بۆيان ره وانه نه ده كردم، له وانه يه له لايه ن ميريبه وه قه ده غه كرابئ، هه رچۆنئ بئ به ده ستم نه ده گه يشت.

گوتم: «هه نديكي ترت هه ر بۆ په يدا ده كه م. پيم بلئ تۆ دوو ئافره تی ئينگليزيت له م شاره وه نه ديوه؟ پيرئ هاتوونه ته ئير؟»

- «له م ئوتيله دانه به زينه.»

- «سه سته رن.»

- «دووسسته رم ديوه. خوله كئ چاوه رتيكه. هه ر ئيستنا پيده كه وم له كوئ دابه زينه.»

گوتم: «يه كيان هاوسه رمه. به وای سۆراغی ئه ودا هاتووم، تا چاوم پيئ كه وئ.»

- «ئه و تريشيان هاوسه ری منه.»

- «گالته ناكه م.»

- «ببووره له سوچه ته كه م. من وای بۆ نه چووم.»

پاش بيئنی به كر و هيمنى چوه دهره وه. ماوه يه كی كورت به ته نيا مامه وه. منيش زه يتوون و باوی خن كراو و په تاته ی سوئركراوم خوارد. له ئاوينه كهی پشت كه وه نته ری مه يخانه كه وه سه بری خۆم و به رگه مه ده نييه كه مم كرد، مه يفروشه كه هاته وه.

گوتی: «له ئوتيل يكي بچووكی نزيك ئيستگه وه دابه زيون.»

- «چۆن هه ندئ سه نده ويح په يدا بكه ين؟»

- «به ته له فۆن بۆتی په يدا ده كه م. خۆت ده بيئي كه هيچمان نييه كه س له ئوتيل دانه به زيوه.»

- «به راسته! كه سی تيا دانه به زيوه؟»

- «به لئ، چهن د كه سيكي كه می تيا دابه زيوه.»

سه نده ويجه كان هينران و سييانم خوارد، دوو پينكي تر (مارتيني) م نوشی. له ژياندا هيج شتن ئه وه نده سارد و پاكتم تام نه كردوه وه. وای لئ كردم خۆم به پياويكي شارستان

بزەنم. مەى سوور، نان، پەنیر، قاوێ خراپ و گراپام بەكجار زۆر خواردبوو. لەسەر ستولینكى بەرز بەرامبەر تەختەدارى (ماهوگانى) و براس و ئاوتەكان دانیشتم. بېرم بۆ لای هېچ شتى نەدەچوو. مەیفروشهكە چەند پرسبارىكى لى كردم.

گوتم: «هېچ دەربارەى شەر مەپرسە.»

شەرەكە زۆر دوور بوو. وا پێدەچوو شەر هەر رووی نەدابى، ئەوێ شەر بى لىرە بوونى نەبوو. ئەوسا زانیم كە شەر بەگوێرەى من تەواو بوو و بەسەرچوو. بەلام ئەو هەستەم لەلا نەدەخولفا كە شەر تەواو بوو، هەستم بەهەستى ئەو قوتابىبە دەچوو، كە سەعاتى لە قوتابخانە دوا دەكەوێ. تەنیا بېر لەو سەعاتە دەكاتەو كە ئاخۆ دەبى چى رووی دابى.

كاترین و هیلین فێرگسۆن لەسەر نانى ئىوارە بوون كە چوومە ئوتیلەكەيان. كاتى لە دالانەكە راوەستام، ئەوانم لەسەر خوان ببى. فێرگسۆن قسەى دەکرد. كە چوومە ژوورەو لە قسەكردن وەستا. كاترین گوتى: «خواكەم!»

گوتم: «هەلەو، پۆزباش.»

كاترین: «ئەو تۆى.»

رووی گەشایەو، ئەو نەدە كە یفخۆش بوو، تەنانەت باوێ نەدەکرد. ماچم كرد، سوور هەلگەرا، لەسەر مێزى خوانەكە لەگەڵیان دانیشتم.

فێرگسۆن پرسى: «پىاوىكى سەبرى لىرە چ دەكەى؟ نانت خواردوو؟»

- «نەخپەر.»

ئەو كچەى خواردنى دەهینا هاتە ژوورەو. پىم گوت، قاپى خواردنم بۆ ببى. كاترین بەدرىزایی ئەوكاتە چاوى لە چاوانم بپىوو. فێرگسۆن پرسى:

- «بەو جلوبەرگە لىرە چ دەكەى؟»

- «ئەندامى ئەنجومەنى وەزیرانم.»

- «لەناخۆشى داى؟»

- «فێرگى، كە یفخۆش بە. هەر كەمى كە یفخۆش بە.»

- «بەدبەتت كە یفخۆش نابم، هەر من دەزانم ئەو كچەت خستۆتە چ داویكەو بەلای منەو، تۆ دیمەنىكى دىخۆشكەر نیت.»

كاترین بزەیهكى بۆ كردم، لەزىر مێزەكەو سەرە پىبەكى گەياندمى.

- «كەس منى نەخستۆتە داووە. فێرگى خۆم بەخۆم كردوو.»

فێرگسۆن: «ناتوانم بەرگەى ئەو پىاو بەگرم. ئەو هېچى نەكردوو تەنیا بەفرۆكە ئىتالىبەكەى تۆى هەندىك كردوو. ئەمرىكبىبەكان لە ئىتالىبەكان خراپترن.»

كاترین گوتى: «سكۆتەلەندىبەكان چتۆ رەوشت بەرزن.»

- «مەبەستم ئەو نىبە. مەبەستم فرۆفیلە ئىتالىبەكەبەتى.»

- «من فېلېبازم. فېرگى؟»

- «بەلى، لە فېلېباز خراپترى وەكو ماری. ماری لەناو ملی سەربازى ئىتالىدا بەخۆ و بەپاتالى سەرشانت.»

- «خۆ ئىستا جلى سەربازى ئىتالىم لەبەر نىبە.»

- «ئەمە نمونەبەكى تری تەلەكەبازىبەكەتە، ئەم هاوینەت بەدلىدارى رابوارد و ئەو كچەت زگ پر كرد. ئىستاش دەتەوئى فېلېتىكى تر بدۆزىتەو تە خۆتى لى رزگار بكەى.»

زەردەخەنەبەكم بۆ كاترین كرد، ئەویش زەردەخەنەبەكى بۆ كردم.

كاترین گوتى: «هەردووكتان يەك شتن، بەسایەى تۆدەبە شەرم لەخۆم دەكەمەو.»

- «كاترین باركلى، نەشەرمت هەبە نەشەرف، تۆش وەك ئەو تەلەكەبازىت.»

كاترین دەستى لەسەر دەستى دانا، گوتى: «نەخپەر، فېرگى. تاوانبارم مەكە. تۆ دەزانى ئىمە هەردووكمان يەكترىمان خۆش دەوئى.»

فېرگسۆن رەنگى سوور هەلگەراو گوتى: «دەستت لادە، گەر تۆزقالتى شەرمت هەبوايە. بەم چەشنە نەدەبووى تەنیا خوات دەزانى زگت چەند مانگانە، تۆش هەروا دەزانى گالتەوگەپە. ئىستاش وا حرىتە حرىتتە چونكە هاوسەرە فریودەرەكەت هاتۆتەو لات، ئاى چەند بى شەرم و بى هەستى.»

فېرگسۆن داىە پىمەى گریان. كاترین هەستایەو، چوو دەستى لەمەل كرد.

كە بەپىتو وەستا بوو تا دلى فېرگسۆن بدانەو، هېچ گۆزانیكم لەبەژن و بالای بەدى نەكرد.

فېرگسۆن بەنوزە نووز گوتى: «بەلامەو گرینگ نىبە. ئەمە شتىكى زۆر بىزەوەرە؟ كاترین دلى داىەو. گوتى: «بەسە، بەس، شەرمەزارم دەكەى، مەگرى فېرگى، مەگرى، ئەى فېرگىبەگيان.»

فېرگسۆن بەهەنسكەو گوتى: «ناگریم، ناگریم. تەنھا بۆ ئەو رەفتارە دەگریم كە تۆ تىوەگلاوى.»

سەبرى منى كرد و گوتى: «من رقم لەتۆبە. كاترین ناتوانى وام لى بكا رقم لىت نەبىتەو. تۆ لە خستەبەرتىكى چەپەلى ئەمرىكى ئىتالى.»

لووت و چاوى لەگەل گریان سوور داگەرابوون. كاترین پىم پىكەنى.

فېرگسۆن: «كاتى دەستت لەسەر شامە بەئەو پىمەكەنە.»

- «رەفتارىكى ناپەسندە. فېرگى...»

بەهەنسكەو گوتى: «دەزانم، گوئى مەدەنە قسەكانم، پەشوكانم، عاقل نىم، ئەمە

دهزانم دهمهوی ههر دووکتان بهختیارین.»

کاترین گوتی: «ئیمه بهختیارین، فیرگی تۆش خوین شیرینی.»

فیرگسون ديسان تیی هه لکرده وه گریان و گوتی: «نامهوی ئیوه بهم ریگایه بهختیار بن. بۆچی بهکتری ناخوازن؟ خوژنی ترت نیبه. وانیه؟»

گوتم: «نهخیر، نیمه.»

کاترین پیکه نی.

فیرگی: «ئهمه پیکه نی نی ناوی. زۆربه یان ژنی تریان هه به.»

کاترین: «ئه گهر به وه دلخۆش ده بی، ئه وا به کتری ده خوازین.»

فیرگی گوتی: «نک بۆ دلخۆشی من. ده بو ئیوه خۆتان ئه وه تان بوستیا به.»

- «ئه وسا ئیشمان زۆر بو.»

- «به لئ، ده زانم. خه ربکی مندالبوون بوون.»

وام زانی که ديسان ده ست به نووزه نووز بکاته وه. به للام دهستی به تانه و توانج گرتن کرد.

گوتی: «وايزانم ئه مشه وه له گه ل ئه وه ده پۆی؟»

کاترین: «به لئ، گهر بیه وی.»

- «ئهی من؟»

- «بۆ به ته نیا لیر ده ترسی؟»

- «به لئ، ده ترسم.»

- «که وابو له گه ل تۆ ده میتیم.»

- «نه خیر، له گه ل ئه وه پۆ، ههر ئیستا له گه ل ئه وه پۆ، له دینتی ئیوه بیزار بووم.»

- «وا چاکه خواردنه که ته واوکه بن.»

- «نه خیر، ههر ئیستا پۆین.»

- «فیرگی تۆزی عاقل به.»

- «پیم گوتن، ههر ئیستا پۆنه ده ره وه، ههر دووکتان دوورکه ونه وه.»

گوتم: «که وابو با پۆین.»

زۆر لیتی پر ببووم.

- «ده بێم، ئیوه شه یدای رۆیشتن. ده تانه وی به ته نیا به جیم بیلن. ته نانه ت حه ز ده که م نانه که شم ههر به ته نیا بخۆم. من ههر به هیوای ئه وه بووم که بجمه ده رباچه کانی ئیتالیا. ئیستا ش وا چۆن هات، تۆه، تۆه....»

دهستی به هه نسک کرد و سه بری کاترینی کرد و هه ناسه ی له گه روو مایه وه. کاترین

گوتی:

- «تا پاش شتوان لیره ده میتین. نه خیر. به ته نیا به جیت ناهیلیم گهر مه به سته مانه وه م بی، ده میتیم. به ته نیا به جیت ناهیلیم، فیرگی.»

چاوه کانی سربیه وه و گوتی:

- «نه خیر، نه خیر، ده مه وی پۆن، ده مه وی پۆن زۆر بی عه قلم، تکایه قسه کانم به هیتد هه لمه گرن.»

ئهو کچه ی خواردنی هیتا که چاوی به م به زم و گریانه کهوت په شوکا، به للام ئه ونده ی نه برد که گه رایه وه که به شه خواردنه که ی هیتا هه سته کرد باره که باشتر بووه. ئه وی شه وی له ئوتیلدا، له ژووره کی خۆمان بووین که هۆلیکی درێژ و به تالی ده ره وه هه بوو و پیتلاوه کانیشمان له ده ره وه بوو و له به ره رگا رایه خیکی ئه ستوور له سه ره عه رزی ژووره که بوو. له ده ره وه ش، له په نجه ره که وه، باران بوو، رووناکی ژووره وه ش خۆش و ئاسووده، پاشان رووناکی ده ره وه و رووناکی سه زه ق هه لسه یته که له گه ل چه ند چه ره فیکی لووس و نویتیکی خۆش و دلخۆشکه ره، وای لئ ده کردین هه ست بکه یین که هاتوینه وه مالی خۆمان، چیتر هه ستمان به ته نیایی نه ده کرد.

له شه ودا به کی کمان واگا ده هات تا بزانی ئه وی تر له وی ماوه و دوور نه که وتۆته وه. بێجگه له مانه هه موو شتیکی تر درۆ و ناراست بوون. کاتئ ماندوو بووین نوستین. به کی کمان واگا ده هاته وه ئه وی تریش واگا ده هات. به م شتیه به هیه چیکمان به ته نیا نه ده بووین، پیاو حه ز به ته نیایی ده کا. کچیش حه ز به ته نیایی ده کا. ئه گهر به کتریشمان خۆش بووی. ئیردی به ته نیایی به کتر ده به یین. به للام ده توانم بلیم که به راستی ئیمه هه رگیز وامان هه ست نه کردوووه. ئیمه له وکاته ی هه ستمان به ته نیایی کردوو که پیکه وه بووین به رامبه ره خه لکی تر هه ستمان به ته نیایی ده کرد. خۆم ته نیا جارێک وام به سه ره هات، کاتئ له گه ل چه ند کچی بووم هه ستم به ته نیایی کرد. ئه و ریگایه وات لئ ده کا که هه ست به ته نیایی به بی پایان بکه ی. به للام ئیمه هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز نه ترساوین هه رکه پیکه وه ده بووین. ده زانم که شه وه کو رۆژ نابئ: هه موو شتیکیان جیاوازه. شته کانی شه و ناتوانری له رۆژدا باسی لئ بکری، چونکه له رۆژدا نین. شه ویش بۆ ئه وه که سانه ی به ته نیان و ته نیاییان ده سته پیکردوووه و کاتیکی ترسناکه. به للام له گه ل کاترین کاتیکی خۆشتری بووه. کاتئ خه لک به جه رگیکی ئازایانه وه رو به رووی دونیا ده بینه وه. دونیا ده بی بیان کوژی و بیان شکیتیت. هه لبه ته ده شیان کوژی. دونیا هه موو که سه ی ده شکیتیت. پاش ئه مه زۆر که س به هیتز ده بته وه له شوینی شکاندا. به للام ئه وانیه ناشکین، ده یان کوژی. دونیا به بی لایه نگیری ئه وانیه زۆر چاک و زۆر چاک و زۆر دلته رم و زۆر ئازان ده کوژی. ئه گهر له هیه چیکیش له مانه نه بی ده بی لیت مسۆگه ره بی که تۆش ههر ده کوژی. به للام ئه مه ش په له په کی تاییه تی ناوی.

دېته بېرم به يانی که له خه وه لاسام کاترين له خه و دابو، تيشکی رۆژ له په نجه رده که دهاته ژووره وه، باران وه ستابوو، له نيتو نوین هاتمه دهر، بۆ لای په نجه رده که چووم، له خواره وای په نجه رده که وه باخچه هه بوون روت بسوونه وه، به للام جوان و پیک بوون. رېچکه یی چه و پېژنکراو، دارو دره خت، دیواره به ردينه که یی نزیک دریاچه، دریاچه که ش له بهر تيشکی رۆژ چیاکانی نه و بهر... له تهنیشت په نجه رده که وه پراوه ستابوو و سهیری دهره وه م کرد، کاتخ روم سووراند کاترينم له خه وه هه ستاند و سهیری منی ده کرد. گوتی: «چۆنی نازیم؟ رۆژیکي خوشه وانییه؟»

- «تۆ چۆن ههست ده که یی؟»

- «زۆر باشم. شه ویکي خوشمان پابوارد.»

- «چاشت ده خۆی؟!»

ئه و دلی چاشتی ویست. ههروه ها منیش. نانه که شمان له سه ر جیگا خوارد، تيشکه خۆری نوڤتیم به ریش له په نجه رده که وه خۆی ده ژووره وه کوتا، خوانی ناخواردن له نیتو با وه شم بوو.

- «رۆژنامه ت ناوی؟ تۆ له نه خوشخانه هه رده م رۆژنامه ت ده ویست.»

گوتم: «نه خبیر، ئیستا رۆژنامه م ناوی.»

- «کار نه وه نده توش بووه، نانه ووی دریا ره شی شت بخوینیته وه؟»

- «نامه ووی هیچی دریا ره یی بخوینتمه وه.»

- «خۆزیا منیش له گه لت بام تا وه کوشتیکم دریا ره یی ئەم شه ره له نزیکییه وه بزانیبایه.»

- «گه ت توانیم له میشکم ریکی بخه مه وه ئەو رۆژی سه ربرده که ت بۆ ده گپرمه وه.»

- «به للام ئەگه ر به جلی مه ده نییه وه بتیبین ناتگرن؟»

- «له وانه گولله بارانم بکه ن.»

- «که وایی نایی لیره مینین، ده بی له م ولاته بچینه دهره وه.»

- «بیرم له شتیکی واکردۆته وه.»

- «ده چینه دهره وه، نازیمه که م، نایی خۆت توشی مه ترسی بکه ی پیم بلتی چۆن له (میستری) به وه چوویمه (میلانو)؟»

- «به شه منده فهر، به جلی عه سه که ری بووم.»

- «ئه و کات ترست نه بوو؟»

- «به و راده یی نا، پسووله یی که هاتوچۆ کردنی کۆنم لا هه بوو، له (میستری) رۆژ و کاتم له سه ر دانا.»

- «نازیمه که م، تۆ لیره هه رده م روو به رووی گرتن ده بییه وه، من هیچ شتیکی وام

ناوی، ئەگه ر کاری واش بکه ی ئەو کارتیکی شیتانه به. ئەگه ر بتگرن ئیمه هیمچمان به سه ردی.»

- «با بېر له وه نه که ینه وه، ئەوه نده ی بییری لی بکه مه وه بیزار بووم.»

- «چ ده که ی گه ر هاتن بتگرن؟»

- «ده یان ده مه به ر گولله.»

- «ده بیینی چه ند بی عه قلی، نایه لم پیت له توتیل بچیتنه دهره وه تا وه کو به جیتی نه هیلین.»

- «روو له کوئی که یی؟»

- «له رپی خوا به م شپوهیه ره فتار مه که، نازیمه که م، هه ر شوتینی بی رووی تی ده که یی. به للام تکایه شوتینی بدۆزه وه یه که سه ر رووی تی بکه یی.»

- «سویرا، له م به ری دریاچه که وه، ده توانین بچینه وینده ر.»

- «شتی چاکه.»

هه ور دهره وای داپوشیبوو، تاریکیش به ره به ره بالی به سه ر دریاچه که وه داده کیشا.

گوتم: «به و هیوایه م تا سه ر ژبانی تا وانبارانه نه به ینه سه ر.»

- «به م شپوهیه مه به، نازیم، تۆ ماوه یه کی دوور و درێژ وه کو تا وانباران نه ژباوی، ئیمه هه رگیز وه کو تا وانباران نه ژباوین. له مه و دواش کاتیکی خوش به سه ر ده به یی.»

- «وه کو تا وانباری هه ست ده که م. له سوپا وه پام کردوه.»

- «نازیمه که م، تکایه هۆش بینه وه سه ره خۆت، ئەمه راکردن نییه له سوپا وه. ئەم سوپایه ته نیا سوپایه کی ئینالییه.»

پینکه نیم گوتم: «تۆ کچیکی باشی، با بچینه سه ر چواریا به که وه. له نیتو جیگه هه ست به خۆشی ده که م.»

پاش ماوه یه کی که م کاترين گوتی: «تۆ وه کو تا وانباری هه ست نا که ی، وانییه؟»

گوتم: «نه خبیر، کاتنی له گه ل تۆمه واهه ست نا که م.»

- «تۆ کو ریکی گه مژهی. به للام من چاودتیریت ده که م، کارتیکی مه زن نییه. نازیمه که م ده مه و به یانیان هه ست به دل خپوران هه و نا که م؟»

- «زۆر جوانه.»

- «تۆ ناتوانی بخه ملتینی که چ هاسه ریکی باشت هه یه. به للامه وه ئەوه گرینگ نییه. جیگایه کی وات بۆ ده دۆزمه وه. نه توانن په ی پین به ن و ده ستگیرت بکه ن.

ئه و کات ژبانیکی به ختیارانه ده به ینه سه ر.»

- «با هه ر ئیستا بچین.»

- «ده چین، نازیم، هه ر شوتینیکی و هه ر کاتنی تۆ بلتی له گه لتام.»

- «با بېر له هېچ نه كه بینه وه.»
- «زۆر باشه.»

35

كاترين له لای دهریاچه كه وه بۆ دیتنی (فېرگسون) گه راپه وه ئوتیله بچكۆله كه و منیش له مه یخانه دانیشتم و رۆژنامه خۆتنده وه. مه یخانه كه كورسی قایشی نهرم و خۆشی تیا بوو. له سهر كورسیی دانیشتم. به خۆتنده وهی رۆژنامه خه ربك بووم. تا مه یفرۆشه كه هات. سوپا له (تاكلیمانتۆ) خۆی نه گرت وه، بۆ (پییاف) كشاوه ته وه. (پییاف) م هاته وه یاد، ئه و هیله ئاسنییه ی بۆ به ره ی جهنگ ده چوو له نزیك (سانا دۆنا) به (پییاف) دا تیسه ر ده بوو. له م ناوچه یه دا روهباری (پییاف) قۆل و له سه ره خۆ و ته نگه به ربوو، له خواره وهی زه لكاو نۆكه ندی مېشولاوی هه بوو. له وئ چهند قیلا به کی دل فینتی تیا بوو، جارێکیان، به ره له شه ر به سه ر (كورتینا دامینۆ) كه وتم ما وهی چهند سه عاتی به نیو گرده كاندا رۆیشتم. له سه ر لووتكه كه وه، روهباره كه له چۆمێکی ماسییه كه شینییه ده كرد، به تیژی ده رۆیشتم كه به ته نگی ده كېشا و چهند گۆلاویکی ته نگی له بن سیبه ری به ردان پیکهینا بوو. رینگا كه له (كادۆر) پیچی ده كرده وه. له خۆم پرسى ناخۆ چۆن سوپای سه ر ئه م لووتكه داده به زیتته خواره وه.

مه یفرۆشه كه هات.

گوتی: «كۆنت گریفی سۆراخی ده كردی.»

- «كئی؟»

- «كۆنت گریفی. ئه و پیسا وه به سالآچوه وت دیتته وه یاد كه جاری پیتشوو لیته بوویت.»

- «ئه و لیته یه؟»

- «به ئن، له گه ل كچی برا كه ی لیته یه. پیتم گوت تۆ هاتووینته لیته. ده یه وئ بلیاردی له گه ل بكه ی.»

- «كوا، له كوییه؟»

- «چوه ته پیاسه.»

- «داخوا چۆنه؟»

- «له جارن میركورتیه. شهوی رابردوو سئ كۆكتیلی شامپانیایی به ره له نانی شیوان خواردۆته وه.»

- «له بلیارد كردن چۆنه؟»

- «گه مه ی زۆر جوانه. له منی بردۆته وه. كه پیتم گوت لیته ی زۆر كه یفخۆش بوو.»

كه س نییه بلیاردی له گه لدا بكا.»

كۆنت گریفی ته مه نی نۆهت و چوار سال بوو. هاوسه رده می (میسترینخ) بوو پیساویکی پیری سه ر سپی بوو، خاوه ن سمیلتیکی رېك و ره وشتیکی به رزبوو، له دهسته ی دیبلۆماسی ئیستالیا و نه مسادا خزمه تی كردبوو. ئاههنگه كانی سال رۆژی له دا یكبوونی گه و ره ترین رووداوی كۆمه لایه تی (میلانۆ) بوون.

ئومیدی ئه وهی لی ده كرا سه د سال بژی. وا به لیته اتووپی و زانایانه بلیاردی یاری ده كرد كه به ته واوی پیچه وانه ی ته مه نی خۆی بوو. به ره له وهی كه ژ به سه ر بچی، كاتی له (سترتزا) بووم، جاری پیتشوو ئه وم بینی له كاتی بلیارد كردن شامپانیامان خواره وه. به نه ریتتیکی چاكم زانی، له سه د خال پازده خال قانی دامی سه ره رای ئه وهش یارییه كه ی برده وه.

- «بۆچی پیت نه گوتم ئه و لیته یه؟»

- «له بیرم چوو.»

- «كئی تر لیته یه؟»

- «كه سی وا لیته نییه. تۆ بیناسی، هه مووی شه ش كه س لیته ن.»

- «ئیسستا چی ده كه ی؟»

- «هېچ ناكه م.»

- «با بچین بۆ را وه ماسی.»

- «ته نیا یه ك سه عات ما وه م هه یه.»

- «هه ر باشه ده با بچین. قولایی ماسی بیته.»

مه یفرۆشه كه چاكه تییکی له به ركرد و، چووینه ده ره وه، دابه زینه خواره وه به له مان پهیدا كرد، من سه و لم لیدا. مه یفرۆشه كه ش له سه ر به شی دا وهی دانیشتم. دا و قولابه كه و شتیکی قورسی فری دایه ناو ئا وه وه. قولابه كه تاییه ت بوو به ماسی كه شینه. له گه ل لیساری ده ریاچه كه سه و لم ان لیدا. مه یفرۆشه كه دا وه كه ی به ده سه ته وه گرتبوو. ناو به ناویش هه لی ده ته كاند. (سترتزا) له لای دهریاچه كه وه كه شوینیکی چۆلكرا و ده هاته به رچاو، چهند ریزه داری روت بووه وه، هه ندئ ئوتیلی گه و ره و قیلای داخراوی تیا بوو. به ره و (ئیبزلا بېلا) سه و لم لیدا. له دیواره كانی نزیك بووینه وه. قولایی ئا وه كه له وئ زیاتر بوو. له ناو ئا وه سافه كه وه دیوارتیکی به ردی دا هاتووی به رزبووه ده دیار بوو. پاشان به ره و سه ره وه. به ره و دوورگه ی راوچییه كان چووین... رۆژ له ژیر هه و ره بوو، ئا ویش تاریك و مه نگ و سارد بوو. له گه ل ئه وهی هېچ ماسییه كمان نه گرت، چهند باز نه یه كمان له ناو ئا وه كه دا بینی له گه ل به رزبوونه وهی ماسییه كان بۆ سه ر ئا و پهیدا ده بوون. بۆ دوورگه ی راوچییه كان، بۆ ئه و شوینه ی به له مه كانی تیا راگیرابوو سه و لم لیدا. راوچییه كان خه ربیکی خسته نه وهی تۆره كانیان بوون.

- «بچین شتی بخۆینهوه؟»

- «با بچین.»

به له مه كه م هینا به شۆسته بهردینه كه ی له نگه رگرتن، مه یفرۆشیش داوه ماسیبه كه ی ده رهینا و هه لیکرده وه و له ناو به له مه كه ی دانا و قولا به ی چه شه كه شی له لیواری به له مه كه گیرکرد. یازم دا به دهره وه. له به له مه كه م به سته وه، رومان له چایخانه به کی بچووک کرد، له سه ر میتریکی دارینی رووت دانیشتن. داوای (فیرمۆت) مان کرد.

- «له سه ول لیدان ماندوو بووی؟»

- «نه خیر.»

گوتی: «من له گه رانه وه سه ول لی دده م.»

- «ناخر، من چه ز له سه ول لیدان ده کم.»

- «به لām له وانه به گه ر تو داوه ماسیبه كه بگری. به ختمان چاکتر بی.»

- «باشه.»

- «پیم بلتی باری شه ر چۆنه؟»

- «خرایه.»

- «ناچار نیم بو شه ر بچم. زۆر پیرم، وه کو کۆنت گریفی.»

- «له وانه به له و زوانه ناچار ت بکه ن به شداری بکه ی.»

- «سالی ناینده له وانه به ناوزه کانم بانگ بکرتن. به لām ناچم.»

- «گه ر نه چی، چی ده که ی؟»

- «ولات به جی دێلم، ده چه وه دهره وه. ناچه شه ر. جارێک چووم، بو شه ر، له

شه ری (حه به شه) دا به شداریم کردوه. ناچم. تو بۆچی چووی؟»

- «نازانم، له بێ عه قلی خۆم.»

- «پیکیکی تر (فارمۆت) ده خۆتته وه؟»

- «به لئی.»

له گه رانه وه مه یفرۆشه که سه ولی لیدا. له شویتیکی به رزی ده ریاچه که وه له پشت (ستریزا) هه ولی راومان دا، پاشان له شویتیکی نزمتر، زۆر له لیواری ده که ی دوور نه بوو. من داوه که م گرتبوو، له وکاته ی سه بری ناوی نۆقتیمبه ری تاریک و قه راغه چۆل و هۆله که م کرد هه ستم به نه رمه جوولانیکی قولا به که کرد. مه یفرۆشه که سه ولی گه وره ی لیدا، به له مه که ی به ره و پیش برد. له گه ل هه ر ته کانی داوه که گرژ بوو بو داوه گه رابه وه. داوه که م هه لکیشا، هه ستم به قورسای ماسیبه کی زیندوو کرد، داوه که جارێکی تر گرژ بووه وه. ماسیبه که رزگاری بوو.

- «ماسیبه کی گه وره دیاریوو؟!»

- «زۆر گه وره.»

جارێکیان به ته نیا بووم راوم ده کرد. داوه که م به ددانم گرتبوو، ماسی که شینه به یک ده می له قولا به که گیرکرد، ئه وه نده ی نه ما بوو ددانه کانم ده رکیشیت.

گوتم: «باشترین پێگه ئه وه به داوه که له لاقته وه به بێ ئه وکات به چاکی هه سستی بێ ده که ی و ددانه کانیشت له ده ست ناچن.»

ده سستی خۆم خسته ئاوه که وه، ئاوه که زۆر سارد و ته زی بوو. که وتینه به رامبه ر ئوتیله که.

مه یفرۆشه که گوتی: «ده بیت بگه ر پیمه وه ئوتیل. له سه عات یازده ده بی له وئ بی.»

- «زۆر چا که.»

داوه که م له ئاوه که ده رهینا و له داریکی هه ردوو سه ر چال هه لکرده وه. مه یفرۆشه که به له مه که ی له خلیسکاییبه بچووکه که ی دیوار به ردینه وه راگرت و به زنجیریک به سستیبه وه و کلیلی دا. گوتی: «هه ر کاتی پتووست پتی بوو، کلبله که ی له خزمه تت دا به.»

- «سو یاس»

بو ئوتیله که کشاین، له وئ به بو مه یخانه که. به و به یانیبه دلم هیچی تری نه ده برد. بو ژوو ره که مان سه رکه وتم. خزمه تکاره که به ر له من به ما وه به کی زۆر کورت ژوو ره که ی ریک خستبووه. کاترین تا ئه و ده م نه گه رابوو وه. له سه ر چوارپا به که لی درتژ بووم، هه ولم دا خۆم تووشی به رکردنه وه نه که م. کاتی کاترین گه رابه وه جارێکی تر هه ستم به حه سانه وه کرد. پتی گوتم (فیرگسۆن) له خواره وه به هاتوو فراوین له گه ل ئیمه بخوا.

گوتی: «ده زانم، له به ر دلت گران نبیه.»

گوتم: «نه خیر.»

- «چیته! ئازیم؟»

- «نازانم.»

- «ده زانم هیچت لا نبیه، خۆتی پتوه خه ریک بکه ی. هه موو ئه وه ی هه بیت هه ر منم. منیش ده چه ئه ملاو ئیملا.»

- «ئه وه راسته.»

- «ببوره، ئازیم، ده زانم شتیکی زۆر ناخۆشه مرۆف له پر هه ست بکات هیج نبیه.»

- «به وه له ژیان راهاتووم که پر بی له هه موو شتی. ئه گه ر ئیستا تو م له گه ل نه بی، هیج شتی له و دونیا به شک نا به م.»

- «به لām من هه رده م له گه لت ده میتیم. ته نیا بو ما وه ی دوو سه عاتی لیت

دوورکه و توومه تهوه. لهو ماوهیه هیچ نه بووه خۆتی پیتوه خهریک بکهی؟»

- «لهگه‌ل کاپرای مه‌یفروش چوممه پراوه‌ماسی.»

- «پیاسه‌یه‌کی خوش نه‌بوو؟»

- «به‌لئێ خوش بوو.»

- «کاتئێ له‌به‌ره‌ی جه‌نگ بووم وام ده‌کرد به‌لام له‌وئێ زۆر شت هه‌بوو خۆم پیتوه خه‌ریک ده‌کرد.»

- «ئوتیلۆ، بئێ کار و پیشه‌یه.»

- «ئوتیلۆ قوله‌ره‌ش بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش من دل‌په‌سی لئێ ناکه‌م. من ته‌نیا که‌وتوومه‌ته داوی خوشه‌ویستی تۆوه هه‌ر نه‌وه‌نده و هیچی تر له‌ گۆریدا نییه.»

- «ده‌توانی بیی به‌کوریکی باش و په‌فتارت له‌گه‌ل فیرگسۆن جوان بکه‌ی؟»

- «هه‌رده‌م له‌گه‌لئێ باشم، نه‌گه‌ر نه‌و نفرینم لئێ نه‌کات.»

- «له‌گه‌لئێ باش به‌ بیی بکه‌وه. بزانه‌ ئیمه‌ له‌ چ ناز و نیعمه‌تیکین. که‌چی نه‌و له‌ هه‌موو شتی بئێ به‌شه.»

- «من له‌و باوه‌ره‌ دانیم، که‌ نه‌ویش نه‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی ئیمه‌ بخوازی.»

- «تۆ هه‌رچه‌نده‌ کوریکی زیره‌کی به‌لام زۆرزان نیت.»

- «له‌گه‌لئێ باش ده‌بم.»

- «ده‌مزانی باش ده‌بی، تۆ زۆر خویین شینیی.»

- «خۆ پاش نانخواردن نامینیتته‌وه؟»

- «نه‌خه‌یر، خۆی لئێ پرگار ده‌که‌م.»

- «پاشان ده‌گه‌رپینه‌وه ئیژه.»

- «هه‌لبه‌ت، وا ده‌زانئێ من ده‌مه‌وئێ به‌چی بکه‌م؟»

دابه‌زینه‌ خواره‌وه تا له‌گه‌ل فیرگسۆن فراوین بخۆین. مه‌زنی ژووری نانخواردن و ئوتیله‌که‌ کارئێکی زۆری تیکردبوو. جه‌مه‌ نانئێکی چاکمان له‌گه‌ل دوو بوتل کاپری سپی خوارد. کۆنت گریفی هاته‌ ژووری نانخواردن. خۆی بۆ دانه‌واندینه‌وه کچه‌ براکه‌ی له‌گه‌ل بوو که‌ تارا‌ده‌یه‌کی زۆر به‌داپه‌رم ده‌چوو. سه‌هربرده‌ی کۆنتم بۆ فیرگسۆن و کاترین گه‌ی‌پا‌یه‌وه. سه‌هربرده‌که‌ کاری له‌ فیرگسۆن کرد. ئوتیله‌که‌ ئوتیلئێکی زۆر گه‌وره‌ و مه‌زن و چۆل بوو، به‌لام خواردنه‌که‌ی نایاب بوو، مه‌یه‌که‌شی به‌له‌زه‌ت بوو. ئیمه‌ی هینا‌یه‌ جۆش. کاترین نه‌یویست سه‌ری خۆی گه‌رم‌تر بکا. زۆر به‌ختیار بوو. فیرگسۆن که‌مه‌ن که‌یف‌خۆش بوو. من خۆم هه‌ستم به‌ سه‌رگه‌رمیه‌که‌ی ته‌واو کردبوو. پاش نانخواردن فیرگسۆن گه‌ی‌پا‌یه‌وه ئوتیله‌که‌ی.

گوتی: «ده‌چی پاش نانخواردن سه‌رخه‌وئێ ده‌شکینئێ.»

پاش نیوه‌پۆیه‌کی دره‌نگ به‌کئێ له‌ ده‌رگای دا.

- «کئیه‌؟»

- «کۆنت گریفی، ده‌یه‌وئێ بزانی داخوا بلیاردی له‌گه‌ل ده‌که‌ی؟»

سه‌یری سه‌عاته‌که‌مه‌م کرد، له‌ده‌ستم کردبووه‌ و له‌ژئیر بالیفه‌که‌وه‌م دانا‌بوو.

کاترین گوتی: «وا پتویست ده‌کا بچی نازیم؟»

- «وا‌بزانه‌م وا چاکه‌ بچم.»

سه‌عات چوار و چاره‌گ بوو، به‌ده‌نگئێکی به‌رز گوتم:

- «به‌کۆنت بلئێ بۆ سه‌عات پینچ له‌ هۆلئێ بلیارد ده‌بم.»

سه‌عات چوار و چل و پینچ خوله‌ک کاترینم ماچ کرد. خواحافی‌زیم لئێ کرد چوممه‌ ژووری سه‌ر شو‌رک تاجله‌کانم له‌به‌ر بکه‌م، که‌ قه‌ره‌وئیه‌که‌م ده‌به‌ست له‌ ئاوئینه‌وه‌ سه‌یری خۆم کرد، خۆم به‌جلی مه‌ده‌نی زۆر نامۆ‌هاته‌ به‌رچاو. وا‌هاته‌ بی‌رم هه‌ندئێ کراس و گۆره‌وی بکرم. کاترین پرسی: «زۆر ده‌مینیتته‌وه‌؟ نه‌و شانه‌یه‌م ناده‌بی؟»

کاترین له‌سه‌ر چوارپا‌یه‌که‌وه‌ زۆر جوان و دل‌گیر هاته‌ به‌رچاو. ته‌ماشام کرد پرچی خۆی شانه‌ ده‌کرد. سه‌ری خۆی شو‌رکردبووه‌ تا پرچی هه‌مووی به‌لا‌یێ دا‌بکه‌وئیت. ده‌ره‌وه‌ تاریک بی‌وو، رووناکی نه‌و گل‌زیه‌ی که‌ له‌سه‌ر سه‌ری‌یه‌وه‌ بوو له‌سه‌ر پرچ و شان و ملی ده‌بریسکا‌یه‌وه‌. چوممه‌ لای ماچم کرد، له‌و ده‌سته‌ی شانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو گرتم. سه‌ری خۆی دانا‌یه‌ سه‌ر بالیفه‌که‌. شان و ملیم ماچ کرد. وا هه‌ستم کرد له‌به‌ر خوشه‌ویستیم خه‌ریکه‌ بۆی له‌ هۆش خۆم ده‌چم.

- «نامه‌وئێ برۆم.»

- «منیش نامه‌وئێ برۆی.»

- «که‌وا‌بوو نارۆم.»

- «به‌لئێ، برۆ، تاوئێ دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌، دوا‌یی ده‌گه‌رپیتته‌وه‌.»

- «نانئێ شیوان، لیژه، له‌ ژووره‌وه‌، ده‌خۆین»

- «زوو برۆ، زوو وه‌ره‌وه‌.»

کۆنت گریفی له‌ ژووری بلیارد بوو. خه‌ریکی مه‌شق بوو، له‌ژئیر تیشکی نه‌و رووناکی‌یه‌ی ده‌که‌وته‌ سه‌رمی‌زی بلیارده‌وه‌، کاپرا زۆر ناسک ده‌هاته‌ به‌رچاو. له‌سه‌ر می‌زئێکی قوما‌ره‌وه‌. که‌ که‌مه‌ی له‌ رووناکی‌یه‌که‌وه‌ دووربوو، دوسکه‌یه‌کی زی‌بونی به‌فر له‌گه‌ل مل و ته‌په‌دۆری سه‌ری دوو بوتلئێ شامپانیا ده‌بیران.

کۆنت گریفی یه‌کسه‌ر به‌په‌رمه‌وه‌ هات. کاتئێ به‌ره‌و می‌زه‌که‌ چوم ده‌ستی بۆ درئێژ کردم. گوتی:

- «زۆر شادمانم به‌هاتنت، له‌ لوتفی خۆته‌ هاتووی یاریم له‌گه‌ل بکه‌ی.»

«له لوتفي خوټه داوات ليم كړدوه.»
 «نایا تندرستیت زور چاكه؟ پتیا گوتم له نهزیترو بریندار بووی. هیوادارم به ته اوای چاك بوویته وه.»
 «زور باشم. نهی توش باشی.»
 «نوه، من هردهم باشم، به لام پیریووم، نیشانهی پیریوونم لې به دیار كه وتووه.»
 «باوهړ ناکم.»
 «باشه، ده ته وئ نمونه یه كت بو بیتمه وه؟ بو من ناسانتره به ئیتالی قسه بكم. من یاسایه کی وام بو خوم داناوه، به لام كاتې ههست ده كم ماندرومه بو من گه لې ناسانتره. به ئیتالی قسه بكم. ئیتر به و جوړه ده زانم كه خه ريكه به ره و جیهانی پیری ههنگاو ده نیم.»
 «خو ده توانین به ئیتالی قسه بکین. منیش توی شكه تم.»
 «نوه، به لام كه ماندرو دبی بو تو وا ناسانتره به ئینگلیزی قسه بکې؟»
 «مه به ست ئینگلیزی نه مریکیه؟»
 «به لې، نه مریکی. تكایه به نه مریکی قسه بکې. زمانیکې خو شه.»
 «به ده گمن چاوم به نه مریکی ده كه وئ.»
 «شهیدایانی. پیاو شهیدای بینینی هاوولاتیانی خو به تی، به تاییه تی نافرتهی ولاتی خوئی. خو م نه وه ده زانم. یاری بکین یاخود توش ماندرووی؟»
 «ماندرو نیم گالتم كړد. چه ند خال قائم ده دیتی؟»
 «به م دوا بیبانه یاریت زور كړدوه؟»
 «قهت نه مكردوه.»
 «تو چاك یاری ده كې. ده خال له سه د خال.»
 «تو پیمدا هله د لیبیت.»
 «با پازده بی.»
 «باشه، به لام، هر لیم ده به یته وه.»
 «حه ز ده كې له سه ر شت بی؟ تو هردهم هه ز ده كې له سه ر شت یاری بکې.»
 «وا بزانه له سه ر شت بی باشته.»
 «زور چاكه، هه زده خال قانت بی. هر خالی له سه ر په نگی.»
 یاریه کی جوانی كړد. سه ره رای نه و خالانهی قانی پیدابووم په نجا خال، به جوار خال له پیش نه و بووم. كوټ گریفی دهستی به دوگمه ی زنگی دیواره وه نا تا مه یفرشه كه بانگ بكا.

به مه یفرشه كه ی گوت: «زه حمت نه بی بوتلی بکوه.» پاشان پرووی له من كړد و گوتی: «كه می وریا كره وه وه گرین.» مه یه كه زور سارد و ناشیرین و نایاب بوو.
 «خو به لاتوه سه غله ت نابې گه به ئیتالی قسه بکیت؟ نه مه نیشانه ی بی ده سه لایم.»
 له یاری به ره دوام بووین، له پشوری نیوان لیدانه كاندا، مه یان فر ده كړد. به ئیتالی قسه مان ده كړد. به لام كه كم قسه مان ده كړد. مه یلی خو مان دابوه گه مه كه، كوټ گریفی سه د خالی ته واو كړد. منیش به خاله قانه كانه وه گه یاندمه نوه ت و چوار خال. زه ده خه نه یه کی گرت و دهستی له سه ر شانم دانا، گوتی: «ئیسنا بوتله كه ی تریش ده خوینه وه، توش سه رگوزشته ی شه یم بو بگریه وه.»
 چاوپه یی كړدم تا دانیشتم. خوئی دانیشتم. گوتم: «له باره ی هر شتیکی تر بی نابې؟!»
 «ناته وئ ده باره ی شه ر قسه بکې؟ باشه به م دوا بیبه چیت خو یندو ته وه؟»
 «هیچ. زور ته وه زه ل بووم.»
 «نه خیر، به لام تو دبی شت بخو ینینه وه.»
 «چ شتی وا له روظانی شه ر نو سراوه؟»
 «کتیبی (لی خو) (۱) هی نو سه ری فه رده نسی (باریوس) و کتیبی (مسته ر بریتلینگ) له كلاو روظنه ی نه وه ده بی نیت.»
 «نه خیر نه و هیچ نابینی.»
 «چی؟»
 «نه و له نیو به ینی نه وه وه هیچ نابینی. نه و کتیبانه له نه خو شخانه هه بوون.»
 «كه و ابې نه مانه ت خو یندو ته وه.»
 «به لې، به لام شتیکی وا به كه لکیان تیا نیبه.»
 «له و باوه رده م كه كتیبی (مسته ر بریتلینگ) لیکو لینه وه یه کی چاکی گیانی چینی ناوه راستی ئینگلیزیه.»
 «من هیچ ده باره ی گیان نازانم.»
 «نای قوره سه ر، ئیمه هیچ نیکیان هیچ ده باره ی گیان نازانین، تو پرواداری؟»
 «ته نیا به شه و.»
 كوټ گریفی زه رده خه نه یه کی هاتی و به په نجه كانی گلاسه كه ی سووراند.
 «له و پروایدا بووم، كه هر چه ند به ساللا بچم پروادار تر بیم. به لام نه وه نه هاته دی نه مه ش جیگه ی داخه.»

(۱) لی خو: دوزه: کتیبی هیزی باریوسه.

پرسیم: «حهز دهكهی پاش مردن بژی؟»

هه ره له گهله دركاندنی وشه ی مردن ههستم به بی عهقلتی و پهشیمانی کرد، بهلام گوئی بهو قسه نه دا.

گوئی: «ئهمه دههستیتته سهه ژیان. ئهم ژیانه زۆر خو شه ههز ده كهه هه تا هه تابه بژیم.» بزه یه کی هاتئ «نزیكهی ئه و هیوا یه شم به دهست هیناوه.»

له سهه دوو كورسی چه رمین دانیشتبووین. شامپانیاكه له ناو دۆلكه ی به فر و، په رداخه كا ئمان له سهه مپهزه كه، له نیا ئمان بوون.

- «گهه بگه یته ئه و ته مه نه ی من گه یشتوو مه تئ شتی زۆر سهه یر ده بیینی.»

- «هه رگیز به پیران ناچی.»

- «له شه كهه پیر بووه، هه ندئ جار له وه ده ترسام كه په نجه یه كهم بشكیتیم. هه روه كو

چۆن قالبی ته باشیر ده شكئ. گیانم بپه رته و نه ژیره ره له جار ان.»

- «تۆ ژیری.»

- «نه خپه ر، ئهمه هه له یه كهی گه وه ره یه، ژیره یه تی پیران. ته مه ن ژیره یان ناكا، به لكو

ته مه ن و ایان لئ ده كا به هوده بن.»

- «له وانیه ئهمه ش ژیری بی.»

- «ئهمه ژیری سهه رنج رانه كیشه. چ شتی لای تۆ له هه موو شتی به نخرته ره؟»

- «ئهو كه سه ی خو شم ده وئ.»

- «منیش وه كو تۆ. ئهمه ژیری نییه. ژیانته لا به نخره؟»

- «به لئ.»

- «منیش هه روه كو تۆ. له م دونیا یه ئه وه ندهم هه یه. بۆیه ش نا هه نگی له دا یك بوونی

بۆ ساز ده كه م.»

په یكه نی و به رده وام بوو، گوئی: «خۆ له وانیه ته تۆ له من ژیره تر بی. تۆ نا هه نگی

له دا یك بوونت ساز ناكه ی.»

سهه ر و فه یكمان خواره ده وه.

لیم پرسى: «به راست تۆ چۆن له م شه ره ده گه ی؟»

- «بی عه قل بییه.»

- «كئ ده با ته وه.»

- «ئیتالیا»

- «له به رچی بی؟»

- «نه ته وه یه کی خورت و گه نجن.»

- «ئایا نه ته وه خورته كان هه رده م له شه ره سهه رده كه ون؟»

- «وا هه لكه و تون كه بۆ ما وه یه کی باش سهه ركه توو بن.»

- «پاشان چ روو ده دا؟»

- «ده بنه نه ته وه یه کی پیری به سا لا چوو.»

- «لاو، ئهمه ژیری نییه. ئهمه گالته جا رییه.»

- «به لای منه وه ژیره ییه.»

- «نهك به تا بییه تی. ده توانم نمونه ی به لگه دارى پیچه وانته بۆ بیتمه وه. به لام ئهمه

خراپ نییه. ئه رئ شامپانیاكمان ته واو كرده وه؟»

- «كه مئ ماوه.»

- «هه ندیكى تر بخۆینه وه؟ پاش ئه وه ده بی جله كانم له بهر بكه م.»

- «وا چاكه چی تر نه خۆینه وه.»

- «دلنیایت كه چیتره نه خۆینه وه؟»

- «به لئ.»

هه ستایه سهه ریپ.

- «هیوادارم كه به خت یارت بی و به خسته وه ره بی، ته ندروستیت له وه په ری باشی

دا بی.»

- «سو یاست ده كه م، هیوادارم هه تا هه تابه بژین.»

- «سو یاست ده كه م. من وام، گهه بوو یته پیوا یكى بروادار كه مردم نو ئیژم بۆ بكه.

دا وام له زۆر له هاو پیانم كرده وه، كه مردم نو ئیژم بۆ بكه ن. من وام له خو راده بیینی كه

بیم به برواداریكى چاك. به لام نه ها ته دی.»

وا تیبگه م زه رده خه نه یه کی غه مبارى گرت. به لام دلنیا نه بووم. ئه و زۆر پیر بوو

ده موچاوى لۆچار بوو. كاتئ بزه ی هاتئ لۆچی زۆرى لئ په یدا بوو، بی به پی هه مووی

بزر بووه وه.

گوتم: «رهنگه بیمه مرۆفیکى بروادار. هه ر چۆنئ بی نو ئیژت بۆ ده كه م.»

- «زۆر له خو م راده دیت بیم به بروادار. ماله وه مان هه موویان به بروا یه کی ته وا وه وه

مردن. به لام ئه وه هه ر چۆنئ بی، بۆ من نه ها ته دی.»

- «هیشتا زۆر زوه، دونیا به به ریه وه ماوه.»

- «له وانیه زۆر درهنگ بی. رهنگه هه ستی وام نه ما بی و دوور له ئاینه وه ژیا م.»

- «ته نیا له شه ودا هه ستی ئاینم هه یه.»

- «كه وا بی تۆ له دوا ی خو شه و یستی دا ی. ئهمه له بپه ر نه كه ی خو شه و یستی

هه ستیكى ئاینیه.»

- «تۆ پروات بهوه ههیه؟»

- «ههلبهت.»

ههنگاوێکی بهرهو میژهکه نا. گوتی: «له لوتفی خۆت بوو یاریت لهگهڵ کردم.»

- «وهختیکی خۆشمان بهسهبرد.»

- «پێکهوه بۆ سهروهه دهچین.»

36

ئهوێ شهوێ تۆف و رهشهبا بوو، لهگهڵ دهنگی ترپه ی بارانی سهرجامی پهنجهره بهخه بهر هاتم. باران له پهنجهرهیهکی کراوه دا دههاته ژوورهوه. یهکێ له دهراگی دا. منیش تا (کاترین) بێزار نهکه، زۆر بهنهرمی بۆ لای دهراگا چووم و دهراگهکم کردهوه. کابرای مهیفرۆش له بهر دهراگا راوهستا بوو، پالتۆی له بهر کردبوو، شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو.

- «پێکه ههیه قسه بهکت لهگهڵ بکه، تینیتا؟»

- «مهسه له چیه؟»

- «مهسه له یهکی زۆر ترسناکه.»

تهماشای دهووبه رهم کرد. ژوورهوه تاریک بوو بینیم ئاو له پهنجهره کراوه که دا هاتبوووه ژوورهوه.

گوتم: «فهرموو، وهه ژوورهوه.»

قۆلیم گرت و بردمه سه رهشۆرک، دهراگمان پێوه دا، گلۆپی سه رهشۆرکم داگیرساند، له سه ره دیواری بانێۆ دانیشتم.

- «چ رووی داوه (ئیمیلۆ)؟ له باریکی ترسناک دای؟»

- «نه خێر، تۆ له باریکی ترسناک دای، تینیتا!»

- «چی؟!؟!»

- «به یانی ده تگرن.»

- «به لێ؟!؟!»

- «هاتووم پێتی رابگه یینم له دهروهه، له شار، له چایخانه یین گوتیم لێ بوو باسیان ده کردی.»

- «تێگه ییشتم.»

لهوێ راوهستا، پالتۆکه ی ته پڕ بوو. شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو. هه یچی تری نه گوت.

- «بۆچی ده مگرن؟»

- «له بهر چه ند شتی په یوه ندی به شه ره وه یه.»

- «ده زانی ئه و شته چیه؟»

- «نه خێر، هه ره ئه وه ند ده زانم، ده زانن تۆ پێشتر به جلی سه ریازی لێره بویت.

که چی ئیستا به جلویه رگی مه ده نی، پاش ئه م کسانه وه یه، هه موو که سی ده گرن.»

چرکه یی بیرم کرده وه.

- «چ وه ختی دین بۆ گرتنم؟»

- «سه ره له سببانی. کاته که ی نازانم.»

- «چی به باش ده زانی؟»

شه پقه که ی له سه ره ده ستشۆرکه که دانا. شه پقه که زۆر ته پڕبوو. دلۆپ دلۆپ ئاوی لێ ده چۆر پاره وه سه ره زوی.

گوتی: «ئه گه ره له خۆت ناترسی و ده زانی گرتنه که ت له سه ره هه یچ نییه، گیران هه یچ

گرینگ نییه. به لām هه موو ئان و زه مانێ گرتن ناخۆشه، به تایبه تی له و سه رده مه.»

- «نامه وێ بگبیریم.»

- «که واته برۆ سویرا.»

- «چۆن؟»

- «به به له مه که م.»

گوتم: «به لām ده ریا چه که ره شه یا یه.»

- «تۆف و ره شه با یه که به سه ره چووه، هه ره چه ند ده ریا چه یه کی تو وشه، به لām

به سه له مه تی رزگار تان ده یی.»

- «که ی پڕۆین؟»

- «هه ره ئیستا، ره نگه له گه ل سپیده ی به یانی یینه گیانت تا بتگرن.»

- «ئه ی جانتا کاتمان؟»

- «خیرا بیان به سته. خیزانه که شت با جلی خۆی له بهر بکا منیش جانتا کانتان بۆ

ده گوازمه وه.»

- «له کوێ ده بیته؟»

- «هه ره لێره، نامه وێ که س له هۆله که بم بینێ.»

ده رگای سه ره شۆرکم کرده وه. له دوای خۆم دامخسته وه چومه ژووری نوستن.

(کاترین) به خه بهر هاتبوو.

- «چی بووه، ئازیم؟»

- «هیچ نه بووه (كات). چه زده كهی خۆت بگۆزی و هه ر ئیستا به به له م بچیته سوبسرا؟»
- «تۆ چه ز ده كهی؟»
- «نه خبیر، من چه ز ده كه م بگه پیمه وه ناو نوین.»
- «به للام چی قه و ماوه؟»
- «مه یفرۆشه كه ده لئ، به یانی دین بم گرن.»
- «بۆ ئه و پیاوه شیتنه؟»
- «نه خبیر.»
- «كه و ابی، به په له، ئازیزه كه م، خۆت بگۆره تا وه كو برۆین.»
- هه ستایه وه، له لایه کی چوار پایه كه دانیش، چاره كانیشی هه ر خه و ئوو یون.»
- «ئه وه مه یفرۆشه كه یه له سه رشۆرك؟»
- «به لئ.»
- «كه وا بوو، خۆم ناشۆم، رووت وه رگبیره، ئازیزه كه م. هه ر ئیستا به ده قه بی خۆم ده گۆرم.»
- له گه ل به ر زكردنه وه ی جلی شه وئ پشتی سپیم بینی، ئینجا ته ماشای ئه ولام كرد، له بهر ئه وه ی كۆریه له ی ورگی گه وهر ته بیوو، چه زی نه ده كرد ته ماشای بكه م. بۆیه ئه و داوا به ی لئ كردم. كه خۆم له بهر ده كرد، گویم له شوو په ی باران بوو بهر په نجهره كه ده كه وت. شتم ئه و نه ده زۆر نه بوو له ناو جانتا كه ی دا بنیم.
- «له ناو جانتا كه م جیگه ماوه، (كاترین)، ئه گه ر پتویستت پیه تی.»
- هه موو شته كانم له ناو جانتا داناوه. ئازیزه كه م، له وه واقم ورم اووه ئه م پیاوه بۆچی خۆی له سه رشۆرك په ستیوه؟»
- «بێدهنگ به. چاره وانی جانتا كانانه تا بیان با ته خواره وه.»
- «پیاویکی زۆر چا كه.»
- «براده رتیکی كۆمه. به م داواییانه هه ندئ تووتنی پایم بۆ نارد بوو.»
- له په نجهره كراوه كه دا سه یری ده ره وه م كرد. دنیا تاریك بوو، نه مستوانی ده ریا چه كه به دی بكه م. دنیا باران و تاریك بوو، به للام بایه كه ی هتور تر ببۆه.
- كاترین گوتی: «ئاماده م ئازیزم.»
- «زۆر باشه.»
- چوومه لای سه رشۆرك گوتم:
- «ئیمیلۆ، جانتا كان ئه و هتا لیره ن.»

- كابرا هه ردوو جانتا كه ی هه لگرت.
- كاترین گوتی: «له چا كه ی خۆته یارمه تیمان ده ده ی.»
- «وا مه لئ، خانم، زۆر دلشادم به وه ی كه به گۆیره ی توانای خۆم یارمه تیتان ده دم.
- به گۆیره ی توانا كه تووشی هه یچ ده رده سه ر بیهك نه بم. گوئ بگره (به منی گوت) به پیتیل كه ی تابه ت به خزمه تكاره كان ئه وانه ده گه پیمه ناو به له مه كه. ئیوه ش هه ر ئیستا وه رنه ده ره وه. وا خۆتان نیشان به دن بۆ پیا سه ده چنه ده ره وه.»
- كاترین گوتی: «شه و یکی خۆشه بۆ پیا سه.»
- «له راستیدا شه و یکی شوومه.»
- كاترین: «ئای بۆ چه ترئ.»
- به هۆله كه تپه پین. به و پیتیل كه فراوانه ی كه به ریا به ختیکی ئه ستوو ر دا پۆشرا بوو چوینه خواره وه. له دامینی پیتیل كه كه وه، له نزیك ده رگا كه وه، ده رگه وانه كه، له ته نیشتم مێزی دانیشتیوو به سه رسورمانه وه ته ماشای ده كردین.
- گوتی: «خۆ ناچیته ده ره وه، گه ورم؟»
- «به لئ، ده مانه وئ ره شه با ی كه نار ده ریا چه كه ببینن.»
- «چه تر ت نبیه، گه ورم؟»
- «نه خبیر، ئه م پالتۆیه له باران ده مپاریزی.»
- به چاوی گومانه وه سه یری ئیمه ی كرد و گوتی:
- «چه تر تكت بۆ په یدا ده كه م، گه ورم.»
- رۆشتم داوی به چه تر تکی گه وره وه گه ریا به وه.
- گوتی: «ئهمه كه من گه وریه، گه ورم.»
- ده لیری به کی كاغه زیم دا بی.
- گوتی: «ئۆه، پیاویکی باشی زۆر سوپاس.»
- ده رگا كه ی كرده وه. چوینه ده ره وه. بزه یه کی بۆ كاترین كرد، (كاترین) یش بزه یه کی بۆ كرد.
- ده رگه وانه كه گوتی:
- «ئاغا و خانم، زۆر له بهر ره شه با مه وه ساتن ئه گینا ته رتان ده كا.»
- «ئه و ده رگه وانی دووم بوو، ئینگلیزی به كه شی وه رگبیرانیکی وشه به وشه بی بوو.
- گوتم: «زوو ده گه ر پینه وه.»
- به سه ر پیا ده رتیکی له ژیر چه تره گه وره كه وه، به تاریکی، به ناو باخچه ته ریوه كان به رتگا وه به پیا سه رۆشتم. له رتیه كه شه وه به ره و ده ریا چه كه وه كشاین. بایه كه دوور له كه نار هه هلی ده كرد. بایه کی ساردی ته ری (نۆقیتم به ری) بوو. زانیم به فر له

چيكاكاندا دهكهوئ. به لای به له مه به زنجیر به ستراره كاندا، له خلیسكاییه كاندا، به درێژیایی شوسته كه وه رویشتین تا گه یشتینه به له می کابرای مه یفرۆش. ناوی به رامبه ر بهرده كه تاریک بوو کابرا له پشت ریزه داره كانه وه پازی دا.

گوتهی: «جانتاکان له ناو به له مه كه دان.»

گوتم: «دهمه وی پاره ی به له مه كه ت بده می.»

گوتهی: «چهند پاره ت پێیه؟»

- «زۆر نیهی.»

- «وا باشه، دوایی بۆم بنێری؟»

- «چهند؟»

- «به تاره زووی خۆت.»

- «پێم بلێ چهندت بۆ بنێرم؟»

- «ئه گهر رزگارتان بوو (500) فره نكم بۆ بنێره. وایزانم گهر رزگارتان بێی، هه یچ کاریکی واتان لێ ناکا.»

- «زۆر چاکه.»

- «ها، ئه وه سه نده و به جانه بگه ره.» گورزه به کی دایه دهستم.

- «هه ره ئه وه نده له مه یخانه دا هه بوو. ئه مه ش بوتلێ براندی و بوتلێ شه رابه.»

له ناو جانتاکه ی خۆم دان.

- «ده با پاره ی ئه وانه ت بده می.»

- «زۆر باشه په نجا لیرم بدئ.»

په نجا لیرم دایین، گوتهی:

- «بران دییه کی نایابه. گه ر خانمه كه شت به خواته وه لێی مه ترسه. وا چاکه ئه وه سواری به له مه كه بێ.»

به له مه كه ی گرت. به له مه كه له به رامبه ر دیواره به ر دییه كه وه به رز و نزم ده بووه وه. منیش یارمه ته ی (کاترین) م دا تا وه کو سواری به له مه كه بێی. له دووه دانیه شت و چارۆگه كه ی له خۆی لوول دا.

- «ده زانی ت ده چینه كوئ؟»

- «ده بێ به ره و ژوو رووی ده ریا چه كه وه برۆین.»

- «ده زانی به دوو رایێ چه ند؟»

- «له پشت لوینۆیه.»

- «له دوایی لوینۆ، کانبریۆ، کانسیۆ، ترانزانۆ، پیت ناچیتته ناو خاکی سويسرا تا

نه گه یته بریساگۆ ده بی به (مۆنتی تامارا) تیپه رین.»

کاترین پرسی: «سه عات چه نده؟»

گوتم: «سه عات یازده ی ته واره.»

- «ئه گه ره به به رده و امی سه ول لێ بده ی له ده وری سه عات حه وته ی به یانی ده گه یه وینده ره.»

- «ئه وه نده دووره؟!»

- «نزیکه ی (35) کیلۆمه تره.»

- «چۆن به ریکه وین؟ له ژێر ئه و بارانه پیتو بیستیمان به قیبله نامه یی هه یه.»

- «نه خێر، بۆ (ئیسزولایسا) سه ول لێ بده، پاشان ده گه یته به ره كه ی تر

(ئیسزولامایدی). له گه ل ئاراسته ی با سه ول لێ بده. (با) ده تگه ییتیتته (پالانزا) وه له وێوه روونکی گلۆیه کان به دی ده که ی. تۆش به ره و قه راغه که سه ول لێ بده.»

- «له وانه یه ئاراسته ی بایه که بگۆرئ؟»

گوتهی: «نه خێر، ئه م بایه بۆ ماوه ی سێ رۆژ به م ئاراسته یه هه لده کا. ئه م بایه یه که سه ر له (مایترۆنه وه) هه لده کا. ئه و قوتووه ش ناوی بارانی له به له مه كه وه پێ فرێ ده نه ده ره وه.»

- «با که می پاره ی به له مه كه ت بده می.»

- «ده با ئه وه ش له گه ل به خت و ریکه وت بیت، ئه گه ره رزگارتان بوو، ئه وا ئه و کات

چه ندی له توانات دابوو بۆمی ره وانه بکه.»

- «زۆر چاکه.»

- «با وه رنا که م. نقووم بێن.»

- «ئه مه یان باشه.»

- «هه رده م له گه ل بایه که، به ره و با کووری ده ریا چه که برۆ.»

- «زۆر باشه.»

پازم دایه ناو به له مه که.

- «پاره ی ئوتیل ت به جێه یشتوو ه.»

- «به لێ، له ناو زه رفیکه، له ژوو ره وه یه.»

- «زۆر باشه. به خت یارت بێ تینیتا؟»

- «به خت یارت بێ. زۆر سو یاست ده که بێن.»

- «سو یاسم مه که ن. ئه گه ره نقوم بوون و خنکان.»

کاترین گوتهی: «ئه وه چی ده لئ؟»

«دهلنج بهخت یارتان بڼی.»

کاترین گوتی: «بهخت یارت بڼی، زور سوپاست دهکه بڼی.»

«نامادهن؟»

«بهلنج.»

مه یفرژشه که خوی چه مانده وه وه پالټیکی به بهلمه که وه نا بون ناو هه که وه. به سه وله کان ناوم شه ق کرد، پاشان به دهست خواحافیزیم کرد، کابراش به هه ناسه به کی سارده وه خواحافیزی و درگرمه وه. رووناکي نوتيله که م بیني و ههر سه ولتم لیتدا. تا له بهر چاوان ون بووین دریا که به هیتواشی سهری ده کرد، به لام ئیمه له گهل ئاراسته ی بایه که ده ریشتین.

37

له تاریکیدا سه ولتم لیتدا و رووی خوم له (با) ده پاراست، باران وه ستابوو، به لام ناوبه ناو ریژنه به کی لی ده هات، دونیا زور تاریک بوو، بایه که شی سارد بوو، ده متوانی (کاترین) له دواوه ی بهلمه که بینم، به لام له توانامدا نه بوو ناو هه که بینم که ده می سه وله کانی تیا نقوم بوون. سه وله کان دریتوون، چه رمی بیسته یان پیوه نه بوو تا نه یلن ده رخنن. سه ولتم لیتدا، به رزم کرد و، خوم لار کرده وه، ناوم به دی کرد، سه ولتم نقوم ده کرد و به رزم ده کرده وه و زور به ئاسانی سه ولتم لیتده دا، به لام نه مده ویست سه وله کان به ئاسویی به رزمه مه وه، چونکه بایه که له گهل ئاراسته ی ئیمه بوو، ده مزانی ده سته کانم پفکه یان لی دی. بویه ویستم تا ده کری و له توانام دایب سه ول لیتدان دواخه م. به لمه که ش خوی سووک بوو، به ئاسانی سه ولتی لی ده درا، نه متوانی هیچ بینم، له خوام ده ویست ههر چی زووتره بگهینه به رانبهر (پالانزا).

به لام تۆ چند چاوت به (پالانزا) که هوت ئیمه ش ههر نه وه نده. (با) له سه ر دریاچه که وه هه لیکر دبوو. له تاریکیدا به و جیگایانه تیپه رین که په نیان له (پالانزا) کردبوو، نه وه ی رووناکیش بڼی نه مان بیني، له کۆتاییدا هه ندی رووناکیمان له و سهری دریاچه که وه له نزیکي قه راغه که وه بیني. نه ویش (نه نتر) بوو. بینتیکی باش نه وه ی رووناکي بڼی بهرچاومان نه که هوت و نه قه راغیشمان که وه ته وه بهرچا و، به لام به بهر ده وامی له تاریکیدا سه ولتم لیتدا، جارنا جاریش له بهر تاریکیه وه، له و کاته ی شه پوله کان به لمه که یان سه ر ناو ده خست سه وله کان نه ده گه یشتنه ناو هه، دریاچه که به کجار دژوار بوو، به لام له سه ول لیتدان به رده وام بووم، تا له ناکا و به رامبه ر قووچه کیکی به ردین له قه راغه که نزیک بووینه وه که له ته نیشتمان قیت بووه وه و شه پۆلی ئاوی به رده که هوت، ناو هه کی به ره و ئاسمان به رش ده کرده وه، پاشان ده گه رایه وه. هه موو تینی خسته سه ر سه ولتی راسته، به سه ولتی چه په ش ناوم گل ده دایه وه، جاریکی تر گه راینه وه ناو

دریاچه که و قووچه که که له بهر چاوان ون بوو، ئیمه ش ههر به ره و سهره وه ی دریاچه که وه ده چووین.

به (کاترین) م گوت:

«بۆ به ره که ی تری دریاچه که ده ریژین.»

«باشه، نه ی نه ده بوو (پالانزا) بینین؟»

«ده بی به جیمان هیشتین.»

«چۆنی ئازیزم؟»

«باشم.»

«با من به بینیک سه ول لی بدهم.»

«نه خبیر، هیشتا ماندوو نه بوومه.»

کاترین گوتی: «فیرگسوونی به سه زمان، به یانی ده چیتته نوتيله که ده بیني له وی نه ماوین.»

«نه وه به قه ده ر نه وه شته چه جمانم ناکات که به یانی ده بی بهر له گزنگدان بگه مه به شه ئاوی سویرا و پولیسه کانی گومرگ مان بینن.»

«ئایا هیشتا زور ماوه؟»

«نزیکی سی کیلومه تر لیره دووره.»

«نه وه شه وه کار و پیشه م سه ول لیتدان بوو، ده سته کانم نه وه نده ژانیا ن زور ببوو، که نه مده توانی زور به قایمی سه وله کان به ده ستمه وه بگرم. چند جاری نه وه نده نه ده ما به به لمه که وه خومان له لیواری دریاچه که وه به دین زور له نزیکي لیواریه که وه ریشتیم چونکه له وه ده ترسام ریگه بزر بکه م و وه ختم به فیرو پروا. هه ندی جار نه وه نده نزیک ده بووینه وه به راده بی ده مان توانی ریزه دار و ریگاکه ی سه ر قه راغی دریاچه که و چیاکانی پشتی بینین.

باران وه ستا. (با) هه وری به جورئ رامالی که مانگ له ژیر هه وره وه هاته ده ر. ئاوی ریکی دواوه م دایه وه؛ چاوم به لووتکه ی دریت و تاریکی (گاستاگنولا) و شه پۆلی سه ر به که فی دریاچه که و مانگی سه ر چیا ی به رزی لووتکه ی به فرین که هوت. جاریکی تر هه ور به ری مانگی گرتوه، چیاکان و دریاچه که له بهر چاوان بزر بوون. به لام نه مجاره له جاری پیتشو رووناکتر بوو توانیمان قه راغی دریاچه که به دی بکه یین. زور به چاکی قه راغه که م بیني. سه ولتم لیتدا تا نه گه ر پولیسی گومرگ به دریتایی ریگاکانی (پالانزا) ش هین، نه توانن به لمه که به دی بکه ن. کاتی مانگ ده رکه و ته وه توانیمان قیلایه کی سپی به دی بکه یین که له سه ر که ناره که له بناری چیاکاندا، ریگایه کی سپی له نیوان ریزه دار، دیار بوو. به دریتایی نه وه کاته هه ر من سه ولتم لیتده دا. دریاچه که لیره فراوانتر بوو، له و به ری که ناره که له بناری چیاییکه وه رووناکي چند گلویتیکمان بیني.

بئ شک (لۆنیۆ) به. دۆلێکم له نێوان چیاکانی ئەو بەری که ناره کهوه بینی، گوتم هه بئ و نه بئ ده بئ (لۆنیۆ) بئ. گهر (لۆنیۆ) بئ مانای وایه ماوه یه که باشمان بریوه. سهوله کانم له ئاو دهرهینا، له سههر کورسی به له مه که له سههر گازی پشتی لئ راکشام. له بهر سهول لیدان زۆر زۆر ماندوو ببووم. باسک و شان و پشتم ژانیان ده کرد. ده ستیشم ژانی زۆر بوو.

کاترین گوتی: «ده توانم چه تره که هه لڭگرم، وه کو چارۆگه ی لئ بکه یین تا به (با) برۆا.»

- «ده توانی به له مه که باژۆیت؟»

- «له وانیه بتوانم.»

- «تۆ ئەم سهوله بگره له نزیک لایه کی به له مه کهوه له ژێر هه نڭلتی دابنی پئی لئ بخوره منیش چه تره که هه لڭه گرم.»

چوومه دواوه ی به له مه که تێم گه یاند چۆن سهول بگرئ، چه تره کهم لئ وه رگرت، که کاتی خۆی دهرگه وانئ ئوتیله که پئی دابوین. له سههر لموزی به له مه که دانیشتم. چه تره کهم هه لڭا و قهرته یه کی لئوه هات. له ههردوو لاهه گرتم. قهچیم لئیک کردهوه، ده سه که که ییم له کورسییه که وه گیرکرد چه تره که پر ههوا بوو. ههستم کرد به له مه که به رهو پیشه وه دهچئ. کاتی به هه مو تینمه وه له ههردوو لاهه به قایی گرتبووم به له مه که به کاری بایه که وه تیژ دهرۆیی.

کاترین گوتی: «زۆر باش دهرۆین.»

ئه وه ی له توانام دابوو ببیینم، ته نیا تێله کانی چه تره که بوو. چه تره که له بهر تینئ (با) به رزبووه وه و راپیچی دا، ههستم کرد له بهر تینئ بایه که وه خه ریکه منیش له گه ل خۆی راده پینچئ. به پئییه کانم رکا به ریم له گه ل پشتی به له مه که کرد تا ببگره رینمه وه. پاشان له ناکاو چه تره که به رهواژبوو، ههستم کرد تیلیکی چه تره که به نئو چه وانم کهوت، ههولم دا ئه و تیله بگرم که به کاری (با) وه لولئ خواردبوو، به للام فریای نه که وتم به ته واوی به رهواژ بوو، وه خۆم به لینگ بلاوی له نزیک ده سکی چه تره به رهواژبووه که بینی، هه لڭم کردبوو تا پر (با) ببئ و ببکه مه چارۆگه. ده سه که که ییم له کورسییه که کردهوه.

چه تره کهم به شئیه که کی کراوه یی له سههر به له مه که دانا. چوومه لای کاترین تا سهوله کانی لئ وه رگرم. کاترین پئیده که نی و دهستی گرم و له پئیکه نبنی به رده وام بوو. سهوله کهم وه رگرت و گوتم: «چیه؟»

- «که چه تره که هه لڭرتبوو زۆر سههر دههاتیه به رچاو.»

- «وا بزانه وایه.»

به دهنگ گیراوی گوتی:

«پئی ناخۆش نه بئ. زۆر سههر بووی. وا پئیده چوو که پانتایت ببست پئ بئ. زۆر

به ئاره زوومه ندانه وه چه تره کهت له ههردوو لاهه گرتبوو.»

- «من سهول لئیده ده م.»

- «پشووئ بده، که ممئ مه ی بنۆشه. شه ویکی خۆش و مه زنه. زۆرمان بریوه.»

- «ده بئ به له مه که له چالایی نێوان شه پۆله کان دوور بخه مه وه.»

- «بران دییه کهت بز دینم، پاشان پشووئیک بده، ئازیزم.»

سهوله کانم به رزکردنه وه، به سهوله که وه له ناو دهریاچه که دا رۆیشستین، کاترین جانتا که ی کرده وه و بوتله بران دییه که ی دایه دهستم منیش به قه لڭه مبر سههر قه باغه کهم لئیکرده وه و فریکی گه وره م لئیدا. به تام و گهرم بوو، که خواردمه وه هه مو وه هه ناوی گهرم کردم وه ههستم به گهرمی و خۆشی کرد. گوتم:

- «بران دییه کی چاکه.»

جاریکی تر مانگ به یین هه وره که کهوته وه. به للام توانیم که ناره که به دی بکه م. واپئیده چوو قووچه کیکی تر له وه سههری دهریاچه که وه بکه و پئته به راییمان.

- «له گه ل گهرمی چۆنی کاترین؟»

- «زۆر باشم، به للام که ممئ له شم رهق بووه.»

- «به دۆلکه که ئاوه که فرئیده دهره وه، ئه وکاته ده توانی قهچت درئژ بکه یته خواره وه.»

پاشان سهولم لئیدا، گوتم له سیره ی کلبله ی سهول و شه پ و هۆری ئاوه که بوو که له ژێر کورسییه که وه ده چوو نا و ئه و قووتوه وه که ئاوی پئ دهرده درا.

گوتم: «ده توانی ئه و قووتوه م بده بیتئ؟ ده مه وئ که ممئ ئا و بخۆمه وه.»

- «زۆر پیسه.»

- «قهیدی ناکا. ئاویکی تئوه ده که م.»

گوتم له خره و شه په ی قووتوه که بوو، که کاترین له سههر لئواری به له مه که وه ئاوی تئوه ر کرد. پاشان به پری دایه دهستم. دوا ی خواردنه وه ی بران دییه که زۆر تینوو بووم. ئاوه که ئه وه نده ساردبوو. ددانی ته زاندم سههری که ناره کهم کرد. له قووچه که درئژه که وه نزیک بووینه وه له که نداوه که ی به رامبه رمان چه ند رووناکیین ده بینرا. قووتوه کهم دایه وه دهستی و گوتم: «سوپاس.»

- «عافیته بئ، هئیشتا زۆر ماوه گهر ده ته وئ.»

- «نا ته وئ شتئ بخۆی؟»

- «نه خئیر، پاش که میکی تر برسیم ده بئ. خواردنه که بز ئه وکات هه لڭه گرین.»

- «زۆر چاکه.»

ئه و شته ی به قووچه کی تئگه یشتبووین خاکیکی سههر دهریای درئژبوو. له قه راغه که دورو که وتمه وه. تا لئیی تئپه ریم. دهریاچه که له و ناوچه یه زۆر ته سک بوو. مانگ له ژێر

ههور دووركهوتوهه. ئيشكگرانی كه ناریش له توانایاندا دهبوو به له مه كه مان به رهشی ببینن گهر چاودتیری ده ریا یان بكر دبايه.

- «كات (١)، چۆنی؟»

- «زۆر باشم. ئه ری ئیمه له كوینده رین؟»

- «وا بزاتم له ههشت میل زیاترمان نه ماوه.»

- «بۆ سهول لیدان ئه و ماوه یه ماوه یه کی زۆره. خو شه ویسته شیرینه كه م، ئاخۆ له ماندوویی تی بیان نه مردووی؟»

- «نه خبیر، زۆر باشم. ته نیا دهسته كانم ژان ده كه ن.»

بۆ سه ره وه ی ده ریا چه كه به رده وام بووین. له لای راستی قه راغه كه وه كه لیتنیک له نیاوان چیا كان هه بوو، گوتم هه بی و نه بی (كانۆبیۆ) یه، دوور له كه ناره كه وه مامه وه چونكه لیره به دوواوه له ترسی گه یشتنمان به ئیشكگرانی كه ناره وه ده بی ناگاداری خو مان بین. له وه ری له پیشمان چیا یه کی به رز هه بوو، كه سه ری لووتكه كه ی وه كو گوتمه ز بوو. زۆر ماندوو بسووم. ئه و ماوه یه ی ما بووه وه بۆ سهول لیدان زۆر نه بوو. به لام كه مرۆف حالی شری بی ناچارم ئه و چیا یه به برم. ئینجا به لای كه مه وه پینج میلی تر به برم، به ر له وه ی بگه ی نه به شه ئاوی سوئسری مانگیش خه ریک بوو ئاوا بی، جارتیکی تر هه ور ئاسمانی داگرته وه، تاریك داها ت. ده م ناده م سه ولیم لیده دا، پشیه كم ده دا بی، سه وله كانم به شپوه بی هه لگرت تا (با) له تیغی سه وله كان بدا.

كاترین گوتی: «با من كه مێ سهول لی بده م.»

- «ده ترسم، باش نه بی بۆت.»

- «قه سی بی مانا. سهول لیدان بۆ من باشه، له ره قبوون ده مپارتیزی.»

- «له و باوه رده م نه توانی، كات.»

- «قه سی بی مانا، سهول لیدانی نه رم بۆ ئافره تی سك پر سوود به خشه.»

- «زۆر باشه، تۆ كه مێ هیاوش سهول لی بده. با من به چه دوواوه ئینجا تۆش وه ره پیشه وه و خۆت به هه ر دوولای به له مه كه وه بگه.»

له دوواوه ی به له مه كه دانیشتم چا كه ته كه م له به را بوو، یه خه كه یم قیت كر دبووه و ته ماشای كاترینم كر د، زۆر به چاکی سهول لی لیده دا. به لام دریتی سهول ه كان (كاترین) یان سه غله ت كر دبوو. جانتا كه م كر ده وه. دوو سه نده و بیجم خوار د، بران دیشم خوار ده وه. هینا میه وه سه ره خۆ، بزیه فریگی تریش بران دیم خوار ده وه.

گوتی: «ئیسنا چۆنی ت؟»

- «زۆر باش.»

(١) كات: كاترین

- «كه ویستت چیت سهول لی نه ده ی پیم بلتی.»

- «زۆر چا كه.»

فریگی تریشم خوار ده وه، پاشان دهستی خو م له هه ردوو لیاوی به له مه كه گرت، چومه پیشه وه.

كاترین: «نه خبیر، سهول لیدانم بی خو شه.»

- «برۆ دوواوه پشوویگی باشم داوه.»

بۆ ماوه یه کی كه م به سایه یی سه رگه رمی بران دییه وه به سووك و سانایی و به رده وامی سه ولیم لیدا. له دوایی ئه وه نده ی نه بر د چا پووكا نه سه ولیم لیدا یه وه، تامی زه رداویگی رۆن له نه نجامی توند سهول لیدان و له دوای خوار نه وه ی بران دییه وه له ده مه وه په یدا بوو.

گوتم: «ده توانی هه ندی ئاوم بده تی؟»

كاترین: «جا ئه و چی تیا به نه توانم.»

به رله وه ی گزنگ بدا ئه ئه ی باران دهستی پیکر د. (با) له هه لكر دن وه ستا بوو. یان كه وتبووینه په نای ئه و چیا یه ی كه كه وانه یه کی له ده وری ده ریا چه كه دروست كر دبوو. كاتی هه ستم كر د دنیا خه ریکه شه به ق ده دا ت، سوور بووم له سهول لیدان و هه موو تینی خو م دا بی. نه مزانی گه یشتووینه ته كو ی. هه ولیم دا بگه مه به شه ئاوی هه ریمی سویرا. له قه راغی ده ریا چه كه نزیک بووینه وه. رۆژ نزیک هه لاتنی كر دبوو، توانیم قه راغه به ر دییه كه و داره كان به دی بكه م.

كاترین گوتی: «ئمه چیه؟»

له سهول لیدان وه ستام گویم بۆ ده نگیک شل كر د. ده نگه كه ده نگی هاژه ی ماتۆری به له مێ بوو. له قه راغی ده ریا چه كه وه نزیک بوومه وه. به له مه كه م راگرت، كر و بی ده نگ مامه وه. هاژه كه نزیکتر بووه وه. به له مێکی ماتۆر دارمان، له بهر باران بیی، كه له ته نیشتمان ه وه بوو.

چوار ئیشكگری كه ناری له دوواوه ی دانیشتبوون. شه پقه كانیان، كه له چه شنی (ئه لپینی) بوون، رووی گرتبوون. تفه نگه كانیان به پشت ه وه بوو. پیده چو به م به یانییه زووه خه الوو بن. توانیم زه ردا بی له سه ر كلا وه كانیان به دی بكه م و نیشانه ی زه ر دیش به یه خه یانه وه بوو. هاژه ی به له مه كه ش دوور كه وه توه و له بهر باران له چاوان گوم بوو.

گه رما مه و ناو ده ریا چه كه، چونكه خو م نه مده ویست ئه وه نده له (سنوور) نزیک بیمه وه نه با دا ئیشكگران ریم لی بگرن. له سهول لیدان به رده وام بووم. قه راغی ئه و به ریم به دی كر د، بۆ ماوه ی سێ چاره گه سه عات له بهر باران سه ولیم لیدا. گویمان له ده نگی ماتۆریگی تر بوو، تا ماتۆره كه له ده ریا چه كه دوور كه وه توه، بی ده نگ بووین.

- «وا بزاتم گه یشتووینه ته سویرا، كات.»

- «به راستيته.»

- «هيچ ريگه يې نيبه بؤ زانين، مه گهر سه ريزاي سويسري ببينين.»

- «يا گه له كه شتي سويسري.»

- «گه له كه شتي سويسرا گالته ي ئيمه نيبه. ئه و ماتوره ي بينيمان رهنه گه هي

گه له كه شتي سويسرا بئ.»

- «ئه گهر له سويسرا بين ده بئ چاشتيكي باش بخوين و ئه ستوروك و سه رتوو و

مړه باي باشيان هه يه.»

پوژيكي سامال بوو و بارانتيكي نه رم ده باري. (با) به سه ر ده رياچه كه هه ر هه لي

ده كرد و ده مان تواني چند شه پوژيكي سه ر به كه في سپي ببينين كه به لامان رت ده بوون

و به ره و سه رووي ده رياچه كه وه ده چووين. له وه دلنبا بووم كه ئيستا ئيمه گه يشتوونه ته

سويسرا. چند خانوويي له پشت ريزه داري سه ر قه راغه كه وه هه بوو خانووه كاني له به رد

دروست كرابوون، چند قيتلايه ك و كليسه يي له سه ر ته پوژكه يه كدا هه لكه و تبوون. چاوم

برييه ئه و ريگه يه له لاي قه راغه كه وه بوو، نه با دا ئيشكگراني كه ناربيان لي بيت.

به لام چاوم به هيچ كه سي نه كه وت. ريگه يه كه له ده رياچه كه وه زور نريك بسووه. چاوم

به سه ر يازي كه وت له چايخانه يه كي سه ر ريگه كه ده هاته ده ره وه، جليكي سه وزي مه يله و

بوري له به ردا بوو، كلاويكي ناسني له چه شني ئه لمان نيبه كاني له سه ر كرده بوو.

ده موچاويكي گه ش و سميلتيكي به قه ده ر سه ري فلچه ي دداني هه بوو سه يري ئيمه ي

كرد. به كاترينم گوت:

- «به ده ست سه لام ي لي بكه.»

سلاوي لي كرد، سه ر يازده زه رده خه نه يه كي له رووداماني گرت. سلاوي وه رگرت ه وه.

سه ولم هيواشتر لي دا، به به رده م ئاوي پيش گونده كه تيه رين. گوت: «ده بئ ئيمه له ناو

سنووري سويسرا بين.»

- «ده بئ له وه خو مان دلنيا بكه ين. نامانه وي مان گيرنه وه سه ر سنووري ئيتاليا.»

- «ماو ده كه سنوورمان به جيه يشتووه. وايزانم ئه مه شاريكي گومرگييه. سوړ ده زانم

(بريسا گوډه).»

- «گه ر وايي ئه ي نايي پوليسي ئيتالي ليره هه بن؟ چونكه هه رده م پوليسي

هه ر دوولا له شاره گومرگييه كاندا ده بن.»

- «نه ك له كاتي شه ر. باوه رنا كه م، ريگه ي ئيتالييه كان بدن پي بخه نه سه ر

سنوور.»

شاروچكه يه كي خو ش و دلارا بوو. ژماره يي به له مي ماسيگره كان به دريژايي شوسته

راگيرابوون. توره كانيش له سه ر به ربه ستي ئاوه هه لخصترا بوون.

بارانتيكي نو قيمبه ري جواني لي ده هات، هه رچه نده بارانيش بوو، شاريكي خو ش و

خاوين دياربوو.

- «دابيه زين چاشتمان بخوين؟»

- «له جتي خو به تي.»

هه موو تين و توانم خسته سه ر سه ولي چه په. پاشان به له مه كه م راست كرده وه. هه ر

هاتمه شوسته كه و به له مه كه م هيتايه ته نيشتي. دوو سه و له كه م له ناو ئاودا ده ر هيتا.

ده ستم به ئه لقه به كي ناسني گرت. پازم دا به سه ر به رديكي ته ر و كه و تمه سه ر خاكي

سويسرا. به له مه كه م به سته وه ده ستم بؤ كاترين دريژكرد.

- «وهره، كات. هه ستيكي به جو ش و خو شه.»

- «ئه ي جانتاكان؟»

- «له ناو به له مه كه به جتيان به يله.»

كاترين يازي دا. وا پي كه وه له سويسرا ين.

كاترين گوتي: «ولا تيكي چند به ر دل!»

- «ئه ري ولا تيكي مه زن نيبه؟»

- «با بچين چاشتمان بخوين.»

- «توخوا ولا تيكي مه زن نيبه؟ من هه ز ده كه م پيم پي كه وي.»

- «قاچه كانم ته زبون، ناتوانم به چاكي هه ستي پي بكه م، به لام وا هه ست ده كه م كه

ولا تيكي مه زنه. نازيم، تو باوه ر ده كه ي كه ئيمه له سويسرا بين، له و شوينه خوينا وييه

رزگارمان بو بئ؟»

- «به لي، باوه ر ده كه م، باوه ر ده كه م. به لام پيشتر بروم به هيچ نه ده كرد.»

- «سه يري ئه و خانوانه بكه. ئه ي ئه م گوډه پانه خو ش نيبه؟ نا ئه وه تا شوينن

ده توانين چاشتماني تيا بخوين.»

- «ئه ي بارانتيكي خو ش نيبه؟ هه رگيز ئيتاليا باراني واي به خو وه نه ديوه، بارانتيكي

خو شه.»

- «ئه وه ئيمه ين ليره ين؟ نازيم له و باوه ر هه ي كه ليره ين؟»

چوونه چايخانه يي، له سه ر ميژيكي داريني پاك دانيشتن. شيتانه چاومان به ولا و

به ولادا ده گيتر، نافرته تيكي مه زني ده موچاو خاوي تي به روانكه له به ر هاته لامان و لي تي

پرسين ئاره زوومان له چييه.

كاترين گوتي: «ئه ستوروك و مړه با و قاوه.»

- «به داخوه له سه ر ده مي شه ردا ئه ستوروكمان نيبه.»

- «كه وايي نان بيته.»

- «ده توانم ناني برژاوتان بؤ ناماده بكه م.»

- «زۆر چاكه.»
 - «من هیلکهی كولاوم دهوئ.»
 - «چهند هیلکه بۆ كه وورهه؟»
 - «سئ.»
 - «با چوار بئ ئازیزم.»
 - «با چوار بئ.»
- ئافره ته كه رویشته، كاترینم ماچ كرد. دهسته كانیم توند راگوشی، سهیری یه كتریان ده كرد، چاومان به چایخانه كه ده گپرا.
- «ئازیزم، جیگا یه کی به ردل نییه؟»
- گوتم: «زۆر.»
- كاترین گوتی: «نه بوونی ئهستوروك بهلامه وه گرینگ نییه، هر چه نده ئه مشه وه هموو بیر و خولیا م له گه له ئهستوروك بووه. بهلام بهلامه وه گرینگ نییه.»
- «دلّم وا خه بهر ددها كه هر ئیستا ده مانگرن.»
 - «بیری لی مه كه وه، با جارێ چاشته كه مان بخۆین ئه گهر پاش نانخواردن بشمان گرن بهلامه وه گرینگ نییه. دوايی ئه وان ناتوانن هیچ شتی له گه له ئیسه بکهن. ئیسه هاوولاتی ئه مریکی و بهریتانی و خاوهنی ناوبانگیکی چاکن.»
 - «تۆ پاسه پۆرتت ههیه، نیته؟»
 - «ههلبهت، هه مه توخوا با چیتتر باسی ئه وه نه کهین، با كه یفخۆش بین.»
- گوتم: «له وه كه یفخۆشتر نابم.»
- پشیله یه کی قه له وی خۆله میشی كه کلکی وه كو په رامووچه قیبت كرد بۆ وه به ناو چایخانه كه ده روئی. بۆ لای میزه كه مان هات له نزیک قاچم درێژبوو. هر كه پیم پیتی ده كه وت ده پیراند. دهستی خۆم شوێر کرده وه و دهستم به پشستی داهینا، كاترین زۆر به به ختیاریه وه پتکه نی و گوتی:
- «ئه وا قاوه كه هات.»
 - پاش نانی به یانی ئیسه یان گرت. پیاسه یه کی كورتمان به ناو گونده كه ده كرد. پاشان بۆ لای شوسته كه چوین تا جانتاكان بیین. سه ربازی له وئ راوه ستابوو، كرابوو پاسه وانی به له مه كه.
 - «ئایا ئه وه به له می ئیوه یه؟»
 - «به لئ.»
 - «له كوئیه هاوون؟»
 - «له وه بهری ده ریاچه كه وه.»

- «كه وای ده بی له گه لمان بین.»
 - «ئه ی جانتاكان؟»
 - «ده توانن هه لیان گرن.»
- جانتاكانم هه لگرت، كاترین له ته كه مه وه و سه ربازه كه ش به دواوه مان بۆ فه رمانگه ی گومرگی كۆن رویشتهین. له فه رمانگه كه وه ئه فسه ریکی ره قه له به جلی سه ربازی لیتی پرسین: «خه لکی چ ولا تیکن؟»
- «ئه مریکا و بهریتانیا.»
 - «زه حه مت نه بی، ده توانم پاسه پۆرتت كاتنان بیینم؟»
- هی خۆم دا بی. (كاترین) یش هی خۆی له ناو جانتاكه ی دهستی ده رهینا. بۆ ماوه یه کی زۆر سه ری پیتا گرتن.
- «بۆچی به به له م هاوونته ته سویرا؟»
 - «من پیاسه یکی وه رزه وانم. سه و له لیدان په سه ندرتین وه رزه لام، هر كاتی ده رفه تم بۆ بهر خه سی به و كار هه لده ستم.»
 - «بۆچی هاوونته ته ئیره؟»
 - «بۆ یاریه زستانیه كه مان. ئیسه گه ریدهین. ده مانه وئ به شداری له یاری زستانیه كه مان بکهین.»
 - «ئیره شوینی یاری زستانی نییه؟»
 - «ئه وه ده زانین. ده مانه وئ بچینه ئه و شوینه ی یاری زستانه ی لیتی.»
 - «ئه ی له ئیتالیا چیتان ده كرد؟»
 - «من هونه ری بیناسازی و ئاموزاشم هونه ری وینه كیشانی ده خویند.»
 - «بۆچی ئیتالیا تان به جیهیشتوو؟»
 - «بۆ ئه وه ی یاری زستانه بکهین. خۆ ناشكری له گه له به رده وام بوونی شه ر هونه ری بیناسازی بخویندری.»
- ئه فسه ره كه گوتی: «زه حه مت نه بی لیره چاوه ری بکهن.»
- چوو ه ژوو ره وه پاسه پۆرتت كه مانی له گه له خۆی برد.
- كاترین گوتی: «تۆ مه زنی. ئازیزم، له سه ر ئه م فیله ی خۆت به رده وام به. ده مانه وئ وه رزه ی زستانه بکهین.»
- «چ له باره ی نیگار كیشان ده زانی؟»
- كاترین گوتی: «روینز.»^(۱)
- گوتم: «فیله تن و قه له و بوو.»

كاترين گوتى: «تيتان(۲)».

گوتم: «پرچى تيتانانى بوو. ئه‌ى دهرپاره‌ى (مانتينا) (۳)؟»

كاترين گوتى: «پرسپاريى گران مه‌كه. له‌گه‌ل هه‌نديش ده‌يناسم يه‌كيكى زور تووشه.»

گوتم: «زور تووشه. ده‌ليى كۆمه‌لييك كونه بزماره.»

كاترين گوتى: «ده‌بينى من ده‌يمه‌ هاوسه‌رپه‌يكى دلخۆشكه‌ر، ده‌توانم له‌گه‌ل پياوانى گومرگ قسه له هونه‌ر بكه‌م.»

گوتم: «ئه‌وا هاته‌وه.»

ئه‌فسه‌ره ره‌قه‌له‌كه گه‌رايه‌وه و پاسه‌پورته‌كانى به‌ده‌سته‌وه بوون.

گوتى: «ده‌بيى يو (لوكاترۆ) تان ره‌وانه بكه‌م. ده‌توانن سوارى په‌يتوونى ببن.

سه‌ربازيكتان تا ويته‌ده‌ره له‌گه‌ل ره‌وانه ده‌كه‌م.»

گوتم: «زور چاكه. ئه‌ى چى له به‌له‌مه‌كه بكه‌ين؟»

- «به‌له‌مه‌كه ده‌ستى به‌سه‌رداگه‌راوه. ئه‌و جانتايانه چيان تيايه؟»

جانتاكانى پشكنى، چاره‌گى براندى دهره‌يتنا.

گوتم: «هه‌نديكمان له‌گه‌ل ناخۆيته‌وه؟»

هه‌ستايه سه‌رپه‌ن گوتى:

- «نه‌خپه‌ر، سوپاس، پاره‌ت چه‌ند هه‌يه؟»

- «دوو هه‌زار و په‌نچ سه‌د لير.»

له‌گه‌ل پاره هاته بار و گوتى: «ئه‌ى ئامۆزاکه‌ت چه‌ندى هه‌يه؟» كاترين هه‌زار و دوو

سه‌د وه يا زياترى هه‌بوو، ئه‌فسه‌ره‌كه كه يه‌فخۆش بوو هه‌لوپه‌ستى به‌رامبه‌رمان ئه‌وه‌نده

لووت به‌رزانه نه‌ما.

گوتى: «ئه‌گه‌ر يو وره‌زشگاي زستانه ده‌چن، (وينگن) شوپه‌نى خۆيه‌تى. باوكم

ئوتپه‌ليكى قه‌شه‌نگ و گه‌ره‌ى له‌وى هه‌يه، ده‌رگاي هه‌رده‌م له‌سه‌ر پشته.»

گوتم: «شتى چاكه. ده‌توانى ناوه‌كه‌يم بده‌ين؟»

- «له‌سه‌ر كارتى بۆتاني ده‌نووسم.»

زور به‌رپزانه كارته‌كه‌ى پي‌دام.

- «ئهم سه‌ربازه ده‌تانباته (لوكاترۆ) پاسه‌پورته‌كه‌تان لاي ئه‌و ده‌بيى، ده‌بيى ببورن،

به‌لام وا ده‌خوازى پي‌يوسته ئه‌م ئه‌ركه‌مان ئه‌نجام بده‌ين. هيوام به‌رزه (قيزا) يا

(پسووله‌ى نه‌گه‌راتان) ده‌ده‌نى.»

دوو پاسه‌پورته‌كه‌ى داپه ده‌ست سه‌ربازه‌كه، منيش جانتاكانم هه‌لگه‌رت به‌ناو

(۳.۲.۱) ناوى هونه‌رمه‌ندانى ويته‌كيشانن.

گونده‌كه‌دا رۆيشته‌ين. تا په‌يتوونى په‌يدا بكه‌ين.

- «هه‌ي!»

ئه‌فسه‌ره‌كه بانگى سه‌ربازه‌كه‌ى كرد و به‌ئه‌لمانى قسه‌ى له‌گه‌ل كرد. سه‌ربازه‌كه

تفه‌نگه‌كه‌ى به‌كۆل خۆى دا و دوو جانتاكه‌ى هه‌لگه‌رت.

به‌كاترينم گوتى: «شارتيكى خۆشه.»

- «شارتيكى زور كرده‌ببيه.»

به‌ئه‌فسه‌ره‌كه‌م گوت: «زور سوپاس.»

ده‌ستى خۆى هه‌لشه‌قاند و گوتى: «خزمه‌تتان نيبه‌!»

به‌دواى سه‌ربازه‌كه به‌نيو گونده‌كه‌دا رۆيشته‌ين. به‌په‌يتوون. به‌ره‌و (لوكاترۆ) ئوغرمان

كرد، سه‌ربازه‌كه له‌گه‌ل په‌يتوونچييه‌كه دانيشتن. له (لوكاترۆ) كاتيكي خۆشمان

به‌سه‌ربرد. پرسپاريان لى كردين، به‌لام له‌گه‌لمان زور ره‌وشت به‌رز بوون. چونكه خاوه‌ن

پاره و پاسه‌پورت بووين. له‌و باوه‌رده‌دا بووم كه برپايان به وشه‌يى له چيهرۆكه

هه‌لبه‌ستوووه‌كه‌م نه‌كردى. ئه‌وه‌م به‌شتيكي بى عه‌قلانه دانا، به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌روه‌ك

لپه‌رسينه‌وه‌ى دادگاي و ابوو، تۆ شتى ماقوولت پي‌يوست نه‌بوو، به‌لكو هه‌ندى شتى

ته‌كنيكيان پي‌يوست بوو تا ملي ئه‌و شتانه بگه‌رين.

به‌لام ئيمه پاسه‌پورتمان هه‌بوو، پاره‌شمان خه‌رج ده‌كرد. به‌م شپه‌يه (قيزاي) كاتيان

په‌ به‌خشين. ئه‌م قه‌يزايانه له هه‌موو كاتى ده‌كرا ليمان به‌سه‌نه‌وه، بو هه‌ر شوپه‌نيكيش

چووبايين ده‌بوايه به‌پۆلبه‌سمان بگوتبايه.

- «ئايا ده‌توانين بچينه هه‌ر جيته‌گه‌يه‌كى بمانه‌ويت؟ به‌لى. ده‌بيى بمانه‌وى بچينه

كوى؟»

- «كات، ده‌ته‌وى بچينه كوى؟»

- «مۆنتروكس.»

كاربه‌ده‌ستى گوتى: «شوپه‌نيكى زور خۆشه. ده‌زانم دلته‌ن پي‌ي ده‌كره‌ته‌وه.»

كاربه‌ده‌سته‌كه‌ى تر گوتى:

- «ئيره‌ش، (لوكاترۆ) شوپه‌نيكى سه‌رنج راكيشه.»

- «حه‌زمان له شوپه‌نيكه وه‌رزى زستانه‌ى لى بى.»

- «مۆنتروكس هه‌يچ شوپه‌نى وه‌رزى زستانه‌ى تيانيبه‌.»

كاربه‌ده‌سته‌كه‌ى تر گوتى:

«ببوره. من خۆم له (مۆنتروكس) وه‌هه‌واتووم، وه‌رزى زستانه له نزيك هه‌يلى

ئاسنى (مۆنتروكس)، (ئويه‌رلاند)، (بيرونوس) سازده‌كړى، راست نيبه‌ گه‌ر نكۆلى

له‌وه بكه‌ين.»

«نكۆلى ئەو ناكەم. ھەر ئەو نەدەم گوتووھ لە (مۆنترۆكس) وەرزشى زستانە نىيە.»

كاربە دەستەكەى تر گوتى:

«گومانم لەو قسەيە ھەيە. باوەرناكەم.»

«من باوەر دەكەم»

«گومانم لىيە ھەيە، چونكە خۆم بە تاخورك لەسەر شەقامەكانى (مۆنترۆكس) ھەلخلىسكانىم كردوو. نەك تەنيا جارى، بەلكو زۆرجار و ھىچ گومانىشم لەو ھەدا نىيە ھەلخلىسكانىي تاخورك وەرزشىكى زستانىيە.»

كاربە دەستەكەى تر، رووى تىكردم و گوتى:

«ئەرى كابرا، لە وەرزشى زستانە مەبەستت ھەلخلىسكانىي تاخورك؟ پىت دەلەيم لە (لۆكارتۆ) زۆر دلخۆش دەبى ھەوايەكى زۆر ساف و سازگارە. دەور بەرتىكى دلاراي ھەيە ئەو ناوچەيەت زۆر بەدل دەبى.»

«كابرا، بربارى داوھ بچىتە مۆنترۆكس.»

پرسىم: «ھەلخلىسكانى تاخورك (ليوگ) چىيە؟»

«دەبىنى قەتاوقەت گوتى لە ھەلخلىسكانىي تاخورك نەبوو.»

«(ئوخس براذر- برايانى ئوخس) كەرەسەى تۆيۆگان دەفرۆشن. ئەوان تۆيۆگانى خۆيان لەدەرەو دەھيەن.»

كاربە دەستى دووھ رووى تىكردم و گوتى:

«ھەلخلىسكانى (تۆيۆگانىنگ) پتويستى بەگۆرەپانى تايەتى ھەيە، ناتوانى لەناو شەقامەكانى مۆنترۆكس ھەلخلىسكانى بکەى. ئىوھ لىرە لەكوئى دادەبەزن؟»

«نازانىن، ئەو نەدە دەزانم بەپەيتوون لە (برسىاگۆ) ھاتووين، پەيتوونەكە لە دەرەو چاوەرمانە.»

كاربە دەستى يەكەم گوتى:

«گەر بچنە مۆنترۆكس پەشيمان نابەوھ. بەچاوى خۆتان ھەواى مۆنترۆكس دەبين كە چەند خۆش و سازگارە. وەرزشى زستانەش لەتەك خۆتانەوھەيە، زۆر دوور نىيە لىتان.»

كاربە دەستى دووھ: «گەر راست دەكەى مەبەستت وەرزشى زستانەيە دەبى روو لە (ئىنگادىن) يا (موورتىن) بکەيت. لەگەل بربارى ئىوھ نىم بو وەرزشى زستانە بچنە مۆنترۆكس.»

«لە (لە ئافانت) لە سەرەوھى مۆنترۆكس وەرزشگاي زستانى ناياپ ھەيە ھەموو جۆرە ياربيەكى تىياھە.»

ئەوھى لايەنگىرى مۆنترۆكس بوو واى گوت و بەتورەپىيەوھ سەبرى ھاوړىيەكەى كرد.

گوتم: «پىاوينە، ئىمە دەبى بۆيىن، ئامۆزاكەم زۆر ماندووھ بەشپۆھەيكى كاتى دەچىنە مۆنترۆكس.»

كاربە دەستى يەكەم تۆقەى لەگەل كردم، گوتى:

«پىرۆزبايىت لى دەكەم.»

كاربە دەستى دووھ گوتى: «لەو باوەرەم لە بەجىھەيشتنى (لۆكارتۆ) پەشيمان دەبەنەوھ، ھەرچۆنى بى كە گەيشتنە (مۆنترۆكس) دەبى پوليس ئاگادار بکەنەوھ.»

كاربە دەستى يەكەم بەپى داگرتنەوھ گوتى:

«ھىچ تەنگ و چەلەمەيەكەتەن لەگەل پولىس بو پەيدا نابى، دەشبين كە دانىشتوانى (مۆنترۆكس) ھەموو بەرووخۆشى و برادەرەنە رەفتارتان لەگەل دەكەن.»

گوتم: «زۆر سوپاستان دەكەم. ئامۆزگارەيەكەتەن سەرچاوم و نرخ و پاىەيان لام دەبى.»

كاترىن گوتى: «خواحافىز، سوپاس بو ھەردووكتان.»

تا دەرگا لەگەلمان ھاتن خۆيان بو چەماندەنەوھ. كابرارى لايەنگىرى (لۆكارتۆ) كەمى بەساردتر و نابەدلىيەوھ خواحافىزى لى كردىن لە پاىەكانى پىبلكە داھەزىن و ھاتىنە دەرەوھ تا سواری پەيتوونەكە بىن.

كاترىن گوتى: «ئەى خوايە، ئازىزم، نەماندەتوانى كەمى زووتر دەرچىن؟»

ناوى ئوتىلنىم داھە پەيتوونچىيەكە، كە كاربە دەستىك ئامۆزگارى كردم، بچم بو ئەوئ. پەيتوونچى جەلەوى ئەسپەكەى گرت.

كاترىن گوتى: «سەربازەكەت لە بىر كرد.»

سەربازەكە لە تەك پەيتوونەكە راوھستابوو، دە لىرم داىي گوتم:

«تا ئىستا پارەى سوپىرىم نىيە.»

سوپاسى كردم. سەلامى بو كردم. رۆيشتە رىي خۆى، پەيتوونچىيەكەش بەرەو ئوتىلەكە كەوتە رى.

لە كاترىنم پرسى: «چۆن وات بو ھات كە مۆنترۆكس ھەلپىزىرى؟ تۆ لە دلەوھ دەتويست بو ئىرە بىيىت؟»

«تاكە ناوى بوو لە مېشكەمدا زرىنگايەوھ. شارىكى خراب نىيە. دەتوانىن جىگايى لە چىكاندا بدۆزىنەوھ.»

«خەوت دى؟»

«ھەر ئىستا خەرىكە بەخەوم.»

- «خه وپيكي خوښی لښ دهكهين. (كات)ی داماو، شه وپيكي دريڙی ناخوښت به سه ربرد.»
- «وه ختيكي خوښم به سه ربرد، به تاييه تي كه چه تره كه ت كرديووه چاروگه بو به له مه كه.»
- «باوه ر دهكه ی له سويسرا بين.»
- «نه خيتر، ده ترسم راست نه بين و به خه بهر بيم خه ون ده چين»
- «منيش وه كو تو.»
- «به لام راسته راست نيبه، نازيزم؟ خو ئيستا بو ئيستگه ی (میلانو) به ري ناكه وم تا ليت دابريتم و خواحافيزيت لني بكه م.»
- «خوا نه كا وا بين.»
- «توخوا وا مه لني، نه قسه به ده مترسييني. له وانه به به راستی بو وي بچين.»
- گوتم: «ميشكم له سه ر خو م نيبه، نازانم.»
- «با سه يريكي دهسته كانت بكه م.»
- دهسته كانم يان كرده وه، سه ر تا پا بيون به پفكه.
- گوتم: «هيتستا كه له كه م كون نه بووه» (۱)
- «كفري مه كه.»
- «ههستم به ماندوويی و ميشك ئالوزيبه كي له راده به ده ركرد. نه و خوښيبه هه مووی تي هينا به وه. په يتوونه كه به شه قامه كه دا ده رويي.
- كاترين گوتي: «نای دهسته به سه زمانه كانت.»
- «دهستيان لي مه دهه. به خوا نازانم له كوئين و بو كوي ده چين. نه ري كا براي په يتوونچي بو كوي ده چين؟»
- كا براي په يتوونچي نه سپه كه ی راگرت و گوتي:
- «بو ئوتيلي (ميشرو پول)، ناته وي بچينه وي؟
- گوتم: «به لني، زور چاكه كات.»
- «زور چاكه، نازيزه كه م، مه شيوي، خه وپيكي خوښی لي دهكهين تا به يانی له خه و هه لدهستي به لات لي نه ماوه.»
- گوتم: «به ته واوي ميشكم له سه ر خو م نه ماوه. نه مه ی نه مرؤ ئوپرايه كي گالته جاري بو، خو په نگه برسيشم بين.»
- «تو ته نيا ماندووي، هيچت نيبه، چاك ده بيته وه.»

(۱) مه بهست له سيداردانی عيسايه چونكه كه له كه كانی كون كرابوون.

- په يتوونه كه له به رده م ئوتيله كه وهستا، يه كييك هاته ده ره وه تا جاننا كاتمان هه لبري.
- گوتم: «ههست ده كه م چاكتر بوويم.»
- دابه زيبووينه سه ر شوسته كه و به ره و ئوتيله كه ده رويشتين.
- «ده زانم چاك ده بيت. تو ته نيا ماندووي. زور له ميتره نه خه و توويت.»
- «هه رچوني بين، خو ئيمه وا لي ره بين.»
- «به لني به راستی لي ره بين.»
- به وا ي كوره جاننا هه لگره كه چووينه ئوتيله كه.

ټوټې پایزې به فر دواکوت. ټیمه له خانووتیکي داریني قاوهیي له نیټو دارکاژان له قه دپالني چياييدا دژباين. شه وانیش شهخته ی دههست. بویه به یانیاں شهخته یه کی تهنک له سهر ناوی دوو نافتاوه کی سهر دؤلابی ژووره که مان په یدا دهیو.

خاتوو (گوتنگن) به یانی زوو هاته ژووره تا په نجه ره کان دابخات و ناگر له ناو سزه که دا دابگیرسینیت. پارچه دارکاژه کان قرچوهو پریان لپوه هات و پرووشکیان هاویش و پاشان مه شخه لی ناگردانه که بهرز بووه. ههر که خاتوو (گوتنگن) جاری دوو هاته ژوورې پارچه داری گوهری بؤ ناگردانه که هیتا، له گهل نافتاوی ناوی گهرم. که ژووره که گهرم داهات چاشتی بؤ هیتاين.

ټیمه له سهر چوارپایه که وه نانی به یانیمان ده خوراد. ده ماتتوانی دهریاچه که و چیاکانی ټوټو به فری دهریاچه که له بهری فهره نساوه ببینن. سه رتوی چیاکان به به فر داپوشربون ناوی دهریاچه که ش پهنکه شینیکي مه یله و بؤر یو.

له دهره وه، له بهر دهم خانووه که وه ریگا یې به سهر چیاچه که هله ده گه را شوینی تایه ی گالیسکه کان و کوسپه کان له بهر شهخته وه کو ناسن ره ق بیوون. که به به رده و امی به نیټو دارستانه که و به دهری چیاکه وه بؤ ټو شوینه هله کشابوو که میزگوزار و گهور و زنجی له ناو میزگوزاره کانداهه یو، له بناری دارستانه که دا هله که وتیوون به سهر دؤلیکی داده پروانی دؤله که دؤلیکی قبول بو، چومیکي تیا بو که داده رڅایه ناو دهریاچه که کاتې با له دؤله که وه هلیکربایه گویت له خوړه و هاژهی چومه که ده بو که به نیټو بهر دانداهه رڅایه.

هه ندی جار له ریگا دوور ده که وتینه وه، لامان ددهایه سهر ریچکه یه کی ناو کارستانه که، خاکی دارستانه که بؤ رڅایشتن زؤر نهرم بوو. شهخته که خاکی ناو دارستانه کی وه کو ریگا که ره ق نه کردبوو. به لام باکمان به ره قی ریگا که نه بوو، چونکه پاشپانی پوتو ته کاغان بزماریتو بوو. بزماره کان له شهخته که ده چه قین و شوینه کانیاں به جالی به جی دهما به سایه ی ټم پیلوانه پیاسه کردن له سهر ټم چه شنه ریگایه زؤر خوښ بوو. به لام پیاسه ی ناو دارستانه که خوښتربوو.

له بهر دهم ټو خانووه کی که تیا ی دژباين چیاچه که زؤر به لیټری به ره وه دشتیکي بچووک شان به شانی دهریاچه که دریتو ببوووه. له بهر تارمه ی خانووه که له بهر به رڅوشک داده نیشتن. ریگا پیتچاویټچ له بناری چیاکه وه به ره خوړ ده بووه و ره زی تری له لای خواری چیاکه و دارمیټوه مردووه کان له بهر سارد و سولی زستان و کیتلگه ناوپره بهر دینه کان و له خوړه وه ی ره زمیټووه کانیش خانووه کانی شاروچه که یه که له دشتیکي

ته نکه بهر که به درټیایي که ناری دهریاچه که وه کشابوو، ټه مانه مان هه مووی بینی. دوورگی یی له ناو دهریاچه که وه هه بوو، دوو دره ختی تیا بوو، ټم دوو دره خته له جووته چاروگی به له می ماسیگره کانیاں ده کرد چیاکان له دیوه کی تری دهریاچه که وه تیژ و لیټیوون له خوړه وهش لهو سهری دهریاچه که وه دشتی دؤلی (رؤن) بوو. دشتیکي پان و تهخت بوو، که وتیووه نیوان دوو زنجیره چیاوه، له سهره وه ی دؤله که، که چیاکان ده شته که یان دابو کردبوو، چیا ی (دان دومیدی) بوو. (دان دومیدی) چیاچه کی به فرینی گهره نکه ش بوو، به سهر دؤله که ی داده پروانی به لام له بهر زؤر دووری سیټه ری دروست نه کردبوو. ههر کاتې خوړه تاو بوايه له بهر تارمه ی خانووه که ناغان ده خوړاد، به لام له هه موو باره کانی تر له نهومی سهره وه له ژووریکي بچووک ناغان ده خوړاد که له دار دروست کرابوو، له قوژبنیکه وه ناگردانیکي گوهری تیا بوو چه ند کتیب و گوڅار و کتیبیکي (هؤبله) مان له شاردا کری. گهلې جوړه یاری کاغزی دووقولی فیروبوین. ټو ژووره بچووه کی ناگردانی تیا بوو ژووری دانیشتمان بوو. دوو کورسی و میتزیکي بؤ کتیب و گوڅاره کان تیا بوو. که میتزه که له شته کانی سهری پاک ده کرایه وه یاری کاغه زمان ده ست پیده کرد. (گوتنگن) و هاوسه ره که ی له نهومی خوړه وه ده ژباين. هه ندی ټیواران که قسه یان ده کرد گوتمان له قسه کانیاں ده بوو. ټه وانیش له گهل یه کتری زؤر به ختیار بوون. (گوتنگن) له وه ختی خوی سهروکی خزمه تچیبیه کان بووه، خیزانه که شی له هه مان ټوتیل کاره کهر بووه. پارهیان کو کرد بووه وه و ټم خانووه یان بؤ خوځان کریبوو. کوریکیان هه بوو ټه ویش ده یخویند تا بی به سهروکی خزمه تچیبیان. کوره که یان له ټوتیلیکي (زویخ) بوو، له خوړه وه ژووری پیشوازیان هه بوو مه ی و بیهریان تیا ده فرۆشت. ټیواران گوتمان له دهنگی په یسوونان ده بوو له سهر ریگا که ده وه ستان. خه لکی بؤ مه ی خوړدنه وه به پیبلکه کانه وه سهره که وتن و ده هاتنه ژووری پیشوازی.

سندووقی دار له هؤله که وه، له دهره وه ی ژووری دانیشتن، هه بوو، منیش ناگرم یی خوښ کرد. به لام شه و تا دره ننگ نه ماینه وه. له تاریکی چوینه سهر چوارپایه که وه له ژووری گوهری نووستنه وه، وه کاتې که رووت بووم په نجه ره کانم کرده وه سه بری شه و، ټه سستیره ی سارد و دارکه ژه کانی ژیره وه ی په نجه ره که م کرد دوايي به په له خوځ کوتایه نیټو جیگه وه. نیټو جیگه زؤر خوښ بوو. لهو کاته ی که هه وا زؤر سارد و سافه، شه ویش له دهره وه، له په نجه ره وه دیاریټ. خه ویکي خوښ خه وتین، وه که به خه بهر هاتم زانیم له بهر هویټ بووه ټه ویش ټه وه بوو که لیتم له سهر لاجو بوو، منیش زؤر به نهرمی و هیواشی به سهر خوځ دادایه وه تاوه کو کاترین له خه و نه یې، پاشان خه و تمه وه، گهرم، له ټیر لیفه ی نهرم و نوتوه. وا دیاروو شه ی لیتره زؤر دووریی، به لام له رڅژنامه کانا دهمزانی که له چیاکاندا کوشتن و برین ههر به رده و امه، چونکه به فر هیشتا نه باریبوو.

هه ندی جار له چیاکه وه بؤ مونتروکس داده به زین پیاده ریټی له چیاکه وه بؤ خوړه وه

چووبوو، بهلام زۆر لیژ بوو و ئیمهش زۆر بهئاسایی، بهپیباسه بهسهه ئه و ریگا بهرین و رهقهی له نیوان کینلگهکاندا تینده پهڕین، پاشان بهخوارهوه بهنیوانی تیغه دیواره بهردهکانی رهزه میوهکان و پاشان بهنیوان خانوهکانی گوندهکهوه بهدرتیاایی ریگا کهوه دهڕۆشتین.

سێ ئاواایی تیاوو (چیرنیکس)، (نۆتانیثیت) ناوی ئهوی تریانم لهبیرچوووه. پاشان بهسهه ریگا کهوه بهلامی کۆشکیکی چوارگۆشهی له بهرد دروستکراو تیبه پهرین که له بناری چیا کهوه بوو، ههه چوار دهوری دارمیوو بوو، ههه دارمیوو بهسهه ساباتی ههلهواسرابوو میوهکان وشک و قاوهیی، زهوش باوهشی بۆ میوانداری بهفر کردبووه. ناوی دهریاچه کهوه خوارهوش تهخت و بۆر بوو دهتگوت پۆلاهه. ریگا که ماوهیهکی باش بهدامینی کۆشکه کهدا تیبه پهر دهوو، پاشان بهلامی راستهوه دهسووپایهوه، زۆر بهلیژی و ههلهتیبهوه له (مۆنتروکس) هوه دهچووبوو، تهختکراو بهپلوه که بهرد درتیاوو.

له (مۆنتروکس) کهسمان نهئاسی، هیدی هیدی بهقهرای دهریاچه کهوه رهڕۆشتین، قاز و تیله کناچه مان بینی که لیبیان نزیک بوینهوه دایانه شهقهی بال و ههلهفرین و چاوشیان بریوووه ئاوه کهوه و دهیان قیژاند. وه لهولای دهریاچه کهوه رهوه بالتهدی سێ لهسههری بچوو و رهش ههبوون، له کاتی مهله کردندا شوینه واریان بهجی دههیشت. له شاره که بهناو شهقامه سههه کییه کهدا رهڕۆشتین، له جامخانه کهوه سههیری دوکانه کاناغان کرد، زۆر ئوتیلی گهوره و داخراوی تیاوو، بهلام زۆریه دی دوکانهکان لهسهه پشت بوون، خهله که بهدینمان دلشاد بوون. دوکانیکی قژ جوانکردنی قشستی تیاوو، کاترین چوو رهزورهوه، تا پرچی ریک بخت، ئافرهته قژ ریکه خه ره کهوه سههه تاشخانه که زۆر رووخۆش بوو. ئهوه ئه تا کههس بوو له مۆنتروکس ئاشنا به تیمان له گهله پیدایا کردبوو.

لهوه بینهی کاترین له سالۆنی دوکانه که بوو، چوومه مهیخانه بیهه (میونیک) ی خهستم خوارهوه، رهژنامه خۆیندهوه، رهژنامه (کۆریر دیلاسیرا) و رهژنامه ئینگلیزی و ئه مریکیم خۆیندهوه که له پاريسهوه هاتبوون. هه موو ئاگادار نامه و جار دانیکی لێ برابوو، لهوانه به بۆ ئهوه وا کرابی تا بههیچ جزی پهبهندی له گهله دوژمنهوه نه بهستری. خۆیندهوهی رهژنامه مرۆقی دلتهنگ دهکرد، هه موو شتی له هه موو لای به رهوه خراپی دهچوو. له قوژبنی دانیستم گۆزهیه کی بیهه خهست و پاکهتی (پریستل) ی بهرگ لووسم له لای بوو، هه ندی (پریستل) ی بۆدراوی سوپرکراوم خوارد، ئه مه تامی بیهه کی خۆش کردبوو. دهستم به خۆیندهوهی کاره ساتهکان کرد. لهوه باوه ره بووم که کاتی دهچوونی کاترین له سالۆنه کهوه نزیک بووبی، تا بیسته لام، بهلام نه هاته دهر، رهژنامه کهم لهسهه رهفه که دانا بهوه پارهی بیهه کهم دا و بهدوا ئه وه هاته سهه شهقامه که، رهژنه کهی سارد و تاریک و زستانی بوو، بهردی خانوه کانیس ساردی لێ دهڕۆا. کاترین تا ئیستا ههه له دوکانه که بوو ئافرهته که پرچی کاترینی لول دهکرد، له کونجیکی بچووکی دوکانه که دانیستم چاوهروانیم کرد، ئه وهنده چاوهریم کرد تا زۆر

ببزار بووم، کاترین زهرده خه نه به کی هاتی و قسهی له گهله کردم، له توره بی و ببزاری قورگم نوسابوو. کرته کرتی موو کیشه که دهنگیکی خۆشی پیداکردبوو، له سێ ئاوینه وه دهستوانی کاترین ببینم. ناو ژوو ره که کهمێ خۆش و گهرم بوو پاشان ئافرهته که پرچی کاترینی شانه کرد، کاترین له ئاوینه کهوه سههیری خۆی کرد، کهمێ له مۆدهی (شبهه) شانه کردنه کهی گۆری، تۆقهکانی دههینا و له شوینیکی تری قایم کردن پاشان ههستایه سههیری و گوتی:

- «بووره زۆرم راگرتی.»

ئافرهته که زهرده خه نه به کی گرت و گوتی:

- «ئهه کابرا، زۆر که یفت له مه وه رنه گرت، وایه یان نا؟»

گوتم: «به لێ.»

هاتی نه دهروه، بۆ سههروهی شه قامه که رهڕۆشتین، رهڕۆیکی زۆر سارد و زستانی بوو، باشی دههات.

گوتم: «ئوه، نازیم، من تۆم زۆر خۆشدهوی.»

کاترین گوتی: «ئهه کاتیکی خۆشمان نییه؟ گوی بگره با بچینه شوینی له جباتی چا بیره بخۆینه وه بیره بۆ کاترینی ساوا زۆر بهسووده، بهبچووکی دههیلێته وه.»

گوتم: «کاترینی ساوا، ئهوه بێ ئیش و کاره.»

- «کچیکی چاک دهبی، کهمێ گهروگرفت پیدایا دهکا. دکتۆر دهلی بیره خواردنه وه بۆ من زۆر بهسووده ئه ویش بهبچووکی دههیلێته وه.»

- «ئهگه بهبچووکی بمینی پاشان کور دهچی کچ نه بی، ئهوا ده بیته ئه سپ سوار.»

کاترین گوتی: «مندا له که ههه له دایک ده بی، ده بی یه کتری بخوازین.»

له قوژبنی مهیخانه بیهه لهسهه میزی دانیشتبووین، دهروه تاریک داها تیبوو هیشتا زوو بوو، بهلام دنیا تاریک داها تیبواره زوو داها ت.

گوتم: «با ئیستا یه کتری بخوازین.»

- «ئهه، ئیستا که شه ره زارییه. حاله و به تاشکرا هاوار دهکا، بهو حاله ش له به ره چاوی کهس خۆم به ماره کردن نادم.»

- «خۆزیا پیشت یه کتریمان بخوازتیا به.»

- «ئهگه واما ن کردیا باشتربوو، نازیم. بهلام کهی ئه وه مان بۆ ره خساوه، نازیم؟»

- «من شتی دهزانم، ئه ویش ئه وه به زگی پر وه و بهو حاله شو ناکه م.»

- «بێ ناچی زگی بێ.»

- «به لێ، زگی پم، ئافرهته قژ چاکه ره که لینی پرسیم ئایا ئه م زگه م زگی نۆ به ره مانه؟ درۆم کرد و گوتم: نه خیر دوو کور و دوو کچمان هه به.»

«که ی به کتری بخوازین؟»

«پاش نه وهی زگ داده نیم، دهمه وی زه ماوه ندیکی گه وره و خوښ ساز بکه بن، تا خه لک هم مووی بلن بووک و زاویه کی جوانن.»

«له وه بی نارام نابیت؟»

«بوچی بی نارام بم، نازیم؟ تاقه جارئ که شهرمم له خوښ کردیته وه نه و جارهبوو که له (میلانو) خوښ به سوزانی هاته به رچاو. که هم مووی له حهوت دهقه زیاتری نه خایاند، پتر له وهش به ناو ماله که بی نارام بووم. نهی باشه من هاوسه ریکی باش نیم؟»

«هاوسه ریکی بی هاوتای.»

«که وایوو مروښکی زور ته کنیکی مه به، نازیم، هه زگه کهم دانا، شووت بی ده کهم.»

«زور چاکه.»

«به چاکه ده زانی بیره به کی تر بخومه وه؟ دکتور پتی گوتم کلوتم که میک ته سکه. بوچه بیره خوارنده وه باشرین شته که (کاترین) ساوا به لهر و لاوازی به یلیته وه.»

«په شوکام و گوتم: «چی تری گوتم؟»

«هیچی تری نه گوتم، گوتمی پاله په ستوی خوینم زور چاکه، له پاله په ستوی خوینم و اقی و پما.»

«نهی دربارهی کلوتت چی گوتم؟»

«هیچی نه گوتم. گوتمی نابی به فرده خلیسکی بکه م.»

«زور راسته.»

«گوتمی کاتی نه وه به سه رچوو به فرده خلیسکی بکه م. نه گهر پیشتتر نه مکر دی. وه پتی گوتم ده توانم به فرده خلیسکی بکه م به مهرچی به نه به وه.»

«کابرایه کی دلفراوان و گالته بازه.»

«به راستی پیاویکی باشه، له کاتی مندالبونم ده بی نه و بی به دایه نم.»

«لپت پرسه که ده بی شوو بکه ی؟»

«نه خیر، پیم گوتم چوار ساله شووم کردوه. توښ نازیم، خو ده زانم نه گهر شوو به تو بکه م، ده بی بیم به نه مریکی، هه کاتی به پتی یاسای نه مریکی به کتری بخوازین. منداله که به شیوه به کی یاسایی به نه مریکی داده ندري.»

«نه مهت له کوئی دوزیبه وه؟»

«له کتیبخانه له سالنامه ی (نه لمانهک ویردی) نیویورکی.»

«تو کچیکی لیپهاتوی.»

«زور خوښ حالم به وه رگرتنی ره گه زنامه ی نه مریکی. نه و کات ده چه نه مریکا توښ هه زناکه ی، نازیم؟ دهمه وی تاقه گه کانی (نیاگارا) ببینم.»

«تو کچیکی جوانی.»

«شتیکی تریش هه به دهمه وی ببینم. به لام نایه ته وه یادم.»

«ناخه لی ولاغان.»

«نه خیر، نایه ته وه بیرم.»

«ساختمانی وول وت؟»

«نه خیر.»

«گراند کانین؟» (۱)

«نه خیر، به لام هه ز ده کهم نه ویش ببینم.»

«نه و شته چی به؟»

«گولدن گیت (۱) - ده روازی زترین - نه و شته به هه ز ده کهم ببینم. گولدن گیت له کوپیه؟»

«له سان فرانسیسکو به.»

«که وای، با بچینه ویندر، هه رچونی بی دهمه وی سان فرانسیسکو ببینم.»

«زور چاکه. ده بچینه ویندر.»

«نیستا با بچینه چیا. بچین؟ ده بی هوانی گواسته نه وه مان ده سته کوئی؟»

«له سعاعات پینج شه مه نده فره ی در ده چی.»

«ده خیرا با پتی رابگه بن.»

«زور باشه، به کهم جار بیره به کی تر ده خو مه وه.»

که چوینه ده وه تا برۆینه سه ر شه قامه که. به سه ر پیلکه ی نیستگه که وتین، زور ساردبوو، دولی (رۆن) یش بایه کی ساردی لیوه ده هات. گلۆپه کانی جامخانه ی دوکانه کان داگیرسابون بوچوونه سه ر شه قامه کانی سه ره وه به سه ر پیلکه به کی رکی به ردین که وتین، پاشان چوینه سه ر به کی تر که به ره و نیستگه ده کشا. شه مه نده فره ی کاره بایی له وی وه ستابوو، گلۆپه کانی داگیرسابون تابلۆ به کی ناگاداری، کاتی دره چوونی شه مه نده فره ی له سه ر دیار کرابوو. کاتر میتری ده ستم پینج و ده دهقه بوو، سه یری کاتر میتری نیستگه م کرد پینج دهقه له پاش بوو. کاتی چوینه ناو شه مه نده فره وه، کابرای مه کینه وان و پلیتبرم بینین له مه یخانه ی نیستگه وه ده هاتنه

(۱) ناوی باخچه به کی گشتیبه.

(۱) پردیکی هه لواسراوه درتیبیه که ی (۲، ۳، ۴) ه.

دهره وه. دانیشترین په نجه ره کاغمان کرده وه، شه مه نده فهدر که به سوپه ی کاره بابی گهرم ده کرا، هه وای ژووره و پيس بوو، به لام له په نجه ره که وه هه وایه کی سازگاری خوښ ده هاته ژووره وه.

له کاترینم پرسى: «ماندووی کاترین؟»

«نه خبیر، له وپه پرې خوشبیدام.»

«رینگاکه مان دوور نیبه.»

«حه ز له سواربوونی شه مه نده فهدر ده که م، خه می منت نه بی نازیم هه ست به خوښی ده که م.»

به فر تا سې روژ بهر له (کریسمس) نه بارى. به یانیه له خه وه هه ستاین به فر ده بارى، نیمه له ناو جیگا ماینه وه. ناگر قرچوهوږى بوو، سه پری به فر که وتنمان ده کرد خاتوو (گوتنگن) خوانچه کانی نانی به یانی برده وه پارچه دارى تری خسته ناو ناگردانه که وه، به فریکی نه ستور بارى. خاتوو (گوتنگن) گوتى له نیوه ی شه وپوه ده بارى. چوومه لای په نجه ره وه، سه پری دهره دم کرد. به لام نه متوانی رینگاکه ببینم، باى ده هات به فریش به نه ستوری ده بارى. گه رامه وه سهر چواریا په که، پالم دایه وه، ده ستان به قسه کرد.

کاترین: «خوزیا متوانی بایه به فره خلیسکى بکه م، شتیکی زور ناخوشه نه توانی به فره خلیسکى بکه ی.»

«قاپقایى به فره خلیسکى په یدا ده که ی، له رینگاهه پیى داده به زین، بو تو نه مه له سواربوونی نوتومبیل خراپتر نیبه.»

«سواربوونی ناخوش نیبه؟»

«ده توانی ببینن.»

«به و هیوا به م سواربوونی ناخوش نه بی.»

«پاش ماوه کی که م له ناو به فره که پیاسه ده که ی.»

کاترین: «بهر له نانی نیوه رو، نه وکات به ردلمان باشت ده کرتته وه.»

«هه رده م برسیمه.»

«هه روه ها منیش.»

چوینه دهره وه تا له ناو به فره که برۆین، به لام به فره که دپوه شانند بو به نه مانوانی زور برۆین، من له به رایى رویشتم، رینگام بو کاترین خوشکرد، تا گه یشتینه نیستگه، به لام که گه یشتینه ویندهر و بستمان ماوه به کی دوورتر برۆین به فر به تاوتر بارى و نه مانوانی شتی به دی بکه ی، بو به چوینه خانیکى بچووکى نریک نیستگه وه، هه ربه که مان به گه سکى به فرى سهر جلی نه وى تری داوه شانند. له سهر قه نه فه یی لى دانیشترین و فیرموثمان خوارده وه.

ئافره تیکى مه یگپر گوتى: «به فریکی نه ستوره.»

«به لى.»

«نه مسال به فر زور دو اکه وت.»

«به لى.»

کاترین پرسى: «ده توانم شوکولاتى بخوم؟ یا له نانی نیوه رو نریک بوینه وه؟ به به رده و امى برسیمه.»

گوتم: «شوکولاتى بخو.»

«یه کیکى بوندق دار ده خوم.»

ئافره ته که گوتى:

«نه مانه با به تى نایان، به چاکترین با به تى ده زانم.»

گوتم: «فیرموثیکى تر ده خومه وه.»

کاتى هاتینه دهره وه، تا به رپی خومان بگه رپینه وه، شوین پیمان به ته وای به به فر پریونه وه، ته نیا چند ناکاریکى که می ماپوه وه، به فر به ره و پرومان ده بارى، به زه حمت، ده مانوانى شت به دی بکه ی پاشان به فرمان له خومان داوه شانند بو فراوین چوینه ژووره وه، گوتنگن جهمى نیوه رو بو هینان.

گوتى: «به یانى به فره خلیسکى ده ست پیده کا نه رى مستهر هینرى تو به فره خلیسکى ده زانى؟»

«نه خبیر به لام ده مه وى فیریم.»

«زور به ناسانى فیرده بی، کوره که م بو کریسمس ده گه رپته وه با نه و فیرت بکا.»

«زور جوانه. که ی دپته وه؟»

«سه ی شه و.»

له پاش ناخواردن له وکاته ی له نریک ناگردانه که وه له ژووره بچووکه که دانیشتیوین، له په نجه ره وه سه پری به فر بارینمان ده کرد.

کاترین گوتى: «حه ز ده که ی به ته نیا گه شتیکی له گه ل خه لک بو جیگایى بکه ی و له گه ل پیاوان به فره خلیسکى بکه ی؟»

«نه خبیر، بوچی من به ته نیا بچم.»

«هه ندی جار وا به چاک ده زانم، که بیجگه له من ده بی خه لکی تر ببینی.»

«نه ی تو ناته وى خه لک ببینی؟»

«نه خبیر.»

«منیش نامه وى.»

- «دهزانم، بهلام تو جیساوازی. من بارم گرانه، نه مهش وام لئ دهكا نه توانم هیچ بکه، دهزانم ئیستاكه زۆر بئ عه قلم، زۆر قسه دهكهم، وا بیر دهكهمهوه كه ده بئ بچی دهروه تا لئیم وهرس نه بی.»
- «دهتوئ لیت دوور بکه ومهوه؟»
- «نه خیر، ده مهوئ له گه لم مینیتیه وه.»
- «باشه، منیش وا دهكهم.»
- «وهره ئیره، ده مهوئ ههست به ئاوسانه که ی سهرت بکه، ئاوسانیکه گه وره به.»
- په نجه کانی به سهر هینا و برد، گوئی:
- «حهز ده که ی ریش دابنیت؟»
- «حهز ده که ی دای بنیم؟»
- «پهنگه به وه عه نئیکه بی، ههز ده که م به ریشه وه بتینم.»
- «زۆر چاکه دای ده نیم، له و چرکه وه دهست پیده که م، بیریکه باشه. وام لئ دهكا هه ندئ ئیش راپه رتیم.»
- «ئه ری تو له وه نیگه ران نی که هیچ ئیشی نیبه پتیوه خه ریک بیت؟»
- «نه خیر، وا ههز ده که م. به و شیوه یه ژیانیکه خۆشم هه به. تو ش وانیت؟»
- «ژیانیکه خۆشم هه به، به لام له وه ده ترسم که زگم گه وره بووه تو م بیزار کرد بی.»
- «ئوه، کات، تو نازانی من چه ند شه بدای تو مه.»
- «ئه وه نده شه بدای منی؟»
- «ههروه که تو که یفخو شم، توخوا ژیانیکه خۆشمان نیبه؟»
- «به لئ هه مانه، به لام وام زانی پهنگه تو بئ ئارام بووی.»
- «نه خیر، به لام هه ندئ جار بیر له به ره ی جهنگ و خه لکی ناسیاوم ده که مه وه. به لام نیگه ران نیم، له وه زیاتر بیر له هیچ شتی تر ناکه مه وه.»
- «ئه وانه ی بیران لئ ده که به وه کین.»
- «رینالدی و قه شه و زۆریه ی ئه وانه ی ده یاننا سم، به لام نامه وئ زۆر بیران لئ بکه مه وه، نامه وئ بیر له شه ر بکه مه وه، شه ر به گو ئیره ی من کو تایی ها تو وه.»
- «ئیسنا بیر له چه ده که به وه؟»
- «له هیچ.»
- «به لئ، بیر له شتی ده که به وه. پیم بلئ.»
- «له خۆم ده پرسه ده ی رینالدی تووشی نه خۆشی ئاته شه ک بو بیت؟»
- «هه ر ئه وه به به یی لئ ده که به وه؟»

- «به لئ.»
- «جا نه و تووشی ئاته شه ک ببوو؟»
- «نازانم.»
- «به ختیارم به وه ی که تووشی ئاته شه ک نه بووی. چه جار شتی وات تووش بووه؟»
- «تووشی سووزه نه ک بووم.»
- «نامه وئ هیچم ده رباره ی ئه وه وه گوئ لئ ببئ، ئیش و نازاری زۆر بوو نازیم؟»
- «زۆر!»
- «خۆزیا من له جباتی تو تووش بام.»
- «نا تو نا.»
- «خۆزیا تووشی بام تا وه کو هیچم له تو که مستر نه بوایه. خۆزیا هه موو ده زگیرانه کانی شتم بناسیانه تا له به رام به ر تو وه گالته م پئ کرد بان.»
- «ئه وه به زمیکه خۆشه.»
- «سووزه نه ک گرنتت به زم نیبه.»
- «دهزانم، ئیسنا سه یی به فر بارین بکه.»
- «حهز ده که م سه یی تو بکه م ناز به که م، بوچی ناهیللی قرت درتیز بی.»
- «چۆن درتیز بی؟»
- «ئیسنا زۆر درتیز.»
- «نه خیر، با که مئ درتیزتر بی. منیش ده توانم پرچم کورت بکه مه وه تا به ته واوی به یه کتری بچین. ته نیا ئه وه نه بی که یه کیکمان قزکاله و ئه وی تریشمان ره شتاله به.»
- «ناهیلم پرچت بیری.»
- «زۆر جوان ده بی گه ر بپر، له به ری به هیلاک چوویمه وه لئی بیزار بووم به تایبه تی، له شه ودا کاتی له سه ر جیگه درتیز ده بم.»
- «من ههز ده که م درتیز بی.»
- «به کورتی لات جوان نیبه؟»
- «به لئ، به لام ئه وها زیاتر ههزی لئ ده که م.»
- «کورت بی جوانتره ئه وکات هه ردوو کمان وه کو یه ک ده بین، ئه ه نازیم من تو م زۆر خۆشه وئ، به و راده یه ده مه وئ له هه موو شتیکه وه به تو بچم.»
- «تو وای، ئیمه هه ردوو کمان په کیکین.»
- «ئه وه دهزانم له شه ودا تا که که سیکین.»
- «شه و شتیکه مه زنه.»

«دهمهوئ به ته و اوئ تېكه ل په كتر بين. نامه وئ لېم دوور كه وپته وه نه وه قسه يئ بوو كردم. ده توانئ برؤي گهر نارو زووي رويشتنت هه يه به لام ده بي زوو بگه رپيسته وه. له بهرچي، نازيم، كاتئ له گه ل تو نيم هه رگيز هه ست به ژيان ناكه م.»

گوتم: «قه تا و قه ت لېت دوور ناكه ومه وه هه ست به هېچ خوشييه ك ناكه م كه توئ لئ نه بېت، بيئ تو هه رگيز ژيانم نابئ.»

«دهمهوئ ژيان بو تو بي، ژيانتيكي پر خوش و پيكه وه ي ده به ينه سه ر. وا نييه ؟»

«ئيسستا هه ز ده كه ي ريشه كه م له و قايد ه لئ گه رېم يا گه و ره تر بي؟»

«با گه و ره تر بي. زور جوان ده بي. وه له وانه يه جه ژني سالي تازه ي پئ بكه بين.»

«ئيسستا ده ته وئ ياري شه تر ده نج بكه بين؟»

«هه ز ده كه م له گه ل تو ياري بكه م.»

«نه خبئ! ياري شه تر ده نج بكه بين.»

«پاش نه وه پيكه وه ده ست له ملانئ ده كه بين؟»

«به لئ.»

«زور چاكه.»

ته خته ي شه تر نه نج كه م ده ره يئا، به رده كانيم ريز كرد. به ربارين به رده و ام بوو. شه وئ جار پك واگا هاتم، زانيم كاترينيش به خه به ر هاتبوو. مانگ له په نجه ره وه تر يفه ي دده ا جامه كانئ په نجه ره كه سيته ريان له چوار پا يه كه مان كردبوو.

«تو واگاي شرينه كه م؟»

«به لئ، خه و ت لئ ناكه وئ؟»

«هه ر ئيسستا واگا هاتم، بي ر له وه ده كه مه وه كه بو يه كه م جار تو م بينئ چو ن خه ريك بوو شيت بم، له بېرته ؟»

«كه مئ شيت بوئ.»

«وا نه ماوم. ئيسستا مه ز م تو وشه ي مه ز ن زور خوش ده لئيت. ده بي لئ.»

«مه ز ن.»

«نو ه، تو شيريني. ئيسستا شيت نيم ئيسستا زور زور به ختيارم.»

گوتم: «ده يخه وه ده ي»

«زور چاكه. با له يه ك وه ختا چاومان بچي ته خه وه وه.»

«زور چاكه.»

به لام نه كرا وا بكه بين، من ماوه يه كي زور به هوشيارئ مامه وه بي ر م له زور شت كرده وه، ته ماشاي كاترينم كرد خه و تبوو تر يفه ي مانگه شه و له رووي دده ا. پاشان منيش كه و تمه وه خه و.

له نيوه ي مانگي كانوونئ دوو همدا ريشم دريژبوو. زستانيش داها ت، به ر ژده سارده ساماله كانئ و شه وه سارده تو وشه كانئ توانيمان جار پكي تر به نا و رېنگا كاندا پياسه بكه بين به فر كه له بين پيچكه ي تاخو رگه ي كا و تاخو رگه ي كؤلكه دارئ گه و ره كه له چيكا نا ده هينرايه خواره وه لووس و په سترابو وه وه، به فر هه موو كو ن و قو ژبنيكي له ناوا يبييه وه تا (مو نترؤكس) ي دا پو شيبوو، چيكا نئ نه و به ري ده ر يا چه كه و ده شتئ دؤ لي (رؤ ن) يش له به ر به فر سه ي ده چؤ وه. له به ر كه ي تري چيكا وه پياسه ي دوور و دريژ مان ده كرد. چو وينه چي اي (با ينز دي نه لبا ز). كاترين پؤ تيني بزمار دارئ له پئ كرد بوو چارؤ گه ي له خوئ وه رگرتبوو، دارده ستيكي نووك پؤ لاشئ به ده سته وه گرتبوو. به چارؤ گه كه وه ورگي گه و ره ديار نه بوو، خيرا ش نه ده رؤ يئ، به لام كه وه ستا ين له سه ر كؤلكه داره پرا وه كانئ ته نيشت رېنگا وه دانيشتئ تا بسپينه وه. كاتئ ماندوو ده بوو. خانئ له نا و دار و دره ختئ چي اي (با ينز دي نه لبا ز) دا هه بوو. دار پر كه كان بو خوار دنه وه له وئ ده وه ستان، له ژووره وه له نزيك سؤ يه وه دانيشتئ و خو مان گه رم كرده وه. مه ينيكي سووري تيژئ تېكه ل به به هارا ت و ليمؤ مان خواره وه، پي تيان ده كوت (گلو فابن) بو سه رگه رمئ نا هه نك ساز كردن شتيكي ناياب و بي وينه بوو.

خانه كه له ژووره وه تاريك و پر دوو كه ل بوو پاش نه وه ي له خانه كه ده هاتينه ده ره وه با يه كي سار د و تو وش خوئ ده سييه كان ت ده كرد، له گه ل هه لئ مئني سهرئ لووتئ ده بر دي. نا و رپي كمان له دوا وه دا يه وه روونا كي خانه كه له په نجه ره كه مانه وه ده هاته ده ره وه. نه سپه كانئ دار پر كه انيش پي كؤ لبا ن ده كرد سه ريشيان ده هينا و ده بر د تا گه رم بينه وه. شه خته ش دا وه مووي سه ر قه پؤ زبا ني به ستيبو هه ناسه كانيان گورزه يه ك شه خته يان به هه وادا بلا و ده كرده وه. به ر پيگا كه هه وراز بو وينه وه. ده گه راي نه وه ماله وه رېنگا كه كه ميكي لووس و خليسكاوي بوو. له و پيچه ي دار پر كه كان ليئ ده سوورا نه وه شه خته كه ي له به ر هاتو چؤ ئي نه سپه كان رهنگيكي پر ته قالي وه رگرتبوو. دوا وه ئه م پيچه، رېنگا كه ي به به فر يكي خا وئ ن دا پو شرا بوو. نه م رېنگا يه ده چوه ناو دار ستانه وه. دوو جار له رېنگه ي گه رانه وه مان بو ماله وه له شه ودا چاومان به چه ند ريو بيئ كه و ت.

شاريكي خوش بوو، هه ر كاتئ چو وبا ينه ده ره وه كاته كه مان به خوشئ را ده يوار د.

كاترين گوئئ: «ئيسستا ريشيكي نازدارت هه يه، ده ليئ ريشئ دار پر كه كانه. نه و پيا وه ت ديت كه گوا ره ي بچو كي زئري له گوئ كرد بوو.»

«نه و راو چي كار ما مزانه، نه و گوارانه له گوئ ده كه ن، گوايه گو تيان سوو كتر ده كا.»

«به راس ت؟ من با وه ر ناكه م. وام ده زانئ، پؤ يه نه مانه له گو تيان ده كه ن تا خو بان وا نيشان دن كه راو چي كار ما مزان. نا يا كار ما مز له و نزيكانه هه نه ؟»

«به لئ، له ده و رو به ري (دئنت دي جامه ن) دا هه نه.»

- «خۆش بوو رېتويمان ديت.»
- «كاتې دهخه وئ كلكى لهخۆي وهردهگرئ، تا گهرم دابئ.»
- «رهنگه زۆر خۆش بيت.»
- «منيش حهزم دهكرد كلكيكي وهكو ئهوم ههباويه، توخوا خۆش نيبه ئهگهر كلكيكي وامان ههباويه؟»
- «ئهو كات جل لهبهركردنت زهحهت دهبوو.»
- «ئهوسا جلي وامان دهووری كه تايهت بۆ ئهم مهبهسته دوورابايه. يا له ولاتې بژاياباين كه ئهمه گرینگ نهباويه.»
- «ئيمه له ولاتې دهژين كه هيچ جياوازيهكي تبا نيبه؟ ئايا ئهمه مهزن نيبه كه تۆ هيچ كهسې نابيين؟ حهز ناكهي هيچ كهسې چاوي پيت كهوئ؟ حهز دهكهي خۆشهويستم؟»
- «نهخيئ»
- «كه مئ لېره دانيشين؟ تۆزئ ماندووم.»
- له تهنيشت بهكترى لهسهركۆلكه دارهبراوهكاني سه رېنگاكه دانيشتين. رېنگاكه بهرهو دارستانهكه دهكشا.
- «ئهو بهبهيه ليكمان ناكات، وا نيبه؟»
- «نهخيئر، رېنگهي ئهوهي نادهيين.»
- «لهگهڻ پاره چۆنين؟»
- «زۆرمان ههيه. دوا چهكم له چهكهكانم وهرگرت.»
- «مالهوتان، ههولئ گهراوهوت نادهن؟ پاش ئهوهي دهزانن له سويسراي؟»
- «لهوانهيه، شتيكيان بۆ دنووسم.»
- «بۆت نه نووسيون؟»
- «نهخيئر، تهنيا بۆ پاره نهبيئ.»
- «سوپاس بۆ خوا لهبنه مالهئ ئيوه نيم.»
- «برووسكه يان بۆ ده نيرم.»
- «بيريان ناكهي؟»
- «بيريان دهكهم، بهلام بهينمان لهگهڻ يهك ئهوهنده خۆش نيبه.»
- «لهو باوه رهم كه خۆشم دهوئين. زۆريشم خۆش دهوئين.»
- «با باسيان نهكهن. ئهگينا ههستي غهريبم بۆيان ههلههستي.»
- پاش كه مينك گوتم: «گهر حهسايهوه يا برۆين.»

- «حسايهوه.»
- به رېنگاكه شوپويينهوه، دونيا تاريك ببوو، بهفر لهژير پۆتینه كانمان خرچهي دههات، شهويشي سارد و وشك و سامال بوو.
- كاترين گوتی: «حهز له ريشهكهت دهكهم، له پهروه رده كردن و دانانی زۆر سهركه تووانه و پيتۆل بووی. پيدهچي زۆر و در بيت. بهلام لای من نهرم و خۆشه.»
- «كېهانن پي خۆشتره ههم بي يا نهم بي؟»
- «وا بزائم بهريشهوه. دهزانی من چۆنم لا پهسنده خۆشهويستم من وام لا پهسنده پرچي خۆم نهبرم تا كاتريني بچووك له دايك نهبيئ. من ئيستا زۆر گهوره و رهزاگران ديارم، بهلام پاش ئهوهي (كاتۆكه) له دايك دهبي جارتيكي تر باريك دهههوه پرچي خۆم دهبرم، بۆ تۆ جوان و جاحيل دهههوه، دهبه كچيكي تر و ئهوكات پيكهوه دهچين، من پرچم دهبرم و تۆش سهرت بتاشه. يا بهتهنيا دهچم، تا بگه ريمهوه چاوت پيم بكهوئ و سهرت سوپميين.»
- نقهم ليوه نههات.
- «خۆ نالئي وا نابيت، رېنگهم لي دهگري؟»
- «نهخيئر، لهو باوه رهم كه زۆر جوان دهبي.»
- «تۆ بهراستي تۆ خوين شيريني گيانهكهم. لهوانهيه جوانتر و لاوازتر و كۆكتر بم، تۆش جارتيكي تر ههتا ههتايه لهگهڻم دهكهويهوه داوي ئهقينييهوه.»
- «قسهي بي مانا، من ئيستا تۆم زۆر خۆشدهوئ، دهتهوئ چيم لي بكهي؟ دهتهوئ بم فهوتيني؟»
- «بهلئ، دهههوي بتفهوتينم.»
- گوتم: «باشه، منيش ئهوهم دهوئ.»

40

ژيانتيكي خۆشمان بهسهريد. مانگي كانووني دووم و شويتمان لهوي گوزه راند، زستانتيكي خۆش بوو، ئيمهش بهختياربووين. كاتې باي گهرم ههليكرد شهخته بري توايهوه و بهفريش خاو بووهوه و ئاو و بايهكهي دهتگرت هي بههاره، بهلام ههر كه سارد و توشي گهرايهوه زستانيش دههاتهوه ههواران. له خاكه ليوه دا (نازار) زستان يهكهم كه ليتي تيكهوت. شهوان باران دهباري تا بهيانيش بهردهوام بوو، بهفهرهكهي تواندهوه و كرديه ليستراو و بناري چيياي بهجاري بهرياد كرد، ههور سهه درياچه و دۆلهكهي داپۆشتبوو، لهسهه چياش باران بوو.

كاترين پيتلاوي چهرمهگاي له پي كردبوو، منيش پۆتيني مستهر (گوتنگن)م له پي

كردبوو. به پیاسه له ژیر چه تروه به ناو گوماوی به فراو و ناوی رۆیشتوی سهر زهوییهوه چووبنه ئیستگه. ئاوه كه شهختهی سهر رینگاكانی له گهڵ خۆی راده مائی و رینگاكانی رووت كردهوه. پیتش نانی نیوه رۆ له مه بخانهیی بۆ قیرمۆت خواردنهوه راوله ستاین، كه له ژوورهوه بووین گوتمان له خوهری باران بوو.

كاترین پرسی: «به پیتوستی دهزانی بچینه شار؟»

- «تۆ چۆنی به باش دهزانی؟»

- «ئه گهر زستان به سه ریچ و باران رینگه ی دهره وه مان نه دا، گوزهران لیته ناخۆش نابێ؟ چه نهدت ماوه کاترینۆت ببيت؟»

- «نزیكه ی مانگێ یا كه مێ پتر.»

- «رهنكه بچین له (مۆنترۆكس) جیگير بین.»

- «بۆچی نه چینه (لۆزانا) ئه وێ نه خۆشخانه ی تیا به.»

- «ژیان له شارێکی گهره ی وهكو لۆزانا وهك ئیره ته نیا به لۆم خۆشتره.»

- «كه ی برۆین.»

- «گرینگ نییه ههر كه ی بێ، نازیم، ههركاتی خۆت ویستت من نامه وێ ئیره به چی بیلین گهر تۆ مه به ست نه بێ.»

- «با بزانی ناووه و اچی لێ دێ.»

سێ رۆژ له سه ر یهك باران باری. به فری سه ر چیاكه ی لای ئیستگه كه هه مووی رهش بووه وه و هیچی به سه ره وه نه ما، رینگاكانیش لیشاوی به فر و قوراویان به سه ردا ده رۆیی، زهوی زۆر قور و زیلاق بوو به جوړی كه چوونه دهره وه کاریکی ئاسان نه بوو. سه به نه ی رۆژی سییه می بارانه كه بریارمان دا دابه زین و بۆ شار به ریکه وین.

گوتنگن گوتی:

- «زۆر باشه، هینری، پیتوست ناكا ئاگادارم بکه نه وه، باوه رناکه م پاش ئه وه كه شه كه ی وا دژوار بووه لیته بمینین.»

گوتم: «هه رچۆنی بێ له به ر حالی ئالۆزی خانم ده مانه وێ له نزیك نه خۆشخانه یی ئۆقره بگرین.»

گوتی: «ده زانم، باشه رۆژی دێ به كۆرپه له ی ساواوه بگه رینه وه و لیته بمینین؟»

- «به لێ، گهر ژوورت هه بێ.»

- «له به هاردا كاتێ كه ش خۆش بێ ده توانن بێن بۆ خۆتان لیته به خۆشی گوزهران بکه ن. با ساواکه تان له گهڵ دابه نه كه ی له و ژووره گه وه به بن كه ئیستگه داخراوه، تۆ و خانمیش ههر له ژووره كه ی خۆتان بن كه ده روانیته سه ر ده ریاچه كه وه.»

گوتم: «بۆ گه رانه وه نامه ت بۆ ده نووسم.»

شته كانمان پیتچایه وه، پاش ئه وه ی فراوینمان خوارد سواری شه مه نده فه ر بووین. مسته ر گوتنگن خۆی و هاوسه ره كه ی هاتنه خواره وه تا ئیستگه له گه لمان هاتن. پروپیتاله كانمان له سه ر تاخوړك دانا، به ناو به فراودا رۆیشتین، له ته نیشته ئیستگه له به ر ریتنه ی باران راوله ستان، به ده ست خواحافیزیان لێ كردین.

كاترین گوتی: «مرۆفی چاکن.»

- «نه خوازه لا له گه ل ئیمه.»

له (مۆنترۆكس) وه سواری شه مه نده فه ر بووین بۆ (لۆزانا). له په نجه ره كه وه سه یری ئه و خانووه مان كرد كه تیایدا ده ژیاين به لام له به ر چری هه وه نه مانتوانی چیاكان به دی بکه ین. شه مه نده فه ر له (قیفی) راوله ستا، دوايي له رۆیشتا به رده وام بوو، به ده ریاچه و کیلگه قاوه ییبه شیداره كان و دارستانه رووته كان و خانووه نمداره كاندا تیتیه رین. گه یشتینه (لۆزانا)، له ئوتیلیکی مام ناوه ندی دابه زین، كه به نیو شه قامه كاندا رۆیشتین تا گه یشتینه دهره وه ی په یسونه كانی ئوتیله كه وه، باران ههر ده باری، كه هاتینه ژووره وه، دهرگه وان به خۆی و به کلیلیکی مسییه وه كه به سه ر یه خه ی وه بوو، راوله ستا بوو. به رزکه ره وه و ئه و رایه خه ی عه ردی ئوتیله كه ی رووپۆش كرده بوو و ده ستشۆرێکی سپی بریقه داری قایم كراو و چوارپایه کی مسی گه وه ره و ژوورێکی گه وه ری نووستن ئه مانه هه مووی به لگه ی خۆشیمان بوون، پاش ئه وه ی له مائی (گوتنگن) دهرچووین. په نجه ره ی ژووره كه به سه ر باخچه یه کی شیدارايدا دهروانی كه به دیوار دهره درابوو، سه ره وه ی دیواره كه په رژینیکی ئاسنی تی گه رابوو. له وه ری شه قامه كه وه كه لیژاییه کی رك بوو، ئوتیلیکی تر هه بوو كه دیوارێك و په رژینیکی ئه و ئاسای لێ بوو. سه رم به رزكرده وه روانیمه دلۆپه بارانی قه له زه ی باخچه كه.

كاترین گلۆپه كانی داگیرساند. جانتاكانی كرده وه ده ستی به شت كرده وه كرد. منیش داوای ویسکی و سۆدهم كرد. له سه ر چوارپایه كه پالگه وتم. ده ستم به خۆتندنه وه ی ئه و رۆژنامه به كرد كه له ئیستگه كریبووم له خاكه لیته ی (۱۹۱۸) دا هیرشی ئه لمانیا بۆ سه ر فه رنسا ده ستی پیتكرد. ویسکی و سۆدهم خوارده وه، رۆژنامه م خۆتنده وه. كاترین شته كانی له ناو جانتاكاندا دهره ینا و له ده وری ژووره كه سوورپایه وه. كاترین گوتی:

- «ده زانی چیم پیتوسته؟»

- «چی؟»

- «جلوبه رگی مه لۆتکه. هیچ ئافره تی نییه بگاته وه ختی من و جلی مه لۆتکه ی نه بێ.»

- «ده توانی بیانکری.»

- «ده زانم. به یانی ده چم ده بانکرم. با بیر بکه مه وه بزانه چیم پیتوسته.»

- «ده بێ بزانی چونکه خۆت سسته ر بوویت.»

- «بهلام ئەو سەربازانەى له نەخۆشخانە مندالیان دەبێ زۆر کە من بە پەنجەى دەست دەژمێردرێن.»
- «من یه کێکم له وانه.»
- بالیفێکی تێ گرتم، ویسکی و سۆدەکەى بەگۆرێ وەرکرد و پێژان.
- کاترین: «داواى پێکی تەرت بۆ دەکەم. ببوورە کە ئەو دەم لێ پێژاندی.»
- «زۆرى تیا نەمايوو، وەرە سەر چوارپایەکە.»
- «نەخێر، ناییم، ئەو ژوورە پێک دەخەم. تا بە شتی بچێ.»
- «بە چی بچێ؟»
- «بەمالی خۆمان.»
- «ئالای سۆتندخۆرەکانی لەسەر بەرز بکەوه.»
- «تۆ بێدەنگ بە.»
- «دووبارەى کەوه.»
- «بێدەنگ بە.»
- «زۆر بەتاگایی و وشیاربێهوه ئەمەت گوت دەلێی ناتەوێ کەس بریندار بکەى؟»
- «نە، نامەوێ بەقسە کەس بریندار بکەم.»
- «کەوا بێ وەرە سەر چوارپایەکەوه.»
- «باشە.»
- هات لەسەر چوارپایەکە دانیشت و گوتی:
- «دەزانم گالتەجاری تۆ نیم، خۆشەویستم، بەلام لە کەندوویەکی گەورەى ئارد دەکەم.»
- «نەخێر، تۆ وانیت. تۆ جوان و ئێسک سووکی.»
- «من کەسێکی زۆر شروشیپێتوم، تۆ منت خواستوو.»
- «نەخێر، وانیبە، ئێستا لە هەموو کاتێ جوانترى.»
- «بەلام جاریکی تر باریک دەههوه، ئازیزم.»
- «ئێستا باریکی.»
- «زۆرت خواردۆتەوه.»
- «پێکی سۆدە و ویسکیم خواردۆتەوه.»
- «پێکیکی تریش وا لە پێگایە، ئەوجا داواى خواردن دەکەین بیهێنە سەرەوه.»
- «شتی چاکە.»
- «ئەوجا ناچینە دەرەوه. دەچین؟ ئەمشەو دەبێ لێرە بێنن.»

- گوتم: «یاری دەکەین»
- کاترین گوتی: «هەندێ مەى دەخۆمەوه، ئەوه ئازارم نادات. لەوانەیه بستانین برێ کاپری، سببى جارن، پەیدا بکەین.»
- گوتم: «بێ گومان، دەتوانین، ئوتیلێکی وا گەورە دەبێ مەى ئیتالیاى هەبێ.»
- خزمەتکارەکە لە دەرگای دا پەرداخێکی ویسکی بە بەفرى هیناوه لە تەنیشت پەرداخەکە لەناو سنێب پوتلێ سۆدای بچووک هەبوو.
- گوتم: «سویاس، لێرەى دانێ، دەتوانی نانی دوو نەفەر و دوو بوتل کاپری سببى بەستیمان بۆ بهێننە سەرەوه؟»
- «حەز دەکەن، خواردنەکە، شۆربای لەگەڵ بێ.»
- «کاترین شۆربات دەوێ؟»
- «گەر زەحمەت نەبێ.»
- «تەنیا نەفەرێ شۆربای لەگەڵ بێ.»
- «سویاس گەرەم.»
- ئەو چوو دەرەوه، دەرگای داخست، منیش هاگە سەر پێژانمە خۆتندنەوه و دەنگویاسی شەرم خۆتندەوه. بەهێواشی سۆدەم بەسەر سەهۆلی ناو ویسکییەکە داگرد، دەبوايه پێم گوتبايه سەهۆلەکە لەناو ویسکییەکە دانەنێ، دەبوايه سەهۆلەکەى بەتەنیا هینابا، ئەو وەختە پیاو دەیزانی کە برێ ویسکی ناو پەرداخەکە چەندە، ئەوکات ئاوا لە پرەوه بەسۆدە بەسەرداگردن سووک نەدەبوو. ئەو جارە بێ دەبێ قاپێ ویسکی داوا بکەم، داوايان لێ دەکەم سۆدە و سەهۆلم بۆ بێن. ئەمە بەجیبە. ویسکی شتێکی خۆشە، بەشێکە لە خۆشترین بەشى ژيان.
- «تۆ بێر لە چی دەکەیتەوه، خۆشەویستم؟»
- «لە ویسکی.»
- «لە چ بارتیکەوه بێر لە ویسکی دەکەیتەوه؟»
- «لەبارەى خۆشى ویسکییەوه.»
- کاترین پروویکی گالتەجاریانەى بۆ نواند و گوتی: «با وای»
- بۆ ماوێ سێ هەفتە لەم ئوتیلە ماینەوه، خراب نەبوو، ژووری نانخواردن هەردەم چۆل بوو. زۆر جارن شەوان لە ژوورەکەى خۆمان نامان دەخوارد. بەناو شاردا دەگەرین و بەرپێگەى شەمەندەفەرى یابەبى گرنى گرنى بۆ (ئۆخى) دەچوین. لە تەنیشت دەریاچەکەدا پیاوسەمان کرد، هەواکەى کەمبێک گەرمتەر بوو. لە هەواى بەهارانى دەکرد، خۆزگەمان دەخواست بگەرێننەوه ناو چیاکان. بەلام ئەم هەوايه بەهاربێه تەنیا چەند رۆژێکی کەمى خایاند. پاش ئەوه هەوايهکی سارد و شێدار گەرپایەوه کە هێچ

جیاوازییه کی له گهڵ زستانێکی کوشنده نه بوو.

کاترین شتی پیتوستی بۆ مندالێکه کړی منیش چوومه یانه بۆ مه شقی جیمناستیکی و کۆله مستتین. هه موو به یانیان، هه ر که کاترین تا درهنگ له ناو جیگه ی ده مایه وه، ده چوومه یانه. مایه ی خو ش ی بوو، که له رۆژانی وا به هاری به شه قامه کاندایا سته کردیا و له چایخانه دا پشیه کت دابایی و سه بری ئه و خه لکه ت کردبایه و رۆژنامه ت به خو ئندبایه وه و (فیرموت) ت به خو اردبایه وه پاشان گه رابایه وه ئوتیل و بۆ فراوین له گه ل کاترین دامه زرابای.

پرو فیسۆری یانه ی کۆله مستتین و جیمناستیک، سمیلدار بوو، زۆر ورده کار و به دیقه ت و توور و توند بوو. شیت ده بوو گه ر له دوا ی ئه و مه شقت کردبایه. به لام ئه و وه خته ی له ویم به سه ر برد وه ختیکی خو ش بوو، هه وایه کی پاک و خاوتنی هه بوو رووناکییه کی چاکی لی بوو، خو م زۆر ماندوو کرد، تا توانیم به سه ر به تدا یاز بده م و له به رامبه ر سته بری خو م له ئاوتنه دا کۆله مستتانی بکه م، هه ندی مه شقی زگانه شم ده کرد. له سه ر زگ، له سه ر زه و ی یانه که له به رامبه ر تیشکی خو ره وه که له په نجه ره ی کراوه دا دهاته ژووره وه، لئی راده کشام جار به جار یه له کاتی بۆکسیتدا پرو فیسۆرم ده ترساند. له سه ره تا دا نه مده توانی له ئاوتنه یه کی گه وره ی به رته سک له گه ل سته برم بۆکسیت بکه م، چونکه زۆر به سه برم ده زانی که کۆله مستتانی له گه ل کاربایه کی ریشدار بکه م. له کۆتاییدا ئه و رفته رده به عه نتیکه دهاته به رچاو. بریارم دا هه ر کاتی ده ست به مه شکردن بکه م ریشه که م بتاشم، به لام ئه و به دللی کاترین نه بوو، ریگه ی نه دام.

هه ندی جار یه من و کاترین سواری په یته وون ده بووین و ده چوینه ده ره وه ی شار، سواری بوونی له رۆژانی سایه قه دا زۆر خو ش بوو، هه ر کاتی سواری په یته وون بباین، دوو شو ئیمان بۆ ناخواردن ده ستنیشان ده کرد. کاترین توانای رۆشنتی نه مابوو، بۆیه هه زم ده کرد به په یته وون له گه لیا به رپێگاکانی ده ره وه دا بگه رپم. ئه گه ر رۆژه کانی شی خو ش بوایه ئیمه ش کاتی چاکمان به سه ر ده برد. هه رگیز کاتی ناخوشمان نه بووه. ده مانزانی کاتی زگ دانانی نزیک بوو ته وه، ئه مه ش وای له هه ردوو کمان کردبوو هه ست به وه بکه یین وه ک بلتی شتییک راوه دوومان ده نیت، بۆیه نه ده بوو تا وئ پێکه وه بوومان له کیس بده یین.

41

به یانیی ده ورو به ری سه عات سی به خه به ر هاتم گویم له خسه ی کاترین بوو که له سه ر چوار پایه که ده جو لایه وه.

«چ خیرته کاترین؟»

«به ره زانم گرتوه، نازیم.»

«به به رده و امیبه ؟»

«نه خیر، ده م ده مه.»

«ئه گه ر ژانه که ت به به رده و امی بێ، ده بی بچینه نه خو شخانه.»

زۆرم خه و ده هات و لیکه وتمه وه خه و. پاش ماوه یه کی که م دوو باره واگا هاتم وه.

کاترین گوئی: «وا چا که ته له فۆن بۆ دکتۆر بکه ی وا بزانی ژانه که ده ستی پیکرده وه.»

بۆ لای ته له فۆن چووم، ته له فۆنم بۆ دکتۆر کرد. دکتۆر پرس ی:

«ماوه ی نێوان ژانه کان چه نده؟»

گوئی: «له هه ر چاره که سه عاتی جار ی.»

دکتۆر ده که گوئی:

«که وای بچین بۆ نه خو شخانه، منیش هه ر ئیستا خو م ده گۆرم و یه که سه ر دیم

بۆ نه خو شخانه.»

ته له فۆنم به رز کرده وه، بۆ گه راجه که ی نزیک ئیستگه ته له فۆنم کرد، تا کو تاکسییه کمان بۆ ره وانه بکه ن. بۆ ماوه یه کی ته واکه س وه لامی نه دایه وه له دوا ییدا پایوی وه لامی دامه وه و هه ربی دامی هه ر ئیستا تاکسییه کمان بۆ بنیتر ی. کاترین جلی خو ی گو ی و جانتا که شی پر ی ئه و شتانه کرد که خو ی له نه خو شخانه پیتوستی پیتی ده بوو، له گه ل پیندا و یستی به به که، له ده ره وه له هۆله که زه نگم بۆ هینانی به رز که ره وه که لیدا، به لام وه لام نه بوو، خو م دابه زمه خواره وه، له ئیشکگری شه و بترازی که س له خواره وه نه بوو. به رز که ره وه که م سه رخست، جانتا که ی (کاترین) م له ناو دانا چو وه ناویه وه. دابه زینه خواره وه، ئیشکگر ده رگا که ی بۆ کردینه وه. له سه ر سه کۆیه کی به ردین له ته نبشت پایه ی خواره وه ی سه ره ربی ئوتومبیل دانیشتن. چاوه ربی تاکسی بووین، شه و سامال بوو، ئه ستیره ش ده ره و شانه وه. کاترین زۆر شله ژالوو.

گوتم: «خوشحالم به ده ست پیکردنی ژانه که، پاش ماوه یه کی که م هه موو شتی ته واک

ده بی و ده برپته وه.»

«تۆ کچیتی ئازا و به جه رگی.»

«باکم نییه. هه ز ده که م تاکسییه که بی.»

گویمان له هاژه ی تاکسییه که بوو، به ره و سه ره وه ی شه قامه که وه ده هات. رووناکی گۆیه کانی پششه وه یان بینی له سه ره ریبه که سوو رایه وه یارمه تی (کاترین) م دا تا سواری تاکسییه که بێ، شو فیره که ش جانتا که ی له پششه وه دانا.

گوتم: «بۆ نه خو شخانه لێخو ره.»

له سه ره ربیبه که ده رچووین به سه رگر دی که و تین. له نه خو شخانه، چوینه ژووره وه و جانتا که م هه لگرت. ئافره تی له سه ر میز ی دانیشته بوو، ناوی کاترین و ته مه ن،

ناونیشان، خزم، ئاینی له دهفتهرئ نووسی. کاترین گوتی هیچ ئاینیکی نییه، ئافره ته کهش خه تیکی لهو بوشایییه دا که له دواى وشه ی ئاینه وه بوو. خویشی به (کاترین هتیری) له قه له م دا.

ئافره ته که گوتی: «بۆ ژوو ره که ته به مه سه ره وه.»

به بهر زکه ره وه که سه رکه وتین، ئافره ته که بهر زکه ره وه که ی وه ستاند. ئیمه ش هاتینه ده ره وه، به دواى ئه وه به هۆله که دا رۆبشتین. کاترین قۆلمی توندگرت.

ئافره ته که گوتی: «ئهمه ژوو ره که یه، زه حمه ت نه یی جله کانت له بهر ناکه یته وه و ناچیتته ناو چیگه ت؟ جلی شه ویشی بۆ له بهر کردن لێیه.»

کاترین: «جلی شه ویم هه یه.»

ئافره ته که گوتی: «باشتر وایه ئه وه له بهر بکه ی.»

چوو مه ده ره وه، له سه ر کورسی دالانه که دانیشتم. ئافره ته که له بهر ده رگا وه گوتی: «ئێستا ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

کاترین له سه ر قه ره وێله یه کی بهر ته سک درێژ بېوو. جلیکی شه وی ساده ی چوارگوشه یی له بهر کردبوو که وا دیار بوو له قوماشیکى ئه ستوو ره لێرایی. کاترین زه رده خه نه یه کی بۆ کردم.

گوتی: «ژانه که ی ئێستا باش بووه.»

ئافره ته که مه چه کی کاترینی گرتیوو ماوه ی ژانه که ی به سه عات ده ژمارد.

کاترین گوتی: «ئهو ژانه یان توند بوو.»

له سیمایدا تیبینی ئه و ژانه م کرد. له ئافره ته که م پرسى:

«دکتۆر له کوێیه؟»

گوتی: «له خواره وه نووستوو، هه ر کاتى وای خوازت بێ دیت.»

هه ره ها گوتی: «ده بی شتی بۆ خانم بکه م. زه حمه ت نه یی جارێکی تر ناچیتته وه ده ره وه؟!»

چوو مه دالانه که، دالانیکی پروت بوو، دوو په نجه ره و چه ند ده رگا یه کی داخراو به درێژایی دالانه که هه بوون. بۆنی نه خو شخانه ی لێ ده هات. له سه ر کورسییه که دانیشتم و چاو م بریبوو نه زه وییه که بۆ کاترین نزام ده کرد.

ئافره ته که گوتی: «ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

چوو مه ژوو ره وه کاترین گوتی:

«چۆنی ئازیزم؟»

«ئێستا چۆنی؟»

«ئێستا ژانه که له سه ریه ک ده مگریت.»

پرووی گرژبوو پاشان زه رده خه نه یه کی گرت.

«ئهو ژانه به راستی بوو، سسته ر گیان، ده توانی جارێکی تر ده ست له سه ر پشت م دا بێیتیه وه؟»

سسته ره که گوتی: «گه ر به باشی ده زانی؟»

کاترین: «تۆ دوور که وه، ئازیزم، بچۆ شتی بخۆ. ئهم سسته ره ده لێ له وانیه درێژه بکیشی.»

سسته ره که گوتی:

«شتیکی ئاساییه زگی به که م درێژه ده کیشیت.»

کاترین: «تکایه برۆ ده ره وه شتی بۆ خۆت بخۆ. من زۆر باشم.»

گوتم: «که میکی تر ده میتمه وه.»

ژانه که به ره ده وای وه رگرت، دوا یی خا و بووه وه، کاترین زۆر شله ژابوو هه ر کاتى ژانه که به هیتز بوایه ده یگوت ئه و دیان باش بوو، هه ر کاتى ژانه که بشکابا، بێ هیوا و ته ر یق ده بۆوه.

گوتی: «تۆ برۆ ده ره وه، وا بېر ده که مه وه، تۆ وام لێ ده که ی شه رم له خۆم بکه مه وه.»

پرووی گرژبوو له قسه کانی به ره ده وام بوو:

«ئهو دیان باشتریوو، ده مه وێ هاوسه ریکى باش بم ئه و مندالهم به بی گه وجییتی بییت. تکایه خو شه و یستم برۆ چاشت بخۆ، پاشان بکه رتوه. له بیرت ناکه م ئه و سسته ره له که لم زۆر باشه.»

سسته ره که گوتی: «هیشتا زۆری ماوه بۆ نانی به یانی.»

«که و ابو، من ده رۆم، خواحافیز، ئازیزم»

کاترین: «خواحافیز، خوار دنیکی چاکیش بۆ من بیته.»

له سسته ره که م پرسى: «له کوێ نانی به یانیم ده ست ده که ویت؟»

«له خواره وى شه قامه که، له مه یدان، کافتریا یی هه یه له وانیه ئیستا کرابیتته وه.»

تاریک و روونی به یانی دابوو، به و شه قامه چۆل و هۆله چوو مه خواره وه. رێگه ی کافتریا م گرت بهر، په نجه ره که ی رووناک بوو. پێم نایه ژوو ره وه له بهر له مپه ره تۆتیا یییه که ی وه ستام. پیاویکی پیر پیکى مه ی سپی بۆ تیکردم و پارچه یین (پریشی) ی دامی. بریشه که هی دوینى بوو ما بووه وه، منیش له ناو مه یه که م هه لهنینا و خواردم، له پاشان په رداختی قاوه شم خواره وه. پیاوه پیره لێی پرسیم:

«به و ناوه ختیبه لیره چی ده که ی؟»

«خیتزانه که م، له نه خو شخانه یه، ژانی گرتوو.»

«ئاوا. بهخت یارت بچ.»

«پیتکی ترم بدی.»

ئهو پیتکی له بوتلی تینکرد، که لاری کردهوه کهمی پڑایه سهر لهمپهره توتیاکه. ئهو پیتکه خواردهوه و پارکهیم دا. هاتمه دهرهوه بهدریژایی شهقامهکه تهنهکهی زبلی فریادری بهر دهرگای مالهکان چارهروانی زبل کیش بوون. سهگی لووتی لهیهکیک لهو تهنهکانهوه دهژهند. بهسهگهکه گوت:

«تۆ چیت دهوی؟»

تهماشای تهنهکهکه کرد تا بزانه چی تبايه تا بۆی دهریهیم، لهسهروه هیچ نهبوو، له هندی ورتک و پرتکی زبل و گولی وشک بترازی هیچی تری تیا نهبوو.

گوتم: «سهگهکه، هیچی تبا نییه.»

سهگهکه لهشهقامهکه پهپیهوه. بهپیلکه سهرکهوتمه ئهو نهۆمهی (کاترین)ی تیا بوو. له دالانهکه بهره ژوورهکه چوم له دهرگام دا وهلام نهبوو. دهرگاکم کردهوه چۆل و هۆل بوو. له جانتاکه (کاترین)، که لهسه کورسیی بوو، جله شهویهکهشی، که بهئهلقه بهکی سهر دیوارهکهوه ههلسا سهرابوو، بترازی هیچی تری تیا نهبوو. چوممه دهرهوه له دالانهکه چوممه خواردهوه بهدوای یهکی دهگه پام، سسته رهکهه بیی:

«خانم هینری له کوپیه؟»

«ههر ئیستا بریدانه ژووری مندالبون.»

«ژووری مندالبون له کوپیه؟»

«نیشانته دهدهم.»

بههۆله کهیدا برده خوارهوه. دهرگای ژوورهکه کهمی کرابوهوه، کاترین لهسه میزی دریژ کرابوو بهقوماشی داپوشرابوو. سسته رهکه له لایی و دکتوریش له لایه کهی تردهوی میزه کهوه له تهنیشته چهند ئهسته وانهیی راوه ستابوو. دکتوره که ده مامکیکی لاستیکی بهدهسته وهوو، سۆنده بهکی پیوه به سترابوو.

سسته رپتی گوتم:

«جلیکت دهدهمی له بهری بکه، ده توانی بهو جله بچیته ژوورهوه وهره ئیره زهحمته نه بی.»

کراسیکی سپی بهسه راهینام، له پشتی ملهوه بهسنجاقیک بۆی بهستم.

گوتی: «ئیستا ده توانی بچیته ژوورهوه.»

چوممه ژوورهوه. کاترین بهدهنگیکی خهفه تبارهوه گوتی:

«رۆژ باش، نازیم، هیشتا هیچم بههیچ نه کردهوه.»

دکتوره که پرسی: «تۆ مستهر (هینری) ت؟»

«به لئ. چۆنی تیدهگهی دکتور؟»

«باش ده بی. هاتووینه ته ئیره ده توانین بهناسانی گازی بدهینی تا نازاری کهم بکاتهوه.»

کاترین گوتی: «ئیسنا گازم پیتویسته.»

دکتور ده مامکه لاستیکییه کهی لهسه ده موچاوی (کاترین) دانا زمانه کهی سووراند. ته ماشای (کاترین) ی کرد به قوولی و خیرایی هه ناسه ی ده دا. پاشان (کاترین) ده مامکه کهی دوورخسته وه ئه ویش زمانه کهی گه رانده وه جیگه ی خۆی.

کاترین گوتی: «ئهم ژانه زۆر به تین نه بوو، ماوه بی له مه و بهر ژانیکی به تینترم گرت. دکتور هه ولی دا نازاره کهی کهم بکاتهوه، وا نییه دکتور؟»

دهنگه کهی زۆر سه بر بوو، بهرز بۆوه، له وتنی وشه ی دکتور زهرده خه نه به کی گرت.

کاترین گوتی: «دیسنا گازم پیتویسته.»

کاترین ده مامکه کهی هه لگرت و لهسه ده موچاوی خۆی دانا و خیرا هه ناسه ی ده دا. من کهمی گوتیم له نووزه ی بوو پاشان ده مامکه کهی لادا و زهرده خه نه به کی گرت و گوتی:

«ئه مه بیان به تین بوو. زۆر به تین بوو، دلگیر مه به نازیم برۆ دهره وه، برۆ چاشتیکی تر بخۆ.»

گوتم: «لیره ده مینیم.»

نزیکه ی سه عات چواری به یانی بوو چووینه نه خوشخانه تا نیوه رۆ کاترین ههر له ژووری مندالبون مایه وه ژانه کهی جاریکی تر هیتور بووه وه. زۆر ماندوو و شه کهت دیاروو. به لام دلخۆش بوو.

گوتی: «توانام نه ما، نازیم، زۆر به داخه وه لهو باوه ردها بووم که زۆر به ناسانی ئهو مندالم بی. وا به کیکی تر...»

دهستی خۆی بۆ ده مامکه که دریژکرد و لهسه ده موچاوی خۆی دانا یه وه، دکتوریش زمانه کهی سووراند و سهیری (کاترین) ی کرد و چندی بلایی یه ک و دوو ژانه کهی به سه رچوو.

کاترین گوتی: «ئه مه بیان چ نه بوو.» به زهرده خه نه به که وه دریژه ی پیدایا و گوتی: «من شیت و شه یادی گازم، شتی چاکه.»

گوتم: «هه ندیکی لئ ده به یه وه ماله وه.»

کاترین به خیرا گوتی: «ژانه که گه راپه وه.»

دکتور زمانه کهی سووراند وه سهیری سه عاته کهی خۆی کرد و لیم پرسی: «ماوه ی نیاونی چهند بوو؟»

- «نزیكهی دهقه بێ.»

- «فراوینت ناخۆی؟»

دكتور گوتی: «ئێستا شتی دهخۆم.»

كاترين گوتی: «دهبێ شتی بخۆی، دكتور، مېووره، زۆر درێژهی دا بێ. ئایا پیاوهكهم ناتوانم بهم كار ههلبستم و گازم بداتم؟»

دكتور گوتی: «گهر ئاره زوووت لیبه... زمانهكه دوو نمره بسووپینه»

گوتم: «تینگه بيشتم»

له سه ره زمانهكه نيشانه بێ هه بوو به دهسك ده سووپا.

كاترين گوتی: «ئێستا گازم دهوێ.»

دهمامكهكهی له سه ره رووی خۆی دانایه وه، منیش زمانهكهم دوو نمره سووپاند، كاترين دهمامكهكهی لادا منیش زمانهكهم گه رانده وه جینگه ی خۆی. دكتور له چاكه ی خۆبه تى پینگه ی منى داوه ئه و كاره بكهم.

كاترين دهستی له مه چه كم دا و گوتی:

- «ئه وه تۆ بووی بهم كاره هه ستای نازیم؟»

- «به ئێ، من بووم.»

- «تۆ زۆر به رد لێ.»

له به ره كارى گازه كه كمى سه ره مه ست بپوو.

دكتور گوتی: «له ژوو ره كه ی ته نيشتمان له سه ره سنبی نان دهخۆم هه ره تاوێ وای خواست ده توانی بانگم بكه ی.»

پاش بېنهك سه یرم كرد نانی ده خوارد، دوایی لێ راکشاپوو، جگه ره ی ده كيشا. كاترين ماندووتر بپوو.

كاترين لیبی پرسیم: «له و باوه ره ی ئه و منداله م ببیت.»

- «به ئێ، هه لبه ت ده تبیت.»

- «به هه سوو توانای خۆم هه ول ده ده م ئه و زگه دابنیم. به لام بێ سووده. ئه وه تا ها ته وه، گازم بدێ.»

له سه عات دوو چوومه ده ره وه. فراوینم خوارد، ژماره به كى كه م پیاو له كافتیریا به كه بوون. سه ره و قاوه یا په رداخێ (كریشیا) یا (مارك) یان له به رده م بوو. له سه ره میتزى دانیشتم. له خزمه تچیبه كه م پرسى:

- «ده توانم نان بخۆم؟»

- «كاتى فراوین به سه ره چوو.»

- «له كاتى جه مێ بترازى، چ كاتى تر شت پيشكه ش ناكهن؟»

- «ده توانی شوكرۆت بخۆی.»

- «شوكرۆت و بېره م بۆ بېنه.»

- «سووك بێ یان خه ست؟»

- «سووك بێ.»

خزمه تچیبه كه قاپی (ساوه ركرات) ی بۆ هینام كه گوشتی به رازى له سه ره بوو له گه ل باسترمه، كه له ناو مه به كى تیژی له ناو كه له ره م خوساوی شاردرابوو وه. قاپه خواردنه كه م خوارد بېره كه شم خوارد وه. زۆرم برسى بوو سه یری خه لكه كه ی سه ره میتزه كانى ناو چایه خانم كرد، له سه ره میتزى كاغه زیان یاری ده كرد، دوو پیاوی تریش له سه ره میتزه كه ی ته نیشتم قسه یان ده كرد و جگه ره یان ده كيشا. كافتیریا كه ش پر دوو كه ل بپوو. له پشت میتزه توتیا كه وه كه به یانى نامم خوارد، سێ كه سی لێ بوو، پیاویكى پیر و، ژنیكى قه له وی ره شپۆش له ته نیشتم كاوتنه ره وه دانیشتیوو چاودیری ئه و شتانه ی ده كرد كه ده درایه میوانه وه، له گه ل مندالیكى به روانكه له به ره. له خۆم پرسیار كرد ئاخۆ ئه م ئافره ته ده بێ چه ند مندالی هه بێ و منداله كانى به چ بچن.

كاتى قاپه (شوكرات) كه م ته واو كرد، به ره وه نه خو شخانه گه رامه وه. ئێستا شه قامه كه هه موو پاك بوو، ته نه كه فریدراوه كانى تیا نه ما بوو، پۆژه كه ی هه رواوی بوو، به لام خۆر خه ريك بوو له ژیر هه وه وه به به رزكه ره وه كه چوومه سه ره وه، له به رزكه ره وه كه ها ته ده ره وه، به هۆله كه دابه زمه خوار و به ره وه ژوو ره كه ی (كاترين) هه لكشام، كه كراسه سپیبه كه م لێ به جێ هیشتیوو. له به رم كرد و له پشت مله وه گریم دا، له ئاوینه وه سه یری خۆم كرد به ریشه كه وه خۆم به دكتوریكى ساخته جی ده ها ته به رجاو، به هۆله كه وه به ره وه ژوو ری مندالیون پۆیشتم، دكتور ده رگا كه ی داخستبوو له ده رگام دا، ده نگ نه بوو، بۆیه منیش ده سکی ده رگا كه م با دا و چوومه ژوو ره وه، دكتور له ته ك كاترين دانیشتیوو، سسته ره كه ش له لایه كى ژوو ره كه وه به شتی تره وه خه ريك بوو.

دكتور: «ئه وه تا پیاوه كه ت.»

- «ئۆه، نازیم، دكتوریكى زۆر خانه دانم هه یه.»

كاترين به ده نگیكى سه یره وه وای گوت و به رده وام بوو، - «چیرۆکیكى زۆر خو شی بۆ گێرامه وه، هه ره كاتێ ژانه كه م گرته بێ هه ولێ دا وه به زوو ترین كات له ژانه كه رزگارم بكا، دكتوریكى خانه دانه، تۆ زۆر عه گیدی! دكتور.»

گوتم: «تۆ بێ هۆشى.»

كاترين گوتی: «گازم به درى، گازم به درى.»

دهمامكهكهی هه لگرت و هه ناسه به كى كورت و قوولێ هه لمرى، ئه وه ش وای له كو ئه ندامى هه ناسه دانى كرد خه رته خرتى لپوه بېت. پاشان ئاهىكى درێژى كيشا و، دكتوریش، دهستی چه پی درێژ كرد و دهمامكهكهی دوور خسته وه. كاترين به ده نگیكى

پر له كهسياسييه وه گوتی: «ئهمه بان به تبتین بوو، من تازه نامرم، نازیزم، له وه چوومه ته دهره وه كه بزم. تو كه یفخوش نی؟»

- «جارتیکی تر ناگه پتینه وه ئهم شویتنه.»

- «نامه وی جارتیکی تر بگه پتیمه وه تیره، ههرچه نده ناترسم. من نامرم، نازیزم.»
دکتور گوتی:

- «ناشی شتی وا بی عهقلانه بکهی، تا میترده کت به تهنیا به جی بهیلتی. تو نامری نا.»

کاترین: «ئوه! نه خیر، نامرم، نامرم، گیلاتییه بزم ئه وه تا ژان هات گازم بده ری.»
ماوه بکهی به سه رجوو دکتور گوتی:

- «هینری ده بی بچیتنه دهره وه. بو ماوه بی، دهمه وی لئی پروانم.»

کاترین گوتی:

- «دیه وی بزانی چیم به چی کردوه. پاشان ده توانی بگه پتیمه وه نازیزم، ئه ی ناتوانی بگه پتیمه وه دکتور؟»

دکتور: - «به لئی، من پیتی ده لیم که ی بگه پتیمه وه.»

چوومه دهره وه. به هۆله که دا تپه پریم، بو لای ئه و ژووره چووم که دوا ی مندالبوون ده بیه نه ئه وی. له سه ر کورسیی دانیشتم ته ماشای ژووره که م کرد. رۆژنامه بی له ناو گیرفانم بوو، که بو فراوین چووم له ریگه ی خۆمدا کریبووم، دهرم هینا خوتندمه وه. دهره وه تاریک بوو، منیش گلزیه کانم داگیرساند تا رۆژنامه که بخوتیمه وه، پاش بیتنه ک له خوتندنه وه ی وه ستام، گلۆپه کانم کوژانده وه. ته ماشای دهره وه م کرد به ته واوی تاریک ببوو. پرسیارم له خۆم کرد، بوچی دکتور به دوایدا نه ناردم، له وانیه وه باش بی له وی دوور بم، ویستوو یه تی که می دوور که ومه وه. سه بری سه عاتم کرد، له دلئی خۆمدا گوتم ئه گه ر بو ده خوله کی تر له دوام نه تیرئ یه کسه ر خۆم ده چم.

(کاترین) ی هه ژار و بی که س و خۆشه ویستم به های ئه و شه وانته دانه وه که پیکه وه ده نووستین. ئه مه سه ره نجامی ته له و داوه که یه. مرۆف ئه مه له پاداشتی خۆشه ویستی ده دووریتسه وه. سوپاس بو خوا بو ئه م گازه. هه ر چۆنی بی به ر له وه ی ئه م سه رکه ره بدۆزنه وه ده بی چی رویدا بی؟ جار ان که ژانیان بگرتسایه، ئه وا ده که وتنه به رده م ته ورژمیکی تونده وه. کاترین له رۆژگاری زگی پیدا کاتی خۆشی به سه برید. ئه و کات حالی وا شپ نه بوو، به ده گمه نیش نه خۆش ده که وت. هه تا ئه م دوا بییه حالی وا شپ و نار هه حه ت نه بوو، له سه ره نجام هه ر ته وشی ئه مه بوو. مرۆف له توانای نیبه له هه موو شتی دهر باز بی. دهر باز بوون! ئه گه ر بو په نجا جاریش یه کتریمان خواز تبا هه ر وای به سه ر ده هات. چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ئافره ت له م رۆژگاره دا به مندالبوون ناچی. میترده کان هه موویان له سه ر ئه م رایه ن. به لئی، به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری، ته نیا کاتیکی ناخۆش به سه ر ده بات. زگی یه که م هه ر دریتزه ده کیشن. ته نیا کاتیکی ناخۆش و دژوار

به سه ر ده بات. پاش رزگار بوونی پیتی ده لیم بارتیکی چه ند ناله بار و سه ختت بینی، کاترین پتیمان ده لئی: نا، زۆر سه خت و ناله بار نه بوو. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ پیت ده لیم نامری. گیل مه به. ته نیا حالی خراپه و برابه وه. سه روشت ئه و دۆزه خه ی بو سازاوه. ئه وه زگی یه که مه، هه میشه به نازار و دریتخایه نه. به لئی چی ده بی گه ر بمرئ؟ نابی بمریت. بوچی بمریت؟ چ هه یه ببیتنه هۆی مردنی؟ ته نیا مندالی له دایک ده بی که به ره می شه وه خۆشه کانی (میلانو) مانه. ئه و منداله یه ئارامی لی پرپوه. که له دایک ده بی په روه رده ی ده که یین و له چاری خۆمانمان خۆشتر ده وی. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ته ندروستی زۆر باشه. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ ها چۆنی تیده گه ی چ ده بی گه ر بمرئ؟
دکتور هاته ژووره وه.

- «دکتور ئیشه که چۆن ده پروات؟»

دکتور گوتی: «ناروات.»

- «مه به ستت چیه؟»

- «مه به ستم هه ر ئه وه یه لیم پروانی...»

ئه نجامی لی روانینه که ی به دوور دریتزی پت گوتم:

گوتی: «له و کاته وه چاوپرتی ئه نجامه که مه. به لام کاره که ناروات.»

- «تو چی پتیشبار ده که ی؟»

- «دوو ریگه هه ن، یا ئه وه تا به به کاره ی نانی ماشه ی راکیشان که ئه مه ش ده بیتنه هۆی هه لزانندی له ش و مه ترسیشی له سه ر منداله که هه به. وه یا زگ هه لدرین.»

- «نه شته رگه ری زگ هه لدرین چ مه ترسییه کی هه یه؟ گه ر بمرئ؟»

- «مه ترسییه که ی له له دایک بوونیتی ئاسایی زیاتر نیبه.»

- «تو خۆت پیتی هه لده ستی؟»

- «به لئی، پتووستم به ماوه ی سه عاتی هه یه، تا شته کان و ئه و که سانه ی پتووستم پتینه ته یاریان بکه م. له وانیه سه عاتی که متر بخایتی.»

- «تو چ ده لیتی؟»

- «من نه شته رگه ری زگ هه لدرینم پت باشتره. خۆم گه ر هاوسه ری خۆشم بوایه هه ر ئه وه م بو ده کرد.»

- «کاربگه ری پاشتری چی ده بی؟»

- «کاربگه ری پاشتری هه یچ نابی. ته نیا جیگه ی دیار ده بی.»

- «ترسی پیسوونی لی ناکری؟»

- «مه ترسییه که ی وه کو مه ترسی راکیشان زۆر نیبه.»

- «ده بی شتی بکه یین. خانم (هینری) تینی تیدا نه ماوه، هه رچه ند زووتر

نەشتەرگەرییەكە بکەین، سەلامەتتر دەبێت.»

گوتم: «هەرچەندە پیت دەکری نەشتەرگەرییەكە زووتر بکە.»

دکتۆر: «دەچم ری و شوپین دادەنیم.»

چوو مە ژووری مندالبوون. سەستەرەكە لەگەڵ بوو، کاترین لەسەر مێزێ درێژ کرابوو. بەچەرچەفنی داپۆشرا بوو، لەژێرییەكە گەورە دیار بوو. رەنگی گۆرا بوو. ماندو و شەكەتی پێو دیار بوو. کاترین پرسى:

«پیت گوت، ئەو دەتوانی نەشتەرگەرییەكە بکا؟»

«بەلێ.»

«ئەى، وا باش نییە. پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێت. زۆر ماندوو و شەكەتم. خەریكە لەت لەت بم، تكایە ئەم گازەم بدی. كار ناکا. ئۆه، كار ناکا.»

«هەناسە یەكی قوول هەلکێشه.»

«وا دەكەم. ئۆه، گاز نایێ چیتەر نایێ، گاز نایێ.»

بە سەستەرەكەم گوت:

«ئەستەوانە یەكی تر بێنە.»

«ئەمە ئەستەوانە یەكی نوێیە.»

کاترین گوتى: «بێ عەقلم، ئازیزم، بەلام گاز نایێ.»

دەستی بە گریان کرد و گوتى:

«ئۆه، هیوام وابوو بەبێ گیروگرفت لەم زگە رزگارم بێ. هەرچی یەكی لە تۆ نامدا بوو کردم. ئێستاش خەریكە لەت لەت بم، گازم ناگاتى، گەر بشمرم بەلامەوه گرینگ نییە. بەمەرج ئەنەكە بوەستى. ئەو دەتوانم گرتەوه ئۆه، ئۆه، ئۆه.»

لەژێر دەمامكەوه هەناسەى دەدا. نووزە نووزى بوو.

گوتى: «گاز نایێ، گاز نایێ. كار ناکا، كار ناکا. گوێ مەدە من خۆشەوێستم. تكایە مەگری، گوێ مەدە من تینم تیا نەما. ئەى هەژاری شیرینم. منیش تۆم خۆشەوێ جارێكى تر چاك دەمەوه ئێستا چاك دەمەوه. داخوا دەتوانن شتیكم بدەن؟ گەر دەتوانن تەنیا شتیكم بدەن؟»

«وا دەكەم كار بكا تا دوا نمرە دەیکەمەوه.»

«ئێستا كەم بدی.»

تا دوا نمرە، زمانەكەم كەردەوه، هەر كە هەناسە یەكی توند و قوولێ هەلمێرى دەستەكانى لەسەر دەمامكەكە خاویوونەوه، گازەكەم گرتەوه دەمامكەكەم لا برد. وایپێدەچوو لە رێگە یەكی دوور گەرابێتەوه.

«ئەمە باش بوو، خۆشەوێستم. تۆ خەمخۆرى منى.»

«تۆش نازا بە، چونكە ناتوانم هەر ئەوها بکەم لەوانە یە بتكۆژى.»

«لەوه زیاتر نابم. ئازیزم، خەریكە تێكشكێم، تێکیان شكاندم. تازه وا تێدەگەم.»

«هەموو كەس، ئەو ژانە هەر دەبێنى.»

«بەلام ئەمەش زۆر زەحمەتە تا نەتەر تینیت، واژت لێ ناھیتى.»

«پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێ.»

«ئەى ئەمە كارێكى دلگیر نییە؟ ئازیزم، نامرم، وا نییە؟»

«نەخێر، پەیمانەت دەدەمى، تۆ نامرى.»

«چونكە من نامەوئى بمرم و تۆ بەجى بەیتلم، بەلام زۆر نازار و ئەشكەنجە دەكێشم. وا هەست دەكەم بەرەو مردن دەچم.»

«قەسەى بێ مانا، هەموو ئافرەتێ نازار هەر دەچێژى.»

«دەزانم، كاتى دى هەر دەمرم.»

«تۆ ناتەوئى بمرى. نامریت.»

«بەلام چى دەبێ گەر بمر؟»

«نایەلم بمرى.»

«گازم بدی، خێرا گازم بدی.»

«پاش ماوێبى گوتى: «نامەوئى بمر، نایەلم بمر.»»

«هەلبەت، ناتەوئى.»

«لەگەلم دەمینیستەوه؟»

«نەك بۆ ئەو دى تەماشات بکەم.»

«نەخێر، بۆ ئەو دى لەتەكەم بى.»

«مەسۆگەر هەر دەبێ لەتەكەم بى.»

«تۆ خەمخۆرى منى. گازم بدی. با هەندى زیاتر بى، ئیش ناکا.»

منیش زمانەكەم بۆ نمرە سى، پاشان بۆ چوار سووراند، حەزم دەکرد دکتۆرەكە بگەریتەوه. لە دوو نمرە بەسەرەوه تر ترسم هەبوو، لەدوا بیدا دکتۆرێكى تازه هات، دوو سەستەرى لەگەڵ بوون، (کاترین) یان بۆ سەر دەستە بەرە یەكی پێچكە دار بەرزكەرەوه و بۆ هۆلەكە چووین. بە خێراى و كتویری دەستە بەرە یان برده ناو بەرزكەرەوه، ئەوانەى لە ناو بەرزكەرەوه بوون، دەبوا یە خۆیان بدەنە لایین تا جیگەى دەستە بەرەكە بپێستەوه. بەرزكەرەوهكە بەرز بوووه پاشان دەرگاکە كرا یەوه و هاتینە دەرەوه. لە هۆلەكەوه لەگەڵ دەستە بەرەكەوه كە پێچكەى لاستیكى هەبوو، بەرەو ژووری نەشتەرگەرى چوون. دکتۆرەكەم لەبەر كلاو دەمامكەكەى نەناسیبیەوه. دکتۆرێكى تر و چەند سەستەریكى تری لى بوو.

کاترین گوتى: «دەبى شتیكم بدەن، دەبى شتیكم بدەن، ئۆه، تكایە دکتۆر

كەمبێکی پێویستم بەدەنێ تا ژانەكەى سووكتەر بێ.

دكتۆرێ دەمامكەكەى لەسەر دەموچاوی كاترین دانا، منیش لە دەرگاگەوه سەیرم كرد، سەكۆیەكى سپى پرشنگداری نەشتەرگەریم بینی، سستەرێ پیتی گوتم:

«دەتوانی لە دەرگاگەى ترەوه بچیتە ژوورەوه و لەوێ دانیشی.»

چەند ئەسكەمەلتی لەپشت راپەڵكە هەبوون، كە بەسەر مێتێكى سپى و رووناكییەكى دادەروانى. سەیری كاترینم كرد دەمامكەكەى لەسەر روو بوو، كپ و بێدەنگ بوو. دەستەبەرەكەیان بۆ پێشەوه پال نا، منیش خۆم وەرسووړاند و دووركەوتەوه بەهۆڵەكەدا پیا سەم كرد. دوو سستەر بەپەله بەرەو دەرەزەى بانێژەكە راپان كرد.

یەكێكیان گوتی: «نەشتەرگەرى زگ هەلدربێ. نەشتەرگەرى زگ هەلدربێن دەكەن.» ئەوى تریان پێكەنى و گوتی:

«بە وەخت گەیشتن. ئەى بەختمان باش نبییه؟»

لەدەرگا چوونە ژوورێكەوه كە بۆ بانێژەكەوه دەچوو. سستەریكى تریش هەر بەراكردن هات، گوتی: «لێرەوه برۆ ژوورەوه، برۆ ژوورەوه.»

«لە دەرەوه دەههستم»

بەپەله خۆى لە ژوورەكە كوتا، منیش لە هۆڵەكەدا هاتووچووم، نەوێرام بچمە ژوورەوه. لە پەنجەرەوه سەیری دەرەوه كرد، دەرەوه تاریك بوو، بەلام بەسایەى رووناكى پەنجەرەكەوه بینیم باران دەبارى. لەبەنەبانى هۆڵەكەوه چوومە ژوورێكەوه سەیری پارچە كاغەزى سەر چەند بوتلیكى ناو سندوقێكى شوشەبیم كرد. پاشان هاتمە دەرەوه، لە هۆڵە چۆل و هۆڵەكە راولەستام و سەیری دەرگای نەشتەرگەریمەكەم كرد.

دكتۆرێ هاتە دەرەوه. سستەریكى بەدواوه بوو شتیكى لە نێو هەردوو لە پانى هەلگرتبوو، لە كەروێشكێكى كەولگراوى دەكرد. بەپەله لە راپەرەوهكە تێپەرى و خۆى لە دەرگایەكى تر كرد. چوومە لای دەرگاگەوه، لە ژوورێ بوون، بینیم لە ژوورێ شتی لە كۆریه لەدايكبووهكە دەكەن. دكتۆر بەرزى دەكردەوه تا من ببینم؟! لە پاش پانیا نەوه بەرزى دەكردەوه شەپى لى دەدا.

«منداڵەكە سەلامەتە؟»

«جێگەى سەر سوړمانە. پێنج كیلۆ قورس دەبێ.»

هەستم بۆى نەجولا. هەرەك شتێ بى هیچ پەيوەندى بەمنەوه نەبێ، سوۆزى باوكایە تێم بۆى نەجولا.

سستەرەكە لێى پرسیم: «ئایا تۆ بەكۆرەكەت سەربەرز نی؟»

ئەوان مەلۆتكەكەیان دەشوش و لەناو شتیکیان دەپێچا، دەموچاو و دەستە رەشتالەیبیەكانیم بینی، بەلام نەمببینى بچوولێ یا بگری. جارێكى تریش هەندێ شتی تری لە منداڵەكە كرد دكتۆرەكەش شیاو دیار بوو، منیش لەو لاملدا گوتم:

«نەخێر، ئەوەندەى نەمايو دایكى بكوژێ.»

«خۆ ئەوه تاوانى ئەم منداڵە نبییه. ئەى تۆ كۆرت ناوی؟»

«نەخێر»

دكتۆرەكە لەگەڵ منداڵەكەوه خەرىك بوو، لە پێیەكانیبەوه هەلبگر تێبوو، شەپى لى دەدا. تەماشای ئەوم نەكرد. لە هۆڵەكە چوومە دەرەوه ئیستا دەتوانم بچمە ژوورەوه، لە دەرگاوه چوومە ژوورەوه كەمبێكیش لە بانێژەكەوه نزیك بوومەوه، ئەو سستەرەنەى لەسەر ریزە كورسیبەكە دانیشتبوون هێمایەكیان بۆ كردم تا بچمە لایان دانیشم بەلام سەرى ناپرەزەمانەندیم لەقاند. لە شوێنى خۆم هەموو شتیكم كرد بەلام دكتۆر زۆر ماندوو دیار بوو.

«تۆم بینی برینەكەت دەدوووبییهوه. برینەكە زۆر گەوره دیاربوو.»

«تۆ لەو باوەرەى؟»

«بەلێ، ئایا جێى برینەكە ساریژ دەبیتەوه؟»

«ئە، بەلێ.»

پاش بێنى دەستەبەرە پێچكەدارەكەیان هینایە دەرەوه زۆر بەپەله بەناو دالانەكە تێبان پەراند. بەرەو بەرزكەرەوهیان برد، منیش بەتەنیشتییهوه رویشتم، (كاترین) نالەنالی بوو. لە نەزەمى خوارەوه لە ژوورەكەیان دانا بۆه. منیش لەسەر كورسییەى لە پیتلینگانى قەرۆتەكەى دانیشتم، ژوورەكە سستەریكى تیا بوو. هەستامەوه لە تەنیشت قەرۆتەكە راولەستام، ژوورەكە تاریك بوو. (كاترین) دەستی خۆى دەرەننا و گوتی:

«رۆژباش خۆشەوېستم.»

دەنگەكەى زۆر كز و لاواز و ماندوو بوو.

«رۆژ باش شېرینەكەم.»

سستەرەكە گوتی: «بێ دەنگ. قسە مەكە.»

«كۆرێكى درێژى پانى رەشتالەیه.»

باشى دەبینى.

وا هاتە خەيالێم كە كاترین مردوو، بەمردووان دەچوو. ئەو لا روومەتەى كە لێم دیاربوو، رەنگى مردووانى پەربووی، لە خوارەوه لەژێر رووناكیبەوه دكتۆرەكە ئەو برینە گەوره لێوار ئەستووورە لێككراوەى دەدوووبییهوه كە بۆ نەشتەرگەرى شەقیان كرددبوو.

دكتۆرێكى تر كە دەمامكى دابوو، سركەرى دەدایى دوو سستەرى تر دەمامكى خۆیان دابوو شتیان دەدایە دەست دكتۆرەكان. دەقاوهدق لە وێنەى لى پێچانەوهى دەكرد. هەر لە سەرەتاوه كە تەماشام كرد لە خۆم رابینی بتوانم كە تاكو تایی سەیری ئەو دیەنە بكەم.

بەلام بەوه كەیفخۆش بووم كە تەماشام نەكرد. لەو باوەردا نەبووم كە بتوانم

ته ماشايان بکه کم زگی شهق بکه ن. بهلام له دوورینه و دی سهیری ئه و لیبواره بهرزبووه مرد که له برینه که پهیدا ببوو، هه ر که دکتوره که چاپووکانه دهی دووریه و ده تگوت ته قهلی پینه دوزانه. لهو کاته ی برینه که بیان ده دووریه و ده چوممه هۆله که. ده هاتم و ده چوم پاش ماوه یی دکتوره که هاته دهره وه.

- «ته ندروستی چۆنه؟»

- «زۆر باشه، تۆ ته ماشای نه شته رگه ریبه که ت کرد؟»

- «سه لامه ته؟»

گوتم: «به لئ، زۆر باشه.»

ببینیم سسته رکه که به سهیره وه ته ماشای کردم.

کاترین: «زۆر ماندوو و هیلاکم. برینه که خه ریکه پارچه پارچه بکا. تۆ زۆر باشی، تازیم؟»

- «زۆر باشم، قسه مه که.»

کاترین: «تۆ خه مخۆری منی، من تازاریکی زۆر سه ختم کیشا. منداله که به چی ده چی؟»

- «به که رویشکیکی که و لکراو که ده موچاوی لۆچاوی پیره میتردیکی هه یه.»

سسته رکه گوتی:

- «ده بی بجینه دهره وه، نابج خانم هینری قسه بکا.»

گوتم: «ده چمه دهره وه.»

- «برۆ شتی بخۆ.»

(کاترین) م ماچ کرد، رووی بۆر و سیس و ماندوو دیار بوو. به سسته رکه م گوت: «ده توانم قسه یه کت له گه ل بکه م؟»

له گه لم هاته داله که. که می چوممه ئه وسه ری داله که وه.

- «منداله که چیه تی؟»

- «نازانی؟»

- «نه خیر.»

- «بی گیان بوو.»

- «مردبوو.»

- «نه یان توانی هه ناسه ی پی بدن. په تی ناووکی له هه وکی ئالا بوو، یان شتیکی دی لی هاتبوو.»

- «که وای مردوو؟»

- «به لئ، به لام مخابن، مندالیکی له راده به دهره گه وره بوو، وامزانی ده زانی مردوو.»

- «نه خیر.» پاشان گوتم: «وا چاکه بگه ریته وه لای خانم بوهستی.»

له سه ر کورسی پی له پیش ئه و میزه دانیشتم که سسته رکه کان راپۆرتیان لی هه لده و اسی، له په نجه ره وه سهیری دهره وه کرد، له باران بترازی که به هۆی رووناکی گله یه کانی په نجه ره که دیار بوو، له بهر تاریکی هیه چی ترم نه ده دی. بلتی ئه وها بوو، منداله که مردبوو. هه ر له بهر ئه وه ش بوو دکتوره که ئه وه نده ماندوو دیار بوو. به لام بۆچی له ژوو رکه وایان لی ده کرد؟ له وانه یه له و باوه ریه ی بن بتوانن هه ناسه ی پی بدن. من فرم به هیه چ ئاینیکه وه نیسه به لام ده بوایه له ئای پیروژدا هه لئینرابیه. به لام چی ده بوو گه ر هه رگیز هه ناسه ی نه دابایه. هه ناسه ی نه داوه، هه رگیز نه ژیاوه، ته نیا ئه و ماوه یه نه بی که له سکی (کاترین) دا بوو. به لام له هه فته ی دوا یی، جووله ی نه ما بوو له وانه یه له و ماوه یه خنکابج. ئه ی کۆر په لئ ی بی ده سلات.

خۆزیا منیش وه کو تۆ خنکابام، نا، به و هیوا یه نیم، نابج بۆ مردن به په له بین. (کاترین) وا له سه ره مه رگایه، ئاوات له خۆت کرد، تۆش ده مریت، تۆ نه تده زانی له بهر چی بوو. هه رگیز ماوه ت نه بوو فیری هیه چی بی، تۆ یان فیردایه ناو ئه م دونیا یه و یاسا کانیان پی گو تیت و بۆ یه که م جار له رتسا ده رچوونت تۆ یان گرت و به مردنیان شاد کردی، یا هه ره کو (ئایمۆ) له خت و خۆرای کوشتیان یا تۆش وه کو رینالدی نه خۆشی ئاته شه کیان تووش کردی. هه ر چۆنی بی سه ره نجام تۆ یان کوشت، تۆش ده بی ئه وه ت له بهر چا و بی ت. که می چاوه روان به نۆره ی تۆش دئ.

جارتیکیان له سه ربازگه کۆلکه داریکم خسته سه ر ناگرئ، کۆلکه داره که، پر میتروو بوو، که دهستی به گرتن کرد میترووه کان له کۆلکه که ده ره پین، یه که م جار که ناگری لی به ره بوو به ره ناوه راست ده چوون که ده سووتا، پاشان به ره دوا گه رانه وه سه ره که ی تر، هه ر که ژماره یه کی زۆر له سه ر کۆلکه که خه یو نه وه که وتنه ناو ناگره که وه، هه ندی رزگاریان بوو، له شیان سووتا و پان بوونه وه، ده ره پین و نه یانده زانی بۆ کوئ ده چوون. به لام زۆر یه یان به ره ناگره که ده چوون پاشان ده گه رانه وه دوا وه بۆ لای سه ره سارده که وه. پاشان له کۆتاییدا ده که وتنه ناو ناگره که وه و ده سووتان. له بیرمه ئه و کاته وا بیرم کرده وه. ئه مه کۆتایی ئه م دونیا یه یه. ئه مه ش ده رفه تیکی مه زنی بۆ ر خساندم تا بیم به رزگار که ر و کۆلکه داره که هه لگرم و فری بدمه جیگایه ک، به لکو میترووه کان له کۆلکه که ده رچن و بیته سه ر زه ی. من هیه چم نه کرد ته نیا قۆغه یی ئام به سه ردا کرد، تا قۆغه که به تال بی و ویسکی تیبکه م به رله وه ی ئای تیکه ل بکه م، چاکم له بیره که ئه م قۆغه ئاوه ی به کۆلکه که م دا کرد ته نیا هه لمی له میترووه کان هه لساند. ئیستا من له دالانی نه خۆشخانه دانیشتموم چاوه پتی بیستنی هه والی (کاترین) م سسته رکه هه ر نه هاته دهره وه. پاش به ینی به هیتواشی ده رگا که م کرده وه، سه رم به ژوو رکه داگرت، له سه ره تا وه نه متوانی ببینم، چونکه رووناکییه کی زۆر به شه وق له داله که هه بوو، ژوو رکه ش تاریک بوو. پاشان ببینم سسته رکه له ته نیشت قه ره و پله که ی (کاترین) دانیشتموه، (کاترین) سه ری له سه ر بالیفه وه یه، له ژیر چه رچه فی لی راکشا وه.

سسټهرهكه دهستی لهسه ر لټوهكانی دانا، دوايي ههستا به سه رپین و هاته لای دهرگاوه.

«نهری چونه؟»

گوتی:

«زۆر باشه پټیسته بچی نانی شټوانت بخوی و پاشان بگه رټیسته وه.»

چومه دالانهكه له پټیلکهكه دابه زیم، له دهرگای نهخوشخانه چومه دهره وه، له بهر باران لهو شه قامه تاریکه وه رټیگه ی چایخانه م گرت بهر. رووناکییه کی کز له ژووره وه هه بوو، خه لکیکی زۆر له دهوری مټزه کان دانیشټیوون. شوټینیکی چۆلم نه که وته بهرچاو تا دانیشم. خزمه تچی هاته لام چاکه ت و شه پقه ته رپوهه کانی وه رگرت و جیگایه کی نیشاندام، جیگایه که له پټیش پیاویکی به ته مه ن بوو، بیره ی ده خوارده وه رۆژنامه یه کی ئیواره ی ده خوټنده وه. خزمه تچییه که هات. پرسیم نانی ئیمزریان چییه ؟

گوتی: «گۆشتی جوانه گای کولاو، به لام ته واو بوو نه ماوه.»

«چ هه به بیخۆم؟»

«گۆشتی بهراز له گه ل هیلکه. هیلکه له گه ل په نیر، شکرۆت.»

گوتم: «نبوه رۆش شکرۆتم خواردوه.»

«راسته، راسته خو نبوه رۆش شکرۆتت خوارد.»

کابرای خزمه تچی پیاویکی کامل بوو، تهوقی سه ری رووت بیسوه وه، چه ند داوه مووټیکی به سه ره لووسه که یه وه وه ما بوو. پیاویکی رووخۆش بوو.

«چیت فه رموو؟ گۆشتی بهراز و هیلکه یا هیلکه له گه ل په نیر؟»

گوتم: «گۆشت و هیلکه، له گه ل بیره.»

«خه ست بی؟»

گوتم: «به لټ، مه یله و، روون.»

گوتی: «هاته وه بیرم، تو ئه و نبوه رۆیه ش بیره ی مه یله و روونت خوارده وه.» گۆشت و هیلکه م خوارد و بیره م خوارده وه. گۆشت و هیلکه که له ناو قاپیکی خردا بوو. گۆشته که له ژیره وه بوو، هیلکه که شه له سه ره وه، زۆر گهرم بوو، له گه ل پارووی یه که م فری بیره م هه لقراند تاوه کو نبو ده م ساردکه مه وه.

برسیم بوو. به خزمه تچییه که م گوت هه ندیکی ترم بو بیینی. چه ند پټیکئ بیره م خوارده وه، هه رگیز بیرم نه ده کردوه. به لام رۆژنامه ی ئه و پیاوه ی به رامبه رم خوټنده وه. هه والی شکانی به رتانیای تیا بوو. کاتی پټیزانی پشتی رۆژنامه که ده خوټینه وه خټرا رۆژنامه که ی لوول دایه وه و بستم داوا له خزمه تچییه که بکه م رۆژنامه یه کم بو په یدا بکا. به لام نه مده توانی هه موو هۆشمی بخمه سه ر.

چایخانه که گهرم بوو، هه وای دهره وه شه ته واو نه بوو. زۆربه ی خه لکه که ی سه ر مټزه که یه کتریان ده ناسی، یاری قوماری هه مه چه شن له سه ر مټزه کان به رټوه بوو. کابرای خزمه تچی به هټنانی بیره بو سه ر مټزه کان خه ریک بوو. دوو پیاو هاته ژووره وه به لام

جیگه یان نه دۆزیه وه، له به رامبه ر ئه و مټزه ی من له سه ری دانیشټیووم به پټوه راوه ستان. داوای بیره ی ترم کرد. تا ئیستا مه یلی به جیه ټیشتن نه بوو، هټیستا زوه بگه رټمه وه نهخوشخانه، هه ولتم دا بیرنه که مه وه و به ته واری بټیده نگ بم. پیاوه کان هه ر به پټوه وه ستا بوون. که س بزبان هه لنه ستا، بۆیه چوونه دهره وه، بیره ی ترم خوارده وه. ئیستا کۆمه لټی قاپی فه خفووری له سه ر مټزه که ی به رامبه رم گردبوته وه. پیاوه که ی به رامبه رم چاویلکه کانی له چا و کردنه وه، له ناو به رگه که ی دانا یه وه خسته یه گیرفانییه وه پټیکی خوی هه لگرت و سه یری دهره وه ی کرد له نا کاو هه ستم کرد ده ی بگه رټمه وه، بانگی خزمه تچییه که م کرد، پارهی شته کانم داین، شه پقه که م له سه ر نا و چومه دهره وه، له ژیر باراندا گه رامه وه نهخوشخانه. له نهۆمی سه ره وه چاوم به سسه ره که که وت. داده یزی گوتی:

«ئیستا ته له فۆنم بو کردی.»

وای گوت و شتی که وته دلمه وه.

«خټیر، چ قه وماوه؟»

«خانم هټیری تووشی خوټین به ریوون بووه.»

«ده توانم بچمه ژووره وه؟»

«نه خټیر، ئیستا دکتۆری لایه.»

«جټی مه ترسییه؟»

«زۆر مه ترسی لی ده کری.»

سسټهره که چوه ژووره وه دهرگا که ی داخست. له دهره وه له دالانه که دانیشتم. هه موو شټیټیک به مټشکدا ده خولا یه وه. توانام نه بوو بیر بکه مه وه. زانیم به ره و مردن ده چی، نزام ده کرد تا نه مرئ، نه هټی لټی برئ، ئو، خوایه، تکایه با نه مرئ. له راست سه رم پټوه نیسه. هه رچییه کی داوا بکه ی ئه نجامی ده دم، ته نیا ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه، تکایه، ئه ی خوایه مه هټی لټه برئ، تکایه خوایه وا بکه ئه و نه مرئ، گهر ئه و نه مرئ، هه رچییه کی داوام لی بکه ی، بو تی ئه نجام ده دم. منداله که ت بو باره گای خۆت برده وه. به لام وا بکه ئه و نه مرئ. مردن هه قه به لام ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه خوا ی گه وه مه هټی لټه برئ.

سسټهره که دهرگای کرده وه به په نجه کانی هټمایه کی بو کردم تا بچمه ژووره وه. به دوا یدا چومه ژووره وه که چومه ژووره وه (کاترین) چاوی به رز نه کردنه وه، چومه ته نیشټ جیگا که ی. دکتۆریش له ته نیشټه که ی به رامبه رم راوه ستا بوو (کاترین) سه یری منی کرد و زهره خه نه یه کی گرت. منیش خۆم دا هټنایه سه ر قه ره و ټیله که ی و ده ستم به گریان کرد. (کاترین) به ده نگیکی نزم گوتی:

«ئه ی ئازیزی که ساسم.»

ره نگی مردووانی په ریووی.

گوتم: «تۆ زۆر باشى، (كات) ئېستا چاك دهبيته وه.»
 گوتى: «دهرم.» كه مى چاوه پروانى كرد دوايى گوتى: «رقم له مردنه.»
 دهستيم گرت، گوتى: «دهستم لىن مه ده.»
 نه و واى گوت و، منيش دهستيم بهردا. زهرده خه نه يه كى گرت، گوتى: «ئهى نازيزى
 هه ژارم، ههركاتى بته وئ ده توانى دهستم لىن بدهى.»
 - «چاك دهبيته وه، (كات)، ده زانم چاك دهبيته وه.»
 ويستم نامه يه كت بۆ بنوسم، له ترسى ئه وهى شتى روويدا، به لام نه منوسى.»
 - «دهته وئ قه شه يا هه كه سى بانگ بكه م، تا بتبينى؟»
 گوتى: «ته نيا تۆم ده وئ، باكم نيبه، رقم له مردنه.»
 دكتور گوتى: «ناين ئه وهنده زۆر قسه بكهى.»
 گوتى: «زۆر باشه.»
 - «چيت ده وئ بيكه م كاترين؟ هه رل شتى بته وئ ده توانم په يداي بكه م.»
 كاترين زهرده خه نه يه كى گرت و گوتى: «نه خيتر.»
 پاشان گوتى: «ئه وهى له گه ل منت كرد له گه ل كچى تريشى ناكه ي؟ يان هه مان
 قسه يان له گه ل ده كه ي، وايه؟»
 - «هه رگيز وا نيبه.»
 - «دهمه وئ له گه ل كچانى تريش وا بكه ي.»
 - «من نامه وئ.»
 دكتور گوتى:
 - «ئيه زۆر قسه ده كه ن بپويسته، (هيترى)، بچيته ده ره وه. پاشان ده توانى بيسته
 ژووره وه. تۆ نامرى خۆت گيل مه كه.»
 كاترين گوتى:
 - «زۆر چاكه، به م زوانه، ديمه وه شه وان له گه ل ده مينيمه وه.»
 زۆر به زه حمه ت ده يتوانى قسه بكا.
 دكتور گوتى: «تكايه برۆ ده ره وه.»
 كاترين چاويكى لىن قووچاندم، دموچاوى په ننگى مردووانى په ريبووى.
 گوتم: «وا ده چمه ده ره وه.»
 كاترين: «نيكه ران مه به، نازيزم، تۆزقالتى باكم نيبه، ئه مه ته نيا فيلتىكى چه په له.»
 - «تۆي خوشه ويست و نازيزم.»
 له دالانه كه وه زۆرم چاوه پروان كرد، سسته ره كه هاته لاي ده رگا و هاته لام و گوتى:
 - «خانم (هيترى) حالى شه، زۆرى لىن ده ترسم.»
 - «مرد؟!»

- «نه خيتر، به لام له هوش خۆي چوه.»
 له وه ده چوه سه ره له نوئ خوينى به ريبو بيته وه. نه يان ده توانى رايبگرن. چومه ژووره وه
 له ته كى وه ستام تا گيانى ده رچوو.
 ماوه يى بى هوش مايه وه، زۆرى نه خاياند گيانى سپارد. له ده ره وه له دالانه كه قسه م
 له گه ل دكتوره كه كرد:
 - «هيچ شتى هه يه ئه مشه و بيكه م؟»
 - «نه خيتر، هيچ نيبه. بنگه ينمه ئوتيله كه ت؟»
 - «نه خيتر، سوپاس. كه مى ليتره ده مينيم.»
 - «ده زانى هيچ نيبه بگوتري، ناتوانم بيت بلّيم...»
 گوتم:
 - «نه خيتر، سوپاس.»
 - «ئه مه تاكه رتيگه يى بوو ئه نجام بدرى. نه شته رگه ريبه كه وا ده رچوو كه...»
 گوتم: «نامه وئ له مه ي ئه وه وه قسه بكه م.»
 گوتى: «حه ز ده كه م بنگه ينمه ئوتيله كه ت.»
 - «نه خيتر سوپاست ده كه م.»
 نه و له دالانه كه چوه خواري، منيش به ره وه ده رگاي ژووره كه چووم.
 سسته ره كه گوتى:
 - «ئېستا ناتوانى بيسته ژووره وه.»
 گوتم: «به لىن، ده توانم.»
 - «ئېستا حه قى ئه وه ت نيبه پى بنيتيه ژووره وه.»
 گوتم: «تۆ برۆ ده ره وه!، هه ره ها سسته ره كه ي تريش ده بى بچيته ده ره وه!»
 پاش ئه وهى ئه وانم ده ركرده ده ره وه، ده رگا كه م داخست و گلۆپه كانم كوژانده وه. تازه
 داد نادا و هيچ سوودى نه ما بوو وه كو مالتاوايى له په يكه رى بكه ي وابوو. پاش
 ماوه يى هاته ده ره وه و نه خوشخانه م به جيه يشت و له ژيتر باران بۆ ئوتيله كه گه رامه وه.
 كۆتايى

ناوى هەندى له كەسايەتییەكان

- ۱- فريديريك هينرى: ئەفسەرى. داوتەلەب لەخاچى سوور. كورە پالەوانى رۆمان. ئەمريكىيە.
- ۲- كاثرين باركلي: سستەر. كچە پالەوانى رۆمان. بەریتانىيە.
- ۳- هيلين فيترگسۆن: سكوئەلەندى. سستەر.
- ۴- گاج. سستەر.
- ۵- وۆكەر. سستەر.
- ۶- فان كامپن. سستەر.
- ۷- رينالدى: نژدار. هاوړپى هينرى.
- ۸- بارتۆ ليمو: شوفيرى فريباگوزارى. بەگوللەيەكى لابهلا دەكوژرى.
- ۹- ئالدۆ بۆنيلۆ: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىيالىست خواز. لەكاتى كشانەوه خۆى دەدا بەدەست دوژمنەوه.
- ۱۰- لووگى پىانى: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىيالىست خواز. هاوړپى بۆنيلۆ.
- ۱۱- فرانكو گوردىنى: شوفير.
- ۱۲- پاسىنى: شوفيرى فريباگوزارى لەكاتى بۆردومان دەكوژرى.
- ۱۳- گافۆزى: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۴- مانيرا: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۵- قەشە: داوتەلەب لەخاچى سوور. ئىتالى. هاوړپى هينرى و رينالدىيە.
- ۱۶- رالف سيمۆنز: گۆرانسپيژ. هاوړپى هينرى. هينرى لەكاتى راکردنيدا جله مەدەنييەكانى ئەو لەبەر دەكا.

ناوى هەندى له مەيهەكانى رۆمانەكە

- ۱- ئاستى
- ۲- سترىگا
- ۳- گراپا
- ۴- ئىك نۆگ
- ۵- پرم
- ۶- شيرى
- ۷- فيرمۆث
- ۸- ماريىنى
- ۹- سيزانو
- ۱۰- شانتى (چانتى)
- ۱۱- ميبش
- ۱۲- چيلكە (فريزا)
- ۱۳- كاپرى
- ۱۴- مارگاوكس
- ۱۵- باربيرا

فەرھەنگۆك

د

ئاقتاوه: مەسپنە
 ئاتەشەك: نەخۆشى سفلس
 ئامپرساز: ميكانيك، فيتەر
 ئاوزه: هاوزه، هاوتەمەن
 ئاوه تەماتە: دۆشاوى تەماتە
 ئيرەيى: حەسوودى
 ئەنشۆفى: جۆرە ماسپيەكە
 ئەوناسا: ھەمان بابەت

ب

بالپۆز: سەفیر (سفير)
 بزگور: جلپەرگ و كەلوپەلى بى كەلكى مرۆڤ
 بەردان: بەرەلاکردن، ئازادکردن
 بەرزكەرەوه: ئەسانسیر؛ مەسەد (مصعد)
 بەگۆرى وەرکردن: پڑاندن
 بەروانكە: بەركۆشە
 بەرەژان: ژانى بەر مندالبوون
 بەپىتەك: ماوہەكە
 بېسەكارى: تامين

پ

پالەوانە: خەرپشتى ديوار، ئەو كۆلەگەيەى لە تەنيشت ديوارى لار دروست دەكرى تا نەپمى.
 پردى كەلەك: پردهگەمى، ئەو پردهى كە لە ژمارەيى گەمى دروست دەكرى، بەشپوڤەيەكى كاتى،
 تاوەكو ئوتومبيل وەيا شتى تر بەسەردا تپپەر بېت، بەتايپەتى لەكاتى شەر.
 پشى: سانەوه، ماندوو حەسانەوه، پشودان.
 پفكە: بلۆق، تلۆق
 پتيلكە: پەپزە، قادرمە
 پتيلوى چەرمەگا: جۆرە پتيلويتكى تايپەتبيە لەناو بەفر و بەفراودا لە پچ دەكرى.
 پى لى ھەلپرين: زۆر خودان بە شتتیک

ت

تاخورك: جۆرە گاليسكەيەكى تايپەتى سەر بەفرە.
 تالى سوور: خەتە داوى سوور.
 توج: مەفرەق، جۆرە كانزايەكى زەردە.
 تەراتين: غارغارين.
 تەزى: زۆر سارد.

تهك: ته نېشت

تهلهزم: پرووشكي بومبا و كومپاره
تېنېته: تېنېتا، نهفسه ر

ج

جل و بزگور: پروبېتال
جه نجال: قهله بالغ
جوكي: نه سپ سوارى غارغارين

چ

چاشت: ناني پاش به ياني
چاوو: وشه يه كي ئيتالييه واته خواحافيز
چه پارهدان: پرگاربون
چيشتانان: كاتي چيشته نگاو

ح

حهوت خهو: خه ويكي خوڅ

خ

خوت به رده وه: خوت فرېده
خوانچه: سني، خوان
خوناو: شه ونم
خه ناوکه: ملوانکه

د

دانوساندين: خو ماتکردن بو گوئگرتن له قسه
دايسابوو: داگيرسابوو
داوته له ب: (متطوع)
دژون: چلکن
دکريكي چاكيان...: کاريكي خراپيان...
دلارا: خوڅ و دلکه ره وه
دلرفين: دلرفين، دلگر، بهرچاو
دله راوکن: دوودلني
دولاخ: به له ک پيچ
دهرده کوپان: تيتانوس
دهسته لگه: مستمسک، دهستاويژ

ز

زگ هله دپين: نه شسته رگه ري قهيسه ري. نه شسته رگه رييه بو نه و نافرته ته ده کري که
منداله که يان به شيوه يه كي سروشتي نابن. ترسي مردن له نه شسته رگه رييه گه لن به رزه.
زيتلاق: چلپاو

زهوي قليبشا: فهرته نه قهوما

س

ساپيته: بنميچ
ساختمان: خانوبه رهي گه وره و بهرز
سامال: ساپه قه
ساردي لي ده رزا: زور ساردبوو
ساويته: سيبه ره ويته، نه م جوړه ويته يه که شيوه ي مرؤف له سه ر كاغه ز (به زوري كاغه زي
رېش) به مقه س دروست ده كړي. سليوت
ستوول: كورسي بي پشت
سوزاني: نافرته ي داوين بيس، تياترؤ، قه چپه
سوزنه ك: (سيلان)، جوړه نه خوشييه كي كيماوييه توشى زاينه نام ده بڼ.
سى قورينگ: جوړه بالنده يه كه، له مراوى ده چي.
سى له سه ر: بالنده يه كي ناوييه.
سه رتوپ: سه ر لووتكه، سه رپوپ
سه ريزى تاييه تي: قوات خاصه
سه رشورك: همامى مال
سه رله بهر: به رده وام
سه رمه ست: سه ر خوڅ
سه ريان ده كرد: نيشانه يان نه ده پيكا
سه يوان: چه تر

ش

شابه ندره: قنصل
شاش: (له فاف) ي برين پيچان
شاقاو: شه قاو، ههنگاو، پينگاڅ
شلنه ژان: خورپه، صدمه
شولك: لقه دارى ته ر و ناسك و باريك
شوي: كراسى شه و (هې نافرته)
شه ته كده ر: ناميرتېكه له قوماش يا له په تك دروست بكرى بو راگرتنى خوئين.
شيو: شيو، ناني ئيواره.

غ

غارغاريتي سه ر به ربه ستان: سباق حواجز الخيل

ف

فراوين: فره وين. ناني نيوه رؤ؛ فراقين

ق

قان: له خت و خوڅرايي پييدانى چهنه خال به كه سى له ياريدا بو نه وه و ه ستايي خوڅت
بسه ليتيت.

قه‌ره‌بينا: جۆره تفه‌نگيچه

پۆلیسی قه‌ره‌بينا: ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ئه‌م جۆره تفه‌نگه هه‌لبگرن بۆ مه‌به‌ستی هه‌یمنی وه‌کو (انضباط العسکری) لای خۆمان.

قه‌عه‌ده: له‌جیاتی Panbed به‌کارهاتوه. ئه‌و قوتووه‌ی له‌ نه‌خۆشخانه له‌ژێر نه‌خۆش داده‌ندری بۆ مێزکردن یا پێسایی کردن.

قه‌له‌زه: نافووره

قه‌وێده: ئه‌و ئافه‌ته‌ی کۆمه‌لیک سۆزانی (قه‌حپه‌)ی له‌به‌ر ده‌ستدایه، بۆ مه‌به‌ستی بێ وه‌وشتی.

ک

کړي: بێده‌نگ و خامۆش

کریسمس: جه‌ژنی له‌دایه‌کیونی عیسا

کلاوکوره: سۆفه‌قیته. جۆره بالنده‌یه‌که

کولم: روومه‌ت

کلۆت: کلێنجه

کوزکێشی: مه‌رابی

کو٤٣١٤مپاره: بۆمب، گولله‌ تۆپ، (قنبله)

کوینده‌ر: کوئی؟

که‌پوو: لووت

که‌چه: شتی خراب

که‌ته: چوارشانه

که‌له‌باب: که‌له‌شیر، دیکل

کیانتي: شیانتي، جۆره شه‌رابيچه

کیتها: کامه

گ

گړنی گړنی: گرنج گرنج و ددانه‌دار

گۆپال: گۆچان

گونک: قۆر

گه‌ور: جیگای ئاژه‌ل تیا چه‌وانه‌وه

گوئی رادپران: گوئی راکرتن له‌قسه به‌تایبه‌تی به‌سه‌رخه‌وه‌وه.

گوئیان سووکتەر ده‌کا: وا ده‌کا زووتر گوئیان له‌شت بێ

ل

لوولاق: خواره‌وی قاچ

له‌خت و خۆرابی: بێ هۆ

لایده: غه‌ریب، بیانی

لاتریزه: لاقوون، لاپران

م

مگتیز: ئاره‌زوو

مێردمنداڵ: کورێکی تازه‌لاو

مێرگوزار: باغ و باغات

مه‌لۆتکه: ساوای تازه له‌دایه‌کیوو

مۆله‌ت: مادۆن، ئیجازه

ن

نژدار: جه‌راح

نهرده‌بان: پینیکه (له‌دار دروست کرابێ)

نه‌فره‌جا: گه‌وره

و

ویستریا: جۆره ده‌وه‌نیکی خۆه‌له‌ئواسه

وینده‌ر: ئه‌وی

ویستگا: مستودع

ه

هه‌له‌زووپاو: هه‌له‌ئوساو

هه‌له‌زاندن: دراندن

هه‌پروه: به‌ره‌وپییش

هه‌ژک و بژال: شولکه و چیلکه

هه‌له‌سموت: به‌رز و دژوار

هه‌وک: گه‌روو

هه‌وکردن: التهاب

ی

یه‌ک به‌ر: یه‌ک لا، یه‌ک ری، یه‌ک ساید